

Catalogued throughout

www.libtool.com.cn

28.

108.



600005068P

www.libtool.com.cn

Catalogued throughout

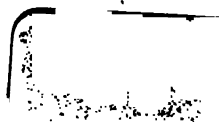
www.libtool.com.cn

28.

108.



600005068P



www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn



6000050



www.libtool.com.cn

ANECDOTA GRAECA.



E CODD. MSS. BIBL. REG. PARISIN.

DESCRIPSIT

LUDOVICUS BACHMANNUS.

VOLUMEN SECUNDUM.

LIPSIÆ,

SUMPTIBUS J. C. HINRICHS.

1828.

108.

www.libtool.com.cn



301

NOTITIA CODICUM.

I. E Supplem. Codd. graec. Bibl. Reg. Parisin. nr. 70.

Insunt:

1. Maximi Planudae Dialogus περὶ Γραμματικῆς ineditus.
2. Ejusdem Tractatus ineditus περὶ Συντάξεως.
3. Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιερέως Κορίνθου περὶ Διαλέκτων. Gregorii Corinthii opusculum de Dialectis. Incipit: λῆρον ληρεῖς. Desinit: καὶ τὴν μήτραν δελφύην. Vid. apud Schaef. p. 344.
4. Per 18 folia: Excerpta ex opusculis Grammat. Thomae Magistri, Moschopuli, Ammonii aliorumque. Vid. Epimetr. nr. I et II. p. 351 — 382.
5. Per 12 folia: Ἐκ τῶν τοῦ Φρυνίχου. Phrynichi Ecloga nominum et verborum Atticorum. Vid. Epimetr. nr. III. p. 382 — 401.
6. Per 9 folia: Ἐκ τῶν τοῦ Ἡρωδιανοῦ. Fragmentum Herodiani. Vid. Epimetr. nr. IV. p. 402 — 406.

Codex est bombycinus, forma quadrata, totus ab eadem manu non ineleganter scriptus, haud raro tamen, praesertim in locis ex aliis scriptoribus afferendis, lacunosus. Erat olim in Bibliotheca Petr. Danielis Huetii, Episcopi Abrincensis. Videtur esse saec. XV.

II. E Supplem. Codd. graec. Bibl. Reg. Parisin. nr. 122.

Insunt:

1. Anonymi opusculum περὶ εἰδῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου. Incipit: Εἶδη τολύνη τῶν ἡρωϊκῶν στι-

χων εἰσι τεσσαρακαίδεκα· ἰσόχρονος, ἀπηρτισμένος etc. Sequuntur reliqua deinceps hoc ordine: Περὶ διαφορᾶς τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου. Περὶ Πολιτικοῦ. Περὶ τομῶν μέτρων τοσαῦτα καὶ περὶ μέτρων διαφορᾶς. Περὶ συνιζήσεως. Περὶ τοῦ ἑλεγματικοῦ. Περὶ Ἀνακρεωντικοῦ μέτρου. Περὶ λαμβικοῦ μέτρου. Περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ δακτυλικοῦ μέτρου. Περὶ στιγμῶν. In his multa inveniuntur, quae iisdem verbis leguntur in Scholiasta, qui cum Hephæstione editus est; sunt tamen alia quaedam, et praesertim caput ultimum, περὶ στιγμῶν, quae in editis desiderantur.

2. Anonymi tractatus περὶ τοῦ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος, καὶ πόσα εἶδη διαφορᾶς αὐτῶν καὶ ὀνομάτων. In Cod. Parisin. Reg. 3327. fol. 237. Proclo Diadocho idem vel simile opus tribuitur.

3. Anonymi tractatus περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ῥημάτων καὶ γενικῆς συντάξεως κατὰ τοὺς παλαιούς. Idem in Cod. Parisin. Reg. 3244. fol. 20 sqq.

4. Ἰσακίου τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν. Idem opusculum in Cod. Paris. Reg. 3239.

Codex est chartaceus, forma quadrata, manu valde recenti scriptus, nullis fere literarum compendiis.

Reliqua hujus Voluminis e Cod. Parisin. 345. desumpta sunt, cujus notitiam primo Vol. praemisimus, ubi p. VII. lin. 11. hoc corrige:

Fol. 178 vers. — 186. Συναγωγή λέξεων χρησίμων ἐκ τῶν τοῦ Λουκιανοῦ.

Fol. 186 vers. — 213. Λέξεις ῥητορικαί.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΗ
ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΙΔΑΚΤΟΤ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΝΕΟΦΡΩΝ ΚΑΙ Η ΑΛΛΑΓΤΙΜΟΣ

Εκδόσεις 1994
Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει τα κείμενα των Νεοφρών και της Αλλαγίμους, τα οποία έχουν μεταφραστεί και σχολιαστεί από τον Δρ. Ν. Κ. Καραγιάννη. Η έκδοση αυτή αποτελεί μέρος της συλλογής των βιβλίων της σειράς «Τα Τούτ Διδάκτοτ Πρόσωπα».

Η συλλογή αυτή περιλαμβάνει τα κείμενα των Νεοφρών και της Αλλαγίμους, τα οποία έχουν μεταφραστεί και σχολιαστεί από τον Δρ. Ν. Κ. Καραγιάννη. Η έκδοση αυτή αποτελεί μέρος της συλλογής των βιβλίων της σειράς «Τα Τούτ Διδάκτοτ Πρόσωπα».

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑ-
ΝΟΥΔΗ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΔΙΔΑΛΟΓΟΣ.

Πρὸς τῶν λόγων, ὦ Παλαίτις, τίνας ποτὲ γνωσθό-
μεθα τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν τε παρεληλυ-
θότων καὶ τῶν μελλόντων; οὐδὲ γὰρ ἀπλὴν τινα τὴν
τούτων ἐκθεσιν ὀρᾷς ἔχω· μάλα δὲ ποικίλην τινὰ καὶ
λαβυρινθώδη.

Π. Τὸν ἱκκον εἰς τὸ πεδίον, ὦ Νεόφρον, ἐξά-
γεις· ἀτὰρ δὴ πρὸς τοῖς λεχθησομένοις ἀκριβῶς τὸν
νοῦν ἔχειν· ἀκούσῃ γὰρ οἷα δὴ κἂν τοῖς ἄλλοις ἂ μὴπω
σοι πρὸς ἀκοήν συνηγέσθῃ πεσεῖν.

Ν. Λέγοις ἄν, ὥς ἐγὼ τῶν σῶν λόγων μᾶλλον ἂν 10
ἢ τῶν Σειρήνων ἀκούσαιμι.

Π. Τὸ μὲν ὅλον, δύο σοι ταυτὶ ῥήματα, τό τε
εἰμὶ καὶ τὸ γίνομαι τὴν τῶν χρόνων κατ' ὄψιν διή-
σει διαφορὰν, ἃ δὴ καὶ ὑπαρκτικὰ καλεῖσθαι πρὸς τῶν
παλαιτέρων ἡμῶν ἔλαχον. Τούτων δὲ τὸ μὲν εἶναι, 15
τέλος ἤδη λαβεῖν σημαίνει τὴν ὑπαρξιν· τὸ δὲ γίνε-
σθαι, τὸ ἐνεργεῖσθαι μὲν ταύτην, οὔτε δ' εἰς πέρας
ἔλθειν· οἷα δὴ λόγῳ πρὸς ἄλληλα χοῖται τό τε γινώ-
σκειν καὶ τὸ μανθάνειν, καὶ τὸ μεμνησθαι καὶ τὸ ἀνα-
μνησθεσθαι. Τοῦ μὲν οὖν εἰμὶ τρεῖς ἴσμεν ὄντας ἐν 20
χρήσει χρόνους· τό τε ἦν, καὶ ἔστί, καὶ ἔσται· οἱ δὲ
παρατατικός τέ εἰσι, καὶ ἐνεστώς, καὶ μέλλων· τοῦ δὲ
γίνομαι, τέσσαρας· τό τε ἐγένετο, καὶ ἐγίνετο
καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται· οἱ δὲ ἀόριστός τε εἷσι,

καὶ παρατατικός, καὶ ἐνεστώς, καὶ μέλλον. Τούτων
τοίνυν τῶν ἑπτὰ ἕκαστος ἰδιὸν τινα ποιεῖ χρόνον, ὥς
ἐν τοῖς ἑξῆς ἔσται δῆλον. Εἰ γὰρ ἐν ὁποιοοῦν τῶν
ῥημάτων σὺν τοῖς ἑπτὰ τούτοις μεταχειρισόμεθα χρόνοις,
5 πρῶτον ἡμῖν ἔσται παντάπασιν τὸ ζητούμενον. Εἰλή-
φθω τοιγαροῦν τὸ πληροῦμαι, ῥῆμα παθητικοῦ ἐνε-
στώτος ὃν χρόνου, καὶ ἀναλελύσθω κατὰ τὸ τῆς περι-
φράσεως σχῆμα εἰς τε τὸ συγγενὲς αὐτῷ ὄνομα, τὸ
πλήρης, καὶ ἕνα ὁποιοοῦν τῶν εἰρημένων ἑπτὰ χρό-
10 νων· καὶ πρῶτον πρὸς τὸν πρῶτον κατὰ τὴν ἀπαρίθ-
μησιν κείμενον, ὅς ἐστι τὸ ἦν· ἂν τοίνυν εἴπω, πλή-
ρης ἦν, ταῦτόν τῳ ἐπεπλήρωτο λέγω, ὅπερ ὑπερ-
συντελικὸς ἐτύγγανε· ὅν, καίτοι τοῦ ἦν παρατατικοῦ
λεγομένου· καὶ τὸ τετυμμένοι γὰρ ἦσαν, ὑπερσυντελικοῦ
15 δηλωτικόν· τὸ δὲ πλήρης ἐστὶ ταῦτόν τῳ πεπλή-
ρωται· παρακειμένῳ ὄντι· καίτοι τοῦ ἐστὶν ἐνεστώτος
γνωσθέντος· καὶ γὰρ καὶ τὸ τετυμμένοι εἰσὶν οὐκ ἐνε-
στώς ἀλλὰ παραπείμενος. Τὸ δὲ πλήρης ἔσται ταῦ-
τόν τῳ πληρωθήσεται· καὶ γὰρ ἑκάτερα μέλλοντος.
20 Πάλιν δ' ἂν εἴπω πλήρης ἐγένετο, ταῦτόν λέγω τῳ
ἐπληρώθη· καὶ γὰρ ἀορίστου ἑκάτερα· τὸ δὲ πλή-
ρης ἐγένετο, ταῦτόν τῳ ἐπληρώτο· παρατατικοῦ
γὰρ καὶ ἄμφω· τὸ δὲ πλήρης γίνεται ταῦτόν τῳ
πληροῦται· καὶ ἄμφω γὰρ ἐνεστώτος· τὸ δὲ πλή-
25 ρης γενήσεται ταῦτόν τῳ πεπληρώσεται, μετ'
ὀλίγον μέλλοντος ὄντι· καίτοι τὸ γενήσεται ἀπλῶς μέλ-
λοντος ἦν. Ὅπως ὅπως ἐκ τῆςδε τῆς ἐφόδου χρόνος
οὐδεὶς ἄλλος γίνεται φυσικώτατα πάντα, καὶ ὥς οὐκ
ἂν τις τοῖς λόγοις αὐτοφθαλμεῖν δύναίτο. Ταυτὶ μὲν-
30 τοι οὐκ ἀγνοεῖν χρῆ, ὥς ἐν παθητικοῖς ῥήμασιν οὕτω
γίνεται· ἐν δὲ τοῖς ἐνεργητικοῖς ἐτέρως μεταλαμβάνεται.
Ἐν τούτοις γὰρ οὐκέτι εἰς ὄνομα τὸ ῥῆμα, ἀλλ' εἰς
μετοχὴν ἀναλύσομεν. Τὸν γὰρ ἐνεστώτα, τὸ πληρῶ,
πληρῶν εἰμι· φήσομεν· καὶ τὸν παρατατικόν, τὸ
35 ἐπλήρου, πληρῶν ἦν· τὸν δὲ παρακειμένον, τὸ
πεπλήρωκα, πεπληρωκώς εἰμι· καὶ τὸν ὑπερσυν-

τελικόν, τὸ ἐπεπληρώκαιν, πεπληρωκὼς ἦν· τὸν δ' ἀόριστον, τὸ ἐπληρώσα, πληρῶσας εἰμί· καὶ τὸν μέλλοντα, τὸ πληρώσω, πληρώσω εἰμί· ἕκαστον τῶν χρόνων μετὰ τῆς αὐτοῦ μετοχῆς καὶ τοῦ εἰμί καὶ ἦν μόνου δηλοῦντες.

5

Ν. Θαυμαστά μὲν μοι δοκεῖς λέγειν· οὐπω δὲ παρακολουθεῖν εὐχερῶς τοῖς λόγοις οἷός τ' εἰμί. Ἐνθ' αὖ μοῦ τοῖνον, ὃ γε καὶ σὺ μικρῷ πρόςθεν εἶπας, ὥς ἂ μῆπω πρότερον ἀκήκοα, ταῦτά μοι λέγεις, καὶ με κατ' ὀλίγον καὶ ὁμαλῶς πρόσαγε τῇ διδασκαλίᾳ, καὶ ποιεῖς 10 ὃ κἂν ἐπὶ παιδίῳ ἔδρασας, ἄρτι τοῦτο βαδίζειν διδάσκων· οὐδὲ γὰρ ἂν οἶμαι τρέχειν ἡνάρκαζες, ἀλλ' ἡρεμία καὶ κατὰ μικρὸν μετατιθέσθαι τοὺς πόδας ἐγρύμναζες.

Π. Ἐπῆνεσθαι τὸ μὴ τὴν ἄγνοιαν σπαντοῦ· συγκαλύπτειν σε βούλεσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἔστιν οὗ τῶν λόγων 15 ἐφιστάσθαι καὶ διαπορεῖν καὶ ἐπανερωτᾶν τοὺς ἀκροαμένους σύμβολόν ἐστιν οὗ φανῶν τῆς αὐτῶν διανοίας, ὥς ἔνθα ἂν μὴ τοῦτο ποιοῖεν, οὐδὲν τὸ προσιστάμενον ἔχουσιν. Ὅσοι δὲ τῇ καφαλῇ νεύοντες, ἧ καὶ λόγῳ πάντ' ἔχειν λέγοντες οἴονται δόξαν παρασχεῖν, 20 ὥς οὐδὲν αὐτοὺς διαφεύγει τῶν λεγομένων, οὐκ ἂν οὗτοι με λάθοιεν, ὥς ἐκίσης ὄναρ τε βλέπουσι καὶ τῶν παρόντων ἀκούουσι, καίτοι πολλοὶ καὶ συνιστάντι πειρῶνται τὰ πλείω τῶν λεγομένων· οὓς ἂν μὴ πάντ' εὐθυμεῖν ὁ διαλεγόμενος τάχιστα' ἂν ἐλέγξεις μηδὲ 25 βραχὺ συνιέντας. Σὺ τοῖνον, ἐπειδὴ σοὶ παρ' ἡμῶν οὗτος ὁ ἔπαινος, κἂν ἄλλοθι πον τὰ ὅμοια πάσχεις, ἥμισυ τὸ ἐρωτᾶν εὐλαβεῖ.

Ν. Οὔτε ἐν τοῖς προλαβοῦσι κατέγνωσ μού τι τοιοῦτον, ὦ Παλαίτιμε, οὔτε μὴ καταγνώσ· ἀλλὰ κἂν 30 αὐτὸς δυσχεραίνης, οὐκ ἀφέξομαι τοῦ ἐρωτᾶν ἅπερ ἂν ἀπορεῖν με συμβαλῇ.

Π. Εὖγε τῆς προθυμίας· ἄκουε δὴ. Εἰς τρία καὶ αὐτὸς διηρημένον οἶσθα τὸν χρόνον, τότε κατὰ πρώτην διαίρεσιν, εἰς ἐνεστωτά φημι, παρεληλυθότα 35 καὶ μέλλοντα. Τούτων ὁ μὲν ἐνεστώς, οἷα δὴ καὶ

ἀκαριαῖος ἔστιν ὅτε τυγχάνων, ἀπλοῦς τε καὶ ἄτμητος
 ἔμεινεν. Τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάτερος ὑποδιαίρεσεως ἔτυ-
 χεν. Ἄλλ' ὁ μὲν παρεληλυθώς, ἅτε δὴ ἐγνωσμένος
 ἡμῖν, καὶ οἶονεῖ πρὸ ὀφθαλμῶν κείμενος, πλατυκός
 5 τε ἐντεῦθεν ἐγένετο, καὶ εἰς χρόνους τέσσαρας διηρέθη·
 λέγω δὴ τούτους εἶναι παρατατικόν, παρακείμε-
 νον, ὑπερσυντελικόν καὶ ἀόριστον. Ὁ δὲ μέλ-
 λων, τῷ μῆπω δῆλος ἡμῖν γεγονέναι, εἰς δύο μόνους
 διηρέθη τοὺς χρόνους, ὧν τὸν μὲν ἀπλῶς μέλλον-
 10 τα, τὸν δὲ μετ' ὀλίγον μέλλοντα φήσεις. Παρο-
 ράσθω γὰρ ἐνταῦθα τῶν λόγων δευτέρους μέλλοντας,
 ὥσπερ ἀορίστους δευτέρους ἢ μέσους παρακειμένους
 καὶ ὑπερσυντελικούς λέγεσθαι· ταυτὶ γὰρ οὐδὲ μίαν
 ἐμποιεῖ τοῖς χρόνοις διαφοράν· μόνον δὲ τῆς τῶν Ἑλ-
 15 λήνων γλώττης τὸ πλάτος δηλοῦν βούλεται. Ἔτι τοί-
 νυν καὶ τούτῳ σε δεῖ προσέχειν, ὥς οὐ κατὰ τὴν προ-
 τέραν τῶν χρόνων ἀπαρίθμησιν τὸν λόγον ποιήσομαι,
 ἀλλ' ἦν ἄρτι πεποιήμεθα, τὸν ἐνεστώτα πάντων ἀρχὴν
 ὑποθέμενοι· μέγιστα γὰρ καὶ οὗτος φέρει τὰ πρεσβεῖα
 20 κατὰ τῶν ἄλλων χρόνων, εἰ γ' ὁ μὲν ἔστιν, οἱ δὲ οὐκ
 εἰσί· καὶ γὰρ ὁ μὲν παρεληλυθώς ᾤχετο, καὶ οὐκέτ'
 ἔστιν· ὁ δὲ μέλλων προσδοκᾶται μὲν, οὐπω δ' ἔστι.
 Τὸν ἐνεστώτα τοίνυν ὀριζόμενος οὕτως ἂν εἴποι τις.
 Ἐνεστώτως ἔστιν, ὅταν κατ' ὃν χρόνον ποιῶ τόδε τι
 25 καὶ λέγω ποιεῖν αὐτό· ὥς ὅταν γράφω ἐρωτηθεῖς, τί
 ποιῶ νῦν, λέγω ὅτι γράφω. Παρατατικὸς δὲ
 ἔστιν, ὅταν περὶ παρεληλυθότος χρόνου, τί κατ' ἐκεῖ-
 νον, ὥς ἐνεστώτα, ἐποιοῦν λέγω· ὥς ὅταν ἐρωτηθεῖς,
 τί χθὲς ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ἐποιοῦν; λέγω, ὅτι
 30 ἔγραφον· τοῦτο γὰρ, ὃ νῦν λέγω, ὅτι ἔγραφον, νῦν
 μὲν, ὅταν τοῦτο λέγω, παρεληλυθε· χθὲς δὲ τοῦ ἡλίου
 ἀνατέλλοντος, ἐνεστηκός ἦν· καὶ εἰ μὲ τις ἤρετο τηνι-
 καῦτα, τί ποιῶ, εἶπον ἂν, ὅτι γράφω. Παρακεί-
 35 μενος δὲ ἔστιν, ὅταν περὶ τοῦ ἄρτι παρεληλυθότος
 χρόνου λέγω, τί πεποίηκα κατ' αὐτόν· ὥς ὅταν ἄρτι
 πεπαυμένος τοῦ γράφειν καὶ ἐρωτηθεῖς, τί ἄρτι πε-

ποίημα, εἶπω, ὅτι γέγραφα. Καλῶς ἄρα καὶ παρακει-
 μένος λέγεται· ὁ γὰρ ἄρτι παρελθὼν χρόνος παρακε-
 ται πάντως τῷ ἐνιστάσθαι, καὶ ἔγγυς ἔστι τούτου. Τπερ-
 συνυπελικὸς δὲ ἔστιν, ὅταν περὶ χρόνου παραληλυ-
 θότος τί ἄρτι κατ' ἐμείνων ποιῶν ἐπαπαύμην, λέγω· 5
 ὡς ὅταν ἐρωτηθεῖς, τί χθὲς ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου
 ἐπεποιήμην, τούτῃστι· τί ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ποιῶν
 ἐπεπαύμην, εἶπω, ἐγγράφειν. Ἀόριστος δὲ ἔστιν,
 ὁ πάλαι παυσάμενος καὶ μηδένα ὄρον ἔχων, ἥτοι δῆ-
 λωσιν, πηλίκᾳ ἐγένετο. Ὁ μὲν γὰρ ἐνισταῖς ὄρον ἔχει 10
 τὸ νῦν· ὁ δὲ παρατατικὸς τὸ ἀνατέλλοντος τυχὸν τοῦ
 ἡλίου· ὁ παρακειμένος δὲ τὸ ἄρτι· ὁ δὲ ὑπερυντελι-
 κὸς καὶ αὐτὸς τὸ ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου· ὁ δ' ἀόρι-
 στος οὔτε τούτων οὐδέν, οὔτε ἄλλο τι. Μέλλων δὲ
 ἔστιν, ὅταν περὶ μέλλοντος χρόνου, τί ποιήσω κατ' 15
 αὐτόν, λέγω· ὡς ὅταν ἐρωτηθεῖς, τί ἄρα ποιήσω αὔ-
 ριον, εἶπω, ὅτι γράψω. Μετ' ὀλίγον δὲ μέλλων
 ἔστιν, ὅταν περὶ τοῦ ὅσον οὕτω μέλλοντες χρόνου, τί
 κατ' αὐτόν ἥτοι ποιήσω, ἢ πείσομαι, λέγω. Ποιήσω
 μὲν, ὡς ὅταν περὶ τοῦ ὅσον οὐκ ἤδη μέλλοντες χρό- 20
 νου ἐρωτηθεῖς, τί ποιήσω, εἶπω, ὅτι πορεύσομαι· πεί-
 σομαι δὲ, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐρωτηθεῖς, τί
 πείσομαι, εἶπω, ὅτι γεγράφομαι.

N. Καλῶς ἔχει καὶ ταῦτα, Παλαίτιμα· μέσον
 δὲ μέλλοντα καὶ μέσον ἀόριστον ποῦ θήσομεν; 25
 περὶ τούτων γὰρ οὐδέν σοι πρὸς ἡμᾶς εἴρηται.

Π. Ἄ καὶ πρόσθεν περὶ μελλόντων δευτέρων καὶ
 μέσων παρακειμένων καὶ τῶν ὁμοίων, ὧ φίλε Νεόφρον,
 διετεινόμεν, ταῦτά σοι καὶ περὶ τούτων εἰρησθαι δο-
 κεῖτω. Μέλλοντος γὰρ μέσου καὶ μέλλοντος, καὶ μέ- 30
 σου ἀόριστου καὶ ἀόριστου οὐδέν τὸ διαλλάττον κατὰ
 γε τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν· πλάτος δὲ μόνον ἐμφα-
 νουσι τῆς διαλέκτου. Τὴν τῶν μέσων δὲ κλήσιν
 ἔχουσιν, ὅτι τῆς προφορᾶς παθητικῆς τυχόντες, ἐνερ-
 γητικὴν ἐκληρώσαντο σημασίαν, ὡς ἀκούσομαι καὶ θή- 35
 σομαι καὶ ἡνεγκάμην καὶ ἔδρεψάμην.

N. Εἰν' τοῦ δὲ γε λούεσθαι καὶ πέλουσθαι
μὴν, καὶ ἵσθιν ὅν τοιούτων οὐχ ἡ αὐτὴ κατηγορεῖται
τῶν εἰρημνίων χρόνων ἢ σημασία;

II. Κατηγορεῖται.

6 N. Ἐδὲ τότεν καὶ ταῦτα μὴ πάθος, ὃ δὴ καὶ
δηλοῖ, βούλεσθαι δηλοῦν, ἀλλ' ἐνέργειαν.

II. Νυνὶ δὴ περὶ τῶνδ' σοι διὰ ληψις, μὴ πάντα
περιλαμβάνειν ἐρικνουμένην, εὖ μακρὰν ἀποστατεῖν μοι
δοκεῖ τοῦδε, ὅλον εἰ τις πηλὸν ἢ τι τῶν γλίσχρων καὶ
20 διεφθαρμένων τῇ δρασὶ λαβάν, ἔπειτα σφίγγειν ἐπιχει-
ροῖ· οὐδὲ γὰρ ἔσον γε τῇ ἀρχῇ ἐκράτησε περιέξει·
τὸ δὲ πολὺ τούτου τὰς τῶν δακτύλων ἀρμογὰς βιασά-
μενον ἐκδιβήσεται. Οὐπω μοι δοκεῖς τί ποτε πάθος
ἵσθιν εἶδέναι.

15 N. Καὶ μὴ οἶδα· ὃ γὰρ μὴ ποιεῖ τις ἕτερον, ἀλλ'
αὐτὸς πάσχει, τοῦτο πάθος πέφυκεν εἶναι.

II. ὦ Νεόφρον, εἰ καὶ τᾶλλα τόνδε τὸν τρόπον
εἰδείης, οὐκ εἰς μικρὸν ἡμᾶς παρακαλεῖς ἀγῶνα· μελλή-
σομεν γὰρ σοι καὶ περὶ τῶν ἐξοφθαλμον, ὃ δὴ λέγεται,
20 τὴν γνώσιν ἐχόντων ἀποδείξεις ποιῆσθαι. Ἀλλὰ φέρε'
εἰπέ, τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν ταῦτόν λέγεις ἢ
ἕτερον;

N. Καὶ πῶς οὐχ ἕτερον;

II. Τὸν τοίνυν λούοντα ποτέρου τούτων ἔχε-
25 σθαι φήσομεν;

N. Τοῦ ποιεῖν, ὦ Παλαίτιμε.

II. Τὸν λουόμενον δέ;

N. Τοῦ πάσχειν.

II. Ὁ δὲ ἑαυτὸν λούων δήπου καὶ λούεται;

30 N. Καὶ μάλα.

II. Ταῦτόν τοιγαροῦν, ὦ Νεόφρον, τὸ ποιεῖν τῷ
πάσχειν;

N. Πῶς ταῦτόν;

II. Ὅτι περὶ τὸν αὐτὸν ἅμα ἐκάτερα θεωρεῖται.

35 N. Ἀλλὰ μὴν αὐτὸς τί ποτε λέγεις;

II. Καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν, Νεόφρον, παρὰ

τῆς τῶν προσώπων ἑτερότητα γίνεσθαι. "Ο τε γὰρ τύ-
πτων, ἕτερον τύπτων, λεχθήσεται τύπτειν, καὶ τοῦτο
ποιεῖν· ὃ τε τυπτόμενος, ὑφ' ἑτέρου τυπτόμενος, τύπτε-
σθαι, καὶ τοῦτο πάσχειν. Ἀμέλει δὴ καὶ ὁ λουόμενος,
ἂν μὲν ὑφ' ἑτέρου λούηται, φανερώτατον αὐτὸν πά-
σχειν· εἰ δὲ αὐτὸν λούει, θάτερον ὃν περὶ αὐτοῦ, οὐ-
πω λέγω δ' ὁπότερον, δικαίως τις ἀποφήναιτο;

Ν. Ἄλλ' οὐ θάτερον· εἰ γὰρ μήτε παρ' ἄλλου τὸ
λούεσθαι πάσχει ὁ λούων ἑαυτὸν, μήτ' αὐτὸς ἕτερον τοῦτο
ποιεῖ, πῶς οὐ μᾶλλον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο λεχθήσεται; καὶ 10
διοίσει οὐδέν, εἴτε ποιεῖν αὐτὸν ἀπαγγέλλοιμεν, εἴτε
πάσχειν.

Π. Τὰ μὲν ἄλλα πολλὰ ὄντα νυνὶ λέγειν παρήμι,
ἃ κωλύει μὴ δεῖν μηδὲν διαφερόμενον περὶ ταύτου ὅτι
μὲν τουτοῦ, ὅτι δὲ ἐκεينوὶ λέγειν τῶν ἐναντίων· ἀνέ- 15
χου δὲ μικρὸν ἐρομένου· πότῃ λέγεις τι φύσει θερ-
μὸν, ἢ οὐ λέγεις;

Ν. Λέγω.

Π. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ φύσει ψυχρὸν οἷός τ' εἰ λέ-
γειν;

20

Ν. Οὐδεμιᾶ μηχανῇ.

Π. Περαινοῖς ἂν δὴ τούντεῦθεν αὐτός· αὐτίς
γὰρ αὐτῇ αὐτῇ δε συνηνέχθη περιπεσεῖν ἀτοπία, ταῦτο
συνάγοντα τὸ ποιεῖν τῷ πάσχειν, εἴγε μηδὲν φῆς δια-
φέρειν ὁπότερον ἂν τῶν ἐναντίων περὶ ταύτου λέγῃς. 25

Ν. Καὶ ποῦ δὴ, Παλαίτιμε, τάττοιμεν ἂν τὸν
ἑαυτὸν λούοντα;

Π. Ἐν τῷ ποιεῖν, ὦ Νεόφρον.

Ν. Τί δήποτε;

Π. "Οτι μὴ τοῦτό γε συμβέβηκεν ὑφ' ἑτέρου πά- 30
σχειν.

Ν. Ἄλλ' οὐδ' ἕτερον τοῦτο ποιεῖ, ὦ Παλαίτιμε,
ὥστε εἰκότως ἂν ἔχοι τάττειν ἑαυτὸν ἐν τῷ πάσχειν.

Π. Οὐχ' οὕτως.

Ν. Ἀλλὰ πῶς;

35

Π. Ὡδέ μοι σκόπει· ὁ λούων ἑαυτὸν ὑφ' ἑτέρου
τοῦτο πάσχει;

N. Ἡμιστά πάντων.

Π. Οὐκοῦν οὐδὲ πάσχει;

5 N. Φαίνεται.

Π. Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτὸν λούων ποιεῖ τι;

N. Ποιεῖ δήπου.

Π. Εἰ τοίνυν πάσχει μηδὲν ὁ λουόμενος ὑφ' ἑαν-
τοῦ, ποιεῖ δέ, καὶ τῶν πάντων δικαίων δικαιοτάτος ἂν
10 εἶη ἐν τῷ ποιεῖν τάττεσθαι. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτ'
ἐρεῖς, ὥς ὁ λούων ἑαυτὸν κάμνει, κἀντεῦθεν πάσχει.
Ἡ γὰρ ἂν καὶ ὁ σκάπτων ἔπασχεν· ἀλλὰ μὴν ἐργάζε-
ται· καὶ ὁ ὑφ' ἵππου φερόμενος, ἵνα μὴ κάμνοι βα-
δίζων, ἐργάζετο ἂν, ἐπεὶ μὴ κάμνει· ἀλλὰ μὴν πά-
15 σχει, φέρεται γάρ.

N. Ὅστις, ὦ Παλαίτιμε, τὸν περὶ ταῦτα δεινὸν
θαυμάσαι βούλεται, οὐκ οἶδα τίνα ποτὲ ἄλλον σε πα-
ραδραμῶν ἐπαινέσεται· ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ λούσομαι καὶ
ἔλουσάμην ὁδηγῶ σοι χρώμενος τοῖς ἐνεργητικοῖς ἐνα-
20 ρίθμια τίδημι. Ἄ δὴ τὸ πάθος ἐν τούτοις δηλοῖ, τίνα
λέγωμεν;

Π. Τὸ λουθήσομαι καὶ ἐλούθην, Νεόφρον,
ἃ δὴ σοὶ καὶ περὶ τὰλλα τῶν ὁημάτων οἷά τίς ἐστι κα-
νὼν, ὧ πάθος ἂν καὶ ἐνέργειαν κρίνεις. Πρὸς δὲ τού-
25 τοις κἀκεῖνό μοι σκόπει. Εἰ δύο τινὰ εἶη τὸν τῆς γεν-
νήσεως τρόπον οὐ ταῦτὸν ἔχοντα, ἄλλο δέ τι τρίτον
ἔξωθεν θατέρῳ τούτων τὴν αὐτὴν ἔχει γέννησιν, πο-
τέρῳ μᾶλλον — ἀλλὰ γὰρ αἰσχύνη καὶ περὶ τῶν οὕτω
δήλων ἐρωτήσεις προτείνειν — ὅμοιον ἔσται, πλήν —
30 ἀλλ' ἐπίσχες, μήπω μηδὲν ἀποκρίνη, πρὶν ὅπως τοῦτι
λέγων δηλὸν θῶμαι. Ἔστω μὲν ἵππος, ἔστω δὲ κόραξ·
τούτους κατὰ ταῦτά σοι δοκεῖ γεννᾶν, ἢ καδ' ἕτερα;

N. Καθ' ἕτερα· εἴ γε ὁ μὲν κόραξ ὠτοκεῖν ἔτυχε
φύσεως· ἵππῳ δὲ φύσις τὸ ζῶα τίκτειν.

35 Π. Προσέστω τι τούτοις καὶ τρίτον· ἔστω δὴ
βοῦς. Ζωοτοκεῖτω καὶ οὗτος, καὶ προκείσθω τὰ τῶν

τριῶν ἢ π' ὅψιν γεννήματα. Μόσχον οὖν πάλιν ἢ κό-
ρακι δεῖ τῆς αὐτῆς τυγχάνειν γενέσεως φήσομαι.

N. Εἰ τάληθ' ἐβούλομαι λέγειν, πάλιν.

Π. Ὅρα τοίνυν καὶ τάδε· ὥς ὅτι ἂν ἐν τοῖς ἐνεργητι-
κοῖς, ἀορίστῳ λέγω καὶ μέλλοντι, θεωρεῖται, τοῦτο καὶ ἐν
τοῖς μέσοις θεωρηθήσεται· τὰ δὲ παθητικὰ τοῦναντίον
ἔχει. Τὸ μὲν γὰρ ἐτυψα παντάπασιν δῆλον ὅν ἐκ τοῦ
τύψω κλινόμενον, ἀόριστον ἐκ τοῦ μέλλοντος λέγομεν.
Τὸ δὲ τυφθήσομαι οὐδεὶς ἔστιν ὃς οὐκ ἐκ τοῦ
ἐτύφθην ἔρει, μέλλοντα ἐξ ἀορίστου· καὶ εἰσιν ἐξ ἄν- 10
τιστρόφου τὰ τῆς κλίσεως. Τὸ δὲ ἐτυψάμην ὥς ἐκ
τοῦ τύψομαι — οὐ γὰρ ἀγνοῶ καὶ ὥς ἑκάτερον τού-
των ἐξ ἑκατέρου τῶν ὁμοταγῶν αὐτοῖς ἐνεργητικῶν
ἔχει τὴν πρόθετον — ποτέρᾳ τῶν κλίσεων προήκειν
ἔρεις;

15

N. Εἰ μὴ τῇ τῶν ἐνεργητικῶν, οὐκ ἔστιν ἢ δύνα-
μαι λέγειν.

Π. Εὐστοχώτατα· ἔγωγε μὲν, ἵνα μηδὲν καὶ τοῦ ἐτυ-
ψάμην ἔνεκεν ὥς ἐκ τοῦ τύψομαι γίνεσθαι πέφυκεν
ἀμφιβάλῃς, Ὁμηρος εἰς μέσον παρίτω, καὶ δεικνύτω 20
ἐκ τοῦ βήσομαι τὸ ἐβησόμην ποιῶν, καὶ παντα-
χοῦ τῆς ποιήσεως ἄνω καὶ κάτω τὸ κατεβήσετο
στρέφων· ἢ οὐκ ἀληθ' καὶ ταῦτα;

N. Καὶ ταῦτα μὲν ἄριστά σοι πρὸς ἡμᾶς, ὦ Πα-
λαίτις, λέλεκται· τὸ δὲ παύσομαι οὐ σοι δοκεῖ καὶ 25
αὐτῷ πάθος σημαίνειν, καὶ ταῦτα μέσου μέλλοντος ὄν;

Π. Τοῦτ' ἔστιν, ὦ Νεόφρον, ὃ ἀγῶ μικρῷ πρὸς-
θεν ἐν παρασκευαῖς ἦν εἰπεῖν, παρεδράμε δέ.

N. Τί δ' ἦν;

Π. Ὅτι μὴ δεῖ ταῖς τῶν φημάτων γραφαῖς ἐμ- 30
φυόμενον κατ' αὐτὰς ἀπαιτεῖν καὶ τὴν σημασίαν· μυ-
ριοῖς γὰρ αὐτῶν ἐντεύξῃ, ὧν ἂ μὲν ἐνεργητικὴν γρα-
φὴν προῖσχύμενα, παθητικὸν ἔχει τὸν νοῦν· οἷον δὴ-
που τὸ ἐξόρειν ἔστί, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ πᾶσχειν· ἂ
δὲ παθητικῶς μὲν ἐκφέρεται, τῆς ἐνεργείας δὲ μᾶλλον 35

λέγοντες εἶναι. "Οὐδὲ γὰρ παρὰστέσει σοι τὸ τε πνύ-
 θάνομαι, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ ἐργάζομαι. Ἦν γὰρ
 μὴ τῷδε τῷ τρόπῳ περὶ ῥημάτων σκοπῶμεν, ὥστ' ὁδοὶ
 καὶ τὸ πάσχειν ἐνέργειαν εἶναι βούλεσθαι, καὶ τὸ ἐρ-
 γάζεσθαι πάσχειν. Ἄλλ' οὐδ' ἂν, καὶ εἰ μαίνοιτό τις,
 τοῦτο φήσειεν, οὐδ' ἂν ἔνω χωρήσαιεν πηγαὶ ποταμῶν.
 Καὶ τοίνυν καὶ τὸ πείσομαι οὐκ ἔστιν ἱκανόν ἐστι
 θροεῖν, εἰ, μέσου μέλλοντος ὄν, παθητικὴν ἔχει διά-
 νοιαν· ὅπου γὰρ καὶ ἐνεργητικῶς, ὡς ἀποδεδεικται, τὸ
 10 πάσχειν καὶ τὸ παθεῖν προφερόμενα, ὅμως οὐδ' ὅτι-
 οὖν τοῦ πάθους ἀφίσταται. Οὐδὲ γὰρ τῆς φύσεως ἂν
 εἴποι τοῦτο τις τῆς τῶν κλίσεων διαθέσεως, ἀλλὰ τῆς
 τοῦ ῥήματος φύσεως. Καίτοι τί τοῦτο λέγω, ὡς οὐδ'
 δεῖσθαι τοῦ πάθους ἀφίσταται; οὐδὲ γὰρ κατὰ μετου-
 15 σίαν τινὰ τὸ παθεῖν λέγεται πάθος· ἀλλὰ αὐτὸ πάθος
 ὄν, καὶ τοῖς ἄλλοις παθητικοῖς τὸ ἐντεῦθεν καλεῖσθαι
 τοῦτ' αὐτὸ δίδωσι.

N. Σοφώτατα, καὶ ὥς οὐκ ἂν τις οὕτως εἴρηκεν.

Π. Οὐδὲ γὰρ ἂν εἴποιμι βέλτιον.

20 N. Ἄλλ' ἔτι ἐνεστώτος πέρι καὶ παρατατικοῦ,
 ἔτι δ' αὖ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ εἰστίω σε
 λέγειν· πείδομαι γὰρ μήπω σοι περὶ τούτων πᾶν ὅσον
 ἡβούλου λελέχθαι.

Π. Ἐπ' ἐκεῖνα καὶ γὰρ τὰς ἡνίας τρέπειν διανοού-
 25 μην, καὶ αὐτοὺς εὖ ποιῶν ἐπὶ τὸν ἑμὸν νοῦν ἔβαψας·
 δῶσεις δὴ λέγειν τοῖς ἐσομένοις, ὡς Νεόφρων φιλομα-
 θῆς τὰ γραμματικὰ καὶ μνημῶν εἴπερ τις ἄλλος. Ἐλέ-
 γομεν τοιγαροῦν ἐνεστώτος μὲν εἶναι ῥήματος, ἐπει-
 δὲν ἐν ᾧ τὸ γενόμενον γίνεται, καὶ τὸ ῥῆμα λέγεται.
 30 Παρατατικοῦ δέ, ὅτε παρελήλυθε μὲν τὸ πρᾶγμα,
 περὶ ἐκείνου δέ, ὥσπερ ἐνεστώτος, λέγεται τὸ ῥῆμα·
 παρακειμένου δὲ τὸ ἄρτι πεπαυμένου τοῦ πράγμα-
 τος τὸ ῥῆμα λέγεσθαι, ὡς παρὰ τὸ βραχύτατον ἐνε-
 στώτα καὶ αὐτὸν εἶναι· καὶ ὑπερσυντελικοῦ, ὅτε
 35 παρελήλυθε μὲν ὁμοίως τῷ παρατατικῷ τὸ πρᾶγμα,
 περὶ ἐκείνου δὲ τότε πεπαυμένου ὥσπερ ἄρτι πεπαυμέ-

νον τὸ ῥῆμα λέγεται. Κάντεῦθεν λόγος ἐστὶν ὑπερσυν-
 τελικῶ· πρὸς παρακειμένον, ὃς καὶ παρατατικῶ πρὸς
 τὸν ἐνεστώτα, εἶγε παρατατικός μὲν ὡς ἐνεστώως λέγε-
 ται, ὑπερσυντελικὸς δέ, ὡς ἄρτι πεπαυμένος, τοῦ μὲν
 φύσει ἐνεστώτος, ἐνεστώτος ἀπλῶς λεγομένου· τοῦ πα-
 ρακειμένου δὲ ἄρτι πεπαυμένου, μὴ προσκειμένου αὐτῷ
 τοῦ ὧς. Οὐ τούτῳ δὲ μόνῳ τῷ λόγῳ κέχρηται πρὸς
 ἀλλήλους, ἀλλὰ ῥῆ καὶ ἐναλλάξ ὁ αὐτός ἐστι λόγος πα-
 ρατατικῶ πρὸς ὑπερσυντελικόν, ὃς παρακειμένῳ πρὸς
 ἐνεστώτα· καὶ γὰρ ἐστὶν ἐν οἷς ῥήμασιν τῶν παρακει- 10
 μένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστώτων, ὃ καὶ μεγάλην
 αὐτῶν δηλοῖ τὴν συγγένειαν· λέγω δὲ ταῦτα εἶναι· τὸ
 δέδοικα, πέφυκα, πέποιθα καὶ τὰ τοιαῦτα· οἱ
 τούτων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παρατατικῶν παρὰδοχῆς
 ἀξιοῦνται, τό τε ἐδεδοίκειν δηλαδή, καὶ ἐπεφύ- 15
 κειν καὶ ἐπεποιθειν.

Ἐν μὲν δὴ τοῦτο· δεύτερον δὲ, ὅτι καὶ ὁ παρα-
 τατικός αὕξησιν, ἣν μὴ εἶχεν ὁ ἐνεστώως, δέχεται· τύ-
 πτω γὰρ ἔτυπτον· καὶ ὑπερσυντελικῶ ὁμοίως αὕξη-
 σις, ἥ γε μὴ προσῆν τῷ παρακειμένῳ, προσγίνεται· 20
 τοῦ γὰρ ἐτετύφειν τὸ ε, οὐ προσῆν τῷ τετύφα οὐ-
 δαμοῦ.

N. Εὖ λέγεις· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὄρωχα καὶ ὄρύ-
 χειν τίς ἄν με πείσειε λόγος, ἣν μὴ εἶχεν ὁ παρακει-
 μένος αὕξησιν, τὸν ὑπερσυντελικόν προσλαβεῖν; 25

II. Εἰ καὶ μηδεὶς ἕτερος, ἀλλ' ἥ γε τῶν Ἀθηναί-
 ων διάλεκτος· οὗτοι γὰρ, ἐφ' ὧν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ α
 ἢ ε ἢ ὀ ἄρχεται, ἴδιον ποιοῦντες παρακειμένον, καὶ
 τὸ ὄρωχα, ὀρώρωχα λέγοντες, δυεῖν ἕνεκα τουτὶ
 δρωσι πάντως· ἐνὸς μὲν, ἐπειδὴ τὴν αὕξησιν μείζω 30
 ἔχειν ὁ παρακειμένος ἢ ὁ παρατατικός ὀφείλει· μείζον
 γὰρ καὶ τὸ τοῦ τετύφα τε, ἢ τὸ τοῦ ἔτυπτον ε· ἐπὶ
 δὲ τῶν ἀπὸ τῶν τριῶν τουτωνὶ φωνηέντων ἀρχομένων
 ῥημάτων, δειχθήτω δὲ ἐφ' ἐνὸς τοῦ ὀρύσσω, ἠϋξεται
 μὲν εἰς τὸ ὦ μέγα ὁ παρατατικός, τῷ δὲ παρακειμένῳ 35
 οὐκ ἦν εἰς ὃ τι μείζον ἂν αὕξηθῇ· οὐδὲ γὰρ ἐστὶ τοῦ

μεγάλου ὦ μείζον· τούτου χάριν ἐξωθεν ἐπήνεγκαν τὴν αὔξησιν οἱ Ἀττικοί· ὥς ἐπὶ γε τῶν λοιπῶν τεσσάρων φωνηέντων τὴν ἀρχὴν ποιοιμένων, οὐδὲν ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί· οὐ γὰρ μεταβάλλει καὶ ταῦτα τὴν γραφὴν ἐν 5 γε τοῖς παρεληλυθόσι. Δευτέρου δέ, ἵνα ταῦτὸ στοιχεῖον ἐκατέροις, ἐνεστῶτι καὶ παρακειμένῳ κατὰ τὴν ἀρχουσαν ἤ· οὕτω γὰρ ἦν καὶ τύπτω, τέτυφα· καὶ τρίτου, τοῦ καὶ τὸν ὑπερσυντελικὸν ἔχειν, καθ' ὃ τι ἂν αὔξηθῃ· καὶ δὴ καὶ ἠϋξῆται.

- 10 N. Οὐδὲ ταῦτα μὴ ἐπαινεῖν οἷός τε γίνομαι· ἀτὰρ τί ἐπὶ τούτοις συγγενὲς ἐνεστῶτι πρὸς παρακειμένον λέγεις, ὦ Παλαίτις;

Π. Καὶ τρίτον, καὶ ἔτι πέμπτον πρὸς τετάρτῳ, Νεόφρον· καὶ τρίτον μὲν, ὃ καὶ μικρῷ πρόσθεν ἐλέ- 15 γομεν, τότε ἦν, τὸ φύσιν ἔχειν ἄμφω τοὺςδε τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχεσθαι στοιχείων αἰ· τέταρτον δέ, τὸ δέχεσθαι καταρχὰς ἀναδιπλασιασμόν. Εἰ καὶ ὁ μὲν, διὰ τοῦ ἰ προστιθεμένου δηλονότι, καὶ τοῦ καταρχὰς στοιχείου τοῦ ἐνεστῶτος, ὥς 20 δῶ, διδῶ· πρῶ, πιμπρῶ· παρακειμένος δέ, διὰ τοῦ ε· τύπτω γὰρ τέτυφα.

N. Καὶ πῶς, εἰ τὸ καταρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος στοιχεῖον ἐπὶ τῶν ἀναδιπλασιασμῶν αἰεὶ προσκεῖται, μὴ καὶ τὸ στῶ στιστῶ λέγομεν, ἀλλ' ἴστῶ;

- 25 Π. Ὅτι γε, ὦ οὗτος, ἐφ' ὧν ἡ πρωτίστη συλλαβὴ ἢ ἀφ' ἐνὸς τῶν διπλῶν ἀρχεται, ἢ ἀπὸ δύο συμφώνων, ὧν ἡγούμενόν ἐστι τὸ σ, ἢ ἀπὸ τοῦ ρ, οὐκ ἔστιν ὅπως πέφυκεν ἀναδιπλασιασμός διὰ συμφώνων γενέσθαι· αἴτιον δὲ τό τε κακόφωνον, καὶ τὸ τῆς προ- 30 φορᾶς δυσχερές. Ἄλλ' ἐν μὲν τοῖς ἐνεστῶσι τὸ ι μονώτατον ἀναδιπλασιάζεται βραχυνόμενον· τουτὶ γὰρ αὐτοῖς ἀπονενέμῃται, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἴστῶ· ἐν δὲ τοῖς παρακειμένοις τὸ ε, καὶ αὐτὸ δὴ μόνον· ζηλῶ γὰρ ἐξήλωκα, καὶ ξυρῶ, ἐξύρηκα, καὶ ψεύδομαι, 35 ἐψευσμαι· ἔτι τε σπῶ, ἔσπακα, καὶ ῥήσσω, ἔρ-

ῥωγα, εἰ μὴ τις καὶ τὸ ῥῥωγα ἀπὸ συμφώνου θέλει ἀναδιπλασιάζεσθαι, ἀναστροφέντος τοῦ ρ καὶ πεινόντος μετὰ τοῦ ε. Καὶ τί δὴ θαυμαστόν, εἰ τὰ οὕτως ἀρχόμενα τῶν ῥημάτων μὴ διὰ τῶν στοιχείων, ἐξ ἧν ἀρχονται, ἀναδιπλασιάζουσιν οἱ Ἕλληνες, ὅπου γε μηδὲς τὰ ἀπὸ δασέων διὰ δασέων· φευκτὸν γὰρ αὐτοῖς τῶν λέξεων τὸ δυσέκφορον· ἀμίλει καὶ διὰ τῶν ἀντιστροφῶν αὐτοῖς φιλῶν ἀναδιπλασιάζοντες, τό τε θῶ, τιθῶ λέγουσι, καὶ τὸ φάσκω, πιφάσκω, καὶ τὸ χρῶ, κίχρῶ· οὐκ ἀλλότρια, οὔτε ταυτά.

N. Τί δὲ δήποτε κατὰ τὴν ἀναδίπλωσιν τῷ μὲν ἐνεστώτι ἀποκεκληρώται τὸ ι, τὸ δὲ ἐ τῷ παρακειμένῳ;

Π. Ἄλλ' ἐκινῶμεν, ὃ φίλε Νεόφρον, ὅθην ἐστραπόμεθα, τὸ πέμπτον ἐκεῖνο λέγοντες, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ συγγενὲς παρίστα τῶν χρόνων.

N. Καὶ μάλα ἐκινῶμεν, ὃ Παλαίτιμε.

Π. Ἦν τοίνυν ἐκεῖνο τοιοῦτον. Τῶν ἄλλων παρεληλυθότων τὴν ἰδίαν ἀποβαλλόντων αὔξησιν, ἐκείδαν εἰς ἑτέρας μεταβαίνουσιν ἐγκλίσεις, μόνος ὁ παρακείμενος τὴν οἰκίαν αὔξησιν ἀμείωτον ἐτήρησε πάντα τοῦ, ὥςπερ ἀμίλει καὶ τὸν ἐνεστώτα ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρχουσαν ἑαυτοῦ συλλαβὴν οὐκ ἐστὶν ὅτε ἀποβάλλοντα.

N. Ἐδόκν' μὲν ἄν μοι καὶ τοῦθ' οὕτως. Ἄλλ' ὁρᾷς, ὅπως τό τε δώσω ἐκ τοῦ δίδωμι, καὶ τὸ ἐτύφθην ἐκ τοῦ τέτυμμαι λέγομεν· καὶ τίς οὐκ ἂν εἴποι μεμειῶσθαι τὴν αὔξησιν ἐνεστώτος τε καὶ παρακειμένου;

Π. Ἦδιστά μοι γελᾷν ἔπεισι, ὃ Νεόφρον, ὅτι μήπω σε καὶ τηλικουτοὶ γεγονότα τῆς τῶν νηπίων ὁρῶ διαφειμένον περὶ τοῦτ' ἐκ διαλήψεως. Ἄλλὰ τοῦτο μὲν ἐν ταῖς σχολαῖς τὰ παιδάκια λέγει· καὶ λεγέτω γε μηδὲν πρὸς ἡμῶν ἐνοχλούμενα· οὐ γὰρ ἐκείνοις τὴν ἀπὸ τριῶν, ὃ λέγεται, συνάψομεν μάχην, ἐπεὶ μηδὲ βλάψουσιν τὸ νῦν ἔχον νομοθετούμεν. Σὺ δὲ μοι πρὸς τὰ τελειώτερα χειραγωγούμενος ἤδη, μηκέτι μήτε τὸ δώσω ἐκ τοῦ δίδωμι, μήτε τὸ ἐτύφθην ἐκ τοῦ τέτυμμαι λέγει.

Ν. Καὶ τίνα λέγω τὸν τρόπον, εἰ γε μὴ τοῦτον;

Π. Τὸ δώσω μὲν ἐκ τοῦ δῶ λέγε· τὸ δὲ δίδωμι μέλλοντος ἰσχυροῦσθαι· τὸ δὲ ἐτύφθην οὐκ οὐν ἐκ τοῦ τέτυμαι, τοῦ ἔτυπα δέ· ὥσπερ κού καὶ τὸ ἐτύπην, δευτέρου ἀορίστου ὄν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου, τοῦ δὲ ἔτυπον ἐνεργητικοῦ καὶ αὐτὸς λέγεις ἀορίστου δευτέρου. Τὸ δὲ ἐπλήσα, ἐπλήσθην οὐκ ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς νῦν λεγομένοις. Ἐπεὶ γὰρ ἡ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων συζυγία διὰ τοῦ ψ ἐκφέρει μέλ-
 10 λοντα, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοῦ ξ, λοιπὸν ἦν καὶ τὴν τρίτην διὰ τοῦ ζ ἔχειν. Ἄλλ' ἐπεὶ συμβέβηκεν ἐν μὲν τῷ ψ καὶ ζ δεύτερον εἶναι τὸ σ, ὃ πασῶν ἀπλῶς συζυγιῶν μέλλοντες ἔχειν φιλοῦσι πρὸ τοῦ λήγοντος αὐτῶν φωνήεντος, ἢ δυνάμει, ἢ ενεργείᾳ· ἐν δὲ τῷ ξ,
 15 πρότερον μὲν κεῖται τὸ σ, τὸ δὲ ὕστερον, καὶ οὐκ ἂν διὰ τοῦ δ ποτὲ γένοιτο μέλλων· τούτου χάριν οὐ πλήθω, πλήξω, λέγομεν, ἀλλὰ πλήσω. Οὕτω τοίνυν χρὴ τὸ πλήσω νοεῖν, ὥς εἰ πλήσσω διὰ δύο σσ προφέροιο τῆς ἀκολουθίας δηλονότι τοῦ ξ τὸ τοιοῦ-
 20 τον ἀπαιτούσης. Τοῦ μὲν ἡγουμένου κατὰ τὸ ξ σ καὶ αὐτῶν μένοντος· τοῦ δὲ ἐπομένου δ εἰς σ καὶ αὐτοῦ μεταβληθέντος, καὶ οὕτω νοῶμεν τὸ ἐπλήσσω, οὐδὲν ἡμῖν ἔσται δυσχερὲς καὶ τὸ ἐπλήσθην καταμαθεῖν, ὅθεν γέγονεν. Ὅτου δὲ χάριν οὐ γέγονεν ὁ μέλλων
 25 διὰ δύο σσ, πρόδηλον· ἐν ὅς μὲν, ὅτι ἐπειδὴ ἐνεστῶτες φημάτων διὰ τῶν δύο σσ ἐκφέρονται, ὥς τὸ νύσσω, τούτου χάριν οὐ γέγονεν ὁ μέλλων διὰ δύο σσ, ἵνα μὴ συνεμπίπτουσιν τοῖς ἐνεστῶσιν οἱ μέλλοντες· ἑτέρου δέ, ὅτι οὐκ ἂν ἐν πᾶσι τῆς αὐτῆς συζυγίας
 30 φήμασιν ἡκολούθησε τὸ τοιοῦτον. Τὸ γὰρ ἄρδω καὶ πέρθω καὶ τὰ τοιάδε, πῶς ἂν ἄρσω καὶ πέρσω ἐγένητο, ὅτι μὴ δ' ἔστιν ἐν Ἑλλήσι τρία σύμφωνα εὐρεῖν ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταῦτόν εἶναι δύνανται.

Ν. Ταυτὶ μὲν σοι πάντα καλῶς εἴρηται· τοὺς δὲ τῆς
 35 πέμπτης συζυγίας μέλλοντας οὕτω διὰ τοῦ σ ἐκφερομένας ὀρῶμεν.

II. Ἄλλα καὶ τούτου τὴν ἀπόδειξιν σαφῇ σοι παρ-
 ἔξομαι. Τοῖς ἀμεταβόλοις ἡ παρούσα προσηγορία
 οὐχ ἐτέρωθεν, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ μὴ μεταβάλλεσθαι προς-
 ἐγένετο· εἰ τοίνυν τὰ μὲν ἀμετάβολα οὐ μεταβληθή-
 σεται, τῶν ἀμεταβόλων δὲ τοῦ μ μὲν ἡγουμένου, οὐ-δ
 δέποτε τὸ α ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως ἔπεται· τοῦ δὲ λ
 καὶ ν σπανιάκις, ὡς τὸ ἄλς καὶ τὸ τίρυνς· τοῦ δὲ ρ
 καὶ εἰς πλάτος· ὡς τὸ πέρσω καὶ πυρσός, διὰ τὸ
 φωνήεντος ἔχειν δύναμιν. Καὶ μαρτυρεῖ σοι τὸ φασὶ
 πνεῦμα· Ἕλληνες δὲ τὸ τραχυφωνεῖν ὡς τοπολὺ φι-10
 λοῦσιν ἐκκλίνειν, διὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας
 οὐ προσέθηκαν τὸ σ· Αἰολεῖς δέ, τὸ τοιοῦτον οὐ παρ-
 γήσαντο, καὶ μάλιστα ἐν ὅσοις ῥήμασιν ὁ ἐνεστώς διὰ
 τοῦ ρ ἐκφέρεται, δι' ἣν εἶπον τοῦ ρ δύναμιν, εἴλω,
 ἔλσω λέγοντες, καὶ σπείρω, σπέρσω, καὶ ὄρω,15
 ὄρσω.

N. Χρὴ τοίνυν καὶ ἐν τοῖςδε τοῖς μέλλουσι τὸ σ
 νοεῖν, ὡς σπέρσω λέγομεν αἰολικῶς, οὕτω καὶ κλίν-
 σω καὶ νέμσω;

II. Καὶ τοῦτο μάθοις ἂν ἐκ τοῦ ἐκκλινθῆν σα-20
 φέστερον· τὸ γὰρ τραχυφωνεῖν μάλιστα πάντων οἱ Ἀτ-
 τικοὶ φαίγοντες, καὶ δέον ὃν θάτερον τῶν δύο συμ-
 φώνων ἀφελεῖν, τοῦ ν λέγω καὶ θ, τὸ ν μᾶλλον ἀφεῖ-
 λον, καταλιπόντες τὸ θ· ἵν' ἡ δῆλον, ὅτι πᾶσά γε
 ἀνάγκη πάντα μέλλοντα διὰ τοῦ σ νοεῖν τὴν προφορὰν 25
 ἔχειν.

N. Οὐ δὲ τούτοις, ὦ Παλαίτις, οἷόν τ' ἔστιν
 ἀντιλέγειν· τὸ δὲ δὴ βραχύνεσθαι τὴν παραλήγουσαν
 τῶν μελλόντων ταύτης τῆς συζυγίας, καὶ περισπωμέ-
 νως τούτους ἐκφέρεσθαι, πόθεν φήσομεν ἔρχεσθαι; 30

II. Ἐντεῦθεν, ὦ Νεόφρον· τὸ μὲν γὰρ βραχύνε-
 σθαι τὴν παραλήγουσαν ἐκ τοῦ μὴ προστίθεσθαι τὸ σ
 τῷ μέλλοντι· εἰ γε ἐπὶ τῶν θέσει μακρῶν, τοῦ αἰτίου
 τῆς ἐκτάσεως οἰχομένου, ἐπὶ τῆς οἰκείας βραχύτητος
 ἀνάγκη καταλιμπάνεσθαι τὸ θέσει μακρὸν γεγονός· ἐκ 35
 τοῦ σπέρσω γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ σ, καθαρῶτατόν

ἐστὶ τὸ θίσει μακρὸν βραχὺ μέλαν. Τούτου δὲ ἤρτηται τὸ ~~περισπᾶσθαι τὸν μέλλοντα~~· εἰ γὰρ ἐπὶ τοῦ μένω οὐ μένσω ἐροῦμεν, καταλείπεται μένω εἰπεῖν· χρηὶ δὲ διαστολὴν εἶναι τινα ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος·

5 ἐπενοήθη δὲ τῶν ἐνεστῶτων βαρυτόνων ὄντων περισπᾶσθαι τοὺς μέλλοντας· ὥς ἐν οἷς τὸ σ̄ πρόσκειται, μὴ χρεὼν ὄν τοῦτο γίνεσθαι· τὸ γὰρ σπ̄ ἐρσῶ οὐ περισπᾶται.

N. Εὐ τοῦτο λέγεις· ἀλλὰ τίς ἀνάγκη τὴν τῶν μελλόντων τουτῶν παραλήγουσαν μακρὰν γίνεσθαι,
10 τῆς τῶν ἐνεστῶτων ἔστιν ἐν οἷς μακρᾷ οὐσῆς;

Π. Καὶ τίς ἄλλη παρὰ ταύτην ἂν γένοιτο; ὅτι πρὸ ἀμεταβόλου, τοῦ σ̄ ἐπιφερομένου, οὔτε διφθογγον οὔτε φύσει μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὐρεται κείμενον.

15 ΠΕΡΙ ΔΙΧΡΟΝΩΝ ΤΩΝ ΑΤΤΩΝ ΜΑΚΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΑΧΕΩΝ.

Ἀττιά· Ἀπόλλων· ἱερῆα· ἱερ.ά· ἱλασσάμενοι· ἱλάσκεσθαι· ἱλᾶον· ὑπεροπλήη· ἐμήνιε· γλυκίων· ὀίω· κᾶλόν· ἔει· λῆην.

20 Εἰ καὶ τὸ τῆς στερέσεως ᾱ αὖ ἐν συστολῇ παραλαμβάνεται, ἀλλ' ἐνθα τρεῖς ἐφεξῆς εἰσι συλλαβαὶ βραχεῖαι, ὧν πρώτη ἐστὶν ἡ τοῦ στερεητικοῦ ᾱ, ἐκτείνουσιν αὐτὸ ποιηταί· οὐ γὰρ ἄλλως ἐνεχάσκει τὸ μέτρον γενέσθαι. Οἷόν ἐστι τὸ ἀκάματος, καὶ ἀθάνατος,
25 καὶ ἀπάλαμος· τούτω τῷ λόγῳ καὶ τὴν τοῦ ἀέναος καὶ θυγατέρος ἐκτείνουσι συλλαβὴν πρώτην, καὶ τοῦ Πριαμίδης, καίτοι τοῦ αἰί, καὶ θυγάτηρ, καὶ Πρίαμος συστελλομένης τῆς πρώτης. Οὕτω καὶ τοῦ Διαγόρας τὴν πρώτην, καὶ τοῦ διᾶκονος τὴν δευτέ-
30 ραν, καίτοι τῆς διὰ προθέσεως καὶ ἄμφω τὰς συλλαβὰς βραχείας ἐχούσης. Τὰ εἰς ις ὀξύτονα δηλυνὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ὁς κλινόμενα, ὅσα μὲν φύσει μα-

καὶ παραλήγεται καὶ μὴ ὑποκοριστικά ἐστιν ἡ κύρια, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχὺ τὸ ἰ ἔχει, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γενικῆς φύσει μακρόν. Ἔστι δὲ ταῦτα, τὸ κνημῖδος, κρηπῖδος, σφραγῖδος, βαλβῖδος, κληῖδος, τευθῖδος, κηλῖδος, κηκῖδος· ὅσα δὲ μήτε φύσει δ μακροῦ παραλήγεται, ὡς τὸ ἐλπίδος, ἡ ὑποκοριστικά ἐστιν ἡ κύρια, βραχὺ τὸ ἰ ἔχει, ὅλον ἐστι τὸ δηῖδος, ληῖδος, νησίδος, κηπίδος, εὐνῖδος, φαφῖδος. Τὰ μέντοι τρισύλλαβα καὶ ἐπίθετα καὶ αὐτὰ πάντα βραχὺ αὐτὸ ἔχουσι, καὶ μακροῦ καὶ βραχεῖα παραληγόμενα, ὡς τό, ἀύλητρίδος, σφατρηγίδος, Βρυσηῖδος· τὰ δὲ πρὸ τοῦ τέλους τῆς εὐθείας δύο βραχεῖας ἔχοντα, ὅτε μὲν ἐκτείνουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς, ὡς τὸ πλοκαμῖδος· ὅτε δὲ τὸ ἦ ἐκτεννιδίασι ποιηταί, καὶ βραχὺ τὸ ἰ τηροῦσιν, ὡς τὸ ποταμηῖδος, παγασηῖδος· ταῦτα δὲ χρεῖα μέτρων ποιοῦσιν οὕτω.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ μὲν τῷ ἡρώφῳ γράψαντες χρῶνται, οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ λαμβεῖν ἡ τροχαϊκῷ οὐδαμῶς. Ὁ μῆρδος τοίνυν πᾶσαν λέξιν εἰς μακρόν φωνήεν λήγουσαν, εἰ μὲν ἡ ἐπαγομένη λέξις καὶ αὐτὴ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ὁπότερον αὐτῷ πρὸς τὸ μέτρον συντείνει, καὶ τὴν λήγουσαν ἔχει εἴτε μακρὰν εἴτε βραχεῖαν. Καὶ μακρὰν μὲν, φωνήεντος ἐπιφερομένου, τό·

ἡ νῦν δηθύνοντ', ἡ ὕστερον αὐθις ἰόντα· βραχεῖαν δέ· 25

Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Εἰ δ' ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τὴν τῆς πρὸ αὐτῆς λέξεως λήγουσαν μακρὰν ἀεὶ φωνάσσει, ὡς τό·

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. 80

Εἰ δ' ἡ λέξις λήγει μὲν εἰς μακρόν, μετὰ συμφώνου δέ, ἀεὶ καὶ ταύτην μακρὰν τηρεῖ, εἴτε ἀπὸ φωνή-

εντος εἴτε συμφώνου τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπαγομένη ποιεῖται·
καὶ συμφώνου μὴ ἐπαγομένου, φωνήεντος δέ· ὥς τό·
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδὶ προΐαψεν.

Εἰ δ' ἡ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἡ δὲ
ἐπαγομένη εἴτε ἀπὸ συμφώνου, εἴτε ἀπὸ φωνήεντος
ἄρχεται, ὁπότερον αὐτῷ πρὸς τὸ μέτρον συμβάλλεται,
εἴτε μακρὸν εἴτε βραχὺ τοῦτο ποιεῖ· καὶ βραχὺ μὲν,
συμφώνου ἐπαγομένου, ὥς τό·

οἰωνοῖσ' ἑ τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
10 μακρὸν δέ, ὥς τό·

τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφορεφέα τε φαρέτρην,
καὶ αὐτίδ' βραχὺ μὲν, φωνήεντος ἐπαγομένου· ὥς το,
Ἄτρεϊδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλ-
λεὺς.

15 μακρὸν δέ, ...

Εἰ δ' αὖ ἡ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ μετὰ συμ-
φώνου δέ, εἰ μὲν ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου
ἄρχεται, αἰ μακρὸν τὸ βραχὺ τοῦτο ποιεῖ· ὥς τό·

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

20 εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, πῇ μὲν βραχὺ πάλιν, πῇ δὲ μα-
κρόν· καὶ βραχὺ μὲν, ὥς τό·

μῆνιν ἄειδε —

μακρὸν δέ, ὥς τό·

ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ'
25 ἰκέσθαι.

Καὶ ἀπλῶς τοῦτ' εἰδέναι χρεῶν, πάντα τὰ τῶν λέξεων
ὁ ποιητής, ὅπως χρήσιμον αὐτῷ πρὸς τὸ μέτρον
δοκεῖ, ρῦτω καὶ δέχεται.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΕΙΑΣ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Βραχείας συλλαβῆς ἡγουμένης, καὶ μετ' αὐτὴν
30 ἐνὸς καὶ ἐννέα ἀφώνων ἐπομένου, καὶ ἀμεταβόλου ἐπα-
γομένου, εἰ μὲν ἐν συλλήψει ἐστὶ τὸ ἀμετάβολον τῷ
ἀφώνῳ, τοστέστιν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς θεωρεῖται,
καὶ βραχεῖαν καὶ μακρὰν δυνατὸν τὴν ἡγουμένην συλ-
λαβὴν εἶναι. Οἷόν ἐστι τὸ ὕβρις καὶ ἄγνός καὶ

Κάδμος καὶ ἀκμή καὶ ὄπλον, καὶ ἔτι σταθμός
καὶ ἀφνειός καὶ ἀχλὺς οἷς δὴ συναπτέον καὶ τὸ
ὕμνος, καὶ σκύμνος καὶ σεμνός καὶ δέμνιον
καὶ λίμνη· ἐν τούτοις μόνοις κατὰ σύλληψιν δύο εὐ-
ρισκομένων ἀμεταβόλων. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ
ὀλισθαίνειν τὴν γλῶτταν ἐν τοῖς ἀμεταβόλοις, ἐπειδὴ
καὶ ὕγρα καλοῦνται, καὶ μηδεμίαν ἐν αὐτοῖς πάσχειν
βραδύτητα. Εἰ δὲ καὶ ἐν διαστάσει, τουτέστιν,
ἐπειδὴν τὸ μὲν ἄφωνον τῇ βραχεῖ συνάπτεται συλλα-
βῇ, τὸ δὲ ἀμετάβολον τῇ ἐπομένῃ, αἰεὶ μακρὰν δέχε- 10
σθαι ταύτην χρῆ, διὰ τὸ χρῆν πάντων βραδύτερον
ταῦτα προφέρειν τὴν γλῶτταν, ἐπεὶ μὴ συνημμένως
ἀλλὰ διηρημένως ταῦτα προοίσει. Οἷον ἔστι τὸ ἐκ-
λογή καὶ ἐκμελής, καὶ ἔκνους καὶ ἐκροή· οὐ γὰρ
ε, καὶ μετὰ τοῦτο κλογὴ χρῆ λέγειν, ἀλλ' ἐκ, εἰτα 15
λογή, ὅπερ καὶ τὰ συλλαβίζοντα τῶν παιδαρίων ποιεῖ.
Τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ δις τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον αἰεὶ ἐκ-
τείνει, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ σύμφωνα δις κείμενα· οὐ-
δέποτε γὰρ ἐν συλλήψει ταῦτα εὐρηγνται, ἀλλ' ἐν δια-
στάσει αἰεὶ· οἷον, κἀββαλε καὶ ἐγγελεῶ, καὶ ἔδδει- 20
σε καὶ ἐκκόπτω, καὶ ἐλλάμπω καὶ ἐμμένω καὶ
ἐννοῶ καὶ ἔρριπα, καὶ σύσσωμος καὶ ἄττω· καὶ
μὴν καὶ δύο ἄφωνα, κἂν μὴ τὰ αὐτὰ ἦ, κἂν ἐν συλ-
λήψει, κἂν ἐν διαστάσει ἦ, ἐκτείνει· ἐν συλλήψει μὲν,
οἷον· ἀκτὴ καὶ κόπτω καὶ ἀπφύς καὶ ἄφθονος 25
καὶ ἄχθος· ἐν διαστάσει δέ, οἷον ἔστι τό, ὄγθοον,
καὶ ὄγκος καὶ κόγχος. Καὶ τὸ σ δέ, παντός προη-
γουμένου συμφώνου, κἂν ἐν συλλήψει, κἂν ἐν διαστά-
σει ἦ, αἰεὶ ἐκτείνει· ἐν συλλήψει μὲν, ὡς τό, ἔσβη
καὶ ἔστη· ἐν διαστάσει δέ, ὡς ἐσλόν, τὸ ἐσθλόν. Τὰ 30
δὲ διπλᾶ ὅτι καὶ ταῦτα ἐκτείνει, οὐδεὶς ἄγνοεῖ· πλὴν
ἀνάγκη μέτρου, σπανίως δὲ καὶ τοῦτο, ἔστιν ὅτε οὐκ
ἐκτείνει, ὡς ἐν τῷ·

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον.

Οὐ γὰρ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ἐκ δὴ τούτων συνάγου-
σιν ἔστιν εἰπεῖν, ὡς πάντα μὲν τὰ ἐν διαστάσει ἐκτεί- 35

πρὸς αὐτὸν, οὐ μέντοι καὶ ἐν συλλήψει βραχεῖαν τηρεῖν τὴν συλλαβὴν δύνανται.

N. Πρὸς τῶν συνθέτων ἐξ ἀρχῆς τὰς τε συλλαβὰς καὶ τὰς λέξεις αὐτάς, ὡς Παλαίτιμος, τοῦτο δὲ φησὶ, ἐν συλλήψει ἐπὶ παντὸς συμφώνου οἷόν τε ἔστι γίνεσθαι, ἵνα δὴ πᾶν συμφώνον παντὸς συμφώνου ἐν συλλήψει προήγοιτο;

II. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅσα μὲν κατ' ἀρχὰς λέξεων πρὸς ἑτέρων συμφώνων εὐρίσκεται, ὡς ἄρχεσθαι τὴν 10 λέξιν ἐκ δύο συμφώνων, μὴ τῶν αὐτῶν δέ, ταῦτα καὶ διὰ μέσης τῆς λέξεως καὶ ἐν συλλήψει εὐρίσκεσθαι δύναται· ὥσπερ δὴ, τὸ βρέχω καὶ ὕβρις, γράφω καὶ ἄγρος, πλέω καὶ ὄπλον, μνεία καὶ ὕμνος καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅσα δὲ μὴ οὕτω γίνεσθαι δύναται, αἰ 15 δῆποτε ἐν διαστάσει μόνῃ ἔστιν, ἐπεὶ γὰρ οὐδέποτε λέξις ἀπὸ τοῦ σλ ἄρχεται, ἢ γδ, ἢ γκ· καὶ τὸ ἐσλόν, καὶ ὄγδοον καὶ ὄγκος ἐν διαστάσει εἶναι αἰ.

N. Ἐχω καὶ τοῦτο· τί δ' ἦν ἐκεῖνο, ὃ μικρῶ πρόσθεν εἶπας, ἄρχεσθαι τὴν λέξιν ἐκ δύο συμφώνων 20 μὴ τῶν αὐτῶν;

II. Ὅτι, ὡς Νεόφρων, οὐκ ἔστιν ὅτε λέξις Ἑλληνική ἦτοι ἀπὸ δύο τῶν αὐτῶν συμφώνων ἄρχεται, ἢ εἰς δύο τὰ αὐτὰ καταλήγει. Ἀπὸ διαφόρων μέντοι καὶ εἰς διάφορα καὶ ἄρχεται καὶ λήγει. Ἀρχεται μὲν, ὡς 25 τό σκάπτω, πλέκω· καταλήγει δέ, ὡς τὸ ἄλς καὶ τὸ τίρυνς.

Τὰ πλεονα ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεσθαι λέγομεν· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν πρὸςώπων ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα πρὸς- 30 ηγορικὰ γίνονται. Ἔστι μὲν οὖν ἀφ' οὗ ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, ὡς ἡγίασμαι, ἀγιασμός ἢ ἀγιασμα· κεκάθαρμαι, καθαρθμός ἢ κάθαρμα· ἔστι δ' ἀφ' οὗ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον μόνον, ὡς γέγραμμαι, γραμμὴ καὶ γράμμα· ἔστι δ' ἀφ' οὗ ἐν τού-

των, ὥς μάρασμαι, μαρασμός, καὶ εἴλημμα, λήμμα. Ἐκ δὲ τοῦ μετὰ τούτου δευτέρου, θηλυκὰ μόνα εἰς ις, προσηγορικά καὶ αὐτά, ὥς λέλυσαι, λύσις, λέλεξαι, λέξις. Ἐκ δὲ τοῦ τρίτου, τριγενῆ καὶ ἐπίθετα· ὥς ἤκουσται, ἀκουστός, ἀκουστή, 5 καὶ ἀκουστόν· καὶ τὰ διὰ τοῦ τηριον οὐδέτερον προσηγορικά, ὥς πέποται, ποτήριον· ἡλέχηται, ἄλφεχητήριον· τούτων δὲ ἕκαστον ὁμόφωνον ἔχει καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ ὁμόχρονον τῇ τοῦ προσώπου, ὅθεν παρήχθη, παραληγούση, πλὴν μόνων τῶν εἰς 10 μος ἀρσενικῶν. Ἐκεῖνα γὰρ ἔστιν ὅτε προσλαμβάνεται τὸ σ, ὥς δέδεμαι, δεσμός, μεμάχημαι, μαχησμός, καὶ τέθειμαι, θεσμός. Καὶ ἔστι τῶν δι-συλλάβων παρακειμένων, ὧν οἱ ἐνιστώτες βαρυτόνοι ὄντες ἀπὸ τοῦ α ἢ ε ἢ ο ἄρχονται, οὗτοι γὰρ ἀπὸ 15 φωνήεντος ἀρχόμενοι αἰ, καὶ ὑψημένην ἔχοντες τὴν ἄρχουσαν, ἐπεὶ δεῖ τὰ ὀνόματα ἀναυξήτως προσφέρεσθαι, ἀπέβαλον τὴν αὔξησιν, ἐπειδὴν ὀνόματα παράγωσιν· ὥς ἤλμαι, ἄλμα· ἤρμαι, ἄρμα. Τὸ μέντοι εἶμα, ἀπὸ τοῦ εἶμαι, οὐκ ἀποβάλλει. Ὡσαύτως 20 καὶ τὰ διὰ τοῦ τηριον οὐ τὴν παραλήγουσαν, τὴν δὲ προπαραλήγουσαν ὁμόχρονον ἔχει τῇ τοῦ παρακειμένου παραληγούσῃ. Ἀμέλει δὲ καὶ τὸ κρίμα καὶ τὸ κλίμα, ὥς ἀπὸ τοῦ κέκριμαι καὶ κέκλιμαι, βραχύναι τὴν παραλήγουσαν. Ὅτι δὲ ταῦτα βραχύνεται, δῆλον 25 ἐνθένδε. Πᾶς παθητικὸς παρακείμενος εἰς μαι φιλεῖ τὴν λήγουσαν ἔχειν· ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς τε περισπωμέναις καὶ ταῖς εἰς μι συzyγλαῖς αἰ, καὶ ἔστιν οὐ καὶ τῆς ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων, καθαρὸν προτείνει τὸ μαι· πεποίημαι γάρ, καὶ τέθειμι, καὶ βεβούλε- 30 μαι· ἐν δὲ ταῖς βαρυτόνοις, κατὰ μὲν τὴν πρώτην πρὸ τοῦ μαι καὶ ἕτερον μ προσλαμβάνει, τέτυμμαι γάρ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, καὶ ἔστιν οὐ τῆς τετάρτης, γ, πέπληγμαι γάρ, καὶ ἔρυγμαι· κατὰ δὲ τὴν τρίτην, καὶ ἔστιν οὐ τῆς τετάρτης καὶ ἑκτῆς, τὸ σ, 35 πέπλησμαι γάρ, καὶ πέφασμαι καὶ ἤκουσμαι.

Κατὰ τὴν πέμπτην δὲ, τοῦ ἐνεστῶτος τὸ ἀμετάβολον, ἀμετάβολον γάρ· ἐν μὲν τῷ ἔσταλμαι τὸ λ τοῦ στέλ-
 λω· ἐν δὲ τῷ ἐσπαρμαι, τοῦ σπείρω τὸ ρ. Ὡν
 γε μὴν ἐνεστῶτων τὸ μ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἀπαρ-
 5 τίξει, ὥσπερ δὴ τὸ νέμω, καὶ βρέμω, τούτων οὐδέ-
 ποτ' ἂν παθητικὸν παρακείμενον γνῶις γινόμενον. Διὰ
 δὴ ταῦτα καὶ ἄδηλόν τι πρὸ τοῦ μ τοῦ παρακειμένου
 τετάσσεται. Ὅσοι δὲ γε τὸ ν κατὰ τὴν τελευταίαν ἔχουσι
 κείμενον, εἰσὶ μὲν οἱ τὸν παθητικὸν παρακείμενον κα-
 10 θαρῶ προβάλλονται τῷ μαι· τελίω γὰρ τέταμαι,
 καὶ κρίνω, κέκριμαι· οὐ γὰρ πέφυκε τὸ ν πρὸ τοῦ
 μ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 καῖσθαι λέξεως. Εἰσὶ δὲ, οἱ ἐπεὶ μὴ τὸ οἰκτεῖον ἀμετά-
 βολον τηρεῖν ἰσχύουσι, τὸ κοινὸν πάντων μελλόντων σύμ-
 15 φωνον, τὸ σ φημι, προσλαμβάνουσι· λυμαίνω γὰρ
 λελύμασμαι, καὶ ὑφαίνω, ὕφασμαι, καὶ μα-
 ραίνω, μεμάρασμαι. Τούτων δὴ τόνδε προχω-
 ρούντων τὸν τρόπον, ἐπεὶ συμβέβηκεν τὸν παθητικὸν
 παρακείμενον τῆς πέμπτης ταυτησί συζυγίας ἀεὶ δῆποτε
 20 θίσει μακροῦ παραλήγεσθαι, τῷ καὶ τὴν τοῦ μέλλοντος
 παραλήγουσαν διαπαντὸς εἶναι συνεσταλμένην, ἥ γγελ-
 μαι γὰρ καὶ ἡγερμαι καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ τοῦ κέ-
 κριμαι δὲ καὶ κέκλιμαι τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον
 ἐνέλιπον, ὃ προσκείμενον ἐνέτεινεν ἂν καὶ ἐν θίσει τὴν
 25 παραλήγουσαν, λείπεται ταύτην εἶναι βραχεῖαν. Διὰ
 δὲ ταῦτα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν τό τε κρίμα καὶ κλίμα
 βραχύνει τὴν παραλήγουσαν.

N. Ταῦτα νοῦν ἔχων ἄνθρωπος τῶν μεγίστων
 τιμῆσεται· τίνι δὲ δῆποτε τεκμηρίω χρῆσόμεθα, δεῖν εἶ-
 30 ναι κατὰ ταῦτα τὰ ῥήματα πρὸ τοῦ μ τὸ ν, πλὴν τού-
 του, ὅτι τὸ ν φαιμέν ἀμετάβολον εἶναι;

II. Καὶ τίνι καθαρωτέρῳ, Νεόφρον, ἢ τούτῳ, ὅτι
 πολλοὶ τῶν παλαιῶν κατὰ τινα τρίτα τῶν τοιούτων
 παρακειμένων πρόσωπα, ἔνθα μὴ τὸ μ πρόσκειται τῷ ν
 35 διωθονμένῳ, ἀλλὰ τὸ τ, καὶ τὸ ν προσέθεντο φανε-

φῶς, ὥς ἐν τῷ πέπλυνται καὶ ὠξύνται καὶ τισὶν ἄλλοις.

www.libtool.com.cn

N. Καὶ μὴν καὶ τοῦτο, Παλαίτις, φράσον.

II. Τὸ τί;

N. Εἰ τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσπα-
 τῶν παθητικῶν παρακειμένων τὴν αὐτὴν παραλήγου-
 σαν ἔχει, καὶ ἔοικε γὰρ εὐλογον εἶναι τὸ πρᾶγμα· πό-
 θεν τὸ μὲν θυμα καὶ θυμός, καὶ λυμα καὶ λυμός,
 ὅπερ ἐκ τοῦ λυμα γίνεται· τὰ γὰρ τοῦ λοιμοῦ καθάρ-
 ματά φησιν Ὅμηρος λύματα — καὶ θυμα καὶ θυ- 10
 μός μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν; τὸ δὲ λύσις καὶ
 φύσις καὶ θύσις, καὶ ἔτι θυτόν καὶ λυτόν καὶ
 θυτόν, βραχεῖαν; καὶ ταῦτα ἐξ ὁμοτίμων τοῦ αὐτοῦ
 παρακειμένου προσώπων τὴν παραγωγὴν ἔχοντα.

II. Εὖγε, ὦ Νεόφρον, οὐ φαῦλα τῆς σῆς ἐπιδό- 15
 σεως μανθάνω τὰ σύμβολα· καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τοῦδε
 δέχοιο ἄν. Τὸ θυώ καὶ λυώ καὶ φύω, τῶν διὰ τοῦ
 υω λοιπῶν δημάτων βραχεῖαν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀεὶ
 τηρούντων τὴν παραλήγουσαν, ταυτὶ μόνον τὰ τρία ρή-
 ματα μακρὰν μὲν ἀεὶ δῆποτε ταύτην ποιεῖ, καίπερ 20
 ἐπαμφοτερίζοντα κατὰ τὸν ἐνεστώτα· ἐπὶ δὲ τοῦ παθη-
 τικοῦ παρακειμένου συστέλλει. Ἄλλ' ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τοῦ
 πρώτου προσώπου εἰς μὸς ἀρσενικά μακρὰν βούλεται τὴν
 παραλήγουσαν ἔχειν, ἥτοι φύσει ἢ θέσει, ἔστι μὲν οὐ,
 βραχείας οὔσης τῆς τοῦ παρακειμένου παραληγούσης, 25
 προσλαμβάνον τὸ ὄνομα τὸ σ' ἐκτείνεται· ὥς ἐν τῷ δέ-
 δεμαι, δεσμός· ἔστι δ' οὐ αὐτὴν καθ' αὐτὴν ἐκτείνει τὴν
 παραλήγουσαν, μακρὰν φύσει ταύτην ποιοῦν, ὥς ἐν τῷ
 τέθυμαι, θυμός, καὶ λέλυμαι, λυμός, καὶ ἔρθυ-
 μαι, ρυμός. Ἐπεὶ δέ, ὥς ἔφαμεν, ἀπὸ ταύτου προσ- 30
 ῶπου τὰ τε ἀρσενικά καὶ τὰ οὐδέτερα γίνεται, καὶ
 γέγονεν οὐ θυμός μόνον καὶ λυμός καὶ ρυμός, ἀλλ'
 ἤδη καὶ θυμα καὶ λυμα καὶ θυμα, ἡκολούθησε κα-
 τὰ τὸν χρόνον τὰ οὐδέτερα τοῖς ἀρσενικοῖς· τὸ γὰρ
 ἀνάγκη εἶναι τὰ εἰς μα λήγοντα οὐδέτερα φύσει μα- 35
 κρᾷ παραλήγεσθαι, οὐκ ἐν πᾶσι λαμβάνεται ἀληθές·

τούτοις δὴ συνηρέχθη καὶ τὸ χυμός καὶ χύμα· τὰ δὲ
 μὴ ἀρσενικά ἔχοντα, οὐκ ἐξ ἀνάγκης μακρὰ παραλήγε-
 ται, ὡς τὸ φύμα, πλύμα, πλὴν τοῦ κύμα.

Ἐβαν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν, βραχύνεται· τὸ γὰρ
 5 ἔβαν ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ βάντος, ὡς τὸ ἔτυφθεν,
 ἀπὸ τοῦ τυφθέντος· ταῦτα δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ
 ἔτυπτον ἀπὸ τοῦ τύπτοντος.

Οἱ ποιηταὶ ἐν πολλοῖς, ὧ Νεόφρον, βραχείας καὶ
 μακρὰς ἐφεξῆς κειμένης, ἥ τούναντίον, τοὺς χρόνους
 10 ἀμείβουσιν οὕτω· τὸν ἰφθιμον, ἰφθιμον λέγουσι,
 καὶ τὸ ὄρωρεν, ὦρωρεν, καὶ τὴν ἔλευσιν, ἤλυ-
 σιν, τὴν ὀλουμένην, οὐλομένην, τὸ ἄμοιρος,
 ἄμορος, τὰ ἀπειρέσια, ἀπερείσια, ἱλᾶος,
 ἱλᾶος, ἀκηχέμενος, ἀκαχήμενος.

15 Τὰ διὰ τοῦ ἰτης μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν,
 πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξύτων συντεθέντων, ὡς ἀπὸ τοῦ
 κριτής, δικαιοκρίτης.

Τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα μακρὰ παραλή-
 γεται· διὰ γὰρ τοῦτο τὸ μᾶλλον καὶ θᾶττον καὶ
 20 ἄσσον προπερισπῶνται· καίτοι ἴσως δόξειεν ἂν τισὶ
 θέσει μακρὰ ταῦτα εἶναι διὰ τὰ δύο σύμφωνα.

Τὸ ρ ἐν ταῖς συνθήκαις διπλασιάζεται, οἶον, ἐπίρ-
 ρημα· ἐν δὲ τισὶ διὰ τὸ μέτρον οὐ διπλασιάζεται, οἶον

ἀμφίρυντος Κῶς,

25 καὶ, ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.

Τὸ διπλοῦν ρ τριχῶς εὐρίσκεται, ἢ ἀπὸ συνθέ-
 σεως, ὡς ἐπίρρημα· ἢ ἀπὸ αὐξήσεως χρονικῆς, ὡς
 τὸ ἐρρίψα· ἢ φυσικῶς, ὡς τὸ ἐρρε, θάρρος, πύρ-
 ρος. Ἐν οὖν τοῖς ἀπὸ συνθήκης ἢ αὐξήσεως, τοῦ μὲν
 30 προτέρου φιλουμένου, τοῦ δὲ δευτέρου δασυνομένου,
 διὰ τὸ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως ἢ τῆς αὐξήσεως δασύ-
 νεσθαι· ζητητέον, εἰ καὶ τῶν ἐκ φύσεως τὸ μὲν χρή
 φιλοῦν, τὸ δὲ δασύνειν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

www.libtool.com.cn

Ἡ παρὰ καὶ ἡ περὶ ὅτε τὴν κίνησιν σημαίνουσιν, αἰτιατικῇ συνταττόμεναι, διενηνοχᾶσι κατὰ τε στάσιν καὶ κίνησιν· τῇ μὲν γὰρ παρὰ τὴν κίνησιν ἀποδώσεις, ὡς παρὰ Λύδιον ἄρμα λέγομεν θέειν, καὶ 5 παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν· τὴν δὲ περὶ τῆς στάσεως οὐκ ἂν ἀμάρτοις εἰπών, ὡς εἰ περὶ τὴν πόλιν νεῶν ἵστασθαι φῆς.

N. Καὶ πόθεν, ὦ Παλαίτιμε, τὸ περιθέειν τὴν πόλιν διαλελυκότες, καὶ περὶ τὴν πόλιν θέειν εἰπόντες, 10 οὐ δοκοῦμεν κίνησιν λέγειν;

II. Διπλοῦν ἔστι τὸ μεταβατικὸν τῆς κινήσεως ἔλδος· τὸ μὲν γὰρ ἔστι κατ' εὐθείαν, τοῦτο δὲ κατὰ τὰς 15 ἔξ ἔπεται σχέσεις, τό τε ἄνω, καὶ κάτω, καὶ πρόσω, καὶ ὀπίσω, δεξιὰ τε καὶ ἀριστερά· τὸ δὲ κυκλοφορικὸν 15 ὠνομάσθη, ὅπερ ἐπὶ πάσης σφαίρας ἂν νοηθεῖη. Κατ' ἐκείνου μὲν οὖν ὅλον τε τὸ κινούμενον καὶ τὰ ἑαυτοῦ μέρη τόπον ἐκ τόπου μεταλαμβάνει· ὡς εἴ τις ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν ἐλθὼν, ἑαυτὸν τε ὅλον καὶ τὰ μέρη ἐντεῦθεν ἐκεῖσε μετήνεγκε. Κατὰ δὲ τοῦτο, τὰ 20 μέρη μὲν ἄλλοτε ἄλλοις τόποις μεταλαμβάνει, τὸ δ' ὅλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ αἰεὶ ποτε μένει· καὶ γὰρ σφαίρας περὶ ἄξονα στρεφομένης, ἕκαστον μὲν τῶν ἐν αὐτῇ σημείων ἄλλοτε ἄλλη ὁράται, αὐτὴν γε μὴν ὅλην οὐκ ἂν ἴδοις οὐδὲ τοῦλάχιστον τῆς οἰκείας χώρας μεθισταμένην. 25 Ταῦτ' ἄρα οἱ γραμματικοὶ συνιδόντες, ὦ Νεόφρον, καὶ δεῖν εἶναι κρίναντες τὸ κατὰ τὸ ὅλον θεωρούμενον τοῦ κατὰ τὰ μέρη προτιμότερον εἶναι, ἴσα τῇ στάσει καὶ τὴν κυκλοφορικὴν συνέταξαν κίνησιν.

N. Ἀριστα μὲν· ἀλλ' ὅταν περὶ τὸν ἄερα τὰς νε- 30 φέλας ἐλαύνεσθαι λέγωμεν, οὐδὲ τοῦτο κινήσεως;

II. Κινήσεως μὲν.

N. Τίνα τρόπον;

II. Ῥᾶστόν σοι καὶ τοῦτ' ἔσται τὸν νοῦν προσέχοντι. Τὸ μὲν παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν, οὐκ 35

ἔστιν ὅπερ ἂν ἕτερον δηλοῦν φῶμεν, ἢ τὸ τῆς πόλεως
 ἔγγιστα· τὸ δὲ περὶ τὸν αἶρα τὰς νεφέλας ἐλαύνεσθαι,
 οὐ τὸ τῆς αἰρος ἔγγιστα καὶ σὺ φήσεις, ἀλλὰ τὸ ἐν
 αὐτῷ τῷ αἶρι. Τὸ δὲ ἐν τινι κινούμενον, κινεῖται μὲν
 5 ἐν τῷ περιέχοντι αὐτό, καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλοις αὐτοῦ
 μέρεσι καθορᾶται· ὅλον δὲ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ οὐδα-
 μῶς ἂν ἐκφέροιτο, εἴγε τὸ ἐν αὐτῷ κινεῖσθαι μέλλει
 σωθῆναι. Κάνταυθα τολῶν ἢ τοῦ περιέχοντος μονῇ
 καὶ στάσις τῆς τοῦ περιεχομένου κινήσεως κατακρατῆ-
 10 σασα, τὴν τῇ στάσει προσήκουσαν σύνταξιν ἀπένειμε
 τῇ περὶ. Καὶ δοκεῖ πως ἢ κίνησις αὕτη τῆς κυκλο-
 φορίας ἐναντίον τι φέρειν, καὶ ὅτι κατ' εὐθείαν, καὶ
 ὡς ἐν ταύτῃ μὲν, τὸ περιέχον μὲν ἴστασθαι νοεῖται,
 κινεῖσθαι δὲ τὸ περιεχόμενον· ἐν ἐκείνῃ δέ, τὸ μὲν πε-
 15 ριέχον, ὡς ἡ σφαῖρα, κινεῖται, ὁ δ' ἄξων, ὃς δὴ πε-
 ριέχεται, στάσεως ἔχεται. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλεο-
 νεκτεῖ τῆς στάσεως ἢ κίνησις ἐκ τε τόπου, καὶ εἰς τό-
 πον, καὶ ἐν τόπῳ γινομένη, μόνον ἐν τόπῳ θεωρου-
 μένης ἐκείνης.

20 Ν. Καὶ τίνι κανόνι γνώσομαι ταῦτα, ὦ Παλαί-
 τιμε, ἣν πού κἀγὼ τοῖς αὐτοῖς περιπέσω.

II. Ὡς ἂν δὴ σοι συνελὼν εἴπω, καὶ τοῦτον ἴσθι,
 Νεόφρον. Εἰ μὲν τὸ κινούμενον ἕτερον τόπον κατα-
 λιμπάνον, εἰς ἕτερον ἅπεισι, καὶ δύο τοὺς τόπους λέ-
 25 γεις, τοῦτο κυρίως γινώσκεις ἂν κίνησιν· ὡς εἴ τις ἐκ
 τῆςδε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν πορεύεται. Εἰ δὲ κινεῖται
 μὲν τὸ κινούμενον περὶ μέντοι τόπον τὸν αὐτόν, τῷ
 τῆς στάσεως λόγῳ τοῦτο συντάξεις. Οὕτω γὰρ κἂν
 τῇ οἰκίᾳ περιπατεῖν τὸν ἄνθρωπον λέγοντες, τῇ τῆς
 30 στάσεως προθέσει τῇ ἐν τοῦτο συντάττομεν. Ἐν γάρ
 τι λαμβάνομεν, τὴν οἰκίαν, καθ' ἣν κινεῖται ὁ ἄν-
 θρωπος.

Ν. Τί δὲ δήποτε καὶ τὴν ἐν πρόδεσιν στάσιν
 ἐροῦμεν σημαίνειν;

35 II. Καὶ μάλα.

N. Οὐκ ἄρα καλῶς φήσομεν ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως ἐν τῇδε τῇ πόλει βαδίζειν τινά;

Π. Ἀπείη σου τοῦτο, Νεόφρον· μήτις οὕτω σε λέγειν ἀράσαιοτο.

N. Ἀλλὰ πῶς; 5

Π. Ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως εἰς τήνδε βαδίζειν τὴν πόλιν.

N. Ἀμέλει γοῦν οὐδὲ τοῦτο καλῶς ἔχον εἰρήσεται, καθῆσθαι τινα εἰς τὴν οἰκίαν, εἴπερ ἢ εἰς τῆς κινήσεως, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ οἰκίᾳ. 10

Π. Εὖ ἔγνως, καὶ σε τὸ συντεταγμένον πρὸς τὴν ἀκρόασιν καὶ παρὰ σπαντοῦ τι συνορᾶν ἤδη ποιεῖ· τό γε μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ καθῆσθαι, καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν ἀνυποστόλως ἑρεῖς. Ἄλλ' ἐπανίσταμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ αὐθις εἰς τὴν παρὰ. 15

N. Ἐπανίσταμεν, δοκεῖ γάρ.

Π. Τοσοῦτον περὶ ταύτης, ὃ Νεόφρον, φημέν, ὥς ἐπειδὴν κίνησιν σημαίνει, αἰτιατικῇ ταύτην συντάττομεν· ἀλλ' ἢ αὐτὴ καὶ στάσιν ἔστιν ὅτε δηλοῖ, καὶ τὴν πτωσὶν αὐθις ἀμείβει· δοτικῇ γὰρ τηρικαῦτα συνάπτεται· καὶ γὰρ παρὰ τῷ βασιλεῖ τινα λέγομεν ἵστασθαι. Εἰ δέ που καὶ παρὰ τὸν βασιλέα τις ἔγραψεν, ἔγραψε μὲν, οὐ μέντοι καὶ ἀκριβῶς ἐπιστήσας. Σκόπει καὶ γὰρ ἢ πρὸς ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ λαμβάνεται, οἷα δὴ καὶ τῆς σύν, καὶ τῆς ἐκείνων συντάξεως οὐκ ἀφίσταται. Ἄλλ' ὅταν μὲν τὴν παρὰ σημαίνει, τὴν ἀπὸ προσώπου τὴν κίνησιν ἔχουσαν καὶ τῆς ἐκείνης φιλεῖ γενικὴν· ὥς, εἰ στρατηγὸν πρὸς τοῦ βασιλέως λέγομεν πέμπεσθαι· ἐπειδὴν δὲ τὴν παρὰ μὲν καὶ αὐθις, τήνδε τὴν ἐγγὺς 25 στάσιν σημαίνουσιν, δοτικῇ πάντως μάλιστα χαίρει· ὥς εἰ περὶ τινος λέγομεν πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτὸν καθῆσθαι τοῦ δεῖνος· πρὸς δὲ τοὺς πόδας οὐ λέγομεν. Εἰ τοίνυν ἢ μὲν πρὸς τὴν πτωσὶν οὐκ ἀποστέργει τῆς προθέσεως, ἀνθ' ἧς λαμβάνεται, δοτικῇ 30 δὲ αἰ, τὴν ἐγγὺς στάσιν δηλοῦσα, συντάττεται, φα-

νερώτατον, καὶ τὴν παρὰ, τὸ αὐτὸ δηλοῦσαν, καὶ τῇ αὐτῇ συνάπτεσθαι πτώσει· εἰ γὰρ εἶχεν ἐν τούτοις ἡ παρὰ καὶ τὴν αἰτιατικὴν, εἶχεν ἂν καὶ ἡ πρός.

N. Ἄλλ' εἰπέ μοι καὶ τόδε μικρὸν ἐπισχών, ὦ Πάβλατιμε, τίποτ' ἔστιν ὃ πᾶν μικρῷ πρόσθεν τὴν ἀπὸ προσώπου κίνησιν τὴν παρὰ δηλοῦν ἔλεγες· ἀστεῖον γάρ μοι καὶ τοῦτ' εἶναι δοκεῖ.

Π. Τὸ ἀπὸ τινος εἰς τι κινεῖσθαι κατὰ μετάβα-
σιν, διπλοῦν, ὃ Νεόφρον, ἔστιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τέκνου
10 ἢ προσώπου, τοῦτο δ' ἔστιν, ἡ ἀψύχου καὶ ἀκινήτου,
ἡ ἐμψύχου τε καὶ αὐτοκινήτου. Τὴν δὲ τοιαύτην κί-
νησιν τρισὶ μόναις προθέσεσιν ἐξαγγέλλομεν, τῇ τε
ἐκ, καὶ ἀπὸ, καὶ παρὰ. Ἄλλ' ἡ μὲν ἐκ καὶ ἀπὸ
τῇ ἀπὸ τόπου κινήσει ἀπονεμήμηνται· ὥς ἐξ οὐρα-
15 νοῦ ἢ ἀπὸ οὐρανοῦ σκηπτὸν λέγομεν κατιέναι·
τῇ δ' ἀπὸ προσώπου ἢ παρὰ, καὶ ἡ ἀντὶ ταύτης
ἔσθ' ὅτε πρός.

N. Καὶ τίνα χρὴ τὴν αἰτίαν νοεῖν, καθ' ἣν ἡ
μὲν παρὰ τῷ προσώπῳ, αἱ δ' ἄλλαι τῷ τόπῳ ἀποκ-
20 κληρώνται; ἐμοὶ μὲν οὐ παντάπασιν εὐχερὲς ἀποφῆ-
νασθαι.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ἈΝΤΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ἐγὼ δὲ κε σεῖο νοήματι γε προβαλομένην,
ὥς τό, πρὸ παίδων καὶ γυναικῶν μάχεσθαι, ἀντὶ τῆς
ὑπέρ. Τῆς διὰ, ὅταν αἰτίαν δηλοῖ, αἰτιατικῇ συντα-
25 τομένης, ὅταν δὲ μεσότητα, γενικῇ, οἱ ποιηταὶ ὥς ἐπὶ
τοπολὺ καὶ ταύτην αἰτιατικῇ συντάττειν φιλοῦσιν.
Ὅμηρος τὴν κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ λαμβάνει, καὶ ἐν πα-
ραθέσει, οἶον·

βῆ δὲ κατ' Ἰθάλων ὁρέων.

30 καί, βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων.

καὶ ἐν συνθέσει, ὅταν λέγῃ κατατεθνειῶτας τοὺς
ἀποτεθνηκότας..... Τὰς διςυλλάβους προθέσεις μετὰ

τὰ ὀνόματα τιθέασι, τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσας, ποιηταὶ μὲν πάσας, ὥς τό, Παρνασσὸν κάτα, καί, ἀνθρῶπων μέτα, πλὴν τῆς διὰ, τοῦ μὴ συννεμπεσεῖν τῇ τοῦ Διὸς αἰτιατικῇ· οἱ δὲ περὶ γράφοντες μόνην τὴν περὶ μετὰ τοῦνομα τάττουσι. Καὶ ἔτι ποιη-5 ται μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνλοτε στίζουσιν· οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐν μεταξὺ τοῦ κώλου ταύτας τιθέασι. Τὴν μέντοι πρὸς μόνην πρὸ σωμῆς γράφουσιν, ὥς τό, καὶ μικρὸν τι πρὸς. Ἐλλειψις προθέσεων· βοῦν σίτου ἀνοῦμαι ἢ ἀποδίδο-10 μαι· λείπει ἢ διὰ· καί, πόσον ἐπρίω τόδε; λείπει ἢ διὰ, καί, τό, τιμήματος. Μάχιμος τὸ σχῆμα· πολὺς τὸν λόγον· λείπει ἢ κατὰ. Οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρῶπων· λείπει ἢ ἀπό. Ὀμοίως καί, ἡδὺ ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν, ἐλλυχνίον δῆρι, δρέπου τῶν φύλλων, πῖε τοῦ 15 ὕδατος, διταν μὴ πάντα τὰ φύλλα τις μέλλῃ δρέπεσθαι, μὴ δὲ ὅλον τὸ προκείμενον ὕδωρ πικρῖν, ἀλλὰ μέρος· . . . τήνικαῦτα γὰρ αἰτιατικῇ συντακτέον. Ὀμη- ρος,

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ,
ἦτοι διόλου· πρόθεσις ἀντὶ ἐπιρρήματος.
καὶ ὁ αὐτός,

20

ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ!
ἀντὶ τοῦ διαδέχεται.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Ὅτι τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν σὺν ἄρθροις προφέρου-25 ται, τὰ δὲ χωρὶς ἄρθρων. Μετὰ μὲν ἄρθρων, οἶον· ἡ ἰωνικὴ στολὴ ἐπιχωριάξει· καὶ γὰρ καὶ τὸ στολὴ τὸ προσηγορικὸν τῷ λόγῳ προτάξωμεν, αὐτὶς τὸ ἐπίθετον σὺν ἄρθρῳ παραταχθήσεται, οἶον, ἡ στολὴ ἡ ἰωνικὴ ἐπιχωριάξει· πλὴν ὅτι τοῦ μὲν ἐπιθέτου προηγουμέ-30 νου, ἐν ἄρθρον ἀρκεῖ τοῖς δυό· τοῦ δὲ προσηγορικοῦ προηγουμένου, ἄρθρον πρόσκειται ἑκατέρῳ. Δίχα δὲ

τούτοις δὴ συνηνέχθη καὶ τὸ χυμός καὶ χύμα· τὰ δὲ μὴ ἀρσενικὰ ἔχοντα, οὐκ ἐξ ἀνάγκης μακρᾷ παραλήγεται, ὡς τὸ φύμα, πλύμα, πλήν τοῦ κύμα.

Ἔβαν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν, βραχύνεται· τὸ γὰρ 5 ἔβαν ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ βάντος, ὡς τὸ ἔτυφθεν, ἀπὸ τοῦ τυφθέντος· ταῦτα δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἔτυπτον ἀπὸ τοῦ τύπτοντος.

Οἱ ποιηταὶ ἐν πολλοῖς, ὧ Νεόφρον, βραχείας καὶ μακρᾷς ἐφεξῆς κειμένης, ἢ τούναντίον, τοὺς χρόνους 10 ἀμείβουσιν οὕτω· τὸν ἰφθιμον, ἰφθιμον λέγουσι, καὶ τὸ ὄρωρεν, ὄρορεν, καὶ τὴν ἔλευσιν, ἤλυσιν, τὴν ὀλουμένην, οὐλομένην, τὸ ἄμοιρος, ἄμοιρος, τὰ ἀπειρέσια, ἀπερείσια, ἱλᾶος, ἱλᾶος, ἀκηχέμενος, ἀκαχήμενος.

15 Τὰ διὰ τοῦ ἰτης μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πλήν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συντεθέντων, ὡς ἀπὸ τοῦ κριτήης, δικαιοκριτήης.

Τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα μακρᾷ παραλήγεται· διὰ γὰρ τοῦτο τὸ μᾶλλον καὶ θᾶττον καὶ 20 ἄσσον προπερισπῶνται· καίτοι ἴσως δόξειεν ἂν τιθεῖται μακρὰ ταῦτα εἶναι διὰ τὰ δύο σύμφωνα.

Τὸ ρ ἐν ταῖς συνθήκαις διπλασιάζεται, οἶον, ἐπὶ ῥήμα· ἐν δὲ τισι διὰ τὸ μέτρον οὐ διπλασιάζεται, οἶον ἀμφίρυντος Κῶς,

25 καὶ, ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.

Τὸ διπλοῦν ρ τριχῶς εὐρίσκεται, ἢ ἀπὸ συνθέσεως, ὡς ἐπὶ ῥήμα· ἢ ἀπὸ αὐξήσεως χρονικῆς, ὡς τὸ ἔρριπα· ἢ φυσικῶς, ὡς τὸ ἔρρε, θάρρος, πύρρος. Ἐν οὖν τοῖς ἀπὸ συνθήκης ἢ αὐξήσεως, τοῦ μὲν 30 προτέρου φιλουμένου, τοῦ δὲ δευτέρου δασυνομένου, διὰ τὸ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως ἢ τῆς αὐξήσεως δασύνεσθαι· ζητητέον, εἰ καὶ τῶν ἐκ φύσεως τὸ μὲν χρῆ φιλοῦν, τὸ δὲ δασύνειν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Ἡ παρὰ καὶ ἡ περὶ ὅτι τὴν κίνησιν σημαίνουσιν, αἰτιατικῇ συνταττόμεναι, δισηηνοχᾶσι κατὰ τε στάσιν καὶ κίνησιν· τῇ μὲν γὰρ παρὰ τὴν κίνησιν ἀποδώσεις, ὡς παρὰ Δύδιον ἄρμα λέγομεν θέειν, καὶ 5 παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν· τὴν δὲ περὶ τῆς στάσεως οὐκ ἂν ἀμάρτοις εἰπών, ὡς εἰ περὶ τὴν πόλιν νεῶν ἵστασθαι φῆς.

N. Καὶ πόθεν, ὦ Παλαίτιμε, τὸ περιθέειν τὴν πόλιν διαλελυκότες, καὶ περὶ τὴν πόλιν θέειν εἰπόντες, 10 οὐ δοκοῦμεν κίνησιν λέγειν;

II. Διπλοῦν ἔστι τὸ μεταβατικὸν τῆς κινήσεως εἶδος· τὸ μὲν γὰρ ἔστι κατ' εὐθείαν, τοῦτο δὲ κατὰ τὰς 15 ἔξ ἔπεται σχέσεις, τό τε ἄνω, καὶ ῥάτω, καὶ πρόσω, καὶ ὀπίσω, δεξιὰ τε καὶ ἀριστερά· τὸ δὲ κυκλοφορικὸν 15 ὠνομάσθη, ὅπερ ἐπὶ πάσης σφαίρας ἂν νοηθῇ. Κατ' ἐκείνου μὲν οὖν ὅλον τε τὸ κινούμενον καὶ τὰ ἑαυτοῦ μέρη τόπον ἐκ τόπου μεταλαμβάνει· ὡς εἴ τις ἐκ τῆς 20 δε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν ἐλθών, ἑαυτὸν τε ὅλον καὶ τὰ μέρη ἐντεῦθεν ἐκεῖσε μετήνεγκε. Κατὰ δὲ τοῦτο, τὰ 20 μέρη μὲν ἄλλοτε ἄλλοις τόποις μεταλαμβάνει, τὸ δ' ὅλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεί ποτε μένει· καὶ γὰρ σφαίρας περὶ ἄξονα στρεφομένης, ἕκαστον μὲν τῶν ἐν αὐτῇ σημείων ἄλλοτε ἄλλη ὁράται, αὐτὴν γε μὴν ὅλην οὐκ ἂν ἴδοις οὐδὲ τοῦλάχιστον τῆς οἰκείας χώρας μεθισταμένῃ. 25 Ταῦτ' ἄρα οἱ γραμματικοὶ συνιδόντες, ὦ Νεόφρον, καὶ δεῖν εἶναι κριναντες τὸ κατὰ τὸ ὅλον θεωρούμενον τοῦ κατὰ τὰ μέρη προτιμότερον εἶναι, ἴσα τῇ στάσει καὶ τὴν κυκλοφορικῇ συντάξαν κίνησιν.

N. Ἀριστα μὲν· ἀλλ' ὅταν περὶ τὸν ἄερα τὰς νε- 30 φέλας ἐλαύνεσθαι λέγωμεν, οὐδὲ τοῦτο κινήσεως;

II. Κινήσεως μὲν.

N. Τίνα τρόπον;

II. Ῥᾶστόν σοι καὶ τοῦτ' ἔσται τὸν νοῦν προσέχοντι. Τὸ μὲν παρὰ τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν ῥεῖν, οὐκ 35

ἔστιν ὅπερ ἂν ἕτερον δηλοῦν φῶμεν, ἢ τὸ τῆς πόλεως ἔγγιστα· τὸ δὲ περὶ τὸν αἶρα τὰς νεφέλας ἐλαύνεσθαι οὐ τὸ τῆς αἶρος ἔγγιστα καὶ σὺ φήσεις, ἀλλὰ τὸ αὐτῷ τῷ αἶρι. Τὸ δὲ ἐν τινι κινούμενον, κινεῖται μὲν ἐν τῷ περιέχοντι αὐτό, καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλοις αὐτῷ μέρεσι καθορᾶται· ὅλου δὲ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ οὐδὲ μὴν ἂν ἐκφέροιτο, εἴγε τὸ ἐν αὐτῷ κινεῖσθαι μέλει σωθῆναι. Κἀνταῦθα τοῖσιν ἢ τοῦ περιέχοντος μο καὶ στάσις τῆς τοῦ περιεχομένου κινήσεως κατακροᾶται
 10 σασα, τὴν τῇ στάσει προσήκουσαν σύνταξιν ἀπένειμι τῇ περὶ. Καὶ δοκεῖ πως ἢ κίνησις αὕτη τῆς κυκλικῆς ἐναντίον τι φέρειν, καὶ ὅτι κατ' εὐθείαν, καὶ ὥς ἐν ταύτῃ μὲν, τὸ περιέχον μὲν ἴστασθαι νοεῖται κινεῖσθαι δὲ τὸ περιεχόμενον· ἐν ἐκείνῃ δέ, τὸ μὲν περιέχον, ὥς ἢ σφαῖρα, κινεῖται, ὁ δ' ἄξων, ὃς δὴ περιέχεται, στάσεως ἔχειται. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλεονεκτεῖ τῆς στάσεως ἢ κίνησις ἐκ τε τόπου, καὶ εἰς τὸν πόνον, καὶ ἐν τόπῳ γινομένη, μόνον ἐν τόπῳ θεωρομένης ἐκείνης.

20 Ν. Καὶ τίνι κανόνι γνώσομαι ταῦτα, ὦ Παλατίμει, ἣν που κάγω τοῖς αὐτοῖς περιπέσω.

Π. Ὡς ἂν δὴ σοι συνελὼν εἴπω, καὶ τοῦτον ἴσθαι Νεόφρον. Εἰ μὲν τὸ κινούμενον ἕτερον τόπον καταλιμπάνον, εἰς ἕτερον ἅπεισι, καὶ δύο τοὺς τόπους λαμβάνεις, τοῦτο κυρίως γινώσκεις ἂν κίνησιν· ὥς εἰ τις ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰς ἑτέραν πορεύεται. Εἰ δὲ κινεῖται μὲν τὸ κινούμενον περὶ μέντοι τόπον τὸν αὐτόν, τῆς στάσεως λόγῳ τοῦτο συντάξεις. Οὕτω γὰρ καὶ τῇ οἰκίᾳ περιπατεῖν τὸν ἄνθρωπον λέγοντες, τῇ τῇ
 30 στάσεως προθέσει τῇ ἐν τοῦτο συντάττομεν. "Εν γὰρ τι λαμβάνομεν, τὴν οἰκίαν, καθ' ἣν κινεῖται ὁ ἄνθρωπος.

Ν. Τί δὲ δήποτε καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν στάσιν ἐροῦμεν σημαίνειν;

35 Π. Καὶ μάλα.

N. Οὐκ ἄρα καλῶς φήσομεν ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως ἐν τῇδε τῇ πόλει βαδίζειν τινά;

Π. Ἀπειρή σου τοῦτο, Νεόφρον· μήτις οὕτω σε λέγειν ἀράσαιτο.

N. Ἀλλὰ πῶς; 5

Π. Ἐκ τῆςδε τῆς πόλεως εἰς τήνδε βαδίζειν τὴν πόλιν.

N. Ἀμέλει γοῦν οὐδὲ τοῦτο καλῶς ἔχον εἰρησεται, καθῆσθαι τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν, εἴπερ ἢ εἰς τῆς κινήσεως, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ οἰκίᾳ. 10

Π. Εὖ ἔγνωσ, καὶ σε τὸ συντεταγμένον πρὸς τὴν ἀκρόασιν καὶ παρὰ σαυτοῦ τι συνορᾶν ἤδη ποιεῖ· τό γε μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ καθῆσθαι, καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν ἀνυποστόλως ἔρεῖς. Ἀλλ' ἐπανίωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ αὐθις εἰς τὴν παρὰ. 15

N. Ἐπανίωμεν, δοκεῖ γάρ.

Π. Τοσοῦτον περὶ ταύτης, ὦ Νεόφρον, φαμέν, ὥς ἐπειδὴν κίνησιν σημαίνει, αἰτιατικῇ ταύτην συντάττομεν· ἀλλ' ἢ αὐτὴ καὶ στάσιν ἔστιν ὅτε δηλοῖ, καὶ τὴν πτώσιν αὐθις ἀμείβει· δοτικῇ γὰρ τηρικαῦτα συνάπτεται· καὶ γὰρ παρὰ τῷ βασιλεῖ τινὰ λέγομεν ἴστασθαι. Εἰ δέ που καὶ παρὰ τὸν βασιλέα τις ἔγραψεν, ἔγραψε μὲν, οὐ μέντοι καὶ ἀκριβῶς ἐπιστήσας. Σκόπει καὶ γὰρ ἢ πρὸς ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ λαμβάνεται, οἷα δὴ καὶ τῆς σύν, καὶ τῆς ἐκείνων συντάξεως οὐκ ἀφίσταται. Ἀλλ' ὅταν μὲν τὴν παρὰ σημαίνει, τὴν ἀπὸ προσώπου τὴν κίνησιν ἔχουσαν καὶ τῆς ἐκείνης φιλεῖ γενικὴν· ὥς, εἰ στρατηγὸν πρὸς τοῦ βασιλέως λέγομεν πέμπεσθαι· ἐπειδὴν δὲ τὴν παρὰ μὲν καὶ αὐθις, τήνδε τὴν ἐγγὺς 20 στάσιν σημαίνουσιν, δοτικῇ πάντως μάλιστα χαίρει· ὥς εἰ περὶ τινος λέγομεν πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτὸν καθῆσθαι τοῦ δαῖνος· πρὸς δὲ τοὺς πόδας οὐ λέγομεν. Εἰ τοίνυν ἢ μὲν πρὸς τὴν πτώσιν οὐκ ἀποστέργει τῆς προθέσεως, ἀνθ' ἧς λαμβάνεται, δοτικῇ 35 δὲ αἰ, τὴν ἐγγὺς στάσιν δηλοῦσα, συντάττεται, φρα-

νερώτατον, καὶ τὴν παρὰ, τὸ αὐτὸ δηλοῦσαν, καὶ τῇ αὐτῇ συνάπτεσθαι πτώσει· εἰ γὰρ εἶχεν ἐν τούτοις ἡ παρὰ καὶ τὴν αἰτιατικὴν, εἶχεν αὖ καὶ ἡ πρός.

N. 'Αλλ' εἰπέ μοι καὶ τόδε μικρὸν ἐπισχών, ὡ Πα-
βλαίτιμε, τίποτ' ἐστὶν ὃ πᾶν μικρῷ πρόσθεν τὴν ἀπὸ
προσώπου κίνησιν τὴν παρὰ δηλοῦν ἔλεγες.
ἀστεῖον γάρ μοι καὶ τοῦτ' εἶναι δοκεῖ.

Π. Τὸ ἀπὸ τινος εἰς τι κινεῖσθαι κατὰ μετάβα-
σιν, διπλοῦν, ὡ Νεόφρον, ἐστίν· ἡ γὰρ ἀπὸ τόπου
10 ἢ προσώπου, τοῦτο δ' ἐστίν, ἡ ἀψύχου καὶ ἀκινήτου,
ἡ ἐμψύχου τε καὶ αὐτοκινήτου. Τὴν δὲ τοιαύτην κί-
νησιν τρισὶ μόναις προθέσεσιν ἐξαγγέλλομεν, τῇ τε
ἐκ, καὶ ἀπὸ, καὶ παρὰ. 'Αλλ' ἡ μὲν ἐκ καὶ ἀπὸ
τῇ ἀπὸ τόπου κινήσει ἀπονενέμηται· ὡς ἐξ οὐρα-
15 νοῦ ἢ ἀπὸ οὐρανοῦ σκηπτὸν λέγομεν κατεῖναι·
τῇ δ' ἀπὸ προσώπου ἡ παρὰ, καὶ ἡ ἀντὶ ταύτης
ἐσθ' ὅτε πρός.

N. Καὶ τίνα χρὴ τὴν αἰτίαν νοεῖν, καθ' ἣν ἡ
μὲν παρὰ τῷ προσώπῳ, αἱ δ' ἄλλαι τῷ τόπῳ ἀποκα-
20 κλήρονται; ἐμοὶ μὲν οὐ παντάπασιν εὐχερὲς ἀποφή-
νασθαι.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ἈΝΤΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

'Εγὼ δὲ κε σεῖο νοήματι γε προβαλομένην,
ὡς τό, πρὸ παλδων καὶ γυναικῶν μάχεσθαι, ἀντὶ τῆς
ὑπέρ. Τῆς διὰ, ὅταν αἰτίαν δηλοῖ, αἰτιατικῇ συντα-
25 τομένης, ὅταν δὲ μεσότητα, γενικῇ, οἱ ποιηταὶ ὡς ἐπὶ
τοπολὺ καὶ ταύτην αἰτιατικῇ συντάττειν φιλοῦσιν.
'Ομηρος τὴν κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ λαμβάνει, καὶ ἐν πα-
ραθάσει, οἶον·

βῆ δὲ κατ' Ἰθάλων ὁρέων.

30 καί, βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων.

καὶ ἐν συνθέσει, ὅταν λέγῃ κατατεθνειῶτας τοὺς
ἀποτεθνηκότας..... Τὰς δισυλλάβους προθέσεις μετὰ

τὰ δυνάματα τιθέασι, τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσας, ποιηταὶ μὲν πάσας, ὡς τό, Παρνασὸν κάτα, καί, ἀνδρῶπων μέτα, πλην τῆς διὰ, τοῦ μὴ συνεμπεσεῖν τῇ τοῦ Διὸς αἰτιατικῇ· οἱ δὲ περὶ γράφοντες μόνην τὴν περὶ μετὰ τοῦνομα τάττουσι. Καί ἐτι ποιη-5 ται μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσιν· οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐν μεταξὺ τοῦ κώλου ταύτας τιθέασι. Τὴν μὲντοι πρὸς μόνην πρὸ σωγμῆς γράφουσιν, ὡς τό, καὶ μικρόν τι πρὸς. Ἑλλειψις προθέσεων· βοῦν σίτου ἀνοῦμαι ἢ ἀποδίδο-10 μαι· λείπει ἢ διὰ· καί, πόσον ἐπρίω τόδε; λείπει ἢ διὰ, καί τό, τιμήματος. Μάχιμος τὸ σχῆμα· πολὺς τοῦ λόγον· λείπει ἢ κατὰ. Οἱ χαρίεντες τῶν ἀνδρῶπων· λείπει ἢ ἀπό. Ὁμοίως καί, ἡδὺ ἀναπνεῖ τῶν φνταῶν, ἔλλυχνίον δῖε, δρέπου τῶν φύλλων, πίε τοῦ15 ὕδατος,· ὅταν μὴ πάντα τὰ φύλλα τις μέλλῃ δρέπεσθαι, μὴ δὲ ὅλον τὸ προκείμενον ὕδωρ πιεῖν, ἀλλὰ μέρος··· τὴνκαῦτα γὰρ αἰτιατικῇ συντακτέον. Ὅμηρος,

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ, 20
ἦτοι διόλου· πρόθεσις ἀντὶ ἐπιβόηματος.
καὶ ὁ αὐτός,

ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ!
ἀντὶ τοῦ διαδέχεται.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

Ὅτι τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν σὺν ἄρθροις προφέρου-25 ται, τὰ δὲ χωρὶς ἄρθρων. Μετὰ μὲν ἄρθρων, οἶον· ἡ ἰωνικῇ στολῇ ἐπιχωριάξει· κἄν γὰρ καὶ τὸ στολῇ τὸ προσηγορικὸν τῷ λόγῳ προτάξωμεν, αὐθις τὸ ἐπιθέτου σὺν ἄρθρῳ παραταχθήσεται, οἶον, ἡ στολῇ ἡ ἰωνικῇ ἐπιχωριάξει· πλην ὅτι τοῦ μὲν ἐπιθέτου προηγουμέ-30 νου, ἐν ἄρθρον ἀρκεῖ τοῖς δυοῖ· τοῦ δὲ προσηγορικοῦ προηγουμένου, ἄρθρον πρόσιστιν ἑκατέρῳ. Δίχα δὲ

ἄρθρον προφέρεται, οἶον· ἡ δ' ἀλπττα κυματώδης
 ἐστίν. Ἄλλ' ἐκεῖ μὲν διὰ τὴν ἐλλείπουσαν ἔξωθεν
 ὑπαρκτικὴν μετοχὴν τὸ ἄρθρον προσλαμβάνεται· τὸ γὰρ
 ἐντελὲς ἦν· ἡ στολή ἡ ῥῆμα ἰωνικὴ· ἐνταῦθα δέ,
 5 διὰ τὸ ἀπὸ ῥήματος γίνεσθαι τὴν διάλειψιν, εἰς τὸ ἐπι-
 θετον καὶ τὸ ἐστὶ ῥῆμα· τὸ γὰρ κυματώδης ἐστὶ
 ταῦτόν· ἐστὶ τῷ κυμαλῆει· οὐ πρόσκειται τῷ ἄρθρῳ,
 ἐπεὶ μηδὲ τῷ ῥήματι προσῆν· ἐξ οὗ ταῦτα ἀνελύθη.
 "Οτι ἐνικεῦ προσηγορικὸν καὶ ἐπιθέτου ὄντος, τὸ μὲν
 10 ἐπίθετον, οἶον ἂν ἡ γένους, εἰς οὐδέτερον αὐτὸ τρέψαν-
 σιν οἱ Ἀττικοί, τὴν πτώσιν αὐτοῦ τηροῦντες· τοῦ δὲ
 προσηγορικοῦ τὰ γένος τηροῦντες—οὐδὲ γὰρ ἀμείψαι δυ-
 νατόν, μονογενῇ γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν προσηγορικῶν—τὴν
 πτώσιν ἀμείβουσιν, γενικὴν ἀεὶ τοῦτο ποιοῦντες. Οἶον·
 15 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· ἡ ἰωνικὴ στολή, τὸ ἰωνικὸν φασὶ τῆς
 στολῆς, τὸ εἶδος ἔξωθεν ἐνταῦθα λαμβάνοντες, ὥσπερ
 ἀλλαχοῦ. Ἄλλο τι· ποιοῦσι δὲ τὸ προσηγορικὸν γενικὴν,
 διὰ τὸ καὶ κτητικὴν αὐτὴν εἶναι, καὶ οἶον κτήμα τῆς στο-
 λῆς τὸ ἰωνικὸν εἶδος εἶναι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἐπὶ πασῶν
 20 τῶν πτώσεων. Πληθυντικῷ δὲ προσηγορικῷ καὶ ἐπι-
 θέτου ὄντος, ἔστι μὲν οὐ τὸ εὐρὸν ποιοῦσιν, ὅπερ ἐν τοῖς
 ἐνικοῖς, οἶον, ἀντὶ τοῦ, οἱ πλείονες ἀνθρώπων,
 τὸ πλείον τῶν ἀνθρώπων λέγοντες, ἐνθα τὸ ἐπί-
 θετον, κἂν ἐνικὸν ἦ, πλήθους ἐστὶ σηματικόν, μὴ μένεται
 25 τοῦ τοιοῦτου πλήθους, οἶον ἐστὶ τὸ πᾶς· τούτῳ γὰρ
 οὔτε ἐνικῶς, οὔτε πολλῷ μᾶλλον πληθυντικῶς εἰπεῖν δυνά-
 μεθα, πᾶς τῶν ἀνθρώπων, ἢ πάντες τῶν ἀνθρώ-
 πων· πᾶς γὰρ ἢ πάντες εἰπόμενοι, ἅπαντας συνεilhφαιμεν.
 "Εστὶ δὲ οὐ τὸ μὲν ἐπίθετον ἀκίνητον κατὰ πάντα τηροῦ-
 30 σιν, τὸ δὲ προσηγορικὸν εἰς γενικὴν τρέπουσιν· οἶον, ἀντὶ
 τοῦ εἰπεῖν, οἱ χαριέντες ἀνθρώποι, οἱ χαρίεις τες
 τῶν ἀνθρώπων φασί, λαμβανομένης ἔξωθεν τῆς
 ἀπό. Καὶ τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ πασῶν τῶν πτώσεων,
 35 πλὴν τῆς γενικῆς· τοῖς χαρίεσσι γὰρ τῶν ἀνθρώ-
 πων, καὶ τοῖς χαριέντας τῶν ἀνθρώπων λέγο-
 μεν. Οὐ μέντοι τῶν χαριέντων τῶν ἀνθρώπων.

διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο γενικῶν καὶ ἀσάφειαν, ἀμφοτέρων, σὺν τοῖς ἑαυτῶν ἄρθροις ἐκφερομένων τῶν χαρίεντων μέντοι ἀνθρώπων λέγομεν, διὰ τὸ ἐνὶ ἄρθρῳ περιλαμβάνεσθαι καὶ τῆς αὐτῆς εἶναι συντάξεως· τῷ οἱ χαρίεντες ἄνθρωποι, καὶ γὰρ δ καὶ τοῦτο ἐνὶ ἄρθρῳ περιλαμβάνεται. Τὸ κύμα τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ ῥεύμα τοῦ ποταμοῦ λέγομεν· κτήματα γὰρ ταῦτα τοῦ ποταμοῦ· τὸν ποταμὸν γὰρ τοῦ κύματος ἢ τοῦ ῥεύματος οὐ δυνάμεθα λέγειν· οὐ γὰρ οὗτος κτήμᾳ τινος ἐκείνων. Ταῦτα μέντοι ἀλλή- 10 λων κτήματα φηθήσεται, καὶ πὸ κύμα τοῦ ῥεύματος, καὶ τὸ ῥεύμα τοῦ κύματος. Τῶν μὲν ἐπιθέτων τὰς συνηρημένας αἰτιατικὰς δίχα τοῦ ν οἱ Ἀττικοὶ καὶ πάν- 15 τες προφέρουσιν Ἕλληνες, τὸν ἀληθῆ, τὸν ψευδῆ, τὸν σαφῆ· τὰς δὲ τῶν κυρίων μόνοι οἱ Ἀττικοὶ καὶ 15 διὰ τοῦ ν, τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Ἀριστοφάνην· ἐκείνας μὲν γὰρ κοινὰς πᾶσιν Ἕλλησιν οὔσας, ἀπαραποιήτους εἶασαν· τὰ δὲ κύρια, ἐπειδὴ περ ἀνθρώπων ἐστὶν ὀνόματα ἐν αὐτοῖς γινομένων, καὶ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν γνωρίμων, ἐπ' αὐτοῖς μόνοις τὸν κανόνα 20 ἐφύλαξαν τὸν λέγοντα, δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβοῦσαν τῇ εὐθείᾳ διὰ τοῦ ν ἐκφέρεισθαι.

Ὅτι τὰ ἐπίθετα, εἰ μὲν πᾶσιν ἢ τοῖς τυχοῦσι προσ- 25 ηγορικοῖς ἢ κυρίοις ἐπιφέρονται, τριγενῶς προφέρονται, ὥς τὸ καλός, καλή, καλόν· δύναται γὰρ ἐπὶ 25 θετον εἶναι καὶ ἀνθρώπου, καὶ βοός, καὶ ἵππου, καὶ ξύλου καὶ λίθου. Εἰ δὲ ἐνὶ μόνῳ ἀφωρισμένα εἰσὶν ἢ προσ- ηγορικῶ ἢ κυρίῳ, μονογενῶς· προσηγορικῶ μὲν, οἶον, 30 φηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρων ἀέλιαν, ὥς καὶ αὐδῖς,

ἀρχάξων ἢ ἄρ' ἀμαλήν, ἢ πτωκά λαγών. 30 Τὸ γὰρ τρήρων ἐπίθετόν ἐστι τῆς πελείας, καὶ τὸ πτώξ τοῦ λαγωῦ, καὶ αἱ ἐκεῖνο μὲν θηλυκῶς μόνως γράφεται, τοῦτο δὲ ἀρσενικῶς, ἐπειδὴ τούτοις μόνοις ἀφώρισταί, τὸ μὲν τρήρων τῇ πελείᾳ, τὸ δὲ πτώξ τῷ λαγῶ. Κυ- 35 ρίῳ δέ, ὥς τό, γλαυκῶπις Ἀθήνη, καὶ, νεφελη-

γερέτα Ζεύς. Τὰ ἐπίθετα τὰ χωρὶς ἄρθρων προ-
 φερόμενα καὶ τῷ ὑπαρκτικῷ ῥήματι συναπτόμενα, δύ-
 νανται ἐπὶ πάσης πτώσεως καὶ παντὸς ἀριθμοῦ πλη-
 θυντικῇ γενικῇ μετὰ ἄρθρου προφέρεσθαι· οἷον, ἀντὶ
 5 τοῦ εἰπεῖν, Αἰσχίνης σοφὸς ἦν, λέγομεν, Αἰσχι-
 νης τῶν σοφῶν ἦν· τουτέστιν, εἰς ἀπὸ τῶν σο-
 φῶν· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, Αἰσχίνου δὲ σοφοῦ
 ὄντος, Αἰσχίνου δὲ τῶν σοφῶν ὄντος. Ὁμοίως
 δὲ καὶ τὰ ῥήματα ἀναλύοντες, πρότερον εἰς τε ὄνομα
 10 ἐπίθετον καὶ τὸ ὑπαρκτικὸν ῥήμα, εἴτα τῇ αὐτῇ συν-
 τάξει δυνάμεθα χρῆσθαι. Οἷον, οἱ Λύκιοι συνε-
 μάχουν τοῖς Τρωσί· πρότερον γὰρ ἐροῦμεν κατὰ
 ἀνάλυσιν, ὅτι οἱ Λύκιοι σύμμαχοι τοῖς Τρωσί
 ἦσαν· εἰθ', ὅτι οἱ Λύκιοι τῶν συμμάχων, ἢ
 15 καὶ μετοχῇ, τῶν συμμαχοῦντων τοῖς Τρωσί
 ἦσαν. Τοῦτο δὲ ποιοῦμεν ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὑπερο-
 χήν, ἀλλὰ μέσως ὄντων τοῦτο, ὅπερ αὐτοὺς διὰ τοῦ
 ἐπιθέτου καλοῦμεν. Τὸ γὰρ λέγειν, ὡς Ὁμηρος
 τῶν ποιητῶν ἦν, οὐ πάνυ σεμνὸν εἶναι δοκεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ.

Ὅτι μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται καὶ ἂν μονοσύλλαβος
 ἦ, καὶ δισύλλαβος, οἷον, οὗ τις, οὗ φημι· δύο δὲ
 καὶ μονοσύλλαβοι οὔσαι οὐκ ἐγκλίνονται ὁμοῦ ὑφ'
 ἐνὸς τόνου· ἀλλ' ἢ μὲν προτέρα, ὑπὸ τοῦ προειληφό-
 25 τος τόνου· ἢ δὲ δευτέρα, ὑπὸ ἑτέρου τιθεμένου ἐν τῇ
 προτέρᾳ, οἷον,

καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον,
 οὐ γὰρ δύνανται καὶ τὸ μοί καὶ τὸ τίς ὑπὸ τοῦ ἐν
 τῷ καὶ τόνου ἐγκλίνεσθαι. Εἴη δ' ἂν εὖ ἔχον σοι
 30 καὶ τόδε, ᾧ Νεόφρον, εἰ μηδαμοῦ δύο τόνους μίαν
 συλλαβὴν ἀχθασφορεῖν ἀναγκάσαις, οἷά τιςιν ποιεῖν εἰδι-
 σμένον ἐγένετο ἐπὶ τε τοῦ ναί, καὶ μή, καὶ ἄν, καὶ
 τίνων ἄλλων, δυσεῖ βαρελαῖς ταῦτα καταβαπτίζουσιν.

Εἰ γὰρ μήτε δυσὶν ὀξείαις, ἢ αὐτῶν περισπωμέναις μίαν πιέξεις συλλαβήν, ἢ δυσὶ κουφίζεις τοῖς πνεύμασιν, τίς ἢ ἀποκλήρωσις δύο βαρείας ἐπιφορτίζειν αὐτῇ;

N. Καὶ μάλα τοῦτο, ὦ Παλαίτιρε, καὶ αὐτὸς οὕτω ποιῶ, καὶ δεῖ γάρ, οἶμαι, οὕτω ποιεῖν. Σφοδρότερας γὰρ ἐν τούτοις ὁ τόνος τυγχάνει τῆς προφορᾶς. Τίς γὰρ τό. καὶ μὴ δοκῶμεν δρωῖντες ἂν ἡδῶμεθα μίαν βαρεῖαν τῷ ἂν ἐπιτεθεικότες, οὐκ ἄνευ δυνάμεως τούτου τοῦτ' ἀναγνώσεται;

II. Ἐχρῆν μὲν μάλιστα μηδενὸς ἀξιοῦν λόγου τὴν 10 ὑποψίαν ταύτην, ἣν οὐδ' οἱ παλαίτεροι τῶν γραμματικῶν ἔδεισαν· καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐκ τῶν ἐκείνοις γραφεισῶν βίβλων ἰδεῖν, ὅσας γε ὁ χρόνος οὐ κατειργάσατο. Οὐ γὰρ ἔστιν ὃς ἐκείνων εἰς ταύτην δὴ τὴν ἀτοπίαν ἐκπέπτωκεν, ὅτι μὴ παντάπασιν ἀμνήτοις ἔγραφον, μηδὲ 15 τοῖς ἀπὸ σκαφείου, λόγου. δὲ μετέχουσιν ἀνθρωποῖς καὶ πάντως Ἑλλησιν. Ἐπειτα τίνα ποτὲ πίστιν ὁ σὸς ἂν ἔχοι λόγος, ὥς τῆς σφοδρότερας ἔνεκεν τάσεως ἔστιν ὅτε τὸ ἂν διτονεῖται, ἐπειδὴ καὶ τάσεως ἔστιν ὅτε δίχα προφέρεται; κἄν γὰρ ἐν τούτοις ταῦτα λέ- 20 γειν τολμᾷς, ἀλλ' ἐν τῷ ν αἰ τί ἂν λέγειν ἔχοις, φιλότουε, πρὸς τί τοῦτ' ἀντιδιαστέλλον τὰς δύο γράφεις βαρείας; Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἢ τι μὴ καὶ πᾶσι τοῖς μονοσυλλάβοις, ὅσα γε δύναμιν τάσεως κέκτηται, τὰς δύο ἐπιτιθῆς βαρείας, οἷόν ἐστι τὸ θές, καὶ δός, καὶ 25 ρίς, καὶ τὰ τοιαῦτα· καίτοι τί τοῖςδε διατρίβω, ἐνὸν καὶ ἐτέρωθεν τὸν ἄφοβόν σου τοῦτον ἐλέγχει φόβον. Εἰ γὰρ τοῖς ἔχουσι διαστολὴν τάσεως τὰς δύο φῆς προσήκειν βαρείας, τοῦ χάριν μὴ τούτων ἀξιοῖς καὶ τὸ δῆ; καὶ γὰρ τοῦτο διςσῶς ἐκφέρεται, νῦν μὲν τᾶ- 30 σεως ἄνευ, ὥς ὁ Δημοσθένους φησί, οὐ δὲ δεῖ τοιοῦτον παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι· νῦν δὲ καὶ μετὰ τάσεως, ὥς ὁ αὐτὸς πάλιν, δεῖ δὲ χρημάτων. Οὐ δὲ τοῦτ' ἀδικεῖται τὸ δῆ μόνον μὴ διτονούμενον καθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ οὐ ν· καὶ γὰρ 35 καὶ τούτου διπλὴν ἴσμεν τὴν προφορὰν· καὶ παρὰ τὸ

πάλιν ὁ Δημοσθένης, Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρός,
 ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγων, καὶ αὐθις, ταῦτ'
 οὖν ἐγνωκότας ὑμᾶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ἀγαθὸν τὸ διτονεῖν, τί μὴ κατὰ πάντων
 5 τὴν ἴσην ἀναλογίαν φυλάττεις; Εἰ δέ τινα μὲν, καὶ
 μὴδ' ὁπωσοῦν τῆς διαστολῆς τῆςδε δεόμενα, συνάγεις,
 ὡς τὸ ναί, τῷ κανόνι, ἔστι δ' ἂν τούτων καὶ μάλα
 τῆς διαστολῆς ἐν χρεῖα καθεστηκότα, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ
 οὖν, ἤκουσας· οὐκ ἄδηλον, ὡς ὅτι ἂν τύχη γράφεις,
 10 μῆτε λόγῳ μῆτε κανόνι πρὸς ταῦτα χρῶμενος.

N. Εὖ λέγεις· ἄλλ' οὐδὲν ἔσται σημεῖον τῆς τοῦ
 ἂν καὶ τοῦ μὴ καὶ τῶν ἄλλων διαστολῆς;

Π. Καὶ μάλα.

N. Τὸ ποῖον;

15 Π. Ὅπερ τοῦ δὴ καὶ τοῦ οὖν.

N. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἔστιν.

Π. Αὐτὸ δὴ τοῦτο, ὃ Νεόφρον, τὸ οὐδὲν, ἔστω
 κακέλευν.

N. Πείθομαι σοι μὲν, ὃ Παλαίτιμ· οὐ γὰρ ἔχω
 20 πῶς ἂν σὰς ἐκφύγω λαβὰς, πλὴν οὐ πολλοῖς ἀρέσκοντα
 πείθομαι.

Π. Πείθου μόνον, Νεόφρον· εἰ δέ τις τῶν εἰρη-
 μένων ἔχει βέλτιον, λεγέτω· καὶ δὲ παλινωδίαν ἄσαι
 οὐκ ἂν ἰσχυρογνωμονοῦντας ἡμᾶς γνῶιη. — — Τὸ
 25 χρύσειον καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα ἐκ τῶν μετάλλων,
 τροχαϊκὸν κατὰ τὴν κατάληξιν ὄν, οἱ μὲν ποιῆται πυρ-
 ριχιακὸν ποιοῦσι, χρύσειον λέγοντες καὶ ἀργύρεον·
 Ἀττικοὶ δὲ λαμβικόν, τὸ χρυσοῦν λέγοντες, εἴτα
 χρυσοῦν. Καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ κεράμειον ἔτι
 30 κεραμεοῦν λέγειν, καὶ τὸ χύτρειον χυτρεοῦν.
 Ὅσα μὲν γὰρ ἀπὸ μετάλλων, ἴσως διὰ τὴν συγκερο-
 τημένην καὶ εὐτονον αὐτῶν φύσιν, συνεῖλον· τὰ δ'
 ἀπὸ πηλοῦ, οἷα δὴ εὐθραυστα, ἀσυναίρετα εἶσαν.
 Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ κεραμεοῦν ἐκ τοῦ κεράμειον γι-
 35 νόμενον, καὶ τὴν τῆς παραληγούσης ἑκτασιν ἐπὶ τὴν λή-
 γούσαν μετατιθέν, τὴν δὲ τῆς ληγούσης συστολὴν ἐπὶ

τὴν παφαλήγουσαν ἀναφέρειον, παρασκευάζειν τὴν ἐαυτοῦ λήγουσαν καὶ τὸ τοῦ τόνου δέχεσθαι βάρος· ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ βλέπειν ἐστὶ τὴν πλεῖον βάρος δεχομένην πλάστιγγα καταρρέπειν· ὥς εἰ τις τοὺς χρόνους αὐθις ἀμείψει, καὶ τὸν τόνον αὐθις πρὸς τὴν προτέραν ἀνα-5 δραμεῖν θέσιν. —

Ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλι-
πάροχον.

Ἐπεὶ πᾶν ὄνομα ἀνάγκη ἦτοι ὀξεῖαν ἢ περισπωμένην ἔχειν, πλὴν τοῦ τίς ἀορίστου, ἐκλιπόντος τοῦ α̅ ἐν 10 τῷ ἐπτά, ἐφ' οὗ ἦν ἡ ὀξεῖα, μετηνέχθη αὕτη ἐπὶ τῷ ε̅, ἵνα μὴ δίχα τόνου εὐρίσκηται τὸ ὄνομα. Ἐπὶ δὲ τοῦ, ἐπὶ ἐμοί, οὐ γέγονεν ἔπ' ἐμοί, ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, ἐπεὶ μὴ δ' εἶχεν ὀξεῖαν ἢ ἐπὶ. Τρία γὰρ ταῦτα μέρη τοῦ λόγου εὐρίσκεται ἄνευ ὀξεῖας ἢ περισπωμένης, μετὰ 15 μόνης μέντοι βαρείας· τῶν τε ἄρθρων τῶν προτακτικῶν αἱ εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαί, καὶ αἱ προθέσεις πᾶσαι, εἰ μὴ που μετὰ τὸ ὄνομα κεῖνται, οἶον, θεῶν ὑπο· καὶ ὅταν κατὰ ἀποκοπὴν εὐρίσκωνται, ὥς πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι· καὶ τινες τῶν συνθέσμων, ἐξ ὧν πάλιν 20 μέρος τι διαφορεῖται· ἐξαετῆς ἱππος, ἐξέτης δέ· δεκαετῆς, δεκέτης· ἀφαιρουμένου γὰρ τοῦ α̅, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. Τοιοῦτον καὶ τὸ ὁμόως καὶ ὅταν συναρῶνται, τριακονταετῆς, τριακοντούτης· τὸ δὲ διετῆς καὶ τριετῆς οὐκ εἶχε τὸ α̅, 25 ὥστε ἀποβάλλειν αὐτό· ἀναβιβάζει μέντοι τὸν τόνον, ὅταν μὴ ἐπὶ ζώου ἢ πράγματος, ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγῃται, οἶον, διέτης χρόνος καὶ τριέτης.

Τὸ δολὴ εὐκτικόν ἐστίν ἀπὸ γὰρ τοῦ δοῖμι, δολὴν οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν, δολῆς, δολή· τὸ δὲ δῶν ὑπο-30 τακτικόν· τὸ γὰρ, ἐὰν δῶ οἱ ποιηταὶ δῶν φασίν, καὶ τὸ γνῶ, γνώω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δῶης, δῶν. Καὶ μήτις οἰέσθω καὶ αὐτὸ εὐκτικόν εἶναι· οὔτε γὰρ προσγεγραμμένον ἔχει ἐπὶ τοῦ δῶ τὸ ἰ· οὔτε μὴν πρῶτον

πρόσωπον ἔχει δῶ ην, ὅτι μὴ τὸ δῶ ω, ὅπερ εὐκτικὸν οὐκ ἂν εἴη. Ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δῶ ημεν, δῶ ητε, δῶ ησαν, ὡς δόλημεν, δόλητε, δόλησαν λέγεται. ἡ γὰρ ἂν αὐτως ἐγράφετο, τὸ δῶ η εὐκτικὸν ἦν· νῦν δὲ ὑποτακτικὸν ὄν, δῶ ω μεν γράφεται, δῶ ητε, δῶ ω σιν, ὡς γινώσκωμεν, γινώκete, γινώσκωσιν· τὸ δ' εὐκτικὸν ἐστίν, ὡς εἴρηται, δοῖμεν, δοῖτε, δοῖεν, καὶ δόλημεν, δόλητε, δόλησαν.

N. Καὶ πότε ταῦτα ποιοῦσιν οἱ ποιηταί, λέγοις
10 ἂν δήπου καὶ τοῦτο, κάπειδ' ἀν ποιῶσιν, αἰεὶ δῆποτε τὸ ω μέγα ἐπεντιθέασιν.

Π. Ἐν τοῖς τῶν εἰς μὲ ῥήμασιν, ὧ Νεόφρον, τοῖς ἀπὸ περισπωμένων γινομένοις· οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ τῆς τετάρτης, ἐπεὶ μὴ καὶ αὕτη ἀπὸ περισπωμένων,
15 ἀλλ' ἀπὸ βαρυτόνων ἐστίν· ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς ἀπὸ περισπωμένων, καὶ ὁ ὑποτακτικὸς μέλλων αἰεὶ περισπᾶται, καὶ μονοσύλλαβος γίνεταί. Διὰ δὲ ταῦτα θέλοντες αὐτοὺς οἱ ποιηταὶ βαρυτόνους τε ποιῆσαι καὶ δυσυλλάβους, ὡς καὶ τοὺς τῶν ὀριστικῶν τῶν εἰς μὲ
20 μέλλοντας, μακρὸν ἐπεντιθέασι σύμφωνον, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῶν ὀριστικῶν μακροῦ παραλήγονται, ὡς τὸ θήσω καὶ στήσω καὶ δάσω· καὶ οὐκ ἐπὶ πάντων τὸ ω ἐπεντιθέασιν, ἀλλ' ἐν οἷς μὲν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων παράγεται, εἰ μακρὸν ἐπεντιθέασι,
25 τοῦτο δὲ ἐστίν· εἰ τὸ θῶ, θείω λέγοντες, καὶ τὸ ἀφῶ, ἀφείω, ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη τῶν περισπωμένων τῶ εἰ παραλήγεται. Ἐν οἷς δ' ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἃ μακρὸν, τοῦτο δὲ ἐστίν· ἡ τὸ ατῶ, στήω λέγοντες, ἐπειδὴ καὶ ἡ τῶν περισπωμένων δευτέρα τὸ αἰ παραλήγον ἔχει. Ἐν
30 οἷς δ' ἀπὸ τῆς τρίτης, ὁ μακρὸν, τοῦτο δὲ ἐστίν· ὦ· τὸ δῶ, δάω, καὶ τὸ γῶ, γνάω λέγοντες, καὶ γὰρ ἡ τρίτη τῶν περισπωμένων τῶ οἰ παραλήγεται. Διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τῶν εἰς μὲ συζυγιῶν ἐκάστη τὸ παραλήγον αὐτῆς μακρὸν φωνῆεν ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ
35 παθητικῶν συστέλλουσι· ἡ μὲν πρώτη ἀπὸ τῆς πρώτης, εἰς εἰ τρέπει τὸ ἡ· τίθημι, τίθεμεν, τίθε-

μαι· ἡ δὲ δευτέρα, ὡς ἀπὸ τῆς δευτέρας, εἰς ᾶ· ἴστημι, ἴσταμεν, ἴσταμαι· ἡ δὲ τρίτη, ὡς ἀπὸ τῆς τρίτης, εἰς ο· δίδωμι, δίδομεν, δίδομαι· καὶ ἡ τετάρτη ὁμοίως ἀπὸ τῆς ἑκτῆς τῶν βαρυτόνων, εἰς τὸ ἐκείνης βραχύ υ — τὸ γὰρ ξευγνύω βραχύ — τὰ αὐ- 5 τῆς μακρόν υ τρέπει· ξεύγνυμι, ξεύγνυμεν, ξεύγνυμαι.

N. Ἀριστά σοι καὶ ταῦτα· ἐν δὲ τοῖς τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν περισπωμένων μέλλουσιν οὐ ποιοῦσιν;

Π. Ποιοῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως· ἐνὶ δὲ τινι τρό- 10 πῳ τὴν εἰ διφθογγον ἐν πᾶσιν ἐπειτιθέντες, οὐ μὲν τοι ὑποτακτικὰ ἀλλ' ἐφέσεως τινος καὶ ἐπιθυμίας ῥήματα, οἷόν ἐστι τὸ ὀψείω, καὶ βρωσεῖω, καὶ πολεμῆσειω, καὶ κίχσειω, καὶ τὰ τοιαῦτα Ἄ μὲν οὖν κοινῶς περὶ πάντα τὰ πρόσωπα τῶν ὑποτα- 15 κτικῶν ποιοῦσιν οἱ ποιηταί, ταῦτά ἐστιν ᾶ μικρῷ πρόσθεν ἐλέγομεν· τί δὲ περὶ μόνα τὰ τρίτα τῶν ἐνικῶν σχηματίζουσιν, ἐντεῦθεν ἂν γνολῆς. Ἐπειδὴ τὰ δευτέρα τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῶν ἢ εἰς ης, ὡς, ἐὰν τύπτῃς, ἢ εἰς ως, ὡς, ἐὰν δῶς, λήγουσιν, εὐρίσκουσιν 20 δ' αὐτόθεν καὶ τὰς εἰς μι συζυγίας, πρώτην μὲν καὶ δευτέραν τὰ δευτέρα τῶν ἐνικῶν εἰς ης λήγουσαν, τίθῃς γὰρ καὶ ἴσθης· τὴν δὲ τρίτην εἰς ως, καὶ γὰρ δίδως· ταύτας δὲ τὰς εἰς μι προθέσει τοῦ ι ποιούσας τὸ τρίτον· ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὴν συμβαλόνουσαν ταύ- 25 τῃν τῶν δευτέρων προσώπων ὁμοιότητα, καὶ τὰ τρίτα τῶν ὑποτακτικῶν τοῖς τρίτοις τῶν εἰς μι ὁμοίως ποιῆσαι· καὶ ἡ καὶ ἐκείνοις ἅπασιν τὸ ι προσθέντες τὰ τρίτα ἐποίησαν τὴν κατάληξιν ἔχειν, ὅπως ἡμεῖς, ἐὰν τύπτῃ, λέγομεν, ἐὰν τύπτῃσι, λέγοντες, καὶ τό, 30 ἐὰν δῶ, ἐὰν δῶσι,

. . αἶνε πόσι Ζεὺς

δῶσι πόσιν Τροίην ἐνταίχεον ἐξαλαπάξει· καὶ οὐκ ἐν τούτοις μόνον τοῖς ἀπαθέσι ποιοῦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς τὸ ω προσέθηκαν, τό, ἐὰν δῶη, ἐὰν δῶησι, 35 λέγοντες,

εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν . .

ὁ καὶ οὐ μικρὸν εἰς παράστασιν τάληθοῦς τὸ δῶν
ὑποτακτικὸν εἶναι, καὶ οὐκ εὐκτικόν· ἡ γὰρ οὐκ ἂν
αὐτῷ τὸ σε προσετίθη, ὥσπερ οὐδ' ἐν ἄλλῳ τινι τῶν
5 εὐκτικῶν

Τὸ ἀπειθῶ καὶ διὰ τοῦ ἰ" Ὀμηρος γράφει,
οὐδ' ἀπίθῃσεν.

Τὸ ὀρῶ καὶ ὀρῶμαι, καὶ τὸ ἰδεν καὶ ἰδόμην,
"Ὀμηρος . . .

10 ξύνιον ἀντὶ ξυνίεσαν

Τὸ ἤλθοσαν καὶ ἐμάθοσαν ἐστὶ μὲν Χαλκι-
δαϊκῆς διαλέκτου, παρεσχημάτισται δὲ πρὸς τὸ ἔδο-
σαν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο κάκεινα δευτέρου ἀορίστου· τοῖς
μέντοι ἀτικίλειν ἐθέλουσιν οὐ πάνυ κατάλληλον . . .

15 Νεικεῖν "Ὀμηρος ἀεὶ τὸ κακολογεῖν καὶ λοιδο-
ρεῖσθαι φησι . .

καὶ τὸ ἐμὸν κάμνω γόνυ καὶ τὸ ἐμαυτοῦ κά-
μνω γόνυ.

Τὸ χαιρέτω, ἐπειδὴν ἀντὶ ἐρῶέτω λαμβάνηται,
20 ἔχει τινὰ πρὸς τὸ ἐρῶέτω διαφοράν· τὸ γὰρ ἐρῶέτω
ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένως κακῶν λέγομεν, ὥσπερ δὴ τό,
ἐρῶέτω φθόνος, καὶ ἐρῶέτω φιλονεικία· τὸ δὲ
χαιρέτω ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν εἶναι δοκούντων κατ' εὐ-
φημισμὸν λέγεται, ὅτι μὴ χρὴ φανερώς δυσφημεῖν
25 κατὰ τῶν τοιούτων· οἷόν ἐστι τό, χαιρέτω φίλῃα,
χαιρέτω λόγος· ἐπειδὴν ἀηδῶς ἤδη τις ἔχει πρὸς
ταῦτα.

Τὰ εὐκτικὰ λαμβάνονται ἀντὶ ὀριστικῶν, ὅταν τις
διηγῇται ὥς ἐξ ἑτέρου εἰπόντος, οἷον, ὅταν τις περὶ
30 Πρωτεσίλαου διηγῇται, ὥς ὁ Πρωτεσίλαος λέγει, ὅτι
ἀποθάνοι μὲν δι' Ἑλένην ἐν Τροίᾳ, ἀναβιῶῃ
δὲ ἐν Φθίᾳ, Λαοδαμείας ἐρῶν· γίνεται δὲ τοῦτο
διὰ τὸ ἐνίοτε μὴ πιστῶς ἔχειν τὸν διηγούμενον πρὸς
τὰ λεγόμενα, ἀλλὰ οἷον διστάζειν.

35 Τὰ μὲν γὰρ εὐκτικὰ δισταγμῷ μᾶλλον προσήκει,
ἐπεὶ καὶ ὁ εὐχόμενος διστάζει, εἰ εἰσακουσθήσεται· τὰ

δὲ ὀριστικά, ἔχεται· διὰ τούτων γὰρ καὶ ὁ ἀποφαν-
τικός γίνεται λόγος.

www.libtool.com.cn

ΠΕΡΙ ΓΡΑΦΗΣ ΜΕΤΟΧΩΝ.

Τὰς εἰς ὡς τῶν παρακειμένων ἀπαθεῖς μετοχὰς διὰ τοῦ ὁ μικροῦ κλίνουσιν αἱ διάλεκτοι πᾶσαι· ποιηταὶ δέ, καὶ γὰρ ἡ τούτων διάλεκτος ἄλλη πρὸς ἐκείναις γινώσκειται, τὸ πρὸ τοῦ ὡς σύμφωνον ἀφαιροῦντες, συστέλλοντες τε τὴν παραλήγουσαν, διὰ τὸ ὦ μέγαλον κλίνουσιν· οὕτω τὸ μὲν μεμηκῶς, μεμαῶς, μεμαῶτες λέγουσιν, καὶ τὸ τεθνηκῶς, τεθνεῶς, τεθνεῶτες, καὶ τὸ βεβηκῶς, βεβαῶς, βεβαῶτες. 10 Τό γε μὲν ἔστηκῶς, ἔσταῶς ποιοῦντες, οὐχ ἔσταῶτος, ἀλλ' ἔσταότος λέγουσι· πάντως διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δακτυλικὸν μέτρον δι' ἐκείνου· ποιεῖν: ἦν γὰρ ἀμφίμακρος ἐν αὐτῷ ἐποποιῶς ἄχρηστος. Τοῦ δὲ δὴ τεθνεῶς τὴν παραλήγουσαν αὐθις οἱ τοιοῦτοι τῇ 15 προσθέσει τοῦ ἰ ἐκτείνοντες, καὶ τεθνειῶς ποιοῦντες ὅτε μὲν τεθνειῶτος, ὅτε δ' αὖ τεθνειότος, ὡς ἂν αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον λυσιτελῇ, κλίνουσιν.

Ν. Εὖ με καὶ περὶ τούτων ὑπέμνησας, ὦ Παλαίτιμε, καὶ δὴ σε βούλομαι συγγενές τι τούτων ἐρεῖσθαι. 20 Τίνα τρόπον τὸ μεμαῶς μὲν καὶ βεβαῶς, μεμανυῖα καὶ βεβανυῖα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ; τὸ τεθνεῶς δὲ καὶ ἔσταῶς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τεθνεῶσα καὶ ἔστῶσα;

Π. Ὅτι τοῦτο τοῖς ποιηταῖς, ὦ Νεόφρον, γέγονε 25 τὰς μὲν μόνον τοῦ κ στερηθείσας μετοχὰς ὁμοίως τοῖς ἀπαθεῖσι κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρειν, ὡς τὸ γεγακυῖα, καὶ τὸ βεβηκυῖα καὶ μεμηκυῖα, οὕτω δὴ καὶ τὸ γεγαυῖα καὶ μεμανυῖα, καὶ βεβανυῖα· τὰς δὲ πρὸς τούτῳ καὶ φωνήεντος στερηθείσας, ἐτέρως 30 ἐκφέρειν. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ γεγῶς καὶ βεβῶς καὶ

ἔστως θηλυκὰ μεγῶσα φασί, καὶ βεβῶσα καὶ ἔστῳσα· οἷς δὴ συνηκολούθησε καὶ τὸ τεθνεῶσα· ἥλλακται γὰρ ἐν τούτοις τὸ θηλυκόν, ἢ δῆλον, ὡς συγκοπῆς ἐν τούτοις προέβη πάθος. Καὶ τοῦτο γε 5 μὴν, ὃ Νεόφρον, ποιηταὶ ποιοῦντες ἀλλοσκονται.

N. Τὸ ποῖον; Τί δ' ἦν αὐτίς ἐκεῖνο;

II. Ἐν ταῖς τῶν ἐνεστῶτων συνηρημέναις μετοχαῖς, αἱ δὴ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων συζυγίας παράγονται, τῆς μὲν πρὸ τοῦ ὦ τῆς συνηρημένης συλλαβῆς βραχείας οὔσης, μικρόν ὁ μεταξὺ τῶν δύο συλλαβῶν ἐντιθέασι, καὶ τό τε ὀρῶντες, ὀρόωντες λέγουσι, καὶ τὸ βοῶντες, βοόωντες· μακρᾶς γὰρ οὔσης, καὶ ὦ μακρόν ἐντιθέασι, καὶ τό τε μαιμῶντες, μαιμῶντες λέγουσι, καὶ τὸ πηδῶντες, πηδῶντες· καὶ ταῦτα δὲ πάντως ποιοῦσιν ὑπὸ τῶν μέτρων εἰς ταῦτα δὴ συνωθοῦμενοι. Ἐχουσι δὲ δὴ τὴν παραλήγουσαν ἐν ταῖς πλαγίαις αἱ τοιαῦται μετοχαὶ πᾶσαι διὰ τοῦ ὦ μεγάλου· τό γε μὴν ἰδρώοντες καὶ ὑπνώοντες οὐκ ἀπὸ περισπωμένων θεμάτων, 20 ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰδρώω καὶ ὑπνώω βαρυτόνων, ποιητικῶν καὶ αὐτῶν, διὰ τοῦ ο τοῦ μικροῦ ταύτην τηροῦσιν, ὡς ἀπαθῆ· καὶ μὴν ἀκῆϊνο ποιοῦσιν τοῖς ἐρημένοις ὁμόλογον κἂν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἐνεστῶσι τῶν τοιούτων ῥημάτων, τῆς μὲν συναιρουμένης συλλαβῆς διὰ τοῦ ὦ προφερομένης, ὁ πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· 25 εἰ μὴν ἢ πρὸ τοῦ συνηρημένου ὦ συλλαβῇ βραχεῖα ἦν, μικρόν· ὡς ὀρῶ, ὀρόω· βοῶσι, βοόωσιν· εἰ δὲ μακρά, μέγα· ὡς μαιμῶ, μαιμῶω, πηδῶσι, πηδῶωσι· διὰ δὲ τοῦ α ἐκφερομένης, α πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· εἰ μὲν ἢ πρὸ τοῦ συνηρημένου α πάλιν βραχεῖα, βραχύ· οἶον, βοῶ, βοῶα· γελάτε, γελάατε· 30 εἰ δὲ μακρά, μακρόν· οἶον, μαιμᾶ, μαιμᾶα· πηδάτε, πηδάατε· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἐκτείνοντες μὲν καὶ συστέλλοντες τοῦ μέτρον ἔσκεν, ὡς εἴρηται· ἔπει- 35 τιθέντες δὲ μὲν α, πῇ μὲν α, πῇ δὲ ὁ διὰ τὸ μὴ δυσέκφορον ἴσως τὴν λέξιν γίνεσθαι. Τοῦ μὲν γὰρ α τῷ α

συνταττομένου, τοῦ δὲ ᾧ πάλιν τῷ ᾧ, εὐχερεστέραν συμβαίνει τὴν προφορὰν ἔπεσθαι.

N. Καὶ τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε ταῦτα, ᾧ Παλαί-
τιμε, ὡς περιεργασάμενος εὗρες· καὶ δὴ καὶ πᾶς ταῦτα
θαυμάσας, ἐγὼ καὶ ὑπερθαυμάσομαι. 5

Π. Ὡς φίλε Νεόφρον, μὴ τὸ ἐπαινεῖν με σκόπον
θέμενος, ἔπειτα περὶ αὐτὸ σολοικίζων, οἷου μὴ μάλ-
λόν με κακῶς ἢ καλῶς λέγειν.

N. Καὶ ποῦ ποτ' ἐγὼ σεσολοικικα;

Π. Οὐκ οὐν ἄδηλον; ὡς δ' ἐμοῦ τοῦθ' ὑπομινή- 10
σκοντος ἐπαισθάνη; σχολῇ γ' ἂν αὐτὸς ἄλλον ἡλεγξας
ταῦτὸ ταῦτο παθόντα. Πᾶς ταῦτα θαυμάσας εἰ-
πών, οὐ δοκεῖς σεσολοικικέναι;

N. Πῶς γὰρ ἂν;

Π. Ὅτι παντὸς ταῦτα θαυμάσαντος λέγειν 15
ἐχρῆν.

N. Καλῶς· ἂν δὲ λέγωμεν, Αἴας τῶν Ἀχιλ-
λείων ὅπλων στερηθεὶς ἑαυτὸν διεχρήσατο,
κακῶς καὶ τοῦτο δὴ λέγομεν;

Π. Ἡκίστα πάντων. 20

N. Καὶ τίνα τρόπον μετὰ μὲν τὴν στερηθεὶς
τῆς μετοχῆς εὐθεῖαν, τὸ διεχρήσατο ῥῆμα ἐπιφέρων,
ἀναμάρτητον δοκῶ λέγειν τὸν λόγον; μετὰ δὲ τὸ θαυ-
μάσας, ταῦτὸν ὃν τῷ στερηθεὶς τὰ γε εἰς μέρος
τοῦ λόγου καὶ πτωσιν, τὸ θαυμάσομαι ῥῆμα ἐπί- 25
σης ἐπαγαγών; οὐκ ἔξω τοῦ σολοικίζειν εἶναι δοκῶ;

Π. Ἐν πολλοῖς, ᾧ Νεόφρον, ἢ τῶν προσώπων
ἐτερότης τε καὶ ταυτότης τὰ μέγιστα δύναται· ἀμέλει
δὴ καὶ ταῖς τοιαύταις τῶν λόγων συνθήκαις, ἐπιδὼν
τὸ πρόσωπον ὁποιοῦν ὄν, ταῦτὸν ὄν, ἐξ ἀρχῆς τε 30
καὶ εἰς τέλος ἢ μένον, καὶ μιᾶς δεῖται τῆς πτώσεως·
αὕτη δ' ἂν εἴη εὐθεῖα τῷ τε ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ.
λόγῳ ἀρμόζουσα· ἐπιδὼν δ' ὁ λόγος ἐξ ἑτέρου προσώ-
που μεταβαλὼν πρὸς ἕτερον, οὐκ ἄδηλον, ὡς ἡ τῶν
προσώπων ἐτερότης καὶ ἐτερότητα πτώσεων ἀπαιτεῖ. 35
Καὶ γὰρ ἡνίκα μὲν ἂν λέγωμεν, Αἴας τῶν Ἀχιλ-

λέως ὀπλῶν στερηθεὶς ἑαυτὸν διεχρήσατο, τὸ
 αὐτὸ δῆπου λέγομεν, καὶ τῶν ὀπλῶν στερηθῆναι καὶ
 ἑαυτὸν διαχρησάσθαι· ὁ γὰρ αὐτὸς ἦν Αἴας ὁ καὶ ἄμ-
 φω ταῦτα παθών. Ἦνλκα δ' ἂν λέγωμεν, τοῦ Πα-
 5 τρώου πεσόντος Ἀχιλλεύς ἐξῆλθεν εἰς πό-
 λεμον, διάφορά τε πρόσωπα τῇ τοῦ λόγου ἐννοίᾳ συν-
 ἄπτομεν, καὶ διαφόρους ἐκατέρω τὰς πτώσεις νέμομεν.
 Ἐνθα μὲν ἐν ὄν τυγχάνει τὸ πρόσωπον, καὶ μιαν αὐτῶ
 πτώσιν, τὴν εὐθείαν, ἀφορίζοντες· οἰκείον γὰρ δῆπου
 10 τῶ μὴ μεταπεσόντι προσώπῳ πρὸς ἕτερον τὴν ἄπιω-
 τον καὶ ὀρθὴν προσαρμόσαι· ἐνθα δὲ δυσὶν ὁ λόγος
 συγκεφαλαιουῖται προσώποις, καὶ δυσὶ πτώσεσιν εἰκότως
 τοῦτον ἐκφέροντες. Καὶ Ὅμηρος δὲ φησι, Νεστορί-
 δαι δ' ὁ μὲν τόδε ἐποίησεν, ὁ δὲ τόδε· καὶ αὐτίς,
 15 αἱ δὲ γυναῖκες

ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν
 ἐκάστη.

Ἦμοξε δ' ἂν καὶ οὕτως εἰπεῖν· τῶν Νεστοριδῶν δὲ
 ὁ μὲν τόδε ἐποίησεν, ὁ δὲ τόδε· καὶ, τῶν γυναικῶν
 20 ἐκάστη. Ἄλλ' ὅταν μὲν νοῶνται οἱ δύο ὁμοῦ Νεστορί-
 δαι, ὥς ἑτερόν τι ὄντες ἢ ἐκάτερος αὐτῶν· οὐ γὰρ
 ταῦτόν ὁμοῦ τε οἱ δύο καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν· τῶν Νε-
 στοριδῶν δεῖ λέγειν, καὶ, τῶν γυναικῶν, ὥς ἑτε-
 ρότητός τινος ἐνταῦθα προσώπων ἐμφαινομένης· ὅταν
 25 δὲ πάλιν οὕτω νοῶνται, ὥς ταῦτόν ὄντες ἐκάτερος
 ὕπερ ἀμφοτέρω· οἱ αὐτοὶ γὰρ εἰσιν ὁποτέρως νοούμε-
 νοι· οἱ Νεστορίδαι δεῖ λέγειν, καὶ, αἱ γυναῖκες,
 ὥς ταυτότητος προσώπων δηλουμένης. Τοῦ δὲ Ἀχιλ-
 λέως ἐλθόντος, ἀμφοτέροι ἐμήνισαν, Ἀχιλλεύς δηλαδὴ
 30 καὶ Αἴας· ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι Ἀχιλλεύς
 ἐλθὼν, ἀμφοτέροι ἐμήνισαν· οὐ γὰρ ὥσπερ ἕτερον
 μὲν ὁ εἰς, ἕτερον δὲ οἱ δύο, οὕτω καὶ ταῦτόν.

Ν. Εὐφυνέστατα, καὶ ὥς οὐδέποτε ἂν ἀκούσεσθαι
 προσεδόκησα, πλὴν ὅτου χάριν μηδεμίαν ἄλλην τῶν πτώ-
 35 σεων ἐνταυθοῖ τῇ εὐθείᾳ συνάπτομεν, ἀλλὰ τὴν γενικὴν.

Π. Τὴν τῶν προσώπων πρὸς ἄλληλα σχέσιν ὁ λό-

γος, ὃ οὗτος, μιμούμενος φαίνεται. Ἐπεὶ γὰρ ἀπὸ
 θατέρου προσώπου πρὸς θάτερον ἄμεσος ἢ μετάπτωσις
 προσεχώρησεν, ἔδει πάντως καὶ ἀπὸ τῆς εὐθείας πρὸς
 τὴν ἑτέραν πτώσιν ἄμεσον τὴν μετάβασιν καταστήναι.
 ἄμεσος δὲ πρὸς τὴν εὐθεϊαν μόνῃ ἢ γενικῇ ἐκείνης
 γὰρ ἀποπίπτοντες, πρὸς οὐδεμίαν ἄλλην εὐθύν, ὅτι
 μὴ ταύτην, καταφερόμεθα. Ἀττικοὶ γε μὴν τοῖς καινο-
 τέροις τῶν λόγων ἐπεὶ χαίροντες, οὐδέν τε τοῦ εἰκότος
 ἔξω δρᾶν ἐνόμισαν, καὶ δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς ἐπετήδευ-
 σαν λέγειν. Πάνυ δὲ παρ' αὐτοῖς καλῶς ἐστὶ λέγειν, 19.
 τῷ Πατρόκλῳ πεσόντι Ἀχιλλεὺς ἐξῆλθεν εἰς
 πόλεμον· ὥς τῆς δοτικῆς γείτονος, οὐσης ἀμέσως τῇ
 γενικῇ.

N. Συντίθεμαι τούτῳ, ὃ Παλαίτις, πᾶσάν γε
 ἀνάγκην εἶναι τοῖς δυοῖ προσώποις καὶ δύο πτώσεσι 15
 ἐπιμερίζειν, θατέρῳ μὲν εὐθεϊαν, κατὰ γε δὴ τὰ ἀνώ-
 τερον εἰρημένα, θατέρῳ δὲ γενικὴν· ὅτου δὲ χάριν μὴ
 τὴν μὲν εὐθεϊαν τῷ Πατρόκλῳ δίδομεν, τὴν γενικὴν
 δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ; καὶ οὕτω δὴ λέγομεν, ὁ Πάτροκλος
 ἔπεσεν Ἀχιλλέως ἐξελθόντος εἰς πόλεμον, τάν- 20
 ἀντία δὲ δρῶμεν; ἄλλως τε καὶ σου μικρῷ πρόσθεν
 εἰπόντος, ἀπὸ τῆς εὐθείας χρῆσθαι πρὸς τὴν ἑτέραν
 πτώσιν τὴν μετάβασιν καταστήναι.

II. Τοῦτο οὐχ οὕτως, ὃ Νεόφρον, λέγομεν, ὅτι
 μὴ τοῦτο σημῆναι βουλομένοις ἡμῖν ἐστίν, ὥς προτε- 25
 ρον τοῦ Ἀχιλλέως ἐξελθόντος εἰς πόλεμον, ὕστερον ὁ
 Πάτροκλος ἔπεσεν, ἀλλ' ὅτι πρότερον τοῦ Πατρόκλου
 πεσόντος, μετὰ τοῦτ' Ἀχιλλεὺς εἰς τὴν μάχην ἐξῆλθεν.
 Τὸ μὲν γὰρ προηγούμενον καὶ ἀναγκαιότερον ἦν, τὸ
 τὴν πρὸς πόλεμον δηλῶσαι τοῦ Ἀχιλλέως ἐξέλευσιν· 30
 τὸ πεσεῖν δὲ τὸν Πάτροκλον, ἥττονος ἡξίωται λόγου
 τὸ νῦν ἔχον. Διὰ δὴ ταῦτα καὶ ὁ μὲν προὔργου εἰπεῖν
 εἶχομεν, τούτῳ τὴν εὐθεϊαν ἀπεκληρώσαμεν, δι' ἧς
 πάσας ἀποφάνσεις ποιούμεθα, καὶ ἥπερ ἀμεταβάτως
 πάσας τῶν ῥημάτων ἐγκλίσεις συντάττομεν· ὃ δὲ τῆς 35
 ἀναγκαίου τάξεως ὑποβέβηκε, τούτῳ τὴν γενικὴν.

Ν. Οὐδὲ ταῦτα μικρά· τί δὲ δήποτε μὴ καὶ κατὰ τὴν τοῦ λόγου συνέπειαν, ἐπεὶ περ ἐξ ἀνάγκης τὴν εὐθείαν ἀπονειμούμεν τῷ Ἀχιλλεῖ, ὁ Ἀχιλλεὺς, λέγομεν, ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον τοῦ Πατρόκλου πεσόντος;

5 Π. Μάλιστα μὲν καὶ τοῦτο, Νεόφρον, λέγομεν· ἀπλὴν οὖκ οὖν ἔχεσθαι τῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας δοκεῖ· ἀλλ' ὁ λόγος τῇ τῶν γεγενημένων τάξει κατ' ἔχνος ἐπόμενος, τὰ τε πρότερον γεγονότα πρότερον λέγει, καὶ τὰ ὕστερον, ὕστερα· εἰ δέ σοι δοκεῖ καπὶ 10 τὴν σύνταξιν ἀναδραμεῖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἔκει τοῦτο δὴ ὅπερ αἰτεῖς, ὡς αἰτεῖς, καθαρώτατά εἰσιν.

Ν. Τί τοῦτ' ἐστίν ὃ φῆς; οὐ δὲ γὰρ συνίημι.

Π. Εἰ γὰρ ὥς ἐν ταῖς τῶν ποιητῶν βίβλοις ποιούμεν, συντάττοντες τοῖς ἀναγινώσκουσι τὰ μέρη τοῦ 15 λόγου, κἀνταῦθα ποιήσομεν, οὕτω πάντως ἐροῦμεν, ὁ Ἀχιλλεὺς ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον. Τίνος δὴ γεγονότος; Τοῦ Πατρόκλου πεσόντος. Καὶ γὰρ καὶ τόδε σε πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰδέναι, ὦ Νεόφρον, βούλομαι, ὅτι πᾶσαν τὴν τοιάνδε τῶν τοῦ λόγου μερῶν σύντα- 20 ξιν ἢ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς καὶ εὐθείας, ὥς ἐνταῦθα, ἢ τῆς κλητικῆς, ὥς ἐν τῷ, Μῆνιν ἄειδε θεά, ποιεῖσθαι χρεῶν· τῆς μὲν, ὅτι τε δι' αὐτῆς, ὃ πολλαῖς εἴρηται, τὰς ἀποφάνσεις ποιούμεθα, καὶ ὅτι τε δι' αὐτῆς τῶν πραγμάτων ἕκαστον ὀνομάζομεν· κλητικῆς δέ, ὅτι 25 τὸν ἀκροατὴν πρὸς ἐαυτὴν ἐπιστρέφει, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς μόνης, μηδενὸς προσδεηθέντες, τέλειον λόγον ποιούμεθα. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ ἡ τέλεια στιγμή μετὰ τό, Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ. καὶ μετὰ πᾶσαν δὲ κλητικὴν κατ' ἀρχὰς κειμένην τοῦ 30 λόγου.

Ν. Οὐδεὶς φόβος μὴ καὶ ταῦτ' ἔχειν με, ὥς ἐδίδαξας. Ἀλλὰ τίς ὁ λόγος ὃδε λέγεται; ὥς Τρῶες ἐνὸν ἀποδοῦναι τὴν Ἑλένην τοῖς Ἑλλήσι, καὶ καθ' ἡσυχίαν διάγειν, οἱ δ' ἄντι τοῦδε πολεμεῖν μᾶλλον εἴλοντο; Τουτὶ 35 δὲ τὸ δέον, ἔστι μὲν δήπου μετοχῆς· ἔστι δὲ καὶ εὐθείας· δοκεῖ δὲ πῶς ἑτέρου παρὰ τοὺς Τρῶας εἶναι προσώπου·

πόθεν οὖν ἐν διαφέρουσι προσώποις ἐκατέρῳ εὐθείαν ἀποδίδοντες, οὐχ ὥς σολοικίζοντες διακειμένα; ἤκουσα γάρ τινων καλῶς ἠρησθαι τοῦτο λεγόντων.

II. Εἰς ἕτερον αὖθις ἡμᾶς παρακαλεῖς ἀποδύσασθαι τὸν ἀγῶνα: σὴν μέντοι χάριν οὐδὲ πρὸς τοῦτον 5 μαλακῶς ἔχομεν. Τὰ ῥήματα, ὧ Νεόφρον, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅσα τούτοις ἔπεται, καὶ τοῦτο παρεπόμενον ἔχει, τὸ πρόσωπα ἔχειν. Ἄν τε γὰρ τύπτω λέγω, ἑμαυτὸν λέγω τὸν ἐνεργοῦντα τὸ τύπτειν· ἂν τε τύπτει, ὠρισμένον τι πρόσωπον ἢ καὶ ἀόριστον λέγω 10 τύπτειν· καὶ οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοῦ ῥήματος ἔγκλισις, ἢ μὴ ταῦτα δὴ πρόξεστι· καὶ αὐτὰ γὰρ τὰ ἀπαρέμφρατα, τὰ μὴ δοκοῦντα πρόσωπων ἀφ' ἐαυτῶν παρ-εμφαίνειν, οὐδὲν ἦτιον προσώπου μετέχει τοῖς ῥήμασι ἢ ταῖς μετοχαῖς συναπτόμενα. Ἐπειδὴν γάρ, 15 βούλομαι γράφειν, εἶπω, ἢ, βουλόμενος γράφειν ἀπεδήμησα, ἐμφαίνω πάντως τὸ γράφειν βουλόμενον πρόσωπον. Εἰσὶ δὲ τινα ῥήματα, ἃ μηδαμῶς ἐμφαίνει τι πρόσωπον, ἃ δὴ καὶ ἀπρόσωπα εἰσά-μεν ὀνομάζειν, ἔχοντα μὲν χαρακτῆρα καὶ τύπον τρι- 20 του προσώπου, ὄντα δὲ οὐδενός· τοῦτο δὲ πάσχουσιν, ὅτι μηδὲ πρῶτα καὶ δεύτερα ἔχει· ἢ γὰρ ἂν, ἐκείνων ὄντων, καὶ ταῦτα τρίτον ἐνέφαινε πρόσωπον· ἀπολιπόντων δέ, καὶ ταῦτα τῆς οἰκείας ἐστερήθη τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ δυνάμειος, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ μέγα πρὸς παρά- 25 στασιν τῆς ἀσθενείας τοῦ τρίτου προσώπου. Ταῦτα δὴ φήσεις εἶναι τὸ δεῖ, τὸ χρή καὶ ἀπόχρη, τὸ πρέπει, τὸ προσήκει, τὸ ἐνδέχεται, τὸ δοκεῖ, τὸ συμφέρει, τὸ συμβαίνει, τὸ ἐπέρχεται, τὸ μεταμέλει, τὸ ἐνεστι καὶ ἔξεστι τε καὶ μέτεστι, καὶ 30 εἴ τι τούτοις ἔστιν ὅμοιον· οὗ γὰρ πολὺς τούτων ὁ ἀριθμός. Ἄ καὶ ὅτι μηδενός ἐστι προσώπου, κἀντεῦθεν ἂν μάθοις. Τὰ τρίτα πρόσωπα, οἷά που δὴ καὶ τὰ δεύτερα καὶ τὰ πρῶτα, ὥςπερ δὴ καὶ μικρὸν ἐμ-προσθεν ἔφημεν, ἀμεταβάτως αἰεὶ εὐθεία συντάσσεται· 35 τύπτω γὰρ ἐγώ, λέγω, καὶ τύπτεις σύ, καὶ τύ-

πτει ἐκεῖνος· τὸ γὰρ ἐγὼ καὶ σύ καὶ ἐκεῖνος
 εὐθείαι δῆπου· τούτων δὲ ἐπ' οὐδενὸς εὐθεία ἐμφαί-
 νει· δεῖ γὰρ μοι χρημάτων λέγομεν, οὔτε ταῦτά μοι
 οὔτε τῶν χρημάτων εὐθείας ὄντων, καὶ οὐ δῆπου
 5 δεῖ τις προσυπακούομεν, κἂν μὴ λέγωμεν. Καὶ αὐ-
 θις, καλῶς ζῆν τὸν εὐγενῆ χρητή, μᾶλλον ἐνταῦθα
 εὐθείας ἐμφαινομένης, καὶ οὐδέπω χρητὴς. Ἄλλ' ὅρα,
 φίλος, ὅπως μὴ σε τὸ δοκεῖ καὶ συμβαίνει καὶ
 τινα τῶν αὐτοῖς ὁμοίων θροήσει, πρῶτα ἔχων δοκῶν
 10 τα καὶ δευτέρα πρόσωπα, καίτοι ῥηθέντα μὴ ἔχων.
 Ἐτερον μὲν τὸ δοκῶ, δοκεῖς, δοκεῖ, ὃ καὶ τρίτον
 ἀληθῶς ἐστὶ πρόσωπον, ὅθεν καὶ δοκεῖ τις, τού-
 σι νομίζει, λέγομεν, καὶ ἕτερον ὃ μόνως δοκεῖ
 μοι, τούτεστι, φαίνεται. Καὶ αὖ πάλιν ἕτερον μὲν
 15 τὸ συμβαίνω, συμβαίνεις, συμβαίνει, τὸ δὲ
 σύμβασίν τινί τινα ἔρχεσθαι· καὶ ἕτερον ὃ μόνως
 συμβαίνει χειμῶνα γίνεσθαι, τὸ ἀπὸ συμβεβη-
 κότητος δηλοῦν τὸ γίνεσθαι. Ταῦτά μοι διαίτα καὶ περὶ
 τῶν ἄλλων· καὶ ἴσθι ἐνικῶς τε μόνως ταῦτα προσφε-
 20 ρόμενα, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων· ἕνια δ' ἐπὶ πα-
 σῶν τῶν ἐγκλίσεων, καὶ μετοχὰς ποιοῦντα, μήτε ἀρσεν-
 νικοῦ μήτε θηλυκοῦ γένους, οὐδετέρου δὲ μόνου, καὶ
 κείνου μόνην εὐθείαν, μηδαμῶς ἐπὶ τὰς ἄλλας προϊού-
 σαν πλαγίως. Ἀττικοὶ τοίνυν τὰς ἀπροσώπους μόνας
 25 μετοχὰς ἐξ ἀπροσώπων φερομένας ῥημάτων — αἱ γὰρ
 ἄλλαι πᾶσαι τρίτον ἐμφαίνουσι πρόσωπον, οἷα δὴ καὶ
 τὰ ὀνόματα πάντα — τῇ τοιάδε τοῦ λόγου φράσει συν-
 είροντες, οὐδὲν ἐνταῦθα δεινὸν ὑπώπτευσαν, μὴ σο-
 λικίζοντες δόξωσι· τῆς γὰρ μετοχῆς, ὥς ἐν τῷ προ-
 30 τεθέντι παραδείγματι τῆς δ' ἐοικέντος ἀπροσώπου μεινάσης,
 λείπεται περὶ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, ἐν μόνον πρός-
 ωπον εἶναι, τοὺς Τρωᾶς. Μὴ γὰρ μοι τὴν Ἑλέ-
 νην ἢ τοὺς Ἕλληνας σκόπει· μεταβατική γὰρ ἡ πρὸς
 ἐκείνους τοῦ λόγου σύνταξις. Ἐνὸς δὴ λοιπὸν περι-
 35 λειφθέντος ἀπροσώπου τῶν Τρωῶν, ἐξ ἀνάγκης παρη-
 κολουθήσε κατὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ μίαν εἶναι

αὐτῶν· ἡ δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεία. Οὕτω γοῦν λέγο-
 μεν, ὃ φαίνα οὕτω δόξαν τὸ καὶ τὸ δέδρακεν·
 ὃ οἶκος ἐπέσειν, οὕτω συμβάν· ἡ πόλις τρι-
 γώνος ἐκτίσται, δεῖσαν οὕτως· ὃ δεῖνα, οὐ
 μετὸν αὐτῷ, τὸν ἐμὸν οἰκέτην ἐμάστιξε. 5
 Τούτοις λοιπὸς καὶ τινῶν ῥημάτων οὐδετέρας μετοχὰς
 ἔστι συντακτομένης, δοκούντων μὲν ἔχειν πρόσωπα,
 κινούντων δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ ἀπρόσωπα· οἷα πῦρ ἐστι
 καὶ ἡκουσται μοι τόδε, καὶ ἔγνωσται μοι, καὶ
 ἀποδείκνυται μοι, καὶ ὅσα δὴ ταύτης ἐστὶ τῆς συν- 10
 τάξεως, ὥς, ὃ στρατηγός, ἀκουσθεὶν αὐτῷ τοῦς
 πολιεῖους ἤκειν, τὴν στρατιὰν εἰς πόλεμον
 ἀπέλκε. Ταῦτα δὲ λέγω εἶναι, ὅσα μὴ αὐτοπροσω-
 πικῶς τις ἐνεργῶν φαίνεται, ἀλλ' ἐξωθεν ἐπισύρεται τὰς
 ἐαυτῶν ἀρχὰς καὶ αἰτίας· οὐδὲ γὰρ ἂν ὁ ἀκούσας, ἢ 15
 γινώσκων, ἢ δι' ἀποδείξεως μαθὼν τι, ἤκουσεν ἢ ἔγνω,
 ἢ ἔμαθεν, εἰ μὴ τις ἐξωθεν πρότερον εἶπεν, ἢ ἐσήμη-
 νεν, ἢ ἀπέδειξεν. Οἷς δὴ καὶ τρία ταῦτα παρέπεται,
 τό τε φῆσαν δηλαδὴ πρόσωπον, καὶ τὸ λεχθεὶν πράγμα,
 καὶ ἔτι τὸ ἀκούσαν πρόσωπον· ἐπεὶ ὅσοις γε δύο μόνα 20
 παρέπεται ἤτοι πρόσωπα, ἢ πρᾶγμα καὶ πρόσωπον καὶ
 αὐτοπρόσωπον καὶ οἰκοθεν τὴν ἐνέργειαν ἔχει, οὐδενὸς
 ἔχεται λόγου τῇ τοιάδῃ χρῆσθαι συντάξει· τοῦ γὰρ
 ἀποδείκνυται μοι, καὶ γέγραπται μοι τόνδε
 τὸν τρόπον νοουμένου, ὥς ἐγὼ γε ἀπέδειξα, ἢ ἔγρα- 25
 ψα, κακῶς ἂν ἔχοι λέγειν, ὥς, ἔγωγε ἀποδείχθην
 μοι τόδε τὸ πρᾶγμα δίκαιον εἶναι ἡσύχασα,
 ἢ, γράφην μοι τὸ βιβλίον ἀνεκανυσάμην· ὁρ-
 θότητα δ' ἂν λέγοι, ὃς ἀποδειχθέντος λέγει τοῦ πράγμα-
 τος, ἢ τοῦ βιβλίου γραφέντος. 30

Ἐνίοτε καὶ ἡ μετοχὴ ἐξωθεν λαμβάνεται, ὥς τό,
 πρὸς τὴν ἄρκτον πλέομεν· τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν,
 πρὸς τὴν ἄρκτον ἀφορῶντες. Πολλάκις καὶ μετοχὴ
 ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται, ὥς τό,

χαλεπὸν καὶ ἐπιστάμενον περ ἑόντα, 35
 ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονα.

Ἡ μετοχή μετέχουσα καὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος, ὅταν μὲν σὺν ἄρθρῳ προσέφηται, μᾶλλον προκρίνεται τῷ ὀνόματι· τὸ γὰρ ἄρθρον τοῦ ὀνόματος ἴδιον· ὅταν δὲ ἀνάρθρως, μᾶλλον τῷ ῥήματι· τὸ γὰρ ῥῆμα εὖ χρῆται
 5 ἄρθροις. Διὰ τοῦτο καὶ πρὸς μὲν τῷ ἄρθρῳ ῥήματος ἐπιφερομένον, τέλειον· ἢ μετοχή λόγον ποιεῖ, οἷον, ὁ ἀναγινώσκων προκρίνεται· ὥσπερ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος τέλειος λόγος γίνεται. Ἀλλὰ δὲ τοῦ ἄρθρου οὐ δύναται λόγον τέλειον, οἷον, ἀναγινώσκων ἀρ-
 10 κότε· δοκεῖ γὰρ δύο ῥήματα εἶναι· καὶ ὥσπερ ἐκ δύο ῥημάτων οὐ δύναται λόγος γενέσθαι τέλειος, οὕτως οὐδὲ ἐκ τούτων. Ἀλλ' εἰ δεῖ χωρὶς ἄρθρου λόγον γενέσθαι τέλειον, ἀνάγκη ὄνομα προστεθῆναι· οἷον, ἀναγινώσκων τις προκρίνεται· μήτι γε ἄρα καὶ
 15 ἔνθα τὸ ἄρθρον πρόσκειται, καὶ ὀνόματος ἔξωθεν ἔστι χρεία, οἷον, ὁ ἀναγινώσκων ἄνθρωπος προκρίνεται· ταῦτόν ἐστι τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως υἱὸν εἰπαῖν γεγονέναι, ἢ τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως πατρός· τὸν Ἀχιλλέα μέντοι υἱὸν Πηλέως πατρός οὐκ
 20 ἂν φαίμεν· ἀνόητον γὰρ καὶ περιττὸν δοκεῖ τὸ υἱὸν εἰπόντα τὸ πατρός ἐπιφέρειν, ἢ τὸ πατρός, τὸ υἱόν· οὐ γὰρ ἔστιν οὔτε υἱὸς μὴ πατρός, οὔτε πατὴρ μὴ υἱοῦ· ἀλλ' ὁπότερον ἂν τούτων εἴπῃς, καὶ θάτερον αὐτίκα συναναφαίνεται. Κἂν δὲ μηδέτερον εἴπῃς,
 25 οἷον, τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως εἶναι, οὐδὲν ἤττον καὶ οὕτως τὸ οἰκεῖον ὁ λόγος σώζει· ὁ γὰρ Ἀχιλλεύς τοῦ Πηλέως οὐκ ἂν εἴη κτῆμα. Ὑπέλαβε δ' ἂν τις δοῦλον ἢ φίλον· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο· ἐπεὶ γὰρ οὐδὲν οἰκειότερον υἱοῦ πατρί, καὶ τὸν Ἀχιλλέα Πηλέως εἰ-
 30 πῶν, μηδενὸς αὐτοῖς προστεθέντος, μόνον τὸν υἱὸν αὐτίκα νοεῖν δίδωμι· τὸν δὲ δοῦλον, ἢ φίλον, ἢ τι τῶν τοιούτων οὐκ ἂν δηλώσαιμι, μὴ καὶ τι τούτων προσθεῖς, τὸ δοῦλον ἢ φίλον δηλαδὴ.

Πρῶτός τις εἶδε θάλασσαν, ὁ πρῶτος πάντων
 ἐνθρώπων ταύτην ἰδὼν· πρῶτως δὲ εἶδεν, ὁ ἄρτι
 πρῶτως πύτην ὁρασάμενος· πρῶτον δὲ εἶδεν, ὃς
 πρῶτον ἑτερόν τι ἰδεῖν, ταύτην εἶδεν.

Τὸ ἐναντίον, εἰ μὲν σημαίνει ἐναντίωσιν καὶ ὁ
 κωλύμενον καὶ μάχην, δοτικῇ συντάσσεται, ὥς τό, ἐναν-
 τία ἡ νόσος τῷ δεῖνι· εἰ δὲ τὸ ἑτερον εἶναι τόδε
 καὶ παρὰ τὸ λοιπόν, καὶ τὸ ἐνώπιον, γενικῇ, ὥς ὅταν
 ἀφῶμεν ἐναντία, οὐ βούλη, ποιεῖς· καί, ἐναν-
 τίαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν τις ἔκτεινεν. 10

Ὅδε τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μα-
 χέσθω·

τὸ τίς, ἀντὶ τοῦ ἑκάστος.

Ἔς ἡέλιον καταδύντα,
 ἀντὶ τοῦ ἄχρης· ἡ πρόθεσις ἀντὶ ἐπιρρήματος. 15

λύσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν,
 ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, καί, ὁ ξὺς ἔδραμεν, ἀντὶ τοῦ
 ταχέως.

Ἦφαιστος δ' ἄμα τοῖσι κίεν,
 ἀντὶ τοῦ, σὺν τοῖσιν. 20

Οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 ἦτοι, ἦσυχοι· ἐπὶ ῥήμα ἀντὶ ὀνόματος.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΦΗΣ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενα ῥήματα περιττοσυλ-
 λαβοῦντας ποιεῖ τοὺς παρωχημένους τοῦ ἐνεστώτος
 μιᾷ συλλαβῇ· ὥς ἐν τῷ γράφω, τό τε ἔγραφον, 25
 καὶ γέγραφα καὶ ἔτι ἔγραψα, συλλαβικῶς γὰρ αὖ-
 ξει· τὰ δ' ἀπὸ φωνήεντος χρονικῶς αὐξανόμενα, ἰσο-
 συλλαβοῦντας· ὥς ἐν τῷ ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα
 καὶ ἤκουσα. Ἀττικοὶ τοίνυν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 παρακειμένοις, τὸ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ἰδίω- 30
 μα καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων τηρεῖν ἐθέ-

λοντες, ἔστι μὲν οὐ τὸ ἀνάλογον τοῖς ἀναδιπλασια-
 σμοῖς ποιοῦσιν, ὥς τὸ ἀκήκοα, καὶ ἐλάληθα· ἔστι
 δ' οὐ τὸ ἐπρωτιδέασθαι μόνον, ὃ παρατατικῶν τε καὶ
 ἀορίστων ἐστὶν ἴδιον· οἷον δὴ καὶ τὸ ὤρακα, ἔωρα-
 5 κα, καὶ τὸ ὤσμαι, ἔωσμαι, καὶ τὸ ὠνημένος,
 ἔωνημένος, καὶ τοιαῦτα ἅττα. Τὸ γὰρ μὲν ἐννέ-
 κεν ἀντὶ τοῦ ἐννῆκεν, καὶ προσέειπεν, ἀντὶ τοῦ
 προσέειπεν, καὶ ἑτερα ἀττικὰ μὴ ὄντα, ποιηταὶ μιμήσαι
 τῶν Ἀττικῶν ἐχρήσαντο. Τοῦτο γὰρ σοὶ γεννητάτων
 10 ἔστω, Νεώφρον, Θεώρημα, ὥς οἱ ποιηταὶ τῇ ἑαυτῶν
 αὐτονομίᾳ οὐ μόνον τοῖς τῶν διαλέκτων ἰδιώμασι
 χρῶνται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ παρ' ἑαυτῶν πολλὰ πρὸς
 τὸν ἐκείνων ζῆλον ποιοῦσιν, ἃ παρ' ἐκείνοις οὐδαμῶς
 ἂν εὔροι τις. Ταῦτα δὲ σοὶ σκοποῦντι συντεταμένως
 15 οὐκ ἂν φασίως ἐκφύγοι.

Θαρσεῖ τις τήνδε τὴν προᾶξιν· καὶ θαρσεῖ
 τις τόδε τὸ χωρίον...

Εὐπράττει, εὐτυχεῖ· κακῶς πρᾶττει, δυστυχεῖ.
 Εὐποιεῖ, εὐεργετεῖ· εὐπάσχει, εὐεργετεῖται· Εὐ
 20 λέγει, ἐπαινεῖ· κακῶς λέγει, ψέγει. Εὐ ἀκούει,
 ἐκαινεῖται· κακῶς ἀκούει, ψέγεται.....

Τὸ κλυθι, καὶ δῦθι καὶ φαθί, ὥς τὰ λοιπὰ
 τῶν εἰς θι ἀορίστων, μακροῦ παραλήγονται, καίτοι ἀπὸ
 τοῦ κλύε καὶ δύε κατὰ μεταπλασμὸν γινόμενα, διὰ τὸ
 25 ἐν ἀρχαῖς τῶν στίχων τίθεσθαι. Τὸ δὲ κέκλυθι βρα-
 χύνεται· διὰ γὰρ τὸ ἐκτείνεσθαι τὸ κε ἐφύλαξε τὸν
 ἑαυτοῦ χρόνον. Ὁμοίως καὶ τὸ ὄρνυθι καὶ τὸ ἰθι
 βραχύνεται.

Τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέωσαν, καὶ τυπτέ-
 30 σθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ἀπὸ συγκοπῆς δοκεῖ
 γεγονέναι, τοῦ σ καὶ α ἑκατέροις ἐκβληθέντων. Ἄλλ'
 ἐπεὶ πάντα τὰ ῥήματα, τὰ τὸ τ ἐπὶ τῆς τελευταίας
 συλλαβῆς τῶν πληθυντικῶν τρίτων προσώπων ἔχοντα,
 μακροῦ παραλήγονται, κἂν τε φύσει, κἂν τε θέσει, πλὴν

τῶν Ἰωνικῶν τοῦ τετέφεται καὶ τῶν ὁμοίων τοῦ-
του χάριν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ συγκοπῆς τυπτέωσαν, τυ-
πτέων ἐπλεόνασε τὸ ν, τραπέσης ἐν ταύτῳ καὶ τῆς
παράκληγούσης, ὡς ἐν τῇ τυπτεται, τυπτονται,
καὶ ἐγένετο τυπτόντων. Εἰ γὰρ γενική πληθυντι-
κῶν ἔστιν, ὡς φασί τινες, ἀντὶ τοῦ ἔστωσα τῶν τυ-
πτόντων ἐπὶ τοῦ τυπτέσθων τί φήσουσιν;

Ἠώρητο, ἥωρητο, ἄωρητο.

Μεμέληται, μέμβληται, μέμβλεται.

Ἄνωγα, ἄνωγε, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ εἰς 10
θι, ἄνωγθι καὶ ἄνωχθι. Ἐώλπει, ἔλπω, ἔλπω· ὁ μέ-
σος παρακειμένος ἀπαιτεῖ τὸ τῆς παραληγούσης εἰ τρα-
πῆναι εἰς ὁ· ἵνα τοίνυν καὶ τὰ δύο φυλαχθῇ, ἐτράπη
τὸ εἰς τὸ ο, καὶ ἡ τοῦ παρεληλυθότος αὐξησης ἔξω-
θεν προσεγένετο ἕτερον ε. Ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐώλ- 15
πειν διὰ τοῦ ω μέγαλον λέγεται, ἐπειδὴ μελίων αἶ
ἡ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ αὐξησης τῆς τοῦ παρακειμένου.

Ἐπεσπον, ἔπω, ἔψω, ἔσπον, φιλοῦται δὲ τῷ προ-
έρχεσθαι τε καὶ ἀποπίπτει ἐν τῷ σπῶν καὶ ἐπισπῶν,
ὡς τὸ ἔχω, ἔξω, ἔσχον, σχῶν.

20

ΠΕΡΙ ΣΤΝΘΕΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗ- ΜΑΤΩΝ.

Τὰ σύνθετα διαλύουσιν οἱ ποιηταί, ἀναστρέφοντες
καὶ τὰς λέξεις. Εὐριπίδης γὰρ τὸ χαριτογλωττεῖν,
γλώσση χαρίξῃ, καὶ Σοφοκλῆς τὸ λυσιτελεῖν, ἔνθα
μὴ τέλη λύει, φησίν. Ὅσα τῶν ὀνομάτων μόνῳ τῷ
α συντίθεται, τούτοις ἡ σημασία στέρησιν παριστάνει· 25
γινώσκει τοῦτο, ὃς τὸν ἄσιτον οὐκ ἄγνοεῖ καὶ τὸν
ἄποτον· οἷς δ' οὐ μόνον τὸ α συντίθεται, ἀλλὰ καὶ
τὸ ευ, τοῦ εὖ τὸ καλὸν δηλοῦντος, ἀνάγκη καὶ τοῦ
α τὸ κακὸν ἐν τούτοις γινώσκεισθαι· εὐσεβῆς τοῦτο
διδάσκει καὶ ἀσεβῆς· οὐ γὰρ τὸν μὴ ἔχοντα σέβας 30

οὕτω καλεῖν ἔθος ἔχομεν· τίς γὰρ ἀνθρώπων ὃ μὴδὲν
 μηδαμοῦ σέβας ἔστιν· ἀλλὰ τὸν δυσσεβῆ πάντως. Ὅσα
 τῶν ὀνομάτων τῷ τε εὐ συντίθενται καὶ τῷ ὄντι, ἡμεῖς
 δὲ μὲν τὸ εὐ τὸ καλὸν σημαίνει, ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ὄντι
 5 τὸ κακόν· εὐσεβῆς εἰς δῆλωσιν ἤκει καὶ δυσσεβῆς.
 Ἐπειδὴ δὲ τὸ εὐ τὸ εὐκολον, αὐτίκα καὶ τὸ δύσ· τὸ
 δύσκολον, ὥσπερ πον καὶ αὐτὸ τὸ εὐκολον καὶ δύσ-
 κολον, καὶ ἔτι εὐχαρής τε καὶ δυσχάρής, καὶ
 μύρια ὅσα. Δυσθαλπῇ χειμῶνά φησι Ὀμηρὸς τὸν
 10 ἀθαλπῇ· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀσεβῆς ὁ δυσσεβῆς.
 Τῶν ἐναντίων ὀνομάτων τῷ στερητικῷ ἃ συναπτομέ-
 νων, θάτερον θάτερον μεταλαμβάνεται σημασίαν· ὥς
 τοῦ καθαρῶ καὶ κιβδηλίου ἐναντίων ὄντων, ἀκάθαρ-
 τον μὲν τὸ κιβδηλον· ἀκίβδηλον δὲ τὸ καθαρόν.

15 Ἐνίοτε δὲ τὰ ἐναντία, ὥς τὸ δεσπότης καὶ θυῖλος, τῷ
 στερητικῷ ἃ συναπτόμενα, οἷον τὸ ἀδέσποτον καὶ
 τὸ ἀδούλωτον, ταῦτόν σημαίνει· ἀδέσποτον γὰρ,
 τὸ μὴ ἔχον δεσπότην· καὶ ἀδούλωτον, τὸ μὴ ὄν
 ὑπὸ δουλείαν.

20 Ἡπειρος μὲν ποιητικῶς πᾶσα ἡ γῆ· ἡπειρος δὲ
 ἀντιδιαστέλλεται πρὸς νῆσον, ὥς ξηρὰ ἡ χέρσος πρὸς
 ὑγρὰν, καὶ γῆ πρὸς θάλασσαν. Ξηρόν ἀντιδιαστέλλε-
 ται πρὸς ὑγρόν, ὥς αὖτον πρὸς χλωρόν, καὶ κραῦρον
 πρὸς γλίσχρον. Κόσμος τὸ πᾶν, ὁ καλλωπισμὸς καὶ ἡ
 25 τάξις· κατὰ κόσμον ἔκειτο· καὶ, διεκόσμει τὴν
 στρατιάν· πάντα δὲ ἐκ τοῦ πρώτου.

Τρύφος μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ θρύπτω· τρυφή
 δέ, ἀπὸ τοῦ θρύπτομαι.

Τὴν Κῶ καὶ τὸν Ἄθω δίχα τοῦ ἵ προφέρουσιν
 30 Ἀττικοί· οὐκ οἶδα δὲ εἰ τὸν λαγῶ καὶ τὴν Τεώ.

Ἰδη, ὄρος τῆς Τροίας καὶ Κρήτης· ἐκ δὲ τούτων
 καὶ πᾶν ὄρος οἱ ποιηταί φασιν Ἰδην· ὁμοίως καὶ
 Ῥίον ἀκρωτήριον, οὗ κατ' ἀντικρὺ κείται τὸ Ἀντίρ-
 ριον· ἐκ δὲ τούτου πᾶν ἀκρωτήριον οἱ ποιηταί φασι.
 35 Ῥίον.

Ἦρξτο, ἀντὶ τοῦ ἡρώτησεν, Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ἦ.
 Ἰωνες δὲ διὰ διωθόγγου, εἴρετο. Ἐπὶ τῶν εἰς μι
 φημάτων ἐν τοῖς παρατατικοῖς τὰ μὲν ἐνικὰ ἀπὸ τῶν
 περιφωμένων κανονίζονται, οἷον, τιθῶ, ἐτίθουν.
διδῶ, ἐδίδουν. τὰ δὲ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, 5
τίθημι, ἐτίθεμεν. δίδωμι, ἐδίδομεν. οὕτως
οἶν καὶ ἔω, ῆον, ῆν, καὶ εἰμι, ῆμεν, ῆτε, ῆσαν,
 καὶ ἔσαν.

ἄῤω, τὸ φωνῶ. ἄῤω, ἄῤτω, ὡς ἀνῶ, ἀνύτω,
 καὶ ἄῤῥω. 10

Μύρια, τὸ ὠρισμένον, οὐδέποτε ἐνικῶς προφέ-
 ρεται. τὸ δὲ μυρία, τὸ ἀόριστον, ὡς τό,

ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.
 καὶ ἐνικῶς προφέρεται, ὡς τό,

κάδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖ-15
 σιν.

Ἡ δὲ αἰτία, ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν διωρισμένον πλη-
 θυντικῶς μόνως προφέρεται, τὸ δὲ συνεχὲς καὶ ἐνικῶς
 καὶ πληθυντικῶς. καὶ γὰρ καὶ δεκάπηχυ ξύλον
 φασκέν, καὶ δεκαπήχεα ξύλα. Τὸ τοίνυν μύρια, 20
 τοῦ διωρισμένου ὄν, οὐ δύναται καὶ ἐνικῶς προσεν-
 εχθῆναι. τὸ δὲ μυρία, ἀόριστον ὄν, μεταβαίνει καὶ ἐπὶ
 τὸ συνεχές, καὶ γίνεται μυρίον, ὅθεν δοκεῖ καὶ αὐτὸ
 τὸ ἐν τοῦ συνεχοῦς εἶναι.

Τὸ ἦ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἴκω ἐγράφετο, καὶ Πίν-25
 δαρος γὰρ τούτῳ πολλαχῇ χρῆται, καὶ Ὅμηρος Ἴξον
 λέγει. καὶ τὸ ἱκάνω δὲ οὐ μικρὸν εἰς παράστασιν,
 καὶ τὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς ἀφικόμεν. Ἀττικοὶ δὲ
 μόνα τὰ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ἦ γράψαντες, τὰ παθητικὰ
 ἦμιστα μετεποίησαν. Μηδεὶς τοίνυν οἰέσθω, τὸ ἐν τοῖς 30
 ἐνεργητικοῖς ἦ ἐν τοῖς παθητικοῖς τρέπεσθαι εἰς ι. ἦ
 γὰρ ἄν, εἰ τοῦτ' ἔδει γενέσθαι, οὐκ εἰς ι, ἀλλ' ἦ εἰς α,
ἦ εἰς ε ἀνιερᾶπη. ὡς ἐν τῷ τίθημι, τίθεμαι. καὶ
ἵστημι, ἵσταμαι.

Τὸ εἰδόν ἐστι μὲν δευτέρου ἀορίστου, οὐ βραχύ-35
 νει δ' ὅμως τὴν παραλήγουσαν. οὐ γὰρ αἰε τοῦτο γί-

- νεται, μόνον δὲ ἐν οἷς τρισὶ κεκορημέναις συλλαβαῖς ἐκ
 θεμάτων βαρυντόνων ὁ τοιάδε χρόνος εὐρίσκεται· ἔτι δ'
 δ' οὐχ ὑπερβαίνειν δύναται τὴν διςσυλλαβίαν, οὐ πᾶσι
 τως καὶ τοῦτο συμβαίνει, ἐπειδὴν φωνῶν ἢ διφθερηγ-
 5 γων ἐπέχη τοῦ θέματος συλλαβὴν, καὶ μάλιστα δυνά-
 μοναῖς συλλαβαῖς προφερόμενον τοῦ θέματος· ἔτι γὰρ
 γὰρ ὑψῆσθαι καὶ τὸν δεύτερον ἀόριστον, ὡς τὰν πρῶ-
 τον, χρεῶν, τὰ δ' ἀπὸ φωνηέντων ἀρχόμενα ῥήματα τ
 χρονικῶς αὖξεται, συμπίπτει δ' ἐν τοῖς τοιαύτοις (ῥήματι)
 10 αὐτὴν συλλαβὴν παραλήγουσαν εἶναι καὶ ἄρχουσαν, τῇ
 καὶ τὴν αὖξησιν δεχομένην, ἀνάγκη πᾶσα παρηκολού-
 θησεν, οἷς μὴ πρόθεσις ἰωνικῇ χρῆσθαι τῇ διαλέκτῳ,
 τηροῦντας τὴν αὖξησιν οὐδένα λόγον τῆς παραληγού-
 σης, ἣν ἔδει βραχύνεσθαι, ποιεῖν. Τούτου καὶ τύπου
 15 καὶ τὸ εἶλον ἐστὶ, καὶ εὐρον, καὶ ἱκον καὶ ἱξον
 καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον καὶ ἦγον· ποιεῖται δὲ καὶ
 Ἰωνες μικρὰ φροντίζοντες τὴν αὖξησιν, τό τε εἶδον
 ἴδον λέγουσι, καὶ τὸ εἶλον, ἔλον· τὸ μέντοι ἦλ-
 20 θον καὶ εἶπον εἰς τριςσυλλαβίαν ἀνάγοντες, ἦλυθον
 καὶ ἔννεπον λέγουσι· τὸ δὲ ἦγον, ἄττικῶς ἄγηνον
 ποιήσαντες, καὶ τοὺς χρόνους ἀλλήλαις τὰς συλλαβὰς
 μεταδοῦναι ποιήσαντες, ἵνα βραχεῖα κἀνταῦθα ὁ ἀόρι-
 στος παραλήγηται, ἦγαγον εἶπον· καὶ ἦγομεν μέ-
 25 νοι· Ὁμήρῳ κέχρηται,
 Τὴν δὲ διεκράθεομένην τε καὶ ἦγομεν ἐνθάδε
 πάντα.

Ἄτερον δὲ ἐστὶ παρὰ τούτοις τὸ ἦγον ἐπὶ παρα-
 τατικοῦ. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν οἷς τὴν τριςσυλλαβίαν ὁ
 χρόνος ἀσπάζεται, τὴν παραλήγουσαν θέσει μακρὰν εὐ-
 30 ρήσεις· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ὅτε φύσει καὶ τοῦτο συμβαῖνον
 ὀρῶμεν, ἐπειδὴν ἡ τελευταία τοῦ θέματος συλλαβὴ διὰ
 τε τῶν ἀφώνων ἐνὸς ἐκφέρεται, καὶ πρὸ τούτου τὸ
 ἀμετάβολον ἔχη ρ· οἷόν ἐστι τὸ ἀμάρτω, καὶ πέρ-
 35 θω, καὶ δέρκω, καὶ τέρω· ταῦτα γὰρ, ἐπεὶ τὸ
 μὲν ἀμετάβολον οὐκ ἀπόλλυται, καὶ μάλιστα πάντων
 τὸ ρ, δεῖ δὲ καὶ τὸν δεύτερον ἀόριστον τὸ τοῦ ἐνεστώ-

τοὺς σὺμφωνόν ἔχον, ἡμαρτόν τε καὶ ἐπαρθόν,
ἑδάρκον τε καὶ ἑταρπόν τοὺς δευτέρους ἀορίστους
 ποιεῖ. Οἱ ποιηταὶ δὲ ταῦτα παραλαβόντες, καὶ τὴν
 παραλήγουσαν συντεῖλαι σπουδὴν θέμενοι, ὥς ἂν σύμ-
 φωνὰ τὰ τοῦ κανόνος ἐν ἅπασιν ᾗ, μεταθέσει τε τοῦ 5
 ἀμεταβόλου ἐχρήσαντο, καὶ ἡμρατον καὶ ἑπραθον
 καὶ ἑδρακον προήνεγκαν. Ἄλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμρα-
 τον, ἐκεῖ μὴ φύσιν ἔχει τὸ μ πρὸ τοῦ ρ κεῖσθαι, τὸ β
 μεταξὺ τεθείασιν, καὶ τὸ α εἰς ο τρέψαντες, ἡμβρο-
 τον εἶπον. Τὸ δὲ ἑταρπον ἀμεταπολίητον εἶασαν. 10
 συνέπεσε γάρ ἂν μεταποιηθὲν καὶ τοῦτο τῷ ἐκ τοῦ
 τρέπω δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Τὰ εἰς ε καὶ εἰς ι λήγοντα τρίτα πρόσωπα τῶν
 ἐνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν ῥημάτων, καὶ αἱ εἰς ι δο-
 τικαὶ τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων, ἐφέλ- 15
 κονται ἀεὶ τὸ ν καὶ ἔστι τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν δια-
 λέκτου· παρ' Ἰωσι γάρ, ὥς ἐχρήσατο καὶ Ἡρόδοτος,
 δίχα τοῦ ν ταῦτα προφέρονται. Ἀμέλει δέ, ὅσοι τῶν
 Ἀττικῶν τῷ κατάλογάδην λόγῳ τὰς ἑαυτῶν συνετάξαν-
 το βίβλους, καὶ φωνήεντος καὶ συμφώνου τοῖς τοιού- 20
 τοις ἐπιφερομένον, τὸ ν προσέθηκαν, καὶ μαρτυρεῖ
 πᾶσα βίβλος· οἱ δὲ μέτρον χρησάμενοι, συμφώνου μὲν
 ἐπιφερομένον ἔστιν ὅτε ἀφείλον· προῖστατο γὰρ αὐ-
 τοῖς πρὸς τὸ μέτρον· φωνήεντος δέ, οὐκ ἔστι· οὐδὲν
 γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον ἐβλάπτετο. Οἱ δὲ τῆς νέας 25
 ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθὲς καὶ πρὸ
 τρίτης ἀκμάσαντες, πάντοθεν, ἐπαγομένου συμφώνου,
 τὸ τοιοῦτον ἐξώρισαν ἀμετάβολον. Ἰδόντες γὰρ Ὅμη-
 ρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ἔστι μὲν οὐ, συμ-
 φώνου ἐπαγομένου, τιθέντας τὸ ν, ἔστι δ' οὐ μὴ τι- 30
 θέντας, οὐ συνειδον ὃ δὴ καὶ ἦν, ὥς ἐν οἷς μὴ τιθέα-
 σιν, τοῦ μέτρον ἔνεκεν οὐ τιθέασιν, καίτοι δέον ὄν κεῖ-
 σθαι· ἀλλὰ δόξαν σφίσιν, ὥς ἐν οἷς τιθέασιν, διὰ τὸ
 μέτρον τιθέασιν, καίτοι μὴ δέον ὄν κεῖσθαι· τοῦτο πά-
 σης γραφῆς, ἐπειδὴν ἐπιφέρηται σύμφωνον, ἐξετόξευ- 35
 σαν· καίτοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν δια-

λεκτον τοῖς μετὰ τοῦ ν̄ πάντα λέγουσι καὶ ἐπισυρίτο-
 μεν, καὶ βαρβάρους τούτους ἀποκαλοῦμεν. Τοῦ δὲ
 μὴ χρῆσθαι τῷ ν̄ τὴν Ἰωνῶν ἐν τοῖς διαλέκτοις,
 τεκμήριον τό τε ἡτίμησ' ἀρητῆρα, καὶ τὸ ἔσθ' ὅτι
 5 καὶ ἑτέρα· οὐ γὰρ ἡτίμησεν ἀρητῆρα, καὶ ἔστι
 ὅτε ἦν, ἀλλ', ἡτίμησε ἀρητῆρα, καὶ ἔστι ὅτι
 Μὴ γὰρ δὴ συναλείφεται καὶ τὸ ν̄ φαίμεν· οὔτε γὰρ
 ἄλλο τῶν συμφώνων οὐδὲν τοῦτο πάσχει. Καὶ εἰ τῷ
 ν̄ μόνῳ τοῦτό γε ἀποκεκλήρωτο, καὶ τοῦ τύπτουμεν
 10 αὖν τὸ ἐν συνηλείφεται, καὶ τοῦ ἄλυσιν τὸ ν̄, οὐδ'
 οὐδ' αὖν μαινόμενος εἴποι τις.

N. Αἰδοῦμαι πρὸς ἃ λέγεις, καὶ οὐδ' ἀντιβλέπειν
 ὅλως ἱκανὸς γίνομαι· τί δὲ κοινὸν ῥήμασι καὶ ὀνόμασι
 ὥστε ἀκκλινούσιν καὶ τούτοις ἐφελκυστικὸν τὸ ν̄ γί-
 15 νεσθαι;

II. Κοινὸν μὲν ἐνταῦθα οὐδέν· διὰ μέσης δὲ τῆς
 μετοχῆς ταῦτα συνάπτεται. Τὸ γὰρ ἐφέλκεσθαι τὸ ν̄
 τὰ ῥήματα πρῶτως ἔχει· ἐπεὶ δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα
 τῶν πληθυντικῶν, ὥς ἐπὶ ἐνεστώτων τε καὶ μελλόντων,
 20 ὁμόφωνά ἐστι ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων
 μετοχῶν, αἱ δὲ μετοχαὶ πάλιν ὁμόκλιτοι τοῖς ὀνόμασι
 τυγχάνουσιν οὐσαι, τούτου χάριν ἐκ μὲν τῶν ῥημάτων
 ἔλαβον τοῦτο αἱ μετοχαί· ἐκ δὲ τῶν μετοχῶν τὰ ὀνό-
 ματα.

25 N. Καὶ τίνος ἕνεκα τὰ τρίτα πρόσωπα ἐφέλκεται
 τὸ ν̄, οὔτε δὲ τὰ πρῶτα, οὔτε τὰ δεύτερα;

II. Ἐμοιοῦσε δοκεῖ, ὃ Νεόφρων, τὴν προσοῦσαν αὐ-
 τοῖς ἀσθένειαν αἰτίαν εἶναι γίνεσθαι τοῦτο, καὶ μάλιστα
 ἐπειδὴν καὶ εἰς βραχὺ καταλήγη, ὥς ἐν οἷς γε εἰς μα-
 30 κρόν, οὐδεμίαν ἐπικειμένην ἀνάγκην, προστιθέναι τὸ ν̄,
 ὥς ἐν τῷ τύπτει καὶ ἐτετύφει.

N. Καὶ τίς ἡ ἀσθένεια τοῦ τρίτου προσώπου, Πα-
 λαίτιμς;

II. Ἡ ἀπουσία τοῦ προσώπου, ὃ Νεόφρων, αὕτη·
 35 ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ σύ, τὸ πρῶτον λέγω καὶ δεύτερον, πά-
 ρεσμέν τε ἐνταῦθα, καὶ τῇ οἰκείᾳ δυνάμει ἐκάτερος οἶοι

τέ ἐσμεν χρήσασθαι· ἐκεῖνος δέ, τὸ τρίτον δηλαδὴ περὶ
 οὗ λέγομεν, οὔτε πάρεστιν, οὔτε τε τὸ νῦν ἔχον ἐνεργεῖν,
 ἐνεργεῖν ἐνταυθοῖ δύναται. Καὶ τοῦτο μὲν οὕτως·
 μάθοις δ' ἂν καὶ ἐντεῦθεν. Πρώτου καὶ δευτέρου
 προσώπου, μὴ καὶ τοῦ τρίτου, παραλαμβανομένου, 5
 λόγος δύναται γίνεσθαι, ὥς τό,

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι
 ὁμοσον.

Τρίτον δὲ λεχθῆναι, μὴ καὶ πρώτου καὶ δευτέρου, ἢ
 λεγομένων ἢ συνυπακουόμενων, ἀδύνατον. Λεγομένων 10
 μὲν, ὥς τό,

οὔτις, ἔμευ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκο-
 μένοιο,

σοὶ κοιλῆς παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρὰς
 ἐφήσει. 15

Συνυπακουόμενων δέ, ὥς τό,

κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀν-
 δρὶ χέρηϊ.

Συνυπακούεται γὰρ ὁ τε λέγων Κάλχας, καὶ ὁ πρὸς
 ὃν λόγος, Ἀχιλλεύς· ὥσπερ δητὰ καὶ ταῖς προσηγορί- 20
 αῖς τῶν τῶν ὀνομάτων γενῶν ἔχει· ἀρσενικοῦ μὲν γὰρ
 ἢ θηλυκοῦ λεχθέντος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ οὐδέτε-
 ρον συνεισφέρεται· οὐδέτερου δὲ ῥηθέντος, ἐκ παν-
 τὸς τρόπου ἀκείνα· τὸ γὰρ οὐδέτερον τοῦτ' ἔστι τὸ
 μηδέτερον ἐκείνων εἶναι. Αὕτη σοὶ καὶ δευτέρα τοῦ 25
 τρίτου προσώπου ἀσθένεια, τό, τὸ μὲν πρῶτον καὶ
 δευτέρον δίχα τοῦ τρίτου λόγον ποιεῖν· τὸ δὲ τρίτον
 χωρὶς ἐκείνων μὴ δύνασθαι. Τρίτη δὲ τό, τὸ μὲν
 πρῶτον καὶ τὸ δευτέρον δύνασθαι συλλαμβάνειν ἐν
 πληθυντικῷ ἀριθμῷ καὶ τὸ τρίτον· τὸ δὲ τρίτον οὐδέ- 30
 τερον τούτων. Ἐγὼ μὲν γὰρ ἀκείνος γράφο-
 μεν, λέγω· καὶ, σὺ ἀκείνος γράφετε· οὐ μὴν δ'
 ἐκεῖνος ἀγώ, ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ γράφουσι·
 τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον, εἰ μέλλοι καὶ τρίτου προσ-
 ῶπου ῥῆμα δεξιέσθαι, ἕτερον τρίτον εἰς συμμαχίαν πα- 35

ραλήφεται, ὥς ἂν ἐξῇ λέγειν, ὁ δαίνα καὶ ὁ δαίνα
γράφουσιν.

N. Οὐδὲ τοῦτο μὲν φήσκει τις ἀγνοεῖν. τὸ ἐντεῦθεν
πρώτου δὲ καὶ δευτέρου δυνάμειδα λέγειν τὸ μὲν
5 ἰσχυρότερον, τὸ δὲ ἀσθενέστερον;

II. Καὶ μάλα τὸ πρῶτον τοῦ δευτέρου φησόμεν
ἰσχυρότερον. Πρῶτα μὲν γάρ, εἰ μὴ τὸ πρῶτον λέγει,
οὐδὲ τὸ δεύτερον ἀκούσεται· δεύτερον δέ, καθὼς ἐλπί-
ζομεν μικρῷ πρόσθεν, εἴ γε ἡ παρούσα τῆς ἀπουσίας
10 ἔστιν ἰσχυροτέρα, καὶ τὸ πρῶτον ἔσται τοῦ δευτέρου.
Καὶ τοῦτ' ἐδήλωσεν Εὐριπίδης ἐν τοῖς προλόγοις
εἰσάγων τὰ πρόσωπα διαλεγόμενα μὲν, πρὸς μὴδενά
δὲ· ὥστε καὶ ἐνίοτε δύναται τὸ πρῶτον μὲν παρῆναι,
ἀπεῖναι δὲ τὸ δεύτερον καὶ πάλιν γίνεσθαι τὸν λόγον·
15 τὸ δ' ἐναντίον οὐκ ἂν ποτε. Τρίτον, ὅτι τὸ πρῶτον
μὲν συλλαμβάνει τὸ δεύτερον, τοῦτο δὲ ἐκεῖνο οὐκ
ἔστιν ὅτε· ἐγὼ γὰρ καὶ σὺ γράφομεν δυνάμειδα λέ-
γειν, γράφετε δὲ οὐδαμῶς.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Τὸ νῦν, ἥνικα δηλοῖ τὸ ἀρτίως, ἐπιρρόημα ὄν, μα-
κρόν τε ἔστι καὶ περισπᾶται· ἥνικα ἀντὶ τοῦ νύ πα-
25 ραπληρωματικοῦ συνδέσμου, σύνδεσμος τμηκαῦτα γινό-
μενον, βραχύνεται τε καὶ ἐγκλίνεται. Καὶ Σοφοκλῆς,
σίγα νυν ἐστώς.

καὶ Εὐριπίδης,

σῶσόν νυν αὐτόν.

30 Διαφέρει μέντοι τὸ νύ τοῦ νύν, ὅτι τῷ νύ μὲν Ὅμη-
ρος χρῆται, τῷ δὲ νύν οἱ Τραγικοί· ἐντεῦθεν καὶ τὸ
τοίνυν παράγεται, συννεσταλμένον ὄν καὶ αὐτό. Τὰ
ἐπιρρόηματα γίνονται μὲν καὶ ἐκ πάντων τοῦ λόγου με-
ρῶν, καὶ ἐκ πασῶν ἀπλῶς πτώσεων. Ἀττικοὶ δὲ μά-
35 λιστα καὶ ἰδίως ταῦτα ποιοῦσιν, ἀπὸ τε δοτικῆς ἐνι-

κῶν θηλυκῶν ὀνομάτων, ἔστι μὲν οὐ προσχηρικῶν,
ὥς τό, κομιδῇ, παρρησίᾳ· ἔστι δὲ οὐ ἐπιθετικῶν,
ὥς τό, ἰδίᾳ, δημοσίᾳ· καὶ ἐτι ἄρθρων, τε καὶ ἀν-
ταυμιῶν, ὥς ἡ, τὸ καθά, καὶ ταύτη, τὸ αὐτως·
καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς τῶν οὐδετέρων ἐνικῆς τε καὶ πληθυν- 5
-τικῆς· ἐνικῆς μὲν, τῶν ἀπολύτων τε καὶ συγκριτικῶν,
....., πληθυντικῆς δὲ, τῶν αὐτῶν ἀπολύτων τε καὶ
ὑπερθετικῶν, ... ἐπειδὴ καὶ τὸ μὲν συγκριτικὸν ὄνο-
μα πρὸς ἓν μόνον πρόσωπον τὴν σύγκρισιν ἔχει· τὰ
δ' ὑπερθετικά πολλῶν ἢ καὶ πάντων προέχει. 10

Τὸ ἔνεκα καὶ ἔνεκεν Ἀττικοὶ γράφουσι καὶ
συντάττουσιν αὐτὰ γενικῇ·

οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμη-
τάων.

ἢ τό, ὕβριος εἵνεκα τῆςδε. 15

Τὸ δὲ εἵνεκα καὶ εἵνεκεν, οἱ ποιηταί· ὡσαύ-
τως δὲ καὶ τὸ οὐνεκα, ὃ καὶ συντάττουσι ῥήματι,
ἀντὶ τοῦ διότι τοῦτο λαμβάνοντες, ὥς τό,

οὐνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἄρητῆρα.

Τοῦτο δὲ οἱ Τραγικοὶ ἔστιν ὅτε ὀθούνεκα λέγουσιν· 20

ὀθούνεκ' ἄτη συγκατέξευκται κακῇ·

ὀθεν δῆλον, ὅτι καὶ τὸ οὐνεκα δασύνεσθαι χρή. Τοῦ-
νεκα δὲ καὶ αὐτὸ ποιηταὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτό φα-
σι, συντάττοντες ὥς τὸ οὐνεκα,

Τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἑκηβόλος, ἢ δ' 25
ἔτι δώσει.

Αὗτις μὲν Ὅμηρος χρῆται καὶ Ἴωνες· αὐθαίς
δὲ Ἀτικοί· αὐθαί δέ, τὸ αὐτόθι Ὅμηρος τοπικόν·
ὃ καὶ αὐθαί καὶ αὐτι ἐνλοτε μέτρον χάριν γράφουσιν.

Τὸ ὦδε, καὶ τὸ ἐνταῦθα, καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ οὕτω, 30
δασύνεται· γέγονε γὰρ ἐκάτερον ἀπὸ τῆς ὦδε ἀντωνυ-
μίας. Τὸ μὲν ἐνταῦθα, τῆς δεικτικῆς, οἶον τό,

εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους
θανεῖν.

Τὸ δ' ἀντὶ τοῦ οὕτω, τῆς ἀναφορικῆς, 35
τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὃδ' ἦν.

N. Καὶ τίς ἐστὶ τούτων διαστολή; πόθεν ἐκ-
τερον τούτων γνωσόμεθα;

II. Ἐξέτα· καὶ γὰρ ἡ διάνοιά σοι τοῦτο παρ-
έχει τοῦ λόγου· καὶ δὴ σοι παράδειγμα τοῦ λόγου παρ-
εἶδηλον τόδε. Τὸ γὰρ ἐρύω καθ' Ὅμηρον τὰ τὰ ἐλκύω,
ὥς τό,

νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς
ἄλλα δῖαν.

καὶ τὸ φυλάσσω, ὥς τό,

10. οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.
καὶ τὸ λυτροῦμαι, ὥς τό,
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσσεισθαι
ἄνθρωποι

Δαρδανίδης Πρίαμος.

15. N. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν ἥτις ἐν τούτοις θεωρεῖται δια-
στολή.

II. Καὶ γὰρ ἔστι μὲν οὐ καὶ τὰ τῆς διαστολῆς
ἔχει χώραν. Καὶ ποτε δοκεῖ καὶ παρὰ τὸν λόγον τι
ποιεῖν, ὥς ὅταν τὸ δῖα θεάων, προπερισπῶμεν, διὰ
20 τὸ νῆ Δία· καὶ τὸ εἰδεῖν, ὃ δηλοῖ τὸ γινώσκειμι,
διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφωμεν, ὥς ἂν μὴ συνεμπέσῃ
τῷ ἀπὸ τοῦ δίδωμι εὐκτικῷ, τοῦ εἰ συνδέσμον προη-
γουμένου. Ἔστι δ' οὐ καὶ ἀπέλιπεν· ἦδη γὰρ ἂν ἦν,
εἰ πανταχοῦ τὰ τῆς διαστολῆς ἐπεκράτει, μηδοτιοῦν
25 τὸν ἀναγινώσκοντα διεγείροντος, ῥαθυμεῖν δὲ παρα-
σκευάζοντος τῷ πάντα ἐκ τοῦ ῥάστου διδόναι. Τὸ
ποῦ ποτε ἐρωματικῶς κείμενον, οἶον, ποῦ ποτέ
ἔστιν ὁ δεῖνα; περισπᾶται· καὶ γὰρ καὶ μόνον τὸ
ποῦ· τὸ δὲ πού ποτε ἀντὶ τοῦ ἔστιν οὐ λαμβανόμε-
30 νον, καὶ ἀορίστως ἐκφερόμενον, ὀξύνεται, διὰ τὸ ἐγκλι-
νόμενον ποτέ· αὐτὸ γὰρ τὸ πού οὐκ ἔχει τόνον ἴδιον,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεται, ὥς τό, εἴπερ πού.

N. Ἀπιστῶ νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἔγραψεν ὁ Φι-
λόστρατος· τὸ μὲν οὖν ἀπιστῶ ταυτόν ἐστι τῷ οὐ πι-
35 στεύω, τὸ δὲ οὐ πιστεύω ἀποφάσεώς ἐστι· πῶς οὖν
τὸ νῆ, τὸ κατωμοτικὸν ἐπήγαγε;

Π. Καὶ πρὶν εἶναι τὸ μά, τὸ ἀπομοτικόν· ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἀποφατικῶς προηέχθη τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ στερητικῶς, καὶ οἷον καταφατικῶς, διὰ τοῦτο τὸ νή ἐπήγεγεν.

Τὸ πρὶν ἢ μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται, νοου-5 μένου ἔξωθεν τοῦ ἄν, ἢ μετὰ ἀπαρεμφάτου, νοουμένου τοῦ ἤ· οἷον, πρὶν γένηται, ἢ πρὶν ἂν γένηται· ἢ πρὶν γενέσθαι, καὶ πρὶν ἢ γενέσθαι.

Ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένως μειζόνων τὸ μάλιστα θε-10 τέον· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφηρόστων ἢ ἴσων, τὸ οὐχ ἦτιον, καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων δέ, χάριν αὐξέσεως.

Ἀτέχνως, ἀντικρὺς· ἀτέχνως, ἀνεπιστημόνως.

Ὡςπερ τὸ αὐτός καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων λαμβάνεται, οὕτω καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπὶ ῥῆμα καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτων, τοῦ ἐνταῦθα, καὶ αὐτόθι, καὶ ἐκεῖ. Ἐνταῦθα 15 μέν, ὡς τό,

οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱππο-
βότοιο

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ·

αὐτόθι δέ, ὡς τό, ...

20

ἐκεῖ δέ, ὡς τό,

τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο
σιγῇ.

Τὸ δηρὸν ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ μακροῦ, ὡς τό,

δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς, 25
ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ, ὡς τό,

αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ξριδος μνήσεσθαι
ὁτῶ.

Αἱ ἐπεκτάσεις τριχῶς προφέρονται· ἢ διὰ τοῦ ι 30
μόνου, ὡς τὸ οὔτοσί, ἐκεινοσί· ἢ διὰ τοῦ χι, ὡς
τὸ ναίχι, καὶ οὐχί, καὶ ἡχι· αὗται δὲ καὶ ἀμφοτε-
ραι τῶν Ἀττικῶν εἰσιν· ἢ ποιητικῶς διὰ τοῦ φι, ὡς
τὸ βίληφι καὶ ὄχεσφι.

Τὸ νῦν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐνεστηκός, ἐνεστῶτι μόνῳ συν-35
τάσσεται, καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου δύναται τίθεσθαι· τὸ δὲ

τὸν ὅπερ ἀκολουθίαν εἰσὶ προηγουμένου λόγου, οὕτως
 ἐν ἀρχῇ λόγου ποτὲ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ δέ ἢ
 τῷ καὶ συνδέσμῳ συνάπτεται, καὶ τοῖς τριῖν χρόνοις
 συντάσσεται, οἷον, Ἐγὼ μὲν ᾄμην τὰ καὶ τὰ ποιή-
 5 σαι τὸν δαῖνα· νῦν δὲ οὐδὲν τούτων ἐποίησα, ἢ ποιῶ,
 ἢ ποιήσεται.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΦΗΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

Τὸ εἰκελός ἐστι μὲν ποιηταῖς ἀρμόζουσα λέξις,
 γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου αὐτό τε καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ
 συντιθέμενα, οἷον ἐστι τὸ θεοεἰκελος καὶ ἄνδρει-
 κελος, ὥσπερ δὴ καὶ εἰκὼν καὶ εἰκασία· ἐκ τού-
 15 τοῦ γὰρ ταῦτα παράγεται θέματος· καὶ γὰρ εἰ μὴ τὸ
 εἰκελος εἶχε τὸ διφθόγγον, πόθεν ἔσχε τοῦτο τὸ θεοει-
 κελος ἂν ἐροίμην. Ὅτι δ' οὕτως γράφεται καὶ Ὀμη-
 ρος μαρτυρεῖ,

μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἰὼν, θεοεἰκελ'
 20 Ἀχιλλεῦ,

κλέπτε νόῳ.

Ἀλλαχοῦ ὁ αὐτός οὗτος ποιητής, ἐπειδὴ πολλὰ ὀνό-
 ματα ἀπὸ ῥημάτων διὰ τοῦ εἰ διφθόγγου γραφομένων,
 διὰ τοῦ ι προφέρεται, καὶ τὸ ἔκελος διὰ τοῦ ι προή-
 25 νεγκε, βουλόμενος καὶ ἄλλως συστῆλται χρεῖα μέτρου
 τὸ εἰ· ὥς ἐν τῷ,

ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

Τὸ δὲ ο οἱ μὲν πληθυντικῶς κλίνοντες, διὰ τοῦ
 ο μικροῦ προφέρουσι, τὰ δὲ ο, τῶν δύο, τοῖς δυ-
 30 σίν· οἱ δὲ δυϊκῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, τῶ δύο, τοῖν
 δυοῖν, ὅθεν καὶ τὸ δώδεκα, δυώδεκα πρότερον ὄν.

Οὐκ ἐπὶ πάντων οἱ Ἴωνες τῶν τῷ ο μικρῷ παρα-
 ληγομένων ὀνομάτων τὸ υ προσιθέασιν, ἀλλ' ἐπὶ με-
 τρίων τινῶν, αἰτινά ἐστι, νοῦσος, μοῦνος, οὔρεα,
 35 οὔριον, πουλύ, κούρη, Οὔλυμπος, οὐλόμε-
 νος. Οὔτε τὸν πατέρα πάτρα ποιοῦσιν, ὥς πατέρι,

καὶ γὰρ πατέρα ἢ μητέρα· οὐτε τὴν μητέρα, μή-
τηρα, ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς, ἢ γὰρ μητέρα ἢ μητέρα. Τὴν
μῆτρα θύγατρί, θύγατρί λέγουσιν, ὡς θυγατρί,
θυγατρί· τὸ γὰρ πᾶν οὐκ ἔστι.

Ἐπιτέλλειν ἐστὶ τὸ ἐντέλλεσθαι, ὅθεν καὶ ἐπε-
τολὰς τὰς ἐντολὰς λέγομεν, ὡς Διοχύλος χρεια μέτρον
προσεῖπεν ἐπιστολὰς.

Καὶ γεραίος ἀπὸ τοῦ γεράος ἢ γέρας· καὶ γη-
ραιός ἀπὸ τοῦ γήρας γράφεται.

Μέρος καὶ κακὰ καὶ καλὰ πάντες ἄνθρωποι, 10
καὶ τὰς ἀγαθὰς οἱ κακοὶ καὶ αἰδὸς θνήσκου, οἱ καὶ
φλαῖμα λέγονται.

Ἐν τῷ ἐννέῳ δὲ ἔγραφετο, τὸ ἑξατον δὲ
ἐνδὲκα γράφεται καὶ γὰρ Ὀμηρὸς τὴν πρώτην τοῦτον
ἐπιλήβην εἰσὶν ἐκτείναι, οὐκ ἐννὰτον εἶπεν, ἀλλὰ 15
τὸ ἐπὶ προθέσει, οὕτως αὐτὸν ἐπέλεξε.

Ἔνια τῶν εἰς δὲ πατρωνυμικῶν καὶ διὰ τοῦ ὧν
Ὀμηρὸς προφέρει, τὸ Ἀτρεΐδης, καὶ Πηλεΐδης καὶ Κρο-
νίδης, Ἀτρεΐδων καὶ Πηλεΐων λέγων καὶ Κρονίων.

Ὁ Ἔρος μικρὸς γράφεται, κατὰ τὴν κοινὴν διὰ 20
λεκτον, καὶ τοῦ ἔρου κλίνεται· καὶ ὅθλον ἐκ τοῦ
ἔρου. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ α μεγάλου προήνεγκαν,
ὡς περὶ τὸ λαγῶς, καὶ τὸ πλέως· τὸν μὲν, διὰ τὸ
διακαὲς αὐτοῦ καὶ σφοδρόν· τὸν δέ, διὰ τὸ τοὺς ἰδόν-
τας αὐτὸν ἐπτοῇσθαι τε περὶ αὐτόν, καὶ μηχανεῖν τὴν 25
φωνήν· τὸν δέ, διὰ τὸ πληρέστατον εἶναι καὶ μὴ ἔνδεα.

Ἐπεικέες, Ὀμηρὸς τὸ πρόπον λέγει.

Αὐτόχειρ, καὶ ὁ ἑαυτὸν ἀνελών, καὶ ὁ ἕτερον
αὐτοχειρίᾳ καὶ μὴ δι' ἄλλου φονεύσας.

Τὸ ἴδιον ἀντιδιαστέλλεται τῷ κοινῷ· τὸ δὲ οἰκείον 30
τῷ ἀλλοτρίῳ.

Ἀντὶ ὀνομάτων ἀπαρέμματα σὺν ἄρθροις τίθε-
ται· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, τῶν γὰρ φύλλων ἐστὶν ἡ
εὐωδία, φασί· τῶν γὰρ φύλλων τὸ ὁδωδέναι.

Ἄγορά ὁ τόπος ἐνθα ὁ δῆμος συναθροίζεται; καὶ ἐνθα πρόκειται τὰ πωλούμενα.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΤΜΙΩΝ.

Τὸ ἡμῖν ὅτι μὲν ἐκτείνει τὴν λήγουσαν καὶ περισπᾶται δῆλον· περισπᾶται δὲ οὐδενὸς τοῦτο γε ἀπαιτοῦντος, πλὴν τῆς τῶν ἄλλων πτώσεως ἀναλογίας, τοῦ τε ἡμεῖς, καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἀκκεῖνα τοῦτο πάσχει. Ἄλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν ἐκ τοῦ καταλόγου δέχεται τὴν περισπασιν διὰ τὴν συναίρεσιν, τὸ δ' ἡμῖν
 10 οὐ μεσιτεία συναιρέσεως γέγρονε, ὃ μόνως καὶ γὰρ ὧς πον καὶ τὸ Δημοσθένεσι λέγεται· πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἔστιν ὅτε οὐ περισπασαν, ἀλλ' οἱ μὲν ὤξυναν, οἱ δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τὴν πορालήγουσαν ἀνεβίβασαν· βραχεῖαν μέντοι καὶ ἄμφω πεποιηκότες τὴν λήγουσαν.
 15 Οἷόν ἐστι καὶ τὸ δωρικῶς ἄμμι λεγόμενον. Κᾶκεῖνο καὶ γὰρ τῆς συστολῆς οὐκ ἀφίσταται· καὶ Ὅμηρος,
 ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι.

καὶ Σοφοκλῆς,

20 Ἄλλ' ἡμιν Αἴας ποῦ ἔστιν, ὧς φράσω
 τὰδε;

Τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ αὐτόν, κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τοῦ νίν, ἢ ὅτι τῷ μὲν μὲν Ὅμηρος χρῆται, τῷ δὲ νίν οἱ Τραγικοί· βραχύνεται δὲ καὶ ἀμφοτέρω καὶ
 25 ἐγκλίνεται.

Τὸ σύ, τύνη δωρικῶς λέγουσι, καὶ τὸ σοί ποιηταὶ τοί, ἐπειδὴ ἐγκλίνεται μόνως. Τὸ ἐμεῖο καὶ σεῖο καὶ εἶο, εἰ μὲν πρωτότυποὶ εἰσιν ἀντωνυμίαι ἀπὸ τοῦ ἐγώ, καὶ σύ, καὶ ἵ κλινόμεναι, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 30 γράφονται· τὸ δὲ ἐμοῦ, καὶ σοῦ καὶ οὗ, κατὰ διάλυσιν ἐμέο, καὶ σέο, καὶ ἐο γινόμενα, ἅπερ ἰωνικῶς καὶ συναιρούμενα, ἐμεῦ, καὶ σεῦ καὶ εὔ ποιεῖ· προθέ-

σει δὲ τοῦ ἱ, ἐμεῖο καὶ σεῖο, καὶ εἶο. Ἄ δὲ ποιη-
ται καὶ ἐμεθεν, καὶ σεθεν, καὶ ἐθεν ποιοῦσι, καὶ
πενταχῶς παρέχουσι γράφεσθαι. Εἰ δὲ παραγωγοὶ
αὐταὶ εἰσιν ἀντωνυμῖαι, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου· ὁ ἐμός
γὰρ καὶ ὁ σός, ὅπερ οἱ ποιηται καὶ τεός λεγούσι,⁵
καὶ ὁ ὅς, ὃ σημαίνει τὸν ἴδιον, ὅπερ οἱ ποιηται καὶ
ἐός προσθέσει τοῦ ε λέγουσιν· τοῦ ἐμοῦ, καὶ τοῦ σοῦ
καὶ τεοῦ, καὶ τοῦ οὔ καὶ ἐοῦ κλίνεται. Ταῦτα δὲ
βοιωτικῶς ἐμοῖρ, καὶ σοῖο καὶ τεοῖο, καὶ οἶο καὶ
ἐοῖο γίνεταί.

10

N. Τίνα δὲ καὶ διαφορὰν γνωριοῦμεν τούτων
τῶν πρωτοτύπων καὶ παραγῶγων;

II. Σὺ μὲν, ὦ Νεόφρον, οὐδέποτε παύη πρὸς
ἡμᾶς περὶ πάντων ἀπλῶς πολυπραγμονῶν· ἐγὼ δὲ,
ἐπειδὴ τόνδε τὸν σκοπὸν ἀρχῇθεν ἐνεστησάμην, ὥς ἂν 15
μηδὲν, ὅπερ ἂν ἐπὶ λογισμὸν ἡμῖν ἔλθῃ, ἢ αὐτὸς ἔρῃ,
παραλίπω, καὶ περὶ τούτων ἀκούοις ἂν. Πρώτη μὲν αὕτη
τούτοις διαφορά, ὥς αἱ πρωτότυποι μὲν, πλήν τῶν
εὐθελῶν, ἐγκλίνονται· αἱ δὲ τοῦ πρώτου προσώπου,
ἐπειδὴν τοῦτο πάθωσι, καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν 20
αὐτῶν ἀποβάλλουσιν. Οὐδέ σε τόδε λανθάνον,

κλυθί μεν, Ἀργυρότοξε·

ὥς, ὅταν μὴ ἐγκλίνωνται, οὐδαμῶς αὐτοῖς τοῦτο συμ-
βαῖνον·

Οὗτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δεῖρ-25
κομένοιο.

Αἱ παράγωγοι δὲ οὐδαμοῦ τάδε πάσχουσι,

καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.

Δευτέρα δέ, ὅτι περ αἱ μὲν πρωτότυποι ῥήμασι καὶ
μετοχαῖς καὶ ὀνόμασι φιλοῦσι συντάττεσθαι· ῥήμασι 30
μὲν,

παῖδα δέ μοι λῦσαι τε φίλην.

μη γὰρ δὴ τῷ φίλῃν τὸ μοι σύνταττε, ὥς περ πον
τά παιδάριά λέγει, ἀλλὰ τῷ λῦσαι τε· μετοχῇ δέ,

ἄεκοντος ἐμεῖο·

ὀνόματι δέ,

35

καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον.
 ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, κατα-
 σκευάσας γραφὴν οὐκ ἐπ' ἐμέ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν
 θεῖόν μου. Αἱ δὲ παραγῶγοι αἰεὶ μόνοις ὀνόμασι,
 5 τίσειαν Δαναδὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέ-
 λεσιν.

Ἐπειδὴν μέντοι τὸ ῥῆμα μεταβατικὸν ὄν, πρὸς τὸν
 αὐτὸ λέγοντα αὐθις μεταβαλὼν, ἢ μᾶλλον ἐπιστρέφω,
 οὐκέτι οὔτε ταῖς πρωτοτύποις ταύταις ἀντωνυμiais
 10 χρώμεθα, οὔτε ταῖς παραγῶγοις, ἀλλὰ ταῖς ἐξ αὐτῶν
 καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν ἐπιταγματικῶν συνθέτοις, τῇ
 ἐμαυτοῦ, καὶ σεαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ· καὶ Δημοσθέ-
 νης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, τὸν πατέρα, ὡς ἀπέ-
 κτεινα τὸν ἐμαυτοῦ· ὃ καὶ ἐπὶ δευτέρου καλῶς ἂν
 15 λέγοιτο, τὸν πατέρα, ὡς ἀπέκτεινας τὸν σεαυτοῦ· καὶ ἐπὶ
 τρίτου, ὡς ἀπέκτεινέ τις τὸν ἑαυτοῦ· ἢ οὐ καλῶς ταῦτα;

N. Καὶ κάλλιστα, ὡς Παλαίτιμε· ἀλλ' ἔτι με περὶ
 τῶν συνθέτων τούτων ἀντωνυμιῶν δίδασκει· οὐδὲ γὰρ
 οὐδὲ ταύτας ὁρῶ τοῖς πολλοῖς ὡς δεόν ἀκριβομένης.

20 II. Καὶ ἴσθι δὴ ταύτας, ὦ Νεόφρον, γενικῆς μόνης
 καὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς εἶναι, κλητικῆς δὲ ἢ εὐθείας
 οὐδέποτε· κλητικῆς μὲν, ὅτι καὶ πάσης ἄλλης ἀντωνυμίας
 αὕτη γε ἡλλοτριῶται, πλὴν τῶν πρωτοτύπων δευτέρων,
 τοῦ τε σύ δηλαδὴ καὶ ὦ οὗτος· εὐθείας δέ, ὅτι οὐδὲν
 25 τῶν ῥημάτων μεταβατικῶς εὐθεῖα συντάσσεται, ταῖς πλα-
 γiais δέ· οὐ γὰρ ἂν φαίην, ἐγὼ τύπτω σύ, ἀλλὰ σέ.
 Αἱ δὲ τοιαῦται σύνθετοι ἀντωνυμίαι τοῖς μεταβατικοῖς
 αἰεὶ συντάσσονται ῥήμασιν, διὰ δὴ ταῦτα καὶ ἀμοιροῦσιν
 εὐθείας· ἄλλως τε καὶ τὸ ἐμέ, καὶ σέ, καὶ ἔ, τὰ
 30 καταρχὰς συντιθέμενα μηδαμῶς εὐθεῖαι ὄντα, οὐδα-
 μῶς πρὸς εὐθεῖαν ἀναδραμεῖν δύναται, εἰ μὴ πού τις
 τὸ ἐγὼ αὐτός, καὶ σύ αὐτός, καὶ ἐκεῖνος
 αὐτός λέγοι· ἃ δὴ πρὸς ἑτέραν ἔννοιαν διαβαίνει.
 Ἐπειδὴν τοίνυν τὸ ῥῆμα, μεταβατικὸν ὄν, οἷα δὴ
 35 καὶ προεῖρηται, μὴ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ
 λέγοντος μεταβαλὼν, ὥςπερ ἔστι τὸ ἐγὼ τύπτω σε,

ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ πάλιν τὸ λέγον πρὸς ὥπον ἐπιστρέφῃ,
 τηριμαῦτα τὰς τοιαύτας συνθέτους ἀντωνυμίας λέ-
 γομεν· ἐγὼ κατηγορῶ ἐμαυτοῦ· ἐγὼ ἀρέσκω
 ἐμαυτῷ· ἐγὼ φιλῶ ἐμαυτόν· οὐ γὰρ πρὸς ἑτε-
 ρον μεταβαίνει τὸ ῥῆμα, ἐπαναστρέφει δὲ πρὸς τὸν 5
 λέγοντα. Οὕτω καλῶς ἔχει καὶ ἐπὶ δευτέρου προσώπου
 λέγειν· σὺ κατηγορεῖς σαυτοῦ, σὺ ἀρέσκεις
 σαυτῷ, σὺ φιλεῖς σαυτόν· καὶ ἐπὶ τρίτου· ἐκεῖ-
 νος κατηγορεῖ ἑαυτοῦ, ἐκεῖνος ἀρέσκει ἑαυ-
 τῷ, ἐκεῖνος φιλεῖ ἑαυτόν. Καὶ μὴν καὶ ὅσα 10
 ῥήματα μὴ σημαίνει μετάβασιν, ὥς τὸ ξῶ καὶ τὸ δια-
 νοοῦμαι καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴν καὶ ταῦτα πρὸς
 ἑαυτόν τις ἐπιστρέφειν βιάζεται, οὐκ ἀμέσως ἀλλὰ
 μέσῃ προθέσει ταῖς τοιαῖςδ' ἂν συντάξοι ἀντωνυμίας,
 ξῶ κατ' ἐμαυτόν· ἐν ἐμαυτῷ τι διανοοῦμαι. 15
 Τούτων δὴ τῶν τριῶν ἀντωνυμιῶν τὸ μὲν ἐμαυτοῦ
 αἰεὶ δῆποτα ἐμαυτοῦ λέγομεν· τὸ δὲ σεαυτοῦ, καὶ
 σαυτοῦ· κατὰ ταῦτά δὴ καὶ τὸ ἑαυτοῦ, αὐτοῦ, τὴν
 τοῦ εἰς δασεῖαν τῷ αὐ ἀπονέμοντες. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν
 καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν πτώσεων τούτων δὴ τῶν ἀντω- 20
 νυμιῶν αἰτιατικὴν προτάττοντες λέγομεν τὴν ἐμὲ, καὶ
 σέ, καὶ ἐ. Ὅμηρος δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐκάστη
 πτώσει τὴν τοῦ αὐτός, καὶ τὴν τῆς πρωτοτύπου ἀν-
 τωνυμίας ἀρμόζουσιν πτώσιν παρατίθησιν, οὐ συν-
 τάττων τὸ μὲν ἐμαυτοῦ καὶ ἐμαυτῷ καὶ ἐμαυτόν, 25
 ἐμεῦ αὐτοῦ, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ, καὶ ἐμὲ αὐτόν
 λέγων· τὸ δὲ σεαυτοῦ καὶ σεαυτῷ καὶ σεαυτόν, σεῦ
 αὐτοῦ, καὶ σοὶ αὐτῷ, καὶ σὲ αὐτόν· τὸ δ' αὖ
 ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑαυτόν, εὐ αὐτοῦ, καὶ οἷ
 αὐτῷ, καὶ ἐ αὐτόν· ἐν δὲ τῷ εἰοῦ αὐτοῦ, καὶ 30
 εἰοῦ αὐτῷ, καὶ ἐε αὐτόν, οὐχὶ σύνθετόν ἐστι τῷ
 εἰοῦ, ὥς τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀπλοῦν· οὐδέποτε γὰρ Ὅμη-
 ρος συνθέτῃ ἀντωνυμίᾳ ἐχρήσατο. Ἄλλ' ὥσπερ ἐπὶ
 τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας τοῦ πρώτου προσώπου
 καὶ ἐμοῦ καὶ μοῦ λέγομεν, τὸ μὲν καὶ ὀρθοτονοῦμε- 35
 νον καὶ κατ' ἀρχὰς λόγου τιθέμενον, ἐνίοτε δὲ καὶ

ἐν μέσῳ· τὸ δὲ μοῦ ἄει ἐγκλινόμενον καὶ οὐδέποτε ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέμενον· οὕτω καὶ τὸ ἐοῦ καὶ οὔ· τὸ μὲν γὰρ ~~δυσύλλαβον καὶ ὀρθότονον~~ εἶται καὶ καταρχὰς τίθεται, ὡς τό,

5 ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·

τὸ δὲ μονοσύλλαβον ὁμοίως τῷ μοῦ· ὅθεν καὶ ἡ γενομένη ἐξ αὐτοῦ κτητικὴ ἀντωνυμία καὶ δυσύλλαβως καὶ μονοσυλλαβῶς προσφέρεται· καὶ γὰρ καὶ ἐός καὶ ὅς λέγομεν, καὶ ἐή καὶ ἦ, καὶ ἐόν καὶ ὄν. Τούτῳ
10 τῷ χαρακτῆρι καὶ ἡμεῖς, ὦ Νεόφρον, ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν χρώμεθα καὶ Ἀττικοί, ἡ μὲν αὐτῶν λέγοντες, καὶ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων κατὰ τὰ ἑντά. Ἐνιοί γε μὴν ἐπὶ πάντα καὶ ἑαυτούς πρὸς ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν οὐκ
15 ὠκνησαν λέγειν. Τίθεται δὲ πολλάκις ἡ τοιαύτη σύνθετος ἀντωνυμία καὶ ἡνίκα εἰς τε ἕτερον πρόσωπον ἢ μετάβασις γίνεται, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διαλεγόμενον δοκεῖ ἀναστρέφειν, οἷον, καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ Πρωτεσίλαος οὐδὲ ἄλλως ἐκκληλησμένους, τότε δὴ
20 μάλιστα εἰς ἔννοιαν ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι λέγει. Τὸ γὰρ, εἰς ἔννοιαν ἑαυτοῦ ἀφικέσθαι, ἥτοι ἐνθυμηθῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς, μεταβατικῶς πρὸς τὸν Πρωτεσίλαον γίνεται· ἐπεὶ δὲ πάλιν αὐτός ἐστιν ὁ τοῦτο λέγων, δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ λέγει ῥῆμα,
25 ὅπερ εἰς ἑαυτὸν ἀναστρέφει, ἑαυτοῦ φησι καὶ οὐκ αὐτοῦ.

Ὅτι αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι τοῖς ἔχουσιν, εἴτε προσώποις, εἴτε πράγμασιν, ἐπάγονται κατὰ φύσιν, οὐ τοῖς ἔχομένοις· οἷον, τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλ-
30 μῶν· ἡ γὰρ γενικὴ τῶν ἐμῶν τῇ γενικῇ τῶν ὀφθαλμῶν συνάπτεται· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ ἔχουσι τὸ φῶς, τὸ δὲ φῶς ἔχεται ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐνίστε δὲ ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία τῷ ἐχομένῳ συνάπτεται, οἷον, τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν· ὥστερ τό, τὴν σὴν
35 τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δόξαν, ἀντὶ τοῦ τὴν δόξαν σου τοῦ μονογενοῦς. Καὶ Ὁμηρος,

ἔγνωσ, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι
 βουλήν,
 ἀντὶ τοῦ· τὴν ἐν τοῖς ἐμοῖς στήθεσι βουλήν.

N. Διὰ τί αἱ σύνθετοι ἀντωνυμῖαι τὸ ἐμαυτοῦ
 καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ μόνων τῶν πλαγιῶν γίνεται, οὐδ'
 μὴν δὲ καὶ ἐπὶ εὐθείας, οἷον, ἐμαυτός;

II. Ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται ἀντωνυμῖαι τοῖς μετα-
 βατικοῖς ῥήμασι πρὸς ἑαυτὰ ὑποστρέφουσι συντάσσεται,
 τὰ δὲ μεταβατικὰ ῥήματα, εἰ καὶ καθ' αὐτὰ ἔχει τὴν
 εὐθείαν, ὥς καὶ πάντα τὰ ἄλλα ῥήματα, ἀλλ' ἐν τῇ 10
 μεταβάσει μιᾷ τῶν πλαγιῶν συντάσσονται μόνον, οὐ-
 δέποτε δὲ εὐθεῖα· τοῦτου χάριν καὶ ὑποστρέφουσαι
 μετὰ τῶν αὐτῶν συντάσσονται.

Τὸ ἐμοῦ καὶ πρωτότυπὸν ἔστιν, ἀπὸ τοῦ ἐγώ,
 ἐμοῦ· καὶ κτητικόν, ἀπὸ τοῦ ἐμός, ἐμοῦ· οὐ θαν- 15
 μαστὸν οὖν τὴν αὐτὴν φωνὴν τῇ τῆς σημασίας ἐναλ-
 λαγῇ πρὸς ἕτερον εἶδος μεταβαίνειν, ὅπου γε ἡ διά-
 φορος εἶωθε σημασία τὰς αὐτὰς φωνὰς πρὸς ἕτερα
 μέρη μεταφέρειν· ὥς ὀνόματα μὲν εἰς ἐπιρῥήματα·
 ταχὺς ἔδραμεν, ἀντὶ τοῦ ταχέως· καὶ μετοχὰς δὲ 20
 εἰς ὀνόματα, οἷον, ἄρχων, ὁ ἡγεμὼν· στερεῖται γὰρ
 ἐνταῦθα χρονικῆς σημασίας.

Ὅτι τὸ μὲν οὗτος πρωτότερος ἀντωνυμία εἶναι
 δοκεῖ, τὸ δὲ αὐτός δευτερότερος, τὸ δὲ ἐκεῖνος
 τριτότερος· οὗτος μὲν γὰρ ἔστιν ὁ παρ' ἐμοῖ ὧν 25
 αὐτός δέ, ὁ παρὰ σοί· ἐκεῖνος δέ, ὁ παρ'
 ἐκείνῳ. Ταῦτα δὲ καὶ ἐπιρῥήματα ποιῶ καὶ τρόπον
 καὶ τόπον· τρόπου μὲν, ἐκ τοῦ πρώτου καὶ τρίτου, ὥς
 τὸ οὕτω καὶ οὕτως, ὃ οἱ ποιηταὶ καὶ αὐτὼς προφέ-
 ρουσι, καὶ ἔτι τὸ ἐκείνως· τόπου δέ, ἐκ μὲν τοῦ πρώ- 30
 του εὐρεῖν οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τῆς ὁδου, ἀττικῆς ἀντωνυ-
 μίας τῆς αὐτῆς οὔσης τῷ οὗτος, καὶ ὧδε τρόπον, καὶ
 ὧδε τόπον, λέγομεν, θασυνομένων καὶ ἀμφοῖν δι'
 ἀνάγκης, καθὰ καὶ τὸ ὧς ἐκ τοῦ ὅς· οἱ γὰρ τὸ τοῦ
 τόπου φιλοῦντες, οὐκ ἂν λέγειν ἔχοιεν τί·νι ποτὲ λόγῳ 35
 γράφουσιν οὕτω· Ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου, τό τε αὐτοῦ

καὶ τὸ αὐτόθι· ἐκ δὲ τοῦ τρίτου, ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖσε, καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα.

Ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμῖαι, οἷον τὸ ἐγώ, σύ, ἔ· οὗτος, αὐτός, ἐκεῖνος, καὶ τὸ σφέ, ἄρ-
 5 θροῖς οὐ συνάπτονται· αἱ δὲ παράγωγοι μόναι, οἷον, ὁ ἐμός, ὁ σός, ὁ ἐός, ὁ ἡμέτερος, ὁ ὑμέτερος καὶ ὁ σφέτερος. Ὅταν μέντοι φῶμεν, ὁ αὐτός, οὐκ-
 ἔτι ἀντωνυμίαν φαμέν, ἀλλ' ὄνομα· δηλοῦμεν γὰρ τὸν ὁμοῖον, ἀλλ' οὐχὶ δείξιν προσώπου τινός.

10 Πτελέας δὲ ταύτας αἱ Νύμφαι ἐφύτευ-
 σαν, ἀντὶ τοῦ, ταύτας δὲ τὰς πτελέας· καὶ ἐπὶ πασῶν ἀντωνυμιῶν.

Ὅτι τὸ μὲν σφέ ἐνικόν, καὶ τὸ σφῶε δυϊκόν, αἰτιατικῆς ὄντα, καὶ ἐγκλίνονται· καὶ σφῶϊν ἐπὶ γενι-
 15 κῆς καὶ δοτικῆς· καὶ τὸ σφεῖς καὶ σφῶν καὶ σφίσι καὶ σφᾶς πληθυντικὰ τρίτου προσώπου εἰσὶ· τὸ δὲ σφῶϊ καὶ σφῶ, ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς, καὶ τὸ σφῶϊν καὶ σφῶν γενικῆς καὶ δοτικῆς δυϊκῶς δευτέρου· τὸ δὲ νῶϊ καὶ νῶϊν ὁμοίως πρώτου.

20 ΠΕΡΙ ΣΤΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

Συγκρίνειν ἔστι τὸ παρὰ τιθέναι καὶ παρα-
 βάλλειν ἐν πρόσωπον ἐνὶ προσώπῳ, ἢ δῆμον ὅλον, ὥς
 ἐν πρόσωπον, ἐνὶ δήμῳ, καὶ ἀποδεικνύναι θατέρον
 θατέρου ἢ βέλτιον, ἢ χεῖρον, ἢ τι τοιοῦτον. Ὑπερ-
 25 τιθέναι δὲ ἔστι τὸ ἓνα πολλῶν ὑπεράνω τιθέναι, εἴτε κατὰ ψόγον, εἴτε ἔπαινον ἢ τι τῶν τοιούτων. Γίνεται δὲ δὴ τὰ τε συγκριτικὰ καὶ τὰ ὑπερθετικὰ τῶν ὀνομάτων ἐκ μόνων τῶν ἐπιθέτων, ἃ καὶ τριγενῆ λέ-
 γομεν· ταῦτα γὰρ μόνᾳ ποιότητάς τινας ἢ ποσότητας
 30 μόνον δηλοῦντα, τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεται καὶ τὸ ἥτ-
 τον· ταῦτα δὲ ἔστι, τὸ σοφός, τὸ δίκαιος, τὸ αἰσχροός, τὸ μέγας. Ἄλλ' οὐχ' ὠρισμένας, ὥς τὸ δίπηχυ, τρίπηχυ, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ γὰρ σοφοῦ

σοφώτερός τις ἐστὶ, καὶ μεγάλου μελῶν. Λέγομεν τοίνυν ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ος ἐπιθέτων, σοφός μὲν τὸ ἐπίθετον, σοφώτερος δὲ τὸ συγκριτικόν, σοφώτατος δὲ τὸ ὑπερθετικόν· ἀπὸ δὲ τοῦ φίλος, οὐ φιλώτερος, ἀλλὰ συγκοπῇ φίλτερος καὶ φίλτατος. Ὅσα δὲ τῶν ὄνο- 5 μάτων ἔμφασιν μὲν ἔχει, τοῖς ἐπιθέτοις συντάττεσθαι, οὐ μέντοι τριγενῇ ἐστίν, ἀρσενικὸν δὲ μόνον ἔχει καὶ θηλυκόν, ὥς ὁ στρατιώτης, ὁ εὐεργέτης, οὐ δύναται ποιεῖν ἀφ' ἑαυτῶν οὔτε συγκριτικόν, οὔτε ὑπερθετικόν· ἀλλ' εἰς κτητικά παραγόμενα, ἐκείθεν ποιεῖ· ὁ στρατι- 10 ωτικός γάρ, καὶ ὁ στρατιωτικώτερος, καὶ ὁ στρατιωτικώτατος· καὶ αὖθις ὁ εὐεργετικός, καὶ ὁ εὐεργετικώτερος, καὶ ὁ εὐεργετικώτατος. Καὶ τὰ μὲν εἰς ος οὕτω ποιεῖ τὴν σύγκρισιν διὰ τοῦ ο, εἴτε τοῦ ὀ μικροῦ, εἴτε τοῦ μεγάλου· τὰ δὲ εἰς ης, εἰς 15 ους κλινόμενα, τριγενῇ, διὰ τοῦ εστέρος· ὥσπερ ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος· συνηθής, συνηθέστερος, συνηθέστατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐ μόνον διὰ τοῦ ωτέρος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ εστέρος ἐκφέρεται· ὥς ἄφθονος, ἀφθονώτερος καὶ ἀφθο- 20 νέστερος· καὶ ὑγιεινός, ὑγιεινότερος, καὶ ὑγιεινέστερος. Ἦδη δὲ τινες καὶ ἀπὸ τῶν εἰς υς, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς εὐθείας, ὥς βαρύς, βαρύτερος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ βαρέως, βαρεώτερος εἰπον· ταῦτα μέντοι σπανίως καὶ οὐκ ἐν πλάτει εὐρί- 25 σκεται. Τούτων γε μὴν τῶν εἰς υς ὀνομάτων, τινὰ μὲν ἀπλήν ποιεῖται τὴν σύγκρισιν, τινὰ δὲ διπλήν· ἔστι δὲ ἃ καὶ τριπλήν· καὶ ἀπλήν μὲν, ὥς τὸ εὐρύς, εὐρύτερος, εὐρύτατος· διπλήν δέ, ὥς τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς καὶ ὠκύς· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον ἡδύτερος, 30 ἡδύτατος, καὶ γλυκύτερος, γλυκύτατος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν Ἀττικῶν, καὶ ἡδίων, ἡδιστος, καὶ γλυκίων, γλύκιστος, καὶ ὠκίων, ὠκιστος. Τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ αἰσχυρός καὶ ἐχθρός, οὐκ αἰσχυρότερος, αἰσχυρότατος μόνον, καὶ ἐχθρότε- 35 ρος, ἐχθρότατος· ἀλλὰ καὶ αἰσχίων, αἰσχιστος,

καὶ ἐχθίων, ἐχθιστος. Τριπλὴν δὲ, ὡς τὸ βραχύς,
καὶ βραδύς, καὶ ταχύς, καὶ παχύς, καὶ τὸ ἐγγύς
ἐπιρροήμα· βραχύτερος γάρ, βραχύτατος, καὶ βρα-
δύτερος, βραδύτατος, καὶ ταχύτερος, ταχύ-
5 τατος, καὶ παχύτερος, παχύτατος, καὶ ἐγγύτε-
ρον, ἐγγυτάτω· καὶ αὐθις, βραχίων, βράχιστος,
καὶ βραδίων, βράδιστος, ὃ καὶ βάρθινστος οἱ
ποιηται λέγουσιν, ὡς ἐστὶ τὸ κράτιστος, κάρτινστος· καὶ
ταχίων, τάχιστος, καὶ παχίων, πάχιστος, καὶ ἐγ-
10 γίων, ἐγγιστα· καὶ ἔτι βράσσων, ὅπερ ἄμφω
δηλοῖ, τό τε βραχίων καὶ βραδίων· καὶ θάσσων,
ὃ ταυτόν ἐστὶ τῷ ταχίων, καὶ πάσσων τῷ παχίων,
καὶ ἄσσων τῷ ἐγγίον. Πρὸς οἷς καὶ τὸ φάδιον,
ὅπερ οἱ ποιηται ῥητῆριον λέγουσι, ῥᾶον καὶ ῥᾶστα
15 ποιεῖ. Καὶ μὴν πρὸς τοῦτοις καὶ ἕτερα ἔστιν ἐπίθετα
ὀνόματα, ἅπερ ἂν' ἑαυτῶν οὐ ποιεῖ, δανείζεται δὲ
παρ' ἑτέρων ὀνομάτων ἀρρήτων· τὸ μὲν γὰρ καλός,
τὸ καλλίων, κάλλιστος ἔχει, καὶ βελτίων, βέλ-
τιστος· ὧν τὸ βελτίων οἱ ποιηται βέλτερος λέ-
20 γουσι· καὶ ἀρείων, ἄριστος, καὶ ποιητικῶς καὶ
φείρτερος, φείριστος, καὶ λωτών, λῳστος. Καὶ
ἔτι συγκριτικὰ μόνα, ὑπερθετικῶν ἔρημα· κρείσσων,
ὃ καὶ κρέσσων αἰολικῶς, καὶ ἀμείνων. Καὶ τὸ
μὲν καλός ταῦτα· τὸ δὲ κακός ποιεῖ μὲν οἰκοθεν τὸ
25 κακίων, κάκιστος· ἔχει δὲ καὶ ἔξωθεν τὸ χείρων,
χείριστος, ὧν τὸ χείρων οἱ ποιηται χειρῶν καὶ
χειριότερος λέγουσι· τὸ δὲ μέγας τὸ μελίων καὶ
μέγιστος, τὸ δὲ μικρός τὸ ἐλάττων καὶ ἐλάχι-
στος, καὶ ἔτι τὸ ἥσσω, ὑπερθετικοῦ δίχα· τὸ πο-
30 λὺς δὲ τὸ πλείων, πλεῖστος, καὶ τὸ ὀλίγος τὰ
αὐτὰ τῷ μικρῷ, εἰ καὶ τὸ μὲν τοῦ συνεχοῦς ποσοῦ,
τὸ δὲ τοῦ διωρισμένου· λαμβάνεται γὰρ ὡς τὰ πολλὰ
θάτερον ἀντὶ θατέρου, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ
μέγα· πολλός γάρ τίς φησιν ἔκειτο παρήγορος
35 ἔνθα καὶ ἔνθα, τουτέστι, μέγας. Οὐ μόνον δὲ
ἀπὸ ὀνομάτων συγκριτικὰ γίνεται, ἀλλ' ἤδη καὶ προθέ-

σεων, ὥςπερ ἀπὸ μὲν τῆς πρό, πρότερός τε καὶ
 πρότατος, ὃ πρῶτος γίνεται· καὶ ἀπὸ τῆς ὑπέρ,
 ὑπέρτερος καὶ ὑπέρτατος· καὶ ἔτι ἀπὸ ἐπιρρή-
 μάτων, ἐκ προθέσεων καὶ αὐτῶν παρηγμένων· ἀπὸ τοῦ
 ἄνω μὲν, ἀνώτερος καὶ ἀνώτατος· ἀπὸ τοῦ κάτω
 δέ, κατώτερος καὶ κατώτατος· καὶ ἀπὸ τοῦ πάρος,
 παρόλτερον καὶ παρόλτατον· καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ
 ἀπό, ἀπώτερον καὶ ἀπώτατον, καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ
 μάλα τό τε μᾶλλον καὶ μάλιστα. Καὶ ταῦτα μέντοι
 ταῦτα· ποιηταὶ δὲ τῇ ἑαυτῶν ἀδείᾳ καὶ πρὸς ταῦτα 10
 καταχρησάμενοι, καὶ συγκριτικὰ συγκριτικῶν ἔπλασαν,
 καὶ ἐξ ὑπερθετικῶν ὑπερθετικά· καὶ τό τε ἀρεῖων ἀρειό-
 τερον προσεῖπον, καὶ τὸ λῳῖον, λῳῷτερον, καὶ τὸ
 μεῖζον, μειζότερον, καὶ μειζονώτερον Αἰσχύλος· καὶ
 τὸ ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον, καὶ χειριότερον 15
 καὶ πλειότερον καὶ τὸ ῥᾶον, ῥῥῆτερον. Ἔτι τε
 πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ὑπερθετικοῦ ὄν-
 τος, ἕτερον ὑπερθετικὸν τὸ πρῶτιστος εἵλκυσαν.
 Τούτοις δὴ πᾶσι τοῖς συγκριτικοῖς τε καὶ ὑπερθετικοῖς
 τὴν ἀνάλυσιν εἰς τε τὸ μᾶλλον καὶ τὸ μάλιστα γινομέ- 20
 νην ἴσμεν· σοφώτερον γὰρ ἕτερον ἑτέρου λέγομεν, τὸν
 μᾶλλον ἐκείνου σοφόν· καὶ σοφώτατον, τὸν μάλιστα πάν-
 των σοφόν· ὅθεν δὴ καὶ ταῦτόν ἐστιν εἰπεῖν, σοφώ-
 τερος ὅδε τοῦδε, καὶ σοφὸς μᾶλλον ὅδε
 τῷδε· καὶ ἔτι σοφώτατος ὅδε πάντων, καὶ 25
 σοφὸς μάλιστα πάντων ὅδε. Ἔστι γε μὴν ὅτε οἱ
 λογογραφοῦντες οὐ παρητήσαντο πρὸς τῷ συγκριτικῷ
 καὶ τὸ μᾶλλον τιθέναι, ὥς καὶ Εὐριπίδης,

θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος,
 ἢ ξῶν.

30

καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς Ὅμηρος ὑπερθετικά ἐπιρρή-
 ματα τίθησιν, ὥς τό,

οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος,
 καὶ τό, πολλὸν ἄριστος.

Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν 35
 ἀντὶ τοῦ ἀπολύτου τιθέσθαι, ὥς Εὐριπίδης,

εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναιῖκα σωφρονεστέραν,
 ἀντὶ τοῦ σώφρονα· καὶ ὡς ὅταν λέγω, συνῆσώτα-
 τόν· λόγον εἶπεν ὁ δεῖνα, οὐ γὰρ πάντων συνε-
 τώτατον λέγω, ἀλλὰ πάνυ δηλαδὴ συνετόν. Δεῖ δὲ
 5 τήνδε σύγκρισιν καὶ τὴν ὑπερθεσιν ἐν ἐκείνοις προβα-
 λειν, ἔνθα καὶ ἄμφω τὰ παρατιθέμενα πρόσωπα τοῦ
 αὐτοῦ μετέχει, οὐ τὴν παραβολὴν ποιούμεθα· ἀμέλει
 καὶ κακῶς ἔχει τὸν Νέστορα γηραιότερον λέ-
 γειν τοῦ Ἀχιλλέως, ὁ μὲν γὰρ γέρων, ὁ δ' οὐδ'
 10 εἰς ἀνδρῶν πω ἡλικίαν ἀφίκετο. Οὐ δεῖ τὸν ἥλιον
 λαμπρότερον λέγειν τῆς γῆς· ὁ μὲν γὰρ φῶς
 ὁλος ἐστίν, ἡ δὲ οὐδ' ἐστὶν ὅπου φωτὸς οἰκοῖται ἀπο-
 λαύει· οὐ δὲ κῆτος πασῶν . . . μέγιστον. Ἀστέρα
 μέντοι ἀστέρος λαμπρότερον· καὶ μάλα ἐροῦμεν τὸν
 15 τῆς Ἀφροδίτης ἴσως τοῦ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ γὰρ καὶ ἄμφω
 λαμπροί· καὶ κῆτος κητέων μέγιστον· μεγάλα γὰρ πάντα.
 Συντάσσεται τοίνυν τὸ μὲν συγκριτικὸν ἢ γενικῇ ἐνικῇ,
 ὡς ὅταν λέγωμεν, σοφώτερος ὁδε τοῦδε· ἢ τοῦ
 ἢ μεταξὺ τιθεμένου, καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν πτώσεως,
 20 ἢς ἦν καὶ τὸ συγκριτικόν· ὡς τό, σοφώτερος ὁ
 δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα· καὶ τὸ Ὀμηρικόν,

ἀρελοσιν, ἥεπερ ὕμιν,

ἀνδράσιν ὠμίλησα,

ἢ ὅπερ καὶ ἀπικώτερον, μετὰ τὸ ἢ τῆς κατὰ προθέ-
 25 σεως σὺν αἰτιατικῇ κειμένης, ὡς ὅταν λέγωμεν, γυνὴ
 μεῖζον ἢ κατὰ γυναιῖκα φρόνημα ἔχουσα· καί,
 στερότερά ἢ κατὰ γυναιῖκα. Καὶ ἐτι τὰ τῶν
 συγκριτικῶν ἐπιρρήματα μετὰ τοῦ ἢ καὶ ἀπαρεμφάτου
 συντάσσονται· χαλεπωτέως ὕβρισται ἢ ὥστε
 30 δύνασθαι καλῶς ζῆν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ τοῦ ὥστε
 λειπόντος οὐδὲν παρὰ τοῦτο ἢ σύνταξις βλάπτεται· ὡς
 ὁ Σοφοκλῆς,

τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.

Τὸ δὲ ὑπερθετικὸν αἰεὶ γενικῇ πληθυντικῶν συντάσ-
 35 σεται, ὡς τό,

Ἄτρελδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων.

Πρὸς τὰ ὁμογενῇ μέντοι τῷ ὑπερτιθέμενῳ δεῖ τὴν ὑπερθεσιν γίνεσθαι, ὥςπερ ἐνταῦθα ὁ Ἀτρεΐδης ἀνδρωπος ὢν, πάντων ἀνδρῶπων φιλοχρημάτων ὑπερτίθεται· ὡς ἐνθα ἂν μὴ ὁμογενῇ τὰ παρατιθέμενα ᾗ, ἀλλ' ἐν πολλῶν μὴ ὁμογενῶν ὑπερτίθεται, συγκριτικῶς τοῦτο προφέρομεν· ὡς ὅταν τις φῇ, δεινότερον πάντων θηρίων εἶναι τὸν ἀνδρῶπον, οὐ γὰρ δὴ δεινότατον, ὅτι μὴδ' ὁμογενῇ τῷ ἀνδρῶπι ἐστὶ τὰ θηρία. Τὸ τοιοῦτον καὶ τό,

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνδρῶ-10
ποιο,

προσεπινοεῖται γάρ, πάντων τῶν ἐν τῇ γῇ ζώων. Τοῦτο μέντοι τὸ ὑπερθετικὸν ἐνίοτε καὶ γενικῇ ἐνικῇ συντάσσεται, ὅπερ ἐστὶ καινοπρεπές, ὅταν ἐμφαντικῇ πλήθους ᾗ· οἷον, πρεσβύτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁ Νέστωρ εἰς Τροίαν ἦλθε· τὸ γὰρ Ἑλληνικοῦ πλήθους ἢ στρατοῦ δηλοῖ, ὃ πλήθος ἐμφαίνει. Καὶ ἄλλως δέ, ὅταν μὴ πρὸς πρόσωπον, οὐπερ ἡ γενικὴ ἐστὶ, παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς ἄλλα τινὰ τῶν περὶ αὐτό· οἷον, καὶ τότε ἄριστα ἐαυτοῦ διελέχθη ὁ Νέστωρ· τὸ γὰρ ἄριστα οὐ πρὸς αὐτὸν τὸν Νέστορα παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ δημηγορίας πάσας, ὡς αὖτε ἔλεγε, τότε ἄριστα τῶν ἄλλων ἐαυτοῦ δημηγοριῶν διελέχθη ὁ Νέστωρ. Ἔστι δ' ὅτε τὸ ὑπερθετικὸν οὐδὲ πρὸς γενικὴν τινὰ ἀποδίδεται, οἷον,

Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται
ἀστήρ.

Ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, κάλλιστος τῶν ἀστέρων, κάλλιστος ἀστήρ εἶπεν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἀντὶ γενικῆς τὴν εὐθείαν μεταλαβάν. Ἔστι δὲ τῇ ἐννοίᾳ ταῦτόν· ὁ γὰρ κάλλιστος τῶν ἀστέρων ἀστήρ ἐστίν.

Ἔστι δὲ καὶ τινὰ ὀνόματα ἀπολύτως λεγόμενα, αἵ τοσαύτην οἰκοῦν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν, ὥστε οὐδὲ δεῖται τοῦ πρὸς ὑπερθεσιν ἐλθεῖν, ἀλλ' αὐτόθεν γενικῇ πληθυντικῶν συντάσσεται, ὡς τό,

δῖα θεάων,

καί, ἕξοχος καὶ κορυφαῖος ἀπάντων, καί, μό-
 νος ἀπάντων· ὧν τὸ τε κορυφαῖος καὶ τὸ μό-
 νος ὑπερθετικὰ ἔστιν ὅτε ποιεῖ, κορυφαϊότατος
 5 καὶ μονώτατος· οὐκ οὐκ ἀναγκαίως· οὔτε γὰρ τῆς
 κορυφῆς ἀνώτερόν τι εὐρίσκεται, οὔτε τοῦ μόνου μο-
 νώτερον· διὰ τοῦτο γὰρ οὐ συγκριτικὰ ποιοῦσιν, ἀλλ'
 ὑπερθετικὰ μόνα. "Οτι ἐπὶ πάσης συγκρίσεως τρία
 10 συγκρίσεως ὁλοσχερεῖ λόγῳ ἐπὶ δύο γινομένης· οἷον,
 ἂν λέγω, οὗτος γνωριμώτερός ἐστιν ἐμοὶ ἢ
 σοι, τρία φημὶ πρόσωπα· ἂν δὲ λέγω, οὗτος σο-
 φώτερός ἐστιν ἐμοῦ, οὐδὲν ἕτερον λέγω, ἢ ὅτι
 οὗτος μᾶλλον ἔχει τὴν σοφίαν, ἢ ἐγώ, καὶ ἐμφαίνω
 15 κἀνταῦθα τρία τινά, τοῦτον, καὶ ἐμέ, καὶ τρίτην
 τὴν σοφίαν. Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ὀνόματα καὶ συγκρι-
 τικῶς προφέρονται, ὥς τὸ σοφός, σοφώτερος, τὰ δὲ
 ῥήματα οὐ δύναται συγκριτικῶς προφέρεισθαι, ἔνθα
 καὶ τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι συντάσσομεν. "Αν τε λέγω,
 20 οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ ἢ σε, τρία πρόσωπα λέγω·
 ἂν δὲ λέγω, οὗτος μᾶλλον οἶδε φιλεῖν ἢ μισεῖν,
 τρία λέγω· τὸν τε ἄνθρωπον καὶ τὴν φιλίαν, καὶ τὸ
 μῖσος. Δυνάμεθα μὲν οὖν ἐν τῷ, γνωριμώτερός
 ἐστιν ἐμοὶ ἢ σοι, τό τε συγκριτικὸν ὄνομα καὶ τὸ
 25 ῥῆμα εἰς ἓν ῥῆμα συνάψαι, καὶ τὸ μᾶλλον προσθεῖναι
 καὶ εἰπεῖν· οὗτος ἔγνωσται μᾶλλον ἐμοὶ ἢ σοι·
 καὶ αὐθις ἐν τῷ· οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ ἢ σε, τὸ
 ῥῆμα εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα ἀναλῦσαι, καὶ τὸ μᾶλλον
 ἀποβαλεῖν· οἷον, οὗτος προσφιλέστερός ἐστιν
 30 ἐμοὶ ἢ σοι. Δυνάμεθα δὲ καὶ τὸ συγκριτικὸν ὄνομα
 καὶ τὸ μᾶλλον ὁμοῦ θεῖναι, οἷον, οὗτος σοφώτε-
 ρός ἐστιν ἐμοῦ μᾶλλον ἢ σου, ἔνθα καὶ δύο
 συγκρίσεις ὁμοῦ γίνονται· μία μὲν ἢ τούτου πρὸς
 ἡμᾶς ἀμφοτέρους· ἑτέρα δέ, ἢ ἐμοῦ πρὸς σε.
 35 Ἐνθα καὶ οὐ δυνάμεθα τό τε συγκριτικὸν καὶ τὸ
 ἐστὶν ἐν ῥῆμα ποιῆσαι, καὶ μετὰ τοῦ μᾶλλον εἰπεῖν·

οὗτος σεσφύσται μάλλον ἐμοῦ, μάλλον ἤ σου, διὰ τὸ προὔποκείσθαι τὸ ἕτερον μάλλον, καὶ σύγχυσιν ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἀσάφειαν γίνεσθαι.

ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ἘΝ ΠΟΙΗΤΑΙΣ.

Διπλασιάζουσιν οἱ ποιηταὶ τὰ σύμφωνα, ἀλλ' οὔτε δ πανταχοῦ, οὔτε πάντα. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ρήμασιν, τοῖς ἀπὸ του δ ἢ σ, ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, κατὰ τὸν παρεληλυθότα αὐτῶν, παρατατικὸς λέγω καὶ ἀορίστους, τοὺς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένους, τὸ καταρχὰς τοῦ ἐνεστώτος διπλασιάζουσιν σύμφωναν 10 ἔστιν ὅτε· οἶον, τὸ ἔδδεις, καὶ ἔσσυτο, καὶ ἔλλαχεν, καὶ ἔμμορεν, καὶ ἐννέπεν, καὶ ἔρρεεν· τὸ μέντοι ρ ἐν τοῖς τοιούτοις οὐ ποιεῖται μόνοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι· τὸ κᾶββαλε δὲ καὶ κᾶππесεν οὐ διπλασιάζεται ὥσπερ ἐν ἑκείοις ἐνε- 15 κα μέτρον· ἀλλὰ τὸ τ ἦν ἐν ἑκατέρῳ, ὃ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ σύμφωναν ἐγράφη, ἀποκοπέντος τοῦ α. Οὐ γὰρ ἐνεγῶρει τὸ τ τοῦ β ἢ π προηγέσθαι· τραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἦν ἡ ἐκφώνησις, καὶ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ οὐδ' ὅλως προσήκουσα. Ἐν δὲ τοῖς εἰς ω λήγουσι μέλλουσι 20 τῶν ρημάτων τοῖς βραχεῖα παραληγομένοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις, ἔνθα χρὴ τὴν παραλήγουσαν ἐκταθῆναι, τὸ σ μόνον διπλασιάζουσιν, ὡς τὸ σβέσω, ἔσβεσσα, καὶ γελάσω, ἐγέλασσα, ἐρύσω, ἐρύρυσσα· ἐν δὲ τοῖς ὑνόμασι μόνα τὰ τέσσαρα διπλα- 25 σιάζουσιν ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ· ὥσπερ τὸ ἄλληκτον, καὶ δυσάμμορος, καὶ ἔννοσιγαιος, καὶ ἀννέφελος, καὶ παρφαλίη, καὶ ἀρφαβίη, καὶ ὄσσον, καὶ μέσσον· καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ἀπὸ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματι- 30 σμέναις, μόνον τὸ σ, ὡς τὸ Δημοσθένεσσι καὶ Αἰάντεσσι· καὶ γὰρ ἐν τῷ ἀνδράσιν ἐκτεῖναι βουληθέντες τὴν παραλήγουσαν, οὐκ ἐν τούτῳ τὸ σ ἐδιπλα-

- σλασαν, ἀνδράσσι, ἀλλ' ἐκὲ τοῦ ἑνδρες, ἀνδρεσι
 ποιήσαντες, εἶτα προήνεγκαν ἀνδρεσσιν. Ἐν δὲ τοῖς
 ἐπιφύημασι τέσσαρα ταυτὶ μόνον διπλασιάσαν, σπανίως
 μέντοι καὶ ταῦτα, κὰν μόνοις οἶμαι τοῖς ῥηθησομένοις·
 5 τὸ τε δ' ἐν τῷ ἄδδην, καὶ τὸ κ Δωριεῖς ἐν τῷ δκκα·
 καὶ τὸ π ἐν τῷ δππόχα, καὶ ὀππῶς, καὶ ὀππόσε·
 καὶ τὸ τ ἐν τῷ ὅττι. Διπλοῦν μέντοι ἡ δασυ-οὐδέ-
 ποτε κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων διπλασιάζεται γλῶσσαν.
 Ἐκ δὲ τούτων πάντων καταλαμβάνεται, ὥς, ἐπεὶ τὸ
 10 τε Ἀχιλλεύς, καὶ τὸ Ὀδυσσεύς ἐστὶ μὲν οὐ δι'
 ἑνὸς συμφώνου προφέρει ὁ Ποιητής, ἐστὶ δ' οὐ διὰ
 δύο· τὸ δι' ἑνὸς μᾶλλον δεῖν λέγειν πρωτότυπον· τὸ
 δὲ διὰ δύο, προσθέσει τοῦ ἑτέρου συμφώνου γίνεσθαι·
 καὶ οὐκ ἀφαιρέσει, τοῦ λ λέγομεν κειμένου, καὶ ἕτερον
 15 ἐπιφέρουσι, καὶ ὥς πολλάκις δὴ ἀποδεδεικται, δύο αἶ
 οὐκ ἐστὶν ὅτε θάτερον ἀποβάλλουσιν· οὔτε γὰρ τὸν
 ἀλλὰ σύνδεσμον, ἢ τὸ πολλά, ὄνομα, ἢ τὸ μάλ-
 λον, οὔτε τὸ θάλασσα ἢ γλῶσσα δι' ἑνὸς συμ-
 φώνου προήνεγκαν· εἰ μὴ που μὴ φυσικῶς, ἀλλὰ κατὰ
 20 τινὰ παραγωγὴν ἢ συνθήκην, δύο τῶν αὐτῶν ὄντων
 συμφώνων ἐν λέξει τινί, θάτερον μὲν ἀφῆλον, ὃ δὴ
 καὶ ὕστερον προσεγένετο· θάτερον δέ, τὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς
 ὄν, εἶασαν· ὥς ἐν τῷ Γανυμήδης καὶ ἀμφιρύτη.
 Ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ οὐκ εἶχε τὸ γάνος τὰ δύο ν,
 25 ἀλλ' ὑπὸ παραγωγῆς τοῦ γάννυμαι θάτερον προς-
 ελήφθη. Ἐν δὲ τῷ ἀμφιρύτῃ τὸ ρυτη δι' ἑνὸς ρ' προ-
 φέρετο, ἐκ δὲ τῆς συνθήκης τὸ δεύτερον ἐπλεόνασεν·
 ὃ δὴ καὶ ἐν ἀπάσαις συνθέσεσι πάσχει τὸ ρ· ὥσπερ δὴ
 τὸ ἐπίφρημα καὶ τὸ ἄφρητον.
 30 Ν. Καὶ εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πῶς τὸ Εὐριπος οὐ
 διπλασιάζει τὸ ρ;

ΑΛΛΑ ΑΝΤ' ΑΛΛΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.

Πολλὴν ἀσπίδα καὶ ἵππον καὶ χεῖρα καὶ δύναμιν,
 τὴν στρατιὰν λέγουσι· δόρυ δέ, καὶ αἰχμὴν καὶ ἔγχος,

τῶν πόλεμον, καὶ πρότερον λογογράφοι, καὶ δὲ δευτέρα
ποιηται μόνοι.

www.libtool.com.cn

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΤΤΩΝ ΕΝ ΠΑΣΙ ΛΕΞΕΣΙΝ.

Ἐν τισὶ καὶ περιττὰς λέξεις τιθίσκω, ὡς Εὐρι-
πίδης;

οἰωνίσματ' ὀρνίθων.

6

καὶ περιττῶς κείται τὸ ὀρνίθων· τί γὰρ ἐν εἴῃ
οἰωνισμα, ὅτι μὴ διὰ τῶν ὀρνίθων; ἢ τὸ οἰωνισμα
ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς μαντεύματα· εἶδος ἀντὶ γένους.

Τὸ τί δαί ποιηταὶ μέτρον ἐνεκεν διφθόγγῃ γρά-
φουσιν· οὐχ ὡς τινες οἴονται, ἀντὶ τοῦ καὶ τοῦτο 10
δεχόμενοι, ἀλλὰ ταυτὸν ὃν τῷ τί δέ διὰ τοῦ φιλοῦ
γγραφομένων· τοῦτ' δὲ καὶ οἱ περὶ γράφοντες ἔστιν ἐν
οἷς χρῶνται, ὅταν εἰπόντες τὸ τί δαί εὐθέως στίξω-
σιν· στιγμῆς γὰρ μὴ πιπτούσης εὐθέως, οὐ δεῖ γρά-
φεσθαι διὰ διφθόγγου.

15

ΠΕΡΙ ΣΤΗΛΕΣΜΩΝ.

Τὸ ἐάν καὶ τὸ βαρύτονον ἄν, τὸ αἰ προτασσό-
μενον τοῦ φήματος, αἰ μετὰ ὑποτακτικοῦ· τὸ δὲ ἄν,
τὸ ὀξύτονον, καὶ δυνάμενον καὶ προηγείσθαι τοῦ
φήματος καὶ ἔπασθαι αὐτῷ, αἰ μετὰ εὐκτικοῦ· καὶ τὸ
ἴνα μετὰ τῆς ὑποτακτικοῦ καὶ εὐκτικοῦ· καὶ τὸ εἰ 20
ἀντὶ τοῦ ἐάν, μετὰ τῆς εὐκτικοῦ καὶ ὀριστικοῦ· ἀλλ'
ἐνθα μὲν ἢ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, τότε τῆς ἐάν καὶ
τὸ ἴνα μετὰ ὑποτακτικοῦ· τὸ δὲ εἰ μετὰ ὀριστικοῦ·
ἐνθα δὲ ἀμφίβολον καὶ ἐν δισταγμῷ, πάντα μετὰ εὐ-
κτικοῦ.

25

Οἱ σύνδεσμοι αἰ τὰ ὅμοια συνάπτουσιν, οἶον, ὄνομα
ὀνόματι, καὶ εὐθεία πτώσει εὐθείαν, καὶ γενικῇ γενι-

κῆν, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ χρόνον χρόνῳ τὸν αὐτόν,
καὶ ἐγκλίσει ἐγκλίσιν τὴν αὐτήν, καὶ πρόσωπον προς-
ώπῳ τὸ αὐτό. Ὅταν οὖν λέγωμεν, Ἰων ὁ ξένος ἢ
πόθεν, ζητεῖται πῶς ὁ ἢ διαzeugτικός τῷ Ἰων ὀνό-
5 ματι οὐ συνδεῖ ὄνομα, ἀλλ' ἐπὶ ῥῆμα τὸ πόθεν·
ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι Ἰων ὁ ξένος ἢ Φολίνιξ, ἢ τι
τοιοῦτον· πρὸς τοῦτο γοῦν ἐπάγεται· ὥς εἰ μὲν δύο
γένη μόνα ἦν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπων τυχὸν καὶ Φοι-
νίκων, ἔδει πάντως οὕτως εἰπεῖν, Ἰων ὁ ξένος ἢ
10 Φολίνιξ, ὥς ὠρισμένων τῶν γενῶν ὄντων· ἐπεὶ δὲ
μυρία τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ γένη, ἐν μόνον τοῦτο θεῖς,
ὅπερ ᾔετο μάλιστα πάντων εἶναι, ἐπεὶ μὴ καὶ τὰ ἄλλα
πάντα δηλῶσαι εἶχεν, ἀντὶ ὀνόματος ἑτέρου τὸ τοπι-
κὸν ἐπὶ ῥῆμα τέθεικε τὸ πόθεν, πάντα τὰ γένη διὰ
15 τούτου περιλαμβάνων.

Ἡ διαzeugτικός σύνδεσμος, ὥς τό, ἢ αὐτὸς ἢ
ἐκεῖνος· ἢ ἀντὶ τοῦ παρὰ ἐπὶ τῶν συγκριτικῶν κε-
μενον, ὥς τό, βελτίων οὗτος ἢ ἐκεῖνος· ἢ ἐρω-
τηματικόν, καὶ Ὅμηρος,
20 ἢ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα περισπᾶται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Φιλεῖν μὲν τὸ ἀπλῶς φιλεῖν· ἐρᾶν δὲ τὸ διακρύ-
25 ρως φιλεῖν· ποθεῖν δὲ τὸ τὸ πρότερον παρόντος,
νῦν δὲ ἀπόντος, εἰς ἐκιδυμίαν ἔρχεσθαι.

Τὸ εὖνοεῖν, εὖφρονέειν· Ὅμηρος λέγει.

Διαλλάττεσθαι ἐστὶ τὸ ὑπὸ μέσου τινὸς πρὸς
τὴν προτέραν ἐπανιέναι φιλίαν· καταλλάττεσθαι
30 δὲ καὶ χωρὶς μέσου· ὁθεν καὶ διαλλακτῆς μὲν ἐστὶ,
καταλλακτῆς δὲ οὐκ ἐστὶ.

Ἔχω, τὸ κέκτημαι, καὶ τὸ ἐλαύνω, ποιητικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτω, ὥς τό, οὐκ ἔχω λέγειν· ἔχω, τὸ διάκειμαι, ἐπιρρήματι, ὥς τό, καλῶς ἔχω. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γενικὴ προτίθεται νοουμένου ἕξωθεν τοῦ ἕνεκα, οἷον, καλῶς ἔχω τοῦ σώματος· ἡ δοτικὴ, ὥς τό, ὁ θεῖνα ἐπιτηδεύω μοι ἔχει· ἡ αἰτιατικὴ, ὥς τό, καλῶς ἔχω τὸ σῶμα. Ἔχομαι, τὸ ἄπτομαι, γενικῇ.

Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι, ἀμεταβάτως συντάσσεται· χαίρω δέ, τὸ ἐνασμενίζω, δοτικῇ, ὥς τό, χαίρω τῇ φιλοσοφίᾳ.

Τὸ οἶμαι καὶ τὸ βούλομαι καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαρεμφάτω συντάσσεται· τὸ δέ, ὥς οἶμαι, ἢ ὥς βούλομαι, ἢ μετὰ ὀριστικοῦ ἢ εὐκτικοῦ σὺν τῷ ἄν συνδέσμῳ.

15

Μεθύει ὁ προπεπωκώς· μεθύσκεται ὁ ἤδη πίνων· μεθύσκει δὲ ἄλλος ἄλλον.

Μέλει, ἐπὶ φροντίδος, δι' ἐνὸς λ, συντάσσεται δὲ διπλῶς. Ἰωνικῶς μὲν ἀποδοτικῶς εἰς εὐθείαν, οἷον, μέλει μοι ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ, διὰ φροντίδος ἐστίν. Ὀμηρος,

μέλουσί μοι ὀλλύμενοι περ.

Ἀττικῶς δέ, ἀποδοτικῶς εἰς γενικὴν, οἷον, μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ, φροντίδος ἐστίν. Τὸ μὲν, μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, οὐδέποτε πληθυντικῶς εὐρίσκεται, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ ὀνόματος ἐπαγομένου, οἷον, μέλει μοι τῶν ἀνθρώπων, ἢ μέλει ἡμῖν τῶν ἀνθρώπων, αἰεὶ ἐνικῶς προφέρεται· τὸ δέ, μέλει μοι ὁ ἄνθρωπος, καὶ πληθυντικῶς προφέρεται· μέλουσί μοι οἱ ἄνθρωποι. Μέλει δέ, ἀντὶ τοῦ βραδύνει, διὰ δύο λ, καὶ ἐστὶν ἀμετάβατος· καὶ μέλλει ὡσαύτως ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἥτοι ἕνεστίως, οἷον, μέλλει ποιεῖν τόδε κτ· ἢ μετὰ μέλλοντος πρῶτον, οἷον, μέλλει ποιήσασθαι· οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου, οἷον, ποιῆσαι.

Μέλλει δέ, ἀντὶ τοῦ ὀφείλει, μετὰ ἀορίστον· καὶ
 "Ομηρος, www.libtool.com.cn

καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βρατὸς ἀνδρὶ
 τελέσσαι,

5 καὶ μετ' ὀλίγα σαφὲς τοῦτο ποιῶν, ὅτι μέλλει ἀντὶ τοῦ
 ὀφείλει κεῖται, φησὶν,

οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ
 ῥάψαι.

Τὰ παθητικῶς προφερόμενα ῥήματα ἐνεργητικὴν
 10 σημασίαν ἔχοντα, οἷον, τὸ δέχομαι, θεῶμαι, λυ-
 τροῦμαι, ῥύομαι, ἐν μόνοις τοῖς ἀορίστοις καὶ πα-
 θητικῇν ἔχουσι τὴν σημασίαν, οἷον, ἐδέχθη, ἐθεά-
 θη, ἐλυτρώθη, ἐῤῥύσθη.

"Ομηρος τὰ γνωστικὰ ῥήματα γενικῇ συντάσσει, οἷον,
 15 τόξων εὔειδός·

καί,

Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνης ἐνόησεν,
 ἀντὶ τοῦ ᾗσθετο.

Ἀρνεῖται καὶ ὁ λέγων μὴ πεποιηκῆναι τόδε τι· ἀρ-
 20 νεῖται καὶ ὁ μὴ θέλων ποιῆσαι τόδε τι, οἷον,

λίσσόμενοι δειπνῆσαι, ὁ δ' ἡρνεῖτο στο-
 ναχίζων·

ἀντὶ τοῦ ἀπηγόρευεν.

Τρία ταῦτά ἐστι ῥήματα, ὧν ἑνὸς οὐτινοςοῦν λεί-
 25 ποντος, οὐ δύναται κατασκευάσαι τι ὁ ἄνθρωπος, τὸ
 ἐπίστασθαι, τὸ βούλεσθαι, καὶ τὸ δύνασθαι·
 οὔτε γὰρ ὁ ἐπιστάμενος καὶ δυνάμενος, μὴ βουλόμενος
 δέ, ἐνεργήσῃ τι· οὔτε ὁ ἐπιστάμενος καὶ βουλόμενος,
 μὴ δυνάμενος δέ· οὔτε ὁ βουλόμενος καὶ δυνάμενος,
 30 μὴ ἐπιστάμενος δέ. Ἐνίοτε μέντοι τὸ ἐπίστασθαι ἀντὶ
 τοῦ δύνασθαι λαμβάνεται, οἷον,

τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν

πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι
 Ἀχιλλεύς·

35 ἀντὶ τοῦ ἡδύνατο.

Τὸ δὲ κνεῖν ὅτε μὲν τὸ μετ' αἰτίας τινός ἐστιν ἀναβάλλεσθαι, οἷον τὸ

ἀρχομένῳ δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο

ᾧ κνεον ἀμφοτέροιο·

ὅτε δὲ τὸ ἀλόγῳ καὶ ἀναιτίῳ ῥαθυμίᾳ κατέχεσθαι, ὅθεν ὁ καὶ ὁ κνηρός.

Μήτ' ἄρτι λίην τρεῖς, μήτε τι τάρβει, σολοικόν ἐστι. Τὸ γὰρ μήτε καὶ μήτε τάναντία βούλεται δηλοῦν· ὥσπερ ὅταν λέγῃ, μήτε χαῖρε, μήτε λυποῦ· εἰ μή που τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ἄγαν φοβεῖσθαι, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μετρίως κεῖται· τὸ δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον.

Μαχόμεθα ἐγὼ καὶ σύ· τὸ πληθυντικὸν ῥῆμα ἐνικαῖς πτώσεσι, διότι αἱ δύο ἐνικαὶ ἀντὶ μιᾶς εἰσι πληθυντικῆς, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς.

15

Τὰ ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενα ῥήματα, ὅτε μὲν ἄνωθεν κάτω λαμβάνεται, ὥς τὸ, ... ὅτε δὲ κάτωθεν ἄνω, οἷον, ἐπεὶ μηδὲν ὦν οἱ ἀδελφοὶ περὶ τὰς βούς ἡμαρτε· μηδὲν ὦν ἡμαρτον δηλονότι. Καὶ ὅτε μὲν τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐγκλίσεως ῥῆμα λαμβάνεται, ὥς τὸ ὅτε δὲ ἕτερον, οἷον, οὐδὲν εἶπεν ὦν ἔδει· λαμβάνεται γὰρ τὸ εἰπεῖν ἐξ ὀριστικοῦ ἀπαρεμφάτου.

Ὅτι τὰ διηγηματικὰ διὰ τῶν ὀριστικῶν γραφόμενα, ὑπιωότερον ποιεῖ τὸν λόγον· διὰ δὲ τῶν ἀπαρεμ- 25 φάτων, εὐτονώτερον· οἷον, λέγεται τόδε γενέσθαι· ἢ ὁ δεῖνα εἶπε τὸ καὶ τὸ γενέσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἢ μετὰ εὐκτικῶν, ὥς τό, ἀπήγγειλεν ὁ δεῖνα, ὅτι τὸ καὶ τὸ εἶη, ἢ γένοιτο, ἢ ἔσοιτο.

Ὁ ἐνεστώς ἢ μετὰ τοῦ νῦν συντάσσεται, οἷον, 30 νῦν γράφω· ἢ μετὰ τοῦ αἰ, οἷον, αἰ γράφω. Ὅταν οὖν λέγῃ Ἀριστίδης· ὦ Ζεῦ, πότερον σιωπῶ Σμύρνης κειμένης; οὐ τὸ νῦν σιωπῶ λέγει, τοῦτο γὰρ ἀνόητον τὸ ἐρωτᾶν, εἰ νῦν σιωπᾷ· ἀλλὰ τὸ αἰ σιωπᾷ ἐρωτᾷ· ἔστι δὲ ὑποτακτικόν, ἡγουν, πότερον βούλῃ ἵνα σιωπᾷ; Ἐντεῦθεν γὰρ φαμεν, δόξ

πρέπει πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν· τὸ πρέπει
μετὰ τοῦ νῦν συντάσσοντες. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀεὶ τὸ ἀν-
θρώπινον τέλος ἔχει ποτὲ, προστίθεται καὶ τό, εἰς
5 τοὺς αἰῶνας, ἵνα δηλώσῃ τὸ ἀθάνατον.

Ἐγὼ μὲν καὶ οἱ ἄλλοι· ἐγὼ καὶ τὸ παιδάριον
διελευσόμεθα· ἐγὼ διελευσόμεθα καὶ τὸ παιδάριον,
προεπίζευξις. Δύο ὀνομάτων ἐν συναπτομένῳ ῥήμα-
τι, ὅτε μὲν πρὸ ἀμφοτέρων τὸ ῥῆμα κεῖται, ὅτε δὲ
10 μετὰ αὐτῶν, ὅτε δὲ μετ' ἀμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ καὶ
ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς, καὶ τοῦτο ἢ κατὰ φύσιν ἢ
κατὰ σχῆμα. Ἐνικῶς μὲν κατὰ φύσιν, ὅτε προηγείται,
καὶ ὅτε μεσολαβεῖται, ὅλον, ἐμάχετο Ἀχιλλεύς τε
καὶ Παλαμῆδης· Ἀχιλλεύς τε ἐμάχετο καὶ
15 Παλαμῆδης. Πληθυντικῶς δὲ, κατὰ σχῆμα προε-
πιζεύξεως, ὅλον, Ἐμάχοντο Ἀχιλλεύς τε καὶ Πα-
λαμῆδης, καὶ Ἀχιλλεὺς ἐμάχοντο καὶ Παλαμή-
δης. Καὶ πάλιν πληθυντικῶς μὲν, καὶ κατὰ φύσιν, ὅταν
ὑστερον τίθεται, ὅλον, Ἀχιλλεὺς καὶ Παλαμῆδης
20 ἐμάχοντο· ἐνικῶς δὲ καὶ κατὰ σχῆμα, ὅλον, Ἀχιλ-
λεὺς καὶ Παλαμῆδης ἐμάχετο· πρὸ μὲν γὰρ τῶν
ὀνομάτων, καὶ μετὰ θάτερον τῶν ὀνομάτων, ἐνικὸν χρὴ
ῥῆμα τεθῆναι· μετὰ δὲ τὰ δύο ὀνόματα, πληθυντικόν.

Τοῦ μὲν τύψαιμι, τύψαις, πάντα τὰ πρόσωπα ἐπὶ
25 παντὸς ἀριθμοῦ ἐν χρήσει εἶσι· τοῦ δὲ τύψειας, αἰολι-
κοῦ, δευτέρου καὶ τρίτου ἐν ἐνικοῖς, καὶ τρίτου μόνου
ἐν πληθυντικοῖς.

Τὸ ὅτου καὶ ὅτῳ ἀντὶ τοῦ οὔτινος καὶ ὅτινι, καὶ
τοῦ καὶ τῷ ἀντὶ τοῦ τίνος καὶ τίνι, ἐρωτηματικοῦ, καὶ
30 τὸ τοῦ καὶ τῷ, ἃ καὶ ἐγκλίνονται, ἀντὶ τοῦ τινός καὶ
τίνι ἀορίστῳ, καὶ Ἀττικοὶ χρῶνται. Ἐπὶ δὲ τῆς αἰτια-
τικῆς οὔτε ὅτου οὔτε τόν λέγουσι, ποιηταὶ μέντοι
ἀντὶ τοῦ τοῦτον μετὰ τόνου λέγουσιν· καὶ δὴ καὶ
ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, ὅτων ἀντὶ τοῦ ὧντινων.

35 Ἀνθρώπους τίνυνται ὅτις κ' ἐπὶ ὀρθρον
ὁμόσση·

οὐκ εἶπεν οὔτινες, ἀλλ' ὅτις, ἢ ὅστις αὐτῶν, ἔλλειπτι-
κῶς, ἢ ἐπειδὴ καὶ τὸ ὅστις ἂν ἀόριστον ἀναφορι-
κὸν ὄν διὰ τὸ ἂν, ἐπὶ πάντων φέρεται, κἀνταῦθα μὲν
ἀπὸ πληθυντικοῦ ὀνόματος εἰς ἐνικὸν ἄρθρον μετῆλθεν.
Ἀλλαχοῦ δὲ τοῦναντίον ποιεῖ ἀπὸ ἐνικοῦ εἰς πληθυν-
τικόν, ὡς τό,

μήτις Ἀχαιῶν

ἐνθάδ' ἀπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷ τέ μοι
αἰεὶ

βουλὰς βουλεύουσι παρῆμενοι. 10

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Ἐνῆν γὰρ εἰπεῖν καὶ ἕκαστοι· ταῦτόν δὲ τὸ ἕκαστος
καὶ τὸ ἕκαστοι, ὥσπερ καὶ τὸ πᾶς καὶ πάντες· ταῦτόν
γὰρ εἰπεῖν, πᾶς ἄνθρωπος ἀναπνεῖ, καί, πάντες
ἄνθρωποι ἀναπνεύουσιν. 15

Οἱ τὴν τῶν ἀπόντων φροντίδα κεκτημέ-
νοι· ὅρα, ὅπως οὐχ ὡς τὰ ἄρθρα, οὕτω καὶ τὰ ὀνό-
ματα, ὧν εἰσιν ἕκαστα, κεῖνται, ἀλλ' ἀντιστρόφως·
δύνανται μέντοι τὰ τελευταῖα δύο ὀνόματα πεσεῖν, ὥς
καὶ τὰ αὐτῶν ἄρθρα, οἷον, οἱ τὴν τῶν ἀπόντων 20
κεκτημένοι φροντίδα. Εἰ δὲ τὸ τῶν ἐξαίρετη,
ἀδύνατον ἄλλως γραφῆναι, ἢ ὡς ἐξ ἀρχῆς· οἷον, οἱ
τὴν φροντίδα κεκτημένοι· οὐ γὰρ δυνατόν εἰ-
πεῖν, οἱ τὴν κεκτημένοι φροντίδα. Ἀνάγκη γὰρ
ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι τῷ μὲν τελευταίῳ ἄρθρῳ 25
τὸ οἰκεῖον ὄνομα συνάπτεσθαι, ἐπεὶ μηδὲν τὸ πρῶτον·
τὰ δ' ἄλλα ὀνόματα, ἐπειδήπερ ἅπαξ τῶν οἰκείων δι-
ξεύχθησαν ἄρθρων, ὡς ἂν γραφῶσιν, ὁπότερον δηλοῦ-
σι πρότερον θατέρου, καλῶς ἔχουσιν.

Τὸ μὲν πολὺ ἐστὶ τοῦ διωρισμένου ποσοῦς, τὸ δὲ 30
μέγα τοῦ συνεχοῦς· ὅπερ δὲ ἐστὶ τὸ συνεχὲς πρὸς τὸ
πολὺ, τοῦτο τὸ συχνὸν πρὸς τὸ πολὺ· δοκεῖ δὲ καὶ
τὸ συχνόν ἀπὸ τοῦ συνεχὲς γίνεσθαι, μετατεθέντος τοῦ
ν. Λαμβάνεται δὲ ἐνίοτε καὶ θατέρου ἀπὲρ θατέρου·
Ὅμηρος,

πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο,

ἀντὶ τοῦ μέγας καὶ . . .

Τὸ μακρόν ἦτοι ἐπιμηκες, καὶ τὸ ὑψηλόν τοῦ συνέ-
χου καὶ ταῦτα ποσού. Ἀλλὰ μακρόν μὲν λέγεται
τὸ παραλλήλως τῷ τοῦ ὀρίζοντος ἐπιπέδῳ κείμενον·
ὑψηλόν δέ, τὸ πρὸς ὀρθήν τῷ τοιούτῳ ἰσάμενον
ἐπιπέδῳ, ὥσπερ δὲ καὶ κίονα κείμενον μὲν μακρόν ἔστι
λέγοιμεν, ἀνεστῶτα δέ, ὑψηλόν· μακρόν μὲν οὖν καὶ
τὸ ὑψηλόν λέγειν δύναται, τὸ μόντοι μακρόν οὐδέποτε
ἂν ὑψηλόν.

- 10 Τριῶν ὄντων ἐν οἷς λογισμοῦ καὶ αἰσθησεως ἐστέ-
ρηται ἄνθρωπος ζῶν, μανίας, μέθης καὶ ὕπνου· μανία
μὲν ἀντίκειται σωφροσύνῃ, μέθη δὲ τὸ νήφειν, ὕπνος
δὲ τό τε ἐργηγορέναι, καὶ τὸ ἀργυπνεῖν.

Ἰλαος καὶ ἱλεως ὁ εὐμένης· ἱλαρός ὁ προσητής.

- 15 Ἄνομον καὶ παράνομον ἢ τῶν ἀνθρωπίνων νόμων
παράβασις· ἀθέμιτον δέ, ἢ τῶν θείων.

Τὸ πρέσβα κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποκοπὴν γίνεται,
ἦτοι τοῦ πρεσβυτάτη· διὰ ταῦτο γὰρ καὶ συνεσταλμέ-
νον ἔχει τὸ α.

- 20 Διεῖν ἐναντίων ὀνομάτων ὄντων, οἷον, τοῦ πο-
λύς καὶ τοῦ ὀλίγος, ὁποτέρῳ αὐτῶν προσέλθῃ τὸ
οὐ ἀπαφαντικὸν ἐπιρρόημα, ταῦτόν τῳ ἑτέρῳ γίνεται,
τό τε γὰρ οὐ πολὺς τῷ ὀλίγος, καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος
τῷ πολὺς.

- 25 Ἐκάτεροι καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ δύο, ἕκαστοι καὶ πάν-
τες ἐπὶ πολλῶν. Διαφορὰ δέ, ὅτι τὸ μὲν ἕκαστοι καὶ
ἕκαστοι ἐπὶ τῶν διηρημένως ἐνεργούντων τι νοεῖται·
τὸ δὲ ἀμφοτέρω καὶ πάντες ἐπὶ τῶν συνημμένως.

Ἄττικῳ ἔδει φησὶν Ὅμηρος,

- 30 ἀλλὰ θεῶν ᾧριστος ὃν ἡὔκομος τέκε
Ἀητώ·

περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγων, καίτοι τοῦ Διὸς ἀρίστου
τῶν θεῶν ὄντος. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ πρὸς ἅπαντα ἄνδρα
λέγουσιν, βέλτιστε ἀνδρῶν· καίτοι γε οὐ πάντες

35 ἀρίστοι.

N. Πῶς δυνάμεθα εἰδέναι τὸ οὐδέτερον πότερον εὐθείᾳ ἐστὶν ἢ αἰτιατικῇ; Dm Ch

II. "Όταν μὲν ἀμεταβάτως τὸ ῥῆμα πρὸς τὸ οὐδέτερον συντάσσεται, εὐθείᾳ ἐστὶν· ὅταν δὲ μεταβατικῶς αἰτιατικῇ· ἐπειδὴ καὶ πᾶν ῥῆμα ἀμεταβάτως μὲν, 5 εὐθείᾳ συντάσσεται, μεταβατικῶς δέ, πλαγίᾳ. Καὶ ἄλλως· εἰ μὲν ἐστὶ τις ἑτέρα εὐθεία ἐν τῇ συντάξει, ἢ ἐν τὸς κειμένη, ἢ ἔξωθεν νοουμένη, αἰτιατικῇ ἐστὶ τὸ οὐδέτερον, οὐδὲν γὰρ ῥῆμα δυσὶν εὐθείαις συντάσσεται· εἰ δὲ οὐκ ἔστι, αὐτὸ τὸ οὐδέτερόν ἐστιν ἢ εὐθεία· πᾶν 10 γὰρ ῥῆμα εὐθείαν ἀπαιτεῖ.

Τὸ μὲν πᾶς τοῦ διωρισμένου ἐστὶ ποσοῦ, οὗ μέρος τὸ τίς· τὸ δὲ ὅλος τοῦ συνεχοῦς, οὗ μέρος, ἡμισυ, τρίτον, τέταρτον, καὶ ἐφεξῆς.

Ὁ μὲν ξύλινος θρόνος καὶ λίθινος δίσκος 15 μετουσιαστικά λέγονται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ξύλου καὶ λίθου γίνονται· τὸ δὲ ἀνθρώπινος ὀφθαλμός οὐκ ἐστὶ μετουσιαστικόν, ἀλλ' ὥς τὸ ἀνθρώπειος, κτητικόν. Εἰ γὰρ καὶ μὴ κτήμα ὁ ὀφθαλμός τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' οὖν μέρος, οὐκέτι δὲ καὶ ἐξ ἀνθρώπου γίνεται· οὐ 20 γὰρ ὥσπερ ἀπὸ ξύλου ξύλινος θρόνος γίνεται, οὕτω καὶ ἀπὸ ἀνθρώπου ἀνθρώπινος κατασκευάζεται ὀφθαλμός· τὸ μὲν γὰρ ξύλον τῶν ὁμοιομερῶν ἐστὶν, ὁ δὲ ἀνθρωπος τῶν ἀνομοιομερῶν. Ἄλλ' ἐπὶ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν γίνεται τὰ μετουσιαστικά. 25

Ἀγάλλω, τὸ τιμᾶ· καὶ Εὐριπίδης,

γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι,
τουτέστι, τιμῆσαι. Καὶ τις ἕτερος, θεῶν μὲν τὴν Ἀθηναίων ἡγάλλεν. Ἐξ οὗ ἄγαλμα γίνεται, ταῦτον ὃν τῷ σέβασμα. Ἀγάλλομαι δέ, τὸ χαίρω. 30

Αἰρῶ, τὸ κατέχω· καὶ γὰρ λόγον αἰρεῖν οὕτω φαμέν. Αἰροῦμαι δέ, τὸ προκρίνω.

Αἰρεῖζω, τὸ αἰρέσει πρόκειται· αἰρετίζομαι δέ, τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω.

Σοφίζω σε, τὸ σοφίαν ἐντίθημί σοι· σοφίζομαι 35 δέ σε, τὸ παραλογίζομαι καὶ ἀπατῶ.

Κομίζω, τὸ φέρω, καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἐπιτελεῖς ἀξιῶ, ὃ καὶ κομᾷ· κομίζομαι δέ, τὸ λαμβάνω.

Κόπτω μὲν θυραν· κόπτομαι δέ, τὸ θρηνῶ, καὶ κοπετὸς ἐντεῦθεν.

- 5 Στέλλω, τὸ ἀποστέλλω· στέλλομαι δέ, τὸ πορεύομαι. Ἔχω, τὸ κέκτημαι· ἔχομαι τὸ ἄπτομαι, Ἐξέχει μὲν καὶ προέχει καὶ προβέβληται ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πῆλα γος· ἐξέχεται δέ τινος ὁ φιλεῖν αὐτόν.

- Προσέχει μὲν τις τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις· πρὸς-
10 ἴσχεται δέ, τὸ προσκείμενός τε καὶ προσκολλητάς. Ἀνέχει μὲν κίων οἰκίαν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος, καὶ πηγὴ καὶ βοτάνη· ἀνέχεται δέ τις τοῦ λυποῦντος, ἐπειδὴν φέρη. Ἀπέχει μὲν Χαλκηδὼν Βυζαντίου στάδια τόσα· ἀπέχεται δέ τις κρεῶν καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων.

- 15 Ἄπτω λύχνον, καὶ ἄπτω βρόχον, ὃ δὴ καὶ ἄπτομαι· ἄπτομαι δέ, τὸ ψαύω, ἐξ οὗ καὶ ἀφή.

- Βάλλει μὲν τις τινα βέλει, ἢ λίθω, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς ἄγγος· βάλλεται δέ τόδε ἐπὶ νοῦν ὁ ἐρθνυμούμενος· Προβάλλει τις τόδε, ἥτοι προτίθῃσι· προβάλλεται δέ μάρτυρας ἢ αἰτίαν. Καταβάλλει τινὰ τις καθαιρῶν· καταβάλλεται δέ θεμέλιον ἢ ἀρχή, ἢ σπόρος, ἢ χρῆος, ἢ φόρος ἢ τίμημα. Ὑποβάλλει τις τινα λόγον, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· ὑποβάλλεται δέ τὰ ἀλλότρια, ὃ ἴδια ποιούμενος, ὅθεν καὶ ὑποβολιμαῖος. Ἐπι-
25 βάλλει τις ἐπιτιθεῖς ἢ νοῶν· ἐπιβάλλεται δέ τῷδε τι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ. Παραβάλλει τις τόδε τῷδε, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει· παραβάλλεται δέ, ριψοκινδύνως τι ποιῶν. Ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἢ πηγὴ· ἀναβάλλεται δέ τις, τὸ ὑπερτίθεται, καὶ ἄδει, καὶ ἐνδύεται. Ἀπέβαλον
30 μὲν, ὃ ἄκων ἀπώλεσα· ἀπεβαλόμην δέ, ὅπερ ἐκὼν ἔφριψα.

Ἀποδίδωμι μὲν τὸ ὀφειλόμενον· ἀποδίδομαι δέ ἵκπον, ἥτοι πιπράσκω.

- Ἀντιλαμβάνω μὲν ἕτερον ἀνδ' ἑτέρου· ἀντιλαμβάνωμαι δέ τοῦ ἵκετον, ὃ ἐστι, βοηθῶ.

Ἐπέλαβε μὲν ἥλιον δύντος τὴν γῆν σκότος· ἐπελά-

βετα, δὲ τις ἑτέρου τὸ μὴ προσῆκον αὐτῷ εἰπόντος ἢ πράξαντος.

www.libtool.com.cn

Φέρει μὲν τις βιβλίον· φέρεται δὲ ἐπὶ τινα πράξιν. Ἐκφέρει μὲν τις νεκρόν, ἢ ψῆφον· ἐκφέρεται δὲ, ὁ καὶ δέοντος ἔξω φερόμενος. Προσφέρει μὲν τις τινὶ δῶρα· προσφέρεται δὲ τις τινὶ πράως, ἢ τούναντιον· ὃ δὴ καὶ σημαίνει διάθεσιν. Διαφέρει μὲν ἥλιος σελήνης· διαφέρεται δὲ τις πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ πατρῷου κλήρου.

Προτρέπει τις τινα, ἐπειδὰν εἰς ἔργον αὐτὸν διεγείρῃ· προτρέπεται δὲ τις θεόν, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. Ἀποτρέπει μὲν, ὁ κωλύων τινα· ἀποτρέπεται δὲ τις τὰ ἐξ ὀνείρων δαίματα, τουτέστιν ἀπεύχεται, ἀποδιπομπεῖται.

Συστρέφει μὲν τις ἑτέρου χεῖρα ἢ τράχηλον· συστρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες, αὐθις συσπειραθῶσιν, ὅθεν καὶ συστροφή καὶ σύστρεμμα. Ἀναστρέφει μὲν ὁ ὑποστρέφων· ἀναστρέφεται δὲ τις πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἐπιστρέφει μὲν τις ἐκ κακίας εἰς ἀρετήν, ἢ ἑαυτὸν ἢ ἕτερον· ἐπιστρέφεται δὲ τινος ὁ κηδόμενος αὐτοῦ. Ἀποστρέφει μὲν τις εἰς τοῦπίσω τὸ πρόσωπον, ἢ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἢ ἑτέρου· ἀποστρέφεται δὲ τινα ὁ μισῶν.

Προάγει τις τινα, τουτέστι προφθάνει· προάγεται δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταται τόδε τι ποιεῖν ἢ λέγειν. Παράγει μὲν ὁ παριών· παράγεται δὲ κατὰ τὴν γραμματικὴν, λέξις ἐκ λέξεως.

Ἀμείβει τις ἱμάτιον ἢ ὀκλαν· ἀμείβεται δὲ τινα χρυσίῳ ἢ τοιούτῳ τινί.

30

Δίω μὲν, τὸ ἐλλείπω· δέομαι δὲ, τὸ χρῆζω καὶ ἱκετεύω.

Προνοεῖ μὲν τις, τὸ ἀπλῶς πρότερον νοεῖ τι· προνοεῖται δὲ τινος, ὁ προμηθεύμενος.

Ἀμύνει τις τινὶ βοηθῶν· ἀμύνεται δὲ τινα τιμωρῶν καὶ μαχόμενος.

Κομίζω, τὸ φέρω, καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἐπιτελεῖς ἀξιῶ, ὃ καὶ κομῶ· κομίζομαι δέ, τὸ λαμβάνω.

Κόπτω μὲν θυραν· κόπτομαι δέ, τὸ θρηγνῶ, καὶ κοπετὸς ἐντεῦθεν.

- 5 Στέλλω, τὸ ἀποστέλλω· στέλλομαι δέ, τὸ πορεύομαι. Ἔχω, τὸ κέκτημαι· ἔχομαι τὸ ἄπτομαι, Ἐξέχμην καὶ προέχει καὶ προβέβληται ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πλάτος· ἐξέχεται δέ τινος ὁ φιλεῖν αὐτόν.

- Προσέχει μὲν τις τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις· προσ-
10 ἴσχεται δέ, τὸ προσπέφυκε καὶ προσκολλᾷται. Ἀνέχει μὲν κίων οἰκίαν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος, καὶ πηγὴ καὶ βοτάνη· ἀνέχεται δέ τις τοῦ λυποῦντος, ἐπειδὴ φέρη. Ἀπέχει μὲν Χαλκηδὼν Βυζαντίου στάδια τόσα· ἀπέχεται δέ τις κρεῶν καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων.

- 15 Ἄπτω λύχνον, καὶ ἄπτω βρόχον, ὃ δὴ καὶ ἄπτομαι· ἄπτομαι δέ, τὸ ψαύω, ἐξ οὗ καὶ ἄφῃ.

- Βάλλει μὲν τις τινα βέλει, ἢ λίθω, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς ἄγρος· βάλλεται δέ τόδε ἐπὶ νοῦν ὁ ἐνθυμούμενος. Προβάλλει τις τόδε, ἥτοι προτίθησι· προβάλλεται δέ μάρτυρας ἢ αἰτίαν. Καταβάλλει τινὰ τις καθαιρῶν· καταβάλλεται δέ θεμέλιον ἢ ἀρχή, ἢ σπόρος, ἢ χρῆος, ἢ φόρος ἢ τίμημα. Ἐποβάλλει τις τινι λόγον, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· ὑποβάλλεται δέ τὰ ἀλλότρια, ὃ ἴδια ποιούμενος, ὅθεν καὶ ὑποβολιμαῖος. Ἐπι-
25 βάλλει τις ἐπιτιθεῖς ἢ νοῶν· ἐπιβάλλεται δέ τῷδε τινι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ. Παραβάλλει τις τόδε τῷδε, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει· παραβάλλεται δέ, ῥιψοκινδύνως τι ποιῶν. Ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἢ πηγὴ· ἀναβάλλεται δέ τις, τὸ ὑπερτίθεται, καὶ ἄδει, καὶ ἐνδύεται. Ἀπέβαλον
30 μὲν, ὃ ἄκων ἀπώλεσα· ἀπεβαλόμην δέ, ὅπερ ἐκὼν ἔφριψα.

Ἀποδίδωμι μὲν τὸ ὀφειλόμενον· ἀποδίδομαι δέ ἔκπον, ἥτοι πιπράσκω.

- Ἀντιλαμβάνω μὲν ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου· ἀντιλαμβάν-
35 νομαι δέ τοῦ ἰκέτου, ὃ ἐστι, βοηθῶ.

Ἐπέλαβε μὲν ἥλιον δύντος τὴν γῆν σκότος· ἐπελά-

βετε, δὲ τις ἑτέρου τὸ μὴ προσῆκον αὐτῷ εἰπόντος ἢ πράξαντος.

www.libtool.com.cn

Φέρει μὲν τις βιβλίον· φέρεται δὲ ἐπὶ τινὰ πράξιν. Ἐκφέρει μὲν τις νεκρόν, ἢ ψῆφον· ἐκφέρεται δὲ, ὁ τοῦ δέοντος ἔξω φερόμενος. Προσφέρει μὲν τις τινὶ δῶρα· προσφέρεται δὲ τις τινὶ πράως, ἢ τούναντιον· ὃ δὴ καὶ σημαίνει διάθεσιν. Διαφέρει μὲν ἥλιος σελήνης· διαφέρεται δὲ τις πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ πατρῷου κλήρου.

Προτρέπει τις τινὰ, ἐπειδὴν εἰς ἔργον αὐτὸν διεγείρῃ· προτρέπεται δὲ τις θεόν, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. Ἀποτρέπει μὲν, ὁ κωλύων τινά· ἀποτρέπεται δὲ τις τὰ ἐξ ὀνείρων δαίματα, τουτέστιν ἀπεύχεται, ἀποδιπομπεῖται.

Συστρέφει μὲν τις ἑτέρου χεῖρα ἢ τράχηλον· συστρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται, ἐπειδὴν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες, αὐθις συσπειραθῶσιν, ὅθεν καὶ συστροφή καὶ σύστρεμμα. Ἀναστρέφει μὲν ὁ ὑποστρέφων· ἀναστρέφεται δὲ τις πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἐπιστρέφει μὲν τις ἐκ κακίας εἰς ἀρετήν, ἢ ἑαυτὸν ἢ ἕτερον· ἐπιστρέφεται δὲ τινος ὁ κηδόμενος αὐτοῦ. Ἀποστρέφει μὲν τις εἰς τοῦπίσω τὸ πρόσωπον, ἢ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἢ ἑτέρου· ἀποστρέφεται δὲ τινὰ ὁ μισῶν.

Προάγει τις τινὰ, τουτέστι προφθάνει· προάγεται δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταται τόδε τι ποιεῖν ἢ λέγειν. Παράγει μὲν ὁ παριών· παράγεται δὲ κατὰ τὴν γραμματικὴν, λέξις ἐκ λέξεως.

Ἀμείβει τις ἱμάτιον ἢ ὀκλαν· ἀμείβεται δὲ τινὰ χρυσίῳ ἢ τοιούτῳ τινί.

30

Δίω μὲν, τὸ ἐλλείπω· δέομαι δὲ, τὸ χορήγῳ καὶ ἱκετεύω.

Προνοεῖ μὲν τις, τὸ ἀπλῶς πρότερον νοεῖ τι· προνοεῖται δὲ τινος, ὁ προμηθεύμενος.

Ἀμύνει τις τινὶ βοηθῶν· ἀμύνεται δὲ τινὰ τιμωρῶν καὶ μαχόμενος.

35

Ἄρκει μὲν, καὶ ἱσχυρεῖ τις τινι βοηθῶν· ἀρκεῖται δὲ τῷδε, ὃ ἄλλος ἔχων αὐτοῦ.

Γράφω γράμματα· γράφομαι δὲ σε φόνου. Πα-
ραγράφει τις ὡς ἐν βιβλίῳ περὶ τὴν σελίδα γράφει·
5 παραγράφεται δὲ τὸν μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ διακρούεται.

Ἐπιγράφει τις ἐπιγράμματα γράφων· ἐπιγράφεται
δὲ τόνδε τὸν δεσπότην, ἥτοι ὁμολογεῖ. Συγγράφει
τις τινι, κοινῶν αὐτῷ τοῦ γράφειν· συγγράφεται δὲ,
ὃ τὰ καθ' ἑαυτὸν γινόμενα γραφῇ παραδιδούς.

10 Πλάττει μὲν κεράμιον κεραμεύς, καὶ λόγους ὁ
ψευδόμενος· πλάττεται δὲ ὁ προσποιούμενος.

Ἀπαλλάττει μὲν ὁ ἀμοιβὴν ποιούμενος, καὶ δια-
λάττει ὁ διαφέρων· καταλλάττεται δὲ καὶ διαλλάττεται
ὁ φιλιούμενος.

15 Ὁρέγει τις τινι χεῖρα· ὀρέγεται δὲ, ὃ τινος ἐφιέ-
μενος.

Φαίνει τις τι, ἀντὶ τοῦ δείκνυσι· φαίνεται δὲ τό-
δε, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ.

Ἀποφαίνει τις τόδε ἀποδεικνύς· ἀποφαίνεται δὲ
20 περὶ τοῦδε τόδε, ἀπόφασιν καὶ ψῆφον ἐκφέρων.

Ἀνακαλεῖ τις τινα ὑποστρέφειν αὐτὸν προτρεπό-
μενος· ἀνακαλεῖται δὲ τι ὁ ἀνακτώμενος.

Ἀνίστησι τις ἀρχὴν ποιούμενος· ἀνίσταται δὲ τιν
ὁ ἐναντιούμενος.

25 Συνίστησι τις τινα μαρτυρῶν αὐτῷ τὰ χρηστά·
συνίσταται τὸ ὑπαρξιν ἔχον καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι.

Παρίστησι τις τι, ὃ ἀποδείκνυσι· παρίσταται δὲ
τινι τόδε, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ· καὶ παρίσταται ὁ πλησίον
τινὸς ἰστάμενος.

30 Ἐφίστησι τις τοῖς ἀναγινωσκομένοις, μετ' ἐπιστα-
σίας αὐτὰ διῶν· ἐφίσταται δὲ ὁ ἐλθών.

Ἐφίστησι μὲν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὑπόστασιν τού-
τοις διδούς· ὑφίσταται δὲ λυπηρὰ ὁ πάσχων.

Συμβάλλει ὁ συναρμόζων, καὶ συμβάλλει πόλε-
35 μόν· συμβάλλεται δὲ τόδε τι, ἀντὶ τοῦ στοχάζεται.

Ἐμπορεῖ τις εἰς ἀγγεῖον οἶνον, οὐπερ ἐναντίον
τὸ ἔμπορεῖ· ἐμπορεῖται δὲ πλούτου, ὃ ἐμπλεησμένος.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗΜΑ-
ΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

Πάντα μὲν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀν-
άγκη συνίστασθαι· ἀλλ' οἱ Ἀττικοὶ συντομίας χάριν ἐνλο-
τε θάτερον τούτων ἕκωθεν νοεῖσθαι διδόασιν. Ἐπὶ 5
μὲν ὀνόματος· οἶον, τὸ σπείρειν, ὅπου χρη̃ πρὸς-
κείμενον τῇ γῇ· ἐνταῦθα πωλεῖν τε χρη̃ καὶ
ἀνείσθαι· λείπει τό, τινά, ἀνθρώπον δηλονότι.
Ἐπὶ δὲ ῥήματος· οἶον, τῶν προσδιαλεγομένων θάτερον
φαιμένου, τὰ γὰρ ὑπὲρ εὐπλοίας πρὸς τουτονὶ 10
τὸν σκοπὸν θεωροῦσι Φοίνικες, ὃ ἕτερος ἐπι-
φέρει, σοφοὶ γὰρ τὰ ναυτικὰ ὄντες· λείπει γὰρ
τὸ θεωροῦσι, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. Τοῦ μὲν
δὲ πολλῷ ἐπιεικέστερον ἢ μακροῷ· λείπει τὸ
χρη̃μα, τὸ μέτρον, τὸ ἐστίν· Διελθὲ 15
μοι ταῦτά τε καὶ ὅσα Πρωτεσίλλεω γινώ-
σκεις· λείπει τό, ἄλλα πράγματα.

Ἐν καλῷ τοῦ χωρίου ἢ πόλιν ἐκτίσται·
λείπει τὸ μέρει. Νεκρὸς μελίων ἢ ἀνθρώπου
δόξαι· οὐ τὸ ἐντελές, νεκρὸς μελίων ἢ ὥστε 20
ἀνθρώπου νεκρὸς εἶναι δόξαι.

Εἰ δὲ ταῦτα οἷα ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρό-
νον· οὐ τὸ ἐντελές, εἰ δὲ ταῦτα τοιαῦτά ἐστιν,
οἷα δίκαια εἶναι ἀπιστεῖσθαι διὰ τὸν χρό-
νον. Ὅμηρος,

25

ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούμεν,
ἀντὶ τοῦ, καθεστηκότος· λείπει ἢ κατὰ.

Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κε-
λεύει.

λείπει, εἰπεῖν. Ὅμηρος,

30

δῶρα δ' ἐγὼν δδς πάντα παραδχεῖν·
λείπει, ἐτοῖμός εἰμι.

αὐτίκα δ' ἀγγελίουςα Δία Κρονίωνα προσ-
ηύδα·

5 λείπει τό, ἦλθε, καὶ καὶ σύνδεσμος, οἶον, αὐτίκα
ἦλθεν ἀγγελίουςα καὶ Δία Κρονίωνα προσηύδα.

ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν δς κε θά-
νῃσι·

λείπει τό, ἔνδρα.

10 ὅσσοι δ' ἄν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λί-
πωνται,

μεμνηῆσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτυος·
λείπει τό, τούτους.

ρίψ' ἐπιθινύσας βόσιν ἰχθύσιν·

15 λείπει τό, εἰς.

ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον·

ἀντὶ τοῦ, ἀπέρχεσθε.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΜΑΚΡΩΝ Η ΒΡΑΧΕΩΝ.

Τὰ διὰ τοῦ ἀναι καὶ υναι ἀπαρέμματα, ὅσα μὲν
ἐνεστῶτός ἐστι χρόνου — τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ μόνων
20 τῶν εἰς μι — βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχει· οἷόν ἐστι
τὸ ἰστάναι καὶ ξευγνύναι καὶ δεικνύναι καὶ
τὰ τοιαῦτα. Καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ τιθέναι τε καὶ
διδόναι, καὶ ταῦτα γὰρ ἐνεστῶτος ὄντα βραχεῖαν
αὐτὴν καθαρώτατα ἔχει.

25 N. Καὶ μὴν τὸ εἶναι, ἐνεστῶτος ὄν, οὐ βραχύνεται
κατὰ τὴν παραλήγουσαν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ βραχεῖαν
οὐσαν, ἐξέτεινεν.

Π. Οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὸν λόγον, ὃ Νεόφρον,
ἐπεὶ γὰρ ἐνεστῶτος μὲν ἀπαρέμματος οὐδὲν ἐστὶν εὐ-
30 ρεῖν δισύλλαβον· ὅσα δὲ ἀορίστων εἰσὶ, ταῦτα μακροῦ

παραλήγεται· τούτου χάριν καὶ τὸ ἔναι· (sic) τοῖς δι-
 συλλαβοῖς τῶν ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, ἐξέτεινε τὴν
 ἑαυτοῦ παραλήγουσαν· οὐ μὴν τὸ γε ἔναι τοῦτ' ἐπα-
 θεῖν, οὔτε τὸ δασυνόμενον, ἐπειδὴ περ ἅπαξ ὑπερβέβηκε
 τὴν δισυλλαβίαν. "Ὅσα δ' ἐξ ἀορίστου γίνεται, τοῦτο δ'
 ἐπὶ τριτῆς πέμπτῃς τῶν βαρυτόνων, καὶ τῶν εἰς μί
 πάντα γίνεται, μακρὰν αὐτὴν ἔχει· καὶ τῆς μὲν πέμ-
 πτης ἐστὶ τὸ σημάζειν καὶ ὑφᾶναι, σεμνῦναι τε
 καὶ καλλῦναι, καὶ ἔτι κλῖναι καὶ κρῖναι· καὶ
 γὰρ ἐπὶ ταύτης δὴ τῆς συζυγίας αἰεὶ φύσει μακρὰν τὴν 10
 παραλήγουσαν ὁ ἀόριστος ἔχει. Τῶν δὲ εἰς μί τὸ τε
 φᾶναι καὶ τεθνᾶναι καὶ διαδρᾶναι καὶ φῦναι,
 ὡς μαρτυρεῖ σοι τὸ θεῖναι καὶ δοῦναι· καὶ ταῦτα
 γὰρ ἀορίστου ὄντα, ἐκφανέστατα μακρὰν αὐτὴν ἔχει.

N. Καὶ πόθεν, ὦ Παλαίτις, τοῦτο γίνεται; τὰ 15
 μὲν τῶν ἐνεστώτων ἀπαρέμφατα βραχεῖαν ἔχειν τὴν
 παραλήγουσαν, τὰ δὲ τῶν ἀορίστων, μακράν;

Π. Ἐντεῦθεν, ὦ Νεόφρον, ἐπεὶ γὰρ πασῶν συ-
 ζυγῶν οἱ παρακείμενοι τὰ ἑαυτῶν ἀπαρέμφατα διὰ
 βραχείας τῆς παραληγοῦσης ἐκφέρουσιν, οἱ δὲ τῶν εἰς 20
 μί ῥημάτων ἐνεστώτες συγγενεῖς εἰσι τοῖς παρακειμέ-
 νοις, καὶ ὡς ἐνεστώτες παρακείμενοι, καὶ ὡς ὁμοίως
 ἐκείνοις ὡς τὰ πολλὰ χρώμενοι τῇ ἀναδιπλασίῳ, τοῦ-
 του δὲ χάριν ἠκολούθησε καὶ τὰ τούτων ἀπαρέμφατα
 βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχειν. Καὶ τοῦτό γε οὐ- 25
 δὲν θαυμαστόν, ὅποτα καὶ ποιηταὶ καὶ τὰ τῶν βαρυ-
 τόνων ἐνεστώτων οὔτινες οὐκ ἀναδιπλασιάζονται, καὶ
 τὰ τῶν μελλόντων πασῶν συζυγῶν καὶ ἔτι τὰ τῶν εἰς
 μί ἀορίστων ἀπαρέμφατα διὰ βραχείας τῆς παραληγοῦ-
 σης ἐκφέρουσι, τυπτέμεναι λέγοντες, καὶ τυψέμε- 30
 ναι, καὶ ἐλθέμεναι, καὶ ποιησέμεναι, καὶ θέ-
 μεναι. Τὸ γὰρ τυπτειν καὶ τᾶλλα τυπτέναι ποι-
 οῦντες, καὶ τὴν με συλλαβὴν ἐπεντιθέντες, καὶ τὸν
 τόνον ἐπὶ τῆς προτέρας παραληγοῦσης αὐθις φυλάσ-
 σοντες, ἵνα καὶ ταύτην τὴν διαφορὰν προπαροξυνό- 35
 μενα πρὸς τῇ ἐπενθέσει τῆς μὲν πρὸς τὰ τῶν ἀναδι-

διπλασιασμένων χρόνων ἔχουσιν ἀπαρέμματα, οὕτως
 ποιοῦσιν τὰ ἀπαρέμματα. Οἱ δ' αὐτοί, δοκοῦν, οὕτως
 ἔστιν ὅτι καὶ τὸν τελευταῖον διφθογγὸν ἀπρόσμενον,
 τυπτέμεν προφέρουσι, τὸ γὰρ μὲν ἔναι, ὃ καὶ εἶ-
 ναι γίνεται, ἔμεναι ποιοῦντες, τὸ μὲν διπλασιασθέν
 ἔστιν ἐν οἷς· καὶ ταῦτο ποιοῦσιν ἐνταυτοῖς ἀπρόσμε-
 νον, ἐπειπερ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· ἐν γὰρ τοῖς ἀπὸ φων-
 ήεντος ἀρχομένοις, οὐδαμοῦ πεποιήκασιν· ὥς ἐν αἷ-
 θέμεναι καὶ δόμεναι.

- 10 Ἐπεντιθέασι δὲ τὴν με συλλαβὴν ἐν οἷς ἀπαρέμ-
 φάτοις ἀναδίπλωσις οὐχ εὐρίσκεται, ὥς ἐν εἴς τυπτέμεναι,
 τυπτέμεναι ποιοῦντες, καὶ δοῦναι, δόμεναι, καὶ
 ξευγνύναι, ξευγνύμεναι· ἐν οἷς δ' ἔστι ἀναδί-
 πλωσις, οὐδαμῶς· οὔτε γὰρ διδόμεναι λέγουσι, οὕτως
 15 τετυφόμεναι. Καὶ τὰ μὲν τῶν ἐνισφώτων ἀπαρέμματα
 οὕτω βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, τὰ δὲ τῶν
 ἀορίστων μακράν, ἐπειδήπερ ὥς τὰ πολλὰ πάντες ἀόρι-
 στοί, κἄν τε φύσει κἄν τε θέσει, μακροῦ παραλήγονται,
 πλὴν μετρίων τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης
 20 συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ὥς τὸ ἦνυσα, καὶ ἔφρασα,
 καὶ ἔπτυσσα· καὶ τινῶν τῶν ἐκ τῶν περισπωμένων· ὥς
 τὸ ἐπήνεσα, ἐγέλασα, ἤρσα. Σίγα, τὸ μὲν
 προστακτικόν, σπονδειακὸν ὄν, παροξύνεται, καὶ Σο-
 φοκλῆς,

25 σίγα νυν ἔστώς·

τὸ δ' ἐπίρρημα, τροχαϊκὸν ὄν, περισπᾶται, ὥς ὁ αὐ-
 τὸς Σοφοκλῆς,

οὐ σίγ' ἀνέξει.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

Τὸ ἑμμετρον εἶδος τοῦ λόγου πρότερον ἠνυθῆσε
 80 τοῦ πεζοῦ, ὥς τοῦτ' εἰδέναι δίδωσιν Ὅμηρος τε καὶ
 Ὅρφευς καὶ Ἡσίοδος καὶ ἄλλοι ὅσοις πρώτοις ἀπάν-

οὐκ ἔστιν Ἕλλησιν τοῦ συγγραμμάτα καταλιπεῖν ἐμέλησε τοῖς
 ἀδύστερον. "Οθεν καὶ πολλῆς αἰδοῦς ἤξιωται, καὶ πρὸς
 τῶν περὶ αὐτοὺς μὲν, οὐδὲν δὲ ἦττον ἀρχαίων ἀκεί-
 νων· πᾶν γὰρ ὅ τι ἂν παραλαβὸν τὸ μέτρον ἐκόσ-
 μησε, τοῦτο πᾶσιν ἀπλῶς νόμος, τοῦτο δόγμα, τοῦτο δ
 χρησμὸς ἀπὸ τριποδοῦς· καὶ ὅσοι δὴ δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 παρ' Ἕλλησιν ἀπηνέγκαντο, μικροῦ πάντας ἂν ἰδοῖς
 φιλοτιμωμένους τοῖς τῶν μέτρων γραφάντων ἐπέσι τὰς
 ἐκντῶν γραφὰς ἐν πολλοῖς ὥραττειν, ὥσπερ σῶματι
 καλῷ κάλλιστον κόσμον προστιθέντας τε καὶ περιτιθέν- 10
 τας. Καὶ μὴν οὐδ' ὁ Πύθιος ἀπηξίου τοῖς ἐρωτῶσιν
 ἐτέρως χρᾶν· μέτρον δὲ τιμῶν ἐν ἅπασι διετέλεσεν,
 ὥσπερ δεδωκίως, μὴ ἄπιστα δόξῃ λέγειν, εἰ μὴ πρὸς
 ταυτὶ τὸ μέτρον ὑπηρετούμενον ἔχοι. Οὕτως ἡ μαρ-
 τυρία μεγίστη πανταχόθεν τῷ μέτρῳ· καὶ τὸν Φωκυ- 15
 λίδην·

πάντων μέτρον ἄριστον,
 φάμενον, οὐ μᾶλλον ἂν ἐπὶ τῆς ἐν ἔργοις συμμετρίας
 οἰηθείην τὸ ἔπος λέγειν, ἢ τοὺς πρὸς μέτρον οἶα δὴ
 κανόνας συντεθέντας τῶν λόγων ἄριστα πάντων ἔχειν. 20
 Ποιεῖται μὲν οὕτω καὶ χρησμοῖς καὶ μέτροις ἔχαιρον·
 ἐπεὶ δὲ εἰς πληθος τὰ τε τῶν ἀνθρώπων πράγματα
 ἐξηνέχθη, καὶ πολλοὶ περὶ πολλῶν ἐνεσθῆσαντο γρά-
 φειν, χαλεπὸν τε τὸ ἔργον ἐφάνη, καὶ ἥμισυ πάντων
 εὐμεταχείριστον. Τῶν οὖν μηδὲν ἄλλο ποιεῖν ἐχόντων, 25
 ἦν πρὸς τὸ λογοειδὲς τὰ γραφόμενα μεταρμόδαι, οὐ
 πόρρω τῆς ἐν λόγῳ ὁμιλίας, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἐκ-
 χρηντο. Ἀλλὰ γὰρ ἔδει τεθῆναι καὶ ὄνομα τῷ εἶδει·
 καὶ τέθειται τὸ πεζόν· ἀληθείας φίλοι γὰρ ὄντες οἱ
 τοῦτο θέμενοι, οὐκ ἐπησχύνθησαν ἐξαγγεῖλαι, ὥς ἐκ 30
 τοῦ μέτρον κατενεχθέντες, πρὸς τοῦτο τὸν λόγον ἤρει-
 σαν. Οὐ μέντοι παντάπασιν ἄχρηστόν σφισι τὸ μέτρον
 καὶ ἀργὸν κατεσάπη· ἀλλ' ἐπιγράμματα πάντα στηλῶν
 τε καὶ ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων καὶ τάφων καὶ ναῶν
 καὶ τῶν ἄλλων, τὸ μέτρον ἄριστον ἡρῶον ἢ ἐλέγειον 35
 διέταττε· τοὺς δὲ πρὸς τὸ κρεῖττον ὕμνους αὐτὸ διέ-

τίθει, καὶ γινῶμαι πᾶσαι ἔδανμάσθησαν διὰ τοῦτο
 μᾶλλον· τοῖς τε ὑμεναίοις καὶ ὅσα ἄσματα τε καὶ
 ἔπαινοι, τοῦτο κόσμος ὑπῆρξε. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνο-
 μίζετο, ἐξ οὗ μέτρον· χθῆς δὲ καὶ πρὸ τρίτης — οὐκ
 5 οἶδ' ὅθεν εἰς τὸδε κατέπεσον ἄνθρωποι — καὶ μέτρον
 μὲν ἐκείνο, ἡρώϊκοῖς ἔργοις ἀρμόζον καὶ διηγῆσαι, καὶ
 ὃ ὁ χρόνος τοσοῦτος ἐτίμησεν, ὅσον οὐδ' ἐν ἀριθμῆσαι
 τις, ἢ παρῆιδον ἢ κατασχεῖν οὐχ οἱοί τ' ἐγένοντο· οὐ
 γὰρ ἔχω λέγειν ὁπότερον, ἐῷ δὲ τοῦτ' ἐν κοινῷ
 10 σκοπεῖν, Εὐριπίδης φησίν. Ἰαμβον δ' ἀντὶ τῶν ἐπῶν
 εἴλοντο, καὶ τοῖς τῶν διχρόνων μὴδὲν διαστέλλοντες
 ἐχρήσαντο χρόνοις· πάντα δὲ συστολῆς ἐνταῦθα καὶ
 ἐκτάσεως μετέχειν νομοθετήσαντες. Ἐντεῦθεν δὴ καὶ
 πόλεων πασῶν καὶ ἀνθρώπων ὀνόματα μὴδὲν μετρή-
 15 σαντες τοῖς ἐμμέτροις ἐνήρμοσαν, καὶ ταῦτα πάντα
 τολμήσαντες σεμνοὶ δοκεῖν βούλονται, ὥς ἔμμετρα γρά-
 φουσιν· ἄμμετρα ὥς ἀληθῶς καὶ μὴδὲν προσήκοντα
 μέτρῳ συνείροντες. Καὶ ἦν ἂν οὐπω τοῦτ' τοσοῦτο
 δεινόν· ἤδη δὲ καὶ ἐφ' ἑτερον πολὺ τοῦ προτέρου
 20 χεῖρον ἐτράποντο, ὃ τοὺς εἰ τις πιστεύεται μέτρον
 εἰδῶς, εἰς ἀνάγκην καθίστησιν εὐχεσθαι μὴδὲν γεγε-
 νῆσθαι τὴν ἀρχὴν μέτρον, μὴδ' ἐν ἀνθρώποις ἀκμάσαι,
 εἰ γε μὴδ' ἐν τούτοις χαμαὶ πεσεῖν ἔμελλε τὰ τῆς παρ-
 οίμιας, ὥς νικῆσαι ἐπ' αὐτῶν τὰ χερσεύονα. Ἀλλὰ γὰρ
 25 αἰσχύνῃ καὶ γλώττῃ ταυτὶ προφέρειν· πολιτικούς
 τινὰς αὐτοῖς καλουμένους στίχους ποιοῦσι, μέτρον μὲν
 ἅπαν ἐν τοῖςδε λῆρον ἡγούμενοι, τόνους δὲ δύο περὶ
 πον τὰ μέσα καὶ τὸ τέλος τηροῦντες, καλῶς ἔχειν
 σφισὶ τὸν στίχον φασί. Τόνους, ὧ Γῆ καὶ Ἥλιε, πρὸ
 30 τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν τὰ μακρὰ καὶ βραχέα· τῶν δ'
 αὐθις τὸ μέτρον τιθέντες, ὥσπερ εἰ τόνοις ἐγγράφομεν,
 καὶ μὴ γράμμασι. Καὶ ἤδη γε τὸ κακὸν ἐξευλίκεν.
 Ἐκείνων μὲν οὖν ἂν τις ἐπιπαθάζων τῷ ἐγχειρήματι,
 ἐξ Ἰωνικῶν γυναικαρίων εἶπεν αὐτοὺς τὸ τοιοῦτό γε
 35 ὑφελέσθαι· τῷδε γὰρ τῷ ἑνθιμῷ κἀκεῖνα θορηνεῖ τοὺς
 τῶν ἐκφερομένων νεκρούς· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω τουτὶ

ἐπὶ βλάβῳ τῶν τῆς αὐτῆς μοι μετεχόντων τέχνης
κατασκευάσαι, ὥστε καὶ ἐπιτιμῆσαι μὲν τῷ τολμήσαντί
αὐτὸν παρεφθέρχασθαι κατὰ ταῦτα.

—Σοὶ γὰρ μὲν, ὦ Νεόφρον, καὶ τοῦτο μὴ ἂν ἐρῶ-
θυμικῶς μαθεῖν, οὐκ ἀποκρύφομαι πόθεν αὐτοῖς παρ-
εὐχόμεται· οὐδὲ γὰρ ἐξεύρηται, καὶ σοὶ συμβουλευσάμην
καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ, ὥς ἂν ἐγὼ τάληθες ἀνορύξας εὔρω,
ἐπεχρησθῇ. Διττὰς δὲ σοὶ δείξω χρυσίου φλέβας, ἃν
ἐπιπολέας βούλει λαμβάνειν, διάφορα σπαντῶ καὶ τοῖς
ἐλλοίοις σκευὴ κατασκευάσεις. Τοῖς εἰς τὸ πολιτικὸν 10
ἔργον μεταναστάσιν ὄνομα στίχοις, καὶ Τραγικοὶ πάντες
ἐπὶ ὁ Καμικός ἔστιν οὗ χρησάμενοι φαίνονται· οὐκ
ἀκριβῶς μέντοι, ἀλλ' οἱ μὲν τροχαίοι ποιήσαντες, ὁ
Καμικός δὲ καὶ ἰάμβιοι· ἐκάτεροι μέντοι τετραμέτρον
καταληκτικὸν αὐτοῖς ὄρον ἐστήσαντο. Ἡμιστὰ μὲν οὖν 15
ἄθλον, ὥς οὐκ ἔστιν οὗτος τοῦ κρότου καὶ ῥυθμοῦ τῶν
τόνων γέγονεν ἐκείνοις φροντίς· μόνοις δὲ τό γὰρ εἰς
μέτρον ἦκον τῆς ἀκριβείας, τούτου πολὺν λόγον τιθέ-
μενοι. Ὅπου περ ἂν τῶν συλλαβῶν ὁ τόνος πεισῶν
ἐτύγχανεν, οὐδ' ὅτι οὐκ ἐπιστρέφοντο· ἀλλ' οὕτω τού- 20
τοις ποιούσιν ἐν τισὶ συνηνέχθη τῶν στίχων καὶ ῥυθ-
μὸν τινα τοῦ τόνου εὐτροχὸν προχωρεῖν, καὶ λαμυρὰν
κρότου συνθήκην· ὥς Εὐριπίδην μὲν ἔγνωσιν λέγοντα,
συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ
τῶν φίλων. 25

Ἀσχύλον δέ,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερ-
τάτη,
μῆτερ ἢ Δέρξου γεραιὰ χαῖρε, Δαρείου
γύναι. 30

Σοφοκλῆν δέ,

ὦ πάτρας Θήβης ἱνοικοι, λεύσσετε' Οἰδί-
πους ὁδός.

καὶ μετὰ στίχον,

ὅστις οὐ ξήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπι- 35
βλέπων.

καὶ Ἀριστοφάνην,

ὥς ἤδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι
www.libtool.com.cy χορεῦσαι —

μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρεν-
 5 σαλεύων.

- Τινὲς δὲ δόξαν . . . τὴν τοιάνδε τῶν στίχων ζηλωσά-
 πλοκὴν, τάχα μὲν ἐν προοιμίοις καὶ τὸ μέτρον περιέ-
 πειν οὐδενὸς δευτέρον ἐδοκίμαζον· ἡρέμα δὲ καὶ κατο-
 λήγον ὕστερον — πρὸς γὰρ τὰ χεῖρω καὶ εὐχερῇ πάν-
 10 τες εὐολισθότεροι — καὶ τὸ μέτρον ὥς πορρωτάτω
 ἐξετόξευσαν, ὥς μὴδ' ἔχνος αὐτοῦ παρὰ τοῖς στίχοις
 ἐμφαίνεσθαι, μόνου δὲ τοῦ εἰρμοῦ τῶν τόνων ἀντα-
 παίησαντο· καὶ νῦν οὐδὲν ἀποδεῖν δοκοῦσι σώματος
 ἐρήμου ψυχῆς — ψυχὴ γὰρ στίχου τὸ μέτρον — μό-
 15 ναις κειρίαις ἐνειλημένου· τῆς γὰρ τούτων εἰκόνοιο
 τοὺς τόνους αὐτὸς ἀξιῶ. Τίτι μὲν οὖν δικαίᾳ προ-
 φάσει λόγου ὑπηρέταις ἀνδράσι πρὸς τόδε τὰ τῆς ὁρ-
 μῆς γέγονε, ἐγὼ μὲν οὐχ ὀρῶ· ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνοι λέγειν
 αὖ ἐχοιεν, ὥς ἑμαυτὸν πεῖθω· πλὴν ἴστωσαν ἀδικώ-
 20 τατα πάντων εἰργασμένοι. Εἴ γε ἡρώων μὲν ἔπος καὶ
 τρίμετρον ἱαμβον οὕτω μὴ σὺν μέτρῳ προενέγκειν
 αὐτοῖς ἐτολμήθη, τὰ δὲ λαμβεῖά τε καὶ τροχαῖα τε-
 τράμετρα οὐδὲν δεινὸν ἔδοξεν, εἰ τοῦ μέτρου ψιλώσαιεν
 καὶ δέος δὴ, ὦ φίλε Νεόφρον, μήποτα προϊόντες καὶ
 25 τὸν τόνον, ὥς τὸ μηδὲν ὄντα, δι' ὀλιγοῦραν ποιήσων-
 ται, καὶ πᾶν ὅτιοῦν λόγου κῶλον ψηφίσωνται στίχον
 εἶναι. Σὺ δ' ἂν βελτίων πολλῶ τῷ μέτρῳ σαυτοῦ γέ-
 νοιο, καὶ τοὺςδε τοὺς στίχους ὅποτερῳ τῶν μέτρων
 βούλει συντιθεῖς, ἐπεὶ τοῦτο τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐπεπόλασε
 30 τὸ καλὸν ἡγεῖσθαι, μηδαμῶς τὴν τῶν τόνων περιορᾶν
 ἀρμονίαν· ἔση γὰρ δύο καλῶς συνάψας εἰς ἓν· ποδῶν
 τε μέτρον καὶ τόνων ἑνθμόν. Ποίημα δὲ στίχων τοι-
 ῶνδε ὁμοιότατον ἂν εἴη δένδρῳ καρποῖς τε βρῖθοντι,
 καὶ φύλλα πρὸς κόσμον περικειμένῳ. Χρὴ δὲ μηδὲν
 35 ἐπαχθεῖς οἶεσθαι, εἰ τῶν ἄλλων πολλὰ καὶ ἄμετρα
 συνειρόντων, αὐτὸς ὑπὸ τοῦ μέτρου πως ἐπεχόμενος,

ἤσαν ἐκείνων περὶ στίχων δόξεις συνθήκας εἶναι τῶν
 βραχύτατα ~~γράφειν~~. Πότερον γὰρ σοι φαίνοιτ' ἂν
 βέλτιον, εἰς ζῶν ἢ πέντε καὶ δέκα τεθνεῶτες; καὶ χρυ-
 σοῦς ἀνδριάς εἰς, ἢ δέκα χάλκεοι; Ἐγὼ γε οἶμαι καὶ
 δίκαιον πάντα νοῦν ἔχειν εἰδότα, τὰ κρείττω πρὸ τῶν 5
 χειρόνων αἰρεῖσθαι, καὶ βραχύτερα ἢ. Ὅρᾳς γὰρ
 ἀήπου καὶ αὐτὸς ὥς ἐν πᾶσι τοῖς οὔσι καὶ περὶ ἡμᾶς
 στρεφομένοις πλεονεκτεῖ τὰ χείρω τῶν βελτιόνων, ὥς
 σοφῶν ἄσοφοι, καὶ φρονίμων ἀνόητοι, καὶ χοῦς χρυ-
 σίρου· οὐ μὴν παρὰ τοῦτο καὶ ὑποβέβηκε τὰ ἀμείνω 10
 τῶν κακιόνων· μᾶλλον μὲν οὖν ἐπιπροσθεὶν ἄγεται.

www.libtool.com.cn

PLANNING FOR THE FUTURE

THE FUTURE OF THE FUTURE

www.libtool.com.cn

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΗ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

www.libtool.com.cn

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO

100 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 1A5
Canada

Acquired from the
University of Toronto
Library
100 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 1A5
Canada

100 St. George Street
Toronto, Ontario M5S 1A5
Canada

100 St. George Street

Toronto, Ontario M5S 1A5

Canada

100 St. George Street

Toronto, Ontario M5S 1A5

Canada

100 St. George Street

100

100 St. George Street

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ
ΠΛΑΝΟΥΤΗ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Περὶ συντάξεως ἡμῖν βουλομένοις διεξιέναι, τοῦτο
πρῶτον ἀπάντων εἰδέναι χρή, ὅτι, ὃν τρόπον τὰ στοι-
χεῖα συνιόντα τὰς συλλαβὰς ἀποτελεῖ, αἱ δὲ συλλαβαὶ
τὰς λέξεις· οὕτως αἱ λέξεις τὸν λόγον. Ὡςπερ δὲ τὰ
στοιχεῖα, ἅπερ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς ἐστὶ τοῦ ἀνθρώ-5
που φωνή κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον, οὐκ ἀτάκτως, καὶ
ὥς ἔτυχεν, ἀλλήλοις ἐπιπλέκονται, ὥς ἀποτελέσαι τὴν
συλλαβήν, ὅθεν καὶ παρὰ τὸ στείχειν, ὃ ἐστὶν ἐν
τάξει πορεύεσθαι, ταῦτα παρῆχθαι φασιν· οὕτω καὶ
αἱ συλλαβαὶ παρὰ τῶν στοιχείων τοῦτο παραλαβοῦσαι, 10
κατὰ τινὰ λόγον τὸν πρόποντα ἀλλήλαις συνιοῦσαι,
τὴν λέξιν ποιοῦσι. Διὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰς λέξεις, μέρος
τοῦ κατὰ σύνταξιν αὐτοτελοῦς οὔσης λόγου, κατὰ τὸν
προσέχοντα λόγον ἀλλήλαις συνάπτεσθαι δεῖ, ὥς ὕγιῃ
γενέσθαι τὸν λόγον. Τὸ γὰρ ἅπ' ἐκάστης λέξεως ση-15
μαντικόν, στοιχειόν ἐστὶ τρόπον τινὰ τοῦ τελείου λό-
γου· καὶ ὥςπερ τὰ στοιχεῖα ταῖς οἰκείαις αὐτῶν ἐπι-
πλοκαῖς ἀποτελοῦσι τὰς συλλαβὰς· οὕτω καὶ ἡ τῶν
σημαντικῶν σύνταξις εἰκόνα τινὰ τῆς συλλαβῆς παρ-
στησι τῇ τῶν λέξεων συμπλοκῇ. Ἔστι γὰρ λόγος σύλ-20
ληψις λέξεων ἀρμοδίως συντεταγμένων, ὃν τρόπον καὶ
ἡ συλλαβὴ σύλληψις στοιχείων ἀρμοδίως συντεταγμέ-

νων. Ὡςπερ οὖν ἐκ τῆς τῶν συλλαβῶν συμπλοκῆς λέ-
 ξις, οὕτως ἐκ τῆς τῶν λέξεων συμπλοκῆς αὐτοτελῆς
 λόγος συνίσταται. Τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τινος συμβεβηκυίας
 ὁμοιότητος ἔξεστι θεωρῆσαι· δις γὰρ οὐ τὸ αὐτὸ μό-
 5 νον στοιχεῖον λαμβάνεται, οἶον, ἵππος, σὺν νομος·
 ἀλλὰ καὶ συλλαβή, οἶον ἀλαλάξω, μεμύνηκα, προ-
 ποκυλινδόμενος· καὶ λέξις, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδι,
 Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μίαιφόνε, τειχε-
 σιπλήτα.

10 καὶ Θεόκριτος ἐν Κύκλωπι,

ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκ-
 πεπότασαι;
 καί, Ἰού, Ιού!

Ὅμοίως δὲ δὴ καὶ λόγος αὐτοτελής, καὶ γὰρ μέχρι
 15 τοῦδε τὸ αὐτὸ πρόεισιν· ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδι,

τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖ-
 ρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σι-
 δήρω.

20 καὶ Θεόκριτος Βουκολιασταῖς,

βουκολιάσδεο Δάφνι, τύ δ' ὦδ᾽ ἄρχειο
 προῦτος.
 ὦδ᾽ ἄρχειο προῦτος, ἐφεψάσθω δὲ Με-
 νάλας.

25 Πλεονάζει γε μὴν καὶ στοιχεῖον οὐ τὸ αὐτό· οἶον, ἄστα-
 χυς, ἀντὶ τοῦ στάχυς· πνοιή, ἀντὶ τοῦ πνοή· του-
 τονί, ἀντὶ τοῦ τουτον. Πλεονάζει καὶ συλλαβή· οἶον,
 προλιπών, ἀντὶ τοῦ λιπών· ἐτήτυμος, ἀντὶ τοῦ ἔτυ-
 μος· ἔφησθα, ἀντὶ τοῦ ἔφης. Πλεονάζει καὶ λέξις,

30 τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς Ὅμηρος,

βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς ὁ αὐτός,

χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα
 τάλαντα.

35 καὶ αὐθις,

ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitιου ἄλκιμος
νείος.

Πλεονάζει γὰρ ἐν μὲν τῷ προτέρῳ τὸ πάντα· ἐν δὲ
τῷ δευτέρῳ, τὸ μάλα. Καὶ αὖτις,

ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι, 5

παρέλκει τὸ ὀφθαλμοῖσιν· οὐ γὰρ ἔστι καὶ ἄλλω
τινὶ ἰδεῖν. Ὅποτε καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ σύνδεσμοι
πάντες, μηδὲν τῇ ἐννοίᾳ συντελοῦντες, περιττῶς κεῖν-
ται, τὸν ἴσον τρόπον λόγος εὐρίσκεται περιττῶς κείμε-
νος, ὡς Ὀμηρος, 10

δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι, οὗτοι
ἄεικέες.

Τὸ γὰρ, οὗτοι ἄεικέες, παρέλκει, μὴ πλέον δηλοῦν
τοῦ ἔοικε.

Καὶ αὖτις, 15

ἄσσα οἱ αἶσα

γαινομένην ἐπένησε λίην ὅτε μιν τέκε
μήτηρ.

Τὸ γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ, περισσῶς κεῖται. Γί-
νονται μὴν καὶ τοῦ ἐναντιοῦ τῆς ἑλλειψως πάδη καὶ 20
ἐν στοιχείοις, καὶ συλλαβαῖς, καὶ λέξεσι, καὶ λόγῳ· στοι-
χείων μὲν ἑλλειψις, ὡς τὸ αἶα, ἀντὶ τοῦ γαῖα· ἐκάτερο
θεν, ἀντὶ τοῦ ἐκατέρωθεν· πολλάκι ἀντὶ τοῦ πολλάκις.
Συλλαβῆς δέ, ὡς τὸ στράπτει, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτει,
τεῦχευ, ἀντὶ τοῦ ἔτευχευ· ἀμφορεύς, ἀντὶ τοῦ 25
ἀμφοροεύς· Ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνα. Λέξεως
δέ, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς τό, ...

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς τό,

εἰς οἰωνοῖς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πά-
τερης. 30

ἔνδει γὰρ τὸ ἐστὶ· καὶ Θεόκριτος ἐν Θαλυσίᾳ·

τόσσ' ἐφάμην· ὁ δέ μοι τὸ λαγυρόλον,

ἡδὺ γαλάσσας

ἄς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ἔπασεν

ἦμεν. 35

ἔνδει τὸ ὑπέσχετο, ἢ, ὡς πάρος ὑπέσχετο.

νων. Ὡςπερ οὖν ἐκ τῆς τῶν συλλαβῶν συμπλοκῆς λέ-
ξεις, οὕτως ἐκ τῆς τῶν λέξεων συμπλοκῆς αὐτοτελῆς
λόγος συνίσταται. Τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τινος συμβεβηκυίας
ὁμοιότητος ἔξεστι θαυμάσαι· δις γὰρ οὐ τὸ αὐτὸ μέ-
νον στοιχεῖον λαμβάνεται, οἷον, ἱππος, σύννομος·
ἀλλὰ καὶ συλλαβή, οἷον ἀλαλάξω, μεμένηκα, προ-
ποκυλινδόμενος· καὶ λέξεις, ὥς Ὅμηρος Ἰλιάδι,
Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιῖφόνε, τειχε-
σιπλήνα.

10 καὶ Θεόκριτος ἐν Κύκλωπι,

ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκ-
πεπότασαι;

καί, Ἰού, Ιού!

Ὅμοίως δὲ δὴ καὶ λόγος αὐτοτελής, καὶ γὰρ μέχρι
15 τοῦδε τὸ αὐτὸ πρόεισιν· ὥς Ὅμηρος Ἰλιάδι,

τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖ-
ρας ἔοικεν,

εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθωνί σι-
δήρῳ.

20 καὶ Θεόκριτος Βουκολιασταῖς,

βωκολιάσδεο Δάφνι, τύ δ' ῥ' ὦδ' ἄρ' ἄρχο
πρῶτος.

ῥ' ὦδ' ἄρ' ἄρχο πρῶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μελ-
νάλκας.

25 Πλεονάζει γὰρ μὴν καὶ στοιχεῖον οὐ τὸ αὐτό· οἷον, ἔστω
χυς, ἀντὶ τοῦ στάχυν· πνοιή, ἀντὶ τοῦ πνοή· του-
τονί, ἀντὶ τοῦ τοῦτον. Πλεονάζει καὶ συλλαβή· οἷον,
προλιπών, ἀντὶ τοῦ λιπών· ἐτήτυμος, ἀντὶ τοῦ ἔτυ-
μος· ἔφησθα, ἀντὶ τοῦ ἔφη. Πλεονάζει καὶ λέξις,

30 τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὥς Ὅμηρος,

βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὥς ὁ αὐτός,

χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα
τάλαντα.

35 καὶ αὐθις,

ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitιου ἔλκιμος

www.libtool.com/vlcs.

Πλεονάζει γὰρ ἐν μὲν τῷ προτέρῳ τὸ πάντα· ἐν δὲ
τῷ δευτέρῳ, τὸ μάλα. Καὶ αὖθις,

ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι, 5

παρέλκει τὸ ὀφθαλμοῖσιν· οὐ γὰρ ἔστι καὶ ἄλλο
τινὶ ἰδεῖν. Ὅποτε καὶ οἱ παραπληρωματικοὶ σύνδεσμοι
πάντες, μηδὲν τῇ ἐννοίᾳ συντελοῦντες, περιττῶς κεῖν-
ται, τὸν ἴσον τρόπον λόγος εὐρίσκεται περιττῶς κείμε-
νος, ὡς Ὅμηρος, 10

δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι, οὔ τοι
ἄεικέες.

Τὸ γὰρ, οὔ τοι ἄεικέες, παρέλκει, μὴ πλέον δηλοῦν
τοῦ ἔοικα.

Καὶ αὖθις, 15

ἄσσα οἱ αἶσα

γαινομένην ἐπένησε λίγῳ ὅτε μιν τέκε
μήτηρ.

Τὸ γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ, περισσῶς κεῖται. Γί-
νονται μὲν γὰρ τοῦ ἐναντίου τῆς ἐλλείψεως πάδη καὶ 20
ἐν στοιχείοις, καὶ συλλαβαῖς, καὶ λέξεσι, καὶ λόγῳ· στοι-
χείων μὲν ἑλλειψις, ὡς τὸ αἶα, ἀντὶ τοῦ γαῖα· ἐκάτερο
θεν, ἀντὶ τοῦ ἐκατέρωθεν· πολλάκι ἀντὶ τοῦ πολλάκις.
Συλλαβῆς δέ, ὡς τὸ στράπτει, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτει,
τεῦχευ, ἀντὶ τοῦ ἔτευχεν· ἀμφορεύς, ἀντὶ τοῦ 25
ἀμφορορεύς· Ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνα. Δέξω
δέ, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, ὡς τό, ...

τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει, ὡς τό,

εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πά-
τερης. 30

ἔνδεῖ γὰρ τὸ ἐστὶ· καὶ Θεόκριτος ἐν Θαυσίῳ·

τόσσ' ἐφάρμην· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον,
ἡδὺ γαλάσσας

ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ἔπασεν
ἡμεν. 35

ἔνδεῖ τὸ ὑπέσχετο, ἐν' ᾧ, ὡς πάρος ὑπέσχετο.

Αόγου δὲ ἑλλειψις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις,
 κᾶπειτ' ἀπὸ ταύρου τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς· εἴπερ —

- 5 ἑλλεῖπει γὰρ τό, ἡβούλου περιφρονεῖν. Τοιοῦ-
 τόν ἐστι καὶ τό, εἰ μὲν κατέδυσάν τινα, εἰ δὲ
 μὴ ἀνεκρούοντο πρὶν εἰς χεῖρας ἔλθεῖν· ἑλ-
 λείπει γὰρ τό, εὖ εἶχεν αὐτοῖς τὸ προᾶρξας
 ὥσαύτως κᾶν ἅπαξ ῥηθῆις ὁ λόγος, δις καὶ τρις καὶ
 10 πολλάκις νοῆται, οἶον, μεγάλη τοῖς ἀνδράσι δόξα
 ἐστὶν ἢ ἀνδρεία, ἢ φρόνησις, ἢ σωφροσύνη· ἢ
 δικαιοσύνη· πανταχοῦ γὰρ προσπακούεται τὸ μέ-
 γαλη τοῖς ἀνδράσι δόξα ἐστὶν, ἅπαξ ῥηθέν·
 ὥσπερ δὲ τὸν τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν λόγον,
 15 ἢ ἐν αὐτῇ τῇ γραφῇ θεωροῦμεν, ἢ ταῖς ἀκοαῖς δια-
 κρίνομεν, οὕτω κᾶν τῇ τῶν λέξεων συνθήκῃ τὸν λό-
 γον αὐτῆς ἐξετάζομεν, πότερον ὀρθὸς ἐστίν, ἢ μή. Τὸ
 γὰρ ἀσυνάρτητον αὐτῆς τὸν σολοικισμόν ποιεῖ, τῶν
 τοῦ λόγου προσχ... στοιχείων ἀσυναρτήτων κειμένων·
 20 ὥσπερ ἢ τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν ἀναρμοστία καὶ
 τῶν ἐκείνοις συμβεβηκότων, λέγω δηλονότι τῶν καὶ
 πνευμάτων καὶ χρόνων, βαρβαρισμὸν ἐν ἐκάστῃ τῶν
 λέξεων ποιεῖ. ὥσπερ ἄρα ὁ τῆς γραφῆς ὀρθὸς λόγος
 τῶν στοιχείων δείκνυσιν σύμφωνον συμπλοκήν,
 25 οὕτω καὶ τὴν ὀρθὴν τοῦ λόγου συνθήκην ὁ τῆς συντά-
 ξεως ἀποδείκνυσιν λόγος. Εἰσὶ μὲν οὖν τῶν στοιχείων
 τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά, ὥσπερ ἐν τοῖς
 διφθόγγοις· προτακτικὰ μὲν, τὸ Α. Ε. Ο., ὑποτακτικὰ
 δέ, τὸ Ι. καὶ τὸ Υ. Τινὰ δὲ τούτων εὐρίσκεται οὐδέ-
 30 ποτε ἐν τέλει λέξεως, ὡς Β. Γ. Δ. Ζ. Θ. Α. Μ. Π.
 Τ. Φ. Χ. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰ πνεύματα, τὰ ταῖς
 φωνήσεσι ἐπιγραφόμενα, οἶον ἢ δασεῖα καὶ ἢ ψιλή,
 αἰεὶ κατ' ἀρχὴν καὶ ἐν ταῖς πρώταις τίθενται συλλα-
 βαῖς ἀπάσαις ταῖς ἀρχομέναις ὑπὸ φωνήεντος. Συλ-
 35 λαβαὶ δὲ προτασσόμεναι μὲν ἐν ταῖς λέξεσι, μὴ ὑποτασ-
 σόμεναι οὐχ εὐρίσκονται, διὰ τὸ πάσας τὰς προτασσο-

μένας ἐν τοῖς ῥήμασι, τουτέστι ταῖς τῶν παρφηγμένων
 αὐξήσεσι, ὑποτάσσονται· ὡς ἐν τῷ κλείω, ἐκλείου.
 Ὑποτασσόμεναι δέ, καὶ μηδέποτε προτασσόμεναι εἴ-
 σιν αἶδε· αἱ ἀπὸ ΓΔ. καὶ ΓΜ. καὶ ΘΜ. καὶ ΚΜ.
 καὶ ΧΜ. καὶ ΤΝ. καὶ ΦΝ. ἀρχόμεναι, οἶον, ὄγδοος, 5
 ὄγμος, ἀριθμός, ἀκμή, αὐχμός, ἔτνος,
 ἀφνειός. Τό γε μὲν αὐτὸ τοῦτο εὐρεῖν ἐστι καὶ
 ταῖς λέξεσι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ αἱ προθέσεις καὶ ἄρ-
 θρα προτακτικὰ καὶ ὑποτακτικὰ καὶ ἀναφορικὰ ἀντα-
 νυμῖναι λέγονται. Οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ ῥήματα ὑποτα- 10
 κτικά, ἃ μᾶλλον ἐκ τῆς τάξεως εἴληφς τοῦνομα καὶ
 τὴν ἔμφασιν, ὃν τρόπον τὰ προστακτικὰ καὶ εὐκτικά.
 Κἀν τῷ λόγῳ δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον εὐρεῖν τρόπον δυ-
 νάμεθα, ὅταν τῶν ἡγουμένων τοῖς ἐπομένοις συν-
 ημμένων, κατὰ τὴν τοῦ λόγου πρώτην συνθή- 15
 κην ἀληθῆς ὁ λόγος ἀποδεικνύηται· οἶον, εἴ τις λέ-
 γοι, εἰ περιπατεῖ Πλάτων, κινεῖται Πλάτων.
 Εἰ γὰρ τις ἀντιστρέψας ἑρεῖ, οὐκ ἔσται ἀληθὴς· οὐδὲ
 γὰρ, εἰ κινεῖται Πλάτων, ἐξ ἀνάγκης καὶ περιπατεῖ
 Πλάτων· δύναται γὰρ κινεῖσθαι καὶ μὴ περιπατεῖν. 20
 Ἐὼν στοιχείων τὰ μὲν, μακρὰ ὄντα, εἰς δύο βραχέα
 διαλύεται, οἶον, ἦγεν, ἔαγεν. Ἔστι δέ, ὅτε καὶ
 δύο βραχέα ὄντα εἰς ἓν μακρὸν συναιρεῖται, οἶον, ἰε-
 ρόν, ἰερόν· δίϊος, δίος. Ὡςπερ καὶ τῶν διφθόγ-
 γων αἱ μὲν εἰς δύο βραχέα φωνήεντα διαλύονται, οἶον, 25
 ἐμοῦ, ἐμέο, ἦδει, ἦδεε. Κἀκ τοῦ ἐναντίου δύο
 βραχέα εἰς μίαν δίφθογγον συναιροῦνται, οἶον, ὄφει,
 ὄφει· ὄϊς, οἶς. Ὁμοίως καὶ συλλαβὴ μία διαλύεται
 εἰς συλλαβὰς δύο, οἶον

Οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ συλλαβαὶ δύο εἰς μίαν συλ- 30
 λαβὴν συνίασιν, οἶον, τὸ ἔτερον, θάτερον· Ἐρ-
 μέας, Ἐρμῆς. Ὡσαύτως καὶ λέξεις μία εἰς δύο διαι-
 ρεῖται, οἶον,

κατὰ ταῦρον ἐδηδώς,
 ἀντὶ τοῦ ταῦρον κατεδηδώς. Κἀκ τοῦ ἐναντίου, λέ- 35
 ξεις δύο εἰς μίαν λέξιν συνέρχονται, οἶον, βαρυστε-

νάχων καὶ δακρυχέων, κείμεναι ἀντὶ τοῦ βαρὺ
στενάχων καὶ δάκρυ χέων. Κάν τῷ λόγῳ τῶν συνδέ-
σμων ὡς αὐτὰς οὐκ εἶναι αὐτοὶ σύνδεσμοι προσιώντες τοὺς
δύο καὶ πολλοὺς λόγους συνδέουσι, ὅτε δὲ ὑφαιρου-
5 μένοι διίστασι. Καὶ συνδέουσι μὲν, οἷον, . . . διίστασι δέ, οἷον . . .

Ἔτι μετατίθενται στοιχεῖα, οἷον, καρδίᾳ, καρδίᾳ,
ἀτραπός, ἀτραπός, σφάγανον, σφάγανον,
ὀλίγος, λοιγός· ἀλλὰ καὶ συλλαβαί, οἷον, λαχέ-
10 ρυζα ἢ κελάρυζα· καὶ κεκρύφαλος ὁ κρυπτο-
κέφαλος. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ λέξεις μετατίθενται,
οἷον εἴ τις τὰς σεμνὰς θεὰς θεὰς σεμνὰς λέγει, καὶ
τὸ θεῖον ἄπυρον, ἄπυρον θεῖον· ἢ γὰρ καθωμλή-
μένη συνήθεια· ἐν ἐκείνῳ μὲν τὸ σεμνὰς προσιτάττει·
15 ἐν δὲ τούτῳ τὸ θεῖον. Τὸν ἴσον δὲ τρόπον καὶ λό-
γοι μετατίθενται, ὡς τὸ καλούμενου σχῆμα προσιτάττει-
ρον, οἷον, . . .

οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν
ὄχνας.

20 Μετὰ γὰρ τὸ ἀπασθῆναι τοὺς μοχλοὺς ἀνέονται, ἥτοι
ἀνοίγονται, αἱ πύλαι· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις, ὃν τρόπον
τῶν στοιχείων τὰ μὲν εἰσι φωνήεντα, τὰ ἀφ' ἑαυτῶν
φωνήην ἀποτελοῦντα, τὰ δέ, σύμφωνα, δίχα τῶν φω-
νηέντων φωνήην ἀποτελέσαι οὐ δύνανται· οὕτω κἀν
25 ταῖς λέξεσι κατανοοῦμέν τινες μὲν καθ' ὁμοιότητα τῶν
φωνηέντων καθ' αὐτὰς λέγεσθαι δυναμένους, ὡς ἐν
τοῖς προστακτικοῖς μάλιστα ῥήμασιν, καὶ ταῖς τῶν ὀνο-
μάτων καὶ ἀντωνυμιῶν κλητικαῖς ἔστιν ὅτε, καὶ δη
καὶ τοῖς ἐπιρῥήμασι τοῖς ἐπαγομένοις ταῖς προηγῆσαμέ-
30 ναις πράξεσιν ἢ λόγοις, ἐπειδὴν ἐπιφθεγγώμεθα τοῖς
εὐκαίρως καὶ προσφυῶς τι λέγουσιν, ἢ τι πράττουσιν,
καλῶς, ὀρθῶς, δεξιῶς. Ἔτεροι δὲ λέξεις εἰσὶν,
αἱ καθ' ὁμοιότητα τῶν συμφώνων χωρὶς βοηθείας ἐτέ-
ρου τινὸς τῶν τοῦ λόγου μερῶν, τῶν ὁμοιουμένων ἐν
35 τῷδε τῷ τόπῳ τοῖς φωνήεσσι, καθ' αὐτὰς προενεχθῆ-
ναι εἰς ἐντελῆ διάνοιαν πάντα οὐ δύνανται· ὡς αἱ

προθέσεις ἔχουσι καὶ οἱ σύνδεσμοι· αἱ γὰρ τοιαῦται
 λέξεις αἰεὶ συσσημαίνουσι, συνημμένοι δηλαδὴ ἑτέροις,
 καθ' ἑαυτάς δέ, οὐδέποτε. Καὶ δὴ μεταπίπτουσιν αἱ
 τοῦτων σημασίαι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς
 δύναμιν· οἷον, ἐπὶ μὲν τῶν προθέσεων, ἢ μετὰ ἕτε- 5
 ρον μὲν τι δηλοῖ συναπτομένη τῇ γενικῇ, συνάφειαν
 γὰρ καὶ ἕτερον συναπτομένη τῇ αἰτιατικῇ, τὸ ὕστερον
 δηλαδὴ, κατὰ χρόνον ἢ τόπον. Καὶ σὺν τοῖς ῥήμασι
 δὲ ἕτερον μὲν δηλοῖ ἢ παρὰ ἐν τῷ παρὰπρεσ-
 βεῖν· τὸ γὰρ ἔξω τῆς πρεσβείας τι πράττειν δηλοῖ· 10
 καὶ ἕτερον ἐν τῷ πάρεμι· τὸ γὰρ πλησίον σημαίνει.
 Ομοίως κὲν τοῖς συνδέμοις ἃ πάρε παραπληρωματι-
 κῶς ὦν, ὥς ἐν τῷ,

ἔπειτα γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ κα-
 ταπέψη· 15

Ἀλλαχοῦ ὑπὸ τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν τῶν συν-
 απτομένων αὐτῷ, ἐναντιωματικὸς εἶναι καταλαμβάνε-
 ται, ὥς ἐν τῷ,

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά
 περ· 20

Καὶ ὁ ἦτοι, διαzeugτικὸς ὦν, ὥς ἐν τῷ, ...
 ἄλλαχοῦ συμπληρωτικὸς εὐρίσκεται, ἀντὶ τοῦ μὲν λαμ-
 βανόμενος, ὥς ἐν τῷ,

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο·

Καὶ ὁ μὲν συμπλεκτικὸς ὦν, ὥς ἐν τῷ, ... 25
 ἄλλαχοῦ παραπληρωματικὸς ἀντὶ τοῦ μὴν εὐρίσκεται,
 ὥς ἐν τῷ, . . . Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀντ' ἄλλων
 μέρη τοῦ λόγου λαμβάνεται· καὶ τοῦτο οὐκ ἄλλως δυ-
 νάμεθα εἰδέναι, εἰ μὴ ἐκ τῶν συνημμένων αὐτοῖς.
 Οἷον ἢ ὑπέρ, πρόθεσις οὕσα, συντιθεμένη ἐνίοτε καὶ 30
 ῥήμασι καὶ ὀνόμασι, ἀντὶ τοῦ λίαν, ἐπιρρήματος ὄν-
 τος, λαμβάνεται· ῥήμασι μὲν, οἷον, ὑπερθεαυμάζω,
 ὑπερφιλῶ· ὀνόμασι δέ, οἷον, ὑπέρσοφος, ὑπέρ-
 βιος. Καὶ πρόθεσις καθ' ὑπερβιβασμὸν τόνου ἀντὶ
 ῥήματος, οἷον, πάρα, ἀντὶ τοῦ πάρεστι· καὶ ἐνι, 35
 ἀντὶ τοῦ ἐνεστι. Καὶ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος, οἷον,

ὁξὺς ἔδραμεν, ἀντὶ τοῦ ὁξέως· καὶ μετέωρος ἵπταται, ἀντὶ τοῦ ὑψηλῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ζητεῖσθαι μὲν οὖν εἰώθεν ἡ αἰτία τῆς τάξεως τῶν ὁτοιχείων· οἷον, τί δήποτε τόδε πρὸ τοῦδ᾽ αἰτᾶται· οἷον 5 τὸ ᾱ πρὸ τοῦ β̄, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Ζητεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς τάξεως τῶν πτώσεων καὶ γενῶν καὶ χρόνων, καὶ αὐτῶν τῶν τοῦ λόγου μερῶν. Δεῖ τοίνυν καὶ ἡμᾶς περὶ αὐτῶν θεωρῆσαι καὶ ἐξετάσαι.

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς τάξεως τῶν τοῦ λόγου με-
 10 ρῶν· οὐδὲ γὰρ εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχεν ἡ τάξις τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἔστιν, ὡς ἂν τινες ὑπολάβοιεν· εἴ γε καὶ ἐν ἄλλοις τις τάξιν συγχωρήσομεν εἶναι, πολλῶ γὰρ πλέον ἐν τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι τάξιν ἢ ἐν ἄλλῳ οἷῳ 15 δήποτε εἰκὸς εἶναι. Οἱ τοίνυν πρῶτοι τῶν τὴν γραμματικὴν παραδόντων, ἐν πρώτῃ μὲν χώρᾳ τὸ ὄνομα, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ τὸ ῥῆμα τεδείκασιν, ὅτι δίχα τούτων λόγος οὐδεὶς συμπληροῦται· ὃ δὴ καὶ ἔνεστιν ἀποδείξαι 20 ἐκ τινος συντάξεως τῆς πάντα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ λόγου περιεχούσης, ἐξ ἧς εἴπερ ἀφέλοις τὸ ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα, ἀτελὲς ἔσται ὁ λόγος. Οἷον, εἰ λέγοις, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ὑπολισθῆσας σήμερον ἔπαι-
 σεν· ἰδοὺ γάρ, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ἔνις, πλήν τοῦ συνδέσμου, ὅστις προστεθεὶς καὶ ἕτερον λόγον ἀπαιτεῖ. Οὐκοῦν εἰ μὲν ἀφέλοις τὸ ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα, 25 ἐλλιπὲς ἔσται ὁ λόγος, ζητῶν ἢ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ῥῆμα· οἷον, εἰ λέγοιμι, ὁ αὐτὸς ὑπολισθῆσας σήμερον ἔπαισεν· ἢ, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος ὑπολισθῆσας σήμερον. Εἰ μέντοι ἀφέλοις τὸ ἐπίρρημα, οὐκ ἐλλιπὲς ἔσται ὁ λόγος παντάπασι, οἷον, ὁ αὐτὸς ἄν-
 30 ἄνθρωπος ὑπολισθῆσας ἔπαισεν. Οὐ μὴν οὐδὲ εἰ τὴν μετοχὴν ἐξέλαις, οὐδ' οὕτως ἐλλιπὲς ἔσται ὁ λόγος, οἷον, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος σήμερον ἔπαισεν. Ἀλλ' οὐδὲ εἰ τὴν πρόθεσιν ἢ τὴν ἀντωνυμίαν· οὐ μέντοι τοῦτο λέγω, ὅτι ἐξ ἀντωνυμίας καὶ ῥήματος αὐ-
 35 τοτελὲς οὐ συνέστηκε λόγος, ὅποτε λέγομεν, ἐγὼ τρέχω, σὺ τρέχεις· τηνικαῦτα γὰρ αὐτοτελὲς ὁ λόγος

συνίσταται, ἐπειδὴ περ ἐν τῇ χώρῃ τοῦ ὀνόματος ἡ ἀντωνυμία λαμβάνεται, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματος τῇ ἑαυτῆς τάξει πληροῖ. Πηνίκα δὲ ἐν χώρῃ τοῦ ὀνόματος ἡ ἀντωνυμία καθ' ἑαυτὴν τίθεται, καὶ τίνα τῶν ῥημάτων εὐθείαις μόναις συνάπτεται, καὶ τίνα πλεονάζουσιν πρῶσαι ζητεῖ, ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀποδεικνύσεται.

Πρὸ τοῦ ῥήματος δὲ ἐξ ἀνάγκης κεῖται τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τὸ ἐνεργεῖν τε καὶ τὸ πάσχειν τῆς οὐσίας ἐστὶν ἴδιον, καθ' ἣν ἡ θεΐσις τῶν ὀνομάτων ἐστὶν, ἐξ ἧν ἡ ἰδιότης τοῦ ῥήματος, τοῦτο δ' ἔστιν ἡ ἐνέργεια καὶ 10 τὸ πάθος, γεννᾶται. Ἐνεστὶ τοιγαροῦν συννοουμένη ἐν αὐτοῖς τοῖς ῥήμασιν ἡ εὐθεΐα, ἥς ἄνευ οὐχ οἷα τὸ ἐστὶν δηλωθῆναι ἡ οὐσία· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ διωρισμένη, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ἐπειδὴ περ ἀναρίθμητα τὰ τρίτα ἐστὶ πρόσωπα, ἀδιόριστος, εἰ μὴ 15 κατ' ἐξοχὴν ἡ ἐνέργεια γένοιτο, ὥς τὸ ὕει, καὶ βροεῖ, καὶ ἀστράπτει. Ταῦτα γάρ, εἰ καὶ τὸ ὄνομα μὴ προστίθεμεν, ὅτι μάλιστα διωρισμένα εἶναι δοκεῖ, ὁπότε ταῦτα τῷ θεῷ μόνῳ ἀνήκει. Ἐπεκράτησε μὲν τοι συνήθεια, ὥς τῇ ὀνομασίᾳ τούτου, τουτέστι τοῦ 20 ῥήματος, καὶ τὰ ἄλλα τοῦ λόγου μέρη καλεῖσθαι ῥήματα· ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ κοινὸν ὄνομα ἐκείνων καθ' ὑπεροχὴν τὸ τοῦ λόγου τοῦτο μέρος, ὥς ἐξαίρετόν τε, ἴδιον κεκτηθῆναι. Οὐκ ἀλόγως γε μὴν ἀκαχεῖνο ζητεῖται, τί δήποτε μετὰ τὴν τοῦ ὀνόματος θεΐσιν οὐκ 25 ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ἀντ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος λαμβανόμενον, τίθεμεν, δηλαδή τὴν ἀντωνυμίαν, τὴν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ὀνόματος σὺν ῥήματι λόγον περιλαμβάνουσαν. Τούτου δὲ πρόδηλος ἀπόδειξις αὕτη ἔσται, ὅτι καὶ τῶν ῥημάτων ἕνεκεν εὐρέθησαν αἱ ἀντωνυμίαι. 30 Τὰ γὰρ ὀνόματα τρίτων προσώπων εἰσὶ παραστατικά, τουτέστι, τὰ τρίτα δηλοῖ πρόσωπα. Τὰ γὰρ ὀνόματα, τὰ οὐσίαν ἢ ποιότητα κοινὴν ἢ ἰδίαν σημαίνοντα, ὁμοίως ἐν πᾶσι δύνανται νοεῖσθαι τοῖς προσώποις προσεῖναι· πᾶν γὰρ πρόσωπον καὶ κοινῆς καὶ ἰδίας 35 οὐσίας τε καὶ ποιότητος δεκτικόν ἐστι. Δύναται γὰρ

ἄνθρωπος εἶναι ὁ διαλεγόμενος, καὶ ὁ πρὸς ὃν διαλέ-
 γεται, καὶ Πλάτων λέγεσθαι ὁ διαλεγόμενος, καὶ πρὸς
 ὃν διαλέγεται, καὶ περὶ οὗ τις διαλέγεται. Ἐπειδὴ
 τοίνυν ἡ σύγχυσις αὕτη ἀδιόριστον ἐποiei τὸ τοῦ πρό-
 5 ματος πρόσωπον, προσεχώρησεν αὐτὸ τὸ ὄνομα τῷ
 ἀρμόζοντι ἑαυτῷ προσώπῳ, δηλονότι τῷ τρίτῳ. Καὶ
 γὰρ καὶ τὰ τῶν ῥημάτων τρίτα πρόσωπα ἀδιόριστά ἐστι.
 Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ παρόντα ἐστὶ μόνον
 καὶ αἰ δεικτικά, καὶ σχηματικῶς τὰ ὀνόματα προσ-
 10 λαμβάνουσιν, Ὁμηρος ἐγώ, ὧς περ ἐκείνος ἐγώ.
 Συνάμεθά γε μὴν καὶ εἰνὸς εἰπεῖν, ὡς ἐπειδὴν αἱ τῶν
 ὀνομάτων γίνονται θέσεις, οὔτε τοῦ ὀνοματοθετοῦν-
 τος προσώπου ταῦτά ἐστι δεικτικά, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον
 τοῦ πρώτου προσώπου — οὐδὲ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ βρέφη
 15 ἐπιτιθέασιν τὰ ὀνόματα — οὔτε πρὸς αὐτὰ τὰ ὀνομα-
 τοθετούμενα τὰς προφορὰς τῶν ὀνομάτων ποιοῦμεθα,
 ὃ τῶν δευτέρων προσώπων ἐστὶν ἴδιον. Τὰ μέντοι
 ῥήματα καὶ τῶν τριῶν εἶχετο προσώπων καὶ διὰ
 τοῦτο ἐξητοῦντο ἀντωνυμῖαι τινὲς ὀρισμέναι πρὸς τὰ
 20 διωρισμένα πρόσωπα, ἵνα καὶ τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν,
 καὶ τὴν τοῦ ῥήματος τάξιν, τοιτέστι καὶ τὴν οὐσίαν
 καὶ τὰ διωρισμένα πρόσωπα ἐνδείκνυνται, οἷον, ἐγὼ
 γράφω, σὺ γράφεις. Καὶ γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν
 σημαίνει ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὀνόματος ἡ ἀντωνυμία. καὶ
 25 μένη, καὶ πρόσωπον σὺν τῷ συνημμένῳ αὐτῇ ῥήματι
 ἀρμόζον ἐνδείκνυνται. Καὶ διὰ ταῦτα δὴ οὐδὲν τὸ κα-
 λῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ λέγειν, Ἀρίσταρχος
 ἀναγινώσκει, ὁπότε δύο τρίτα συνάπτεται πρὸς-
 30 ὡπα. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο τὰ τρίτα τῶν ἀντωνυμιῶν
 πρὸς ὡπα περιττὰ ὄντα τυγχάνει, οἷων τε ὄντων ἡμῶν
 ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τιθέναι τὰ ὀνόματα· τοῦ γὰρ
 χάριν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις ἐπλάσιν αἱ ἀντωνυμῖαι,
 ἐν τοῖς ὀφειλομένοις τόποις ἀποδειχθήσεται. Οὐκοῦν,
 εἰ ἀληθὴς ὁ προῤῥηθεὶς ἐστὶ λόγος, φανερόν ὅτι δι-
 35 καίως προτίθεται τῆς ἀντωνυμίας τὸ ῥῆμα, ὅτι καὶ
 χάριν τοῦ ῥήματος αὕτη ἐφευρέθη.

Ἀλλὰ γὰρ καὶ ὁ μεῖζόν ἐστι ρητέον, ὅτι τὰ προς-
 ωπικὰ ῥήματα, τὰ διὰ τῆς εὐθείας νοούμενα, καὶ
 δεικτικὰ ὄντα, χωρὶς ἀντιδιαστολῆς προσώπων ἄλλων
 λαμβάνεται· ὅτε γὰρ λέγω, βαδίζω ἢ γράφω, οὐ
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἄλλου προσώπου τοῦτο διορίζεται. 5
 Αἱ δὲ κατ' εὐθεΐαν ἀντωνυμίαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν
 ἄλλου προσώπου ἐφεύρηνται, οἷον εἰ λέγοιμι, ἐγὼ
 γράφω, σὺ δ' ἀναγινώσκεις· ἢ, ἐγὼ καὶ σὺ
 γράφομεν, ἐκεῖνος δὲ ἀναγινώσκει· ἢ σὺ
 κἀκεῖνος γράφετε, ἐγὼ δὲ ἀναγινώσκω. Κἂν 10
 εἰ λέγοιμι δέ, ἐγὼ καὶ σὺ νοοῦμεν, μηδὲν προς-
 τιθεὶς πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα πρόσωπα διακρίνεται.
 Εἰ γὰρ μὴ διακρίνειν τὰ πρόσωπα θέλομεν, οὐδὲν
 ἡμῶν δεῖ τὰς κατ' εὐθεΐαν ἀντωνυμίας προτιθέναι τῷ
 ῥήματι. Αἱ μέντοι πλάγαι τῶν ἀντωνυμιῶν πτώσεις 15
 ἀπόλυτοί εἰσι· ἀπόλυτοι δὲ λέγονται αἷς ἔξεστι
 χρῆσθαι καὶ δίχα διαστολῆς προσώπων ἐτέρων, καὶ
 μετὰ διαστολῆς. Δίχα μὲν διαστολῆς, οἷον, δὸς μοι
 ἄρτον· ἐνταῦθα γὰρ οὐδεμίαν ἔχει διαστολὴν ἐτέρου
 προσώπου. Εἰ δὲ λέγοιμι, δὸς ἐμοὶ ἄρτον, ἐκεῖ- 20
 νω δὲ οἷνον, διαστολὴν εἰργασάμην. Ἐνθα καὶ θεω-
 ρητέον, ὥς ἐπὶ τῶν ἐνικῶν πλαγιῶν τῆς ἐγὼ πρωτο-
 τύπου ἀντωνυμίας, τὰ μὲν δίχα τοῦ εἰς προφερόμενά,
 οἷον τὸ μοῦ καὶ μοί καὶ μέ, τῶν ἀπολύτων εἰσὶ·
 τὰ δὲ μετὰ τοῦ εἰς προφερόμενα, οἷον τὸ ἐμοῦ καὶ 25
 ἐμοί καὶ ἐμέ, τῶν διεσταλμένων. Καὶ δὴ καὶ αἱ
 μὲν σύνθετοι ἐνικαὶ πλάγαι τῶν ἀντωνυμιῶν, οἷον,
 τὸ ἐμαυτοῦ καὶ σεαυτοῦ καὶ ἐαυτοῦ καὶ αἱ λοι-
 παὶ πτώσεις, τῶν ἀπολύτων εἰσὶ· αἱ δὲ διαλελυμένοι,
 οἷον, τὸ ἐμοῦ αὐτοῦ, καὶ σοῦ αὐτοῦ, καὶ οὗ 30
 αὐτοῦ, ὧς περ καὶ αἱ τούτων εὐθεΐαι, τὸ αὐτὸς
 ἐγώ, καὶ αὐτὸς σὺ, καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος, τῶν
 διαστολὴν δηλούντων. Αἱ δὲ πληθυντικαὶ αἰεὶ διαλε-
 λυμένοι οὐσαι, οἷον τὸ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ὑμῶν
 αὐτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν, ὅτε μὲν ἀπολύτως προ- 35
 φέρονται, ὅτε δὲ μετὰ διαστολῆς. Ἐν ταύτῃ δὲ μά-

λιστα ἡ εὐθεΐα ἰσχύει προστιθεμένη τῷ ῥήματι, οἷον, ἐγὼ μὲν ποιῶ τόδε, σὺ δὲ ποιεῖς τόδε· τοῦ γὰρ ποιῶ τοῦ πρώτου ἐνδεικνυμένου καθ' αὐτὸ πρὸς-
 5 ὡπον, καὶ ἔχοντας ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀπόλυτον τῆς εὐθείας δύναμιν, ἡ τῆς ἀντωνυμίας προσθήκη διαστολὴν τινε
 ἑτέρου προσώπου ἐπιποθεῖ· οἷον, ἐγὼ γράφω, σὺ ἀναγινώσκεις. Οὐ μόνον δὲ διαστολὴν ἡ ἀντωνυμία
 ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ συνάφειαν ἑτέρου προσώπου προσλαμβάνει.

Ἡ δὲ μετοχὴ εἰκότως μετὰ τὸ ῥῆμα τίτακται,
 10 ἐξ οὗ καὶ γεννᾶται — ἀναγκάως γὰρ αἱ τῶν ῥημά-
 των προφοραὶ εἰς τὰ πτωτικὰ σχήματα μετηνέχθησαν
 μετὰ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς γενῶν — τῶν ῥημάτων,
 οὗ πεφύκασι, τὴν ἀκολουθίαν ἑαυτῶν παριστάναι. Εἰ
 γὰρ λέγω διὰ ῥημάτων καὶ μετὰ συνδέσμου, ὅτι ἀνα-
 15 γινώσκω καὶ προκόπτω, οὐ δείκνυται πάντως
 ἐντεῦθεν, ὅτι ἐκ τοῦ ἀναγινώσκειν ἐπιγίνεται τὸ προ-
 κόπτειν· εἰ δὲ λέγοιμι δι' ἀντωνυμίας, εἴτε κατ' εὐ-
 θεΐαν, εἴτε πλαγίαν, καὶ δίχα συνδέσμου, ἡ ἀκολουθία
 σώζεται τῶν ῥημάτων· οἷον, ἀναγινώσκων προ-
 20 κόπτω· ἐμοῦ προκόπτοντος ὁ διδάσκαλος
 χαίρει· δείκνυται γὰρ ἐντεῦθεν, ὅτι τὸ μὲν προ-
 κόπτειν ἐμὲ ἐκ τοῦ ἀναγινώσκειν ἐστὶ, τὸ δὲ χαίρειν
 τὸν διδάσκαλον ἐκ τοῦ προκόπτειν ἐμέ. Φανερόν δέ,
 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ὀνοματοθεσία, καθ' ἣν μετοχὴ πρὸς-
 25 ἡγόρευται, οὐκ ἂν ἀπλῶς ἐτηρεῖτο, εἰ μὴ μετὰ τὸ ὄνομα
 καὶ τὸ ῥῆμα ἡ μετοχὴ ἐτίθετο, ὁπότε ἐκ τούτων ἐκα-
 τέρων τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λόγου χαρακτηρίζεται, ὃν
 τρόπον μετὰ τὸ ἀρσενικὸν γε καὶ θηλυκὸν τὸ τούτων
 ἀποφαντικὸν οὐδέτερον κεῖται. Εἰ μὴ γὰρ τῶν προ-
 30 ληφθέντων δύο τοῦ λόγου μερῶν προτέραν ἀνεξόμεθα
 τὴν θέσιν εἶναι, λείπεται μὴδ' ὀνομάσαι ἡμᾶς τὴν με-
 τοχὴν δύνασθαι· ὥς περ οὐδὲ τὸ οὐδέτερον, ὅτι δύο
 τῶν προτεθέντων γενῶν ἐστὶν ἀποφαντικόν. Καὶ τὴν
 μετοχὴν ἄρα ἀνάγκη τινῶν προτεθέντων μετέχουσιν
 35 συνεστάναι· ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο ὅτιοῦν μεταξὺ τε ἐκείνων
 καὶ ταύτης τίθεμεν, ἀντωνυμίαν δηλονότι ἢ ἐπὶ ῥῆμα,

ἢ τι τῶν τοιούτων ὀρθῶς ποιοῦντες· οὐδὲν γὰρ τῆς ιδιότητος αὐτῶν ἢ μετοχὴ λαμβάνει.

Μετὰ δὲ τὴν μετοχὴν τίθεται τὸ ἄρθρον εἰκό-
τως· μόνων γὰρ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετοχῶν πάν-
των καὶ πασῶν προτίθεται. Καὶ διὰ τοῦτο μετ' ἐκεῖνα
τάττεται, ὡς ὀρίζοντα αὐτὰ καὶ ἀναγκαῖα ὄντα σὺν
ἐκείνοις προφέρεσθαι. Εἰ γὰρ καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν
προτίθενται, ἀλλ' οὐχὶ πασῶν· ἀλλὰ τῶν μὲν πρωτο-
τύπων, μιᾶς τῆς αὐτός· καὶ γὰρ καὶ ὁ αὐτός λέγομεν,
ὅπερ ποτὲ μὲν ὡς ἀναφορικὴ ἀντωνυμία λαμβάνεται, ὥς-10
περ ὅταν ἐρωτηθέντες, τίς συνεγράψατο τὴν Ἰλιάδα; ἀπο-
κρίνωμεν, "Ομηρος· εἰτα πάλιν ἐρωτηθέντες τίς τὴν
Ὀδύσσειαν; φῶμεν, ὁ αὐτός· ποτὲ δὲ ὡς ὄνομα λαμ-
βάνεται δηλοῦν τὴν ἰσότητά, ὡς ὅταν εἰπώμεν, ὁ Φάλα-
ρις κατὰ τὴν ὁμότητα ὁ αὐτός τῷ Ἐχέτῳ, 15
τουτέστιν, ἴσος. Τῶν δὲ παραγῶγων ἔξ· τριῶν μὲν τῶν
παραγομένων ἀπὸ τῶν ἐνικῶν, τῆς ὁ ἐμός, ὁ σός,
ἦτις καὶ ὁ τσός δωρικῶς λέγεται· καὶ ὁ ὄς, ἦτις
καὶ ὁ εὐός ποιητικῶς λέγεται. Τριῶν δὲ τῶν ἀπὸ τῶν
πληθυντικῶν παραγομένων, τῆς ὁ ἡμέτερος, ἦτις 20
καὶ ὁ ἀμός δωρικῶς λέγεται· καὶ ὁ ὑμέτερος, καὶ
ὁ σφέτερος. Ὡν τὸ μὲν ὁ ἐμός καὶ ὁ ἡμέτερος πρῶ-
του προσώπου ἐστὶ, τὸ δὲ ὁ σός καὶ ὁ ὑμέτερος, δευ-
τέρου· τὸ δὲ ὁ ὄς καὶ ὁ σφέτερος, τρίτου. Ἀλλὰ τὰ
ρὲν προτακτικὰ τῶν ἄρθρων, ἃ κυρίως ἄρθρα ἐστίν, 25
ὀνομάτων μὲν καὶ μετοχῶν οὕτω πάντων προτίθεται,
τῶν ἀντωνυμιῶν δὲ, οὐ πασῶν· τὰ δὲ ὑποτακτικά,
ὥςπερ πᾶσιν ὀνόμασι καὶ μετοχαῖς ἔπεται, οὕτω καὶ
πάσαις ἀντωνυμίαις. Ἀλλ' ἔπεται μὲν τούτοις, προη-
γεῖται δὲ ἀεὶ τῶν φημάτων, οἷον εἴ τις λέγει· σὺ 30
φρον ἐστίν, ὃς κρατεῖ τῶν ἀτόπων ἐπιθυ-
μιῶν. Ὅθεν καὶ οὐ κυρίως τις ἄρθρα ταῦτα φαίη
ἂν εἶναι, ὡς προηγούμενα τῶν φημάτων, τῶν μὴ
φύσιν ἔχόντων ἄρθροις συμπλέκεσθαι. Ἀμέλει καὶ ἡ
τῶν Λατίνων διάλεκτος ὀνόμασιν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν 35
ὑποτακτικῶν τούτων κέχρηται ἄρθρων. Εἰ δὲ καὶ διὰ

ταῦτα μετὰ τὸ ὄνομα αὐτίκα τὸ ῥῆμα τέτακται, ὅτι τῶν αὐτῶν ἄρθρων τὰ μὲν προτακτικὰ τῶν ὀνομάτων προηγείται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ἐν προθίγκῃς μέρει καὶ τοῦτο ταῖς προλαβούσαις περὶ ἐκείνων ἀποδείξει κείσθω· καὶ μετὰ τὴν γεννωμένην ἐξ ἐκείνων μετοχὴν τὸ ποιὸν ἄρθρον, μετὰ τὸ ὄνομα εὐθὺς κείσθαι τὸ ῥῆμα δικαίως νομιζέσθω τετάχθαι. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι ἀντωνυμία μὲν ἀντὶ ἄρθρου οὐκ ἔστιν ὅτε παραλαμβάνεται, ἄρθρον δὲ 10 ἀντὶ ἀντωνυμίας πολλάκις, ὥς τὸ,

ὁ γὰρ βασιλεὺς χολωθείς,
ἀντὶ τοῦ οὗτος. Εἰ δὲ τὸ μὲν ἄρθρον ἀντωνυμίας ἔχει ἐνίοτε δύναμιν, ἡ δ' ἀντωνυμία τὴν τοῦ ἄρθρου οὐδέποτε, εὐλόγως τὸ ἄρθρον πρὸ τῆς ἀντωνυμίας 15 τὴν θέσιν ἔσχευ. Ὅτι δὲ μετὰ τὸ ἄρθρον τάττεται ἡ ἀντωνυμία, οὐδεὶς τὸ πάντῃ ζητεῖν, ὁπότε τάχα μετὰ τὸ ὄνομα εὐθὺς αὐτὴν ἔδει κείσθαι, εἰ μὴ διὰ τὰς προῤῥηθείσας αἰτίας ἕτερα μέρη ταύτης προειτάγησαν. Φαίνεται δὲ καὶ ἡ πρόθεσις ἐκ τῆς προσηγορίας ὀφεί-
20 λουσα προτίθεσθαι πάντων τοῦ λόγου μερῶν, καὶ πρεσβύτερα τούτων εἶναι δοκεῖν. Ἄλλ' ὅτι μὲν προτίθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, φανερόν ἐστιν· ἄλλ' οὐ κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἀλλὰ κατὰ μόνην τὴν σύνταξιν. Εἰ γὰρ μὴ ἐκεῖνα ἦν, οὐδ' ἂν αὕτη συνίστα-
25 σθαι εἶχεν, ὃ καὶ περὶ τῆς μετοχῆς ἔφαμεν. Ἐκ γὰρ τῶν προειρημένων τοῦ λόγου μερῶν τὴν τάξιν ἔσχευ ἡ πρόθεσις, τῷ νῦν μὲν ἐν παραθέσει, νῦν δὲ ἐν συνθέσει τούτων προτίθεσθαι· ἔστιν ἄρα τὴν μὲν φύσιν ὑστέρα, τὴν δὲ σύνταξιν τούτων προτέρα. Τὸ δὲ
30 ἐπὶ ῥῥῆμα, ὃ τῇ δυνάμει ἐπίθετον τοῦ ῥήματός ἐστι, ὥς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τούτου δηλοῖ, εἰκότως ἐτέθη μετὰ τὴν πρόθεσιν· ὥσπερ γὰρ ἐν δευτέρᾳ χώρᾳ μετὰ τὸ ὄνομα κεῖται τὸ ῥῆμα, οὕτω καὶ μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν δευτέρᾳ χώρᾳ τὸ ἐπὶ ῥῥῆμα τέτακται· ἥτις ἐν
35 παραθέσει οὐσα, δύναμιν ἑαυτῇ λέξεως συντηροῦσα, προτίθεται τῶν τε ὀνομάτων καὶ τῶν ἄλλων πτωτι-

κῶν· ἐν συνθέσει γὰρ οὐσα, τὴν τῆς ἰδιαζούσης λέξεως ἀπόλλυσι δύναμιν, προχωροῦσα τῷ τοῦ λόγου μέρει ἐκείνῳ, ᾧ καὶ συνάπτεται.

Ἐπὶ μέντοι τοῖς προῤῥηθεῖσι πᾶσι δικαίως ὁ σύνδεσμος τάττεται, ἐπειδὴ μηδεμίαν δύναται καθ' ἑαυτὸν 5 δηλῶσαι διάνοιαν δίχα τῆς τῶν προτεθεισῶν λέξεων ὕλης, ὃν τρόπον ἄχρηστοι καὶ οἱ τῶν σωμάτων εἰσι σύνδεσμοι, εἰ μὴ τὰ σώματα εἴη τὰ ὑπὸ τούτων συνδούμενα. Ἦν μὲν ἕτερα πλείω περὶ τούτων εἰπεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ μὴ περὶ τούτων ἡμῖν ὁ σκοπὸς ἐστίν, ἀρκεῖτω καὶ τὰ ρηθέντα. 10

Ἐκείνο δὲ πρῶτον ἀπάντων ζητητέον ἐστὶ, πρὶν ἢ περὶ τῆς συντάξεως ἐκάστων τῶν τοῦ λόγου μερῶν διῶναι, τίνας χάριν αἱ ἐρωτηματικαὶ τῶν λέξεων εἰς δύο μόνα μέρη τοῦ λόγου προσεχώρησαν, εἰς τὸ ὄνομα δηλονότι, καὶ τὸ ἐπιρῥήμα. Καὶ τί δήποτε μὴ εἰς ἐν 15 ὄνομα καὶ ἐπιρῥήμα ἐν, ἀλλ' εἰς πλείονα· οἷον, τίς, πότερος· ποῖος· ποῦ· πῇ· πόσε· πόθεν· πότε· ποσάκις· ποσαχῶς· ἥ· ἄρα. Τοῦτο μὲν οὖν καὶ ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ πρεσβύτερα καὶ ἀρχικώτερα τὰ δύο ταῦτα μέρη τοῦ λόγου εἶναι, τὸ ὄνομα δηλαδὴ 20 καὶ τὸ ῥῆμα, ἅπερ, ἐπειδὴν ἀγνοῶνται, συχνὴν τὴν περὶ αὐτῶν ἐρώτησιν λαμβάνουσιν· τὰ μὲν γὰρ ἐρωτηματικά ὀνόματα τὸ ὄνομα ζητεῖ· τὰ δὲ ἐπιρῥηματικά, τὸ ῥῆμα. Εὐρίσκονται δὲ ἐν πλειοσιν, ὥς ἐδείξαμεν, καὶ ὀνόμασι καὶ ἐπιρρήμασι διὰ τόνδε τὸν λόγον, ὅτι 25 ἐν τούτοις μόνοις ἢ ἀμφιβολία δύναται γίνεσθαι τῆς οὐσίας, ἢ τῆς ποιότητος. Ποιότητα δὲ λέγω πάντα κοινῶς τὰ τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκότα, καὶ ποσότητος ὥσι, καὶ ὅτιοῦν ἕτερον. Τὴν γὰρ οὐσίαν τινὸς τοῦ ὑποκειμένου ζητοῦντες λέγομεν· τίς κινεῖται; τίς βα- 30 δίσσει; τίς διαλέγεται; ἐνὸς ἐκ πολλῶν ὄντος τοῦ κινουμένου ἢ ἕτερόν τι ποιοῦντος. Ἐνὸς δὲ ἐκ δυεῖν ὀρισμένων ὄντος τοῦ κινουμένου, ἢ τοῦ βαδίζοντος, λέγομεν· πότερος κινεῖται; πότερος βαδίζει; τὴν οὐσίαν ἐνὸς τῶν δύο ζητοῦντες, οὐχί τι τῶν περὶ 35 αὐτὸν συμβεβηκότων. Ὅταν φανερὰ μὲν ἡ ἐνέργεια ἦ,

τουτέστιν ἡ κίνησις, ἢ τὸ βάδισμα, ἢ ἡ διάλεξις, τὸ δὲ ἐνεργοῦν πρὸς ὥσπερ ἀδελφόν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀποκρίσεις ὀνομαστικαί γίνονται, ἢ διὰ προσηγορικῶν, ἢ κυρίων· καὶ γὰρ καὶ τὰ κύρια τὴν καθόλου οὐσίαν δημαίνει· ἀποκρινόμεθα γάρ, ἢ ὅτι ἄνθρωπος βαδίζει, ἢ ὅτι ἵππος, ἢ ὅτι Τρύφων, ἐν ᾧ καὶ ὁ ἄνθρωπος συννοεῖται· ἢ καὶ διὰ μέρους τοῦ λόγου ἀποκρινόμεθα, ὅπερ ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται· ἀντὶ ὀνόματος δὲ κυρίου, τουτέστιν δι' ἀντωνυμίας, ὡς ὅταν φῶμεν, ἐγώ.

10 Ἀλλ' ἐπεὶ περ ἄδηλα ἦν τὰ συμβεβηκότα τοῖς προτεθεῖσιν ὀνόμασιν· αὐτὸ γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ τίς ἐρωτηματικὸν ὄνομα, καὶ τὸ πότερος, μόνην τὴν οὐσίαν ἐξήτει, ἢ συμβεβηκε, καὶ ποῖον καὶ πόσον, ἐπὶ λογισμὸν ἀνέβαινε καὶ περὶ τούτων ἐρώτησις. Ὡς ὅταν τὴν

15 μὲν ποιότητα ζητοῦντες, λέγωμεν, ποῖος; τῆς δὲ προσότητος τὴν μὲν συνεχῇ, πηλίκος; τὴν δὲ διωρισμένην, πόσος; τὴν δὲ τακτικὴν ἀπαριθμησιν, πόστος; τουτέστι πρῶτος, ἢ δεύτερος, ἢ τρίτος καὶ ἑφεξῆς.

Τὸ δὲ τῶν ἡμερῶν μέτρον, ποσταῖος; οἷον, πο-

20 σταῖός τις ἦλθεν Ἀθήνηθεν εἰς Ρώμην; τουτέστι, διὰ πόσων ἡμερῶν; καὶ, ποσταῖα ἐστὶ σήμερον ἢ σελήνη; τουτέστι, πόσων ἡμερῶν; Τὸ δὲ τῶν ἐτῶν μέτρον, ποσαετής; τὸ δὲ τοῦ μεγέθους πληθός, ποσάκις ἐν ἑαυτῷ ὁ μείζων τὸν ἐλάττωνα ἔχει,

25 ποσαπλάσιος; τὸ δὲ ἐκ τίνος ἔθνους ἢ πατρίδος ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ, ποδαπός; Ἀποκρινόμεθα δὲ τούτων ζητουμένων, ἐν μὲν τῷ τίς καὶ τῷ πότερος, ὥς περ εἴρηται, τὴν οὐσίαν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὰ συμβεβηκότα. Οἷον ἐν μὲν τῷ ποῖος, λευκός ἢ θερμός καὶ τὰ

30 τοιαῦτα· ἐν δὲ τῷ πηλίκος, μέγας ἢ μικρός· ἐν δὲ τῷ πόσος, πολὺς ἢ ὀλίγος· ἐν δὲ τῷ πόστος, πρῶτος ἢ δεύτερος ἢ τρίτος καὶ ἑφεξῆς· ἐν δὲ τῷ ποσταῖος, αὐθημερόν, δευτεραίος, τριταῖος καὶ ἑφεξῆς· ἐν δὲ τῷ ποσαετής, ἐνιαύσιος, διετής, τριετής καὶ ἑφεξῆς· ἐν δὲ

35 τῷ ποσαπλάσιος, ὠρισμένως μὲν, διπλάσιος, τριπλάσιος καὶ ἑφεξῆς· ἀορίστως δὲ, πολλαπλάσιος· ἐν δὲ

τῷ ποδαπός, ἡμιδαπός, ἄλλοδαπός, Ἑλλήν ἢ βάρβα-
 ρος, Ἀθηναῖος ἢ Θηβαῖος. Οὐκοῦν ἄρα εἰ προεθέ-
 μεθα, τίς ἐστί, περὶ οὗ γίνεται ἡ ἐρώτησις, τουτέστι
 τὴν μὲν οὐσίαν αὐτοῦ γινώσκουμεν, τὰ δὲ περὶ αὐτὸν
 συμβεβηκότα ζητοῦμεν, τοῖς προειρημένοις χρηστέον 5
 τηνικαῦτα ἐρωτήμασιν· οἷον, τίς ἀναγινώσκει; ἢ,
 πότερος τῶν δύο τῶν ἐν οἰκίᾳ καθημένων
 ἀναγινώσκει; ἀποκρινόμεθα γάρ, εἰ τύχοι, ὅτι Τρύ-
 φων· ποῖος; ὅτι σοφός· πηλίκος; ὅτι μέγας· πο-
 δαπός; ὅτι Βυζάντιος. Ὁμοίως καὶ πάσας τὰς ἀπο- 10
 κρίσεις ἐποίσουμεν τὰς πεφυκυίας συμβεβηκέναι τῷ
 περὶ οὗ αἱ ἐρωτήσεις γίνονται, διὰ τῶν ἐπιθέτων, ἃ
 πρὸς ἐκεῖνο τὸ πρὸςωπον ἀναφέρονται. Ἔστι γὰρ μὴν
 ὅτε καὶ τῆς οὐσίας καὶ τῆς ποιότητος πρὸ ὀφθαλμῶν
 κειμένης, καὶ τῶν ἄλλων συμβεβηκότων, ἐπάγεται 15
 ἐρώτησις ἀνήκουσα τῇ κυριότητι τοῦ ὀνόματος· οἷον,
 εἰ λέγοιμι, τίς ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ Βυζάντιος μέ-
 γας καὶ περικαλλής; Δύναμαι γὰρ βλέπων τινὰ
 γινώσκειν καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος, καὶ
 τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα, μόνον δὲ τὸ κύριον ὄνομα 20
 ζητεῖν· ὥς ἔδειξεν Ὀμηρος ἐν (τῇ μονομαχίᾳ Ἀλεξάν-
 δρου καὶ Μενελάου.)

Τὰ γὰρ μὴν ἐπιρρήματα ἀναφέρονται πρὸς τὰς
 ἀγνοουμένας ἐνεργείας ἢ τὰς τούτων ποιότητας. Εἰ
 γὰρ ἐρωτῶμεν, πῶς ἀναγινώσκει; ἀποδιδόντες 25
 αὐτῷ τὸ ἐπιρῥημα, ὅπερ ἐπιθέτου τύπον ἐπέχει ἐπὶ
 τῷ ῥήματι, ἀποκρινόμεθα, καλῶς· ῥητορικῶς·
 σοφῶς. Εἰ δὲ μὴ τὴν ποιότητα ζητοῦμεν, ἀλλὰ τὸν
 τόπον, ἐν ᾧ τι γίνεται, τριχῶς ποιοῦμεν τὴν ἐρώ-
 τησιν, ποῦ ἢ πόθι; καὶ πῇ ἢ πόσε; καὶ πόθεν; 30
 ὧν τὸ μὲν ποῦ ἢ πόθι, μονὴν καὶ στάσιν ἐν τόπῳ
 δηλοῖ· οἷον, ποῦ ἐστὶν ὁ δεῖνα, ἢ ποῦ κεῖται
 ἢ κάθεται; ἀποκρινόμεθα γὰρ ὅτι μὲν ἐπιρῥηματι-
 κῶς, οἷον, ἐν ταῦθα, ἐκεῖ, οἴκοι, Ἰσθμοί, πολ-
 λαχοῦ, πολλαχόθι, οὐδαμοῦ, οὐδαμόθι· ὅτι 35
 δὲ κατὰ τὴν δοτικὴν μόνην, οἷον, Ἀθήνησι, Θή-

βησιν· ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δοτικὴν σὺν τῇ
ἐν προθέσει, οἶον, ἐν τῇ πόλει, ἐν τῷ ἀγρῷ, ἐν
τῇ Ἑλλάδι. Τὸ δὲ πῆ, ἢ πόσε καὶ πόθεν, καὶ
ἄμφω κίνησιν σημαίνει· ἀλλὰ τὸ μὲν, τὴν εἰς τόπον,
δὲ, τὴν ἐκ τόπου. Οἶον, ἐρωτώμενοι, πῆ ἢ πόσε
βαδίζει ὁ δεῖνα; ἔστι μὲν ὅτε καὶ ἐπιρρήματικῶς
ἀποκρινόμεθα, οἶον, δεῦρο, ἐκεῖσε, οἴκαδε,
Ἀθήναζε, Θήβαζε, πολλαχῇ, πολλαχόσε, πάν-
τη, παντόσε, πανταχῇ, πανταχόσε, οὐδαμῇ,
10 οὐδαμόσε· ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ αἰτιατικὴν
σὺν τῇ εἰς προθέσει· οἶον, εἰς τὴν πόλιν, εἰς
τὸν ἀγρόν. Εἰ δὲ εἰς ἔμψυχον πρόσωπον, σὺν τῇ
πρὸς προθέσει· οἶον, πρὸς τὸν βασιλέα, πρὸς
τὸν ἡγεμόνα. Ἐρωτώμενοι δὲ, πόθεν ἦκει ὁ
15 ἄνθρωπος; κἀνταῦθα ἐνίοτε μὲν δι' ἐπιρρήμάτων
ἀποκρινόμεθα, οἶον, ἐντεῦθεν, ἐνθενδε, ἐκεῖ-
θεν, οἴκοθεν, Ἀθηνηθεν, Ἰσθμόθεν, γῆθεν,
οὐρανόθεν, πολλαχόθεν, πάντοθεν, παντα-
χόθεν, οὐδαμόθεν· ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ μετὰ
20 γενικῆς σὺν τῇ ἀπὸ προθέσει· οἶον, ἀπὸ Ρώμης,
ἀπὸ Βυζαντίου· ἔστι δὲ ὅτε καὶ σὺν τῇ ἐκ προ-
θέσει (οἶον ἐκ Ρώμης, ἐκ Βυζαντίου, ἐξ Ἀθη-
νῶν). Καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅπως κατὰ τινα φρ-
σικὴν ἀκολουθίαν αἱ τρεῖς αὗται ἐρωτήσεις, τὸ πό-
25θεν καὶ ποῦ καὶ πῆ, τὰς τρεῖς πλαγίας ἐκληρώσαντο
πτώσεις· τὸ μὲν πόθεν τὴν γενικὴν, τὸ δὲ ποῦ τὴν
δοτικὴν, τὸ δὲ πῆ τὴν αἰτιατικὴν. Καὶ ὥσπερ ἐν ταῖς
πλαγαῖς πτώσει προηγεῖται μὲν ἡ γενικὴ, ἔπεται δὲ
ἡ δοτικὴ, καὶ τρίτῃ τούτων ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ· οὕτω
30 κἀνταῦθα προηγεῖται μὲν τὸ πόθεν, ἔπεται δὲ τὸ ποῦ,
καὶ τελευταῖον ἔστι τὸ πῆ, ἀκολουθῶς τοῖς τρισὶ μέ-
ρεσι τοῦ χρόνου. Τὸ μὲν γὰρ πόθεν τοῦ παρεληλυθό-
τος ἔστιν· ἐρωτῶντες γάρ, πόθεν ἦλθεν ὁ ἄνθρω-
πος, ἢ ἔρχεται, ἢ ἐλεύσεται; δηλοῦμεν καταλε-
35 λοιπέναι αὐτὸν τόπον, ὅθεν ἐλήλυθεν, ἢ ἔρχεται, ἢ
ἐλεύσεται. Τὸ δὲ ποῦ, τοῦ ἐνεστώτος· ἐρωτῶντες

γάρ, ποῦ ἐστὶν ὁ δεῖνα ἢ ἦν ἢ ἔσται; τὴν ὡς
κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ μονὴν αὐτοῦ δη-
λοῦμεν, ἐν ᾗ ἐστὶν, ἢ ἦν, ἢ ἔσται. Τὸ δὲ πῇ καὶ πόσε,
τοῦ μέλλοντος· ἐρωτῶντες γάρ, πῇ βαδίζει ὁ ἄνθρω-
πος, ἢ ἐβάδισεν, ἢ βαδίσει; τὴν ἐν τῷ μέλλοντι 5
χρόνῳ εἰς ἐκείνον τὸν τόπον ἄφιξιν τούτου σημαίνουмен.
Ἡ καὶ οὕτω· δεῖ τινα ὄθεν δήποτε πρότερον ἔλθειν
πρὸς ἡμᾶς· εἶτα μεῖναι ἐν ἡμῖν· εἶτα ἀφ' ἡμῶν ἀλ-
λαχόσε ἀπελθεῖν· εἶπερ ἔν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον μέλ-
λει τὰ τρία ταῦτα καθάπαξ πρὸς ἡμᾶς ἐνεργήσειν. 10
ἄλλως δὲ οὐκ ἂν γένοιτο. Ἐξ γὰρ τούτων γενομένων,
τοῦ ἔλθειν πρὸς ἡμᾶς τινα καὶ μεῖναι καὶ
ἀπελθεῖν·

τοῦ ἔλθειν καὶ ἀπελθεῖν καὶ μεῖναι·
τοῦ μεῖναι καὶ ἔλθειν καὶ ἀπελθεῖν. 15
τοῦ μεῖναι καὶ ἀπελθεῖν καὶ ἔλθειν·
τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἔλθειν καὶ μεῖναι·
τοῦ ἀπελθεῖν καὶ μεῖναι καὶ ἔλθειν·

τὸ πρῶτον μόνον κατὰ φύσιν συνέστηκεν, ὥςπερ εἴ-
ρηται· τῶν δ' ἄλλων τὸ μὲν δεύτερον καὶ τρίτον καὶ 20
ἕκτον, ἀσύστατα· τὸ δὲ τέταρτον καὶ πέμπτον δοκεῖ
μὲν συνίστασθαι, οὐ συνίσταται δὲ διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέ-
ροις τὸ ἔλθειν μὴ δύνασθαι εἶναι ἔλθειν, ἀλλ' ἐπαν-
ελθεῖν· ἕτερα δὲ ἀλλήλων ταῦτα. Ἰστέον μέντοι καὶ
τούτο, ὡς ἐνίοτε λέγοντες, ἐν τῇ στοᾷ περιπα- 25
τεῖν τὸν Σωκράτην, σολοικίζειν δοκοῦμεν, εἴ γε
τὸ μὲν ἐν τῇ στοᾷ στάσιν δηλοῖ, τὸ δὲ περιπατεῖν
κίνησιν. Οὐκ ἐστὶ δὲ τοῦτο σολοικισμός, ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον ὀρθῶς λέγεται· τὸ γὰρ περιπατεῖν ἐνταῦθα οὐ
τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δηλοῦν κίνησιν βούλεται, 30
ἀλλὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀναστροφὴν, ἣτις ταύ-
τόν τί ἐστὶ τῇ μονῇ καὶ στάσει. Ὁμοίως καὶ ὅταν
λέγωμεν, ὁ δεῖνα πόρρωθεν ἔστηκε, σολοικῶς
δοκεῖ λέγεσθαι, εἴγε τὸ μὲν πόρρωθεν τὴν ἀπὸ τό-
που δηλοῖ κίνησιν, τὸ δὲ ἔστηκε στάσιν. Ἄλλ' εἰ 35
μὲν ἀπλῶς οὕτω καὶ ἀσχετῶς τοῦτο λέγεται, σολοικι-

σμὸν ὁμολογουμένως ποιεῖ· εἰ δὲ ὁ πόρρωθεν ἱστάμενος σχέσιν τινὰ πρὸς τὸν τόπον, οὗ πόρρωθεν ἕστηκεν, ἔχει, οἷον, ἡ βάλλει τι πρὸς ἐκεῖνον βέλος, ἡ βλέπει ἐκεῖθεν τι, ἃ πάντα κίνησιν ἐμφαίνει τινά, καλῶς λέγεται.

- Οὐκ ἄγνοῶ μὲν οὖν, ὅτι καὶ τὸ πόθεν ἔχει τὴν εἰς τόπον κίνησιν, καὶ τὸ πῇ τὴν ἐκ τόπου. Πᾶσα γὰρ κίνησις ποθὲν πῇ γίνεται. Ἄλλ' ἐπεὶ περὶ τῶν ἄγνοουμένων ἀεὶ γίνεται ἡ ἐρώτησις, ὅταν μὲν τὸν
- 10 τόπον, εἰς ὃν ἡ κίνησις, εἰδῶμεν, τὸ δὲ ἐκ τίνος ἄγνοῶμεν, τὸ πόθεν ἐρωτῶμεν· ὅταν δὲ τοῦναντίον, τὸν μὲν τόπον, ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ κίνησις, εἰδῶμεν, τὸ δὲ εἰς τίνα, ἄγνοῶμεν, τὸ πῇ. Καὶ ταῦτα μὲν εἰ τὸν τόπον ζητοῦμεν· εἰ δὲ τὸν χρόνον ἐν ᾧ γέγονέ τι, λέ-
- 15 γομεν πότε, καὶ πρὸς τοῦτο ἀποκρινόμεθα, χθές, νῆστί, πρότερι, πρώην, πέρυσι, τῆτες· καὶ τὰ ποιητικά, ἄρμοι καὶ ποταίνι, ἀντὶ τοῦ προσφάτως· πάλαι, ἔκπαλαι, πρόπαλαι, καὶ δι' ὀνομάτων, πρὸ δέκα ἡμερῶν· μετὰ δύο μῆ-
- 20 νας. Εἰ δὲ τὸν ἀριθμὸν ζητοῦμεν, ὁσάκις ἡ πρᾶξις ἐγένετο, φαμὲν ποσάκις; πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα, οὐδ' ἃ παξ, ἃ παξ, δίς, τρίς καὶ τετράκις, καὶ τὰ ἐφεξῆς· καὶ ἔτι τοσάκις, τοσαυτάκις, ὀλιγάκις, πολλάκις, πλεονάκις, πλειστακις, ἀπειράκις.
- 25 Εἰ δὲ εἰς πόσα μέρη ἡ εἶδη διαιρεῖται ὅτιοῦν ἡ πόσοις ὀνόμασιν ὅτιοῦν προσαγορεύεται, ἡ πόσαις μεθόδοις ἡ τέχναις ἡ τρόποις ὅτιοῦν ποιεῖ τις, λέγομεν, ποσαχῶς; Οἷον, ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ θνητόν; ἡ ποσαχῶς ὀνομάζεται ὁ ἄνθρωπος; ἡ
- 30 ποσαχῶς ὁ ἄλιεύς τοὺς ἰχθύας ἀγρεύει; Ἀποκρινόμεθα δὴ καὶ πρὸς τοῦτο, μοναχῶς, διχῇ ἡ δίχα ἡ διχῶς, τριχῇ ἡ τριχῶς ἡ τριχθὰ ποιητικῶς· τετραχῇ ἡ τετραχῶς ἡ τετραχθὰ ποιητικῶς· καὶ πεντάχῃ ἡ πενταχῶς καὶ ἐφεξῆς· καὶ ἔτι
- 35 τοσαχῶς, τοσαυταχῶς, ὀλιγαχῶς, πολλαχῶς, πλεοναχῶς, πλεισταχῶς, ἀπειραχῶς, καὶ τὰ

τοιαῦτα. Εἰ δὲ τὴν αἰτίαν ζητοῦμεν, λέγομεν διὰ τί; ἵνα τί; τί δῆποτε; τίποτε, καὶ ποιητικῶς τίπτε; τοῦ χάριν; ἢ ὅτου ἢ τίνος; τίνος ἔνεκα; καὶ τὰ τοιαῦτα. Πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα, διότι, διὰ τόδε ἢ χάριν τοῦδε, ἢ ἔνεκα τοῦδε, καὶ τὰ 5 τοιαῦτα. Δοκοῦμεν δὲ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῆς πράξεως ζητοῦντες, μιᾶς μὲν ἐκ πολλῶς ἀορίστων οὐσης, λέγειν, τί ποιεῖ ὁ δεῖνα; πρὸς δὲ ἀποκρινόμεθα, ὅτι οὐδέν, ἢ τρέχει, ἢ διαλέγεται· μιᾶς δὲ ἐκ δυεῖν ὠρισμένων οὐσης, φάμεν, πότερον τρέχει ἢ 10 διαλέγεται; πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα θάτερον, ἢ ὅτι τρέχει, ἢ ὅτι διαλέγεται, ἥτοι τὸ πρότερον, ἢ τὸ ὕστερον. Ὡςπερ καὶ τὴν ποσότητα ζητοῦντες λέγομεν, πόσον ἔδραμεν; πρὸς ὅπερ ἀποκρινόμεθα, ὅτι πολλὸν ἢ ὀλίγον. 15

Τίνος μὲν οὖν ἔνεκα τὰ προτεθέντα μέρη, δηλαδὴ τὰ ἐρωτηματικά, ἢ ὀνομαστικά ἢ ἐπιρρήματικά γίνε-
ται, ἀπεδείξαμεν, ὧν περὶ τῆς συντάξεως ἐν τοῖς ἐπο-
μένοις διασαφήσομεν. Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ λοιπὰ μέρη
τοῦ λόγου πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀναφέ- 20
ρεται σύνταξιν, ὧν καὶ τῆς ὀνομασίας μετελήφασι,
περὶ ἐκάστων δεῖ διελθεῖν, τουτέστι καὶ περὶ τοῦ ἐν
χώρᾳ λαμβανομένου, ἢ προσλαμβανομένου. Λαμβανο-
μένου μὲν, ὥς ὅταν ἡ ἀντωνυμία ἐν χώρᾳ ὀνόματος
λαμβάνηται, οἷον, ἐγὼ τόδε τι ἐποίησα· προσλαμ- 25
βανομένου δέ, ὥς ὅταν ἡ αὐτὴ τῷ ὀνόματι προσλαμβάνη-
ται, οἷον, Ὁμηρος ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα, ὁ αὐτὸς
δὲ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. Καὶ περὶ τοῦ προσλαμβα-
νομένου μόνον, ὥς τῷ ῥήματι τὸ ἐπίρρημα, ἢ ὁ σύν-
δεσμος τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ῥήματι· καὶ ἔτι περὶ μετο- 30
χῆς τῆς ἐν χώρᾳ ῥημάτων λαμβανομένης, καὶ τοῖς ῥή-
μασι προσλαμβανομένης. Ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων τῶν
λοιπῶν ἐπηγγειλάμεθα διελθεῖν, ῥητέον πρῶτον περὶ
τοῦ ἄρθρου· εἰ γὰρ πάντων μὲν προηγείται τὸ ὄνομα,
ἐν δὲ τῇ συντάξει τὸ ἄρθρον προηγείται καὶ αὐτοῦ τοῦ 35

ὀνόματος, ἡμῖν δὲ ὁ λόγος περὶ συντάξεως· ἀνάγκη
περὶ ἄρθρου πρῶτον εἰπεῖν.

www.libtool.com.cn

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Τὸ τοίνυν ἄρθρον τὴν δευτέραν γινώσκιν τῶν ὑπο-
κειμένων πραγμάτων σημαίνει· ἂν μὲν γὰρ εἴπω, ὅτι
5 ἄνθρωπος ἦλθε, πρῶτην γινώσκιν σημαίνει· ἂν δέ,
ὁ ἄνθρωπος ἦλθε, δευτέραν. Τὰ μὲν οὖν προτα-
κτικὰ τῶν ἄρθρων πάντων προτίθεται τῶν ὀνομάτων·
τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἐνὸς μὲν ὀνόματος ἀορίστου, τοῦ
τίς ἐγκλινομένου, οἷον, ὅστις· καὶ ἔτι συνδέσμου τοῦ
10 πέρ παραπληρωματικοῦ, οἷον, ὅσπερ· ἐνίοτε δὲ καὶ
τοῦ γέ καὶ τοῦ ποῦ· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῦ ῥά
καὶ τοῦ νύ. Ἄλλ' ὅταν μὲν ἀναφορικῶς ἀπλῶς λαμ-
βάνηται τὸ ὅς, τῷ τίς μόνῳ συνάπτεται ἢ τοῖς ἄλ-
λοις τοῖς ῥηθεῖσιν, οἷον, ἦλθεν ἄνθρωπος, ὅστις
15 ἐμοὶ φίλος ἐστίν. Ὅταν δὲ ἀγνοοῦντα ἐμαντὸν
βούλομαι δηλῶσαι τὸ ὑποκείμενον, τῷ τίς ὁμοῦ καὶ
τῷ ποτὲ ἐγκλινομένῳ καὶ αὐτῷ· οἷον, εἰδὼν τινα
βαδίζοντα ὅστις ποτὲ ἦν ἐκεῖνος. Ἐν μὲν τοῖς
μερισμοῖς ἢ ἄρθροις προτακτικοῖς χρώμεθα σὺν τῷ
20 μέν καὶ δέ συνδέσμῳ, οἷον, τῶν ἀνθρώπων οἱ
μὲν εἰσιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί· καὶ, τῶν
Αἰάντων ὁ μὲν Τελαμώνιος, ὁ δὲ τοῦ Ὀϊλέ-
ως· ἢ ὀνόματι τῷ ἑτέρῳ μετὰ τῶν αὐτῶν συνδέ-
σμων, οἷον, τῶν ἀνθρώπων ἕτεροι μὲν εἰσιν
25 ἀγαθοί, ἕτεροι δὲ πονηροί· καὶ, τῶν Αἰάν-
των ἄτερος μὲν Σαλαμίνιος, ἄτερος δὲ Λο-
κρός. Ἰστέον οὖν, ὥς ἐν ταῖς τοιαύταις τῶν μερι-
σμῶν συντάξεσι, εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν προτίθεται πη-
θυντικὸν ῥῆμα, πρὸς ἐκάτερον τὸ ἐπόμενον εὐθείαν
30 δεῖ προηγείσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει· οἷον, ἄετοί δύο
διέπτησαν, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυ-

σμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἐνικῶς τὰ ῥήματα
 ἔπεται, γενικὴν δεήσει πληθυντικὴν προηγεῖσθαι· οἷον,
 δυεῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ
 ἀπὸ δυσμῶν. Δύναται μέντοι καὶ τὸ ἐνικὸν ὅτε
 μὲν εἰς ἐνικά, ὅτε δὲ εἰς πληθυντικά διαιρεῖσθαι· ἐνι- 5
 κὰ μὲν, οἷον, τὸ ἀνθρώπειόν ἐστιν ἐν μέρει
 μὲν ἀγαθόν, ἐν μέρει δὲ πονηρόν· πληθυντικά
 δέ, οἷον, τοῦ ἀνθρώπου γένους, οἱ μὲν εἰ-
 σιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί. Καὶ τὸ πληθυντι-
 κὸν αὖθις ὅτε μὲν εἰς πληθυντικά, οἷον, τῶν ἀν- 10
 θρώπων οἱ μὲν εἰσιν ἀγαθοί, οἱ δὲ πονηροί·
 ὅτε δὲ εἰς ἐνικά, οἷον, δυεῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ’
 ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δ’ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ μὲν οὖν
 εὐθεία προηγεῖται ἐν τῇ ἀθροίσει, καὶ τὸ ῥῆμα σὺν τῇ
 ἀθροίσει ἔξεστι κεῖσθαι· εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζο- 15
 μένοις μόνον, ὥς δέδεικται, καὶ εἰκότως· τὸ γὰρ ῥῆμα,
 εἴτε προηγούμενον εἴη, εἴτε ἐπόμενον, εὐθεῖαν ἀεὶ
 ἀπαιτεῖ. Εἰ δὲ γε καὶ τὴν ἀθροισιν καὶ τὸν μερι-
 σμὸν βουληθεῖημεν διὰ πλαγιῶν πτώσεων προενεργεῖν,
 ἀνάγκη καὶ μετοχῇ χρῆσασθαι ἐν χώρᾳ ῥήματος λαμ- 20
 βανομένη διὰ πλαγίας πτώσεως, καὶ μετάβασιν ποιῆ-
 σαι· οἷον, ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ’
 ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον ἐστὶ τὸ
 τάχος· ἢ κατὰ δοτικὴν ἀτικῶ ἔθει, οἷον, ἀετοῖς
 διαπτᾶσι, τῷ μὲν κατελείφθησαν αἱ ἀνατο- 25
 λαί, τῷ δὲ αἱ δυσμαί. Ἡ μὲντοι τῶν ἀρχαίων
 αὐτονομία, καὶ ἀντὶ γενικῆς πληθυντικῶν εὐθείαν ἐνί-
 τε προσέθηκεν, ὥς Ὅμηρος, . .

οἱ δὲ δύο σκοπέλοι —

ἀντὶ τοῦ, δύο σκοπέλων· καί,

30

ἄμφω δ’ ἐξομένω, γεγραπώτερος ἦεν
 Ὀδυσσεύς·

ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν ἐξομένοιν. Ὁμοίως γὰρ, καὶ εἴ τις
 λέγοι, δύο ἀδελφοί, ὁ μὲν πρεσβύτερος, ὁ δὲ
 νεώτερος, κακίαν ποιεῖ. δύο γὰρ ἀδελφῶν εἰπεῖν 35

ἔδει· καὶ δυεῖν ὀφθαλμοῖν, ὁ μὲν δεξιός, ὁ δ' ἄριστερός. Καὶ Θουκυδίδης. . . .

Τοῦτο γέ μὴν τὸ ὅς ἄρθρον ὁσάκις συνάπτεται, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ προηγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ 5 καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ ἕτερον ῥῆμα προσέρεσθαι, οἷον,

ἄνδρα μοι ξυνεπε, Μοῦσα, πολύτροπον
ὅς μάλα πολλὰ

πλάγχθη,

- 10 οὐδὲ γὰρ εἶπεν ὃν, πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ὅς, πρὸς τὸ πλάγχθη. Καὶ δύο ῥημάτων ἐνταῦθα καιμένων, τοῦ ξυνεπε καὶ τοῦ πλάγχθη, τὸ μὲν πρὸς τὴν Μοῦσαν ἀναφέρεται, τὸ δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ γέγονε μετάβασις ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δὲ εὐθείᾳ 15 εὐθείᾳ συνάπτεται, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκάτερα-τα ῥήματα ἀναφέρεται· οἷον, ὁ ἄνθρωπος ἦλθεν· ὅς ἔγραψεν· εἰ δὲ δύο πλάγαι εἴεν, ἡ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἢ μετάβασις γίνεται τῶν ῥημάτων, ἡ πρὸς ἑαυτὴν ἐπαναστρέφει, οἷον, τὸν ἄνθρωπον, ὃν 20 ἔλεω, τρέφω· ἢ, ἑμαυτόν, ὃν φιλω, περιέπω. Εἰ δὲ ἡ ἑτέρα μὲν πτώσις εἴη εὐθείᾳ, ἡ δὲ ἑτέρα πλάγια, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς εὐθείαν γίνεται ἢ μετάβασις τοῦ ῥήματος ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ἀεὶ μέντοι πρὸς τὴν πλάγιαν· οἷον, ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς 25 Ὅμηρος, ὃν ἀσπάζομεν· καὶ αὖτις, τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει Ἀχιλλεύς· ἢ, Ἀχιλλεύς ἐφίλει τὸν Πάτροκλον, ὅς ὑφ' Ἐκτορος τέθνηκε.

Τούτων γὰρ τὰ μὲν δύο τὰ πρότερα, κὰν ταῖς εὐθείαις, κὰν ταῖς πλαγαῖς ἔχουσι τὴν μετάβασιν· τὰ 30 δὲ δύο τὰ ὕστερα ἐν μόναις ταῖς πλαγαῖς.

Πάντα δὲ τὰ μεταβατικῶς γινόμενα δύνανται καὶ κατ' ἐπαναστροφὴν γίνεσθαι· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὸ ὅς, καὶ πᾶσαι αἱ πλάγαι πτώσεις αὐτοῦ, εὐλόγως πρὸς πάσας τὰς εὐθείας πάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέ- 35 ρονται, οἷον, Ὅμηρος, ὅς ἔγραψε τὸν ἐν Ἰλίφ πόλεμον· Ὅμηρος, οὗ περιφανῆ τὰ συγ-

γράμματα· Ὅμηρος, ὃ τὰ πρωτεῖα νέμεται
 παρὰ πάντων· Ὅμηρος, ὃν ἅπαντες ἐκθειάζου-
 αιν. Οὕτω δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου τῇ εὐθείᾳ τούτου τοῦ
 ὅς παῖσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καλῶς συνάπτονται,
 οἷον, ἄριστος παιητῶν Ὅμηρος, ὅς τὴν Ἰλιάδα 5
 συνέταξεν· ἐρῶ τοῦ Ὀμήρου, ὅς τὴν Ἰλιάδα συνέτα-
 ξεν· θαυμάζω τὸν Ὅμηρον, ὅς τὴν Ἰλιάδα συνέταξεν·
 ζῆς τῇ μνήμῃ, Ὅμηρε, ὅς τὴν Ἰλιάδα συνέταξας. Οὐ
 μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν τοῦ ὅς πλαγίων πρὸς
 πάσας τὰς τῶν πτωτικῶν πλαγίους καλῶς ἀναφέρονται, 10
 οἷον, ἡ μὲν γενικὴ πρὸς πάσας οὕτω· μεταλαμβάνω
 τῆς σοφίας· Ὀμήρου, οὐ μέγα κλέος ἐν Ἑλλήσι· ἀκο-
 λουθῶ τῷ Ὀμήρῳ, οὐ τῆς σοφίας οἱ μετ' αὐτὸν σο-
 φοὶ πάντες ἠρώσαντο· ἄγαμαι τὸν Ὅμηρον, οὐ πολὺς
 ἐπὶ σοφίᾳ λόγος· Ἰλαθι, Ὅμηρε, οὐ ῥῆδ' αἱ καλὰ τῶν 15
 ἠρώων ἔργα· Ἡ δὲ δοτικὴ πρὸς πάσας οὕτως· ἔχομαι
 τοῦ Ὀμήρου, ὃ ἀκολουθεῖν ἀρχήθην ἐνεστησάμην·
 χαρίζομαι τῷ Ὀμήρῳ, ὃ χρωμαι· ἐπαινῶ τὸν Ὅμη-
 ρον, ὃ χαίρω· ζῆθι, Ὅμηρε, ὃ μόνῳ ἀξίῳ ἐπαινέτη
 οἱ ἠρώες ἐχρήσαντο· Ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὕτως· φείδο- 20
 μαι τοῦ Ὀμήρου, ὃν φιλῶ· βοηθῶ τῷ Ὀμήρῳ, ὃν
 στέργω· θαυμάζω τὸν Ὅμηρον, ὃν πρὸ πάντων ἄγω·
 χαίροις, Ὅμηρε, ὃν αἱ Μοῦσαι τῆς ἐαυτῶν σοφίας
 ἐνέπλησαν.

Ἐτι δὲ καὶ συμπάσαις ταῖς προθέσεσιν αἱ τοῦ ὅς 25
 πλάγιοι παῖσαι πρὸς τὰ προηγούμενα ὀνόματα ἀναφέ-
 ρονται, μεθ' ἧς δηλαδὴ πτώσεως ἐκάστη τῶν προθέ-
 σεων συνάπτεσθαι πέφυκεν· οἷον, θαυμάζω τὸν Ὅμη-
 ρον, εἰς ὃν ἡ φύσις παῖσαν τὴν ἐαυτῆς ἔτρεψε δύνα-
 μιν· ἀγνοεῖ τις τὸν Ὅμηρον, ἀφ' οὗ πᾶσα σοφία 30
 περ ἀπὸ ῥίξης πρὸς ἡμᾶς διαδίδεται· ἀμιλλᾶται τις
 τῷ Ὀμήρῳ, μεθ' ὃν οὐδεὶς οὕτω ταῖς Μοῦσαις ἐφι-
 λήθη· Ἔστι δὲ ὅτε καὶ μετὰ τὸ ὑποτακτικὸν εὐθὺς
 ἄρθρον ἐν πᾶσι τοῖς προτεθεῖσι παραδείγμασι μετοχὴν
 ἐπάγειν δυνάμεθα· μετοχὴν δέ, ἥτοι τοῦ αὐτοῦ γένους 35
 καὶ τῆς αὐτῆς πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ τῷ ἄρθρῳ, καὶ

ταύτην ἢ μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιφώματι· ἢ μετοχήν πλαγίας ἔξωθεν συντάξεως, αἰ μετὰ γενικῆς. Καὶ μετοχήν μὲν μόνην, οἶον, μεταλαμβάνω τῆς σοφίας Ὀμήρου, οὗ φιλοσοφήσαντος μέγα κλέος ἐν Ἑλλήσει· σὺν ὀνόματι δέ, οἶον, ἀκολουθῶ τῷ Ὀμήρῳ, οὗ σοφωτάτου γενομένου, ἢ θεῖα φιλοσοφήσαντος καὶ ἀνθρώπινα, τῆς σοφίας οἱ μετ' αὐτὸν σοφοὶ πάντες ἠρύσαντο· σὺν ἐπιφώματι δέ, οἶον, βοηθῶ τῷ Ὀμήρῳ, ὃν ἄριστα πάντων φιλοσοφήσαντα στέργω. Μετοχήν 10 δὲ ἐπαγομένην πλαγίας συντάξεως, οὕτω· θαυμάζω τὸν Ὀμηρον, ὃν πολλῆς τῆς ἐν αὐτῷ σοφίας ἀνδραγαθίας, πρὸ πάντων ἄγω. Αἱ δὲ τοιαῦται τῶν μετοχῶν συντάξεις, καὶ ταῖς ἀναφορικαῖς ἀντωνυμίαις συνέρχονται, οἶον, ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς δραξάμενος, παρ' οὐδενί 15 ἦγε τοὺς ἄλλους· οὗτος, μερίστης περὶ αὐτὸν ἀθροισθείσης δυνάμεως, ἦει κατὰ τῶν ἐναντιῶν. Οὐ τοῖς τοῖς δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ὀνόμασι κυρίοις τε καὶ προσηγορικοῖς· κυρίοις μὲν, οἶον, Ὁ δὲ Πεισιστρατος τῆς ἀρχῆς δραξάμενος, καὶ ἐξῆς· προσηγορικοῖς δὲ, 20 οἶον, ὁ δὲ στρατηγὸς μερίστης περὶ αὐτὸν καὶ ἐξῆς· αἱ μὲντοι πλάγιοι τῶν συντάξεων ἐν πάσῃ λόγου συντάξει μερίστην ἔχουσι χώραν. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις πρὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐ πρὸς τὴν πτώσιν, ἣν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα ἀποδίδεται, ἀλλ' ἦν ἀπαιτεῖ τὸ 25 προηγούμενον, ῥητέον καὶ περὶ τούτου. Ὅτι εἰ μὲν τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα ἐξ ἄλλου προσώπου προφέρεται, καὶ οὐκ ἐξ οὗ τὸ προηγούμενον, πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα δεῖ τὴν πτώσιν εἶναι τοῦ ἄρθρου, οἶον, καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν ἐστίν ἃ με κατέληφε· τάλαινα τῆς 30 ὕβρεως ἦν ὃδε ὑβρίζει με. Εἰ δὲ τοῦ αὐτοῦ προσώπου εἴη καὶ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα οὗ καὶ τὸ προηγούμενον, καὶ πρὸς τὸ προηγούμενον ἔξεστιν εἶναι τὴν πτώσιν τοῦ ἄρθρου· οἶον, καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν ἐστίν, ὧν ἔχω· τάλαινα τῆς ὕβρεως ἣς ὑβρίζομαι. Ἰστέον δὲ 35 καὶ τοῦτο, ὅτι πανταχοῦ ἔνθα ἂν ἄρθρον ὑποτακτικὸν ᾗ, δυνάμεθα ἀντὶ τούτου προτακτικὸν ἄρθρον

θεῖναι, καὶ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα εἰς μετοχὴν μεταβάλ-
 λειν, καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν τοῦ λόγου φυλάξαι· αἱ
 μέντοι δεῖ τὸ προτακτικὸν τοῦτο ἄρθρον καὶ τὴν μετοχὴν
 τῆς αὐτῆς πτώσεως, καὶ γένους, καὶ ἀριθμοῦ εἶναι τῷ
 προηγούμενῳ ὀνόματι, ἢ ἀντωνυμίᾳ, ὅλον, Ὁμηρος 5
 ὁ γράψας τὸν ἐν Ἰλίῳ πόλεμον· ἐρῶ τοῦ Ὁμήρου, τοῦ
 τὴν Ἰλιάδα συντάξαντος· χαίρω τῷ Ὁμήρῳ, τῷ τὴν
 Ἰλιάδα συντάξαντι· ἄγαμαι τὸν Ὁμηρον, τὸν ἐπὶ σοφίᾳ
 πολλὸν λόγον κτησάμενον. Ἰστέον δέ, ὅτι καὶ κατ' ἑλ-
 λειψιν ἐτέρων πτωτικῶν πολλάκις τὰ ὑποτακτικὰ ἄρθρα 10
 ταῦτα εὐρίσκεται· ὅλον, ἦλθεν ἐμοὶ φίλος· καὶ φείδο-
 μαι, ὃν φείδεσθαι ἄξιον· καὶ ἦλθεν ἐπαινῶν, ὃ ὀφεί-
 λω· Καὶ οὕτως· ἀγνοῶ τὸν ἄνδρα ὡς ὃν οὐχ ἑώρακά
 ποτε· λείπεται γὰρ τὸ ἐκεῖνον, ἢ ἡ, ὡς ἐκεῖνον, ὃν
 οὐχ ἑώρακά ποτε. Ἐν πᾶσι γὰρ προσυπακούεται τις 15
 ἕξωθεν πᾶσις ἀντωνυμίας· ἡ μέντοι κλητικὴ ἀναφορι-
 κὸν οὐδαμῶς ἔχει. Τὰ γε μὴν ἀναφορικὰ τὸ ὁποῖος ἢ
 ὁλός, ὁπῆλικός ἢ ἡλίκος, καὶ τὸ ὁπόσος ἢ ὅσος, καὶ
 κατ' ἑλλειψιν τοῦ τοιοῦτος ἢ τοιόςδε, καὶ τηλικοῦτος
 ἢ τηλικόςδε, καὶ τοσοῦτος ἢ τοσόςδε πολλάκις εὐρί- 20
 σκεται· ὅλον, δέον εἰπεῖν, ὁποῖος ὁ Ὁμηρος γέγονε,
 τοιοῦτος καὶ ὁ Βιργίλιος, φαμέν· ὁποῖος ὁ Ὁμη-
 ρος, γέγονε καὶ Βιργίλιος. Καὶ θαῦμα οὐδέν,
 τῶν ἀναφορικῶν κειμένων, ἃ δευτέραν γινώσκιν σημαί-
 νουσι, καὶ τὸ προηγούμενον ἢ ἀνταποδοτικὸν νοεῖσθαι, 25
 εἰ καὶ μὴ λέγοιτο, καὶ χιλιάδας ὁπόσας
 οὐκ εἶδεν ὁ μύρον, ὅλον οὐκ ἐποί-
 ησαν αἱ ἐμαὶ χεῖρες· λείπει γὰρ τὸ τοσαύτας,
 καὶ τὸ τοιοῦτον.

Τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ πασῶν τῶν πτώσεων, ὅλον, 30
 κομῆται τοῦτο τὸ ἔτος ἐφάνησαν, ὅσοι ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ
 ἔτει· συμφορῶν ἐπειράθημεν ἡλίκων οὐδεῖς· σοφοῖς
 ἐνετύχουμεν, οἷσις οἱ πρὸ ἡμῶν οὐκ ἐνέτυχον· πολέμους
 διηγνύσαμεν, ὅσους οὐδὲν ἕτερον ἔθνος· καὶ ὡς ἐν
 συντόμῳ φάναι, τοσαύτας καὶ τοιαύτας συντάξεις ἐπὶ 35
 δέχεται τὰ τοιαῦτα ἀναφορικά, ὅσας καὶ οἷας μικρῷ

πρόσθεν ἔφαμεν τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἐπιδέχασθαι·
 καὶ ἄμφω γὰρ ἀναφορικά. Πολλάκις μὲντοι ταῦτα
 καὶ ἀντιπρωτικῶς λαμβάνεται, οἷον, ὅρνις διέπτη-
 σαν, οἷους λευκοτέρους οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἀήρ·
 5 ἀντὶ τοῦ, τοιοῦτοι, οἷων λευκοτέρους οὐκ ἤνεγκαν
 ὁ ἀήρ. Αὐτά γε μὴν τὰ ἀναφορικά, ἐὰν μὴ κείμενα ἢ
 ἐν τῷ λόγῳ, νοεῖσθαι ἡμιστὰ δύνανται, ὅτι μὴ δεικνυ-
 κῶς· τμημαῦτα γὰρ καὶ διχα τῶν ἀναφορικῶν οἷοί τε
 ἔσμεν τὰ ἀνταποδοτικὰ προφέρειν· οἷον, εἰ δεικνύοντες
 10 Θησέα λέγοιμεν, τοιοῦτος ἦν Ἡρακλῆς. Ἐνίοτε
 δὲ καὶ ἀποστηματικῶς τὰ ἀνταποδοτικὰ διχα τῶν ἀνα-
 φορικῶν προφέρομεν, οἷον, τολῆν κεφαλὴν πο-
 θέω· καὶ, τοιαῦτα τὰ ἐμὰ διηγήματα. Τῷ δὲ
 τίς ἐρωτηματικῷ ὀνόματι τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἀποδίδ-
 15 δοται μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ. τῷ προηγησαμένῳ ἢ
 ἑτέρου· καὶ ὅταν μὲν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος προφε-
 ρηται, διττῶς γράφεται, ἢ καὶ τοῦ ῥήματος αὐτοῦ
 κειμένου, οἷον, τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσσειαν; ὅς
 ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα· ἢ τοῦ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ
 20 κοινοῦ λαμβανομένου, οἷον, τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσ-
 σειαν; ὅς καὶ τὴν Ἰλιάδα· ὅταν δὲ μετ' ἑτέρου
 ῥήματος, μοναχῶς· οἷον, τίς ἀνήγαγεν ἐξ Αἰδοῦ
 τὸν Κέρβερον; ὅς ἀνεῖλε καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ
 λέοντα. Ἔστι γε μὴν ὅτε καὶ μετὰ ἄρθρου προτα-
 25 κτικοῦ καὶ μετοχῆς ἡ ἀπόδοσις γίνεται· καὶ μὲν ὁμοίως
 ἢ μετοχῇ ἐκ τοῦ προηγησαμένου ῥήματος ἢ, ὅτε μὲν
 ἐν τῷ λόγῳ κεῖται, οἷον, τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσσειαν;
 ὁ καὶ τὴν Ἰλιάδα γράψας· ὅτε δὲ ἔξωθεν νοεῖται, οἷον,
 τίς ἔγραψε τὴν Ὀδύσσειαν; ὁ καὶ τὴν Ἰλιάδα. Ἄν δὲ
 30 ἐξ ἄλλου ῥήματος ἢ μετοχῇ ἢ, αἰεὶ δεῖ ταύτην ἐν τῷ
 λόγῳ κεῖσθαι· ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν νοηθεῖη, εἰ μὴ που
 πάντῃ προφανὲς εἴη τὸ πρᾶγμα· οἷον, τίς ἀνήγαγεν
 ἐξ Αἰδοῦ τὸν Κέρβερον; ὁ καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα
 ἀνελών. Καὶ μὴν τὸ ἐρωτηματικὸν τοῦτο τίς καὶ
 35 ἰδίως συνάπτεται τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασιν ἢ κλητι-
 κοῖς, ὁμοίαν κεκτημένοις τὴν δύναμιν· καὶ μὲν ἐπα-

γόμενον ἔχη ὄνομα, ἀντωνυμία αὐτῷ ἀποδίδεται, οἶον,
 τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς καλεῖται ἑκαῖνος;
 Ἀχιλλεύς. Αἶας. Καί φανερόν κακ' τούτου, ὅτι
 ἐπειδὴ μὲν ὀνόματι τὸ τίς συνάπτεται, οὐσίαν ἀπο-
 δαδευμένην. Ἐν τινι ὠρισμένῳ προσώπῳ ζητοῦμεν τοῦ 5
 ὑποκειμένου· ταύτην γὰρ μόνην αἱ ἀντωνυμῖαι δει-
 κνύουσιν, ὧν ἡ ἀπόδειξις καὶ τὰ συμβεβηκότα αὐτῇ
 συσσημαίνει, ὅθεν καὶ παντὶ ὑποκειμένῳ ἀνήκουσιν.
 ἐπειδὴ δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις συνάπτεται, τὴν μὲν οὐ-
 σίαν νοοῦμεν, οὐ μὴν δὲ καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ποιότη- 10
 τος, ἣτις ἐφ' ὀνόματι σαφηνίζεται. Καὶ δῆλον ἐντεῦθεν,
 ὡς ἐν τῇ χώρῃ τῶν κυρίων ὀνομάτων αἱ ἀντωνυμῖαι
 λαμβάνονται, ὁπότε ἐκ τῆς αὐτῶν ἐρωτήσεως νοοῦνται.
 Καὶ γὰρ λέγων, τίς εἰ σύ, ἢ ἑκαῖνος, ἀναμφιβόλως
 περὶ τινων ὠρισμένων οὐσιῶν τοῦτο λέγω, ἐν αἷς καὶ 15
 τὰς ιδιότητας αὐτῶν γινῶναι ποθῶ. ὅπου γε καὶ ἀπὸ
 τῶν κυρίων δι' ἀντωνυμιῶν αἱ ἀποδόσεις γίνονται,
 οἶον, τίς ἐστιν ὁ Τρῦφων; ἔγωγε ἢ ἑκαῖνος;
 Ἡνίκα δ' ἂν τὸ τίς ἐρωτηματικὸν τίθηται καθ' αὐτό,
 παντὶ συνάπτεσθαι ῥήματι δύναται· οἶον, τίς βαδί- 20
 ξει; τίς διαλέγεται; τίς ἀναγινώσκει; καὶ
 μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθῇ, ἥμισυ καὶ ἄλλης ἐρωτήσεως
 δεῖ· ἂν γὰρ τινος ἐρωτήσαντος, τίς ἀναγινώσκει; εἶπω,
 ἐγώ, ἴσταιται ἢ ἐρώτησις· εἰ δ' ὄνομα ἀποδοθῇ, ἔτι
 καὶ ἄλλης ἐρωτήσεως χρεῖα, διὰ τὴν τῶν πολλῶν ὄνο- 25
 μάτων ὁμοιότητα· οἶον, τίς τρέχει; ὁ Αἶας. τίς
 Αἶας; ὁ Τελαμώνιος, ἢ Λοκρός. Ὁ μὲν οὖν λέ-
 γων, ποῖός τις ἄνθρωπος ἐνίκησε — συνάπτεται
 γὰρ τὸ τίς ἀόριστον τοῖς τῶν συμβεβηκότων ἐρωτήμασιν,
 οἶον, ποῖός τις; πόσος τις; πηλίκος τις; — περὶ τῆς 30
 ἐπιθέτου ποιότητος τοῦ ἀνθρώπου ἀμφιγνοεῖ, γινώ-
 σκων τὴν τε οὐσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν. Ὁ δὲ λέγων,
 τίς ἄνθρωπος ἐνίκησε; τὴν μὲν γενικὴν οὐσίαν
 οἶδε, καὶ τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου, τὴν δὲ ἰδικὴν
 ἐπιθυμεῖ γινῶναι, ἣτις διὰ τοῦ κυρίου ὀνόματος ἀπο- 35
 δίδεται· οἶον, τίς ἄνθρωπος ἐνίκησε τὸν Δα-

ρεῖον; Ἀλέξανδρος· Ὅταν δὲ λέγω, τί ἐστι
 ζῶον λογικὸν θνητόν; τὸ εἶδος ἐθέλω διακρίνειν
 μοι· τοῦτο ἐστὶ, τὸν ἄνθρωπον· ὅπερ, εἰ καὶ τὰ μάλ-
 ιστα δοκεῖ κοινὸν εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἴδιον μέγιστον.
 5 ἐστὶν αὐτοῦ τοῦ ἀσωμάτου εἶδους. Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγω,
 τί ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ πόρρω φαινόμενον, οἶον ἄνθρωπος
 ἢ βοῦς, τὴν προσηγορίαν ζητῶ τοῦ πράγματος· ὅτι
 μὲν γὰρ ἐστὶ τι πρᾶγμα τὸ φαινόμενον, οἶδα· τί ποτε
 δ' ἐστίν, ἢ τί καλεῖται, οὐκ οἶδα· καὶ ἐν μὲν τῷ, τίς
 10 ἐστὶν ἐκεῖνος; τὸ κύριον ἐζητεῖτο· ἐν δὲ τῷ, τί
 ἐστὶν ἐκεῖνος; τὸ προσηγορικόν. Ὁ δὲ λέγων, πῶς
 ὁ ἄνθρωπος ἐνίκησε; οὔτε περὶ ἀνθρώπου διατά-
 ζει, οὔτε περὶ τῆς πράξεως. Τῷ μὲν οὖν ὀνόματι κα-
 τε ὑπαρκτικά καὶ τὰ προσηγορευτικά συνάπτεται ῥή-
 15 ματα, οἶον, Τρύφων εἰμί· Τρύφων ὀνομάζο-
 μαι· τῇ δὲ ἀντωνυμίᾳ τὰ ὑπαρκτικά μόνα, οἶον, ἐγὼ
 εἰμι· ἐκεῖνός ἐστιν. Οὐδεὶς γάρ φησι, ἐγὼ ὀνο-
 μάζομαι, ἢ σὺ ὀνομάξῃ, πρὸς τὴν ἀντωνυμίαν
 ἀναφέρων τὰ ῥήματα· ὥς περ εἰ καλῶς ἔλεγε, Τρύ-
 20 φων ὀνομάζομαι, ἢ Δημοσθένης καλῇ, ἢ
 Ὀμηρος λέγεται. Καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ δια-
 φόρων δυνάμεων ῥήματα διαφόροις ἀρμόζει συντάξεσθαι.
 ὁπότε καὶ τὰ θελητικά, ἤγουν ἐπιθυμητικά ῥήματα
 ὁρῶμεν εἰωθότα τοῖς ἀπαρεμφάτοις συντάττεσθαι·
 25 οἶον, βούλομαι ἀναγνῶναι, θέλω γράφειν,
 ἐπιθυμῶ μαθεῖν· καὶ δεῖ καὶ τὰ τοιαῦτα, οἶον,
 δύναμαι, λέγω, πάρεστι, φοβοῦμαι, αἰδοῦμαι, οἶμαι,
 πειρῶμαι, καὶ ἕτερα. Ἀλλ' ἐνταῦθα ζητεῖται, τί δή-
 ποτε τῶν ὀνομαστικῶν ἐρωτήσεων δι' ὀνομάτων γινο-
 80 μένων, οὐχὶ καὶ τὰ ῥήματα διὰ ῥημάτων γίνονται;
 Πρὸς δ' ῥητέον, ὅτι τῶν μὲν ὀνομάτων καὶ αἱ οὐσίαι,
 καὶ αἱ ποιότητες, καὶ ποσότητες, καὶ ἀριθμοί, καὶ
 πάντα τὰ αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐν αὐτοῖς εἰσι τοῖς
 τῶν ὀνομάτων εἶδεσι· οὐσίαι μὲν, ὥς τὸ τίς ἀόριστον,
 35 ζῶον, ἄνθρωπος· ποιότητες δέ, ὥς ἀγαθός, φρό-
 νιμος· ποσότητες δέ, ὥς μέγας, μικρός· ἀριθ-

μοι δέ, ὡς πολὺς, ὀλίγος. Καὶ οὕτω δὴ εἶναι ὀνόματα γενικὴν σημαίνοντα ἢ οὐσίαν, ἢ ποιότητα ἢ ποσότητα ἢ ἀριθμὸν, ἅπερ ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀόριστά ἐστι, καὶ γὰρ καθολικῶς ἐν ἑαυτοῖς πάντα τὰ τῶν οἰκείων εἰδῶν ὀνόματα περιέχουσιν, ὅθεν καὶ ἀντωνυμίας 5 ταῦτά τινες ὑπέλαβον, ὅτι δὴ γενικῶς ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων ὀνομάτων λαμβάνονται, ὥςπερ δῆτα καὶ αἱ ἀντωνυμῖαι. Ἄλλ' αἱ μὲν ἀντωνυμῖαι καὶ ὠρισμέναι βούλονται εἶναι, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν κυρίων ὀνομάτων λαμβάνονται, καὶ οὐσίαν μόνην χωρὶς ποιότητος 10 σημαίνουσιν, ὅσον τὸ κατὰ τὴν αὐτῶν προφορὰν. Τὰ δὲ προειρηγμένα γενικὰ ὀνόματα παντάπασιν ἀδιόριστά ἐστι τῇ συγχύσει τῶν ὑπ' αὐτὰ πάντων εἰδῶν, καὶ οὕτως αὐτοῖς χρῶμεθα πρὸς τὰς γενικὰς ἢ ἐιδικὰς ἐρωτήσεις τῆς οὐσίας, ἢ ποιότητος, ἢ ποσότητος, ἢ 15 ἀριθμοῦ. Οὐσίας μὲν, οἶον, τίς; ποιότητος δέ, οἶον, παῖς; ποσότητος δέ, οἶον, πηλίκος; ἀριθμοῦ δέ, οἶον, πόσοι; Τὰ μέντοι ῥήματα γενικὴν οὐσίαν ἢ ποιότητα ἢ ποσότητα ἢ ἀριθμὸν καθ' αὐτὰ σημαίνει οὐ δύνανται, καὶ διὰ ταῦτα, ὃν τρόπον τῷ τῶν ἐπιθέτων 20 λόγῳ ἐπάγεται τὰ ἐπιρρήματα πρὸς τὸ σημαίνει τὴν τῶν ῥημάτων ποιότητα ἢ ποσότητα ἢ ἀριθμὸν ἢ χρόνον, ἢ τόπον, οὕτω καὶ πρὸς τὰς γενικὰς αὐτῶν ἐρωτήσεις τὰ αὐτὰ προσεχώρησαν. Ὡςπερ τοίνυν τὴν τῶν ὀνομάτων οὐσίαν ζητοῦντες, τίς λέγομεν, οὕτω καὶ ἐνθα 25 ἐνέργειαν ἢ πάθος ζητοῦμεν, τί ποιεῖ; ἢ τί πάσχει; λέγομεν. Ἐνθα γὰρ ἂν ἐπιλίπη τὰ ἐπιρρήματα, τὴν αὐτῶν χώραν ὑποδύεται τὰ ὀνόματα. Ἐνθα δὲ ζητοῦμεν τὴν ποιότητα, πῶς; τὴν δὲ ποσότητα, πηλίκος; τὸν δὲ ἀριθμὸν, ποσάκις; τὸν δὲ χρόνον, πότε; τὸν δὲ τό- 30 πον, ποῦ; Ἰστέον δέ, ὅτι ὥςπερ ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς ὀνόμασιν εὐρίσκονται καὶ ἀναφορικὰ τούτοις ἐπόμενα, καὶ ἀνταποδοτικά, οὕτω καὶ τοῖς ἐπιρρήμασιν. Ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, οἶον, ποῖος, τοῖος, οἷος· πηλίκος, τηλίκος, ἡλίκος· πόσος, τόσος, ὅσος· ἐν δὲ 35 τοῖς ἐπιρρήμασι, πῶς, οὕτως, ὡς· ποῦ, ἐκεῖ,

οὐ ἢ ὅπου· πῇ, τῇδε, ἢ ἡδε· πόθεν, ὅθεν;
 ὁπόθεν· πότε, ὅτε ἢ ὁπότε, τότε· ποσάκις;
 ὁσάκις, τοσάκις ἢ τοσαυτάκις· ποσαχῶς, ὅσα-
 χῶς; τοσαχῶς ἢ τοσαυταχῶς. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ἀνθρώ-
 15 τέροις ἀόριστα εὐρίσκονται· ἐν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, οἷον
 τίς, τίς τὸ ἐγκλινόμενον· ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρήμασι, πῶς
 καὶ ποῦ καὶ πῇ τὰ ἐγκλινόμενα, καὶ μὴ ὀρθοτονοῦμενα
 καὶ δυνάμεθα λέγειν, ἐλήλυθε πότε; καὶ, ἐλήλυθ' ποτε.

- Ἔστιν οὖν θαυμαστόν οὐδέν, εἰ τὰ ἐπιρρήματα ἐν
 10 ταῖς ἐρωτήσεσι τῶν ρημάτων κεῖται, ἀπερ' ἀντὶ ἐπιρρή-
 των αὐτοῖς ἔστιν. Ὅν τρόπον λέγομεν, ἀγαθός· ἄν-
 θρωπος, ταχύς ἵππος, σοφός ἀνὴρ, οὕτω λέγομεν, εὖ
 ζῇ, ταχέως τρέχει, σοφῶς διαλέγεται. Ὅποτε καὶ αἱ
 ἀντωνυμῖαι, ἀντὶ ὀνομάτων κεῖσθαι, πρὸς τὰς ὀνομα-
 15 στικὰς ἐρωτήσεις ἐν χώρᾳ τῶν ὀνομάτων εἰσάγεσθαι
 ἀποδίδοσθαι, οἷον, τίς εἶπεν, Ὁμηρος ἢ ἐγώ;
 σὺ ἢ ἐκεῖνος; Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς
 λέξεσιν ἐρωτηματικῶς δυνάμεθα χρῆσθαι, ἀλλὰ πρὸς
 ταύτας ἱκανῶς ἀποκρινόμεθα ἢ βεβαιωτικῶς ἐπιρρήματι,
 20 ἢ ἀρνητικῶς· οἷον εἰ τις ἐρωτᾷ, ἄνθρωπός ἐστιν
 οὗτος; ἀποκρινόμεθα ὡς ἄνθρωπός ἐστιν ἢ ναί, ἢ
 οὐ· ἢ ἄρα ἀναγινώσκει; ἀναγινώσκει ἢ ναί, ἢ οὐ·
 διδάσκει ἢ μανθάνει; διδάσκω καὶ μανθάνω
 ἢ ναί, ἢ οὐ. Τοῖς γε μὴν προρρήθεῖσι πᾶσιν ὀνό-
 25 μασι τε καὶ ἐπιρρήμασι, ἃ γενικῶς ἐν ἑαυτοῖς πάντα
 τὰ εἶδη περιέχουσι, διὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐ-
 τοῖς εἰδῶν δυνάμεθα ἀποκρίνασθαι. Εἰ γὰρ λέγοιμι,
 τίς ἐστιν ἐκεῖνος; δύναμαι πρὸς τοῦτο τὸ τῆς οὐ-
 σίας εἶδος ἀποκρίνασθαι, οἷον, ἄνθρωπος, ἵππος,
 30 βοῦς· εἰ δὲ λέγοιμι, ποῖος; πάντα τὰ τῆς ποιότητος
 εἶδη, ἀγαθός, πονηρός, λευκός, μέλας· ὁμοίως
 δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὡς καὶ πρόσθεν εἰρηται. Ἐν
 μὲν οὖν ταῖς πράξεσιν ἢ ταῖς ἐπιστήμαις διὰ τοῦ τίς
 ποιούμεθα τὴν ἐρώτησιν, οἷον, τίς εὖρε τὰ γράμ-
 35 ματα; ἄνθρωπος· τίς ἀφελίμος ἐν ἀρότρῳ;
 βοῦς· τίς ὑμῶν γραμματικός; τίς ῥήτωρ; τίς

ποτε τῶν καιρῶν τοιαῦτα γέγονεν. Ἰστέον δέ, ὅτι τὸ μὲν τίς, ἀντὶ τοῦ ποῖος ἢ πόσος εὐρίσκεται· οἷον, τίς νῆος ξένος οὗτος τὴν ἡμετέραν διε-
 δέξατο κάθεδραν; ὁποῖος δὲ ἢ πόσος ἀντὶ ταῦ τίς,
 5 οὐδαμῶς. Ἔτι καὶ τί ἀντὶ τοῦ διατί εὐρίσκεται, καὶ
 ἄχρητίνος, ἐρωτηματικόν· ἄχρης οὐ, ἀναφορικῶς
 ἄχρης ἄν, ἀορίστον· καὶ ἔτι τοπικὰ μὲν ἐπιφύγματα
 ἀντὶ χρονικῶν λαμβάνονται, ὡς Ἀρισταίδης, τὰ δ'
 ἔστιν ὅπη καὶ βοηθεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνίοτε· χρονικὰ
 10 δὲ ἀντὶ τῶν τοπικῶν, οὐδαμῶς.

ΠΕΡΙ ΣΤΗΝΤΑΞΕΩΣ ΑΝΤΩΝΤΜΙΩΝ.

Διεληλυθότας ἡμᾶς περὶ ἄρθρων καὶ ἐρωτηματι-
 κῶν ὀνομάτων καὶ ἀναφορικῶν καὶ ἀορίστων, καὶ ἐτι-
 τῶν ὁμοίων ἐπιφύγμάτων, δεῖν οἶμαι νῦν καὶ περὶ ἀν-
 τωνυμιῶν λέγειν. Καὶ γὰρ τὰ μὲν ἄρθρα τῶν ὀνομά-
 15 των προτίθενται· αἱ δ' ἀντωνυμίαι ἀντὶ ὀνομάτων
 λαμβάνονται. Ἰστέον δέ, ὅτι τῶν μὲν δεικτικῶν ἀν-
 τωνυμιῶν, αἱ τὰ παρόντα δεικνύουσι πρόσωπα, οὐδε-
 μιᾶς ἄρθρον προτίθεται· οἷον, ἐγώ, σύ, οὗτος, αὐ-
 τός, ἐκεῖνος· δεικτικαὶ δὲ οὐδαί, καὶ τελείαν τὴν
 20 γνῶσιν τῶν ὑποκειμένων προσώπων σημαίνουσαι, ἥκι-
 στα δέονται τῶν ἄρθρων, ἃ τὴν δευτέραν σημαίνει
 γνῶσιν, ὡς εἴρηται. Τῶν μέντοι ἀναφορικῶν ἀντωνυ-
 μιῶν, οἷον, τοῦ ἐμός, σός, ὅς, ἡμέτερος, ὑμέ-
 25 τερος, σφέτερος, προτίθενται τὰ ἄρθρα, διὰ τὸ
 μὴ τελείαν καὶ ὠρισμένην αὐτὰς γνῶσιν σημαίνειν,
 ἀλλ' ἀορίστους εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ὀνομάτων
 ἐπίθετα· ταῦτόν γὰρ ἐκείνοις δύνανται. Ὡσπερ γάρ,
 εἴ τις λέγει· πιστός δοῦλος ἦλθε, ὅτι μὲν δοῦλος
 ἦλθε, καὶ ὅτι πιστός, νοῶ· τίς δ' ἐστὶν οὗτος, ἀγ-
 30 νοῶ. Οὕτω καὶ λέγει, ἐμός δοῦλος ἦλθε, ὅτι μὲν
 δοῦλος ἦλθε, καὶ ὅτι αὐτοῦ δοῦλος, νοῶ· τίς δ' ἐστὶν
 οὗτος, ἀγνοῶ· εἰ δὲ προσθεῖη τὸ ἄρθρον ἐν ἀμφοτέ-
 ροις, καὶ ἐρεῖ· ὁ πιστός δοῦλος, ἢ ὁ ἐμός δοῦ-

λος, περὶ ὁρισμένου τινὸς παραδίδωσι νοεῖν. Ὅπως
 γε μὴν τῆς αὐτοῦ ἀντωνυμίας ἔστιν ὅτε τὸ ἄρθρον
 προτίθεται, εἰπωμεν φθάσαντες. Φανερόν δέ, ὅτι διὰ
 ταῦτα καὶ πτώσεις ἀναδέχονται αἱ ἀντωνυμιαί, ἵν'
 ἀντὶ ὅλου εἰσῶνται τοῦ ὀνόματος, τουτέστι πασῶν τῶν 5
 αὐτοῦ πτώσεων. Ἀλλὰ καὶ προσώπων εἰσὶ διακριτικά,
 ἵνα τῷ ἐλάττω τῷ ὀνόματι, τουτέστι ἢ τῶν προσώ-
 πων διάκρισις, αὐταὶ ἀναπληρωσιν ἐπὶ τῆς ἐκείνων
 χώρας τιθέμεναι: καὶ τοῦ μὲν ὀνόματος ἔχουσι τὰς
 πτώσεις, τοῦ ῥήματος δὲ τὰ πρόσωπα. Διὰ ταῦτα δὴ 10
 καὶ ἐκατέρωθεν κλίνονται, δύο κλίσεις ἐπιδεχόμεναι.
 Θατέραν μὲν τοῦ ὀνόματος, θατέραν δέ γε τοῦ ῥήμα-
 τος· καὶ οὐ συγκεχυμένως, ἀλλ' εὐφυστάτη τινὶ ἀμ-
 φότερων μεθέξει· ἐν μὲν γὰρ τῇ ληγούσῃ τὴν πτωτι-
 κὴν κλίσιν εἰσήνεγκαν· ἐν δὲ τῇ ἀρχούσῃ τὴν τῶν 15
 προσώπων διαστολήν. Φανερόν γὰρ ὡς, εἴπερ ἢ ἐν
 μόνῃ τῇ ἀρχούσῃ, ἢ μόνῃ τῇ ληγούσῃ καὶ ἀμφοτέραι
 αἱ κλίσεις ἐγίνοντο, συνέβαινεν ἔν, ἢ τῇ πτωτικῇ κλί-
 σει τὴν τῶν προσώπων διακριτικὴν ἐμποδίζεσθαι, ἢ
 ὑπὸ ταύτης ἐκείνην· διὸ τὰς μὲν πτώσεις διαστέλλου- 20
 σιν ἐν τῷ ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ· τὰ δὲ πρόσωπα ἐν τῷ
 ἐμοῦ, σόί, ἐ· οἷς καὶ οἱ ἀριθμοὶ συνεισάγονται. Ἐκα-
 τέρα μὲν οὖν κλίσεις, ἢ τε τῶν πτώσεων, καὶ ἢ τῶν
 προσώπων, πρὸς τὰ οἰκεία μέρη ἀναχωροῦσα, πρὸς τε
 τὸ ὄνομα φημι καὶ τὸ ῥῆμα, τῇ ληγούσῃ ἐκατέρωθεν 25
 ἐκχερῆτο· οἷον, ἀγαθός, ἀγαθοῦ· ἀγαθή, ἀγα-
 θῆς· ἀγαθόν, ἀγαθοῦ· γράφω, γράφεις, γρά-
 φει. Οὐκ οἶμαι δὲ ἀναγκαῖον εἶναι ζητεῖν, τί δήποτε
 ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις μὴ μᾶλλον ἢ λήγουσα τοῖς προς-
 ῶποις παραχώρησεν, ἢ ἢ ἀρχουσα· ἔδει γὰρ θατέρω μέ- 30
 ρει καθάπαξ παραχωρῆσαι τὴν λήγουσαν, καὶ εἰ φά-
 ναι χρή, τῷ πτωτικῷ κατὰ λόγον· πρότερον γὰρ τὸ
 ὄνομα τοῦ ῥήματος, ὡς ἐδείξαμεν. Καὶ φανερόν, ὡς
 ἡ ἰδιώτης τοῦ ὀνόματος, τουτέστιν ἢ πτώσις, δικαίως
 ἐπέχει τὴν λήγουσαν· ἐπεὶ δὲ ἀντὶ ὀνόματος ἢ ἀντωνυ- 35
 μίαι λαμβάνεται, εἰκότως αὐτὸ μίμειται. Καὶ δῆλον,

- ὡς τὸ πρόσωπον συμβεβηκός ἐστι τῇ τοῦ ὀνόματος σημασίᾳ, τουτέστι τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ οὐσίᾳ· εἰ δὲ καὶ ἡ κατάληξις διαστέλλει μάλαστα τὰ μέρη τοῦ λόγου, κατὰ τήνδε δὲ τοῦ ὀνόματος ἡ πιῶσις ἐστι, καὶ ἡ ἀντωνυμία ἄρα, ἢ ἀντωνυμία καλοῖτο, ἢ τῷ τέλει τὴν πιῶσιν ἔξει, ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ ὀνόματος, τουτέστι τὴν πιῶσιν, μιρεῖται. Ἐπεὶ δὲ προέληφεν ἡ τοῦ ὀνόματος πιῶσις τὴν τῆς ἀντωνυμίας λήγουσαν, ἔξ ἀνάγκης τὸ τοῦ ῥήματος πρόσωπον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
- 10 ἄρχουσαν. Δεῖ δὴ πρὶν ἢ περὶ τῆς τῶν ἀντωνυμιῶν ἐκάστων συντάξεως διαλαβεῖν, περὶ τῶν ιδιοτήτων αὐτῶν φάναι, ἢ οὕτως εὖ σύνοπτος ἢ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν εἰη διδασκαλία. Τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν, αἱ μὲν ἀπολύτως προφέρονται, αἱ δὲ κατὰ δια-
- 15 στολήν· ἀπολύτως μὲν, αἱ μηδεμιᾶς ἐτέρου προσώπου συναφείας δεόμεναι, αἱ καὶ ἐγκλίνονται· οἶον, μοι, μοί, μέ· σοῦ, σοί, σέ· οὐ, οἷ, ἐ· οἶον, αἰσθάνεται· μου· δίδωμί σοι, δαῖς οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀνά-
- 20 ματον πῦρ.
- οὐδενὸς γὰρ ἄλλου ἐνταῦθα προσώπου δεῖ· καθ' αὐτὴν δὲ ἡ ἀντωνυμία προφέρεται. Κατὰ διαστολήν, αἱ συναφείας ἐτέρου προσώπου δεόμεναι, οἶον, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ· σοῦ, σοί, σέ· ἐοῦ, ἐοῖ, ἔε· οἶον, 25 ἀκολοιυθαῖ γὰρ ἐμέ· ἀποστρέφεται δὲ σέ· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἐτέρου χρεῖα προσώπου, ὥσπερ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς. Τὰ μὲν ἀπόλυτα τούτων ἐκτὸς ἄλλου προσώπου συντάσσονται, οἶον, σοφὸς ἀνὴρ "Ομηρος γέγονεν· τὰ δὲ συγκριτικὰ καὶ ἐτέρου δεῖται προσώπου, 30 οἶον, σοφώτερος γέγονεν "Ομηρος· λείπει γὰρ τίνας, ἢ, σοφώτερος ἄλλου προσώπου, οἶον, "Ησιόδου τυχὸν ἢ "Ορφῆως, ὥς λέγειν, σοφώτερος γέγονεν "Ομηρος "Ησιόδου. Ἡ μέντοι εὐθεῖα τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου τῶν ἀντωνυμιῶν εἰ ῥήματι συνάπτε-
- 35 ται, ἐπειδὴ τὸ ῥῆμα καθ' αὐτὸ ἀπόλυτον μᾶλλον σημαίνει πρόσωπον, ἐνίοτε καὶ μετὰ διαστολῆς κεῖται,

οἶον, ἐγὼ ἀναγινώσκω, σὺ δὲ οὐδαμῶς. Σοφ-
βέβηκε τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἀναφορᾷ ἐν τρίτῳ προσώπῳ,
δι' ἧς τὰ προσηρημένα ὀνόματα κατ' ἀνάμνησιν ἀντο-
νομάζονται, τουτίστι, δι' ἀντωνυμίας δηλοῦνται· οἶον,
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτοραδ
νηυσὶ πέλασσε,

αὐτὸς δὲ πάλιν τράπεν ὅσσε φαιινώ.
Ἰστίον δέ, ὅτι αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι οὐκ ἐν χώρᾳ
τινῶν προῤῥηθέντων ὀνομάτων τίθενται, ὥσπερ αἱ
ἀναφορικαί, ἀλλὰ τῶν δεικτικῶς προενεχθῆναι μὴ δυ-
ναμένων· αἱ δὲ ἀναφορικαὶ ἐν χώρᾳ τῶν προῤῥηθέν-
των ὀνομάτων λαμβάνονται, ἀλλὰ τῶν αὐτῆς ληφθῆναι
μὴ δυναμένων. Εἰ γάρ τις ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ πάλ-
ιν τράπεν, Ζεὺς δὲ πάλιν, θείη, οὐ συνάγει
τοὺς λόγους ἀμφοτέρους πρὸς τὸν Αἴα, ἀλλ' οἶον ἀρχὴν
ἑτέρου ποιεῖται λόγου. Τὸ γὰρ κύριον ὄνομα δύναται
πρὸς διάφορα προφέρεισθαι πρόσωπα· οἶον, εἰ λέγοιμι,
Αἴας ἦλθεν εἰς Τροίαν. Αἴας γενναίως τοῖς
Τρωσὶν ἐπολέμησεν· ἀμφίβολον γάρ, πότερον τὸ
αὐτὸ λέγω πρόσωπον, ἢ διάφορον, ὁπότε δύο τοῦ αὐ-
τοῦ γεγονόσιν ὀνόματος, πρὸς οὓς αἱ προῤῥηθεῖσαι
πράξεις προσήκειν δύνανται. Εἰ δὲ λέγοιμι, Αἴας ἦλ-
θεν εἰς Τροίαν· ὁ δ' αὐτὸς γενναίως τοῖς
Τρωσὶν ἐπολέμησεν· περὶ ἑνὸς προσώπου ταῦτα
νοῶ. Ἐν πάσαις τοιγαροῦν ταῖς ἀναφορικαῖς ἀντωνυ-
μίαις εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶ λόγος, ἐκ τοῦ προῤῥηθέντος
ἐξηρημένους ὀνόματος. Ἐξεστὶ μέντοι ἀντὶ τῶν ἀναφο-
ρικῶν ἀντωνυμιῶν ὀνόματα τιθέναι, καὶ τὸν λόγον με-
ταβάλλειν, οἶον, Ζεὺς βροντᾷ· Ζεὺς ἀστράπτει.
Ἐκάτερος γὰρ τῶν τοιούτων λόγων καθ' ἑαυτὸν προφέ-
ρεσθαι δύναται, καὶ ἀντεστραμμένως κατὰ τὸ πρῶτον-
στερον σχῆμα λέγεσθαι, ὁπότε μὴ πρὸς τὸ πρότερον ὁ
δεύτερος ἀναφέρεται, ὅπερ ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία
ποιεῖ, ἢ πρὸς τὸ προσηρημένον ὄνομα ἀναφερομένη·
ὁσάκις δὲ καὶ τὸ οὗτος ἢ ἐκεῖνος οὐχ ὥστε δεῖξαι
τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον ἀναφέρουσι, δεῖ νοεῖν

ὡς ἡ ταύτων δεῖξις πρὸς τὸν νοῦν ἀναφέρεται. Ἀρ-
λει καὶ τινες μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς δεικτικά, τινὲς δὲ
τῷ νῷ· τοῖς ὀφθαλμοῖς μὲν, οἷον, οὗτός ἐστιν
ἀνὴρ περὶ οὗ σοι πολλάκις ἔλεγον· τῷ νῷ δὲ,
ὁ οἷον,

ἥτ' ἂν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο
γενέσθαι.

Οὗτός ἐστιν, ὁ τὰ μέγιστα ζημιωθείς, ὁ φι-
λον ἀποβάλλον.

- 10 Ἔτι μόναι αἱ ἀντωνυμῖαι διαφόροις φωναῖς διάφορα
τρίτα ποιούσι πρόσωπα, τῶν ῥημάτων μιᾷ φωνῇ πρὸς
τοῖς τρίτοις προσώποις ἀνηκόντων· λέγομεν γάρ· ὅτι
γράφει Πλάτων, ἡ Θεαίτητος, ἡ ὅς ἂν δύναται ταύ-
την τὴν πρᾶξιν ἀναδέξασθαι· οὐ μέντοι τοῦτο καὶ
15 ταῖς ἀντωνυμίαις γίνεται· ἀναφορικαὶ μὲν εἰσι τὸ αὐ-
τός, καὶ τὸ αὐτοῦ καὶ τούτου καὶ σφέ· δεικτικά
δὲ τὸ οὗτος, αὐτός, ἐκεῖνος. Ἔστι δὲ τῶν δει-
κτικῶν τούτων διαφορά πρὸς ἀλλήλας, ὅτι τὸ μὲν οὗ-
τος τῷ πρώτῳ προσώπῳ συνεῖναι ἐμφαίνεται· οὗτος, ὁ
20 παρ' ἐμοὶ δηλαδὴ, τυγχάνων· τὸ δὲ αὐτός, τῷ δευ-
τέρῳ· αὐτός, ὁ παρὰ σοι δηλαδὴ· τὸ δὲ ἐκεῖνος,
τῷ τρίτῳ· ἐκεῖνος, ὁ παρ' ἄλλοις δηλαδὴ· Εὐρίσκον-
ται μέντοι ἐνδοτε καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ αὐτός ἐπὶ
τῶν ἀπόντων λεγόμενα· καὶ τὸ ἐκεῖνος δὲ, ἀναφορι-
25 κὸν ὄν, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀπόντος
λαμβάνεσθαι· οἷον, σὺ εἰ ἐκεῖνος ὁ Ἀλκibiades· καὶ
αὐθις· ἐγὼ ἐκεῖνός εἰμι. Ἀττικοὶ δὲ ἀντὶ τῆς οὗ-
τος δεικτικῆς ἀντωνυμίας, προτακτικὸν ἄρθρον τῷ δὲ
συνδέσμῳ συνάψαντες, ὃ δὲ φασίν, τοῦδε, τῷδε, καὶ
30 ἐπὶ πάσης πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ καὶ γένους· καὶ ἐπὶ ῥή-
ματι ἐξ αὐτοῦ, ὧδε, ὡς περ ἀπὸ τοῦ οὗτος, οὕτως,
καὶ ἐκεῖνος, ἐκεῖνως· Προτιθέασιν δὲ καὶ ἐν τῷ τέ-
λει τοῦ τε οὗτος, καὶ ὧδε, καὶ ἐκεῖνος ἐπέκτασιν τοῦ
ι, καὶ φασιν οὕτοσί, ὧδί, ἐκεινοσί, τὴν δεῖξιν
35 αὐξάνοντες· Ἐπὶ μὲν τῷ οὕτοσί καὶ ὧδί κατὰ πᾶ-

σαν πτώσειν καὶ ἀριθμὸν καὶ γένος· καὶ ἐπὶ τῶν ἐκφ-
 ρημάτων, οὕτως οἱ, ὡς οἱ· ἐν δὲ τῷ ἑκκεινοσί, ἐπὶ
 μόνῃς τῆς ἐνικῆς εὐθείας. Ὅρίζονται δὲ τὰ τῶν
 ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνῃ τῇ δείξει, τῇ τὴν γυνᾶ-
 σιν τῶν παρόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς δεικνυούσῃ, ἀλλὰ ὅ
 καὶ τῇ διαφορᾷ τῇ τῶν ἀπόντων ἐχούσῃ ἀναγνώρισιν.
 Ὅθεν καὶ καλῶς ἔλεγεν Ἀρίσταρχος, συζύγους εἶναι
 τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας, ὁπότε ὁμοίως κατὰ
 πᾶν πρόσωπον ὀρίζονται ἢ τῇ δείξει, ἢ τῇ ἀναφορᾷ.
 τὰ δὲ ῥήματα, ἀσύζυγα, ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ καὶ 10
 δευτέρῳ ὀρίζονται· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, οὐδαμῶς, εἰ μὴ
 κατ' ἐξαίρετον ἐνὶ μόνῳ τινὶ ἢ πρᾶξις ἀνήκει, οἶον,
 βρουντᾶ, ἀστράπτει, περὶ τοῦ Διὸς μόνου νοού-
 μενον. Οὐχ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦ τρίτου πρόσωπου ὁρι-
 σται, ἀλλ' ὅτι ὁ τὴν τούτου σημασίαν ἐνεργῶν, ἰδίαν 15
 ἔχει ταύτην ἐνέργειαν. Φανερόν οὖν ἐντεῦθεν ὅτι τού-
 του χάριν διάφοροί εἰσιν αἱ τῆς ἀντωνυμίας θέσεις ἐν
 τῷ τρίτῳ πρόσώπῳ, ὥς, μιᾷ φωνῇ διάφορα πρόσωπα
 δηλοῦσθαι· εἶπετο γὰρ ἂν καὶ αὐτὴν ἀόριστον εἶναι,
 ὥς καὶ τοῖς ῥήμασι τὰ τρίτα πρόσωπα, ὅπερ ἐναντίον 20
 ἂν ᾦν τῇ τῆς ἀντωνυμίας ιδιότητι. Ἐπειδὴν γὰρ μία
 λέξις πολλὰ σημαίνει, ἀοριστίας αἰτία γίνεται. Ἐτι
 πρὸς τούτοις, τὰ μὲν ἄλλα πτωτικὰ μέρη ἀπὸ τῆς εὐ-
 θείας ἀκολουθίαν ποιεῖν εἰσώθασιν· αἱ δὲ γε πρωτότυ-
 ποι ἀντωνυμίαι, τὸ ἐγώ, σύ, ἐμοῦ, σου, οὗ, ἐμοί, 25
 σοί, οἱ, ἐμέ, σέ, ἔ, θετικῶς μᾶλλον κλίνονται κατὰ
 τὰς πτώσεις· οὐδὲ γὰρ δύναται τὸ ἐγώ κατὰ τὴν τῶν
 πτωτικῶν ἀναλογίαν τὴν ἐμοῦ γενικὴν ἀποτελέσαι·
 ἀλλ' οὐδ' ἢ ἐμοῦ γενικὴ τὸ ἐμοί καὶ ἐμέ ἀναλόγως
 προίσχεται. Ὅμοιως δὲ καὶ οἱ ἀριθμοὶ θετικῶς πλάτ- 30
 τονται· ἐγώ, ἐμοῦ, ἡμεῖς· σύ, σοῦ, ὑμεῖς. Οὐ-
 δεμία γὰρ γενικὴ, μὴ ἐκ τῆς εὐθείας γινομένη, καὶ
 συμφώνως κλινομένη, δύναται πληθυντικὸν ἀριθμὸν
 ἐπομένως τῇ εὐθείᾳ παρασχεῖν. Κλινομένη γὰρ παρὰ
 τῆς εὐθείας, συμφώνως αὐτῇ συγκλίνει καὶ τὰς ἐπο- 35
 μένας πτώσεις καὶ ἀριθμούς· ὅθεν καὶ τοῖς ἑτεροκλί-

τοις, ὅλον τῷ Διός, ἐξ ἀνάγκης ἔπεται τις εὐθεία ἢ
 Δίς, ἀρμόζουσα τῇ γενικῇ, ἐξ ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ κλί-
 νονται πτώσεις. Οὐκ οὖν καὶ ἡ ἐμ οὗ γενικὴ οὐ κλί-
 νεται, ἀλλὰ θειτικῶς γενομένη καὶ τὴν ἀκολουθίαν
 5 τῶν τε πτώσεων καὶ ἀριθμῶν ἀπεπέμψατο· τὸ δὲ οὐ-
 τος, καὶ ἐκεῖνος καὶ τὰ τοιαῦτα, τὴν γενικὴν ἔχον-
 τα ἐκ τῆς εὐθείας κλινομένην, ἔσχον καὶ τὰς λοιπὰς
 πτώσεις καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἀκολούθως. Ζητήσεις δ'
 ἄν τις ἴδωσ, τί δήποτε τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν ἐξέ-
 10 φυγον αἱ ἀντωνυμῖαι, καὶ διὰ τί μὴ πᾶσαι; φραμὲν
 οὖν, ὅτι τῶν ὀνομάτων ἢ θέσις εὑρεται πρὸς σημα-
 σίαν τῶν κοινῶν ἢ ἰδίων οὐσιῶν ἢ ποιότητων, ὥστε
 εἰσὶν ἀναρίθμητοι· καὶ ἐπειδὴ μήτε δεῖξιν ταῦτα ἔχον-
 σιν, μήτ' ἀναφορὰν ὠρισμένην, αἷς τὰ τῶν ἀντωνυ-
 15 μιῶν ὀρίζεται πρόσωπα, ἀναρίθμητος ἐν αὐτοῖς, λέγω
 δὲ τοῖς ὀνόμασιν, ἢ θέσις ἐγίνετο, ὥς τῶν ἐκάστων
 ὀνομάτων σχηματισμὸν ἐκάστῳ τῶν ὑποκειμένων ἀπο-
 δοῦναι τὴν οἰκείαν ποιότητα. "Ὅθεν δὴ καὶ οὐ με-
 τρώως συγχέουσιν τὴν τῆς ποιότητος σημασίαν, ἐπειδὴ
 20 εἰς μίαν φωνὴν συμπέσωσιν αἱ τῶν ὀνομάτων θέσεις,
 ἐν τε τοῖς κυρίοις καὶ ἐν τοῖς προσηγορικοῖς. "Ὡς περ
 ὅταν τὸ αἷμα τὸν τε χυμὸν σημαίνῃ τοῦ σώματος, καὶ
 τὸ γένος, καὶ τὸν φόνον· ὥς τό,
 ῥέε δ' αἷματι γαῖα·
 25 καὶ, αἷματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος·
 καὶ, ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἷματος·
 Διὰ δὴ ταῦτα διορισμοῦ ἐστέρηται τὸ ἐν τῷ ὀνόματι
 ἐμφαινόμενον πρόσωπον· καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν· ὅπου
 γε καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τοῦτο
 30 τίθενται, ὥς ἓνα ἕκαστον τῶν ἄλλων ἀπάντων διακρί-
 νειν, ἅδηλα μέντοι ἐστὶν τῷ μὴ δύνασθαι πάσας αὐ-
 τοῦ τὰς ποιότητος, τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων πάντων χωρι-
 ζούσας, δεικνύειν, δίχα τοῦ τῆς δειξεως βουλήματος,
 τοῦ διὰ τῆς ἀντωνυμίας γινομένου. Καὶ γὰρ καὶ εἰ
 35 γινώσκοιμεν ὅτι ποιητὴς εἴη "Ὀμηρος, καὶ υἱὸς τοῦ
 Μέλητος· ἰδόντες μέντοι αὐτὸν, εἰ τοῦτο δυνατόν γε-

νέσθαι, ἡγροοῦμεν ἂν τὸ αὐτοῦ ὄνομα, εἰ μὴ τις
 αὐτὸν ἡμῖν δεικνύς, ἔλεγεν, οὗτός ἐστιν Ὁμηρος.
 Διὸ καὶ καθ' ἑκάστον σχηματισμὸν ἢ εὐθεῖα τῶν
 ἄλλων διηρημένη, ἀπαιτεῖ καὶ πλαγίας πτώσεις συμ-
 φάνους τῇ αὐτῆς ιδιότητι, ὥς μὴ τὴν ἀόριστον ση-
 μασίαν αὐτῆς οὕτω συγκεχυμένην εἶναι. Ἐντεῦθεν καὶ
 γένῃ ἐξ ἀνάγκης προσῆλθον, ὥς σὺν τῇ ποιότητι τῆς
 σημασίας διακρίνουν καὶ τὸ γένος. Ἐντεῦθεν καὶ ἐπί-
 θετοι θέσεις εὐρέθησαν, ὥς τὰ ἐπόμενα τοῖς κοινοῖς
 ἢ ἰδίοις ὀνόμασιν ἀναπληρωθῆναι. ὥς τῷ Ἰάπῳ 489-10
 κός ἢ ῥωμαλέος· ὥς τῷ Πλάτῳ σοφός ἢ χρε-
 στός ἐπιτίθεται· τῷ Ἀρεὶ βροτολογός, καὶ ἕτερα
 πλεῖστα ἃ δύνανται ἑκάστῳ συμβαίνειν. Ὅθεν καὶ τὰ
 σύνθετα ἐφεύρηται, ὥς φιλόσοφος, ἰσόθεος,
 νεφεληγερέτης· ἅπερ ἐκ συμβεβηκότων συνίσταται 15
 τῆς ποιότητος ἢ ποσότητος ὄντων. Αἱ δέ γε ἀντωνυμῖαι,
 αἱ πρὸς μηδὲν ἕτερον ἀφορᾶσαι διὰ τῆς δειξεως, ὅτι
 μὴ πρὸς ἰδίαν τινα οὐσίαν, καὶ τὰς αὐτῇ συμβεβη-
 κίας ποιότητος ἢ ποσότητος, αἱ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς
 ὑποκεῖσθαι πεφύκασιν, ὥς λευκόν, μέλαν, μακρόν, 20
 βραχύ, αὐτῇ δὲ τῇ φωνῇ τῆς ἀντωνυμίας οὐχ οἷαι
 τε εἰσι φαίνεσθαι, εἰκότως τοὺς πολλοὺς τῶν φωνῶν
 σχηματισμοὺς παρειλήφασιν, ὁπότε ἑκάστος τούτων
 καθ' ἑκάστην πτώσιν ἀντὶ πάντων τῶν ὀνομάτων λαμ-
 βάνεται. Ἐν πᾶσι γὰρ πράγμασι μοναδικαὶ μὲν αἱ 25
 οὐσίαι, αἱ ποιότητες δὲ πλεῖσται, αἱ ἐν τῷ ὀνόματι
 νοεῖσθαι βουλόμεναι. Τούτου δὲ ἀληθοῦς ὄντος, φυ-
 σικῶς ἀπέστη τούτων ἢ τῶν ὀνομάτων ἀκόλουθος
 κλίσις, ὥς μὴ τὰς ἀντὶ πάντων λαμβανομένας τῶν
 ὀνομάτων, ἐνὸς ὀνόματος ὑποπεσεῖν καταλήξει, ἀλλ' 30
 ὥςπερ μοναδικὴν ἔχουσι πρὸς πάντα τὰ ὄντα τὴν ση-
 μασίαν, ὥς μιᾷ γενικῇ φωνῇ τὰς ιδιότητας πάντων
 δεικνύειν, οὕτω καὶ μοναδικὴν ἔχειν φωνὴν τῆς κλί-
 σεως, καὶ ἑκάστην τῶν προσώπων καὶ πτώσεων προ-
 φορὰν ποικίλλειν μηδενὶ κανόνι προσκρουούσας, ὅς 35
 ἐν ταῖς μοναδικαῖς φωναῖς οὐδὲ τόπον ἔχειν ἡδύνατο.

Φανερόν δέ, ὅτι καὶ τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ, τῷ ἐγώ, ἐμοῦ, καὶ σύ, σοῦ, ἐν οἷς μόνοις δεῖξις ἐστὶ καὶ τρίτῳ, τῷ οὐ, οἷ, καὶ ἔτι τῷ μὲν καὶ νῦν καὶ σφ' ἐ μοναδικῶς ἔχουσι τὰς φωνάς, καὶ δὴ καὶ τὰ γένη
 5 πάντα οὐκ ἰδίαις καταλήξεσιν ἔχουσιν ἀποτετμημένα, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς καταλήξεως σύμφωνον σύνθεσιν ἐσχήκασιν. Καὶ γὰρ διὰ τούτων ἡ δεῖξις τὴν οὐσίαν σηραίνει καθ' αὐτὴν πεφυκυῖαν, πρόδηλα κεκτῆσθαι τὰ γένη, δίχα τῆς διαστολῆς τῶν γενῶν. Τὸ μέντοι
 10 οὗτος καὶ αὐτός, καὶ ἐκεῖνος καὶ ὁδε, ἐπειδήπερ ἐν διαφόροις τρίτοις εἰσὶ προσώποις καὶ παροῦσι καὶ ἀπουσί, καὶ πόρῳ κειμένοις καὶ ἐγγύς, χάριν τοῦ τὸ διοριζόμενον δεικνύναι, καὶ γένη σὺν τῇ τῆς κλίσεως ἀκολουθίᾳ εἰλήφασιν. Ὡςπερ δὲ τὰ ὀνόματα, οὕτω
 15 καὶ αἱ ἀντωνυμίαι καθ' ἐκάστην πτώσιν ὁμοίως τοῖς ῥήμασιν συντάσσονται· καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως τὰ ῥήματα συνάπτεται, ὅλον, Θεόκτιστος ἡ οὗτος τρέχει· ταῖς δὲ πλαγαῖς μεταβατικῶς· ὅλον, Θεοκτίστου ἡ τούτου φείδομαι· Θεοκτίστῳ,
 20 ἡ τούτῳ δίδωμι· Θεοκτίστον ἡ τοῦτον ἐπαινῶ. Ἡ μὲντοι κλητικὴ ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συνάπτεται, ἰδίᾳ φυσικῶς οὖσα τοῦ δευτέρου προσώπου, ὅλον, ὦ Θεόκτιστε, ἡ σὺ διδάσκαλε, ἀναγινώσκεις ἡ ἀναγίνω-
 25 σκε. Αὐταὶ γε μὴν αἱ πλάγαι τὴν τῶν ῥημάτων σύνταξιν τὴν ἀμεταβάτως σὺν ταῖς εὐθείαις γινομένην, μεταβατικῶς ἐκδέχονται· ὅλον, ἐγὼ διδάσκω τοῦτον· ὁ Μάξιμος διδάσκει τὸν Γρηγόριον· ἐγὼ διδάσκομαι ὑπὸ τούτου· σὺ διδάσκη ὑπ' ἐκεί-
 30 νου. Εἰ μὴ τὰ ῥήματα εἴη ἀπόλυτά τε καὶ ἄσχετα, ὅλον, Θεόκτιστος ἡ οὗτος ξῆ, ἀναπνεῖ, ἀνθεῖ, ἀκμάζει, πλουτεῖ, ὑγιαίνει, νοσεῖ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ταῦτα δὲ γὰρ οὐ δεῖται τῆς τῶν πλαγίων συναφείας, τουτέστι τῆς πρὸς ἄλλα πρόσωπα μεταβάσεως, ἀλλὰ τὰς δια-
 35 θέσεις μόνον ἐκάστων δηλοῦσιν. Ἰστέον δέ, ὅτι τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα, εἴτε ἀμεταβάτως, εἴτε μεταβατικῶς προ-

φέρονται, πλαγίαις συνάπτονται πτώσεσι, εἰ μὴ πον
κατ' ἔλλειψιν τῶν πλαγίων προφέροντο πτώσεων.
ἀμεταβάτως μὲν, οἶον, δεῖ σε γράφειν· χρὴ γενέ-
σθαι τόδε· ἀπόχρη· ἐνδέχεται εἶναι τόδε·
εἴμαρται. Μεταβατικῶς δέ, οἶον, μέλει μοι τῆς 5
πόλεως, ἢ μέλει μοι ἡ πόλις· πρέπει, προς-
ήκει μοι τόδε. Τὸ μέντοι λέγεται, ὅτε μὲν εὐ-
δεῖα συντάσσεται, καὶ τρίτου προσώπου ἐστίν, οἶον,
λέγεται ὁ Ἡρακλῆς δάδεκα ἄθλους ἐκτελέ-
σαι· ὅτε δὲ ἀπρόσωπόν ἐστι, οἶον, λέγεται τὸν 10
Ἡρακλῆν τῷ Νέστορι ἐντυχεῖν. Καίτοι γε οὐδὲ
τοῦτο ἀπρόσωπόν ἐστι· νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ λόγος·
οἶον, λέγεσθαι λόγος τὸν Ἡρακλῆν καὶ ἑξῆς.
Ἀπρόσωπόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῇ χι ῥαψωδίᾳ,
ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος. 15

Οὐδὲ γὰρ ἔχει τιὰ εὐδεῖαν εἴτε ἐν τῷ λόγῳ, εἴτε
ἔξωθεν προσεχῶς νοουμένην· λαμβάνεται μέντοι δια-
λυόμενον ἀντὶ τοῦ, λαμπεθὼν ἐξήει.

Ἐν χώρᾳ δὲ ὀνομάτων κεῖνται αἱ ἀντωνυμῖαι οὐχ
ὥς τινες οἴονται, διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἄγνοιαν· τίς 20
γὰρ ἄγνοια τῶν ὀνομάτων ἐστὶ λέγοντος τοῦ
πρὸς τὸν ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ ὀνόματα
ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ εἶναι. Τί τοιοῦτον,
ἔρεῖ τις· ἄρ' οὐκ ἀγνοούμενων τῶν ὀνομάτων λέγομεν
ἐγὼ καὶ σύ; Πρὸς ὅπερ φαμέν, ὅτι ἐκ συμβεβηκότος 25
γίνεται τοῦτο, τουτέστι, τῇ δεῖξει τῆς οἰκείας ποιό-
τητος· ὅποτε ὁμοίως καὶ γινωσκόμενα τὰ ὀνόματα ἀν-
τωνυμικὴν πολλάκις σύνταξιν ἀπαιτοῦσιν οὐδὲν ἥττον,
καὶ οὕτως ἐν χώρᾳ τούτων λαμβάνονται. Οὐδὲ γὰρ
τὸ κύριον ὄνομα νοεῖται διὰ τῆς ἀντωνυμίας· οὐ μὲν 30
τοι τὸ τῆς φωνῆς ὄνομα λέγω, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτῆς δει-
κνύμενον, τουτέστιν, ἡ ἰδία ποιότης τοῦ ὑποκειμένου,
ἧς εἰσι τὰ κύρια ὀνόματα. Αἱ ἦν αἰτίαι εἰς οὐδὲν
συντελοῦσιν αἱ ἀντωνυμῖαι τῶν προσώπων ἐλλειπόν-
των τοῦ τε δεικνύοντος καὶ τοῦ δεικνυμένου· ὅθεν δὴ 35
καὶ γραφόμεναι αἱ ἀντωνυμῖαι σφόδρα εἰσὶν ἀόριστοι

τῆς ἰδίας ὕλης, δηλαδὴ ἐκπίπτουσαι, τουτέστι τῆς
 δειξεως τῆς ἰδικῆς ποιότητος. Διὸ δὴ καὶ εὐλόγως οἱ
 ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες εἰώθασι τὰ κύρια προτιθέναι
 ὀνόματα, ὧν ἄνευ τελειότης λόγου στήναι οὐ δύναται,
 5 τιθεμένων τῶν ἀντωνυμιῶν τοῦ τε πρώτου καὶ δευτέ-
 ρου προσώπου. Προτιθεμένων δὲ τῶν κυρίων ὀνομά-
 των, οἷον, Πλάτων Δίῳ· πρὸς ταῦτα τὰς δειξεις
 αἱ ἀντωνυμῖαι ποιοῦσιν. Εἰ δὲ θείην, ἐγὼ πάλαί
 σοι ἔγραψα· δείκνυμι διὰ τῆς ἐγὼ ἀντωνυμίας τὴν
 10 τοῦ ὀνόματος προτεθεῖσαν εὐθείαν· διὰ δὲ τῆς σοί
 τὴν δοτικὴν τοῦ δευτέρου προσώπου, ἥτις ἐν χώρᾳ
 τῆς δοτικῆς τοῦ προτεθέντος ὀνόματος λαμβάνεται·
 καὶ οὐκ ἄδηλον, ὅτι ἀφαιρεθέντων τῶν προτεθέντων
 ὀνομάτων, καὶ αἱ ἀντωνυμῖαι ἀόριστοι γίνονται. Ἔστι
 15 δ' αἰτία, καθ' ἣν οὐ δύναται τὰ ὀνόματα ἐν πρώτῳ
 καὶ δευτέρῳ προσώπῳ λαμβάνεσθαι, ἣν καὶ ἀνωτέρῳ
 εἰρήκαμεν, ἥ ὅτι αἱ οὐσίαι καὶ ποιότητες, ἥ αἱ γενι-
 καὶ τε καὶ κοιναί, ἥ αἱ ἰδικαὶ καὶ ἄτομοι, ἐν αἷς εἰσι
 τὰ ὀνόματα, οὐκ ἔχουσιν ὠρισμένην τὴν τῶν προς-
 20 ὅπῳ διάκρισιν. Ὡςπερ πᾶς ἄνθρωπος καὶ οὐσία
 δύναται λέγεσθαι καὶ ζῶον, καὶ ἄνθρωπος, καὶ Πλά-
 των ὀνομάζεσθαι, ἥ Σωκράτης ἥ Δίων· καὶ ὅτι ποτὲ
 τῶν κυρίων δύναται ἐπιτεθῆναι ἐνί τινι τῶν ἀπάντων.
 Τὸ δὲ πρῶτον πρόσωπον πρὸς οὐδένα ἀνήκει, ὅτι μὴ
 25 πρὸς αὐτὸν τὸν διαλεγόμενον· οὔτε τὸ δεύτερον πρὸς
 ἄλλον τινά, ὅτι μὴ πρὸς ἐκείνον, πρὸς ὃν ὁ λόγος
 γίνεται. Ἡ τοίνυν διὰ τοῦτο ἥ ὅτι οὐχ ἡμῖν αὐτοῖς
 ἐπιτίθεμεν τὰ ὀνόματα, ὅπερ ἰδιὸν ἐστὶ τοῦ πρώτου
 προσώπου· οὔτε δὲ πρὸς τοὺς τικτομένους ἀπεραίδον-
 30 τε τὸν λόγον, ὅπερ ἐστὶ δευτέρου, τὴν ὀνοματοθεσίαν
 ποιοῦμεθα. Ἀνάγκη τοίνυν εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον
 καταχωρεῖν τὰ ὀνόματα κατὰ πᾶσαν πῶσιν, πλὴν τῆς
 κλητικῆς. Ἡ πρώτη μεταίχεται ὑπὸ τοῦ τρίτου προς-
 35 ὅπου πρὸς δευτέρου· δι' αὐτῆς γὰρ δεῖξαι παρόντος
 τὰ ῥήματα ποιοῦντες, τουτέστι, προφέροντες, πρὸς

ἕτερα πρόσωπα ἀποτείνειν ταῦτα ὀφείλομεν· καὶ φαίνεται, μὴ δεῖν χρῆσθαι ὀνόμασιν, ἐπειδὴ τρίτων προσώπων εἰσὶν· ὁ γὰρ λόγος ἀπαιτεῖ ἐκ πρώτου πρὸς δευτέρου τὸν λόγον γίνεσθαι. Δι' ἣν αἰτίαν ἐπειρηθῶμεν αἱ ἀντωνυμῖαι, τοῦτ' ἀναπληροῦσαι, ὅπερ οὐκ ἡδύ-5 ναντο τὰ ὀνόματα. Ὡς περ ὅταν λέγωμεν, ἐγὼ σοι γέγραφα. Προεῖρηται δὲ καὶ ἡ αἰτία, τίνος ἕνεκεν μίαν ἀντωνυμίαν ἀντὶ πάντων τῶν ὀνομάτων λαμβάνεται, ὅτι δὴ δεῖξιν ἡ ἀναφορὰν ὠρισμένην ἔχει τινὸς οὐσίας, ἣτις ἐν πᾶσι τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ 10 φωνῇ δηλοῦται. Μηδεὶς δὲ οἰέσθω, ὅτι πρὸς μηδὲν λυσιτελοῦσιν αἱ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμῖαι, ὁπότε πάντα τὰ ὀνόματα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτὸ λαμβάνεται· μηδὲ λεγέτω, ὥς εἴπερ οἶόν τ' ἦν ἐν πρώτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ εὐρεθῆναι ὀνόματα, τάχ' ἂν 15 οὐδ' ἐπενοήθησαν αἱ ἀντωνυμῖαι. Δυνάμεθα γὰρ πρὸς τοῦτο λέγειν, ὅτι αἱ ἀντωνυμῖαι ἅπαξ ἐν χώρᾳ τῶν ὀνομάτων γεννηθεῖσαι, κατὰ συμβεβηκὸς ταύτην τὴν δεῖξιν ἔσχον· προκείμενα γὰρ ἔστιν, ὅτε πάντα τὰ πρόσωπα τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπεται καὶ δὴ πως ἐξαίρε- 20 τον συμβεβηκὸς· ἔσχον τὴν δεῖξιν· ἡ . . . παντάπασιν διὰ τῆς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου συναφείας ἀφικνεῖται καὶ πρὸς τὸ τρίτον· οὐκ ἄρα διότι μὴ τρίτα πρόσωπα ἔχει τοῦνομα, διὰ τοῦτο αἱ ἀντωνυμῖαι ἐπενοήθησαν, ἀλλ' ὅτι ἀμέτοχόν ἐστι τῆς δείξεως, ἣτις 25 ἐννύαρχι ταῖς ἀντωνυμίαις. Οὕτω γὰρ ἔστιν ἐκάτερον ἐν Ὀμήρῳ ἐπειδὴ γὰρ ὁράται ὁ τῇ δείξει ἐχρήσατο διὰ τῆς ἀντωνυμίας, ἀδυνάτῳ οὔσῃ γενέσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος, οὗτος εἰπὼν· ἵνα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν ποιότητα δείξῃ τοῦ δεικνυμένου προσώπου, 30 προσέθηκε τὸ

Τούτων οὕτως ἔχοντων φαναρόν, ὥς εἰ οὕτως εἰποιμι, ὁ Μάξιμος γράφω, ἀκαταλλήλως λέγω, καὶ οὐδέτερόν τι, ἀλλ' ἡ διὰ τὸ τῶν προσώπων ἀσύμ- βατον· τρίτου μὲν γὰρ προσώπου τὸ ὄνομα, τὸ δὲ 35 ῥῆμα πρώτου· ἔστι δ' ἀκόλουθον καὶ συμβαῖνον, ὅταν

ἐν δυοῖ τρίτοις προσώποις ἐκφέρεται, οἷον, Ὀμηρος γράφει. Οὐ μέντοι πάντα καὶ πανταχοῦ τοῦτο φυλάττομεν. Τὰ γὰρ ὑπαρξὲν ἢ προσηγορίαν σημαίνοντα ῥήματα, ἀκολουθῶς ἀρμόζονται τοῖς ὀνόμασι, καὶ τῷ
 5 πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ, ὅπερ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνακόλουθόν ἐστιν· οἷον, ὁ Μάξιμός εἰμι· Μάξιμος ὀνομάζομαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰ καὶ διττά μάλιστα καὶ οἱ ποιεῖται τῇ ἰδίᾳ αὐτονομίᾳ χρῶμενοι, εὐρίσκονται καὶ ἐν ἄλλοις ῥήμασι πρῶτον καὶ δευτέρου
 10 προσώπου συνάπτοντες τὰ ὀνόματα, ὥσπερ Ὀμηρος, ...
 καὶ Εὐριπίδης,

ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπών, Πολύδωρος·

15 ἐν οἷς πᾶσιν ἐλλείπει τὸ ἐγώ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὀνόμασι· τῶν δ' ἐπιθέτων ὀνομάτων πολλὰ καὶ πρῶτον καὶ δευτέρου προσώπου συνάπτονται ῥήμασι, παθητικοῖς μέντοι, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως οὖσιν ἥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα, τουντέστι, καὶ
 20 τοῦ ὀνόματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ῥήματος ἢ στάσιν δηλούντων, οἷον, ἀκράδαντος ἢ ἀργὸς ἢ ἐνεὸς ἵσταμαι, ἵστασαι· ἢ κίνησιν, οἷον, μετέωρος φέρομαι φέρη, ἵπταμαι, ἵπτασαι· ἢ ἀφανισμόν· οἷον, φροῦδος οἴχομαι, οἴχη· ἢ ὅταν τῇ αὐτῇ
 25 ὑποπίπτωσιν ἀμφοτέρω αἰσθήσει, οἷον, μέγας φαίνομαι, φαίνη· μικρὸς δοκῶ, δοκεῖς· ἢ κάλὸς ἢ αἰσχροὺς καὶ τὰ τοιαῦτα. Τό τε γὰρ μέγας καὶ τὸ καλὸς τῇ ὄψει ὑπόκειται· ὡσαύτως καὶ τὸ φαίνομαι· τῇ γὰρ ὄψει φαίνομαι. Οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ
 30 σχεδὸν πάντα τὰ ἐκίθητα τοῖς κίνησιν δηλοῦσι ῥήμασι καὶ ἐν πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ προσώπῳ συντάσσονται· οἷον, σοβαρὸς εἰμι ἢ γαῦρος· ταχύς, βραδύς, στυγνὸς βαδίζω· πολὺς ἐπὶ κείμαι τῷδε. Καὶ τινὰ τῶν χρόνον δηλούντων, οἷον, ἔφως ἀπαί-
 35 θω· ἐσπέριος κατὰγομαι. Τὸ μέντοι μόνος καὶ γυμνὸς καὶ ὄλος καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοίως

συντάσσονται· οἶον, μόνος κάθημαι· μόνος ἐφ-
χομαι· μόνος τρέχω· γυμνός βαδίζω· γυμνός
μάχομαι· τὸ γὰρ τοι μόνος καὶ γυμνός ταῦτόν
εἶναι δοκεῖ. Ὅτε γὰρ μόνος δίχα τῶν ἄλλων ἐστὶν
ἀνθρώπων, καὶ ὁ γυμνός δίχα παντός ἐνδύματος. Καὶ 5
κατ' αὐτὴν δὲ τὴν ἐτυμολογίαν, τὸ γυμνός ἀπὸ τοῦ
γυῖα φέρειν μόνον λέγεται, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ταῦ-
τόν τῳ μόνος. Τοῖς γε μὴν προῤῥηθεῖσιν ὑπαρκτι-
κοῖς τε καὶ κλητικοῖς ῥήμασι, καλῶς καὶ χωρὶς ἀντι-
νυμίας πάντα τὰ πρόσωπα συνάπτεται. Ἐπειδὴ γὰρ 10
αὐτὰ τὰ ῥήματα καθ' αὐτὰ τὴν ἰδίαν οὐσίαν ἐκάστου
συνάγουσιν, ἢ τὴν τῆς οὐσίας ὀνομασίαν, ἀνάγκη
παραλιπόντα τὰς ἀντινυμίας, τὰς καὶ αὐτὴν τὴν
οὐσίαν ὅσον πρὸς μόνην τὴν φωνὴν σημαίνουσας, τοῖς
ὀνόμασιν ἐπερείδεσθαι, ἃ τὴν ἰδίαν δεικνύουσι ποιό- 15
τητα· οἶον, ἀνθρώπος εἰμι· Μάξιμος ὀνομά-
ζομαι, ὅθεν ἐγὼ εἰμι, ἢ ἐγὼ ὀνομάζομαι,
οὐδεὶς καθ' αὐτὸ λέγει· ὥσπερ ἀνθρώπος εἰμι,
ἢ Πέτρος ὀνομάζομαι. Ἄν γὰρ καὶ διπλα-
σιασθῇ ἡ τῆς οὐσίας δεῖξις, ἀλλ' οὖν δίχα τῆς ποιό- 20
τητος οὐδὲν τέλειον σημαίνει. Οὐδὲ γὰρ ἦν δυνατόν
τὴν ἰδίαν ποιότητα τὴν κυρίῳ σημαινομένην ὀνόματι,
τῇ κοινῇ φωνῇ παρασχεῖν τῇ πρὸς πάντας γενικῶς
ἀνηκούσῃ, δηλαδὴ τῇ ἀντινυμίᾳ· εἴπερ λέγομεν, ἐγὼ
εἰμι· ἐγὼ ὀνομάζομαι, τὰ ῥήματα πρὸς τὰς ἀντ- 25
ωνυμίας ἀναφέροντες· οὐ γὰρ τῆς ἰδίας ποιότητος
ἂν σημασίαν δεικτικῶς ποιούμεθα, ἀλλὰ τῆς κοινῆς
πᾶσι προσηκούσης οὐσίας, πρὸς ἣν ἀνέκειτο ἐγὼ.
Φανερόν οὖν καὶ ὅτι, ἐπειδήπερ τὰ προῤῥηθέντα
ταυτὶ ῥήματα τὴν οἰκείαν τῶν ὀνομάτων θέσιν ἐπαγ- 30
γέλλονται, ὁμολογοῦσι καὶ ἀνακαλοῦνται ταῦτα ἐκ τοῦ
τρίτου προσώπου πρὸς τὸ πρῶτον, ὅταν λέγω, Μά-
ξιμός εἰμι, ἢ Εὐκλείδης ὀνομάζομαι· ὅποτε
τὴν ἰδικὴν οὐσίαν, ἣν ἡ ἀντινυμία προστεθεῖσα δει-
κνυσι, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ὑπαρκτικὸν ἢ κλητικὸν ῥῆμα· 35
ὥστε πολλάκις εὐρίσκομεν, τῶν δεικτικῶν κειμένων

ἀντωνυμιῶν, τὰ εἰρημένα ῥήματα μὴ κείμενα μὲν,
 νοούμενα δὲ· ὥς τό, οὗτος . . . Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ
 τοιούτου ἢ δεῖξις ἐστὶν αἰτία, ὅτι οὐ μόνων τῶν ἀν-
 τωνυμιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιβόημάτων πολ-
 5 λὰκις τιθεμένων, μὴ ἀνάγκην εἶναι προσθεῖναι καὶ τὰ
 ῥηθέντα ῥήματα· ὥς τό, ἴδε ὁ ἄμυνος τοῦ θεοῦ . . .
 Οὐκ ἐν τούτοις δὲ μόνον ἐλλείπει τὰ ὑπαρκτικὰ ῥή-
 ματα, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς· οἶον, τίς ἦ
 ποῖος ἦ πηλίκος ὁ τόδε τι λέγων ἦ ποιῶν; Τούτοις
 10 μέντοι ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι καλῶς καὶ αἱ μετοχαὶ συν-
 ἄπτονται, αἶ τς ἐνεργητικαὶ καὶ αἱ παθητικαὶ ἐν παντὶ
 προσώπῳ· τρίτου καὶ αὐταὶ οὐδαὶ προσώπου, ὥσπερ
 καὶ τὰ ὀνόματα· ἀλλ' αἱ μὲν ἐνεργητικαὶ κατὰ τὸ τῶν
 Ἀθηναίων ἰδίωμα· γράφων εἰμί, γράφων εἶ,
 15 γράφων ἐστί, ἀντὶ τοῦ γράφω, γράφεις, γράφει·
 αἱ δὲ παθητικαί, κοινῶς· οἶον, τετυμμένος εἰμί,
 τετυμμένος εἶ, τετυμμένος ἐστί, ἀντὶ τοῦ
 τέτυμαι, τέτυπαι, τέτυπται. Καὶ οὕτω μὲν αἱ με-
 τοχαὶ μετὰ τῶν ὑπαρκτικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν ῥημά-
 20 των λαμβάνονται· ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου,
 ἀντὶ τῆς μετοχῆς τῆς μετὰ ἄρθρου προφερομένης,
 ῥῆμα μετὰ τοῦ ὅς ἄρθρου προφέρομεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ,
 τρέχων πίπτει, ὅς τρέχει πίπτει, φαμέν· καὶ ἀντὶ
 τοῦ, ὁ τυπτόμενος, ὅς τύπτεται· ἄρθρον ἄρθρου
 25 ἀντικαταλλάσσοντες ὑποτακτικοῦ προτακτικόν, τὸ μετὰ
 εὐθείας συντασσόμενον τοῦ μετὰ ῥήματος. Ὡςπερ δὲ
 ταῖς ἀντωνυμίαις οὐ συνάπτεται τὰ κλητικὰ ῥήματα,
 οὕτως οὐδὲ ταῖς μετοχαῖς, καίτοι τῶν ὑπαρκτικῶν
 συναπτομένων αὐταῖς.
 30 Ἐντεῦθεν δὲ ῥητέον περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀν-
 τωνυμιῶν πρὸς τὰ ῥήματα. Πᾶσαι αἱ πλάγαι πτώσεις
 τῶν ἀντωνυμιῶν πάντῃ πρὸς τὰ ῥήματα ἀναφέρονται,
 ὥσπερ καὶ αἱ τῶν ὀνομάτων· οἶον, φέλομαι τοῦ-
 του, χροῶμαι τούτῳ· φιλοῶ τοῦτον. Οὐ μέντοι
 35 καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πάντα τὰ ῥήματα πλαγίως πτώ-
 σεις ὀνομάτων ἢ ἀντωνυμιῶν ἀπαιτεῖ· τινὰ μὲν γὰρ

τούτων τέλειά τε ἔστιν, καὶ ἀπόλυτα εἶτ' οὖν ἀμετάβα-
τα, μὴ δεόμενα πλαγίας· οἷον, ἄνθρωπος βαδίζει,
ὕγιαίνει, τρεῖχει· τινὰ δὲ ἑλλιπῆ, πλαγίας δεόμενα,
εἶτ' οὖν μεταβατικῶς συντασσόμενα· οἷον, κατηγο-
ρεῖ, τύπτει, λαμβάνει. Δεῖται δὲ γὰρ πλαγίας 5
πτώσεως πρὸς τὴν αὐτοτελῆ ἔννοιαν· περὶ ᾧν ἰδίᾳ λέ-
ξομεν ἐν τῷ περὶ ῥημάτων συντάξεως.

Marimi Planudis tractatus περὶ τῆς τῶν ῥημάτων συντάξεως
servatus est in Cod. Paris. 2669. ita inscriptus: Τοῦ σοφωτάτου
ἀνδρὸς Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ἐκθεσις ὀφέλιμος περὶ τῆς τῶν
ῥημάτων συντάξεως, μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων. Incipit:
Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαλίνουσιν εἰς ἕτερον πρὸςω-
πον εἰ τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ ἀμετάβατα προσαγορεύε-
ται· οἷον ἔστι τὸ ζῶ, τὸ πλουτῶ, τὸ ὕγιαίνω, καὶ τὰ τοιαῦτα·
ἐν γὰρ ἐν τούτοις μόνον ἐμφαίνεται πρὸςωπον τὸ τοῦ ζῶντος,
ἢ πλουτοῦντος, ἢ ὕγιαίνοντος· ὅθεν οὐδὲ παθητικὰ τὰ τοιαῦτα
ῥήματα ἔχει· μὴ γὰρ ἐμφαινόμενης ἐν αὐτοῖς ἐνεργείας εἰς ἕτε-
ρον πρὸςωπον, δηλον ὡς οὐδὲ πάθος δύνανται ἔχειν. Τὰ δὲ
μεταβαλίνουσαν εἰς ἕτερον πρὸςωπον ἔχει τὴν σύνταξιν, ὅθεν καὶ
μεταβατικὰ ὀνομάζονται, οἷον, φιλῶ, τύπτω, καὶ τὰ τοιαῦτα.
Sequitur post pauca, quae omisimus, index horum verborum secun-
dum literarum ordinem dispositus:

Ἀγάλλομαι καὶ ἀγαλλιῶμαι, τὸ χαίρω· ἀγάλλω δέ, τὸ τιμῶ
ἕτερον· ὅθεν ἄγαλμα.

Ἀγανακτῶ, καὶ ἀγανακτῶ ἐπὶ τοῖς γινόμενοις κακοῖς.

Ἀγνεύω, τὸ καθαρεύω· ἀγνίζω δὲ ἕτερον, μεταβατικόν.

Ἀγνωμονῶ.

Ἀγοράζω, τὸ εἰς ἀγορὰν διατρέβω· καὶ ἀγοράζω ἄρτον, ἀντι
ᾧ νοῦμαι, μεταβατικόν.

Ἀγοραμῶ, (leg. ἀγορανομῶ) τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικῶ.

Ἀγραυλῶ, τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν (leg. ἐν τῷ ἀγρῷ) ἀυλίζω.

Ἀγριαίνω.

Ἀγρυπνῶ.

Ἀγωνίζομαι· καταγωνίζομαι δὲ ἕτερον, ἀντι τοῦ κατατρε-
ποῦμαι· ἀνταγωνίζομαι σοι, δοτικῇ.

Ἀγωνοθετῶ,

Ἀγωνιῶ, τὸ φοβοῦμαι.

Ἀδημονῶ.

Ἀδηφαγῶ.

Ἀδολεσχῶ· καταδολεσχῶ δὲ καὶ ἀδοξῶ (sic).

Ἀεροβατῶ . . . Ἀθλῶ . . . Ἀθύρω, τὸ καίζω.

ῥοιήθησαν μὲν τινες τελειότεραν εἶναι τὴν τῶν ῥημάτων σύνταξιν, εἰ τὰς ἀντωνυμίας προσλαμβάνοιεν, οἷον, ἐγὼ γράφω σοι· ἐγὼ διαλέγομαι σοι, καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐπερ ἀπόδειξιν τοῦτο φασιν εἶναι· ὅταν γὰρ λέγω, ἐγὼ μὲν παρεγενόμην, σὺ δὲ οὐδ' αὖ μῶς, εἰ ἐξέλοις τὴν ἀντωνυμίαν, ἀνακόλουθος ἔσται ὁ λόγος· ἀλλὰ τοῦτο μάλιστα ἐνταῦθα ποιεῖ ὁ μὲν σύνδεσμος. Ἐγὼ δὲ φημι μὴδὲ καθόλου ἀληθὲς εἶναι τοῦτο, μὴδὲ γὰρ παντάπασιν ἀντωνυμιῶν δεῖσθαι τὰ ῥήματα. Τοῦτο δ' ἂν ἀποδειχθεῖη, οὐκ ἐκ μόνης τῆς τῶν ποιητῶν συντάξεως, ἥπερ ἔξεσθιν καὶ ἑλλείπειν καὶ πλεονάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καταλογάδην λογογραφησάντων, οἱ δὲ ἄλλα μέτρων γράφοντες, ἀκριβῶς τὸ ἀναγκαῖον ἐν τῷ λόγῳ ἐντιθέσθαι εἰώθασιν. Ἰστέον τοις 15 νυν, ὥς ἐνυπάρχουσιν τισι τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐτέρων μερῶν διὰ τοιαῦτα· οἷον, εἰ λέγοιμι, Ἀἴας, νοῶ δὴ που ἄνθρωπον· καὶ ἕνα, δι' ἐνικοῦ ἀριθμοῦ· εἰ δὲ λέγοιμι Τελαμωνιάδης, νοῶ καὶ γενικὴν ἐνικὴν τοῦ πρωτοτύπου, τουτέστι τὴν τοῦ Τελαμῶνος, μετὰ εὐ- 20 θέας ἐνικῆς τῆς υἱός. Εἰ δὲ λέγοιμι θεόθεν, νοῶ καὶ ὄνομα μετὰ τῆς ἐκ προθέσεως, τουτέστιν, ἐκ θεοῦ. Εἰ δὲ φαίην, σοφώτερος, νοῶ τὸ μᾶλλον, καὶ τὸ τοῦ πρωτοτύπου θετικόν, δηλαδὴ τὸ σοφός· καὶ ἀναριθμητός ἐστι τῶν τοιούτων παραδειγμάτων ἢ 25 ἀφθονία. Οὐδὲ γὰρ ῥητέον, ὥς εἰ λέγοιμι, Τελαμωνιάδης, ἑλλείπει τὸ υἱός, καὶ δεῖ προστεθῆναι, ἢ εἴη Τελαμώνιος υἱός· εἰ γὰρ καὶ προστεθείη, ποιητικῇ ἀδείᾳ προστίθεται, ὥς περ πον καὶ τὰς προθέσεις εἰώθασιν προστιθέναι καὶ ἀφαιρεῖν. Κἂν τοῖς ῥήμασι

Ἀθνυῶ . . . Ἀθνροστομῶ . . . Αἰμωδιῶ, τὸ τοὺς ὀδόντας ἀργῶ καὶ τρέβω ἀπὸ τοῦ αἵματος.

Ἀκηδιῶ — Ἀκκίζομαι, τὸ γυναικίζομαι.

Ἀκμάζω — Ἀκολασταίνω — Ἀκρατίζομαι — Ἀλαζονεύομαι, — Ἀλαλάζω.

Ἀργῶ, καὶ ἀργῶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀργῶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς etc.

τοίνυν ὁμοίως συμβαίνει τὸ ἕτερά τινα πῦν αὐτοῖς νο-
εῖσθαι· ὥς ἐν τοῖς ὁρικοῖς αὐτός τε ὁ ὁρισμός, καὶ ἡ
ἐντεῦθεν νοουμένη βεβαίωσις· ὅθεν καὶ πρὸς τὰς ἑρω-
τήσεις ἀποκρινόμενοι, ἢ τὸ ναὶ βεβαιωτικὸν ἐκλήρημα,
ἢ τὸ οὐχὶ ἀρνητικὸν ἀποδίδομεν, ἢ ῥῆμα ὁριστικόν, 5
μόνην ὥς ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ ναὶ βεβαίωσιν.
Ὡς περ τῷ ἑρωτῶντι, ἀναγινώσκεις; ναὶ ἢ οὐ ἀποκρι-
νόμεθα, ἢ ἀναγινώσκω. Ἐνεστὶ δὲ τῷ ἀναγινώ-
σκῳ ῥήματι καὶ ἐνικὸς ἀριθμός, καὶ οὐ προσδεῖται
προστεθῆναι τὸ εἰς. Φανερόν οὖν, ὅτι καὶ εὐθεῖα ἀντ- 10
ωνυμίας ἔνεστι τῷ ῥήματι· οὐκοῦν εἰ τὰ προῤῥηθέντα
οὐκ ἑλλείπουσιν, ἐπειδὴ νοοῦνται, οὐδὲ ἡ ἀντωνυμία
ἑλλείπει. Οὐ μὴν καὶ εἰ προστεθείη, ἐπιμορφος γίνε-
ται ἡ σύνταξις· ἔστι δὲ ὅτε πλείονος δηλώσεως χάριν
προστίθεται ταῦτα, ἃ δύνανται καὶ μὴ προστεθέντα 15
νοεῖσθαι· οἷον, ἀναγινώσκεις; ναὶ, ἀναγινώσκω.
Ἰδού· γὰρ ἐνταῦθα τὸ ναὶ ἐκλήρημα, εἰ καὶ καθ' αὐτὸ
κείμενον, τὴν τοῦ προσληφθέντος ῥήματος ἐμπεριέχει
διάνοιαν· ὅμως προτεθὲν οὐ ποιεῖ μωμητὴν τὴν ἀπό-
κρισιν, ἀλλὰ μᾶλλον βεβαιότεραν. Βεβαιότερα γὰρ γλ- 20
νεται ἡ ἀπόκρισις διπλασιασθείσης τῆς βεβαίωσεως.
Ὁμοίως δὲ καὶ ἔνα ἄνδρα φάμεν βαδίζειν, πρὸς τὴν
τῶν πολλῶν διαφοράν, οὐχ ὅτι αὐτῷ τῷ ἀνδρὶ, ἐνι-
κῶς λεγομένῳ, οὐ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ τοῦ ἐνι-
κοῦ ἄρθρου διάνοια. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὅταν τὸ 25
ῥῆμα χωρὶς ἀντωνυμίας λέγωμεν, ἀπολελυμένην καὶ
δίχα διαστολῆς τὴν προφορὰν ποιούμεθα, οἷον, λέγω,
λέγεις· εἰ δὲ τινος πράγματος διαστολὴν δηλῶσαι βου-
λόμεθα, τὴν ἀντωνυμίαν προστίθεμεν, ἥς ἴδιον διακρι-
νείν τα πρόσωπα· οὐδὲ γὰρ εἰς ἐνδειξιν τοῦ προσώ- 30
που τοῦτο ποιοῦμεν, ταύτην γὰρ ἔχει ἐν ἑαυτοῖς τὰ
ῥήματα· διακρίσεως ἄρα χάριν, καὶ μάλιστα εἰ σύν-
δεσμος προσλαμβάνοιτο· οἷον, ἐγὼ μὲν παρεγενέ-
μην, σὺ δὲ οὐδαμῶς· ἢ πλείονος δηλώσεως ἕνεκεν,
ἐν ἣ πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους δοκεῖ γίνεσθαι ἡ διά- 35
κρισις· οἷον,

ἡμεῖς τοι πατρῶν μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
 αὐτὰρ ἐγὼ —

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων,
 5 εἰ μὴ διακρίσεως ἢ δηλώσεως χάριν, οὐ προσδεῖται
 τῶν ἀντωνυμιῶν· ἐγγυτάτω γὰρ καὶ παρούσας ἐκά-
 σταις φωναῖς ἔχουσι τὰς δείξεις. Τὰ δὲ τρίτα πρόσω-
 πα ἀναριθμητὰ ὄντα, μιᾷ φωνῇ ῥήματος χρῶμενα,
 σύγχυσιν ἄπειρον ἐξ ἀνάγκης ποιοῦσι, καὶ διὰ τοῦτο
 10 εἰκότως πρὸς διάκρισιν ταύτης αἱ ὠρισμέναι ἀντωνυ-
 μίαι συνάπτονται τοῖς τρίτοις τοῦ ῥήματος προσώποις,
 ἵνα διὰ τῆς ἐκείνης προσθήκης ἡ ἀόριστος δηλώσῃς
 ὀρισθῇ· οἷον, γράφει οὗτος, γράφει αὐτός,
 γράφει ἐκεῖνος, γράφει ὁ αὐτός.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

- 15 Αἱ μετοχαὶ καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων
 συντάξεως ἔχονται. Καὶ τὴν μὲν τῶν ῥημάτων τηροῦσι
 σύνταξιν, ἥνικα ἢ ἀμετάβατοι εἴεν, ἢ μεταβατικαὶ πρὸς
 ἕτερα πτωτικά, οἷς κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ῥήματος
 συνάπτονται. Ἀμετάβατοι μὲν, οἷον, ἀναπνέων ζῶ·
 20 βαδίζων διαλέγομαι· τὸ γὰρ ἀναπνέω, καὶ τὸ
 βαδίζω, ἀμετάβατα· μεταβατικαὶ δέ, οἷον, φειδόμε-
 νός σου· βοηθῶν σοι· φιλῶν σε· καὶ γὰρ φεί-
 δομαί σου φαμεν, καὶ βοηθῶ σοι, καὶ φιλῶ σε. Καὶ
 ταῦτα μὲν κατὰ τὸ ῥῆμα· κατὰ δὲ τὸ ὄνομα συντάσ-
 25 σονται αἱ μετοχαί, ὅτι ὃν τρόπον τὰ ῥήματα εἴτε
 ἀμεταβάτως εὐθείᾳ μόνῃ συνάπτονται, εἴτε μεταβατι-
 κῶς ταῖς πλαγίαις τῶν ὀνομάτων, οὕτω καὶ σὺν ταῖς
 μετοχαῖς. Ἀμεταβάτως μὲν, γράφων ἡδεται· ὑγι-
 αίνων βαδίζει· μεταβατικῶς δέ, οἷον· δέομαι
 30 τοῦ οἰκτείροντος· ἀμιλλῶμαι τῷ τρέχοντι·
 ἀμύνομαι τὸν ἐχθρόν. Κἀνταῦθα γὰρ αἱ τῶν

πλαγίων συντάξεις καθ' ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τε καὶ ἀντωνυμιῶν γίνονται· οἷον, δέομαι σου· δέομαι ἀνθρώπου· δέομαι τοῦ ὑπηρετή-
 σουτος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἐνίοτε δὲ κατὰ τοὺς
 ποιητὰς καὶ εἰς δύναμιν ὀνομάτων αἱ μετοχαὶ μεταβαί-
 νουσι, καὶ γενικῇ συντάσσονται, καταλιποῦσαι τὴν
 τῶν ρημάτων σύνταξιν, οἷον τὸ μὲν τόξα εἰδώς, με-
 οχή ἐστι· τὸ δὲ

τόξων εὖ εἰδώς,

ὄνομα, ἀντὶ τοῦ εἰδήμων. Ὅμοιως καὶ τὸ 10
 Ἰστέον δέ, ὥς αἱ μετοχαὶ οὐ συγκρίνονται, ὥςπερ
 οὐδὲ τὰ κύρια ἢ τὰ προσηγορικά. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν
 χώρᾳ τῶν ρημάτων λαμβάνονται, τὰ δὲ ῥήματα οὐ
 συγκρίνονται, εἰκότως οὐδ' αὐταί· σύγκρισιν δὲ ἐπι-
 δέχονται καθ' ἕτερον τρόπον καὶ τὰ ῥήματα καὶ αὐ- 15
 ται τῇ τοῦ μᾶλλον προσθήκῃ· οἷον, μᾶλλον
 φροντίξω τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς ἢ τοῦ σώμα-
 τος· καὶ αὐθις, ὁρᾷς με τὸν μᾶλλον φροντί-
 ζοντα τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς ἢ τοῦ σώματος.
 Ἡ μέντοι μετοχή ὀνόμασι, μὲν συναπτομένη ἐν χώρᾳ 20
 ῥήματος λαμβάνεται· ῥήματι δὲ συντασσομένη, ἐν χώρᾳ
 ὀνόματος· οἷον, ὁ ποιῶν ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ, ὃς
 ποιεῖ· καὶ αὐθις, ἐπαινῶ τὸν ψάλλοντα, ὥςπερ
 τό, ἐπαινῶ τὸν ψάλτην. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ· ἀνθ'
 ἑκατέρου λαμβάνεται, ὁπότε τὰ ἑκάτερα συμβεβηκότα 25
 κέκτεται.

ΠΕΡΙ ΣΤΝΔΕΣΜΩΝ.

Περὶ δὲ συνδέσμων ἰστέον, ὥς εἰ πτωτικοῦ· προτι-
 θεται σύνδεσμος, ἀνάγκη καὶ ἕτερον πτωτικὸν μέρος
 αὐτῷ συνάπτεσθαι, καὶ πρὸς ἑκάτερον ἀναφέρεσθαι τὸ
 ῥήμα, οἷον, καὶ ὁ Τρύφων ἀναγινώσκει καὶ ὁ Διονύ-
 σιος· καὶ ὁ Ἀπολλώνιος γράφει κἀγώ· καὶ ὁ ἀναγινώ- 30
 σκων προκόπτει καὶ ὁ ἀργυρῶν. Κάκ τοῦ ἐναντίου,

εἰ τοῦ ῥήματος συντεθείη σύνδεσμος, ἀνάγκη καὶ ἑτα-
 ρον αὐτῷ ῥῆμα συνάπτεσθαι, καὶ πρὸς ἑκάτερον αὐ-
 τῶν πτωτικὸν ἀναφereσθαι· οἷον, καὶ γράφει καὶ ἀνα-
 γινώσκει ὁ Τρύφων· καὶ μάχεται καὶ νικά· Διομήδης.
 5 Ἐξέστι γὰρ μὴν τῷ ῥήματα πρῶτον ἢ δευτέρου προσώ-
 πον λέγοντι μὴδὲν συνάπτειν τῶν πτωτικῶν, καὶ τέ-
 λειον τὸν λόγον ἀποδιδόναι· οἷον, καὶ ἀναγινώσκω
 καὶ νοῶ· καὶ διδάσκω καὶ διδάσκομαι· καὶ γράφεις
 καὶ διαλέγῃ· καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ δείξει ἐν χώρᾳ πτωτι-
 10 κοῦ τινος χρώμεθα. Καὶ γὰρ καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἀν-
 τωνυμία διὰ ταύτης δεικνύονται ἐν τε τῷ πρῶτῳ καὶ
 δευτέρῳ προσώπῳ· τὸ γὰρ τρίτον τοῦ ῥήματος πρόσω-
 πον ἀόριστον ὄν, δείται τινος πτωτικοῦ, ὃ δὲ γίνεται
 ἐν τῷ ὀνόματι· τοῦτο καὶ τῷ ἐπιρρήματι, ὅπερ δυνά-
 15 μαι ἐπίδεικτόν ἐστι τοῦ ῥήματος, ὁ λόγος ἀπαιτεῖ γίνε-
 σθαι, οἷον, καὶ καλῶς καὶ ἐν τέχνῳ γράφει.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ προτίθεται σύνδεσμος, ἔξεστι καὶ διά-
 φορα μέρη ἐπιφέρειν· οἷον, γράφει Διονύσιος
 καὶ Τρύφων· γράφει Διονύσιος καὶ ἀναγι-
 20 νώσκει· εἰ δὲ προθεῖς τὸν σύνδεσμον εἵπομι, καὶ
 γράφει Διονύσιος, ἀνάγκη καὶ ἕτερον ῥῆμα ἐπε-
 νεργεῖν καὶ φάναι, καὶ γράφει Διονύσιος καὶ ἀναγινώ-
 σκει. Καὶ αὖθις, εἰ φαίην, καὶ Διονύσιος γράφει,
 ἀνάγκη καὶ ἕτερον πτωτικὸν ἐπενεργεῖν καὶ φάναι,
 25 καὶ Διονύσιος γράφει καὶ Ἀπολλώνιος· καὶ
 γὰρ προηγούμενος ὁ συμπλεκτικὸς ἢ ὁ διαζευκτικὸς
 σύνδεσμος ὁμοῖον ἀπαιτεῖν μέρος παντάπασιν ἀναγκά-
 ζει, τουτέστιν ἢ πτωτικὸν ἢ ἄπτωτον. Καὶ ἐν μὲν
 τοῖς πτωτικοῖς, τὴν αὐτὴν πτώσιν· ἐν δὲ τοῖς ἄπτω-
 30 τοῖς, τὴν αὐτὴν ἑγκλισίαν· οἷον, καὶ γράφω καὶ
 νοῶ· καὶ οὕτως· ἢ γράφω ἢ νοῶ· καὶ ὁ ἐμὸς
 λόγος καὶ ὁ σός. Ἰστέον γὰρ μὴν, ὥς ἔξεστι ταῖς
 γενικαῖς ἐν τῇ τοιαύτῃ συντάξει εὐθείας τῶν κτητικῶν
 συνάπτειν ὀνομάτων καὶ ἀντωνυμιῶν. Δύναμιν γὰρ
 35 αἰ εὐθεῖαι αὐταὶ τῶν γενικῶν τῶν οἰκείων κέκτηνται
 πρωτοτύπων· ὀνομάτων μὲν, οἷον, ἄριστά ἐστι τὰ

Ὀμηρικὰ ἔπη καὶ τὰ τοῦ Ἡσιόδου· καὶ αὐτοῖς,
ὁ Ἀγαμεμνόνειος παῖς καὶ ἡ τοῦ Μενελάου
θυγάτηρ συνήφθησαν. Ἀντωνυμιῶν δέ, ὡς ὁ
ἐμὸς ἀδελφὸς καὶ ὑμῶν· ὁ ἐμὸς δοῦλος κέ-
κλινον. Ἐπεὶ γὰρ ἡ γενική, καὶ γενική λέγεται ὡς
γένος δηλοῦσα, καὶ κτητική, ὡς κτῆμα — τὸν τε γὰρ
κλινόν τῷ πατρὸς λέγομεν γένος, καὶ τὸν δοῦλον τοῦ
δεσπότου κτῆμα — ἐξ ἀνάγκης ἔπεται καὶ τὴν γένος
ἢ κτῆμα δηλοῦσαν εὐθεῖαν ταύτην δύνασθαι τῇ γενικῇ
πτώσει· γένος μὲν, ὡς τὸ Ἀγαμεμνόνειος παῖς· κτῆμα 10
δὲ, ὡς τό, τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Οὐ μόνως δὲ τὰς εὐθείας
τῶν κτητικῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν πτώσιν ἐνικὴν τε καὶ
πληθυντικὴν καλῶς δυνάμεθα ταῖς κτητικαῖς συναπτε-
μέναις εὐθείαις προσφέρειν· οἷον, ὁ ἐμὸς ἀγρὸς καὶ
τοῦ ἀδελφοῦ· σὴ ἐστὶν ἡ πόλις καὶ πάντων· τῆς ἐμῆς 15
σωτηρίας φροντίζει καὶ τῆς τῶν ἀδελφῶν· τῷ ἐμῷ
δούλῳ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ πληγὰς δίδωσι· τὸν ἐμὸν φί-
λον καὶ τοῦ πατρὸς τύπτει· ὃ τέκνον ἐμὸν καὶ τῆς
συζύγου· καὶ Ἡσιόδος,

παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου. 20

Καὶ ὁμοίως πάντα προσφέρεσθαι δύνανται ὀνόματά τε
καὶ ἀντωνυμίαι· ἐγκλίσεις δέ, ὡς ἔφημεν, ἀνάγκη τῶν
προφθιόντων συνδέσμων προηγουμένων, τὰς αὐτὰς
μάλιστα συνάπτεσθαι· οἷον, καὶ λέγεις καὶ γράφεις, ἢ
λέγεις ἢ γράφεις· καὶ λέγε καὶ γράφε· ἢ λέγε ἢ γράφε· 25
καὶ λέγοις καὶ γράφεις· ἢ λέγοις ἢ γράφεις· καὶ ὅταν
λέγῃς καὶ ὅταν γράφῃς· ἢ ἂν λέγῃς ἢ ἂν γράφῃς·
βούλει καὶ λέγειν καὶ γράφειν· βούλει ἢ λέγειν ἢ γρά-
φειν. Ἐξεστὶ μέντοι καὶ ποικίλλειν τὰς ἐγκλίσεις πλὴν
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος οὐκ ἐπὶ διαφορῶν· οἷον, καὶ 30
λέγω καὶ λέγοιμι· καὶ ἔλεγες καὶ λέγε. Ἐνθα
μὲν γὰρ ἡ αὐτὴ ἐγκλίσις φυλάττεται, διάφορα κεῖται
ῥήματα· ἐνθα δὲ αἱ ἐγκλίσεις ἀμείβονται, τὸ αὐτὸ κεῖ-
ται ῥήμα. Καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς συνάπτεσθαι
ἀπαιτοῦσιν οἱ συμπλεκτικοὶ τε καὶ διαζευκτικοὶ σύνδε- 35
σμοι· προηγούμενοί τε καὶ μετὰ τωθέντες, ὅταν ἂν

πρὸς αὐτὰ ἀναφέρεται ῥῆμα· οἶον, καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ
γράφομεν· ἢ ἐμοῦ καὶ σου φείδεσαι· καὶ
ἐμοὶ καὶ σοὶ συμφέρει· ἢ ἐμὲ καὶ σε μισεῖ.

Πολλάκις δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ διάφοροι πτώσεις
5 συνάπτονται, οὐ μέντοι παντάπασιν ἔξω λόγου, ὥς
παρ' Ὀμήρῳ,

οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο
πυθολίμην,

ἢ ἐτόν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεσται φί-
λος υἱός.

10

Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἢ ἐ τοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ πυνθά-
νομαι μὲν, τὸ ἐρωτᾷ, γενικῇ συντάσσεται, τὸ δὲ
πυνθάνομαι, τὸ μανθάνω, καὶ ἀκούω, αἰτιατικῇ,
ἢ καὶ μετὰ τῆς περὶ προθέσεως, γενικὴν ἀπαιτούσης,
15 διπλὴν ἐποιήσατο τὴν σύνταξιν· τὸ μὲν πρότερον, τὸ
πυθολίμην περὶ τοῦ πατρὸς τάξας, ἔξωθεν τῆς
περὶ νοουμένης· τὸ δὲ δεύτερον κατὰ φύσιν αἰτιατι-
κῇ. Ἰστέον, ὅτι ταῖς τῶν ἀντωνυμιῶν πλαγίαις πτώ-
σεσι συναπτόμενα τὰ ῥήματα δύο ἀπαιτεῖ πρόσωπα,
20 τοῦ τε ποιοῦντος καὶ τοῦ πάσχοντος· οἶον, φείδομαι
σου· δίδωμί σοι ὁρῶ σε. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς πτωτικοῖς καὶ ἐν ταῖς αὐτοπάθεσι συντάξεις, ὅταν
τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ ποιῇ καὶ πάσῃ, τῇ αὐτῇ διὰ
τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν χρώμεθα συντάξει· οἶον,
25 φείδομαι ἐμαυτοῦ, μάχῃ σε αὐτῷ, φιλεῖ ἐναυ-
τόν. Οὐδέποτε πρόθεσις ἐν συνθέσει ἀντωνυμίᾳ τινὶ
συνάπτεται, ἐν παραθέσει μέντοι πάσαις ταῖς πλαγίαις
πλὴν τῆς κλητικῆς· τοῖς δὲ ὀνόμασιν αἱ προθέσεις ἐπά-
γονται καὶ ἐν παραθέσει, καὶ ἐν συνθέσει· ἐν συνθέσει
30 μὲν, ἥτις κὰν τῇ εὐθείᾳ γίνεται, ἥς τὴν σύνθεσιν φυ-
λάττουσι καὶ αἱ πλάγιοι, οἶον, κατὰ λόγος, κατα-
λόγου, καταλόγῳ, κατάλογον, κατάλογε· ἐν
παραθέσει δέ, ταῖς τριῶν μόναις πλαγίαις, ὥς εἴρηται.
Τοῖς γε μὴν ῥήμασι τε καὶ ἐπιρῥήμασιν ἐν μόνῃ συν-
35 θέσει συνάπτονται αἱ προθέσεις· τὰ μέντοι ἀπαρέμ-
φρατα προθέσεις ἐν παραθέσει ἔχοντα, οὐκ ἀμέσως ἔχου-

ειν, ἀλλὰ μέσοις ἄρθροις· οἷον, ἐν τῷ πορεύεσθαι·
 πρὸ τοῦ γενέσθαι τόδε· μετὰ τὸ γενέσθαι.
 Ῥῆμα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀπαρίμφοτον, οὐ πόρρω δὲ
 ὀνόματος, διὰ τὸ καὶ ἄρθρα δέχεσθαι· τὸ γὰρ ἐν τῷ
 πορεύεσθαι ταυτόν ἐστι τῷ ἐν τῇ πορείᾳ· καὶ τὸ 5
 πρὸ τοῦ γενέσθαι τόδε, τῷ πρὸ τῆς γενέσεως
 τοῦδε. Ταῖς δὲ γε μετοχαῖς αἱ προθέσεις συντίθενται
 καὶ κατὰ τὴν τοῦ ῥήματος σύνθεσιν, καὶ κατὰ τὴν τοῦ
 ὀνόματος παράθεσιν· οἷον, ἀναγινώσκων, ἀπὸ τοῦ
 ἀναγινώσκω· ἐπιστέλλων, ἀπὸ τοῦ ἐπιστέλλω· ἐν 10
 λέγουσι, εἰς γράφοντα, ὥσπερ ἐν ἀνθρώπῳ, εἰς
 ἄνθρωπον. Ἰστέον, ὥς ἡ ὀρθὴ τοῦ λόγου σύνταξις
 ἀπαιτεῖ τὸ ὄνομα ἢ τὴν ἀντωνυμίαν προτίθεσθαι τοῦ
 ῥήματος· οἷον, ἐγὼ καὶ σὺ λέγομεν. Ὁμηρος καὶ
 Ἡσίοδος ἔγραψαν· τὴν γὰρ οὐσίαν καὶ τὸ πρόσωπον 15
 αὐτοῦ τοῦ ποιοῦντος ἢ πάσχοντος τὴν διὰ τῆς ἀντω-
 νυμίας ἢ τοῦ ὀνόματος δηλουμένην, προτέραν εἶναι
 δεῖ φῦσιν· τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἥτις συμβεβηκός ἐστι
 τῇ οὐσίᾳ. Ἐξεστὶ δὲ καὶ πρωθύστερον ταῦτα προφέ-
 ρειν τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ χρημένοις. 20

Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον ἢ εἰς ἑαυτὰ
 ὑποστρέφει, κατὰ τὴν φηδεῖσαν ἀντοπάθειαν διὰ τῶν
 συνθέτων ἀντωνυμιῶν, ἢ εἰς ἕτερα διάφορα μεταβαίνει
 διὰ τῶν ἀπλῶν, ὅταν μὴ ἀμεταβάτοις συνάπτηται
 ῥήμασιν. Εἰς ἑαυτὰ μὲν ὑποστρέφει, οἷον, φείδομαι 25
 ἑμαυτοῦ, φείδῃ σουτοῦ· χαρίζομαι ἑμαντῷ, χαρίζῃ
 σουτῷ· φιλῶ ἑμαντόν, φιλεῖς σουτόν. Εἰς ἕτερα δὲ
 διάφορα μεταβαίνει, οἷον, φείδομαί σου, φείδομαι
 ἐκείνου· χαρίζῃ μοι· χαρίζῃ ἐκείνῳ. Τὸ δὲ τρίτον
 πρόσωπον οὐ μόνον τὰ αὐτὰ πάσχει, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο 30
 τρίτον δύναται μεταβαίνειν, διαφόρων ἐν αὐτῷ τρίτων
 προσώπων εἶναι δυναμένων, ὅπερ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ
 δευτέρῳ οὐχ εὐρίσκεται. Ὡρισμέναι γὰρ αἱ τούτων
 φωναὶ καὶ μοναδικαί, οἷον τὸ ἐγὼ καὶ τὸ σὺ. Ὑπο-
 στρέφει μὲν οὖν εἰς ἑαυτὸ τὸ τρίτον· οἷον, οὗτος 35
 κατήγορεῖ ἑαυτοῦ· μεταβαίνει δὲ πρὸς διάφορα

ἕτερον, οἷον, οὗτος κατηγορεῖ μου, κατηγορεῖ
 σου· μεταβαίνει δὲ καὶ πρὸς ἄλλον τρίτον, οἷον,
 οὗτος κατηγορεῖ ἐκείνου, καὶ ἐκείνος τούτου.
 Οὐδὲ δὲ τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς ἕτερον πρῶτον μετα-
 5 βῆναι δύναται, οὔτε τὸ δεύτερον εἰς ἕτερον δεύτερον,
 ἐπεὶ μηδὲ δύνανται εἶναι διάφορα πρῶτα καὶ δεύτερα,
 ὥσπερ διάφορα τρίτα. Ἄλλ' ἢ εἰς ἑαυτὰ ὑποστρέφου-
 σιν, ὥσπερ εἴρηται, ἢ τὸ μὲν πρῶτον εἰς δεύτερον ἢ
 τρίτον μεταβαίνει, τὸ δὲ δεύτερον εἰς πρῶτον ἢ τρί-
 10 τον. Τὰ τρία ἄρα πρόσωπα τὴν αὐτὴν μὲν ἔχουσιν
 αὐτοπαθῆ συνταξιν, οἷον, ὠφελῶ ἑμαυτόν, ὠφελῶ
 σεαυτόν, ὠφελεῖ ἑαυτόν· μεταβατικὴν δὲ τὸ μὲν πρῶ-
 τον καὶ δεύτερον ἑκάτερον πρὸς δύο· τὸ δὲ τρίτον
 καὶ πρὸς τρία. Ὑπάρχει γὰρ ἐν τούτῳ, ὅτι τὸ τρίτον
 15 καὶ εἰς ἕτερον τρίτον μεταβατικῶς προφέρεται· οἷον,
 ἐκείνος ὠφελεῖ με, ἢ σε, ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνον. Καὶ
 αἱ κτητικαὶ δὲ ἀντωνυμῖαι, αἱ δύο περιέχουσιν πρὸς-
 ὡπα, τὴν τε τοῦ κεκτημένου, καὶ τὸ τοῦ κτήματος,
 οἷον τὸ ἐμός καὶ σός, μεταβατικῶς μόνον συντάσσ-
 20 σονται πρὸς ἕτερον πρόσωπον· οἷον, διδάσκω τὸν σὸν
 παῖδα· διδάσκω τὸν ἐόν παῖδα· εἴτ' οὖν τὸν ἐκείνου·
 διδάσκεις τὸν ἐμὸν παῖδα, ἢ τὸν ἐόν· διδάσκει τὸν
 ἐμὸν παῖδα, ἢ τὸν σόν. Ἐπειδὴν δὲ αὐτοπαθῆς ἢ
 σύνταξις γίνηται, ταῖς συνθέτοις αὐθις ἀντωνυμίαις
 25 χρώμεθα, καὶ τοῦτο διχῶς· ἀπὸ μὲν τοῦ κεκτημένου
 εἰς τὸ κτήμα, οἷον, διδάσκω τὸν ἑμαυτοῦ παῖδα· τρέ-
 φεις τὸν σεαυτοῦ ἵππον· ἐπιμελεῖται οὗτος ἢ ὁ Νι-
 κόλαος τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας· ἀπὸ δὲ τοῦ κτήματος
 πρὸς τὸν κεκτημένον· οἷον, πείθεται μοι ὁ ἑμαυτοῦ
 30 παῖς· ἀρέσκει σοι ὁ σεαυτοῦ ἵππος· φοβεῖται τοῦτον
 ὁ ἑαυτοῦ δοῦλος. Ἰστέον δ' ὅτι πάντα τὰ κτητικὰ τὸ
 μὲν τοῦ κεκτημένου πρόσωπον κατὰ τὸ πρωτότυπον
 καὶ ἐντὸς σημαίνουσιν, αὐτὸ δὲ τὸ κτήμα τρίτου ἐστὶ
 προσώπου καὶ ἔξωθεν· οἷον, ἐμός, σός, ὅς· ὃν τρόπον
 35 καὶ τὰ ὀνόματα οἷσπερ συνάπτονται, οἷον, ὁ ἐμός
 πατήρ, ὁ σός υἱός· πλὴν τῆς κλητικῆς, ἥτις ἐν μόνοις

μὲν τοῖς τοῦ προσώπου κτητικοῖς εὐρίσκεται, δευτέρῳ δὲ προσώπῳ συνάπτεται, ὡς τό, ὃ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρει-
όντων.

Πάντα μέντοι τὰ κτητικά, εἴτε ἀντωνυμιαί εἰεν, εἴτε ὀνόματα, εἰς τὰς τῶν πρωτοτύπων γενικάς σὺν ῥήμασι προφερόμενα ἀναλύεσθαι δύνανται· οἷον, τὸν ἐμὸν φίλον νοουθετῶ, ἀντὶ τοῦ, φίλον μου· Τελαμώνιος υἱός, ἀντὶ τοῦ, ὁ τοῦ Τελαμώνος υἱός· καὶ ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι· τούτῳ δὲ διαφέρει ἡ κτη-
10 τικὴ ἀντωνυμία, τὸ ἐμός, σός, τῆς πρωτοτύπου τῆς μοῦ, σοῦ, ὅτι τῇ φωνῇ τοῦ κτητικοῦ καὶ τὸ γένος καὶ ἡ πτώσις πρὸς τῷ ἀριθμῷ δεικνύται αὐτοῦ τοῦ κεκτημένου. Καὶ τὰ μὲν κτητικὰ ῥήματα τοῖς κτη-
κοῖς συνημμένα, πρὸς τὰ κεκτημένα ἀναφέρονται κατὰ
15 τὸν τῶν πρὸς τι λόγον· οἷον, σός εἰμι παῖς· ἐμός ἐστι πατήρ. Ὅτε γὰρ πατήρ τοῦ υἱοῦ ἐστι πατήρ, καὶ υἱὸς τοῦ πατρὸς ἐστὶν υἱός· ἐν ἐνὶ δὲ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ ὁ κεκτημένος ὁμοῦ καὶ τὸ κτῆμα ἀμεταβάτως νοεῖσθαι οὐ πέφυκεν, εἰ μὴ πού τις κατὰ σχῆμα
20 λέγοι μετὰ τῆς συνθέτου ἀντωνυμίας, οἷον, ἐμαυτοῦ εἰμι ἐγὼ καὶ δοῦλος καὶ δεσπότης· καί, γένουσαυτοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς συγκριτικοῖς λέγομεν, αὐτόν τινα ἑαυτῷ συγκρίνοντας, αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων ἐγένετο. Εἰ δέ τισι τὰ κτητικὰ ταῦτα
25 ῥήμασι συνάπτομεν ἀνῆκουσι πρὸς τὴν αὐτῶν τῶν κτημάτων ἐνέργειαν ἢ πάθος, ἀνάγκη ἐπειδὴν ἐν πρώτῳ ἢ δευτέρῳ προσώπῳ εἶναι νοοῦνται, καὶ τὰς πρωτοτύπους αὐτοῖς ἀντωνυμίας συνάπτεσθαι, ὃν τρόπον καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀνόμασι εἰώθε γίνεσθαι· οἷον, σὺ ὁ
30 ἐμός υἱὸς μανθάνεις· ἐγὼ ὁ σὸς πατήρ διδάσκω· καί, σὺ μὲν, Ὁμηρε, διδάσκεις, ἐγὼ δ', ὁ Μάξιμος, διδάσκομαι. Ἐν ταύταις γὰρ ταῖς συντάξεσι τὰ ῥήματα, τὰ μὴ οὐσίαν σημαίνοντα, πρὸς αὐτὰ τὰ κτήματα ἀλλ' οὐ τοὺς κεκτημένους ἀναφέρονται
35 τοῦτο δ' ἐστὶν ὅταν ταῖς εὐθείαις τῶν πτωτικῶν συν-

ἀπτόνται τὰ ῥήματα· εἰ δὲ καθ' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσ-
 ωπον πλαγίᾳ πτώσει ἀντωνυμίας τὸ ῥήμα συνάπτεται,
 αὐτοπαθείαν τε ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ τὸ αὐτὸ πρόσ-
 ωπον ἐνεργεῖν τε καὶ πάσχειν ἐν ταύτῃ, καὶ τὴν πλα-
 γίαν ἐκείνην τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν εἶναι· οἷον,
 ἐπιλαμβάνομαι ἑμαυτοῦ· νομοθετεῖς σεαυ-
 τῷ· βιάζεται ἑαυτόν. Ὁμηρος μέντοι συνθέτῳ
 ἀντωνυμίᾳ οὐδαμοῦ χρῆται, διαλελυμένος δὲ πολλαχῶς
 προφέρει, ἐοῖ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ἔε δ' αὐτόν
 10 ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν· ὥςπερ γὰρ ἐστὶν ὅν καὶ ἐόν τὸ
 ἴδιον, οὕτω καὶ οἱ καὶ ἐοῖ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἐκείνο
 μέντοι ἰστέον, ὅτι αἱ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προς-
 ὄπου κτητικαὶ ἀντωνυμίαι καλῶς συνάπτονται τοῖς
 ἔξωθεν προσώποις κατὰ τε ἐνέργειαν καὶ πάθος· οἷον,
 15 ὁ ἐμὸς υἱὸς φιλεῖ σε, φιλεῖ ἐκείνον· ὁ σὸς υἱὸς φιλεῖ
 με, φιλεῖ ἐκείνον. Ἐν δὲ τῇ αὐτοπαθείᾳ αἱ σύνθετοι
 ἀντωνυμίαι εἰσάγονται· οἷον, ὁ ἑμαυτοῦ καῖς φιλεῖ
 με· ὁ σεαυτοῦ καῖς φιλεῖ σε. Τὸ μέντοι τοῦ τρίτου
 προσώπου κτητικὸν δίχα φωνῆς ἄλλης δηλούσης τὸν κε-
 20 κτημένον οὐ δύναται συναφθῆναι ἑτέρῳ προσώπῳ
 καθ' αὐτό· εἰ γὰρ φαίην, ὥς ὁ σφέτερος δοῦλος
 ὑπηρετεῖ σοι, σολοικισμὸν ποιῶ, ὅπερ ἐν τῷ κτη-
 τικῷ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, ὥς ἀπεδεί-
 ξαμεν, ὀρθῶς συντάσσεται, ὅταν ἑτέρῳ προσώπῳ συν-
 25 ἀπτήται. Καὶ θαυμαστὸν οὐδέν· τὰ γὰρ τοῦ πρώτου
 καὶ δευτέρου προσώπου κτητικὰ ὠρισμένα τὰ τῶν κε-
 κτημένων ἔχουσι πρόσωπα, δεικτικά τε ὄντα, καὶ ἐν
 μοναδικαῖς ταῖς τῶν πρωτοτύπων φωναῖς καθεστη-
 κύτα.

30 Ἔτι καὶ τοῦτο ἰστέον, ὅτι ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ τοῦ
 τρίτου προσώπου τῇ γενικῇ τοῦ αὐτοῦ χρώμεθα, τῇ
 τε ἐνικῇ καὶ πληθυντικῇ· οἷον, ὁ δοῦλος αὐτοῦ,
 ἢ ὁ δοῦλος αὐτῶν ὑπηρετεῖ μοι· διὸ καὶ παν-
 ταχοῦ ἐν τοῖς τῶν κτητικῶν τοῦ τρίτου προσώπου
 35 παραδείγμασιν τῇ τοιαύτῃ συντάξει χρῆσόμεθα. Τὸ
 δὲ τοῦ τρίτου προσώπου κτητικὸν οὐ μόνον πρὸς

πάσας φωνὰς τῶν ἀντωνυμιῶν τοῦ τρίτου προσώπου,
 ἀλλὰ καὶ πρὸς πάσας φωνὰς τῶν ὀνομάτων ἀναφέ-
 ρεσθαι δυνατόν· οἷον, ὁ σφέτερος τούτου, αὐ-
 τοῦ, ἐκείνου, ἀνθρώπου, βοός, ἵππου· ὧν
 μὴ προτεθέντων, ἀτελῇ ἔχει τὴν ἔννοιαν. Κατὰ μέντοι 5
 ἀντιμετάβασιν, καὶ τὸ τοῦ τρίτου κτητικὸν δύναται
 ἑτέρῳ προσώπῳ συνάπτεσθαι· οἷον, δεῖται μου οὗτος,
 ἔν' ὁ δοῦλος αὐτοῦ ὑπηρετῇ μοι, ἢ ὑπηρετῇ σοι· ἢ
 δεῖται μου, ἵνα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φείσωμαι· δεῖται
 Ἀρίστων Σωκράτους, ὥς τὸν υἱὸν αὐτοῦ παιδεῦσαι. 10
 Ἐνθα καὶ ἀμφίβολος ἡ σύνταξις γίνεται, ὅταν ἀπὸ
 τρίτου προσώπου εἰς τρίτον ἢ ἀντιμετάβασις γίνηται·
 ἄδηλον γὰρ πότερον τὸν Ἀρίστωνος υἱὸν φησιν, ἢ
 τὸν Σωκράτους. Εἰ καὶ ὅτι μάλιστα τὸν τοῦ Σω-
 κράτους υἱὸν λέγῃ, ἑαυτοῦ δεῖ λέγειν, καὶ οὐκ 15
 αὐτοῦ· ἀντιμετάβασις δὲ ἔστιν, ὅταν τὸ ῥῆμα ἀπὸ
 προσώπου μεταβαλὴν πρὸς ἕτερον, καὶ ἀπ' ἐκείνου
 πάλιν πρὸς τὸ πρότερον· οἷον, δεῖται μου συγ-
 γνῶναι αὐτῷ· δεῖται συμβοηθῆσαι αὐτῷ.
 Ἐξεστὶ δὲ καὶ τοῖς κτητικοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου 20
 προσώπου καὶ τοὺς μὴ κτήτορας ὄντας συντάσσειν
 οὕτως· διδάσκεις τὸν ἐμὸν υἱόν· παραινῶ
 τῷ σῷ τέκνῳ· οὗτος φθάνει τῷ ἐμῷ πλούτῳ.
 Ἔτι ἐν τοῖς κτητικοῖς τῶν τρίτων προσώπων, ὅταν ὁ
 κτήτωρ εἰς τὸ οἰκεῖον κτῆμα ἐνεργῇ τι, ἔξεστιν ἐν 25
 πάσῃ πτώσει ἀντὶ τῆς συνθέτου ἀντωνυμίας, τῷ οἰ-
 κεῖος κτητικῷ ὀνόματι χρῆσθαι· οἷον, Κικέρων
 διδάσκει τὸν οἰκεῖον παῖδα· Πλάτων παρ-
 αινεῖ τῷ οἰκεῖῳ δούλῳ. Καὶ τοῦτο μὲν ἰδίως ἐν
 τῷ τρίτῳ προσώπῳ· κοινῶς δὲ ἐν τοῖς τρισὶν ἔξεστι 30
 καὶ τῷ ῥηθέντι ὀνόματι καὶ τῇ ἀντωνυμίᾳ ἢ ἑτέρῳ
 ὀνόματι χρῆσθαι, ἔνθα καὶ τὸ ὄνομα διακρίσεως ἢ
 πλεονασμοῦ ἕνεκα τίθεται· οἷον, κληρονόμον ἀφίημι
 τὸν οἰκεῖον ἑαυτοῦ παῖδα· ἀμαρτάνεις περὶ τὸν
 οἰκεῖον σαυτοῦ παῖδα· φιλεῖ τὸν οἰκεῖον ἑαυτοῦ 35
 παῖδα. Οἰκεῖον τοῦ Ὁμήρου τὸ βιβλίον· τῇ οἰκεῖᾳ

τοῦ λέγοντος ἐπιμελεία. Τοῦτό γε μὴν τὸ οἰκεῖος
ὄνομα, καὶ ἐνικῶς προσφέρεται, δύναται καὶ πληθυν-
τικῶς νοεῖσθαι· ἐνικῶς μὲν, οἶον, παιδεύει τὸν
οἰκεῖον υἱόν· πληθυντικῶς δέ, οἶον, ἐπιμελοῦν-
ται τοῦ οἰκείου κτήματος.

www.libtool.com.cn

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ.



www.libtool.com.cn

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ.

Μέλλοντες περὶ μέτρων τῶν ἐν ταῖς ποιητικαῖς βίβλοις ἐκφερομένων βραχεῖάν τινα πρὸς τοὺς νέους τὴν διδασκαλίαν ποιήσασθαι, δεῖον εἰρησήμεν προσκθεῖναι, πόθεν οἱ ἑκπαλαὶ ἄνδρες ἐκεῖνοι μέτροις ἐπενόησαν κοσμεῖν τὰ ἑαυτῶν συγγράμματα, καὶ τοῦτο πάνυ β τοι περὶ πλείστου ἐσπούδασαν· καὶ ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τισι καὶ οὐκ εὐαριθμήτοις τοῖς χρόνοις οἱ ὀψιγενέστεροι τοὺς καλαιότερους μιμούμενοι, τὸ γράφειν ἐμμέτρως οὐ παρηγοῦντο. Ἔστι γοῦν, ὅσα γε ἡμῖν ἦν τὸ εἰκὸς συλλογίσασθαι, οὐκ ἄλλο τι πρὸς τοῦτ' ἐκείνους 10 κινήσαν αἴτιον, ἀλλ' ἢ τοῦδε τοῦ παντός ἡ ἔμμουσός τε καὶ εὐάρμοστος στοιχειώσις. Συνιδόντες γάρ ὡς μέτρον καὶ τάξει καὶ ῥυθμῷ τινι τόδε παρὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἀριστοτέχνου συνέστη θεοῦ· καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν τῶν ἐμμέτρων ποιημάτων 15 συνθήκην ἐσπούδασαν· εἰ καὶ προῖων ὁ χρόνος, ὥςπερ καὶ τοῖς ἄλλοις, φθονῶν τῶν καλῶν, λήθη πολλὰ παραπέμπειν οὐκ ἔκνησεν, καταφρονηθῆναι καὶ τοῦτο πεποίηκε τοῦ καταλογάδην προτιμηθέντος. Τοῦτο μὲν οὖν οὕτως ἔχον ἡμῖν συλλελόγισται. 20

Ἐπεὶ δὲ τῶν μέτρων τούτων διαφορῶν ὄντων καὶ πολυειδῶν, καὶ τῶν μὲν κυριωτέρων ὄντων καὶ πολυχρηστοτέρων, πρὸς τε καὶ ἀπλουστείων, τῶν δὲ μὴ

τοιούτων, ὡς προϊόντες μετ' εὐκρινεας τῆς προσηκού-
σης ἑροῦμεν. Τούτων δὲ ἡ σύστασις ἐκ ποδῶν ἔχει
τὴν συνθήκην· ἥ δὲ τῶν ποδῶν αὐθις ἐκ συλλαβῶν
τῶν δὲ συλλαβῶν αἱ μὲν εἰσι μακραί, αἱ δὲ βραχεῖαι·
ἑαῦται γὰρ συντιθέμεναι τοὺς πόδας ἀποτελοῦσιν. Ἔστι
γὰρ πούς μετρικὸν σύστημα ἐκ συλλαβῶν δύο τοιαύ-
τιστον συγκείμενος, καὶ μέχρι τῆς τετρασυλλαβίας
πρᾶϊόν, συμβαίνει τοὺς πάντας εἰς ὅκτω καὶ εἴκοσι
συμπληροῦσθαι τοὺς πόδας, καὶ οὐ πλείους. **9** *Ὀντινῶν*
10 *προϊόντες τὰς τ' ὀνομασίας ἐκάστου, καὶ τὰς αὐτῶν*
ἑροῦμεν ποιότητας. Νῦν δέ, τίνας χάριν τὸ μετρικὸν
τοῦτο σύστημα γενικῶ ὀνόματι πούς εἴληχε τὴν ὀνο-
μασίαν λεκτέον. Ἔοικεν οὖν ἐκ τῶν τοῦ λογικοῦ ζώου
ποδῶν, τοῦ ἀνθρώπου δηλαδή, τοῦ ὀνόματος τοῦτου
15 *ἔνχεϊν· ὥςπερ γὰρ δι' ἐκείνων τὸ ὅλον σῶμα ἐπιστηρί-*
ζεται, οὕτω καὶ διὰ τούτων ἡ τοιαύδε συνθήκη τοῦ
ὅλου ἢ λόγου ἢ στίχου συνίσταται. Τῶν τοῦ ἀνθρώ-
που δὲ ποδῶν ἔφημεν, καὶ οὐκ ἄλλου του τῶν ζώων,
ἐπεὶ ἔδει τοὺς λογικοὺς πόδας λογικοῦ ζώου ἑξομοιω-
20 *θῆναι ποσίν.*

Ἀρχονται δὲ ἀπὸ δισυλλαβίας οἱ πόδες, ἢ ὅτι οὐ-
δενὶ τῶν ζώων ἐνὶ ποδὶ χρῆσθαι δέδωκεν ἡ φύσις,
ἀλλὰ τῷ τῶν ἄλλων κρείττονι, τῷ ἀνθρώπῳ φημί,
τοὺς δύο ἀπένειμεν· ἢ καὶ διὰ τὸ ποιητικῆν ἐτερότη-
25 *τος εἶναι τὴν δυνάδα, καθὰ φασιν ἀριθμητικοί. Μᾶλ-*
λον δ' ἐτερότης ἀρμονία καὶ μέτρον προσήκει, μινυῖσι
τὰ διαφέροντα προσφυῶς, ἢ ταυτότης τῇ μονάδι περι-
γραφομένη. Διὰ δὲ τῶν τρισυλλάβων εἰς τοὺς τετρα-
συλλάβους συγκορυφοῦσθαι προσγέγονεν, ἢ ὅτι τέσσα-
30 *ρας τὰ ἄλλα τῶν ζώων ἕκαστον εἴληχε πόδας, ἢ καὶ*
διὰ τῶν στοιχείων τάχα ἂν εἴποι τις τετρακτὴν συμ-
πληρωτικὴν οὕσαν τῆς φύσεως τοῦ παντός τῶν τρισυλ-
λάβων οὐκ ἐξ ἀναλογίας καὶ ὁμοιότητος συνισταμένων
τινός, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν ἄκρων μεσότητα τὴν ἀριθμη-
35 *τικὴν ποιοῦντων ἀναλογίαν. Συμβέβηκεν οὖν διὰ ταῦ-*
τα τοὺς μὲν δισυλλάβους τέσσαρας εἶναι, διὰ τὸ τὸν

δεύτερον ἀριθμὸν ἔφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενον τὸν τέταρτον ποιεῖν· τοὺς δὲ τετρασυλλάβους δέκα καὶ ἑξ· τετράκις γὰρ τὰ τέσσαρα, δεκαῖς· τοὺς δὲ τρισυλλάβους ὁκτώ συμβέβηκεν εἶναι, μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπολουθίαν· ἦσαν γὰρ ἂν μᾶλλον οὕτως ἑννέα· ἀλλ' ὅτι 6 μεταξὺ τῶν τεσσάρων καὶ δεκαῖς ὁ ὄγδοος τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν ποιεῖ, ὥς προϊόντες τὴν αἰτίαν γλαφυρώτερον ἀποδώσομεν, καὶ τὸ τοῖς παλαιοῖς ἐκτεθὲν περὶ τούτων διάγραμμα σαφῶς παριστᾷ τὴν ποσότητα τοῖς αὐτοῖς ἀριθμοῖς περιεχομένην, καὶ οὕτε πλείοσιν, οὕτε ἐλάττωσιν. Ἔστι δὲ τὸ διάγραμμα τόδε τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς προφερόμενον.

ϵ $\delta\alpha$	$\alpha\varphi$		$\varphi\mu$	$\sigma\pi$
$\beta\psi$	ζ $\alpha\vartheta$	$\psi\gamma$	$\tau\lambda$	$\xi\omicron$
	ω	$\alpha\beta$	$\gamma\delta$	$\zeta\nu$
	$\kappa\epsilon$	$\alpha\zeta$	$\beta\eta$	$\delta\delta$
$\kappa\sigma$	$\lambda\mu$	$\xi\vartheta$	$\eta\varrho$	$\delta\mu$
$\mu\vartheta$	$\omicron\lambda$		$\alpha\zeta$	$\varrho\sigma$

Ἐν μὲν τοῖς τέταρσι τετραγώνοις τοῖς τετραγώνων
πάντων ἐντὸς κειμένοις τοῖς $\overline{αβ}$, $\overline{γδ}$, $\overline{εξ}$, $\overline{βη}$, οἱ τέσσα-
ρες δισύλλαβοι πόδες ἀπολαμβάνονται, ὃ τε πυρρόλιγος, ὃ 15

σπονδεῖος, ὁ ἱαμβος καὶ ὁ τροχαῖος. Τούτων οὖν τῶν
 δισυχλάβων ποδῶν ἕκαστος δύο τρισυλλάβους γεννᾷ,
 καὶ εἰσι κατὰ τὸ διάγραμμα ἐν ταῖς διαγωνίως ἐκκει-
 μένοις ὅκτω τετραγώνοις τοῖς αθ, θκ, λμ, μν, ξο, οκ,
 δκρ, ρς, ἐκ τῶν γωνιῶν τῶν τεττάρων πρώτων ἔξε-
 χόμενοι τετραγώνων τῶν τοὺς δισυχλάβους περιεχόν-
 των· ὃ τε χορεῖος καὶ ἀνάπαιστος, ὁ ἀμφίβραχος καὶ
 Βακχεῖος, ὁ μολοσσὸς καὶ παλιμβάκχειος, ὁ δάκτυλος
 καὶ ἀμφίμακρος. Πάλιν δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν τρισυλλά-
 10 βων οἱ δέκα καὶ ἕξ τετρασύλλαβοι γίνονται· καὶ ἐκ
 μὲν τοῦ μολοσσοῦ οἱ ἐνδοτέρω αὐτοῦ διαγωνίως ἐκκει-
 μένοι ἐν τοῖς τλ καὶ λν τετραγώνοις, ὁ τέταρτος ἐπί-
 τρίτος καὶ ὁ δισπόνδειος· ἐκ δὲ τοῦ παλιμβάκχειου, οἱ
 ἐνδοτέρω αὐτοῦ ὁμοίως ἐν τοῖς φμ καὶ μχ τετραγών-
 15 οῖς ἐκκειμένοι, ὃ τε Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος καὶ ὁ τρί-
 τος ἐπίτριτος. Καὶ αὖθις ἐκ μὲν τοῦ χορείου ὁ προ-
 κελευσματικός, καὶ ὁ τέταρτος παίων ἐν τοῖς ψγ καὶ ως
 τετραγώνοις ἐκκειμένοι· ἐκ τοῦ ἀναπαιστου δὲ ὃ τε Ἰω-
 νικὸς ἀπ' ἐλάττονος καὶ ὁ τρίτος παίων ἐν τοῖς αψ
 20 καὶ βψ τετραγώνοις ἐκκειμένοι. Καὶ πάλιν ἐκ μὲν τοῦ
 δακτύλου ὃ τε χορλαμβος καὶ ὁ πρῶτος παίων, ἐν
 τοῖς ὀδ καὶ ξε τετραγώνοις ἐκκειμένοι· ἐκ δὲ τοῦ ἀμ-
 φιμάκρου, ὃ τε διτροχαιος καὶ ὁ δεύτερος ἐπίτριτος,
 ἐν τοῖς ὀμ καὶ εξ τετραγώνοις ἐκκειμένοι. Καὶ ἔτι ἐκ
 25 μὲν ἀμφιβραχέος ὃ τε δεύτερος παίων καὶ ὁ διταμβος,
 ἐν τοῖς κξ· ξθ τετραγώνοις ἐκκειμένοι· ἐκ δὲ τοῦ Βακ-
 χείου ὃ τε ἀντίσπαστος καὶ ὁ πρῶτος ἐπίτριτος ἐν τοῖς
 κς καὶ ολ τετραγώνοις ἐκκειμένοι. Καὶ φανερόν, ὅτι
 ἕκαστος τῶν ὀκτὼ τρισυλλάβων ποδῶν πρὸς τῷ τέλει
 30 βραχεῖαν ἢ μακρὰν συλλαβὴν προςλαμβάνων, δύο πό-
 δας ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο δέκα καὶ ἕξ εἰσιν οἱ τετρα-
 σύλλαβοι. Ὡς περ καὶ ἕκαστος τῶν τεσσάρων δισυχλάβων
 δύο ἀπογεννώντων, ὁμοίως οἱ τρισύλλαβοι μέχρι τῶν
 ὀκτὼ συμπληροῦνται. Οἱ δὲ δισύλλαβοι τέσσαρες εἰ-
 35 σιν, ὅτι ἐν ἐκάστῳ δύο οὐσῶν συλλαβῶν, ἡ καὶ ἡμ-
 φότεραι βραχεῖαί εἰσιν, καὶ ποιούσιν ἕκα πρώτων πό-

δα, ἥ καὶ ἀμφότεραι μακρά, καὶ ποιοῦσιν ἕτερον· ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν κράσεως καὶ κοινωνίας ἕτεροι δύο συνίστανται· ἥ γὰρ ἡ πρώτη συλλαβὴ βραχεῖά ἐστι, καὶ ἡ δευτέρα μακρά, καὶ ποιοῦσιν ἓνα πόδα· ἥ ἡ πρώτη μακρά, καὶ ἡ δευτέρα βραχεῖα, καὶ ποιοῦσιν 5 ἕτερον· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οὗτοι τέσσαρες εἰσιν καὶ οὐ πλείους. Τέσσαρες οὖν καὶ ὀκτὼ καὶ δεκαεξ εἰς τοὺς εἴκοσι ὀκτὼ ἀπαρτίζονται. Μία μὲν οὖν αὕτη αἰτία τοῦ τοσοῦτους εἶναι τῷ πλήθει τοὺς πόδας καθ' ἐκάστην συζυγίαν· ἐπιστήσας δὲ τις τὸν νοῦν 10 θαυμαστῶς εὐρήσει καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς, οἷον ἐκτεταγμένως ἐν αὐτοῖς οὖσαν. Ἐν μὲν τῇ τῶν συλλαβῶν ποσότητι τὴν τῇ φύσει πρώτην πασῶν μεσότητα, καλουμένην δὲ καὶ αὐτὴν ἀναλογίαν, τὴν ἀριθμητικὴν δηλονότι. Οἱ γὰρ ἀριθμοί, ὃ τε πρῶτος, ὃ τε δευτερος, 15 ὃ τε τρίτος καὶ ὁ τέταρτος ἐφεξῆς κείμενοι, ἀφ' ὧν οἱ δισύλλαβοι καὶ οἱ τρισύλλαβοι παρονομάζονται πόδες, τὴν ἀριθμητικὴν πρὸς ἀλλήλους σῶζουσι πάντως ἀναλογίαν, κατ' ἴσην ὑπεροχὴν ἐκκείμενοι. Ὡς γὰρ ὑπερέχει ὁ τρίτος τοῦ δευτέρου, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ τέταρτος 20 τοῦ τρίτου ὑπερέχει. Ἐν δὲ τῇ τῶν ποδῶν ποσότητι καθ' ἐκάστην συζυγίαν, τὴν δευτέραν μὲν μεσότητα, κυρίως δ' ὀνομαζομένην ἀναλογίαν, τὴν γεωμετρικὴν δηλονότι. Ὁ γὰρ τέταρτος, ὁ ὄγδοος καὶ ὁ ἑκαίδεκα- 25 τος, οἱ τὸ πλῆθος αὐτῶν συγκορυφοῦντες, γεωμετρικὴν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους ἀναλογίαν ἐν λόγῳ διπλασίονι. Πρὸς γὰρ τὸν τέταρτον ὁ ὄγδοος τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ὃν καὶ ὁ δέκατος ἕκτος πρὸς τὸν ὄγδοον.

Ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς τῶν τοιούτων ποδῶν τοιάδε συν- 30 θήκης ἥ τε ποιησις τῶν ἐπῶν τοῖς ἀρχαίοις ἐκείνοις καὶ θαυμασίοις γέγονεν ἀνδράσι, καὶ ῥυθμός τις ἐντεῦθεν μέρους ἀνεδίδото καὶ ᾠμάτων αὐτοῖς· οὐδὲ οἱ τῶν ἀρμονικῶν συμφωνιῶν λόγοι ἀπεκλήρωθησαν ὑπ' αὐτῆς τε τῆς φύσεως τοῦ μὴ ἔχειν ἐν τοῖς μέτροις 35 χώραν ἡντιναοῦν. Αὐτίκα γὰρ τεσσάρων ὄντων τῶν

τοιούτων ἐν ἀρμονικῇ συμφώνων λόγων, τοῦ τε ἐπι-
 τρίτου, ὃν ἔχει ὁ τέταρτος πρὸς τὸν τρίτον· τοῦ ἡμι-
 ολλου, ὃν ὁ τρίτος πρὸς τὸν δεύτερον· τοῦ διπλα-
 σίου, ὃν ὁ δεύτερος πρὸς τὴν μονάδα· καὶ ἔτι τοῦ
 5 τετραπλασίου, ὃν οἱ ἄκροι πρὸς ἀλλήλους, ὁ τέταρτος
 δηλαδὴ πρὸς τὴν μονάδα· εὐρήσει καὶ τούτους ὁ συν-
 εχῶς ἐπιστήσας ἐν τε τῷ τετραμέτρῳ καλουμένῳ μέτρῳ,
 τῷ τριμέτρῳ τε, καὶ ἔτι τῷ διμέτρῳ καὶ μονομέτρῳ.
 Τῶν γὰρ ἀριθμῶν ἐντεθέντων ἀφ' ὧν ταῦτα παρονο-
 10 μάζονται, τοῦ τε δηλονότι τετάρτου, τοῦ τρίτου, τοῦ
 δευτέρου καὶ τῆς μονάδος, οἱ ῥηθέντες λόγοι τῶν συμ-
 φωνιῶν περιέχονται ἀκριβῶς. Οὐ προσίσταται δέ μοι
 τῷ λόγῳ τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον ἐξάμετρον καλούμενον·
 κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρούμενον, καὶ ἔξ ποσὶ περι-
 15 χόμενον οὕτω γε ὀνομάζεται. Τάλλα μέντοι κατὰ δι-
 ποδίαν καὶ εἰσι καὶ λέγονται. . . . ὥστε εἰ τὸ ἡρωϊκὸν
 εἰς διποδίαν συμπτύξομεν, τριμέτρον ἔσται πάντως·
 καὶ αὖ, εἰ ταῦτα εἰς διποδίαν ἀναλύσομεν, πάλιν οἱ
 αὐτοὶ ἔσονται λόγοι ἀναγκαίως. Ἄλλ' ἐδυνάμην καὶ
 20 ἑτέρων προσευπορῆσαι χαριέντων θεωρημάτων πρὸς
 ἐνδειξιν τῆς ἐνούσης τοῖς τοιούτοις εἰδеси τοῦ μέτρου
 μουσικῆς καὶ ἑναρμονίου τάξεως· ἀρκεῖν δ' ἡγήσάμε-
 νος τὰ παρόντα τῇ τῶν διδασκομένων εἰσαγωγικῇ κατα-
 λήψει, πρὸς τὰ ἐφεξῆς κατεπείγοντα τρέπω τὸν λόγον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΛΗΣΕΩΣ.

25 Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ὥς δὲ καὶ περὶ τῶν ὀνο-
 μάτων εἶπεῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς ποιότητος ἐκάστου.
 Καὶ ἔστω πρῶτος ὁ πυρρόλιχος, ἐκ δύο βραχειῶν συγ-
 κείμενος. Δοκεῖ μὲν οὖν οὗτος ἀπὸ τῆς πυρρόλιχης
 ἐνόπλου ὀρχήσεως παρωνομάσθαι· ταύτην δὲ τὴν ὀρχη-
 30 σιν Πύρρλιχὸς τις Λάκων ἐξεύρεν ἐν Λακεδαιμονί.

Δεύτερος ὁ σπονδαῖος, ἐκ δύο μακρῶν συγκείμε-
νος. Παρωμόμασται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν ταῖς σπον-
δαῖς, ὅ ἐστι διαλλαγαῖς, τοιοῦταις μέτροις ἐχρῶν-
τα, μακροχρόνιους ἔσεσθαι σημαίνοντες ταύτας.

Τρίτος ὁ ἱαμβος, ἀπὸ Ἰάμβης τινὸς γυναικὸς, ὅ
στίχον ἐξ ἱάμβων συγκείμενον ἐκφωνησάσης. Φέρεται
δὲ ὁ στίχος ἔχων οὕτως,

ἀνθρῶπ' ἄπελθ ε, μὴ τάραττε τὴν ἀκα-
φήν.

σύνκειται δὲ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς. 10

Τέταρτος ὁ τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων κληθεῖς. Ὡς γὰρ ἐκεῖνοι
τρέχοντες τὴν ὁδὸν ἀπὸ μακροτέρας προϊόντες βραχύ-
νουσι ταύτην· οὕτω καὶ οὗτος ὁ ποὺς ἀπὸ μακρᾶς ἀρ-
χόμενος συλλαβῆς, εἰς βραχεῖαν καταλήγει. Καὶ αὗται 15
μὲν αἱ τῶν δισυλλάβων ποιότητές τε καὶ κλήσεις.

Τῶν δὲ τρισυλλάβων πρῶτος μὲν ὁ χορεῖος, ἐκ
τριῶν βραχειῶν συγκείμενος, οὕτω δὲ κεκλημένος ἀπὸ
τοῦ ἐν τοῖς χοροῖς τὸ παλαιὸν διὰ τοιούτων ποδῶν
ἔδεσθαι τὰ μέλη. 20

Δεύτερος ὁ Μολοσσός, ἐκ τριῶν μακρῶν τὴν σύν-
θεσιν ἔχων. Ὀνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν Μο-
λοσσοῖς μαντεῖο τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντι τοιαῦτα μέλη
ἔδεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἐν αὐτῷ τὴν ὄσσαν,
τουτέστι, ἰσχυροτέραν γίνεσθαι τὴν φωνήν· καὶ γὰρ ἐν 25
τοῖς μακροῖς πλεον ἐξέτεινον τὴν φωνήν.

Τρίτος ὁ Βακχεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μα-
κρῶν· κέκληται δὲ οὕτως παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν Βακχῶν,
αἱ τοῦ Διονύσου ἦσαν ἱέρειαι, τοιούτους ἔδεσθαι πόδας.

Τέταρτος, ὁ παλιμβάκχειος· ἐκ δύο μακρῶν 30
καὶ βραχείας, ἐναντίος ὢν τῷ βακχεῖο.

Πέμπτος, ὁ δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βρα-
χειῶν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δακτύλων ὠνομασμένος,
ἐπειδὴ ἀκκείνοι τὸ μὲν πρῶτον ἄρθρον μέγα, τὰ δὲ
λοιπα δύο βραχύτερα ἔχουσιν. 35

Ἔκτος ὁ ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μα-

καὶ συγκείμενος, οὕτως ὠνομασμένος διὰ τὸ ἀνακαλεῖν ἦτοι ἐναντιοῦσθαι τῷ δακτύλῳ.

Ἐβδομος ὁ ἀμφίβραχυσ, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας· καὶ διὰ τοῦτό γε οὕτως ὠνομασμένος.

Ὁγδοος ὁ ἀμφίμακρος· ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς κατὰ τὸν αὐτὸν τῷ ἀμφίβραχέϊ λόγον καὶ οὗτος ὠνομασμένος. Καὶ αἱ τῶν τρισυλλάβων γε μὴν ὡσαύτως ποιότητές τε καὶ κλήσεις αὐταὶ εἰσιν.

Τῶν δὲ τετρασυλλάβων, πρῶτος μὲν ὁ προκλεισματικός ἐστιν, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν, ἐκ τοῦ προκαλεῖσθαι παρωνομασμένος· αἱ κλητικαὶ γὰρ τῶν εὐθειῶν ἐνιαχοῦ βραχύτεραι εἰσιν.

15 Δεύτερος ὁ δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν, σύνθετος ὢν ἐκ δύο σπονδείων, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομασμένος.

Τρίτος ὁ διτροχάιος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας σύστημα ὢν καὶ οὗτος δύο 20 τροχαίων, διὸ καὶ τῆς τοιαύτης ἔτυχε κλήσεως.

Τέταρτος ὁ διτταμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ οὕτω κεκλημένος.

Πέμπτος ὁ χοριάμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς, οἷον ἐκ τροχιάμβου ὢν, σύστημα τροχαίου καὶ λάμβου.

Ἑκτος ὁ ἀντίσπαστος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, οἷον ἐκ ἐναντίας ὢν τῷ χοριάμβῳ, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως κεκλημένος.

30 Ἐβδομος, ὁ ἀπ' ἐλάττονος Ἰωνικός, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν. Ἰωνικός μὲν ὠνομασμένος, ὥς τοῖς Ἰωσιν εὐρημένος· ἀπ' ἐλάττονος δέ, διὰ τὸ πρῶτον ἔχειν τὰς βραχείας, εἴτα τὰς μακράς.

35 Ὁγδοος ὁ ἀπὸ μελζονος Ἰωνικός, ἐκ δύο μα-

κρῶν καὶ δύο βραχειῶν, διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν καὶ οὗτος οὕτως ἀνεμασμένος.

Ἐπὶ τούτοις οἱ τέσσαρες καίονες παρὰ τὸ εἰς τὸν Παιῶνα, τουτέστι, τὸν Ἀπόλλωνα τοιαῦτα μέτρα ᾄδεσθαι. Καὶ ἔστιν ἐφ' ἑκάστῳ μία μὲν μακρὰ συλ-5 λαβή, αἱ δ' ἄλλαι βραχεῖαι· πλὴν ἡ τῆς μακρᾶς θέσις τὴν ὀνομάτων αὐτοῖς διαστολὴν ἐμποιεῖ. Τῆς πρώτης γὰρ οὔσης μακρᾶς, καίων κέκληται πρῶτος· τῆς δὲ δευτέρας, δεύτερος· τῆς δὲ τρίτης, τρίτος· καὶ αὖ τῆς τετάρτης, τέταρτος. Τούτοις δ' ἐναντίας 10 μὲν, κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ὁμοιότητα οἱ τέσσαρες ἐπι-τρίτοι συγκεφαλαιοῦνται, κεκλημένοι μὲν οὕτως, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν ἀριθμοῖς ἐπιτρίτου ἀναλογίας. Ἔστι γὰρ ἐπιτρίτος ἀναλογία, ὅταν δύο ἀριθμῶν ὄντων ἀνί-σων, ὁ μείζων ἔχῃ μὲν ὅλον ἐν ἑαυτῷ τὸν ἐλάττωνα, 15 ἔχῃ δὲ καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ, ὡς ὁ τέταρτος πρὸς τὸν τρίτον. Ἐχει γὰρ ὁ τέταρτος ὅλον τὸν τρίτον, καὶ τὸ τρίτον τοῦ τρίτου, ἡγοῦν μονάδα. Καὶ ἕκαστος δὲ τῶν ἐπιτρίτων ποδῶν τετρασύλλαβος μὲν ὢν, μίαν δὲ συλλαβὴν βραχεῖαν ἔχων, καὶ διὰ τοῦτο γε-20 νόμενος ἐπτάχρονος, εἰ κατὰ τὴν δυσυλλαβίαν διαι-ρεθῇ, συμβαίνει τὰς μὲν δύο συλλαβὰς τέσσαρας ποι-εῖν χρόνων, τὰς δὲ δύο, τρεῖς. Τέσσαρες δὲ πρὸς τρεῖς, τὴν ἐπιτρίτου ποιοῦσιν ἀναλογίαν, ὡς εἴρηται. Τῆς μὲν δὴ βραχείας συλλαβῆς, τὰς τέσσαρας τῶν συλ-25 λαβῶν χώρας διερχομένης, διαστολὴ γίνεται ταῖς αὐ-τῶν κλήσεσι. Καὶ πρῶτος μὲν ἐπιτρίτος λέγεται, ὅτε ἡ βραχεῖα συλλαβὴ τὴν πρώτην χώραν ἐπέχει· δεύτε-ρος δὲ, ὅτε τὴν δευτέραν· τρίτος δὲ, ὅτε τὴν τρί-την, καὶ τέταρτος, ὅτε τὴν τετάρτην. 30

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΔΙΑ ΠΑΡΑ-ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ.

Πυρρόλιχος μὲν ἐκ δύο υ υ, δίχρονός ἐστι, τῆς βραχείας ἓνα χρόνον περιεχούσης, οἷον, λόγος.

Bachm. Anecd. Gr. Vol. II.

M

Σπονδεῖος δὲ ἐκ δύο --, τετράχρονος, ἑκατέρας τῶν μακρῶν εἰς δύο χρόνους ἀναλυομένης, οἶον, ἦρωε.

- Ἰαμβος, ἐκ υ καὶ --, τρίχρονος, οἶον, Σόλων.
 5 Τροχαῖος, ἐκ -- καὶ υ, τρίχρονος, οἶον, δῆμος.
 Χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν υ υ υ, τρίχρονος, οἶον, Ἐλενος.

Μολοττός, ἐκ τριῶν μακρῶν -- --, ἐξάχρονος, οἶον, Ἡρώδης.

- 10 Ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς υ υ --, τετράχρονος, οἶον, πολέμων.

Δάκτυλος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν -- υ υ, τετράχρονος, οἶον, ἥλιος.

- Βακχεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν υ -- --, 15 πεντάχρονος, οἶον, νοήμων.

Παλιμβάκχειος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας -- υ, πεντάχρονος, οἶον, Ἡφαιστος.

Ἀμφίβραχυς, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας υ υ, τετράχρονος, οἶον, βοηθός.

- 20 Ἀμφίμακρος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς -- υ --, πεντάχρονος, οἶον, ἡγεμών.

Προκελευσματικός, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν υ υ υ υ, τετράχρονος, οἶον, θεολόγος.

- Δισπώνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν -- -- --, 25 ὀκτάχρονος, οἶον, Ἡρακλείδης.

Διτροχαιος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας -- υ -- υ, ἐξάχρονος, οἶον, Ἀρχέδημος.

- Διῖαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας 30 καὶ μακρᾶς υ -- υ --, οἶον, Ἀνακρέων.

Χορίαμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς -- υ υ --, ἐξάχρονος, οἶον, Εὐφορίων.

Ἀντίσπαστος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν καὶ βραχείας υ -- υ, ἐξάχρονος, οἶον . . .

- 35 Ἰωνικός ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν -- υ υ, ἐξάχρονος, οἶον, Δημήτριος.

Ἰωνικὸς ἀπ' ἐλάσσονος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν - - -, ἑξάχρονος, οἶον, Κλεομήδης.

Παλίων πρῶτος, ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν - - -, πεντάχρονος, οἶον, Ἡρόδοτος.

Παλίων δεύτερος, ἐκ βραχείας, μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν - - -, πεντάχρονος, οἶον, Ὀνήσιμος.

Παλίων τρίτος, ἐκ δύο βραχειῶν, μακρᾶς καὶ βραχείας - - -, πεντάχρονος, οἶον, Θεόδωρος.

Παλίων τέταρτος, ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς - - -, πεντάχρονος, οἶον, Θεοφάνης. 10

Ἐπίτριτος πρῶτος, ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν - - -, ἑπτάχρονος, οἶον, Ἀριστείδης.

Ἐπίτριτος δεύτερος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν - - -, ἑπτάχρονος, οἶον, Εὐρυμήδης. 15

Ἐπίτριτος τρίτος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς - - -, ἑπτάχρονος, οἶον, Δημοσθένης.

Ἐπίτριτος τέταρτος, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας - - -, ἑπτάχρονος, οἶον, Ἡρακλείτος. 20

Ἀναγκαῖον δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τῶν ποδῶν μέχρι τῆς τετρασυλλαβίας προϊόντων, ὥς εἴρηται, πεντασύλλαβον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. Εἰ δέ που σπανίως εὐρίσκεται, ἢ πάθος συνιζήσεως γίνεται ἐν αὐτῷ, ἢ μακρὸς χρόνος διαλυόμενος εἰς δύο βραχεῖς, δύο συλλαβὰς ἐντεῦθεν ποιεῖ. 25

ΠΕΡΙ ΣΤΝΙΖΗΣΕΩΣ.

Ἔστι δὲ συνιζήσις, ὅταν δύο συλλαβαί, ἡ καὶ ἄρ-
 φότεραι καθαφαὶ διὰ φωνηέντων προφερόμεναι, ἡ μία
 τῶν δύο, εἰς μίαν συνιζάνωσι, μακραι μὲν οὔσαι καὶ
 ἀμφοτέραι, ὥς ἐν τῷ,

ἢ οὐχ ἄλλῃς, ὅτι γυναικας ἀνάγκιδας
ἡπεροπεύεις;

Ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἡ καὶ τὸ οὐ, καὶ ἀμφοτέρω μακρὰ
ὄντα, εἰς μίαν συλλαβὴν καταλογιζόμενα, τό, ἢ οὐχ
5 ἄλλῃς, τετρασύλλαβον, δάκτυλον ποιοῦσι. Μακρὰ δ'
ἢ μία καὶ ἡ ἑτέρα βραχεῖα, ὡς ἐν τῷ,
μῆνιν αἶεδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
καὶ ἐνθάδε γὰρ ἐν τῷ ληϊάδεω συνλῆσις ἐστὶ, τῆς
λη καὶ ἰ συλλαβῆς μακρᾶς παραλαμβανομένης. Βρα-
10 χεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε τῷ
στίχῳ,

δενδρέφ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν
ἰεῖσι.

Τὸ γὰρ δρεφ βραχὺ καὶ μακρόν ὄν, ἀντὶ ἐνὸς βρα-
15 χέος παραλαμβάνεται. Βραχεῖαι δὲ καὶ ἀμφοτέραι, εἰς
μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε,

ἀλλὰ τεὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν
ἔπειθεν.

βραχεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακράν, ὡς παρὰ τῷ
20 Θεοκρίτῳ,

καρὸν ἔχοισαν ἴσον.

Σπανίως δὲ τοῦτο εὑρεται καὶ φανερόν ὅτι ἡ τῶν
δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συνλῆσις εἰς τὸν χρόνον τῆς
πρώτης συλλαβῆς συνιζάνεται. Δύο δὲ βραχεῖαι ἀντὶ
25 μιᾶς μακρᾶς λογιζόμεναι, οὐ συνλῆσιν πάσχουσιν,
ἀλλὰ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ μακροῦ χρόνου εἰς δύο
βραχεῖς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΕΤΡΩΝ ΣΤΙΧΩΝ, ΔΙΜΕΤΡΩΝ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΙΜΕΤΡΩΝ· ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΜΕΤΡΩΝ, ΑΚΑΤΑΛΗΚΤΩΝ, ΚΑΤΑ-
ΛΗΚΤΙΚΩΝ, ΒΡΑΧΥΚΑΤΑΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΤΠΕΡ-
ΚΑΤΑΛΗΚΤΩΝ· ΠΕΝΘΗΜΙΜΕΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΕΦΘΗΜΙΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΟΛΙΩΝ.

Τὸ μὲν ἡρωϊκὸν μέτρον, ὃ καὶ δακτυλικὸν λέγε-
ται, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῷ δακτύλῳ χρῆσθαι

ποδὶ, κατὰ μονοποδίαν μετρούμενον, ἑξάμετρον λέγεται· τουτέστιν, ὅτι πόδας ἑξ ἐπιδέχεται· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν μέτρων, λαμβικά μὲν καὶ ἀναπαιστικά καὶ τροχαϊκὰ καὶ ὅσα δισυλλάβους ἢ καὶ τρισυλλάβους ἀναμῖξ ἐπιδέχεται πόδας, κατὰ τὴν διποδίαν μετρού-5 μενα.

Μονόμετρα μὲν εἰσι, τὰ δύο πόδας μόνους ἔχοντα, δίμετρα δέ, τὰ τέσσαρας· τριμέτρα δέ, τὰ ἕξ· τετρά-μετρα δέ, τὰ ὀκτώ, πεντάμετρα δέ, τὰ δέκα· καὶ ἔτι τούτων τὰ μὲν εἰς τέλειον τελευτῶντα πόδα, καὶ μῆτε 10 συλλαβῆς ἐλλείποντα, μῆτε ὑπερβαίνοντα, ἀκατάληκτα κέκληνται. Τὰ δὲ ἐλλείποντα, μιᾷ μὲν συλλαβῇ, καταληκτικά, ὅλῳ δὲ ποδὶ βραχυκατάληκτα. Ὑπερβαίνοντα δὲ μιᾷ συλλαβῇ, ὑπερκατάληκτα. Καὶ συμβαίνει ἐντεῦθεν τὸ μὲν μονόμετρον ἀκατάλη-15 κτον, δύο ποδῶν εἶναι τελείων. Τὸ δὲ μονόμετρον καταληκτικόν, δευτέρας συλλαβῆς δεούσης, ὃ δὴ καὶ ἡμιόλιον ἐπικέκληται, ὥς πόδα ἕνα ἔχον καὶ ποδὸς ἡμισυ. Τὸ δὲ μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἕνα μόνον τέλειον· τὸ δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, δύο 20 πόδας καὶ συλλαβήν. Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ διμέτρου, τριμέτρου τε καὶ τετραμέτρου καὶ πενταμέτρου. Διὰ τῆς τοῦ ἀκατάληκτου καταληκτικοῦ τε βραχυκατάληκτου καὶ ὑπερκατάληκτου προσθήκης, τὸ καὶ ἐπὶ τούτοις συμβαῖνον γνωσόμεθα. Τὸ μὲντοι 25 μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καὶ πενθῆ ημιμερὲς ἐπικέκληται· ὥς τῶν μὲν δύο ποδῶν εἰς τέσσαρα ἡμίσεια μέρη διαιρουμένων, τῆς δὲ περιτενευούσης συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσεος ποδὸς καταλογιζομένης, πέντε ἡμίσεια μέρη γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο πενθῆ ημιμερὲς τὸ τοιοῦ-30 τον μέτρον ἔπνομαζέται. Τὸ δὲ δίμετρον καταληκτικόν, ἡγοῦν τὸ τέσσαρας πόδας ἔχον, μιᾷς δεαύσης συλλαβῆς, εφθῆ ημιμερὲς, ὥς τῶν μὲν τριῶν ποδῶν, ἕξ ἡμίσεια μέρη ποιοῦντων, τῆς λοιπῆς συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσεος ποδὸς καταλογιζομένης, ἑπτὰ ἡμίσεια μέρη συν-35 ἀγεσθαι. Τὰ δὲ διὰ τετρασυνάβων ποδῶν μετρού-

ἢ οὐχ ἄλλῃς, ὅτι γυναικας ἀνάκλιδας
ἢ περοπεύεις;

Ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἦ καὶ τὸ οὐ, καὶ ἀμφοτέρω μακρὰ
ὄντα, εἰς μίαν συλλαβὴν καταλογιζόμενα, τό, ἢ οὐχ
5 ἄλλῃς, τετρασύλλαβον, δάκτυλον ποιοῦσι. Μακρὰ δ'
ἢ μία καὶ ἢ ἑτέρα βραχεῖα, ὡς ἐν τῷ,

μῆνιν αἶεδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
καὶ ἐνθάδε γὰρ ἐν τῷ ληϊάδεω συνλῆσις ἐστί, τῆς
λη καὶ ἰ συλλαβῆς μακρᾶς παραλαμβανομένης. Βρα-
10 χεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε τῷ
στίχῳ,

δενδρέφ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν
ἰεῖσι.

Τὸ γὰρ δρεφ βραχὺ καὶ μακρόν ὄν, ἀντὶ ἐνὸς βρα-
15 χέος παραλαμβάνεται. Βραχεῖαι δὲ καὶ ἀμφοτέραι, εἰς
μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷδε,

ἀλλὰ τεὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν
ἔπειθεν.

βραχεῖα δὲ καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακράν, ὡς παρὰ τῷ
20 Θεοκρίτῳ,

καρὸν ἔχοισαν ἴσον.

Σπανίως δὲ τοῦτο εὑρεται καὶ φανερόν ὅτι ἡ τῶν
δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συνλῆσις εἰς τὸν χρόνον τῆς
πρώτης συλλαβῆς συνιζάνεται. Δύο δὲ βραχεῖαι ἀντὶ
25 μιᾶς μακρᾶς λογιζόμεναι, οὐ συνλῆσιν πάσχουσιν,
ἀλλὰ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ μακροῦ χρόνου εἰς δύο
βραχεῖς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΕΤΡΩΝ ΣΤΙΧΩΝ, ΔΙΜΕΤΡΩΝ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΙΜΕΤΡΩΝ· ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΜΕΤΡΩΝ, ΑΚΑΤΑΛΗΚΤΩΝ, ΚΑΤΑ-
ΛΗΚΤΙΚΩΝ, ΒΡΑΧΥΚΑΤΑΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΤΠΕΡ-
ΚΑΤΑΛΗΚΤΩΝ· ΠΕΝΘΗΜΙΜΕΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ
ΕΦΘΗΜΙΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΟΛΙΩΝ.

Τὸ μὲν ἡρωϊκὸν μέτρον, ὃ καὶ δακτυλικὸν λέγε-
ται, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῷ δακτύλῳ χρῆσθαι

ποδὶ, κατὰ μονοποδῖαν μετρούμενον, ἑξάμετρον λέγεται· τουτέστιν, ὅτι πόδας ἑξ ἐπιδέχεται· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν μέτρων, λαμβικὰ μὲν καὶ ἀναπαιστικά καὶ τροχαϊκὰ καὶ ὅσα δυσυλλάβους ἢ καὶ τρισυλλάβους ἀναμῖξ ἐπιδέχεται πόδας, κατὰ τὴν διποδῖαν μετρούμενα.

Μονόμετρα μὲν εἰσι, τὰ δύο πόδας μόνους ἔχοντα, δίμετρα δέ, τὰ τέσσαρας· τριμετρα δέ, τὰ ἕξ· τετράμετρα δέ, τὰ ὀκτώ, πεντάμετρα δέ, τὰ δέκα· καὶ ἐν τούτων τὰ μὲν εἰς τέλειον τελευτῶντα πόδα, καὶ μήτε 10 συλλαβῆς ἑλλείποντα, μήτε ὑπερβαίνοντα, ἀκατάληκτα κέκληνται. Τὰ δὲ ἑλλείποντα, μιᾷ μὲν συλλαβῇ, καταληκτικά, ὅλη δὲ ποδὶ βραχυκατάληκτα. Ὑπερβαίνοντα δὲ μιᾷ συλλαβῇ, ὑπερκατάληκτα. Καὶ συμβαίνει ἐντεῦθεν τὸ μὲν μονόμετρον ἀκατάληκτον, δύο ποδῶν εἶναι τελείων. Τὸ δὲ μονόμετρον καταληκτικόν, δευτέρας συλλαβῆς δεούσης, ὃ δὴ καὶ ἡμιόλιον ἐπικέκληται, ὥς πόδα ἕνα ἔχον καὶ ποδὸς ἥμισυν. Τὸ δὲ μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἕνα μόνον τέλειον· τὸ δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, δύο 20 πόδας καὶ συλλαβὴν. Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ διμέτρου, τριμέτρου τε καὶ τετραμέτρου καὶ πενταμέτρου. Διὰ τῆς τοῦ ἀκατάληκτου καταληκτικοῦ τε βραχυκατάληκτου καὶ ὑπερκατάληκτου προσθήκης, τὸ καὶ ἐπὶ τούτοις συμβαῖνον γνωσόμεθα. Τὸ μὲντοι 25 μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καὶ πενθῆμιμερές ἐπικέκληται· ὥς τῶν μὲν δύο ποδῶν εἰς τέσσαρα ἡμίσεια μέρη διαιρουμένων, τῆς δὲ περιττενούσης συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσεος ποδὸς καταλογιζομένης, πέντε ἡμίσεια μέρη γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο πενθῆμιμερές τὸ τοιοῦτον 30 μέτρον ἔπνομαζέται. Τὸ δὲ δίμετρον καταληκτικόν, ἡγουν τὸ τέσσαρας πόδας ἔχον, μιᾷς δεαύσης συλλαβῆς, ἐφθῆμιμερές, ὥς τῶν μὲν τριῶν ποδῶν ἕξ ἡμίσεια μέρη ποιοούντων, τῆς λοιπῆς συλλαβῆς ἀντὶ ἡμίσεος ποδὸς καταλογιζομένης, ἑπτὰ ἡμίσεια μέρη συν- 35 ἀγέσθαι. Τὰ δὲ διὰ τετρασυλλάβων ποδῶν μετρού-

μενα κατὰ τὴν μονοποδίαν μετροῦνται. Καὶ μονόμετρα μὲν, τὰ ἐνὰ πόδα ἔχοντα. Δίμετρα δὲ τὰ δύο, καὶ καθεξῆς. Προςκειμένων καὶ ἐν τούτοις τοῦ τε ἀκατάληκτου, τοῦ καταληκτικοῦ, τοῦ βραχυκατάληκτου, 5 καὶ ὑπερκατάληκτου, καὶ ἔτι τοῦ ἡμολίου, τοῦ πενθιμιμεροῦς τε καὶ ἑφθιμιμεροῦς. Καὶ ἀκατάληκτον μὲν ἔστιν, ὡς εἴρηται, ὅτε εἰς τέλειον ἀπαρτίξον πόδα, οὔτε συλλαβῇ ἑλλεῖπει, οὔτε ὑπερβάλλει· καταληκτικὸν δέ, ὅτε συλλαβῇ ἑλλεῖπει· βραχυκατάληκτον δέ, ὅτε 10 δυσὶν, ὑπερκατάληκτον δέ, ὅταν ὑπερβάλλῃ μιᾷ συλλαβῇ. Καὶ ταῦτα μὲν μέχρι τοῦδε εἰρήσθω. Νῦν δὲ περὶ αὐτῶν τῶν μέτρων καὶ πρῶτόν γε περὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ, ὡς ἀπλουσιτέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτέρου φητέον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἩΡΩΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

- 15 Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον, ὃ καὶ δακτυλικὸν ἐπικέκληται· ἡρωϊκὸν μὲν, ὅτι Ὅμηρος, ἡ πάντων τῶν ποιητῶν ἀκρότης, τὰς τῶν ἡρώων πράξεις διεξιὼν, τούτῳ κέχρηται τῷ μέτρῳ· δακτυλικὸν δέ, ὅτι ὡς ἐπιτοπολὺ δακτύλοις κέχρηται. Εἰ γὰρ καὶ σπονδαίους περιέχει, 20 ἀλλ' ἰσόχρονοι ὄντες τοῖς δακτύλοις, ἀντ' αὐτῶν καταλογίζονται. Τὸ τοιοῦτον τοίνυν μέτρον ἑξάμετρον λεγόμενον, διὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν, ἕξ χώρας ποδῶν περιέχει· τὰς μὲν πέντε δάκτυλον ἢ σπονδαῖον ἀδιαφόρως ἐπιδεχομένας, τὴν δὲ ἕκτην χώραν ἢ σπονδαῖον 25 ἢ τροχαῖον. Ὅθεν καὶ παρὰ τὸ τροχαῖον ἐν τῇ ἕκτῃ χώρᾳ τὸ τοιοῦτον ἐπιδέχεσθαι μέτρον. Δοκεῖ καὶ τοῦτο δυνάμει καταληκτικὸν εἶναι· οὐ γὰρ ἑλλεῖπει ὁ τροχαῖος τοῦ σπονδαίου συλλαβῇ, ὡς ἐντεῦθεν καταληκτικὸν ἐνεργεῖα εἶναι τὸν στίχον τὸν εἰς τὸν τροχαῖον περατούμενον, ἀλλὰ χρόνῳ. Τοῦ γὰρ σπονδαίου 30 τετραχρόνου ὄντος, ὡς καὶ τοῦ δακτύλου, ὁ τροχαῖος, τριχρόνος ὢν, ἐνὶ χρόνῳ ἑλλεῖπει.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Διαφοραὶ δὲ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἑπτὰ· κατ-
 ενόπλιον, περιοδικόν, βουκολικόν, σαπφικόν, ὑπόρ-
 ρυθμον, τέλειον καὶ πολιτικόν. Κατενόπλιον μὲν
 οὖν ἐστὶ, τὸ ἔχον δύο δακτύλους καὶ ἓνα σπονδεῖον,
 οἶον, 5

ὥς φάτο δακρυχέων, τοῦδ' ἔκλυε πότνια
 μήτηρ.

Περιοδικόν δὲ ἐστὶ, τὸ ἔχον ἓνα δάκτυλον καὶ ἓνα
 σπονδεῖον, οἶον,

οὐλομένην, ἣ μυρὶ 'Αχαιοῖς ἄλγες ἔθηκεν. 10
 Βουκολικόν, τὸ μετὰ τρεῖς πόδας ἀπαρτίζον εἰς
 μέρος λόγου, οἶον,

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω τόδε, καὶ τελέεσθαι ὄϊω.
 Σαπφικόν δέ, τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ σπονδείου καὶ λη-
 γον εἰς σπονδεῖον, ὥς τό, 15

νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρή-
 γειν.

Ὑπόρρυθμον δ' ἐστὶ τὸ καθ' ἕκαστον πόδα ἀπαρ-
 τίζον μέρος λόγου, οἶον,

ὑβριος εἵνεκα τῆςδε, σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο 20
 δ' ἡμῖν.

Τέλειον δ' ἐστὶ, τὸ ἔχον πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου,
 οἶον,

πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ'
 ἑλέαιρα. 25

Πολιτικόν δὲ τὸ ἄνευ πάθους, λέξεως ἢ τρόπου γι-
 νόμενον ποιητικοῦ, οἶον,

ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα·
 Τούτοις προστιθέασιν τινες καὶ τὸ λεγόμενον κλιμα-
 κωτόν, καθ' ἕκαστον μέρος λόγου τῶν ἐν τῷ στίχῳ 30
 συλλαβῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς αὐξησιν προϊούσων, ὥς τό,
 ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενεῖς, ὀλβιό-
 δαιμον.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ.

Εἶδη δὲ στίχων εἰσὶ δεκατέσσαρα· ἰσόχρονος, ἀπηρτισμένος, προκέφαλος, ἀκέφαλος, προκοίλιος, λαγαρός, δολιχόουρος, μείουρος, μαλακοειδής, κακόφωνος, τραχύς, λογοειδής, σφηκίας καὶ μακροσκελής. Ἰσόχρονος μὲν οὖν ἐστίν, ὃ τὰ μεγέθη τῶν συλλαβῶν καὶ τοὺς πόδας ἀπὸ πρώτου μέχρι ἐσχάτου τοὺς αὐτοὺς ἔχων, ὡς τό, τοι δ' ἐν μέσσοισιν ἐυμβλήτην ἀλλή-
λοισιν.

Ἀπηρτισμένος δέ, ὃ τὴν σύνταξιν πᾶσαν καὶ τὴν
10 διάνοιαν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, οἶον·

ὡς εἰπών, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος
Ἐκτωρ.

Προκέφαλος, ὃ τὸν πρῶτον πόδα μείζονα ἔχων τῆς
τετραχρονίας, ὡς τό,

15 ἢ οὐχ ἄλῃς, ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἤπε-
ροπεύεις;

Ἀκέφαλος δέ ἐστίν, ὃ τὸν πρῶτον πόδα ἐλάττονα
ἔχων τῆς τετραχρονίας, οἶον,

ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἱκοντο.
20 καὶ τό,

ὅς ῥ' ἔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ'
ἐόντα.

Προκοίλιος, ὃ ἐν τῷ μέσῳ πόδα ἔχων μείζονα ἢ
τετραχρονον, ὡς ἐν τῷδε,

25 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ
μένος ῥ' ὤ.

Λαγαρός δέ, ὃ κατὰ τὸν μέσον πόδα ἔχων ἐλάττονα
ἢ τετραχρονον, οἶον,

βῆ δ' εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα —

30 Δολιχόουρος δέ ἐστίν, ὃ δολιχὴν ἤρουν μακρὰν
τὴν οὐράν, τουτέστιν, τὴν ἔκτην χώραν ἔχων, οἶον,

Κάστωρ δ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν
Πολυδεύκεα.

Μείουρος, ὃ τὴν αὐτὴν ἔκτην χώραν, ἤρουν τὸν ἐν

35 αὐτῇ πόδα ἐλάττονα ἔχων τροχαίου· οἶον,

Τρωῆς δ' ἐρρίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον

www.libtool.com www.libtool.com

Ταῦτα τὰ ἔξ εἶδη τῶν στίχων, ὅτε προκέφαλος καὶ ἀκέφαλος, ὁ προκοιλίος καὶ ὁ λαγαρός, ὁ δολιχόουρος καὶ ὁ μείουρος πάθη λέγονται πάσχειν· ἀλλ' ὁ μὲν δὲ προκέφαλος καὶ δολιχόουρος διὰ τῆς καλουμένης συνιζήσεως θεραπευόμενοι, κυρίως οὐ λέγοντ' ἂν ἔχειν πάθη· οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες, οὐδεμιᾷ μηχανῇ τοῦ πάθους ἀφίστανται.

Μαλακοειδῆς δὲ ἐστίν, ὁ καλῶς καὶ οὐ βιαίως, 10 ἀλλὰ λείως ἐμπύπτων ταῖς ἀκοαῖς, οἶον,

αἶματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν
ὁμοῖαι.

Κακόφωνος δὲ ἐστίν, ᾧ πολλὰ φωνήεντα πρόσ-
εστιν, οἶον, 15

φῆη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ
ᾧμῳ.

Τραχὺς δὲ ἐστίν, ὁ τὸν ῥυθμὸν τῶν φθόγγων ἐκ
τραχυτέρων λέξεων συνιστῶν, οἶον,

τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἐκ-20
πεσε χειρός.

Λογοειδῆς δὲ ἐστίν, ὁ πεζότερος τῇ συνθέσει, οἶον,
ἔππους δὲ ξανθὰς ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα.

Σφηκίας δὲ ἐστίν, ὁ εἰς δύο ἰσοσυλλάβους τομὰς
τεμνόμενος, τῆς τομῆς εἰς μέρος λόγου ἀπαρτιζούσης, 25
ὥς ἐν τῷδε τῷ στίχῳ,

ἦ λάθετ', ἦ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα
θυμῷ.

ἔρηται δὲ σφηκίας ἀπὸ τοῦ σφηκὸς ζωῦφιου καὶ
λεπτοτάτου ὄντος κατὰ τὸ μέτρον. 30

Μακροσκελῆς δὲ ἐστίν ὁ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς
ἔχων τὸν τελευταῖον πόδα· οἶον,

Κύκλωψ, τῇ, πῖς οἶνον, ἐπεὶ φάγας ἀν-
δρόμα κρέα.

Ἔστι δὲ σῆτος ὁ στίχος καὶ δολιχόουτος· τρισύλλαβον 35
γὰρ ἔχει τὸν ἕκτον πόδα.

ΠΕΡΙ ΤΟΜΩΝ ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Φασι δ' ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον τοῦτο καὶ τομὰς πέντε, τὴν δὲ καλουμένην πενθημιμερῇ, τὴν ἐφθημιμερῇ, τὴν τρίτην τροχαϊκὴν, τὴν τετάρτην τροχαϊκὴν, καὶ τὴν βουκολικὴν.

5 Καὶ Πενθημιμερῆς μὲν ἔστιν, ὅταν μετὰ τοὺς δύο πρώτους πόδας εὐρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· οἶον,

μῆνιν ᾄειδε, θεά.

Ἐφθημιμερῆς δέ, ὅταν μετὰ τοὺς τρεῖς πρώτους 10 πόδας εὐρεθῇ ὁμοίως συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· οἶον,

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη.

Τρίτη τροχαϊκὴ ἔστιν, ὅταν ὁ τρίτος πούς ἀπαρτίζων εἰς μέρος λόγου τροχαῖος τυγχάνῃ· οἶον,

15 οἶωνοῖσι τε πᾶσι.

Τετάρτη τροχαϊκὴ ἔστιν, ὅταν ὁ τέταρτος πούς ὁμοίως ἀπαρτίζων εἰς μέρος λόγου, τροχαῖος ᾖ· οἶον, οὐδ' ἔρῳ ἔξε φάλαγγα.

Βουκολικὴ δέ, ὅταν μετὰ τέσσαρας πόδας εὐρεθῇ 20 συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου τέλειον· οἶον,

Ζεὺς μὲν πονέργε οἶδε καὶ ἀθάνατοι.
θεοὶ ἄλλοι.

ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΕΙΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἐλεγεῖον μέτρον παρωνόμασται ἀπὸ τοῦ ἑλέγον, ὃ σημαίνει παρ' Ἀττικοῖς τὸν θρήνον, ἀπὸ τοῦ ἑλέου καὶ γόου παραγομένου. Εἰδώσι γὰρ χρῆσθαι 25 πρώτῳ. Ἐν τε θρήνοις, ἐπιταφίοις καὶ ἐπιγράμμασι. Σύγκειται δὲ ἐκ δύο δακτυλικῶν ποδῶν, ἢ σπονδελίων διώ-ἀδωφόρων, καὶ συλλαβῆς μακρᾶς μέρος λόγου ἀπαρτιζούσης· καὶ ἔτε. ὡς αὐτως δύο δακτύλων μόνων ποδῶν, καὶ συλλαβῆς ὅποιας ἂν τύχοι, εἴτε μακρᾶς εἴτε 30 βραχείας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἩΡΩΕΛΕΓΕΙΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ δὲ ἡρωελεγεῖον ἴδιον μὲν οὐκ ἔστι μέτρον, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν στίχων κατὰ συζυγίαν ἐκθέσεως, ἐνὸς μὲν ἡρωϊκοῦ ἔχοντος μέτρον, ἑτέρου δὲ ἡλεγεῖον· ὡς τὰ ἐπιγράμματα ἔχουσιν. Ἐποίησε δὲ καὶ ὁ Θεόκριτος ἐν εἰδυλλίᾳ τινὶ τοιαύτην ᾠδὴν οὕτως ἐπονό-
μαζομένην. διὸ καὶ οὐδὲ παρ' ἡμῶν πλατύτερον εἴρη-
ται περὶ τούτου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΛΟΤΣΤΕΡΟΥ ΙΑΜΒΙΚΟΥ.

Τὸ λαμβικόν μέτρον ὅπερ εὖρηται καταρχὰς ἐξ Ἰάμβης τινὸς γυναικὸς, ὥς εἰρήκαμεν, στίχον ἐκφω-
νησάσης τόνδε:

10

ἄνθρωπ' ἄπελθε, μὴ τάραττε τὴν σκάφην.
Τῶν τηνικαῦτα σοφῶν εἰς ἔκθεσιν καθολικοῦ μέτρου τὸν τοιοῦτον στίχον μιμησαμένων, καλεῖται μὲν λαμβικόν, ὡς ἐκ τῆς Ἰάμβης, ἀφ' ἧς καὶ οἱ ἐν αὐτῷ πλεονάζοντες πόδες παρωνομάσθησαν· ἔχει δὲ καὶ αὐτὸ 15
χώρας ἕξ· κατὰ τὴν διποδίαν μετρούμενον, τρίμετρον λέγεται. Πόδας δὲ ἐπιδέχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην, καὶ τὴν τρίτην καὶ πέμπτην χώραν ἀδιαφόρως λαμβον ἢ σπονδεῖον· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ μόνον λαμβον· Ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ λαμβον ἢ πυρρίχιον, τοῦ πυρ- 20
ρίχιου κἀνταῦθα δυνάμει καταληκτικὸν ποιοῦντος τὸν στίχον, ὡς κἀν τῷ ἡρωϊκῷ δεδηλώκαμεν. Οὔτε δὲ ἀννίξῃσιν ἐπιδέχεται, οὔτε καινὰς συλλαβάς, περὶ ὧν ἐροῦμεν, εἰ μὴ μόνην τὴν μετὰ τὸ βραχὺ φωνῆεν δύο σύμφωνα ἔχουσαν· ὧν τὸ προηγούμενον ἐν τῶν ἀφώ- 25
νων, τὸ δὲ ἐπόμενον ἀμετάβολον. Τοῦτο μέντοι καὶ καθαρὸν ἐπονομάζεται, ὡς πρωτότυπον τῶν ἄλλων· τὰ γὰρ ἄλλα τῆς ἐκ πᾶσιν αὐτοῦ ὁμοιότητος παρα-
λάττουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΤΕΡΟΥ

www.libtoolambika.org

Τὸ δὲ ἕτερον, ὃ καὶ τραγικὸν καλεῖται, καὶ κωμικόν, καὶ ἐστὶ σατυρικόν, διότι πολλοὶ τῶν τοιούτων ποιητῶν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ποιήμασι τούτῳ χρησάμενοι φαίνονται. Ὁμοιον μὲν ἐστὶ τῷ προτέρῳ, ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τρίτῃ καὶ πέμπτῃ χώρᾳ τοὺς δύο μόνους τῶν δυσυλλάβων ποδῶν ἐδέχετο, τὸν τε δηλονότι σπονδεῖον καὶ ἱαμβον· τοῦτο δ' ἐν ταῖς αὐταῖς τρισὶ χώραις, οὐ μόνον τοὺς ῥηθέντας δύο πόδας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τρισυλλάβων τρεῖς, τὸν τε δάκτυλον καὶ ἀνάπαιστον ἰσοχρόνους ὄντας τῷ σπονδεῖῳ· ἕκαστος γὰρ χρόνων ἐστὶ τεσσάρων, καὶ τὸν χορεῖον ἰσόχρονον ὄντα τῷ ἱάμβῳ. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ χώρᾳ, ἐκεῖνο μὲν ἔχει μόνον τὸν ἱαμβον· τοῦτο δὲ πρὸς τῷ ἱάμβῳ, καὶ ἐκ τῶν τρισυλλάβων τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν τε χορεῖον ἰσόχρονον ὄντα τῷ ἱάμβῳ, ἕκαστος γὰρ αὐτῶν χρόνων ἐστὶ τριῶν· καὶ τὸν ἀνάπαιστον. Τὴν δὲ ἕκτῃν χώραν ὁμοίαν ἔχει κατὰ πάντα τῷ προτέρῳ, τούτεστιν, ὅτι ἐπιδέχεται ἢ ἱαμβον ἢ πυρρόλιον· ἐπιδέχεται δὲ κατ' αὐτὴν πρὸς τοῖς δυοὶ τούτοις ποδὶ καὶ χορεῖον καὶ ἀνάπαιστον, ἀλλὰ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνεχέστερον, παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς σπανιώτερον. Ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτόν ἐστιν, ἐνεργεῖα εἰς ἓνα τούτων τῶν τετάρων ποδῶν περατοῦται· ὅτε δὲ καταληκτικόν, τὸν ἱαμβον ἔχει παραλήγοντα, τούτεστι πρὸ τῆς καταληγούσης συλλαβῆς, ἢ σπανίως χορεῖον, ὡς γίνεσθαι τὴν κατακλειδα, ἡγούν τὸν παραλήγοντα πόδα μετὰ τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς, ἥτις ἀμφιβραχύν ἢ βακχέιον, διὰ τὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀδιάφορον. Ὅτε δηλονότι τὸν παραλήγοντα πόδα ἱαμβον ἔχει, ὅτε δὲ χορεῖον ἔχει τὴν κατακλειδα, ἢ προκλευσματικόν, ἢ πατῶνα τέταρτον, διὰ τὸ ἀδιάφορον κἀνταῦθα τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Καλεῖσθαι δὲ φασὶ τὰ τοιαῦτα μέτρα ἱαμβικά, οὐ παρὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν, ἀλλ'

ὅτι τὸ ὑβρίζειν οἱ παλαιοὶ λαμβίνειν ἔλεγον, ἀπὸ Ἰάμβης κόρης τινὸς οὕτω καλουμένης, ἣτις αἰδοχρῶς ὑβρισθεῖσα τὸν βίον ἀγχύνη κατέλυσε. Παρεποιήθη γοῦν ἐκ τοῦ λαμβίνειν ὁ Ἰαμβος, συντεθεὶς ἐκ βραχέας καὶ μακρᾶς, ὅτι καὶ πᾶσα ὕβρις ἀπὸ βραχέας αἰτίας ἀρχομένη, πρὸς μέγιστον ὕψος κορυφούται κακίας. Ἰάμβοις δ' ὥς ἐπιτοπλεῖστον τὰ τοιαῦτα συμπληρούμενα μέτρα, εἰκότως καὶ λαμβικὰ ἐπεκλήθησαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΧΑΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ τροχαϊκὸν μέτρον, κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας δέχεται τροχαῖον, χορεῖον, Ἰαμβον καὶ δάκτυλον, 10 κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τούτους τε καὶ ἔτι σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον. Ὅτε δὲ ἔστι καταληκτικόν, τὸν παραλήγοντα μάλιστα μὲν τροχαῖον ἔχει, σπανίως δὲ καὶ χορεῖον ὅτε δὲ βραχυκατάληκτον, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράχρονον ἔχειν.

15

ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἀναπαιστικὸν κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται σπονδεῖον καὶ ἀνάπαιστον· σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν· παρὰ δὲ τοῖς δραματοποιοῖς καὶ Ἰαμβον καὶ δάκτυλον. Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἀποθέσεις ἕξ, κατὰ συζυγίαν ἤρουν διποδὶαν μετρομένου· ὑπερκατάληκτον εἰς 20, δισυλλαβίαν· ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβήν· ἀκατάληκτον, καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν· καὶ βραχυκατάληκτον. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀναπαιστικοῖς ἐπισημώτατον, τὸ μετὰ τέσσαρας πόδας, ὧν ὁ πρῶτος ἢ σπονδεῖος ἢ Ἰαμβος, εἰς βακ- 25 χεῖον περαιούται.

ΠΕΡΙ ΧΟΡΙΑΜΒΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ χοριαμβικὸν ἔστι μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ δι᾿ ἰάμβοις· ὥς ἐπίπαν δὲ ὅτε καταληκτικόν

ἔστιν, εἰς τὴν λαμβικὴν κατακλιδα περαιούται τουτέστιν, εἰς ἀμφίβραχυν ἢ βακχείον διὰ τὸ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἀδιάφορον εἶναι. Περαιούται μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν κατακλιδα, ἥτοι τὸν δάκτυλον, ἢ τὸν Κρητικόν· ἀλλὰ τῷ ταῦτα συνεχέστερα εἶναι, ἀπρεπέστερά ἐστιν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΠΑΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἀντισπαστικὸν τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τῶν δυσυλλάβων σχήματα, τουτέστιν, ἢ ἐκ διτροχαίου, 10 ἢ ἐξ ἀντισπάστου, ἢ ἐκ παλινος τρίτου· τὰς δὲ ἐν μέσῳ καθαρὰς ἀντισπαστικὰς τὴν δὲ τελευταίαν, ὅποτε μὲν ἔστιν ἀκατάληκτον, λαμβικὴν ἤγουν διὰμβρον· ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται ταῖς λαμβικαῖς, οὐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τὴν 15 ταῖς λαμβικαῖς ἐπομένην. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ πρῶτος πούς, ὃν ἔφημεν ἀμείβειν τοὺς τέσσαρας δυσυλλάβους, διαλύεται εἰς χορεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΚΑΛΟΤΜΕΝΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ ἀπὸ μείζονος Ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκάς· ὅτε 20 μέντοι ἀκατάληκτόν ἐστι, σπανίως εἰς τὴν Ἰωνικὴν περατοῦται· διὰ τὸ ἀπρεπὴ εἶναι τὴν Ἰωνικὴν ἐπὶ τέλους οὔσαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Αἰῶ. ΕΛΛΑΣΣΟΝΟΣ.

Τὸ ἀπ' ἐλλάσσονος Ἰωνικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς τροχαϊκάς διποδίας οὕτως, ὥστε τὴν πρὸ τῆς τροχαϊκῆς

ἀεὶ γίνεσθαι πεντάχρονον, ἥτοι τρίτην παιωνικὴν· τὴν δὲ τροχαϊκὴν ὅταν προτάτῃται τῆς Ἰωνικῆς γίνεσθαι ἐπτάχρονον τροχαϊκὴν, ἥτοι τὸν λεγόμενον δεύτερον ἐπίτριτον. Ἔσθ' ὅτε δὲ ἡ μὲν τρίτη παιωνικὴ συναιρεῖται εἰς παλιμβάκχειον· τῆς δὲ ἐπιφερομένης τροχαϊκῆς ὁ πρότερος λύεται εἰς τρίβραχυν. Ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ Μολοττοί, ἐπὶ τῶν περιττῶν χωρῶν ἐν τοῖς ἀπ' ἐλάσσονος Ἰωνικοῖς, ὥς περ ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος ἐπὶ τῶν ἀρτίων.

ΠΕΡΙ ΗΛΙΩΝΙΚΟΥ ΜΕΤΡΟΥ.

Τὸ δὲ παιωνικὸν εἶδη μὲν ἔχει τρία, τό τε Κρητικὸν καλούμενον, ὥς ἐκ τοῦ ἀμφιμάκρου τοῦ καὶ Κρητικοῦ καλουμένου· τὸ βακχειακόν, ὥς ἐκ τοῦ βακχείου· τὸ παλιμβακχειακόν, ὥς ἐκ τοῦ παλιμβακχείου, ὃ καὶ ἀνεπιτήδειόν ἐστι πρὸς μελωδίαν. Τὸ δὲ Κρητικὸν ἐπιτήδειον. Λέγεται δὲ καὶ λύσεις τὰς εἰς τοὺς καλουμένους παῖωνας, τουτέστι, μιᾶς τῶν ἐν τοιούτοις τρισὶ ποσίν, εἰς δύο βραχέας διαλνομένης.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΑΙΟΛΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ.

Τὰ καλούμενα Αἰολικὰ κατὰ μονοποδίαν μετρούμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἔχει πόδα ἓνα τῶν δυσλλάβων ἀδιάφορον· ἥτοι σπονδεῖον ἢ ἱαμβον, ἢ πυρρίχιον, ἢ 20 τροχαῖον· τοὺς δὲ ἐφεξῆς πάντας δακτύλους. Ἔστι δὲ τινα καὶ λογασιδικὰ καλούμενα δακτυλικὰ, ἅπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις δακτύλους ἔχει, τὴν τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΥ.

Τὸ Ἀνακρεόντειον μέτρον παρωνόμασται μὲν ἐξ 25 Ἀνακρεόντος τιγος, ὅστις πρῶτος τούτῳ ἐχρήσατο. Δι

αιρείται δὲ εἰς δύο, τοὺς τε καλουμένους οἴκους, καὶ τὸ κονυχούλιον. Καὶ οἱ μὲν οἴκοι, ἐπιδέχονται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ἀνάπαιστον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ ἱαμβον, καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ἀδιάφορον, εἴτε μακράν, εἴτε βραχεῖαν. Μακράν μὲν, οἶον,

ἀπὸ μουσικῶν μελάθρων.

βραχεῖαν δὲ, οἶον,

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ρεῖθρον.

10 Τὸ δὲ τούτων κονυχούλιον τρίμετρόν ἐστι κατὰ διποδῖαν· καὶ δέχεται ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις πυρρίχιον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις σπονδεῖον, πλὴν τῆς τελευταίας· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐπιδέχεται μὲν καὶ σπονδεῖον, ἐπιδέχεται δὲ καὶ τροχαῖον· διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας συλλαβῆς. Παράδειγμα τοῦ πρώτου,

ἄρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας.

Τοῦ δὲ ἑτέρου,

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.

Τινὲς δὲ συντάσσουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἐξ ἑνὸς 20 τῶν τε τρισυλλάβων ποδῶν τὴν συστροφὴν ἔχοντα· οἶον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀνακλώμενόν φασι, ἐπιδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῇ, τουτέστι, μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ δευτέρου ποδὸς περαινομένην τὴν τομὴν εἰς μέρος λόγον· οἶον, 25 ἄρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπνοος ἦβη.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ χοριάμβου ἄρχεται ὁ τοιοῦτος στίχος, εἴτα ἔχει τὸν Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας· καθὰ τῷ ἀγλῷ Σωφρονίῳ, καὶ ἄλλοις ἀρχαιότεροις δοκεῖ· οἶον,

30 Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

καὶ οὕτω μὲν ἐκ τριῶν τετρασυλλάβων· εἰ δὲ βούλει, ἐκ δισυλλάβων ἕξ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τροχαίου· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἰάμβου· ἐν δὲ τρίτῃ, πυρρίχιου· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, σπονδείου· ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, πάλιν πυρρίχιον

35 ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ, τροχαίου ἢ σπονδείου, διὰ τὴν ἀδιάφορον. Δεῖ δὲ ὁκτῶ μὲν τοὺς οἴκους ἐκτίθεσθαι· δυοῖ

δὲ χρῆσθαι τοῖς κουκουλλίοις, τοῖς καὶ ἀνακλω-
μένοις. www.libtool.com.cn

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝ ΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ μὲν τῷ ἡρώφῳ γράψαντες μέ-
τρον χρῶνται· οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ λαμ-
βείῳ ἢ τροχαϊκῷ οὐδαμῶς, ἢ σπανίως. Οἱ τοίνυν τῷ 5
ἡρώφῳ γράψαντες, πᾶσαν λέξιν εἰς μακρὸν φωνῆεν λή-
γουσαν εἰ μὲν ἢ ἐπαγομένη λέξις καὶ αὐτὴ ἀπὸ φω-
νήεντος ἄρχεται, ὁπότερον αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον συν-
τείνει, καὶ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσιν εἴτε μακράν,
εἴτε βραχεῖαν· καὶ μακράν μὲν φωνήεντος ἐπιφερομέ-10
νου, ὥς ἐν τῷ,

ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖθις
λόντα.

βραχεῖαν δέ, ὥς ἐν τῷ,

Ἄτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες 15
Ἀχαιοί.

καὶ τό,

οὔτι μοι αἰτίη ἔσσι, θεοί νύ μοι αἵτιοί
εἰσιν.

Εἰ δ' ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται μα-20
κράν ἀεὶ αὐτὴν φυλάσσει, ὥς ἐν τῷ,

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Εἰ δὲ ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς μακράν, μετὰ συμφώνου
δέ, ἀεὶ καὶ ταύτην μακράν τηρεῖ, εἴτε ἀπὸ φωνήεν-
τος, εἴτε ἀπὸ συμφώνου τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπαγομένη ποι-25
εῖται. Καὶ φωνήεντος μὲν ἐπαγομένου, οἶον,

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐα-
ψεν.

συμφώνου δέ, οἶον,

αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν. 30

Εἰ δ' ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἢ δ'
ἐπαγομένη εἴτ' ἀπὸ συμφώνου, εἴτ' ἀπὸ φωνήεντος

αιρείται δὲ εἰς δύο, τοὺς τε καλουμένους οἴκους, καὶ τὸ κονιοῦλιον. Καὶ οἱ μὲν οἴκοι, ἐπιδέχονται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ἀνάπαιστον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ ἱαμβον, καὶ μίαν περιττὴν συλλαβὴν ἀδιάφορον, εἴτε μακράν, εἴτε βραχεῖαν. Μακράν μὲν, οἶον,

ἀπὸ μουσικῶν μελάθρων.

βραχεῖαν δέ, οἶον,

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ρεῖθρον.

10 Τὸ δὲ τούτων κονιοῦλιον τρίμετρον ἐστὶ κατὰ διποδῖαν· καὶ δέχεται ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις πυρρίχιον, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίαις σπονδεῖον, πλὴν τῆς τελευταίας· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐπιδέχεται μὲν καὶ σπονδεῖον, ἐπιδέχεται δὲ καὶ τροχαῖον· διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευ-

15 ταιας συλλαβῆς. Παράδειγμα τοῦ πρώτου,

ἀρετῆς εὖ στεφάνου ἄνθεα θρέψας.

Τοῦ δὲ ἑτέρου,

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.

Τινὲς δὲ συντάσσουσιν αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἐξ ἑνὸς 20 τῶν τε τρισυλλάβων ποδῶν τὴν συστροφὴν ἔχοντα· οἶον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀνακλώμενόν φασι, ἐπιδεχόμενον δὲ τομὴν ἐφθημιμερῇ, τουτέστι, μετὰ τὰς τρεῖς τοῦ δευτέρου ποδὸς περαινομένην τὴν τομὴν εἰς μέρος λόγον· οἶον,

25 ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπνοος ἦβη.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ χοριάμβου ἄρχεται ὁ τοιοῦτος στίχος, εἴτα ἔχει τὸν Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας· καθὰ τῷ ἀγλῷ Σωφρονίῳ, καὶ ἄλλοις ἀρχαιοτέροις δοκεῖ· οἶον,

30 Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

καὶ οὕτω μὲν ἐκ τριῶν τετρασυλλάβων· εἰ δὲ βούλει, ἐκ δισυλλάβων ἕξ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ χώρᾳ, τροχαίου· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἰαμβου· ἐν δὲ τρίτῃ, πυρρίχιου· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, σπονδείου· ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, πάλιν πυρρίχιου

35 ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ, τροχαίου ἢ σπονδείου, διὰ τὴν ἀδιάφορον. Δεῖ δὲ ὁκτῶ μὲν τοὺς οἴκους ἐκτίθεσθαι· δυοῖ

δὲ χρῆσθαι τοῖς κουκουλλίοις, τοῖς καὶ ἀνακλω-
μένοις. www.libtool.com.cn

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝ ΣΥΛΛΑΒΩΝ.

Κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ μὲν τῷ ἡρώφῳ γράψαντες μέ-
τρῳ χρῶνται· οἱ δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τῷ λαμ-
βείῳ ἢ τροχαϊκῷ οὐδαμῶς, ἢ σπανίως. Οἱ τοίνυν τῷ δ
ἡρώφῳ γράψαντες, πᾶσαν λέξιν εἰς μακρὸν φωνῆεν λή-
γουσαν εἰ μὲν ἢ ἐπαγομένη λέξις καὶ αὐτὴ ἀπὸ φω-
νήεντος ἄρχεται, ὁπότερον αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον συν-
τείνει, καὶ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσιν εἴτε μακράν,
εἴτε βραχεῖαν· καὶ μακράν μὲν φωνήεντος ἐπιφερομέ-10
νου, ὥς ἐν τῷ,

ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖθις
λόντα.

βραχεῖαν δέ, ὥς ἐν τῷ,

Ἄτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες 15
Ἄχαιοι.

καὶ τό,

οὔτι μοι αἰτλή ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοι
εἰσιν.

Εἰ δ' ἢ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται μα-20
κράν ἀεὶ αὐτὴν φυλάσσει, ὥς ἐν τῷ,

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Εἰ δὲ ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς μακράν, μετὰ συμφώνου
δέ, ἀεὶ καὶ ταύτην μακράν τηρεῖ, εἴτε ἀπὸ φωνήεν-
τος, εἴτε ἀπὸ συμφώνου τὴν ἀρχὴν ἢ ἐπαγομένη ποι-25
εῖται. Καὶ φωνήεντος μὲν ἐπαγομένου, οἷον,

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐα-
ψεν.

συμφώνου δέ, οἷον,

αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν. 30

Εἰ δ' ἢ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ φωνῆεν, ἢ δ'
ἐπαγομένη εἴτ' ἀπὸ συμφώνου, εἴτ' ἀπὸ φωνήεντος

ἄρχεται, ὅποτερα αὐτοῖς εἰς τὸ μέτρον συμβάλλεται,
εἴτε μακρὸν εἴτε βραχὺ τοῦτο ποιοῦσιν. Καὶ βραχὺ
μὲν συμφώνου ἐπαγομένου, ὡς τό,

οἰωνοῖσι τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
5 μακρὸν δέ, ὡς τό,-

τόξ' ὧμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέ-
τρην.

καὶ αὖτις βραχὺ μὲν, φωνήεντος ἐπαγομένου, ὡς τό,
'Ατρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλ-
10 λεύς.

μακρὸν δέ, ὡς τό,

ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' ἀεί-
ρας.

Εἰ δ' αὖ ἡ λέξις λήγει μὲν εἰς βραχὺ, μετὰ συμφώνου
15 δέ, εἰ μὲν ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται,
ἀεὶ μακρὸν τὸ βραχὺ τοῦτο ποιοῦσιν, ὡς τό,

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, πῇ μὲν βραχὺ, πῇ δέ μακρόν.

Καὶ βραχὺ μὲν, ὡς τό,

20 μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
μακρὸν δέ, ὡς τό,

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχρή, πίνοντά
περ ἔμπης.

Ἐπὶ τούτοις πάντες οἱ ἐμμέτρως γράφοντες κοινήν
25 συλλαβὴν ποιοῦσιν, ὅτε ἐν μέσῳ τῆς λέξεως συλλαβὴ
μὲν λήγει εἰς βραχὺ φωνῇεν, ἐπάγονται δὲ δύο σύμ-
φωνα, ὧν τὸ ἐν ἄφωνον, τόδ' ἕτερον ἀμετάβολον· καὶ
ἔτι τὴν αι καὶ οἱ δίφθογγον. Περὶ ὧν φησιν ὁ κα-
νὼν· ἡ αι καὶ ἡ οἱ δίφθογγος ἐν τέλει λέξεων εὐρι-
30 σκόμεναι, ἀντὶ βραχειῶν λογίζονται. Οὐκ αἰεὶ βραχεῖαν
ποιοῦσιν, ἀλλ' ὅταν ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος
ἄρχεται καὶ μακράν καὶ βραχεῖαν ποιοῦσιν, ὡς καὶ
ταύτας ταῖς κοιναῖς συναριθμεῖσθαι συλλαβαῖς. Ἐπὶ
δὲ περὶ βραχείας συλλαβῆς εἰδέναι δεῖ, ὅτι βραχείας
35 συλλαβῆς ἡγουμένης, καὶ μετ' αὐτὴν ἐνὸς τῶν ἐννέα
ἀφώνων ἐπομένου, καὶ ἀμεταβόλου ἐπαγομένου, εἰ μὲν

ἐν συλλήψει ἐστὶ τὸ ἀμετάβολον τῷ ἄφωνῳ, τουτέστιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς θεωρεῖται, καὶ βραχεῖαν καὶ μακρὰν δυνατόν τὴν ἡγουμένην συλλαβὴν εἶναι. Οἷόν ἐστι τό, ὕβρις, ἄγνός, Κάδμος, ἀκμή, ὄπλον, καὶ ἔτι σταθμός, ἀφνειός, ἀχλύς· οἷς δὴ συνα-5 πτίον καὶ τὸ ὕμνος, καὶ τὸ σκύμνος, καὶ σεμνός, καὶ δέμνιον καὶ λίμνη· ἐν τούτοις μόνοις κατὰ σύλληψιν δύο εὐφισκομένων ἀμεταβόλων. Τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ ὀλισθαίνειν τὴν γλῶτταν ἐν τοῖς ἀμεταβόλοις, ἐπειδὴ καὶ ὕγρα καλοῦνται καὶ μηδεμίαν ἐν 10 αὐτοῖς πάσχειν βραδύτητα. Εἰ δὲ καὶ ἐν διαστάσει, τουτέστιν, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἄφωνον τῇ βραχεῖᾳ συνάπτεται συλλαβῇ, τὸ δὲ ἀμετάβολον τῇ ἐπομένῃ, αἰετὶ μακρὰν δέχεσθαι ταύτην χρόνῳ, διὰ τὸ δεῖν πάντων βραδύτερα ταῦτα προφέρειν τὴν γλῶτταν, ἐπεὶ μὴ συνημ-15 μένως, ἀλλὰ διηρημένως ταῦτα προοίσει. Οἷόν ἐστι τό, ἐκλογή καὶ ἐκμελής καὶ ἐκνους, καὶ ἐκροή· οὐ γὰρ ε, καὶ μετὰ τοῦτο κλογή δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἐκ, εἴτα λογή, ὅπερ καὶ τὰ συλλαβίζοντα τῶν παιδαρίων ποιεῖ. Τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ δις τὸ αὐτὸ ἀμετάβολον 20 αἰετὶ ἐκτείνει, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ σύμφωνα δις κείμενα· οὐδέποτε γὰρ ἐν συλλήψει ταῦτα εὐρηγνται, ἀλλ' ἐν διαστάσει αἰετὶ· οἷον, κάββαλε, καὶ ἀγγελῶ, καὶ ἔδδειςσε, καὶ ἐκκόπτω, καὶ ἐλλάμπω, καὶ ἐμμένω, καὶ ἐννοῶ, καὶ ἐρρίψα, καὶ ἄττω· οὐ μὲν 25 ἀλλὰ καὶ δύο ἄφωνα κἂν μὴ τὰ αὐτὰ ᾗ, κἂν ἐν συλλήψει, κἂν ἐν διαστάσει ᾗ, ἐκτείνει· ἐν συλλήψει μὲν, οἷον ἀκτῆ, καὶ κόπτω, καὶ ἀφύς, καὶ ἀφθο-νος, καὶ ἀχθος· ἐν διαστάσει δέ, οἷόν ἐστι τὸ ὄγδοον, καὶ ὄγκος καὶ κόγχος. Καὶ τὸ σ δέ, παν-30 τὸς προηγουμένου συμφώνου, κἂν ἐν συλλήψει, κἂν ἐν διαστάσει ᾗ, ὅτι αἰετὶ ἐκτείνει, οὐδεὶς ἀγνοεῖ· πλὴν ἀνάγκη μέτρου, σπανίως δὲ καὶ τοῦτο, ἐστὶν ὅτε οὐκ ἐκτείνει, ὥς τό,

οἱ δὲ Ζέλειαν ξναιον, 35
οὐ γὰρ ᾗν ἄλλως γενέσθαι. Ἐκ δὲ τούτων συνάγουσι,

καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς πάντα μὲν τὰ ἐν διαστάσει ἐκτείνουσιν, οὐ μέντοι καὶ ἐν συλλήψει βραχεῖαν τηρεῖν τὴν συλλαβὴν δύνανται. Τὸ δὲ ἐκ δύο συμφώνων μὴ τῶν αὐτῶν, εἴρηται. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτε λέξεις ἑλληνικῇ, ἥτοι ἀπὸ δύο τῶν αὐτῶν συμφώνων ἄρχεται, ἢ εἰς δύο τὰ αὐτὰ καταλήγει· ἀπὸ διαφόρων μέντοι, καὶ εἰς διάφορα ἄρχεται καὶ λήγει· ἄρχεται μὲν, ὥς τό, σκάπτω, πλέκω καταλήγει δέ, ὥς τό, ἄλς, τίρυνς.

www.libtool.com.cn

ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

www.libtool.com.cn

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

M

ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΓΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΚΑΙ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τάληθῃ, καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος ἀπιστουμένην, καθειῖρξεν ὁ πατήρ, οἰκέτην αὐτῇ παρακαταστήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγέλλῃ αὐτῷ. Περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα, καὶ τὴν ἀφ' Ἡράκλειδους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. Νοητέον δέ, κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίλαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἡ Κασσάνδρα· τὸν δὲ ἀνῶθεν διηγούμενον ἅπαντα.

10

v. 1. Φράσω τὰ πάντα — ἀληθῶς· καὶ γὰρ ἐπιτατικῶς νοοῦμεν τὸ νῆ· ὥς τὸ νήχυτος καὶ νήδυμος.
— ἃ με πυνθάνη καὶ ἐρωτᾷς·

v. 2. ἐὰν δὲ ἐκτανθῇ τὸ ἔπος·

v. 3. συγχώρει δέσποτα. — οὐ γὰρ ἦν ἥσυχος κόρη· 15

v. 4. ἔλυσε τῶν προῤῥήσεων. — ὥς πρότερον — τὸ ποικίλον στόμα, λέγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ πολυμαθὲς τῶν αἰνιγμάτων· ἔωλον δὲ τὸ μάταιον, διὰ τὸ ὦ καὶ ε φιλόν.

v. 5. ἀλλὰ ἄσπετον ἐκχέασα — πολυῖστορον πάμμικτον 20
φωνήν.

v. 6. μαντικῶν, τῶν δαφνῶν σιτουμένων. — ἐμαντεύετο, ἐνθουσία — ἐκ τοῦ στόματος φωνήν·

v. 7. τῆς τραχείας Σφιγγός, ἡ σκοτεινῆς καὶ σκολιᾶς· παραβάλλει γὰρ αὐτὴν Σφιγγί, διὰ τὸ δυσνόητον· 25
ἔστι δὲ ὄνομα γυναικός. — φωνὴν ἐκμιμουμένην.

- v. 8. τοῦτων ἔκρινεν τῇ φυγῇ — καὶ δὲ ἐξουσί-
 σως κατέχευε. — τοῦτο οὐλοῦν
 v. 9. ἀκούεις ἄν, ὁ βασιλεῦ — καὶ ἀναλογιζόμενος.
 ἡ ἀριθμῶν τῇ διανοίᾳ· ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι κατὰ πέντε
 5 ἀριθμοῖν.
 v. 10. συνετῇ μετέρχου — δυσλύντους αἰνεμαίων.
 v. 11. ὁδούς ἐρευνᾷς — δακνὸν δὲ τῆς εὐμελείας· ἡ
 ὁδός.
 v. 12. εὐθείᾳ ὁδῷ τὰ ἐν τῷ σκότῳ ποδηγεῖ, εἰς φανε-
 10 ρὸν ἄγει.
 v. 13. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀφετηρίας· ἀντίστροφον
 δ' ἐστὶν τὸ σχῆμα, ἀντὶ βαλβίδος μήρινθον. — τὴν
 σχοῖνον ἀποδραμών.
 v. 14. ἀνέρχομαι τῶν ἀσαφῶν καὶ πλανίων — εἰς ἀφ-
 15 γήσεις λόγων.
 v. 15. πρώτην ἀποκόψας, κρούσας — κυρίως ἀφετη-
 ρίαν, καμπτόν, νῦν δὲ ἀρχήν· — καθάπερ ταχύς
 δρομεύς.
 v. 16. ἡ μὲν ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε — ὅρους ἀνατόλι-
 20 κοῦ τοῦ ἄκρον, ἡ ἀκρωτήριον, ὅπερ ἐστὶν παρ' ὠκεα-
 νόν.
 v. 17. ταχέειν ὑπερίπτατο — τοῖς τοῦ Διὸς ἱπποῦ πτε-
 ροῖς.
 v. 18. τὸν Λαομέδοντος παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Πριάμου·
 25 ἐν ταῖς κοίταις — τῆς ἐν τῷ Ὀδκεανῷ νήσου, πλησίον.
 v. 19. καταλιπούσα τὸν σὸν — ὁμοπάτριον, οὐχ ὁμο-
 μήτριον ἀδελφόν.
 v. 20. οἱ δὲ τὰ σχοινία τῆς τετραμένης παρὰ τὸ ὤσω
 μέλλοντα. — τὰ γαλήνης παρεκτικά — πέτρας τῆς τε-
 30 τριμένης.
 v. 21. οἱ ναῦται ἀπεχώριζον, ἔλυνον — καὶ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἀπέτρεχον· — εὐβοϊκὴ ἢ διάλεκτος· (et in marg.
 βιωτικόν ἐστι τὸ ἐσχάζοσαν).
 v. 22. νῦν τὰ ἀπόγεια σχοινία· κυρίως δὲ τὰς ἀγκύρας.
 35 — τὴν θάλασσαν, ἥτοι τὸν Ἑλλήσποντον· διὰ τὰ περὶ
 τῆς Ἑλένης μυθεύμενα, ὅτι παρθένοι αὐτῇ θύονται.

- v. 22. αἱ νῆες· λούλοσ· ὀηρόν πολύκουν· ἀντὶ τοῦ πολύποδος. — ἔτυπον τοῖς εὐοφθαλμοῖς κώκαις.
- v. 24. καὶ νῆες λευκῷ χρώματι πεχοισμέναι, ὡς πελαργός· — αἱ Τρωϊκαί· ἔστι γὰρ ἡ Φαλάκρα ὄρος Τροίας· ἐξ οὗ κατασκευάσας ὁ Πάρις τὰς ναῦς, ὡς φαλα-δ κρόν ἐποίησε τὸν τόκον.
- v. 25. ἔπερ ἄνω τῶν Καλυδωνῶν νῆσαν τῆς Τροίας — τὰ λευκὰ ἀπλοῦσαι ἱστία, ἄρμενα· διὰ τὸ στελλέσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων.
- v. 26. ἀκροστόλια, οἷον ἄθλαστα κατὰ εὐφημισμὸν· 10 πᾶσι ἱστία. — ἐξημμένους, ἡλωμένους.
- v. 27. διανγοῦς, θερμοῦ — ταχέαις πνοαῖς.
- v. 28. ἡ δὲ τὸ μανιῶδες ἀνολέασα — μαντικὸν ἢ ἐν-θουσιαστικὸν στόμα.
- v. 29. ἀπὸ τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν· ἔστι δὲ ὄρος 15 Τροίας, ὅπου ἔπεσεν ἡ Ἄτη. — τῶν βουπλανοκτί-στων ἄκρων.
- v. 30. Τοιούτων ἐξ ἀρχῆς — ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπῶν· Ἀλεξάνδρα δέ, διὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας· παρθένος γάρ ἔστι· γράφεται δὲ καὶ γόων, θρήνων. 20
- v. 31. φεῦ· φεῦ· ταλαίπωρε τροφὴ ἀναθρεψαμένη, πε-φλεγμένη.
- v. 32. καὶ πρώην μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν. — πο-λεμικὸν φέρουσιν οὐλαμόν, ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερο-μέναις· οὐλαμὸς δὲ ἔστι τάξις πολεμική. 25
- v. 33. τοῦ Ἡρακλέους· λέοντος μὲν, διὰ τὸ ἀνδρεῖον· τριεσπέρου δέ, ὅτι τρεῖς νύκτας συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλκμήνῃ· — ὅντινα πάλαι γνα-θμοῖς, ἀκαῖς.
- v. 34. τοῦ Ποσειδῶνος κατέπιεν, ἠφάνισεν· — τραχὺς 30 κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χαροπότητα.
- v. 35. ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαιρεῖν τὸ κῆτος· — τῶν ἐγκατάων ἀναπεμπόμενος, φλογιζόμενος, φλεγό-μενος.
- v. 36. τῷ θερμῷ κύτει τοῦ κήτους, τῷ διαπύρρῳ τῆς 35

γαστροῦς — ἀπλήκτοις ἀνέυ πυρός καιομένοις·
— ἀνθραξι, πυραῖς.

97. τὰς τριχάς ἐρρευσεν, ἔσκαψεν — τῆς κεφαλῆς
— ἔδραμι.

98. ὁ Ἡρακλῆς· ὁ τὰ τέκνα φθάσας ὑπνύλλαν χιρ-
κούς ἐκ Μεγάρων αὐτοῦ υἱούς τοὺς τέσσαρας ἀπὸ
τῆς ἀναβάσεως τοῦ Κερβέρου· — ὁ φθορῶς καὶ
πορθητής τῆς ἑμῆς πατρίδος.

99. τὴν Ἡραν λέγει· φασὶ γὰρ αὐτὴν θηλάσασαι· —

10 μὴ τιρωσκομένην, παρόσον θεὸς ἐστὶ· — ἰσχυρῶς.

40. βαλὼν τῷ βέλει· — στήθος· — ἐν τῷ σταθέῳ ἢ
ἀγῶνι — μέσον.

41. τοῦ Διὸς· ταῖς χερσίν· — κατασχὼν τὸ σῶμα,
ἢ ἀποκινήσας.

15 42. παρὰ τὸν ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον — παρὰ
τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον ἐν Ὀλυμπίᾳ· —
ὄπου τοῦ Γίγαντος.

43. ὁ ταράξιππός ἐστιν· ὁ τοὺς ἵππους ταράττων
ἐν τῷ τρέχειν· — Ἰσχένου μνημεῖον· Ἰσχευος δὲ ἐστὶ

20 Γίγαντος υἱός· ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἰερέας.

44. ὁ τὴν τῆς θαλάσσης τῆς Ῥωμαϊκῆς (in marg.
Ἰταλικῆς) τὰ βάθη, καταδύσεις, κοιλότητας, λιμένας·

45. τὰ στενὰ περιβλεπομένην, ἐπιτηροῦσαν — τὴν
Σκύλλαν λέγει.

25 46. ἀνελὼν ὑπὲρ ἄνω τοῦ σπηλαίου — ἀργεῦουσιν,
ἀλιεύουσιν ἰχθῦς.

47. τὴν Σκύλλαν, τὴν ταυροκτόνον· ταυροφάγον
ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον προσέλαβεν τὸ σ· —
ἦντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν.

30 48. τὰς σάρκας κατακάων — λαμπάσιν ἀνθοκοδόμη-
σεν καὶ ἐσωμάτωσεν καὶ ἐξωποίησεν.

49. τὴν Περσεφόνην οὐ φοβουμένην — καταχθονίαν θεάν.

50. ὄντινά ποτα ἀνεῖλεν — τῇ ἀνέυ ξίφους βλάβῃ.

35 51. ὁ νεκρός, τὸν Ἄϊδην — ἀντὶ τοῦ, ἤδη τελευτήσας,
φιλοφρονοῦμενος· λέγει δὲ τὸν Νέεσσον· ἤδη, πότε.

- v. 52. θανάσιμα σε, ταλαίπωρα, ἀδίκη — ἐκ θαυτίρου
καιομένην.
- v. 53. ταῖς τοῦ ἀπογόνου Ἀλεκου· λέγει δέ, ἡ ταῖς
Νεοπτολέμου, ἢ πρότερον Τελαμῶνος καὶ Πηλείδης·
ἢ διὰ ἀναφύεσθαι ὁ ἑκατόν, τὸν δούρειον κύβητα
σε, πρὸς Πάριον καὶ Ἀλεκὸν — καὶ τοῖς τοῦ Τη-
τάλου.
- v. 54. κόρην Ἡλίδος ἢ πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν ὁ Πέ-
λοψ. — κατοικοῦσι, φυλάττουσιν — τῇ σκοπῇ,
τῇ τέφρῃ ἢ στακτῇ. 10
- v. 55. τοῦ καταποθέντος ἢ κατακαέντος παιδός· — τῇ
σκοπῇ τὸ σῶμα. — (in marg. περὶ τοῦ Πέλοπος
λέγει.)
- v. 56. τοῖς τοῦ Τεστάρου — βουφόρβου οἵστοις (in
marg. ἐξ Ἡρακλέους γὰρ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης τὰ τό-15
ξα μεθ' ὧν κατεπολέμησε τὸν Ἀλέξανδρον).
- v. 57. τὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς — ἡ μεγαλόζηλος, ἡ
ξηλότυπος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, Οἰνάνη.
- v. 58. ἀποστείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον τὸν
Οἰνάνης υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου — τῆς πατρίδος. 20
- v. 59. ἀπάξει ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς, μέμψεσιν μαι-
νομένην.
- v. 60. τῶν τε κοιτῶν ἢ εὐνῶν ἕνεκα — καὶ τῶν ξένων
καὶ ἀδίκων γάμων.
- v. 61. αὐτὴ δὲ λατρικῆς καὶ φαρμάκων ἔμπειρος, Ἰδρις 25
— τὸ οὐ θεραπεύσιμον.
- v. 62. τραῦμα ἰδοῦσα — τοῦ συγκοίτου — χαλεπὸν.
- v. 63. ταῖς γιγαντοφθόροις, ταῖς τοὺς γίγαντας ἀνε-
λούσαις, λέγει δὲ τοῦ Ἡρακλέους· — ἀκίσι τῶν βε-
λῶν βεβλημένου. 30
- v. 64. πρὸς τοῦ ὁμοτέχνου Φιλοκτήτου· τοξόται γὰρ
ἀμφοτέρω· (in marg. Ἀλέξανδρος καὶ Φιλοκτήτης)
— κοινὸν σχῆμα θάνατον.
- v. 65. ἀπ' ἄκρων τῶν πύργων — νεωστὶ δαμασθέντα,
ὃ ἐστὶν φονευθέντα, νεοσφαγῇ, νεκρὸν. 35

- v. 66. μετὰ ἤχου ἐκρίφατο — ἐπὶ κεφαλὴν κατανε-
χθὲν τὸ σῶμα.
- v. 67. τῇ δὲ ἀγκυῇ τοῦ τετυνηκότος — ἀγρονομένη, κατ-
εχόμενη, μεταφορικῶς.
- 5 v. 68. τῆς φυχῇν περιανέοντι, ἐκπεινυμένῃ.
- v. 69. στενάζω, στενάζω σε — ξύλου, δόρατος· παρό-
σον τρίτον ἐπορθήθη τὸ Ἰλιον.
- v. 70. πάλιν πρὸς μάχην — καὶ διαρπαγὰς οἴκων.
- v. 71. καὶ πῦρ ἐκαστραπτουσάν, προορρωμένην — ἀφα-
10 νιστήριον, ἀδηλοποιόν.
- v. 72. στενάζω σε, ὦ πάτρα — τῆς Ἡλέκτρας, θυγα-
τρός Ἀτλαντος καὶ Πηλεΐδης, ἀφ' ἧς Ζεὺς ἐτέκνασε
Δάρδανον.
- v. 73. τοῦ κολυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἡλέκτρας Δαρδανίου,
15 παρὰ τὸ κέλεσθαι. — δευτεῖς ποτὲ ἐν τῇ σχεδίᾳ, ἐφ'
ἧς ἀπὸ Σαμοθράκης.
- v. 74. ὥσπερ ζῶν θαλάσσιον, μᾶλλον δ' ἐν Ἰστρῷ τῷ
ποταμῷ· τὸ νῦν λεγόμενον Δαρδανίανον· (sic) —
ἀπὸ Ἰστρου — τέσσαρα σέλη ἔχων, τετράπους· τοῦ-
20 το δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν τῇ
σχεδίᾳ, πρὸς ἰσότητα.
- v. 75. τῷ δέσματι· μονήρης δέ, διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ χρη-
σασθαι· (et in marg. πρὸς μίαν ἡμέραν ζῶν, καὶ
ὅψε τελευτῶν)· — περικαλύψας, περιεκαπέσας σῶμα.
- 25 v. 76. ἀπὸ Πειθυμνίας πόλεως Κρητικῆς — ὡς κέκφορ,
ὅπερ ἐστὶ εἶδος ὀρνέου — ἐκολύμβησε.
- v. 77. σπήλαιον ἐν Θράκῃ τῆς Ἡρας, ἢ ἱερὸν τῆς Ἐκά-
της ἐν Σαμοθράκῃ — τῆς Ἐκάτης· κύνας γὰρ αὐτῇ
ἔθνον· — πλεονάζει τὸ σ, ὡς εἴρηται.
- 30 v. 78. καταλιπὼν τὸ ἰσχυρόν καὶ σκοτεινὸν οἶκον·
— (ὄνομα ἔθνου in marg.) δαιμόνων περὶ τὴν
Ῥίαν· τὸ δὲ Σάκον, ὄρος Σαμοθράκης· (in marg.
Σάκον· κατὰ συστολήν τοῦ μ.)
- v. 79. ἤνικα ἄμμον ἐποίησεν ἅπασαν κατακλύσας τὴν
85 γῆν.

- v. 80. τοῦ ~~ἀνδρ~~ βλάτων, ἡλῶν, φοφῶν — κατακλι-
σμός· — οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ.
- v. 81. οἱ ~~πύργῳ~~ κατέκτανον — οὗτοι δὲ ἐσχάτην.
- v. 82. ἐκολύμβων μοῖραν — πρὸ ὀφθαλμῶν βλέποντες.
- v. 83. τὴν δρὸν δὲ καὶ τοὺς καρπούς αὐτῆς — καὶ δὲ
ἡδὺν βότρυν.
- v. 84. φάλαινα, εἶδος φώκης, καὶ αἱ θειφῖνες —
αἰτίνες ἐπὶ τῶν ἀρξένων.
- v. 85. ἐτρέφοντο αἱ φῶκαι· εἰσι δὲ θαλάσσια θηρία —
κοίτας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώπων· (in marg. ὀρμῶσαι). 10
- v. 86. βλέψω τρέχοντα — κορμόν· λέγει δὲ Ἀλέξαν-
δρον τὸν Πάριον, διὰ τὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄναρ· —
ἐπληρμένον, καὶ τὴν ψυχὴν μετέωρον.
- v. 87. τῆς δειλῆς — εἰς ἀρπαγὴν· καλεῖ δὲ περιστερὰν
τὴν Ἑλένην. — τῆς ἀναιδιστάτης Ἑλένης· κατὰ τὸν 15
Ὀμηρικὸν στίχον,
Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου·
Πέφνη δέ, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ὅθεν ὤρ-
ματο ἡ Ἑλένη· ἡ πεφναία, ἀπὸ τοῦ πάντας φο-
νεύειν· πρόξενος γὰρ ὀλέθρου. 20
- v. 88. ἦντινα ὁ γῦψ, ἡ ὁ αἰτός, ἡ κύκνος· τόργος
δὲ κυρίως ὁ γῦψ· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει, ὃν μι-
μησάμενος ὁ Ζεὺς, συνεμύγη τῇ Αἰδῇ, ἀφ' ἧς ἡ
Ἑλένη. — ὁ ἐν ὑδροῖς τόποις διατρίβων· ὁ ἐν ὕδατι
διαιτῶμενος — γενναῖ. 25
- v. 89. τῷ τοῦ ὠοῦ ὀστράκῳ· τῷ καλύμματι, καὶ ὑμέ-
νι τοῦ ὠοῦ· διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐκ ζῶον (sic)
ἐγεννήσαντο ἡ τε Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς· — πε-
ριφερές, στρογγυλοειδές — ὀστράκῳ περικεκλισμέ-
νην. 30
- v. 90. Καὶ δὴ σε ναύτην, ὧ Ἀλέξανδρε· — ἡ εἰς τὸν
Ἄϊδην ἀπόδοσις ἐν Ταινάρῳ τῆς Λακωνικῆς, δι' ἧς
ὁ Πάρις ἤμελλεν τὴν Ἑλένην ἀρπάζειν.
- v. 91. ἡ ἀπόδοσις — δειλὸν ἢ ἄρπαγα· ἔστι δὲ εἶδος
ἀετοῦ· τοὺς γὰρ δειλοὺς πυγάρους ἔλεγον οἱ ἀρχαῖ· 35

- οι καὶ μελαμύγους τοὺς ἀνδρείους. — οὐ τοῦ πα-
 τρός μάνδρα καὶ ἐκασίης.
- v. 92. πατοῦντα βουνῶν, παράγαντα τράχηον —
 βουστασιῶν ξενοδοχίαι.
57. 93. ὡς τοῦ προτέρου κάλλους — θυμὸς ὁ μέγιστος,
 ἡ τράπεζα, ὡς τὰ θύη δεχομένη — τὸν κριτὴν, τὸν
 τραπεζίτην, τὸν ἀργυρογνώμονα, τὸν Ἀλέξανδρον —
 παρόδον τὰς τρεῖς θεάς ἔκρινεν, Ἡραν, Ἀθηνᾶν,
 Ἀφροδίτην.
- 10 v. 94. ἀλλὰ τῶν ὁρῶν μὲν τῆς Τροίας, ἡ Φρυγίας —
 τόπος τῆς Λακωνικῆς οὕτω καλούμενος.
- v. 95. καὶ τῆς καλαύροπος ἡ τοῦ πτύου — περάσεις·
 ἔστι δὲ τόπος Λακωνικῆς ἡ Μάλια· ὡς φῆσιν ὁ
 Ποιητής·
- 15 μῆκος δὲ λίθου μέγα κῦμ' ἀποέργει
 — ἀντὶ δὲ τῆς εὐτροφου καὶ θρεατικῆς. — φάτης.
- v. 96. τῆς τῶν θρεμμάτων ἡ προβάτων κοιμήσεως, —
 καὶ τῆς χειρσαίου — τοῦ πτύου, τῆς καλαύροπος.
- v. 97. βαρβαρικὸν πλοῖον ἀπάξει — αἱ νῆες· ὁ γὰρ
- 20 Φέρεκλος αὐτὰς εἰργάσατο.
- v. 98. διςτὰς θυρίδας· παρὰ τὸ σέλας ἐμβάλλειν· ἔστι
 δὲ ὄνομα τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς· — καὶ
 ἀπὸ τόπου Λακωνικῆς.
- v. 99. ἐν αἷς πόλεσιν ἡ θυρίσιν — πρὸς τὰ κύματα,
- 25 ἡ τοὺς τραχεῖς καὶ ἀλιμένους τόπους, παρὰ τὸ κεκυ-
 φῶσθαι· — κρατήσας, ἡ ἀφήςσας, βαλὼν·
- v. 100. τῆς ναὸς τὰς ἀγκύρας — πλημύρας· κλύδω-
 νος, ζάλης, τῆς ὁρμῆς τῆς θαλάσσης.
- v. 101. ἀναπαύσεις, κοιμήσεις, τῶν σκαλῶν, τῶν
- 30 κινήσεων ὁρμήσεις — ἐννεάπλοιον στόλον, ἡ παρὰ
 τὴν θῖνα (et in marg. λείπει τὸ πρὸς ἐὰν θῖνα
 φάσσωνα γράφεται).
- v. 102. καὶ τὴν πολύνυμφον ἡ κακόνυμφον δάμαλιν
 Ἑλένην — ἀρκάσας ὁ Ἀλέξανδρος.
- 35 v. 103. δύο παιδων· λέγει δὲ Ἑρμιόνην καὶ Ἰφιγέ-
 νειαν. — ἐστειρωμένην, ἡλλοτριωμένην τόκοις.

- v. 104. καὶ δευτέρῃ ἀπαγῇ τὴν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου·
εἰς παγίδα, ἢ εἰς δίκτυον. — ἔθεντο παγῶν.
- v. 105. ληίστην, αἰχμάλωτον ἐμπιστεύσαν — τὸ τοῦ
θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τοῦ Ἑρμῆος.
- v. 106. ἐν θαλάσiais αὐτῶ καλουμέναις· τὸ δὲ ἄρροι, δ
γεωστί· (in marg. γεωστὶ ταῖς Βάγκαις) — προβά-
των ἀπαρχάς.
- v. 107. καίουσιν ἐν θαλασσίαις ψήφαις, ἀπὸ τοῦ
κρούεσθαι· — καὶ Δύνη, τῇ Ἰνοῖ, ἀπὸ τοῦ δύναι·
β' ἀντὶ τοῦ δ, θαρκεῖς. 10
- v. 108. δραμῇ — τόπος Πελοποννήσου — τόπος Πε-
λοποννήσου ἢ Λακωνικῆς.
- v. 109. διάπυρος κυνηγός, χαίρων — θηράματι.
- v. 110. ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ — ἐκχέας τὸν
πόθον. 15
- v. 111. τῆς Ἀττικῆς — διφυοῦς ἀνδρὸς — βασιλείας.
- v. 112. τὴν δευτέραν καὶ παλαιὰν ἢ ματαίαν — οὐ
θεάσῃ μίξιν.
- v. 113. παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα — καὶ ἐκ τῶν
ὄνειράτων. 20
- v. 114. κεναῖς ψηλαφῶν· — ἀγκάλαις κοίτας.
- v. 115. οὐδαμῶς γὰρ σε συνεύνου — ὁ Πρωτεύς —
Φλεγραια δέ, πόλις Θράκης· ἐξ ἧς γενομένη τοῦ
Πρωτέως γυνὴ Τορώνη· ἐν ἣ πόλει ἐφλέγησαν οἱ
Γίγαντες. 25
- v. 116. ὁ κατηφής· Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως· —
φῖτιν γέλως ἀπεχθάνεται καὶ δάκρυον.
- v. 117. ἄπειρος ὑπάρχει — καὶ στερισκόμενος ἢ στε-
ρούμενος.
- v. 118. ἀμφοτέροιον — εἰς τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας. 30
- v. 119. τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νεῖλου ῥεύμα-
σιν — ἐδκεπασμένην.
- v. 120. εἰς τὴν ξηρὰν περάσας — ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ
νηός.
- v. 121. ἀλλ' ἀπάτητον ἔρημον ὁδόν. 35

- v. 122. προκτῆρας ἐν μικρῷ σπηλαίῳ — διακρήσας,
τροπήσας — καταδύσας.
- v. 123. κἀταθέν τῆς θαλάσσης — ὅδους διεῖλεν.
- v. 124. τῶν τέκνων ἡφυγόν· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτίως,
5 Τρωῖλος καὶ Τηλέγονος. — κατακάλαιον γὰρ τοὺς
ἐόνους.
- v. 125. καὶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι ἀνατίμωσας — τὰς
παρακλήσεις.
- v. 126. στήσαι καλιμαόρευτον εἰς τὸν Ἀλγυπτον, ὅθεν
10 ἐκλάνη· (in marg. ὅθεν· ἀπὸ τῆς Ἀλγύπτου.)
- v. 127. εἰς πόλιν Θρόακας ἐκῆλθε — τῶν Γυγάντων τὴν
πατρίδα.
- v. 128. ἐκείνός σε, ὅσπερ τις Γουνεύς· οὗτος δὲ ὁ
Γουνεύς, Ἄραψ τὸ γένος, δικαιοτάτος ὢν, τοὺς Φοί-
15 νικας καὶ Βαβυλωνίους στασιώδως ἔχοντας, μετήλ-
λαξε πρὸς εἰρήνην πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμράμιδος. —
πράκτωρ δικαιοσύνης.
- v. 129. τῆς Θέμιδος ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάντας
ἐφορᾷ (in marg. οὐ γενεαλογῶν εἰσηκεν) — τῆς κατ'
20 Ἰχθυον βαينوύσης, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορώσης,
ἥτις ἔστιν ἡ Θέμις, ἐν Ἰχθυαῖς γὰρ τῆς Μακεδονίας
διέτριβεν.
- v. 130. λουδορήσας χαλεπά — χωρίσει τῶν γάμων.
- v. 131. ἐπιθυμοῦντα τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης, —
25 ἐκβαλὼν περιστερεῶς.
- v. 132. ὀνόματα κύρια ἢ Ἰλιεῖς τὸ γένος.
- v. 133. τοῖς χρησμοῖς δοξάζοντας, τιμῶντας — οὐκ
εὐλαβούμενος.
- v. 134. οὐδ' Ἀνθίως ἐπιθυμίας — οὐδὲ τὸν ἀλλοτρι-
30 οῖς ὁμοτράπεζον — λέγει δὲ τὸ ἅλας (in marg. σύν-
δεικνον).
- v. 135. Τοῦ Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἀλμυ-
ρά — τὴν ἅλα, δι' αὐτῆς γὰρ ἀγνίζονται.
- v. 136. ἐκαρτέρεις τῶν θεῶν ἀμαρτωλὸς ἐκβῆναι τῇ
35 δικαιοσύνῃ.

- v. 137. ἀποτίσας τὴν τρέψαν Μενέαν — καὶ ἀν-
τρέψας τὸν νόμον.
- v. 138. ἄρκεται τροφῶν Ἀλεξάνδρου — ἐκμιμνύμενος
ταῖς τροφαῖς.
- v. 139. κυνηήσεις μὲν γὰρ εἰς μάταιον ἢ κρούσεις, δ
ψηλαφήσεις — τὸν κτύπον τῆς νευρᾶς ἀπὸ κυρ-
μίας εἰς κενὴν κρούσεις τὰς χορδὰς.
- v. 140. οὐκ ἐπὶ σίτῳ, οὐκ ἐπὶ δώροις — κινθάρων
μέλῃ.
- v. 141. θρηναῖν δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρώην τεφρωθεῖ- 10
σαν ὑφ' Ἡρακλέους.
- v. 142. ἐλεύσῃ ἐν ταῖς χερσὶν εἶδωλον — ἐν ἀγκάλαις
φέρων.
- v. 143. τῆς πέντε γραμμῆς ἀνδράσιν — Βάκχης,
Μαινάδος Ἑλένης, ἀπὸ Πλευρώνος πόλης (sic). 15
- v. 144. αἱ Μοῖραι· χαλαὶ δὲ παραδίδονται, ὅτι οὐ
ταχέως μετέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἢ βλαπτι-
καὶ καὶ χαλεπαί. — ἄνδρας, συγκοίτους· ἔγγονοι,
ἀπόγονοι.
- v. 145. ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίρασαν — παλαιᾷς θαλάσ- 20
σσης, λέγει δὲ τῆς Τηθύος.
- v. 146. πέντε γὰρ ἔγρημαν τῇ Ἑλένῃ· εὐωχεῖσθαι, μερ-
σασθαι γάμων.
- v. 147. δύο μὲν ἄρπαγας ἰδεῖν λύκους· (in marg. αὐ-
γάσαι, βλέπει· ὥς καὶ Ἡσίοδος.) 25
- v. 148. ταχεῖς· ἔστιν δὲ εἶδος ἀετοῦ — ἀετοὺς δ'εὐδε-
κεῖς· ἦτοι τοὺς ἀετοὺς εὐοφθάλμους εἶπεν, ἢ αὐτῆς
τῆς Ἑλένης εὐῶπος οὖσης.
- v. 149. τὸν Μενέλαον ἐκ τόπου Λιβυκοῦ· Πλυνὸς γὰρ
χωρίον Λιβύης· — καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Λακω- 30
νικῆς· ἀπὸ Λακεδαιμονος· Κᾶρες γὰρ ᾔκουσιν τὴν Λα-
κεδαίμονα.
- v. 150. βλαστήσαντα ἐκ ὄλης — ἐπειδὴ ἡ μήτηρ Μενε-
λάου Ἀερόπη Κορήσσει ἦν.
- v. 151. Ἥλειον, ἀπὸ τῆς Ἥλιδος, οὐ Πελοποννήσιον — 35
ἀκραιφνή ταῖς γοναῖς.

- v. 152. οὔτινος τὸν πάππον Πέλοπα ἐν διαγόσιν — ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἑννης πόλιν Σικελικῆς.
- v. 153. ἡ δραστήρια· ἔνιοι δὲ ἀπὸ κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ ὄνομα... — δαίμων ἐν Ἀρκαδίᾳ. λέγει δὲ τὴν Δήμη-
 5 τραν — ἀπὸ πόλεως παρὰ Θουρίοις οὕτω τιμωμένη
 ξίφη φέρουσα.
- v. 154. πολύσαρκα ἢ ἄσαρκα, στερητικοῦ τοῦ α — εἰς μικρὰ διακόπτουσα· — κατέφαγεν τῷ φάρυγγι.
- v. 155. τὴν ὠμοπλάτην — ἐσθίουσα, ἀπὸ τῆς δαιτός.
- 10 v. 156. ἐπειδὴ κατακοπεῖς ἀνέζησε.
- v. 157. τοῦ Ποσειδῶνος οἶον ἀλιμέδοντος — ἤρπαξε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν.
- v. 158. ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς — εἰς τὴν γῆν τῶν Λετρίνων. Λέτρινα δὲ πόλις Ἡλίδος.
- 15 v. 159. ὁμαλὴν — δραμούμενον, ἡνιοχῆσοντα, ἡ ἀλῆ-
 σοντα — ὄνομα κύριον τοῦ Μόλπιδος τὴν πέτραν.
- v. 160. τοῦ τῷ Διὶ σφαγιασθέντος τὸ σῶμα χάριν ὀμ-
 βρον.
- v. 161. τὸν Οἰνόμαον τὸν ἀνγρηκότα τοὺς Ἴκποδα-
 20 μείας μνηστῆρας — φθείροντα ταῖς γαμβροκτόνοις.
- v. 162. βουλευμασιν ἀκαθάρτοις — Καδμῖλος, ὁ Ἐρ-
 μῆς ἐν Τυφέρνηι· Ἐρμού δὲ υἱὸς καὶ Μυρτοῦς τῆς Ἀμαζόνος, ὁ Μυρτίλος.
- v. 163. ἐτύρευσε — τὸν δὲ ἔσχατον — ἐκπιὼν ποτή-
 25 ριον.
- v. 164. τοὺς ἀπὸ τινος συμβεβηκότος τεθέντας ὑπεῖς-
 ἤλθεν — τῆς θαλάσσης τοὺς οἴκους.
- v. 165. πάμφθαρτον μολυσμὸν — ἐπιβλαβῇ ἀρήσας (sic)
 παρὰ τὴν θωγὴν τῇ γενεᾷ.
- 30 v. 166. ὁ τὴν τοῖς ποσὶν ταχεῖαν ἢ λευκὴν, ὄνομα Ἰπ-
 πον Οἰνομάου — ἡνιοχῶν.
- v. 167. καὶ τὴν τοῖς ποσὶν· ὄνομα Ἰππον Οἰνομάου·
 — παραπλησίαν ταῖς τοῦ βορῆα θυγατράσιν.
- v. 168. τὸν δὲ δὴ τέταρτον ἀδελφὸν θειάσεται.
- 35 v. 169. τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἰσχυροῦ — ὄντινα τὸν
 Ἀγίφοβον τῶν συγγόνων.

- v. 170. τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέξανδρον ὁ Διήφοβος
γαμεῖ Ἑλένην.
- v. 171. λαβόντα ὀνομάσουσιν· ἐν δὲ τοῖς στρώμασιν.
- v. 172. τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον· λέγει δὲ τὸν
Ἀχιλλέα, ἐστραμμένον. 5
- v. 173. εἰδωλοπλάττοντι κατὰ τοὺς ὕπνους — ἐρεθίδει
σώματι, μέλει.
- v. 174. τὸν Ἀχιλλέα· μετὰ γὰρ θάνατον, μυθεύονται,
ὅτι ἡγάγετο Μήδειαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων νῆ-
σοις εἰς γυναῖκα — ἄνδρα τῆς Μηδείας· ἀπὸ Κυ-10
ταίας πόλης Κολχίδος (in marg. Σκυθικῆς).
- v. 175. τῆς Μηδείας, τῆς ἐπιμανείσης τῷ Ἰάσονι· —
Οἰωνῶν ἑκαλεῖτο ἡ Αἰγίνα· ἀφ' ἧς ἔφυγεν ὁ Πηλεὺς
φονεύσας τὸν ἀδελφὸν Φῶκον.
- v. 176. μυρμήκων· ὅτι ἔξ πόδας ἔχουσιν οἱ μύρμηκες 15
— εἰς ἄνδρας μεταβαλὼν ὄχλον.
- v. 177. Θεσσαλικὸν γίγαντα· λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα —
ἀντὶ τοῦ γενεᾶ ὁ πατήρ.
- v. 178. λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἐπὶ τὰ παῖδας ἄρρενας ἐκ
Πηλέως ἐσχγκέναι — σποδιᾶ, σπινθῆρι, ἄνθρακι — 20
καίοντων· τοὺς γὰρ ἔξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνείλεν.
- v. 179. μόνον τὸν Ἀχιλλέα, τὴν καλοῦσαν — ἐκφυγόντα
τὴν καῦσιν.
- v. 180. καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ὀπισθόρμητος παλινὸ-
στος, ἐπανελθὼν, ὑποστραφεῖς. 25
- v. 181. τοὺς Ἑλληνας λέγει — φωλεῶν, καταδύσεων ἐλ-
κυσας.
- v. 182. ὥσπερ νεώτερος τὸ οἶκημα· καὶ γὰρ ὑπὸ κα-
πνῶν ταράσσονται αἱ σφῆκες.
- v. 183. τὴν Ἰφιγένειαν, ἥτις λέγεται γεννηθῆσαι τὸν 30
Πυρρὸν· καὶ γὰρ κατὰ τινὰς ὁ Πύρρος ἐκ ταύτης
— τοῦ Νεοπτολέμου.
- v. 184. ἀνέμοις· νῦν σφαγιάσαντες οἱ ὠμοβόροι, οἱ
ὠμά τὰ κρέα ἐσθίοντες.
- v. 185. τοῦ ἀπὸ τοῦ Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν 35
Νεοπτόλεμον. — τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην.

- ν. 186. ἦντινα Ἰφηγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεύς· τῆς
Σκυθικῆς θαλάσσης· Σαλμυδησὸς γὰρ κόλπος τῆς
Σκυθίας.
- ν. 187. ἔσω ζητῶν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν κατατομηθεῖ-
5 σαν, ἢ τὴν κατατομοῦσαν, πρὸς διάφορον τόνον.
- ν. 188. ἐπὶ πολὺν χρόνον — Λευκὴν· ἔστι δὲ νῆσος
ἀπὸ πολλῶν πελάργων· — οἰκῆσει τὴν Λευκὴν νῆσον
τὴν ἐν Ἰστρῳ τῷ ποταμῷ.
- ν. 189. ὄνομα λίμνης ἢ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἰστρος ἐκ-
10 δίδωσι. — πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥευμάτων.
- ν. 190. ποθῶν τὴν γυναικα Ἰφηγένειαν, ἦντινά ποτε ἐν
ταῖς σφαγαῖς, — ἡ ἔλαφος.
- ν. 191. τὸν τράχηλον ἢ λαιμὸν προτείνασα, — τοῦ
ξίφους ἐλευθερώσει.
- 15 ν. 192. βαθὺς δὲ δρόμος ἐκ τοῦ λιμένος, ἢ αἰγιαλός,
μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Σκυθίας, Ἀχιλλεῖος λεχθή-
σεται.
- ν. 193. ἡρῆμαμένος — τοῖς αἰγιαλοῖς — ὁ Ἀχιλ-
λεῖος δρόμος.
- 20 ν. 194. στενάζοντος τὰς βλάβας, καὶ ματαίαν πορείαν.
- ν. 195. καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βωμῷ — μετα-
μορφωθείσαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος εἰς γραῦν· ἢ γραῖαν
σφαγείων, ἐν σφαγαῖς γηγράσασαν.
- ν. 196. τὴν γεγηρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις· ἢ τὴν
25 μεταβληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι
ὑπὸ Ἑλλήνων. — τῶν σφαγίων καὶ τῶν χερνίβων
πλησίον.
- ν. 197. καὶ τοῦ παφλάζοντος Ἰδίου πλησίον ἐκ τῶν
βυθῶν τῇ φλογί· κρατῆρα δὲ Ἰδίου λέγει τὸν λέ-
30 βητα, διὰ τὸ εἰς αὐτὸν κατασφάζεσθαι τοὺς ξένους.
- ν. 198. τοῦ κρατῆρος· Ἰδίου πλησίον, ἀπὸ κοινοῦ·
λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν τοὺς ξένους κατασφάτ-
τεσθαι. — ὄντινα κρατῆρα ἢ Περσεφόνῃ ἔψει —
νεκρῶν.
- 35 ν. 199. τὰς σάρκας εἰς λέβητα βάλλουσα — τῇ μαγει-
ρίᾳ, τῇ ξενοκτονίᾳ.

- v. 200 καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐνδιατρίψει εἰς τὸν χώρον
— θρηνῶν — τὸν Σκύθην.
- v. 201. εἰς πέντε χρόνους καὶ ἐνιαυτοὺς· πλειῶν δὲ
ἢ εὐθεία. — ἐπιθυμῶν λέχους τῆς Ἰφιγενείας.
- v. 202. οἱ δὲ παρὰ τὸν βωμὸν — τοῦ προμαντευσα-5
μένου αὐτοῖς τὸν δεκαετῆ χρόνον τῆς Ἰλίου πορ-
θήσεως ἐν Αὐλίδι — ἢ τοῦ ἀρχαίου, ἢ τοῦ φοβεροῦ,
λέγει δὲ τὸν δράκοντα.
- v. 203. σὺν τῇ τῶν τέκνων μητέρι, μικρῶν — τοῦ τὰς
νεοσσούς τῆς στρουθοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν στρουθὸν 10
φαγόντος δράκοντος.
- v. 204. ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς
Ἑλένης· νῦν δὲ περὶ τῆς στρατιᾶς· ὃ ἐστὶν δευ-
τεροῦχον. — ἀρμόσαντες τὸν ζυγόν.
- v. 205. ἀντὶ τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἢ ἐναρμόσουσιν. — ταῖς 15
χερσὶν εἰρεσίαν, κωπηλασίαν.
- v. 206. τὸν Διόνυσον, ὅτι αἷτιος αὐτοῖς ἐγένετο, τοῦ
μὴ ἀπολέσθαι ἐν Μυσίᾳ. — τῶν πρώην βλαβῶν.
- v. 207. τὸν σφαλῆναι ποιήσαντα τὸν Τήλεφον. — ἀνα-
υμνοῦντες, ὅτινι ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις. 20
- v. 208. παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Ἀπόλλωνος· Δελφί-
νιος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὀχούμενος δελφίνι ἀπὸ Δήλου
εἰς τὴν Πυθῶ.... — ἐπικερδοὺς θεοῦ.
- v. 209. τῷ Διονύσῳ — μυστικὰς θυσίας κατάρχεται·
- v. 210. ὁ χιλιόναυς τῷ τελείῳ ἀριθμῷ — τοῦ τὰς 25
πόλεις φθιρόντος.
- v. 211. ὅτινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον· οὕτως γὰρ δηλοῖ
τὸ πρόσκαιρον· — ἀντιπαρέχων.
- v. 212. ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτοῦ τελεῖται
τὰ μυστήρια — ὁ Διόνυσος ἐν Φιγαλίῳ (sic) ὁ Διό-30
νυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἄγεται αὐτῷ τὰ μυστήρια.
- v. 213. ὥς λέοντα, τῆς τροφῆς ἢ εὐωχίας· λείπει δὲ
τὸ ὥς, καὶ λέγει τὸν Τήλεφον. — τὸν πόδα ἐμπλα-
κεῖς κλήμασι, κλάδοις φρυτοῦ.
- v. 214. ἐμποδίσει — ἐκ ριζῶν — ἀφανίσαι στάχυν, 35
λείπει τὸ ὥς, ἐν' ᾧ ὥς στάχυν.

- ν. 215. κόπτοντα τῷ ὀδόντι, λαφυσδούσαις, ἀφανιστι-
καῖς στόμασι.
- ν. 216. περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Ἑλλή-
νων — συναγωγὴν, ἣτις συνίσταται ἐξ ἑκατὸν ἀν-
δρῶν, φησὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ
χιλίαρχος... — τῶν πλοίων, παρὰ τὸ ἔλκεσθαι.
- ν. 217. σύρουσαν τῇ θαλάσῃ — καὶ ἀπειλοῦσαν· λέγει
δὲ ἐμπρησμόν.
- ν. 218. φοβεράς ἀπειλὰς τὰς διὰ πυρός.
- 10 ν. 219. ὅπως μὴ σε ὁ Ἑρμῆς, ἀντὶ τοῦ Καδμῖλος· τού-
του δὲ υἱὸς ἐγένετο Πρύλλης. — ὥφειλλεν ἐν τῇ πε-
ριόρῳτῳ νήσῳ, Λέσβῳ.
- ν. 220. νῆσός ἐστιν ἡ νῦν λεγομένη Λέσβος. — γεν-
νῆσαι τῶν Ἑλλήνων ὀδηγόν.
- 15 ν. 221. τέταρτον ἐκ τοῦ Ἀτλαντος — ταιλαιπώρου υἱόν.
- ν. 222. τῶν συγγενῶν — συμπορθητήν, υἱὸν τοῦ Ἑρμοῦ.
- ν. 223. μάντι, προφητῆα, πρὸς τὰ βέλτεστα — ἀληθέ-
στατε, Πρύλλη.
- ν. 224. τῶν τοῦ Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἐστὶ υἱὸς Πριάμου.
- 20 μάντις.
- ν. 225. τῶν χρησμῶν ἀπωθῆσαι νυκτερινὰ φόβητρα.
- ν. 226. μιᾷ μοίρᾳ, ἐνὶ θανάτῳ κρύψαι τὸν τε Πάριν
καὶ τὴν Ἑκάβην.
- ν. 227. καύσας (τῇ μοίρᾳ) μέλη τῷ σφοδρῷ πυρὶ·
- 25 παρὰ τὸ ἐν Ἀθήνῃ πυρίον τοῦ Ἡφαίστου.
- ν. 228. οὐκ ἂν τοσούτων τὸ κῦμα κατεπόντισε κακῶν.
- ν. 229. ὁ Μελικέρτης ὁ μάντις, τῆς Ἰνουῦς ὁ υἱὸς βλέ-
πεται — ἐπειδὴ κατὰ τινα χρησμόν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ
αὐτοῦ βρέφη ἐδυσίαζον.
- 30 ν. 230. εἶδος ὀρνέου· λέγει δὲ νῦν τὰ πλοῖα — πολυ-
κώποις, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολύποδος πλεκτανῶν.
- ν. 231. τὴν ὁμόξυγον γραῖαν, τὴν θάλασσαν· ξύνευνον
δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν. — τοῦ Ὠκεανοῦ·
οὕτως γὰρ πάλαι ἐκαλεῖτο — τὴν Τηθύν· λέγει δὲ
- 35 τὴν θάλασσαν.
- ν. 232. καὶ δὲ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθίρεται τέκνα.

- v. 233. τῷ ἰσχυρῷ πληγέντα μεταξὺ τῶν ὄμων. — τῷ
λίθῳ τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλέως.
- v. 234. τὰ πρότερον τοῦ ἀυλητήρος ἐκφυγόντα.
- v. 235. ἐψευσμέναις λοιδορίαις — ἐν λάρνακι ἐφθαρ-
μένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύκνου, Τένην δ
καὶ Ἡμιθέαν — ὀφθαλμοί.
- v. 236. ὁ φοβερός φονεύς· παρὰ τὸ
στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ὁ Κύκνος.
- v. 237. ὁ σὺν ταῖς αἰθύαις τεθραμμένος — ἀλιέων — 10
ὁ ὑπὸ τῶν ληθύνων ἀγρευθεὶς.
- v. 238. λάχανον ἄγριον ἢ ὀστρέοις — κολλίαις ἢ καμ-
πύλοις κόγχοις — προσδιέτριβε γὰρ μετὰ τῶν ἀλιέων.
- v. 239. κιβωτῷ, λάρνακι — κατησφαλλισατο, κατέκλει-
σεν — τοὺς δύο υἱούς, Τένην καὶ Ἡμιθέαν. 15
- v. 240. σὺν τοῖς ὁ ταλαίπωρος — τῆς Θέτιδος.
- v. 241. ὁ Μνήμων ὁ υἱὸς Κυ (sic). τὰς ἐντολάς τῆς
Θέτιδος — ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεῖς, — ἁμαρτήσας.
- v. 242. ἐπὶ στόμα ἀποθαναῖται — τὸ στήθος τραυθεῖς
τῷ ξίφει. 20
- v. 243. καὶ δὴ στενάζει· μία τῶν Ἀμαζόνων, ἅφ'
ἧς τόπος ἐν Τροίᾳ· — καὶ οἱ παρὰ τὴν ὄχθην.
- v. 244. τῶν ἱππῶν τὸν χρημετισμὸν — αἰγιαλοὶ —
δεξάμεναι.
- v. 245. ὁπότ' ἂν τὸ Θέσσαλον πῆδημα· λέγει δὲ Ἀχιλ- 25
λέως — τοῦ ταχέος ποδός·
- v. 246. εἰς αἰγιαλὸν ἐπιστηρίξας — ἰσχύτην διάπυρος
καὶ θερμός, λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα.
- v. 247. πηγαῖον ἐκ τῆς ἄμμου — ἀναδαῖσαι, ἀνακο-
λάφει τὸ ὕδωρ, ἐφ' ᾧ τις γάννυται. 30
- v. 248. τὰς πηγὰς ἐκφρεωρῦξας — τὰς πρὶν ἠφανισμένας.
- v. 249. καὶ κατακαίει δὴ τὴν γῆν — ἐπειδὴ οἱ εἰς πό-
λεμον ἐξερχόμενοι ἐπετήδευον μέλη τινα παροξυν-
τικά τοῦ πολεμεῖν πρὸς τὸ παροξύνει τοὺς ἀκούον-
τας, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι. 35
- v. 250. κόλῳ, ἥγουν σάλπιγγι· οἱ γὰρ καλαιοὶ πυρ-

- φόροις ἀντὶ σαλπύγγων ἐχρῶντο. — τὸν αἵμασι
 χρώμενον — ἡγούμενος — θεσμόν.
 v. 251. ἄπασα δὲ γῆ προῦφθαλμῶν — καιομένη.
 v. 252. — πεφρίκασι δ' ὥσπερ σιτοφόρου χώρου πλῆθρα.
 5 v. 253. τοῖς δόρασι λάμποντες — θορήνος δέ μοι.
 v. 254. ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν πύργων ἐκ τῶν ἄκρων ὅμοι-
 οὔται.
 v. 255. πρὸς τοῦ αἵρος ἐπιτυγχάνουσα. — τὰς ἀνημέ-
 μους βάσεις.
 10 v. 256. — θορήνῳ γυναικῶν — καὶ σπλίσσει τῶν ἱματίων.
 v. 257. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορᾷ δεδεγμένων.
 v. 258. ἐκείνῳ σ', ὃ ταλαίπωρε ψυχῇ, κακόν.
 v. 259. ἐκείνο λυπήσει βλαβῶν ἐξ οὐχότατον.
 v. 260. ὁπότ' ἂν λάβρος γενόμενος — ταχύς· ἔστι δὲ
 15 εἶδος αἵτου — ὁ πολεμιστῆς χάρων, ὁ αἰχμητῆς.
 v. 261. τοῖς τροχοῖς· διὰ τὸ τάχος· ἐπιμένει δὲ τῇ
 ἀλληγορίᾳ. (χέρσον, γῆν in marg.) — ὁ Ἀχιλλεὺς
 διαχαράσσων.
 v. 262. τῷ ἀγκύλῳ· τοπάζουσιν τὰς τροχιάς ἐν τῇ γῇ
 20 — τὸ στάδιον — ἐπικαμπεῖ βάσει.
 v. 263. καὶ κράζων ἀμιγές — ἰδίαν γὰρ φωνὴν ἔχει
 ὁ αἵτος — τῷ στόματι φρικτὴν κλαγγήν.
 v. 264. τὸν προσφιλῇ σου τῶν ὁμογαστρίων συντε-
 δραμμένον.
 25 v. 265. τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπειδὴ ἡ Αἰτωὶ μέλλουσα γεν-
 νᾶν ἐπτοήθη· λέγεται δὲ ὁ Ἑκτωρ φῦσει μὲν εἶναι
 τοῦ Ἀπόλλωνος· θέσει δὲ Πριάμου. — ἀρπάσας
 μετέωρον.
 v. 266. καὶ ὄνυξιν ἐπικάμπεσιν — αἱμάσσω τὸ σῶμα.
 30 v. 267. ἐπιχώρια τῆς Τροίας — δάση, ἔλη, ἄλση —
 καὶ παίδων, καὶ τῶν τέκνων.
 v. 268. πλατείας, ὁμαλῆς — ὁ βοηλάτης — ἀροτριῶν
 τὴν γῆν, τέμνων.
 v. 269. τοῦ Ἑκτορος τοῦ ἀνηρημένου δῶρον.
 35 v. 270. ἀκριβεῖ ζυγῷ — στάθμης, βελόνης κρεμασμένον.
 v. 271. πάλιν — τὸν ἀντίδοτον χρυσὸν ἐγγέας ἐξ ἴσου.

- v. 272. τὸν χρυσόν· διὰ τὸ τὸν Πακτώλον ποταμὸν
ψήγματα χρυσοῦ ἔχειν καὶ καταφέρειν — ἑπαύλοις
— φαιδρόν· μύδρος δὲ κυρίως τὸ πεφυρακτωμέ-
νον σίδηρον.
- v. 273. ἀμφοφορέα τοῦ Διονύσου· ἐπεὶ ὁ Διόνυσος
ἔδωκε τῇ Θέτιδι ἀμφοφορέα· — ὑπείσέλθῃ — τεθρη-
νημένος.
- v. 274. in marg. γρ. Βοφύρου — τὸν Βήφυρον
ποταμόν.
- v. 275. καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἔστι δὲ ὄρος· — ὑπὲρ ἄν-10
ωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μακεδονίας — τὴν ἄποψιν.
- v. 276. ὁ τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεύς, διὰ τὸν
Ἕκτορα — ὅστις φοβούμενος θάνατον·
- v. 277. καὶ ὡς γυνή, περὶ τὸ σῶμα — καρτερήσει
φορῶν ἱμάτιον γυναικεῖον. 15
- v. 278. ὑπείσέλθειν — παρὰ τοῖς Ἰσθαρίοις· ὅτι λαθεῖν
θέλων ὁ Ἀχιλλεύς, ὕφαινεν μετὰ τῶν γυναικῶν. —
τῆς κερκίδος ἀψάμενος — τῶν κρουμάτων.
- v. 279. καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων — ἀντὶ
τοῦ βαδίσαι. 20
- v. 280. τὸ σόν, ὃ Ἕκτωρ ἀδελφεός, καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις
φοβούμενος δόρυ.
- v. 281. ὃ Ἕκτωρ ἀδελφεός, ὁποῖον Ἕκτορα· διὰ τὴν
ἰσχύν· — ἀφανίσαις οἴκων.
- v. 282. ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχοῦς πατρὶδος — ἀφελό-25
μενος.
- v. 283. οὐδαμῶς γε ἄνευ βλάβης — οὐδὲ χωρὶς πικρῶν
καμάτων.
- v. 284. καὶ τοῦ πένθους — οἱ Ἕλληνες —
- v. 285. ἐπεργελῶν τοῦ Ἕκτορος τῷ θανάτῳ. 30
- v. 286. ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμών.
- v. 287. ταῖς ναυσὶ — βαλβίδα δὲ τὴν βιωτὴν· —
συγκανθίζεται.
- v. 288. καλῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς πολλὰ — τὸν φρυγῆς
αἴτιον γενόμενον τοῖς Ἕλλησιν Δία. 35
- v. 289. πολιορκουμένοις — Μοίρας ἀποτρέφαι τὰς δεινὰς.

- v. 290. τότε οὐδαμῶς ἢ διορυγῇ — οὔτε τῶν λιμένων
καὶ στάσεων.
- v. 291. ἢ περιβολῇ, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος — κορσωτή·
κλιμακώδης.
- 6 v. 292. ἢ στεφανίς τοῦ τεύχους, ἢ αἱ στεφανίδες τῶν
τειχῶν· πέτραι δὲ τὸ τεῖχος — βοηθήσουσιν· οὐδὲ
αἱ προμαχώνες.
- v. 293. ἀλλ' ὥς μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ.
- v. 294. τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ —
- 10 ὄρμαϊς, καὶ κορμῶν βολαῖς.
- v. 295. τὰ ἄκρα καὶ προμναῖα τῆς νεῶς κατ' εὐφη-
μισμόν· — ὡσανύτως δὲ τῆς πρώρης, ἄκρα· καὶ τὰς
κληῖδας, ἐν αἷς κάθηνται οἱ ἐρέσσοντες.
- v. 296. συνεχεῖς κολυμβηται — ἐκ τῶν σανιδωμάτων,
- 15 καὶ καταστρωμάτων τῆς νεῶς.
- v. 297. ἀλλόμενοι, αἱματώσουσιν ξένην γῆν.
- v. 298. πολλοὺς δ' ἀρίστους Ἕλληνας — τοὺς τὰ
πρῶτα καὶ ἐξαίρετα λάφυρα.
- v. 299. ἐπινίκια ἐκ τοῦ πολέμου τῷ δόρατι κομίζοντας
- 20 v. 300. αἱ σαὶ τ' ἀναιρήσουσιν ἰσχυραὶ χεῖρες —
- v. 301. τοῦ φόνου βρύουσαι, καὶ ἐπιθυμοῦσαι μάχης.
- v. 302. ἐγὼ δὲ πένθος οὐ μικρὸν ἀλλὰ πολὺ μέγα
ἀπενέγκω (sic)
- v. 303. τὰς σὰς στενάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφάς·
- 25 v. 304. ἐκέλευν τὴν ἡμέραν θεάσομαι·
- v. 305. καὶ τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην — ὀντινων ὁ
ἐπιτελεστής χρόνος·
- v. 306. τὸν τῆς σελήνης συστρέφων κύκλον φηθήσεται.
- v. 307. φεῦ, φεῦ, θρηνῶ — καὶ τὸ σὸν εὐτραφές·
- 30 λέγει δὲ τὸν Ἀστυάνακτα. — σῶμα.
- v. 308. λέγει δὲ τὸν Τρωῖλον· — φασὶ γὰρ διδύμους
εἶναι Τρωῖλον καὶ Κασσάνδραν — καλόν, φίλτατε
τῶν συγγόνων, ἦτοι ἀδελφῶν.
- v. 309. τὸν Ἀχιλλεῖα λέγει, τῷ ἔρωτικῷ βελῶν·
- 35 v. 310. τὸν τρωθέντα δ' ἐν τοῖς βρόχοις.

- v. 311. καταλαβὼν τοῖς ἀλύτοις, τὸν μικρόν, ἦτοι
ὀλίγον ἡγαπημένον χρόνον.
- v. 312. παρὰ τοῦ δαμασθέντος αὐτός τῳ ἔρωτι οὐ τε-
τρωμένος, ὡς Τρωΐλε·
- v. 313. τὴν κεφαλὴν τημεῖς, φοινῖξαις τὸν τύμβον δ
τοῦ Ἀπόλλωνος.
- v. 314. φεῦ, ὦ δυστυχής· ὁ κακὸν αἰῶνα ἦγουν βιω-
τὴν ἢ ζωὴν ἔχων. — Λαοδικὴν καὶ Πολυξένην λέγει.
- v. 315. καὶ τὸν σόν, ὦ τλήμον, θάνατον· δειλὴ Λαο-
δική, φησί. — Θρηνῶ· σκύλαξ δὲ ἡ Ἑκάβη· φασὶ 10
γὰρ αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κύναν.
- v. 316. ὦντινων τὴν μίαν αὐτοπορευτὸν (sic) ἢ πατρὶς·
οὕτω γὰρ νοεῖται τοιάς.
- v. 317. χανοῦσα τῳ βάθει, χωρήσει τοῦ χάσματος·
σφάξ γὰρ πᾶν χάσμα γῆς. 15
- v. 318. βλεπομένην βλάβην — πλησίον — τὴν τῆς
πατρίδος πόρθησιν.
- v. 319. ὅπου τὸ ἄλσος νῦν τοῦ Τρωός· — καὶ τῆς
πόρνης τῆς πενιχεῆς ὁ μόρος.
- v. 320. λάθρα γὰρ τῳ Πριάμῳ ἐμίγνυτο· — τῆς Κιλ- 20
λης — μίγνυτες·
- v. 321. τῳ Μουνίππῳ, πρὶν ἂν γεύσασθαι τροφῆς —
πιεῖν, ῥοφήσαι ὕδωρ. γρ. καὶ γάλα γος τουτέστι γάλα.
- v. 322. πρὶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ μέλη ἀποπλῦναι τῳ ὕδατι.
- v. 323. οὐ δὲ πρὸς τὰ ἀτέλευτα νυμφεῖα — καὶ τοὺς 25
γάμους.
- v. 324. ἀπάξει θυσίας — ὁ υἱὸς τῆς Ἰφιγενείας, ὑπο-
κοριστικῶς· ὁ Πύρρος·
- v. 325. τῆς τραχείας μητρὸς θυσίας μιμούμενος.
- v. 326. ἦντινα εἰς τὴν κοίλῃν τάφρον — λαιμοτομήσας 30
— λείπει τὸ ὥς· ἔν' ἧ, ὥσπερ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν.
- v. 327. ἐστολισμένην τὴν Πολυξένην ὥσπερ νύμφην·
— ὁ δεινὸς καὶ φοβερὸς δράκων, ὁ Διομήδης.
- v. 328. τῳ Ὠρίωνος· ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς καὶ Ποσει-
δῶνος — καὶ Ἀπόλλωνος, — Ἡφαίστου, Ἄρεως, 35
Ὠρίωνος· τοῦ Ὠρίωνος, ἢ τοῦ Ἄρεως.

- v. 329. τὴν Ἰφιγένειαν λέγει· ἀνολξας, ἢ ἀνακτῆσας·
εἰς ὄρκους ἔλθων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν.
- v. 330. σὲ δὲ περὶ τὴν κολήν — δοριάλωτον — Ἡϊὼν
πόλις Θράκων.
- 5 v. 331. πρεσβύτιδα — Διόλογκοι ἔθνος Θράκης — τὴν
ὑπὸ τοῦ δήμου καταλευσθεῖσαν, λιθοβοληθεῖσαν
χερὶ.
- v. 332. — ὠργισμένην, παροξυνομένην. Ὅμηρος·
ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιξε·
- 10 ἀντὶ τοῦ, μὴ με παρόξυνε, μὴ με χαλέπαινε.
- v. 333. κρύψει χιτῶνας (sic) ἔστι δὲ τις χιτῶν. — ἐν
ταῖς νιφᾶσιν ἢ βολίσι τῶν λίθων.
- v. 334. κυνός· ὁ κύων νῦν ἢ Ἐκάβη· ὁπότ' ἂν —
φαιδὸν σῶμα ἔχουσιν·
- 15 v. 335. ὁ δὲ περὶ τῷ τάφῳ τοῦ Διὸς ἐπώνυμον.
- v. 336. τὴν βάσιν· κρηπὶς ἢ βάσις καὶ ὁ πούς· —
τῷ λευκῷ — κάτωθεν καλλονεῖ τριχώματι.
- v. 337. ὁ περὶ τῆς χρυσῆς καλύπτρας — τῆς ἀδελφῆς
Ἡσιόνης, ὁ τλήμων.
- 20 v. 338. ἀγοραστός, κεκαυμένην ὕφ' Ἡρακλείους — εἰς
τὴν πατρίδα ἐρχόμενος.
- v. 339. τὸ πρότερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο, καὶ μετ-
ωνομάσθη Πριάμος — σκοτεινὸν ὄνομα — ἀφανί-
σας τῷ σκότῳ·
- 25 v. 340. ὁπότ' ἂν ὁ Ἀντήνωρ — λαμπρὸν — ὁ ὀμῆλιξ,
ὁ ὁμογέρων· τὸ δὲ βαρὺ, πολὺ ἢ μέγα.
- v. 341. πορθητῆς, προδότης — τῆς πατρίδος, τῆς
φυσάσης.
- v. 342. φλέξας εἰς σημεῖον — τὸν δούρειον ἵππον —
- 30 φοβερὸν ἔνεδρον. Καλλιμάχος·
αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσειται.
- v. 343. ἀνοιξή, ψηλαφήση — ἐκ τῆς νηδύος ἐλκύσας
ἄμματα, δεσμούς.
- v. 344. ὅτι κατὰ τινας Ὀδυσσεὺς Σισύφου υἱὸς ἦν —
- 35 ἐπικαμποῦς ἀλώπεκος·
- v. 345. λάμψη κακὸν λαμπηδόνα — ὁ Σίνων, Ὀδυσσεύς.

- v. 346. τοῖς εἰς Τένεδον λέγει ἐκπλεύσασιν Ἑλλησιν·
- v. 347. Πόρκις καὶ Χαρίβοια, ὀνόματα ὄφεων· οἱ
πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλύδων νήσων ἦλθον εἰς
Τροίαν, καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκόοντος·
ὁ δὲ Λαοκόων υἱὸς ἦν Ἀντήνωρος· τοῦτο δὲ γέγο- 5
νεν σημεῖον τῆς Ἰλλίου ἀλώσεως.
- v. 348. ἐγὼ δ' αὐτῇ ἢ ταλαίπωρος Ἀλέξανδρα· — ἡ
μὴ τοὺς γάμους συγκαταθεμένη.
- v. 349. ἐν τοῖς τοῦ παρθενῶνος λαῖνου οἰκοδομήμασιν·
- v. 350. χωρὶς — κυρίως ξυλοστέγων· νῦν δὲ παστάδων, 10
ὀροφωμάτων, τῶν ἀπὸ λίθου καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων
γεγονότων. — πυραμοειδῇ λίθινον ὁ Πρίαμος ποι-
ήσας οἴκημα, ἐνέβαλεν τὴν Ἀλέξανδραν — εἰς λίθι-
νον στέγην.
- v. 351. φυλακῆς· ἀπὸ τοῦ εἰργεῖν· ἀφανίσασα· οἶον 15
ἀλιδύσασα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν. — τῆς
σκοτεινῆς — τὸ σῶμα.
- v. 352. τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Ἀπόλλωνος.
- v. 353. ἐπιθυμοῦντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν
στρωμάτων. 20
- v. 354. ὅτι δὴ παρθενίαν ἄφθαρτον κεκτημένη.
- v. 355. πρὸς ἄκρον γῆρας τῆς Ἀθηνᾶς ζηλοτυπία.
- v. 356. τῆς τὸν γάμον μισούσης· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπώνυμα
Ἀθηνᾶς.
- v. 357. τότε βία ὥς φάσθα πρὸς γυπὸς κοίτην. 25
- v. 358. ἐπικαμπέσι δρεπάναις· λέγει δὲ γνάθοις — ὥς
ἄμπελος· οἱ δὲ, ἅτε περιστερά· — συρῆσομαι (sic).
- v. 359. ἥτις πολλὰ δὲ — ἐπώνυμα Ἀθήνης.
- v. 360. βοηθὸν κράξασα καὶ συλλήπτορα (sic) γάμων.
- v. 361. ἡ δὲ εἰς τὰ ἄκρα στέγης· κοινῶς πάντα . . . 30
— τῆς ὀροφῆς·
- v. 362. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω τείναςα, ὀργισθήσεται
τῷ στρατῷ.
- v. 363. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥιφαῖσα, καὶ τῶν θρόνων τοῦ
Διός. 35
- v. 364. τῷ βασιλεῖ πάππῳ — χρῆμα ἄγαν τίμιον.

- v. 365. ἀντὶ δὲ ἐνὸς βλάβης, τοῦ Ἀλαντος τῆς ἀμπλα-
κίης — πολλῶν παιδων.
- v. 366. πᾶσα ἡ Ἀχαΐς θρηνηθεὶ τὰ κενοτάφια, ἥτοι
ψευδήρια.
- 5 v. 367. οὐκ ἐν τοῖς τάφοις καὶ ταῖς ὀστοθήκαις —
τῶν ὑφάλων πετρῶν δ' ἐπικαθημένους.
- v. 368. οὐδὲ τὴν ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυρὸς
τέφραν.
- v. 369. τοῖς ἀγγείοις, τοῖς ἀμφορεῦσι — ταφεῖσαν,
- 10 ὧς ἴστιν ὁ νόμος τῶν ἀποθνησκόντων.
- v. 370. ἀλλ' ὄνομα ἐλεεινόν — καὶ κενοταφίων γραφάς·
- v. 371. τοῖς θερμοῖς δάκρυσι τῶν τεκόντων — βεβρε-
γμένας·
- v. 372. καὶ τῶν παιδων τοῖς θρήνοις καὶ τοῖς τῶν γυ-
15 ναικῶν.
- v. 373. ῥος Εὐβοίας — ὁ φυλάττων τοὺς μυχοὺς
τῶν χοιράδων· Ζάραξ δέ, ἀκρωτήριον.
- v. 374. αἱ ὕφαλοι πέτραι — πόλις καὶ ὄρος Εὐβοίας·
— ὄρος Εὐβοίας.
- 20 v. 375. ποταμὸς Εὐβοίας ὁ Διοφωσσός· — ὄρη Εὐ-
βοίας τὰ Διάκρια.
- v. 376. αἱ καταδύσεις αἱ ἐν θαλάσσῃ. — καὶ τὸ τοῦ
Φόρκυνος οἴκημα.
- v. 377. ὁ πόσον στεναγμὸν ἐκριφέντων νεκρῶν.
- 25 v. 378. σὺν τοῖς ἡμικλάστοις — ἰστοῖς, ξυγοῖς, ξύλοις
ἐνωτισθείητε;
- v. 379. ὁ πόσον δέ, ποῖον ἦχον τραχείας πέτρας
ἀνεκβάτου.
- v. 380. συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις — σύροντος τοῦ
30 σάλου.
- v. 381. ὁ πόσον δέ — τῶν Ἑλλήνων νῦν — λελακι-
σμένων καὶ διεφθαρμένων· ὅτι ὑπὸ τῶν πετρῶν
ἐξάνθησαν — τὰς συνθέσεις τῶν κεφαλῶν.
- v. 382. πρὸς ταῖς ὑφάλους πέτραις — κεφαλῆς· ὧν
35 ὁ κάτω βαίνων.

- v. 383. Κεραυνὸς κατὰ τὴν σκοτίαν — γένεσται κοπτο-
μένων. www.libtool.com.cn
- v. 384. ὥσπερ ὅτ' ἂν τὰς κεφαλὰς ἀλγοῦντας — ἐξ οἰνο-
φλυγίας — φέρων,
- v. 385. λαμπάδα καίη — τὸν ὁδηγὸν τῆς νυκτός· 5
- v. 386. ὁ βλαπτικός, ὁ Ναύπλιος, ναύλιος (sic) —
πυρός — τῇ κυβερνητικῇ·
- v. 387. τὸν δὲ Ἄλαντα ὁποῖα κολυμβητὴν — τὸν ἄφ-
ρενα ἀλκυνόνα λέγει — διὰ τοῦ στενοῦ.
- v. 388. εἰς Ἄιδου — πορθμοῦ φέρει κύμα — ὥσπερ 10
ποῖον ἰχθύν.
- v. 389. μεταξὺ δύο πετρῶν ὑφάλων — κλυδωνιζό-
μενον.
- v. 390. ὄνομα πετρῶν αἱ Γυραὶ ἐν Τήνῳ — ξηρα-
νων, ψύχων τὰ μέλη. 15
- v. 391. ἀποστάζοντα — φυγῶν τὸ πρῶτον, εἰτα ἐλα-
θεῖς τῇ τριαινῇ, δεύτερον τῆς θαλάσσης πίεται —
ἐλκύσει, πίεται.
- v. 392. βληθεῖς ἀπὸ τῶν ὀχθῶν — τῇ τριαινῇ.
- v. 393. ὅτινι αὐτόν — ὁ χαλεπὸς τιμωρὸς τρώσας — 20
ἐπώνυμον Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Λαομέ-
δοντι.
- v. 394. ἀναγκάσει ταῖς φαλλάναις, ἢ τοῖς κήτεσι, τοῦ
δρόμου κοινωνεῖν.
- v. 395. κόκκυξ ὄρνις ποιὸς καὶ δειλός, ὅμοιος ἱέρακι· 25
κομπάζοντα δὲ αὐτόν· αὐχοῦντα, γανυριῶντα.
— ματαίας γλεύας, λοιδορίας, ὕβρεις· τὸ γὰρ στό-
βους, οὕτω δηλοῖ Ἀπολλώνιος·
τάς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον
ἐπεσσιν. 30
- v. 396. ψυχρὸν δὲ ἢ ἐλεινὸν — ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς —
ἐκριφέντα νεκρόν·
- v. 397. ὥσπερ δελφῖνος σῶμα, ἐκβρασθέντα, ἢ τοῦ
ἡλίου ἀκτὺς ξηρανεῖ. Σείριος γὰρ ὁ ἥλιος.
- v. 398. τεταριχυσμένον· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· 35
θρόν δέ, τὸ σεσηπός.

- v. 399. κρύψει ἐλεήσασα ἢ Θέτις·
- v. 400. τοῦ Διὸς· ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ λίθος τῷ Κρόνῳ
ἐδόθη — βοηθός — Κυναιθεὺς ἢ εὐθεΐα· τοῦ Διὸς
παρὰ τοῖς Ἄρκασιν.
- 5 v. 401. τάφος δὲ γειτῶν τῆς Δήλου νήσου.
- v. 402. ὄνομα χωρίου ἐν Δήλῳ — φυλάξει· — τῆς
Αἰγαίας θαλάσσης.
- v. 403. τὴν Ἀφροδίτην λέγει.
- v. 404. ὁ λυπηρὸς παρὰ τὸν Ἄϊδην — ὑβρίσει κακο-
- 10 λογῶν.
- v. 405. ἦτις αὐτὸν ἀργεύσει — τοῖς δυσλύτοις ἀφρο-
δισίοις·
- v. 406. ἐπιθυμίας οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων κα-
ταχθούλων.
- 15 v. 407. τὴν πικρὰν ἀποτινάξασα καὶ κινήσασα, —
θανατήφορον παγίδα ἢ δίκτυον.
- v. 408. — — — — —
- v. 409. ὁπόσῃν ἐντὸς ὁ ποταμός. — καὶ οἱ δύσβατοι.
- v. 410. πύλας εἶπεν, καθὼς εἰς στενὸν λήγει τὸ Δώτιον,
- 20 τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγκλείει δίκην
πυλῶν.
- v. 411. ἐν οἷς ὁ ἔμὸς γενήσεται, καὶ παρὰ τὴν Ἀγε-
ρουσίαν.
- v. 412. αἰγιαλόν, ἐπὶ πολὺν χρόνον — τεθρονημένος
- 25 γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον.
- v. 413. πολλῶν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ταφί-
σεται, καταποθήσονται.
- v. 414. βρωθεὶς τοῖς πολυστοίχοις — τῶν κητῶν
τοῖς γνάθοις.
- 30 v. 415. ἀναγρίμνητον πλῆθος· καὶ ξένοι Ἕλληνες.
- v. 416. φίλων ἐρημοὶ, ἢ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενῶν· —
τοὺς τάφους φιλοφρονήσονται.
- v. 417. τὸν μὲν γὰρ Φολνίκα ἢ ἐν Θράκῃ πόλις τε-
λευτήσαντα ἐδέξατο, ὑπὸ Νεοπτολέμου ταφέντα. —
- 35 ποταμοῦ Θράκης — ἢ Θρακική.

- v. 418. ἔθνος Θρακικόν· — ἀστυγέλτων, ὄμορος —
ἔθνος Θρακικόν.
- v. 419. τὸν Φοίνικα, διὰ τὸ γῆρας· διὰ τὸ τροφὸν εἶναι
Ἀχιλλέως — ἔθνος Θρακικοῦ πλησίον.
- v. 420. κατακρύψει — πρότερον — Τυμφορηστὸς ὄρος 5
Φθίας ἢ Τραχίνος, ἢ πόλις Θράκης· καὶ ὄρος Τρα-
χίνος ἀρσενικῶς — θεάσασθαι — ἀκρωτήριον.
- v. 421. τὸν πρὶν πολὺ μεμισημένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.
- v. 422. τυφλόν, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶν· ὅστις αὐτὸν ἐποί-
ησεν, τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς. 10
- v. 423. ὅτε εἰς τὴν ξένην δειλῆς
- v. 424. τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσι· Κάλχαντα, Ἰδομενῆα
καὶ Σθένελον. — παραληπτικῶς ἢ Κολοφῶν· νά παί
δ' οἱ σύμφυτοι τόποι (in marg. ὄρος Κολοφῶνος).
- v. 425. λάρους — οὐ πόρρωθεν. — Ἄλῃς ποταμὸς 15
Κολοφῶνος· ποιητικῶς δὲ εἶπεν Ἀλέντα.
- v. 426. τὰ τρία ἐπίθετα καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος —
τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ μαντικόν.
- v. 427. τὸν χοίρου πλανηθέντα καὶ ἀγνοήσαντα — δη-
λείας γονῶν. 20
- v. 428. ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν — σύρας
ἐπιστήμονα.
- v. 429. τὸν ἀνταγωνιστήν — ὁ Μόψος Κάλχαντα.
- v. 430. σφαλῆναι ποιήσας — κοιμηθήσεται — τὸν
μεμοираμένον θάνατον. 25
- v. 431. τὸν Ἰδομενῆα· Διὸς γὰρ Μίνως καὶ Παδά-
μανθυσ· Μίνως δέ, Δευκαλίων· τοῦ δὲ Ἰδομενεύς.
— ἐγγόνων τοῦ Διός· παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Ἀρκάσιν.
- v. 432. τοῦ Ὀδυσσεὺς λέγει — ἐν τῇ πεπλανημένῃ
γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ἐψεύσατο Αἰθώ 30
ἀκούειν καὶ ὀνομάζεσθαι.
- v. 433. τὸν Σθένελον, τὸν τὰ τεῖχη — τῶν Βοιωτι-
κῶν Θηβῶν· Ἐκτῆνες γὰρ οἱ Θηβαῖοι.
- v. 434. ἰσχυρὰ δικάλλῃ — κατασκάψαντος τὸν γόνον.
- v. 435. τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Διός. 85

- ν. 436. δασέως, τῷ ἐλαύνοντι τοὺς ἀσεβεῖς. φιλῶς δέ, τῷ ἄγαν ἐλαννομένοι κεραυνῷ· οὕτω δὲ νῦν. — συν-
 τρίψας κεφαλὴν.
- ν. 437. ἡνίκα τοὺς περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην·
 5 λέγει δὲ αὐταδέλφους τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος.
 — αἱ Μοῖραι ἢ Ἐριννύες.
- ν. 438. πρὸς τὴν αὐτόχειρα οἴστροσιν, μανίαν —
 ἐξώπλισαν — θάνατον.
- ν. 439. οἱ δύο δέ· περὶ Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου. —
 10 Πύραμος ποταμὸς Παμφυλίας.
- ν. 440. ἰδιοκτόνοις σφαγαῖς — Ἀπόλλωνος θρόνματα.
- ν. 441. μαχόμενοι ἀποδνήσκουσι (in marg. πολεμή-
 σουσι) ἐσχάτην κραυγὴν.
- ν. 442. ὑπὸ ταῖς τοῦ πύργου πτέρναις τῆς Παμφύλου
 15 θυγατρὸς.
- ν. 443. ὁ παραθαλάσσιος δὲ ὑψηλὸς πύργος — ἐν τῷ
 μεταξύ.
- ν. 444. πόλις· ἢ Ἀθηνᾶς Μαγαρσίας ἱερόν, μέσον
 τῶν δύο τάφων· οἱ δὲ ἐπὶθετον Ἀθηνᾶς καὶ ὄρος
 20 Παμφυλίας· οἱ δὲ πόλιν. — καθαρῶν τάφων, διὰ
 τὸ πολεμήσαντας, ἀναιρεθεῖσας (sic).
- ν. 445. ὅπως μὴ βλέπωσιν μηδὲ τὰς καθέδρας τῶν
 κατωτέρων.
- ν. 446. ὑποδύντες· — τῷ φόνῳ τοὺς ἀλλήλων λού-
 25 σαντες τύμβους.
- ν. 447. τὴν Κύπρον νῆσον· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρῶτον
 Σφήκεια. — οἱ τὴν ἐξοχὰς πολλὰς ἔχουσιν.
- ν. 448. ποταμὸς Κύπρου — πελάσαντες — καὶ τὴν
 τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν.
- 30 ν. 449. τὴν Ἀφροδίτην — κατοικίσουσιν τὴν Τροί-
 ξηνίαν.
- ν. 450. ὁ μὲν ταῖς τοῦ πατρὸς μομφαῖς — ἐξελασθεῖς.
- ν. 451. βασιλεὺς Σαλαμῖνος — ποταμὸς Σαλαμῖνος.
- ν. 452. ὁ ἑμὸς ἀδελφός, ὥσπερ ὁ τροφεὺς τοῦ γα-
 35 στρίλου (sic).

v. 453. τοῦ πάλου — ξένον γέννημα — τῶν συγγε-
νῶν βλάβη.

v. 454. τοῦ μανίαν ἐν ταῖς πολίμναις πολεμικήν.

v. 455. τοῦ Ἡρακλέους, ὃν ἡ τοῦ ὤμηστοῦ λέοντος
δορά. 5

v. 456. τῷ σιδήρῳ ἄτρωτον — οὐ κατεσκεύασεν ἐν
μάχῃ.

v. 457. μίαν πρὸς τὸν Ἄϊδην καὶ νεκροὺς πεκνημένον

v. 458. ὀδόν, ἣν ἡ φαρέτρα — ἔκρυσεν ἡ Σκυθικὴ
φαρέτρα. 10

v. 459. ἡνίκα καταφλέγων — κλάδους, θύρσους, ἢ τὰ
θύματα — τῷ Διὶ — ὁ Ζεὺς

v. 460. τῷ ἰδίῳ πατρὶ· ἔλεγεν — τὰς ἐπηκούς παρα-
κλήσεις.

v. 461. τὸν Ἀλάντα παρὰ ταῖς ἀγκάλαις — τὸν ἐρώ-15
μενον καὶ προσφιλεῖ κινήσας.

v. 462. οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα, — ὥς ὁ διάπυρος
καὶ θερμός.

v. 463. ὁ τῆς Ἐννοῦς, δαίμονος πολεμικῆς πρῆστιγ· —
οὐδέποτε· εἰς φυγὴν τραπεῖς. 20

v. 464. ὁ Ἄλας — τοῦ πολεμίου τῶν ξένων.

v. 465. ἔτρωσε τῷ δόρατι (sic) τὸ σπλάγχχνον — χαλε-
πὸν πηδήσας.

v. 466. πήδημα πρὸς ξίφους — αὐτουργοὺς σφάγας.

v. 467. ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόρρῳ — τὸν Τεῦ-25
κρον λέγει· Τραμβῆλος δὲ υἱὸς Τελαμῶνος.

v. 468. ὃν ἡ τοῦ πατρὸς γυνὴ Θεάνειρα — τεκνο-
ποιεῖται.

v. 469. δεθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις αἰχμαλώτοις — τῷ
Τελαμῶνι, τῷ καταβαλόντι πύργον. 30

v. 470. ἦντινα δήποτε ἐν ἐκκλησίαις δημοτῶν σταθεῖς.

v. 471. τῷ φοβερῷ κυνὶ τραχὺ δεῖπνον παρσκεύασεν·
γλαυκὸν τὸν φοβερόν, καταχρηστικῶς, ὥς καὶ
Ὅμηρος·

γλαυκίοων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν 35
τινα πέφνη

ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίλεται πρῶτα ἐν
www.libtool.com.cn ὁμίλῳ.

v. 472. ἀποστεῖλαι τρεῖς θυγατέρας — ὁ σπείρας ῥή-
 τωρ, ἀπὸ τοῦ βάξω· ὁ Φοινοδάμας.

5 v. 473. τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσσῃ πηλοποιούντι γῆν.

v. 474. ὅταν ἐκ τῶν τοῦ κλυδῶνος (sic) ἐκ τῶν
 στομάτων λέγεται (sic).

v. 475. τῇ λάβρῳ σαλεύων πᾶσαν τὴν γῆν τρικυμία.

v. 476. ὁ δὲ ἀντὶ πιποῦς· ἔστι δὲ ὄρνεον θαλάσσιον·

10 — σκόρπιον τῷ λαιμῷ ἀποσπάσας.

v. 477. τῷ Νηρεῖ — κακῆς γέννας ἐθρήνησε τὸ βάρος.

v. 478. χρηζῶν μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν.

v. 479. ὁ δεύτερος δ' εἰς νῆσον ἀγρότης ἐλθὼν· ἔστι
 δὲ Ἀγαπήνωρ.

15 v. 480. διὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν
 Ἀρκαδίαν — ἐπειδὴ βαλανηφάγοι εἰσὶν οἱ Ἀρκάδες.

v. 481. τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους — ὄνομα κύ-
 ριον, τῶν κρέα νεμομένων.

v. 482. πρὸ Σελήνης, τῆς Ἀρκαδίας — τὴν ἐκ τῶν

20 δρυῶν τροφήν· ἔστι δὲ καὶ σιτίων.

v. 483. τῇ σποδῷ, τῇ τέφρᾳ — κατὰ τὸ ἄκρον χεῖμα
 ὀπτιῶντες πυρὶ τὰς βαλάνους.

v. 484. χαλκὸν ἐργάζεται ὁ Ἀγαπήνωρ — καὶ τὸν ἐκ
 βαράθρου ἀνασπᾷσει.

25 v. 485. βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων·
 (in marg. μέταλλα ζητῶν, ἀνιχνεύων) (et ad γυνύ-
 θος in marg. ὄρυγμα, κοῖλος χῶρος.)

v. 486. οὔτινος τὸν πατέρα ἐφόνευσεν — ὁ ἀπὸ τῆς
 Οἴτης ὄρους Τραχίνος ὁδοῦς. — ad στόνυξ· πᾶν

30 τὸ εἰς ὅξυ ἀπολήγον· νῦν δὲ τὸν ὀδόντα λέγει.

v. 487. ἐν ταῖς βουβῶνος περιφερείαις — συστρέψας,
 συνελάσας τὸ σῶμα.

v. 488. ἔγνω δ' ὁ ταλαίπωρος σὺν φαύλῳ μαθὼν λόγον.

v. 489. ὅτι πολλὰ τοῦ χείλους καὶ τῶν δεπαστραίων

35 ῥευμάτων, κατὰ τὴν παροιμίαν·

πολλὰ ἀναμεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος
 ἄκρου πέλει.

- v. 490. μεταξὺ κυλλεῖ ἡ Μοῖρα — ἡ πάντων ἀνθρώπων μήτηρ.
- v. 491. ὁ δὲ αὐτὸς τῷ λευκῷ — πᾶς λευκαινόμενος 5
 τῷ ἀφρῳ.
- v. 492. πᾶν τὸ ὀξύ, νῦν δὲ ὁδοῦς· ψοφῆσας, ἡχῆσας·
 — τὸν κτείναντα ἡμύνατο.
- v. 493. τρώσας ἀκρατήτως — τὸ ἄκρον στραγγά-
 λιον τοῦ πολεμικοῦ. 10
- v. 494. τὸν Θησέως παῖδα λέγει — τὴν ἐν Τροίᾳ ἑνὶ
 λέγει — υἱοῦ Πανδίωνος.
- v. 495. υἱὸς — τοῦ Θησέως λέγει — ὅντινά ποτε
 εἰς κοίτην.
- v. 496. σκοτεινόν, κρύφιον — αὐτόκλητος — ἡ Λαο- 15
 δίκη· ἀλληγορικῶς.
- v. 497. ἡ ζῶσα εἰς τὸν Ἄϊδην ἀφίξεται καταβαίνουσα.
- v. 498. τοῖς κλαυθμοῖς μαρανθεῖσα — ἡ τοῦ Μοῦνιτου
 μήτηρ· Μοῦνιτος δὲ ὄνομα κύριον.
- v. 499. ὅντινά ποτε ἀργεῦντα — τῆς Θορέας· ἔστι 20
 δὲ ἄποτος ὁ ἔχισ.
- v. 500. ἀναιρεῖ δακῶν τὴν πτέρναν — τῷ χαλεπῷ ἰᾷ.
- v. 501. ὅταν τοῦ γεννήσαντος — αἰχμάλωτος εἰς τὰς
 χεῖρας.
- v. 502. ἡ τοῦ πατρὸς μήτηρ — τὸν σκότῳ ἀνατραφέντα. 25
- v. 503. πλήξει νεωστὶ γεγενημένον σκύμνον — ἥτινι
 μόνη τὸν ζυγόν. λέγει δὲ τῇ Αἰδρᾷ.
- v. 504. δούλειον περιέθηκαν — οἱ Διόσκουροι· οἱ
 τῶν Ἀθηναίων ἄρπαγες.
- v. 505. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀρπαγείσης δῆλον ὅτι Ἑλένης. 30
 — ἀντέκτισιν, — Μαινάδος, Βάκχης.
- v. 506. τοῦ ὤου, ἐξ οὗ ἐγένοντο — εἰς δύο τετμημένος.
- v. 507. τὴν κεφαλὴν σκεπάσει — φύλαγμα, σκέπασμα
 φονικοῦ δόρατος.
- v. 508. τὰ δὲ λοιπὰ — ὑπὸ θρικῶν βρωθεῖσα — 35

- ἔστι δὲ θορήσκειν σκώληξ, ὃς τὰ ξύλα τρώγει. — ἀκρά-
τητος — τῶν οἰκημάτων.
- iv. 509. ἡ σφραγίς ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει — ἐκπληξιν
μεγάλην τοῖς ἐγγχωρίοις.
- 5 v. 510. αἵτινα δὴ πρὸς τῶν ἀστέρων κλίμακας δρόμον
στήσει.
- v. 511. τοῖς ἡμιθανούσιν (sic) — τοῖς δύο — ἐπώ-
νυμα τῶν Διοσκουρέων τὸ Λαπερσίους.
- v. 512. οὕστινας μηδέποτε, ὦ Ζεῦ. σῶτερ, εἰς τὴν
10 ἐμὴν πατρίδα.
- v. 513. ἀποστελλαῖς βοηθοὺς — τῇ δις ἀρπαγείῃ
Ἑλένῃ. ἔστι δὲ κρήνη ὄρνειον θαλάσσιον ἀναιδές.
- v. 514. μηδὲ τὰς πετρωμένας διὰ τὰς κόπας — ὀπλί-
σαντες ναῦς. λέγει δὲ τὰ ἱστία.
- 15 v. 515. ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης γυμνόν, ταχὺν πόδα.
- v. 516. εἰς τὴν τῶν Τρώων εἰψείαν ἐκβασιν, γῆν.
- v. 517. μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀνδρειότεροι,
- v. 518. τὴν δύναμιν ἀμυγῆς. οὗς ὁ πόλεμος ἡγάπησεν.
- v. 519. καὶ ἡ σεμνὴ Ἑνώ, καὶ Ἀθηνᾶ.
- 20 v. 520. τὰ τρία ἐπώνυμά Ἀθηνᾶς. τὸ δὲ βία, ἰσχυρά.
- v. 521. οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειροτέχναι. οἱ βάνανσοι. —
- v. 522. ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν — ὁ τῆς Πελο-
ποννήσου βασιλεύς. (in marg. ἡ Κρώμνα, εὐθεΐα)
- v. 523. ἐλάξευσαν, ὠκοδόμησαν πρὸ ψευδωμότη.
- 25 v. 524. πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ ἀρκέσειε. — τοῖς πορ-
θηταῖς λύκοις. λέγει δὲ τοὺς περὶ Ἰδαν.
- v. 525. ποθῆσαι τὴν βαρεΐαν ἐμβολὴν φθαρτικὴν.
- v. 526. καίπερ πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρακικόν. ἀπὸ
τόπου — ἀκρωτήριον — τὸν μέγαν.
- 30 v. 527. ταῦ ἀκρωτηρίου πλησίον ὤκησαν οἱ Γίγαντες.
ἀντὶ τοῦ, ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυσμενῶν.
- v. 528. τὸν Ἐκτορα ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ
βολῇ.
- v. 529. προθυμούμενον πληῖν τὸν τῶν Ἑλλήνων ὀλετήρα.
- 35 v. 530. οὐτινος δήποτε ὁ διάπυρος καὶ θερμός ἐν
πρώτοις τὸ δόρυ κινήσει.

- v. 531. τὸν Πρωτεσίλαον λέγει — ἀντὶ τοῦ, ἐκβὰς
πρωτον εἰς γῆν καὶ βαλὼν.
- v. 532. Ἑλλήνων κρείσσων ὁ Πρωτεσίλαος, — ὅτινι
ἤδη τοὺς τύμβους ἐτοιμάζει.
- v. 533. ἔθνος Θρακῶν — εὐπρεπὲς τῷ ἀποθανόντι. 5
- v. 534. ἀκρωτήριον Χερρόνησου· διὰ δὲ τὸ αἱματοειδὲς
(sic) οὕτω καλεῖται· — τοῦ κέρατος, τοῦ ἀκρωτηρίου.
- v. 535.
- v. 536. ἡμῖν βοηθός — πρᾶος καὶ εὐμενὴς ὁ Ζεὺς·
ἐπάνυμον γὰρ Διός. 10
- v. 537. ἐπάνυμα Διός.
- v. 538. ὅστις τὸν πλανήτην, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον·
— τὸν ἄρπαγα, ἢ τὸν ξένον κατὰ γλῶσσαν· οἱ δὲ
κατωφερῇ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθιᾶν· κύριόν ἐστι τοῦ Ἀλεξ-
άνδρου. 15
- v. 539. βλαπτικὸν καταδόρακτῆρα — ὑποδέχονται τὸν
πικρόν.
- v. 540. οἵτινες χαλεπά, καὶ ἄπερ οὐδεὶς ἂν ποθήσειε
— πεισθῆναί ποτε.
- v. 541. μέλλοντες, ἐν τῇ εὐχλῇ — καὶ ταῖς τῶν κατὰ 20
πῶν ἀπαρχαῖς.
- v. 542. ταῖς σπονδαῖς ἐξευμενίσωνται — τὸν μὴ τῇ
θυσίᾳ στέρεξαντα Δία.
- v. 543. ποιήσει μέγαν θόρυβον — ἐν ταῖς συντηχαῖς
— μεταξὺ. 25
- v. 544. καὶ ἐν πρώτοις μὲν τοῖς λόγοις ἀλλήλων —
ὀργίλως.
- v. 545. λυπήσουσιν ταῖς λοιδορίαις, ταῖς ὕβρισιν —
τετραχυσμένοι.
- v. 546. πάλιν δὲ ἐμπολεμήσουσιν οἱ αὐτανέψιοι. 30
- v. 547. ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγατράσι — βοηθῆσαι
τοὺς γάμους.
- v. 548. τοὺς βιαίως κλωπεύοντας — καὶ τὰς τῶν συγ-
γόνων ἀρπαγὰς.
- v. 549. αἰτοῦντες — τιμῆς, γάμου — τῆς ἄνευ ἔδνων 35
χάριν.

- v. 550. ἦτις πολλὰ δὴ βέλη — ποταμὸς Λακωνικῆς.
 v. 551. ῥιφθέντα ταῖς τόλμαῖς τῶν αἰτῶν ἐπόψεται.
 v. 552. ἄπιστα καὶ θάμβους ἄξια — τοῖς Μεσσηνίοις
 ἀκούειν· ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους.
 5 v. 553. ὁ μὲν τῷ δόρατι — τὸ κοῖλον στέλεχος, ἣ
 πρέμνον ἢ κορμὸν τρώσας,
 v. 554. δρυὸς τραχείας — ἐκ τῶν δύο ἓνα φθιρεῖ.
 v. 555. ταύρω, τῷ Λυγκεῖ, διὰ τὸ ὄξυδορκές — συμ-
 βαλόντα μάχην.
 10 v. 556. ὁ δ' αὖ ἀκοντίῳ ὀλοσιδήρῳ, ὁ Πολυδεύκης
 τοῦ Λυγκέως — τὰ πλευρὰ τῷ δόρατι ἀναρρόξας.
 v. 557. ῥίψει πρὸς ἔδαφος — ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ
 ὦς· λέγει δὲ τὸν Ἴδαν.
 v. 558. τὴν πληγὴν ὁ ἄφοβος καὶ δοχυρὸς κριὸς —
 15 κερατίσει.
 v. 559. τὸ ἄγαλμα κινήσας — τῶν Ἀμυκλαίων μνημείων.
 v. 560. ὁμοῦ δὲ ὁ χαλκὸς καὶ κεραῦνιοι βολαί.
 v. 561. τοὺς ταύρους ἀναιρήσουσιν — ὧν τὴν ἑνὸς
 δύναμιν.
 20 v. 562. οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λάκωσιν — ἐπώνυμα
 Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιωτοῖς.
 v. 563. ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις — τείνας τὸ τόξον·
 ἄφ' οὗ, πολεμήσας.
 v. 564. καὶ τοὺς μὲν ὁ Αἰδης, τοὺς δὲ αἱ ὀλύμπιοι
 25 πλάκες.
 v. 565. ὑποδέχονται τοὺς ξένους.
 v. 566. τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφοὺς — ἀφθάρτους
 τε καὶ φθαρτοὺς.
 v. 567. καὶ τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος.
 30 v. 568. μικρὸν τι μηχανήμα — ἐν ταῖς δειναῖς μάχαις
 δωρούμενος.
 v. 569. τῶν δὲ λοιπῶν ἀπρὸςπέλαστον — τῇ χειρὶ
 νέφος κινήσει.
 v. 570. ὄντινων οὐδὲ ὁ Ποιοῦς· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον
 35 Ποιῶ· υἱός, κοιμίζων τὴν βασιλείαν.

- v. 571. ἀντιέξεται τὸν ἐνναετῇ χρόνον — ἐν τῇ νήσῳ
χρόνον. www.libtool.com.cn
- v. 572. μένειν κελεύων, ταῖς μαντείαις πεπεισμένους.
- v. 573. ἀμεμφῇ δὲ τροφὴν πᾶσι τρεῖς κόρας.
- v. 574. λέγων παρέξειν — Κύνθος ὄρος Δήλου — 5
ὁπόσοι τὴν κατασκοπήν.
- v. 575. μένοντες διατρίβουσιν πλησίον Ἰνωποῦ, ποτα-
μοῦ Δήλου.
- v. 576. τοῦ Νείλου σύροντες τὸ ρεῦμα.
- v. 577. ἃς δὴ ὁ Διόνυσος ὁ θρασὺς ξεπαίδευσεν. 10
- v. 578. τῆς μυληφάτου τροφῆς μαγειρείας.
- v. 579. τὸν οἶνον θύειν· Αἰγύπτιοι· — τὸ ἔλαιον.
- v. 580. ἐπώνυμα τῶν τριῶν ἀδελφῶν· Οἰνοῦς, Σπερ-
μοῦς, Ἑλάϊδος· — ὀνόματα κύρια· ἀπογόνους φάβας·
ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. ἡ δὲ εὐθειᾶ ἔστι φάψ. 15
- v. 581. αἵτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν μεγάλην λιμὸν· τὸ
βούπειναν ἐπιτατικόν· — τῶν ξένων κυνῶν.
- v. 582. φθειρομένην θεραπεύουσιν· ἢ φθείρουσαν
λάσσονται — παραγενόμεναί ποτε.
- v. 583. ὄνομα κύριον, υἱοῦ Ἀρεως· κοιτάριον· καὶ 20
ἡ εὐθειᾶ ἐστὶν Σιδῶν.
- v. 584. καὶ ταῦτα μὲν μίτοις, ἤγουν μοίραις — τῶν
πάλαι χαλκίων.
- v. 585. τῶν ἀτράκτων ἐπινῆθουσιν — αἱ Μοῖραι.
- v. 586. ὀνόματα κύρια — οὐ τὰς ναυκληρίας. 25
- v. 587. τῶν λαῶν βασιλεῖς, ἄρχοντες, ἀφανεῖς τῷ γένει.
- v. 588. πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεᾶς γῆν ἀφί-
ξονται.
- v. 589. ἀπὸ μέρους· τῶν Κυπρίων τῆς βασιλείας· —
ὧν ὁ μὲν τῶν Λακωνῶν τὸ πλῆθος. 30
- v. 590. ἀπάγων πόλεως Λακωνικῆς — ὁ δὲ ἕτερος
ἀπὸ τῆς Ὠλένου. ἔστι δὲ πόλις Ἀχαΐας.
- v. 591. ὄνομα κύριον· πόλις δὲ Ἀχαΐας ἡ Βούρα· —
ἄρχων τοῦ στρατοῦ.
- v. 592. πόλις Ἰταλίας ἡ Ἀργυρεῖα· ἔθνος Ἰταλίας οἱ 35
Δαῦνοι (sic).

- v. 593. παρὰ τὸν Ἰταλικόν· Αὔσονες γὰρ οἱ Ἴταλοι —
 ἔθνος Ἰταλίας οἱ Φύλαμοι.
- v. 594. τὴν πικρὰν τῶν ἐταίρων ἐπιτερωμένων θεασά-
 μενος.
- 5 v. 595. τὴν οἰωνόμικτον μοῖραν· οὔτινες θαλασσίαν.
- v. 596. τὴν τροφὴν ἐπαινέσουσιν, δίλην κυρτέων
 ἢ ἄλλων.
- v. 597. κύκνοις ὁμοιωθέντες — εὐοφθάλμοις τὸ σῶμα.
- v. 598. ῥύγχους· χεῖλεσι δ' ἀγρεύοντες — τῶν ἰχθύων
- 10 τὸ σπέρμα.
- v. 599. τὴν φερώνυμον νῆσον — οἰκήσουσι τοῦ προ-
 μάχου· τὴν Διομήδειαν νῆσον· ἀπὸ τοῦ Διομήδους.
- v. 600. δίλην θεάτρου ὅτι — ἡμικυκλίῳ, ὑψηλῷ χώρῳ.
- v. 601. ἀγυῖας πλάσαντες, ποιήσαντες — ἰδραίοις
- 15 τομαῖς.
- v. 602. πυκνὰς νεοσσιὰς καὶ φωλεοὺς — ἐπειδὴ ὁ
 Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων τὰς Θήβας τὰς Αἰγυπτίας
 ἐτείχισαν.
- v. 603. ὁμοῦ δὲ εἰς θήραν· — καὶ ἐπὶ κοιταλὴν νάπην.
- 20 v. 604. δι' ὅλης νυκτὸς τελοῦνται· — πάντα τὰ
 τῶν ἀνθρώπων διαδιδράσκοντες.
- v. 605. βάρβαρον πλῆθος — ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς
 ἱματίοις.
- v. 606. κόλπων κοίτας — τοὺς ἐξ ἔθους ζητοῦντες.
- 25 v. 607. καὶ τὰ ἀποστάζοντα τοῦ κυκῶνος ἐκ τῶν χει-
 ρῶν· — καὶ τὸ ἐπιδαίπνιον· τρύφος γὰρ τὸ
 κλάσμα· Ὀμηρος·
- διατρυφὲν ἐκπεσε χειρός.
- v. 608. μάξα, ἄρτος, φύραμα — προσφιλές, ἀσήμεως
- 30 φθεγγόμενοι.
- v. 609. τῆς προτέρας διατριβῆς οἱ τάλανες μνησθέντες.
- v. 610. τῆς Ἀφροδίτης δὲ τὸ τραῦμα —
- v. 611. ἔστι τῶν κακῶν βλαβῶν παραίτιον.
- v. 612. ὅτ' ἂν ἡ θρασεία καὶ κατωφερὴς πόρνη — ἡ
- 35 Αἰγιάλεια, μανῆ ἢ ἀναιδής.

- v. 613. πρὸς κολίτας· ὁ βωμὸς δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου σώσῃ. www.libtool.com.cn
- v. 614. τῆς Ἀθηνᾶς — ἐν ταῖς σφαγαῖς — ἐτοιμασμένον.
- v. 615. ἐπὶ κολοσσοῦ βεβηκώς· κολοσσὸς δὲ ἐστὶν ἡ 5 ἀνδριάς· — ἐν ταῖς τῶν Ἰταλῶν πτυχαῖς.
- v. 616. σταθεῖς, ἐπερυσθήσεται τὰ σκέλη — ἐπὶ χειροπληθῶν λίθων.
- v. 617. τοῦ τὰ τεῖχη ποιοῦντος.
- v. 618. τὸν ἰσοῦντα τὴν ναῦν λίθον, ἢ τὴν ἄγκυραν 10 λέγει· — ἐμβάλλων λίθον.
- v. 619. τῇ δὲ κρίσει τοῦ Ἀλαίνου· ἔστι δὲ ἀδελφὸς Διομήδους νόθος. — τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσφαλεῖς.
- v. 620. νῦν κατάρας — ταῖς ἀρουραῖς· ἐξ οὗ καὶ δαῖμον ἀρουραῖος· — ἡ ἐντολὴ τοὺς τάφους 15 (sic) — βαλεῖ.
- v. 621. τῆς Δήμητρος· τῆς γῆς — ἀναβλαστῆσαι — μήποτε Δημητριακὸν στάχυν ἤρουν σῖτον.
- v. 622. τῆς γῆς ἐπιμελουμένου, ἢ ἐπιμελείας ἀξιοῦντος· κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται παρὰ 20 τὸ τιθεῖναι τὴν βόσιν· ὡς Ὁμηρος·
ἐνθα δ' ἐπειτα τιθαιβώσσοουσιν μέ-
λισσαι.
- ὑετῷ τοῦ Διός.
- v. 623. ἐὰν μὴ τις αὐτοῦ τὴν φῖζαν τῶν Αἰτωλῶν ἀποκτεσπάσας·
- v. 624. τὴν γῆν ἐργάσεται — ταῖς βοσὶν τεμαῶν τὰς αὐλάκας.
- v. 625. τοῖς ἀκινήτοις δὲ στηλαῖς δεσμήσει τὸ ἔδαφος,
- v. 626. ἄστυνας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας καὶ 30 χήσεται,
- v. 627. μοχλεύσας ὀλίγον, μικρόν — ὄντως γὰρ ταχέως.
- v. 628. αὐταὶ εἰς ὀπισθόρμητον παραγενήσονται βάσιν.
- v. 629. κυρίως τὰ τοῦ ποταμοῦ χεῖλη· νῦν δὲ τὰ κοιλώματα (sic) λέγει. — μὴ ἔχουσι πέζαν, ὃ ἐστὶν 35 πόδα· τοῖς ποσὶ τριβόμεναι.

- v. 630. ὁ δὲ θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός, ὑψηλὸς λεχθῆ-
σεται. www.libtool.com.cn
- v. 631. ὅσοι παρὰ τὸ Ἰώνιον πέλαγος — κοῖλον ἢ
βαθὺ οἰκουῖσιν ἔδαφος.
- 5 v. 632. δράκοντα τὸν κτείναντα τοὺς Φαίακας ἀνελών.
v. 633. οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους — ὑφάλους
πέτρας — νῆσους περὶ τὴν Τυρσηνίαν.
- v. 634. οἱ δερματοχίτωνες· οἱ δερματίνους χιτῶνας
ἔχοντες — διὰ τὸ τρίβειν αὐτοὺς ἐν πέτραις καρπ-
10 νους ὠνόμασεν — πλεύσαντες.
- v. 635. ἄνευ γλαίνης κακοπαθήσουσιν — ἀνυπόδητοι
— βίον.
- v. 636. τρισσαῖς σκέλειςιν — ταῖς σφενδόναις καθω-
πλισμένοι.
- 15 v. 637. ὃν αἱ γεννήσασαι τὴν τοξικὴν τέχνην,
v. 638. νηστείας ἐκπαιδεύσουσιν — τοὺς μικροὺς υἱεῖς.
v. 639. οὐδείς γὰρ αὐτῶν γεύσεται — ἄρτον, τροφὴν
τῷ στόματι.
- v. 640. πρηνὴ κατάσχη ἄρτον, πλακοῦντα — εὐστόχῳ
20 βολῇ.
- v. 641. νῦν τοῦ ξύλου, ὅπου ὁ ἄρτος ἔκειτο· ἔστι δὲ
ἢ εὐθεία τράχηξ — σημεῖον τοῦ σκοποῦ καίμενον.
- v. 642. καὶ οὗτοι μὲν τοὺς αἰγιαλοὺς περιπατήσουσιν·
— τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λερωθεῖσας ἢ βεβῶμενας.
- 25 v. 643. Σπανικὰς, παρ' ὅσον πλησίον Ἰβηρίκας ἔχουσιν
αἱ νῆσοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται. — νῆσος
πλησίον Ἡρακλείων στηλῶν, Ταρτησσὸς λεγομένη.
- v. 644. πόλεως Βοιωτίας — ἡ τροφὸς — τῶν Βοιω-
τῶν πρόμαχοι.
- 30 v. 645. τὴν αὖν Τάναγραν καλουμένην πόλιν Βοιωτίας,
καὶ Ποιμανδρίαν — πόλεως Βοιωτίας ὄχθους, κρη-
μνούς.
- v. 646. πόλεις Βοιωτίας — πόλεως Βοιωτίας τὸ ἔδαφος.
- v. 647. τὸ ρεῖθρον καὶ νᾶμα τῶν ποταμῶν τῆς Βοιωτίας.
- 35 v. 648. τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν· ἔστι δὲ ὄνομα θα-
λάσσης ἐν Λιβύῃ· — τὴν Λιβύην λέγει.

- v. 649. καὶ τὴν σιενὴν τοῦ πορθμοῦ συνδρομὴν· πορ-
θμός δέ ἐστι ἢ μεταξὺ δύο γαιῶν θάλασσα — τοῦ
Τυρρηνικοῦ.
- v. 650. τῆς Σκύλλης — φασὶ τὴν Σκύλλαν ἔξ κεφαλᾶς
ἔχειν, μίαν κάμπης, ἑτέραν λέοντος, ἄλλην κυνός· 5
καὶ ἄλλην Γοργόνος, καὶ ἑτέραν φαλαίνης, καὶ ἔκ-
την ἀνθρώπου· σκοπᾶς δέ, τοὺς σκοπέλους· Ὀμη-
ρος·
αὐτοῦ τ' ἰχθυῶν σκοπέλον περιμαίω-
σα. 10
- v. 651. τῆς πρότερον τεθνηκυίας — ἐκ τῶν χειρῶν
Ἡρακλέους.
- v. 652. τοῦ δερματοφόρου Ἡρακλέους, τοῦ ἔχοντος
πέπλον· στέρφος δέ, ἢ τοῦ λέοντος δορά· — ἐπί-
θετα καὶ ἐπώνυμα Ἡρακλέους. Σκαπανεύς καὶ Βοα- 15
γίδας εὐθείαι.
- v. 653. ὀρνιθογούνων· ἐπεὶ τὰ κάτω μέρη ὄρνιθος εἶ-
χον· τῶν Σειρήνων· ἄρπυα (sic) ὄρνις — τοὺς ὑψη-
λοὺς τόπους.
- v. 654. πλανηθέντας, ἀποκρουσθέντας — ὥμους ὑπὸ 20
τοῦ Κύκλωπος ἐσθιωμένους.
- v. 955. θηρεύσει, ἀντὶ τοῦ ἀγρεύσει.
- v. 656. παντολαῖς βλάβαις καὶ τιμωρίαις ἐσπαραγμέ-
νους.
- v. 657. ἓνα ἐκ τῶν φθαρέντων ἄγγελον καταλιπὼν ἐκ 25
τῶν φίλων.
- v. 658. τὸν Ὀδυσσεῖα — ἔκλεψεν γὰρ τὸ Παλλάδιον
τῆς Ἀθηνᾶς, ἅμα τοῦ Διομήδους — Φοινίκη δέ ἢ
Ἀθήνη ἐν Κορίνθῳ.
- v. 659. ὃς θειάσεται μὲν τὸν ὀφθαλμὸν Κύκλωπος — 30
τὸ ὄμμα.
- v. 660. νῦν τοῦ Κύκλωπος — οἴνου — τῷ Κύκλωπι
— ἔκπωμα, κύλιξ· σκάφη, ποτήριον, δέπας.
- v. 661. ταῖς χερσὶ προτείνων — τὸ ἐπὶ τῷ δέπνῳ, ἢ
μετὰ τὸ δέπνον ποτόν. 35

- v. 662. τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει· οὓς Ἡρακλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολοίπους θεάσεται.
- v. 663. τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρακλείους.
- v. 664. οἱ τὰ πάντα συντρίψαντες τῷ περιφερεῖ λιμένι
δ τῶν Λαιστρυγόνων οὕτως καλουμένων.
- v. 665. εἶδος φυτοῦ, ὃ φύεται ἐν τοῖς ἔλεσιν· ἡ σχοῖνος — κακὴν περονήδουσιν ἢ τρυπήδουσιν — κεστραῖος εἶδος ἰχθύος· τὴν ἄγρην τῶν κεστραίων· ἔστιν δὲ ποιὸς ἰχθύς.
- 10 v. 666. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ —
- v. 667. τοῦ πρότερον αἶλ — κατὰ πολὺ ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος.
- v. 668. ἡ ἐν ὕδασι γινομένη εἴλιξ — οὐκ εὐωχηθῇ, οὐ γεύσεται τεθνεώτων.
- 15 v. 669. ποῖα δὲ δαίμων τιμωρητική — ἡ Σκύλλα· τὸ γὰρ ἥμισυ εἶχεν ἀνθρώπου, καὶ τὸ ἥμισυ κυνὸς καὶ θηρίων.
- v. 670. τὰς Σειρῆνας λέγει· διὰ τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι· — ἐπειδὴ ὑπ' αὐτῶν ὤλοντο οἱ Κένταυροι.
- 20 v. 671. τὰς Μούσας λέγει, ἐξ ὧν ἐγένοντο· ποικίλῃ καὶ ὀλεθρίῃ — φθῇ.
- v. 672. πείσει τὰς σάρκας τακῆναι — ἀγεύστους τροφῆς.
- v. 673. τὴν θηρίαν τοὺς ἀνθρώπους μεταποιήσασαν Κίρκην λέγει, οὐ θεάσεται.
- 25 v. 674. τὴν δράκαιναν, ἐνταράσσουσιν, μιννύουσιν — τῷ ἀλεύρῳ, ἢ τῇ βρώσει τὰ ποικίλα φάρμακα.
- v. 675. καὶ Μοῖραν — τὴν μεταμορφοῦσαν εἰς θηρίαν τοὺς ἀνθρώπους Κίρκην· κινώπες γὰρ τὰ θηρία·
30 — οἱ δὲ δυστυχεῖς.
- v. 676. στενάζοντες τὰς βλάβας — ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοίταις.
- v. 677. τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ροιῶν ἐνδοθεν ὄντα σπέρματα· ὄθεν καὶ ἀγίλαρον τὸ μὴ ἔχον ἐνδοθεν τὸ σπέρμα, ἀλλὰ δι' ὅλου λείον· — τῇ ἐκ σί-

τρν τροφῇ συμμεμιγμένα· — τῆς ὑποστάδμης τοῦ οἴνου.

www.libtool.com.cn

- v. 678. καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ φασι τξι-
πουρα (sic) — φαγοῦνται — ἀλλ' αὐτὸν τῆς βλάβης.
- v. 679. βοτάνη τις ἡ μῶλυσ (sic) ἥστινος ἡ ῥίξα σώ-5
σει — καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἐπιθετικῶς· σημαίνει δὲ καὶ
θερμὸν — φανείς.
- v. 680. ἀπὸ τόπου ὁ Ἑρμῆς· — ὁ Ἑρμῆς, διὰ τὸ
φυσικόν, καὶ λογικὸν καὶ ἡθικόν· ἢ οὐράνιος, καὶ
ἐπίγειος καὶ καταχθόνιος· — λαμπρὸς θεός. 10
- v. 681. παραγενήσεται εἰς τὸ σκοτεινόν· ἔστι δὲ ὅτε
καὶ ἰσχυρὸν δηλοῖ· εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδῖον
φθαρτῶν.
- v. 682. καὶ τὸν Τειρεσίαν — γέροντα ζητήσει.
- v. 683. τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλειῶν — ἐπιστάμενον 15
τὰς ἀφροδισίας μίξεις.
- v. 684. ταῖς ψυχαῖς ἀτμίξον αἷμα — προχύσας τῷ
λάκκῳ,
- v. 685. καὶ τοῦ ξίφους τὴν προβολὴν τοῖς ὑπὸ γῆν
φόβον, 20
- v. 686. κινήσας — ἐκεῖσε ἀκούσει — τῶν ψυχῶν τὴν
φωνήν.
- v. 687. λεπτὴν ἰσχυροῦ στόματος ἢ λάρυγγος· ἢ ἀμαυ-
ρᾶς καὶ ἰσχυῆς καὶ λεπτῆς· — προρρήσειν.
- v. 688. τὰς Πιθηκούσας νήσους λέγει, τὰς περὶ Ἴτα-25
λίαν. — ἥτις τὸ μετάφρενον.
- v. 689. θάλασσα (sic) — ἀγρίου ἀνέμου δέμας, μεγά-
λου σῶμα.
- v. 690. τῇ φλογὶ ξέουσα· — δέξεται ἐν πλοῖον ἔχοντα.
- v. 691. ἐν ᾗ τῶν πιθήκων — πατὴρ ἢ βασιλεὺς — τὸ 30
γένος τῶν ἀφθάρτων (sic).
- v. 692. δύσμορφον, δυσειδῆ — πρὸς γέλωτα καὶ ὕβριν
— ᾤκισεν τοσοῦτον.
- v. 693. οἵτινες πόλεμον διήγειραν τέκνοις Κρόνου.
- v. 694. τοῦ Βαιοῦ· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον — κυβερ-35
νήτου Ὀδυσσεως. — τοῦ κυβερνήτου μνημεῖον.

- v. 695. ἔθνος δυτικόν — τὰς ἐπαύλεις — καὶ τὸν Ἄιδου ποταμὸν Ἀχέροντα.
- v. 696. φεῦμασι κυματίζουσαν — τὴν χάσιν τοῦ κύματος.
- 5 v. 697. ὄρος Ἰταλλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δέ, τοῦ Ἡρακλείους — τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν.
- v. 698. κευωσμένας — καὶ τῆς Περσεφόνης καὶ τὸ ἔλος (sic) — τῆς καταχθονίου κόρης.
- v. 699. καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ποταμὸν — ὅπου ὁ
- 10 δὺςβατος.
- v. 700. ἐκτείνει πρὸς τὸν αἰθέρα — τὴν κεφαλὴν, τροπικῶς — ὄρους τῆς Ἰταλλίας τὸ ἀνάστημα.
- v. 701. ἐξ οὗ πάντα τὰ ρεῖθρα καὶ νάματα — καὶ παῖσαι τῶν ἐνδοτάτων.
- 15 v. 702. αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν — σύρονται γῆν.
- v. 703. καταλιπὼν δὲ ὄρους Ἰταλλίας· Αἰθαιῶν δέ ἐστιν ἡ εὐθεῖα — ὑψηλὴν ἀκρόρειαν.
- v. 704. τὴν περὶ Κύμην λέγει· περιφερῇ — δίκην δεσμοῦ κυκλοειδοῦς.
- 20 v. 705. καὶ ρεῦμα τοῦ ἐν Ἄιδου ποταμοῦ — ὑψωθὲν τῇ σκοτίᾳ,
- v. 706. πηγῆς σκοτεινῆς — κατακλυσμόν, ὄμβρον — ὅπου ὁ Ζεὺς
- v. 707. ὄρκους ἐποίησεν — τοῖς θεοῖς — καθέδρας.
- 25 v. 708. καὶ σπονδὰς ἀπαντῶν — χρυσοῖς ποτηρίοις ποιμενικοῖς.
- v. 709. μέλλων τοὺς Γιγάντας — καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἀποπερᾶν.
- v. 710. θήσει τῇ Περσεφόνῃ — καὶ τῷ συγκοίτῃ δῶ-
- 30 ρον.
- v. 711. περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ — ἀπὸ τοῦ κίονος ἀρμόδας.
- v. 712. ἀποκτενεῖ δὲ τὰς θυγατέρας, τὰς Σειρήνας — τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ — τρεῖς· τὴν Παρθενόπην,
- 35 τὴν Λευκωσίαν, τὴν Αἰγίαν· μήτηρ αὐτῶν, Τερψιχόρη.

- γ. 713. τὰς ᾠδὰς, τὰς μελωδίας τῆς μελωδοῦ μητρὸς
— ἐκμιμουμένας. δ
- γ. 714. ταῖς αὐτοκτόνοις φαιαῖς — ἐκ τῆς ἄκρας σκοπῆς.
- γ. 715. πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κύμα — πηδῶσας εἰς θά-
λασσαν τοῖς πτεροῖς. δ
- γ. 716. ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λῖνα ἦγον ἢ πεπρωμένη
μοῖρα — ἢ πικρὰ φέρει.
- γ. 717. Παρθενόπην — ὄνομα κύριον· ὃς ἔκτισε τὴν
ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν. — εἰς τὸ τεῖχος ἐκριφεῖσαν.
- γ. 718. καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμοῦ νάμασιν — ὑπο-10
δέξεται, βρέχων τὴν γῆν.
- γ. 719. οὐ τάφον οἰκοδομήσαντες — οἱ ἐγχωροὶ —
τῆς κόρης.
- γ. 720. σπονδαῖς καὶ θυσίαις — ὄνομα τῆς μιᾶς τῶν
Σειρήνων — λέγων (sic). 16
- γ. 721. τὰ κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάζουσιν —
τὴν Παρθενόπην Σειρήνα, διὰ τὰ πτερά.
- γ. 722. εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἀκτὴν — τοῦ Ποσει-
δῶνος, παρὰ Μιλησίοις τιμώμενον.
- γ. 723. μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος τὴν ἐπὶ-20
νυμον,
- γ. 724. τὴν Λευκωσίαν νῆσον ἐποχήσεται ἐπὶ πολὺν
χρόνον. — ὅπου ὁ λάβρος — ποταμὸς Ἰταλλας,
- γ. 725. καὶ ὁ γέλιων ποταμὸς Ἰταλλας Λάρις — ἐξ-
ερεύγονται τὰ νάματα. 25
- γ. 726. ἡ δὲ μία τῶν Σειρήνων, Ἀλγεια, εἰς τὴν Τέ-
ρειναν· — ἐκπλεύσει, ἐκριφήσεται.
- γ. 727. τὸν κλύδωνα νηχομένη, βύσσουσα καὶ τοῖς χέ-
λεσιν ᾠδοῦσα τὸ ὕδωρ· — ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον
βαίνοντες 30
- γ. 728. ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάψουσιν — παρὰ
ταῖς ἀκταῖς
- γ. 729. ταῖς Ἰταλικῷ ποταμοῦ συστροφαῖς — τὸν γέ-
τοκα, τὸν ὄργανον. 35
- γ. 730. πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον — ἰσχυρῶς· ἢ βουναρά-35

- λους τοὺς ποταμούς εἰσάγουσι διὰ τὸ βλαῖον τοῦ
 φεύματος — τοῖς ὕδασι — πόλεμος.
- v. 731. τῆς ὀρνιθοφυσοῦς Σειρήνος — τὸν τάφον, τὸ
 ἱδρυσμα — λευκαίνων, καθαρίζων τοῖς ὕδασι.
- δ v. 732. πρώτη δὲ καὶ ποτε πάλιν — τῇ Παρθενόπῃ.
- v. 733. κρατῶν καὶ βασιλεύων ἀπάσης — τῆς Ἀττικῆς
 Μοψόπειον γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Μόψοπος
 βασιλεύσαντος — τοῦ στόλου.
- v. 734. τοῖς πλέουσιν — λαμπαδοῦχον δέ, δι' ὅτι λαμ-
 10 πάδας ἔβαλλον εἰς τὴν θάλασσαν. — εὐτρεπίζει τὸν
 δρόμον.
- v. 735. ταῖς προφητείαις πεισθεῖς — θυντινὰ ποτε δ
 λαὸς αὐξήσει Νεαπολιτῶν.
- v. 736. οὕτως παρὰ τὸν ἀκοίμαντον, ἡ πολυκλυ-
 15 στὸν — σκέπη.
- v. 737. τῆς ὀρμίσσεως τῆς λίμνης, ἡ λιμένος τῶν Νεα-
 πολιτῶν — τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτήρια.
- v. 738. τοὺς ἀνέμους δὲ ἐν τῷ ἀσκά — συναποκλείσας
 τοῦ βοός.
- 20 v. 739. ὀπισθορμήτοις, πολυπλάνοις — βλάβαις πλα-
 νώμενος.
- v. 740. τῇ τοῦ κεραυνοῦ τιμωρίᾳ συγκαήσεται
- v. 741. ὁ λάρος — ἐρινοῦ δέ, συκῆς ἀγρίας — παρὰ
 καθήμενος τῷ κλάδῳ.
- 25 v. 742. ὅπως μὴ κατακίη αὐτὸν — ἐν τοῖς ὕδασιν ὁ
 τάραχος.
- v. 743. τὴν λεγόμενην ἄμπωτιν — σύρας τῷ βάθει.
- v. 744. ὀλίγον δὲ χαρεῖς τοῖς Καλυψοῦς.
- v. 745. αὐτοσχέδιον πλοῖον· κυρίως τὰ ὄνυπαρὰ καὶ μὴ
 30 ἀλληλεσμένα ἄλευρα· νῦν δὲ τὸ πλοῖον λέγει.
- v. 746. βῆναι καρτερήσει — καὶ κυβεργνησάι ὁ τα-
 λαίπωρος.
- v. 747. αὐτοκατασκεύαστον, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γεγαυῖαν
 ναῦν, πλοῖον — εἰς μέσην τὴν τρόπιν ὄντα.
- 35 v. 748. εἰκὴ καὶ μάτην ταῖς ξυλλήναις πειρῶναις — πρὸς
 38 ὀδοιπόρην, συμπαλαστήν.

- v. 749. ἦστινος, ὅποια μικρόν — ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος — ἐκφυγείς. www.bibletool.com.cn
- v. 750. τῆς ἀλκυόνος γυναικός· ὁ γὰρ ἄρσην κήρυλος λέγεται — μικρόν, νεοσσόν, τὸν μὴ πτερά ἔχοντα. 5
- v. 751. αὐταῖς ταῖς μεσόδμας· ἤγουν ὀρθαῖς ξύλοις τῆς σχεδίας — καὶ σὺν τοῖς ὀρθοῖς ἢ πλαγίοις ξύλοις καταβαλεῖ
- v. 752. πρὸς κύμα τὸν κολυμβητήν· λέγει δὲ Ὀδυσσεύα — ἐμπεπλεγμένον τοῖς σχοινοῖς, ἢ τοῖς ξύλοις. 10
- v. 753. τῆς θαλάσσης δ' αὖπνος — ἐν τοῖς βυθοῖς περιφερόμενος ἢ κλυδωνιζόμενος.
- v. 754. τῷ πολίτῃ σύνοικος· λέγει δὲ Γλαύκῳ — πόλεως Βοιωτικῆς, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες.
- v. 755. γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος — ὥσπερ φελλός. 15
- v. 756. ὁ ἄνεμος συστρέφει, ἐλάσσει τὸν φελλὸν — ἐραπιδῶν ταῖς πνοαῖς.
- v. 757. μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς Ἰνουῦ· ἔστι δὲ ἐνάλιος δαίμων. — ἐκ κακῆς παλιρρέουσας. 20
- v. 758. περιβόλαιον σώσει — στήθη ἡσφαλισμένον.
- v. 759. καὶ εἰς τὰς ἄκρας χεῖρας — αἰττιοῖσι τὰς σκληράς, καὶ ἐν τῷ ἄπτεσθαι ἀφαιρούσας κρεῖατα πέτρας.
- v. 760. καταλαμβάνων, ταῖς ὑπὸ θαλάσσης βρωθεῖσιν — αἰμαχέσει (sic). 25
- v. 761. τοῖς ἀκρωτηριοῖς, ταῖς ἀκρίσι, ταῖς ἐξοχαῖς, ταῖς ὀξύτησι τῶν πετρῶν —
- v. 762. εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ἣ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ᾧ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐτέμεν· καὶ γὰρ Δρεπάνη ἐκαλεῖτο τὸ πρῶν· — μισομένην· — ἔστι μὲν ἡ Δρεπάνη νῦν μὲν τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ, ἤγουν τὴν Κέρκυραν, — τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου· κρεανόμον δὲ τὴν δρεπάνην λέγει. 30
- v. 763. γυμνός, ὁ πρὸς αἵτης· πτωχός ὁ Ὀδυσσεύς παρὰ τὸ ἐκγεῖσθαι — βλαβῶν χυλεπῶν — ἐμπεύρος.

- v. 764. τὸν μυθώδη ἐκφωνήσῃ θρήνον.
 v. 765. τιμωρηθεὶς ἀνταποδοὺς — τοῦ Κύκλωπος,
 θηρός· τὸ γὰρ δάκρυ, θῆρ σημαίνει.
 v. 766. οὐπὼ λίσσ' οὐπὼ — μὴ τοσαύτη λήθη καταλά-
 5 βοι τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσεύς.
 v. 767. λήθης — τὸν παρ' Ἀθηναίοις Μέλανθον Πο-
 σειδῶνα — ἐγκαλιθέντα — τὸν Ποσειδῶνα παρὰ Δη-
 λίοις· Μέλανθος καὶ Ἰππηγέτης ἐπώνυμα Ποσειδῶνος.
 v. 768. παραγενήσεται γὰρ — ἐν αἷ αἱ νᾶες εὐνάζονται,
 10 ἢ οἱ ναῦται κρύπτονται — ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ.
 v. 769. καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχὰς — ὀφθίσεται δὲ πᾶν
 v. 770. οἶκημα ὁμοῦ — ἐκ βαθμίδων πεπτωκός.
 v. 771. τοῖς μνηστῆρσι, τοῖς κατωφερέσιν εἰς γυναικάς·
 κυρίως δὲ μύκλος καλεῖται, ἣ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν
 15 ὄνων ὑποδιπλώσις· — μοιχοῖς· ἣ δὲ πόρνη, ἣ Βάκχη
 καὶ Πηνελόπη.
 v. 772. ὑπερφάνως ἢ ἀσέμνως πορνεύουσα — ἀντὶ
 τοῦ κενώσῃ, δαπανήσῃ τοὺς οἶκους.
 v. 773. ταῖς εὐωχίαις τὸν κλοῦτον ἐκχέασα τοῦ ταλαι-
 20 πάρου.
 v. 774. αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύνας
 (sic).
 v. 775. θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος ἢ ὁ πένης. — καρ-
 τερήσῃ μὲν τῶν δούλων.
 25 v. 776. φοβεράς, ἀπὸ τοῦ στύγῳ· ἀπειλὰς — τῷ κα-
 λὴν λοφίαν ἔχοντι.
 v. 777. ταῖς λοιδορίαις κολασθεῖς — καρτερήσῃ δὲ τῶν
 χειρῶν.
 v. 778. ταῖς πληγαῖς ὑποχωρεῖν, καὶ ταῖς τῶν ὀστρά-
 30 κων βολαῖς.
 v. 779. οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάστιγες, ἀλλὰ διὰ σθένους
 v. 780. ἡ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαντος ἐτι ἐν ταῖς πλευ-
 ραῖς,
 v. 781. λεπταῖς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἔστινας ὁ Θόας,
 35 v. 782. ἀντὶ τοῦ τύπτειν — ἄνευ στεναγμοῦ ἐπαινεῖσι.
 v. 783. ἐκούσιον μῶλωπα — ἀποπνύξαν — τῷ σφύματι.

- v. 784. ἵνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀργεύσῃ — ἐχθροῖς (sic) κατασκόποις.
- v. 785. βλάβαις καὶ δάχρυσι — ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὅθεν φήλικες τὰ σῦκα, τῇ θείξει πέπειρα, ὄντα ὠμά. 8
- v. 786. ὄντινα ἢ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνῃ — κακὸν ἀνέθρεψεν τὸν Ὀδυσσεύ· — ἐξοχὴ ὄρους — ὄρος Βοιωτίας.
- v. 787. μέγιστον ἤμιν κακὸν — ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσεύ.
- v. 788. μένος πρὸς τοὺς οἴκους πλέων (sic) — σθεθεὶς 10 ὁ τάλας.
- v. 789. τὸν ἔσχατον δὲ ὁ λάρος· λέγει δὲ Ὀδυσσεύ· — ὥσπερ τῶν κυμάτων δρομεύς.
- v. 790. ὥσπερ πογχύλη ἐν θαλάσσῃ — πανταχόθεν περιτριβείς. 15
- v. 791. καὶ τὴν κτῆσιν ταῖς εὐωχίαις — Κεφαληνίων ἔθνος — ἀντλουμένην.
- v. 792. τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἑλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἰκάριος καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδαρεὺς [καὶ] Ἀφαρεὺς, ἀδελφοὶ — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστρογασίας, πηδησάσης 20 — καταλαβών.
- v. 793. πέμπτελος γέρον ἀποθανεῖται· τέσσαρες γὰρ ἡλικίαι γερόντων· — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὖσα, τὴν θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐπ' αὐτήν.
- v. 794. ὁ πάνυ γέρον σὺν τοῖς ὅπλοις· πολυχρόνιον 25 γὰρ τὸ ζῶον· λέγει δὲ Ὀδυσσεύ· — ὄρος Ἰθάκης.
- v. 795. ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὰ πλευρὰ — ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ πᾶν τὸ εἰς ὅξυ λήγον.
- v. 796. κέντρον δυσθεράπευτος — τῆς τραγύονος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδονίου πελάγους. 30
- v. 797. υἱὸς δὲ τοῦ πατρὸς — φονεὺς ὀνομασθήσεται.
- v. 798. τῆς Ἀχλλέως γυναικὸς Μηδείας — ἐξάδελφος.
- v. 799. μαντεῖον Ὀδυσσεύς — ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου — ἔθνους Ἠπείρου — στέφει ὁ λαός.
- v. 800. ὃ τε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χώρα Ἠπείρου, 35

- v. 764. τὸν μυθώδη ἐκφωνήσῃ θρήνον.
v. 765. τιμωρηθεὶς, ἀνταποδοὺς — τοῦ Κύνλωπος, θηρός· τὸ γὰρ δάκος, θῆρ σημαίνει.
v. 766. οὐπω λίαν οὐπω — μὴ τοσαύτη λήθη καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα, ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσεῆος.
5 v. 767. λήθης — τὸν παρ' Ἀθηναίοις Μέλανθον Ποσειδῶνα — ἐγκλιθέντα — τὸν Ποσειδῶνα παρὰ Ἀηλοῖς· Μέλανθος καὶ Ἰππηγέτης ἐπώνυμα Ποσειδῶνος.
v. 768. παραγενήσεται γὰρ — ἐν ᾧ αἱ νᾶες εὐνάζονται, ἢ οἱ ναῦται κρύπτονται — ὄνομα λιμένος ἐν Ἰθάκῃ.
10 v. 769. καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχὰς — ὀφθῆσεται δὲ πᾶν
v. 770. οἶκημα ὁμοῦ — ἐκ βαθμίδων πεπτωκός.
v. 771. τοῖς μνηστῆρσι, τοῖς καταφερέσιν εἰς γυναικας· κυρίως δὲ μύκλος καλεῖται, ἣ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν
15 ὄνων ὑποδίπλωσις· — μοιχοῖς· ἣ δὲ πόρνη, ἣ Βάκχη καὶ Πηνελόπη.
v. 772. ὑπερφηάνως ἢ ἀσέμνως κορνεύουσα — ἀντὶ τοῦ κενώσῃ, δαπανήσῃ τοὺς οἴκους.
v. 773. ταῖς εὐωχίαις τὸν πλοῦτον ἐκχέασα τοῦ ταλαι-
20 πώρου.
v. 774. αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐν ἀριστεραῖς ὀδύναις (sic).
v. 775. θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος ἢ ὁ πένης. — καρτερήσῃ μὲν τῶν δούλων.
25 v. 776. φοβεράς, ἀπὸ τοῦ στύγω· ἀπειλὰς — τῷ καλὴν λοφίαν ἔχοντι.
v. 777. ταῖς λοιδορίαις κολασθεῖς — καρτερήσῃ δὲ τῶν χειρῶν.
v. 778. ταῖς πληγαῖς ὑποχωρεῖν, καὶ ταῖς τῶν ὀστρά-
30 κων βολαῖς.
v. 779. οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάστιγες, ἀλλὰ διὰ σθένους
v. 780. ἣ σφραγὶς μενεῖ τοῦ Θόαντος ἔτι ἐν ταῖς πλευραῖς,
v. 781. λεπταῖς ῥάβδοις τρυπηθεῖσα — ἄστινας ὁ Θόας,
35 v. 782. ἀντὶ τοῦ τύπτειν — ἄνευ στεναγμοῦ ἐκαινέσει.
v. 783. ἐκούσιον μῶλωπα — ἀποκινύσαν — τῷ σφματι.

- v. 784. ἵνα ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀργεύσῃ — ἐχθροῖς (sic) κατασκόποις.
- v. 785. βλάβαις καὶ θάκρουσι — ἀπατήσας τὸν πρόμον· ὄθεν φήλικες τὰ σῦκα, τῇ θείξει πέπειρα, ὄντα ὠμά. 5
- v. 786. ὄντινα ἢ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνῃ — κακὸν ἀνέδρεψεν τὸν Ὀδυσσεύα· — ἐξοχῇ ὄρους — ὄρος Βαιωτίας.
- v. 787. μέγιστον ἤμυν κακὸν — ἐγέννησέ ποτε τὸν Ὀδυσσεύα.
- v. 788. μόνος πρὸς τοὺς οἴκους πλὴων (sic) — σάθεις 10 ὁ τάλας.
- v. 789. τὸν ἔσχατον δὲ ὁ λάρος· λέγει δὲ Ὀδυσσεύα — ὥσπερ τῶν κυμάτων δρομεύς.
- v. 790. ὥσπερ πογχύλη ἐν θαλάσσῃ — πανταχόθεν περιτριβείς. 15
- v. 791. καὶ τὴν κτῆσιν ταῖς εὐωχίαις — Κεφαληνίων ἔθνος — ἀντιλουμένην.
- v. 792. τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας Ἑλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἰάριος καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδαρεὺς [καὶ] Ἀφαιρεὺς, ἀδελφοὶ — τῆς ἐπὶ κακῶν οἰστροησάσης, πηδησάσης 20 — καταλαβών.
- v. 793. πέμπελος γέρον ἀποθανεῖται· τέσσαρες γὰρ ἡλικίαι γερόντων· — τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὖσα, τὴν θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐκ' αὐτὴν.
- v. 794. ὁ πάνυ γέρον συν τοῖς ὅπλοις· πολυχρόνιον 25 γὰρ τὸ ζῶον· λέγει δὲ Ὀδυσσεύα· — ὄρος Ἰθάκης.
- v. 795. ἀποκτενεῖ δὲ τύψας τὰ πλευρὰ — ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ πᾶν τὸ εἰς ὅξυ λῆγον.
- v. 796. κέντρον δυσθεράπευτος — τῆς τραγόνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ Σαρδονίου πελάγους. 30
- v. 797. υἱὸς δὲ τοῦ πατρὸς — φονεὺς ὀνομασθήσεται.
- v. 798. τῆς Ἀχιλλέως γυναικὸς Μηδείας — ἐξάδελφος.
- v. 799. μαντεῖον Ὀδυσσεύως — ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου — ἔθνους Ἠπείρου — στέφει ὁ λαός.
- v. 800. ὃ τε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν — χώρα Ἠπείρου, 35

- ἀφ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυαῖς καλοῦνται — οἰκη-
 τήριον.
 v. 801. ἐν ᾧ χρόνῳ ποτὲ πάλιν — τὸν Ἡρακλῆα υἱὸν
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοε καὶ Βαρσίνης — Πολυ-
 8 σπέρχων ὁ Ἡπειρώτης.
 v. 802. ὁ Ἡπειρώτης ἐν εὐσυχίᾳ — ἔθνονε Ἡπειρω-
 τικοῦ ἀρχηγόε.
 v. 803. παρ' οὗτοε Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν κατὰ μὲν
 τὸν πατέρα εἰε Ἡρακλῆα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γέ-
 10 νος· κατὰ δὲ μητέρα, εἰε Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα
 καὶ Αἰακόν.
 v. 804. Τημενὸε ἀπόγονοε Ἡρακλήηε — οὐ πόρρωθεν
 αἰμάτων.
 v. 805. ὄρεε Τυρσηνίας ἡ Πίεργη, ἥτιε αὐτὸν τεθνηκό-
 15 τα — τὸ Τυρσηῶν ὄρεε.
 v. 806. πόλιε Τυρσηνίας ἡ Γορτύνη. — δέξεται κεκαυ-
 μένον.
 v. 807. — ἀποθάνη.
 v. 808. Τηλεμάχον καὶ Κίρκην — ἦντινα ἀποκτείναιε
 20 ὁ ἀνὴρ.
 v. 809. αὐτόε πρὸε Ἀιδην ἀπελεύσεται.
 v. 810. ταῖε σφαγαῖε τῆε ἀδελφῆε Κασσιφόνηε — κε-
 τμημένος τὸν αὐχένα.
 v. 811. τοῦ Γλαύκου, υἱοῦ Πασιφάηε καὶ Μίνωε —
 25 υἱοῦ Αἰήτοε — οἱ τούτων παῖδεε ἀντανέψιοι, ἥγονν
 ἐξάδελφοι.
 v. 812. καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺε τοσοῦτοε — σωρόν πη-
 μάτων ἰδὼν
 v. 813. ἀφ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψη, ὥε πρότερον —
 30 ὑπεισέλθῃ τὸ δεύτερον.
 v. 814. γαληνῇ ἡμέρᾳ οὐποτε ἐν ζωῇ βλέψαιε.
 v. 815. ᾧ, ταλαίπωρε, πῶε σοι κρεῖσσον ὑπῆρχε —
 μένειν ἐν τῇ πατρίδι.
 v. 816. βοῦε ἐλαύνοντα καὶ τὸν ἐργάτην ὄνον.
 35 v. 817. τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖε ξεύγλαιε — ὑπὸ τὰε τοῦ

ζυγοῦ γλυφὰς ἐπιζευγνύειν — μέσσαβα γὰρ αἱ
γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ.

v. 818. τέχναις μαινομένῳ.

v. 819. ἡ τηλικούτων πείραν καρτερῆσαι κακῶν.

v. 820. ὁ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῷ δ
— ἀρπαγεῖσαν — γαμέτης.

v. 821. γαμετήν, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσαν καὶ
μυγνυμένην — τῶν προφῶρῶν καὶ μαντευμάτων
καὶ τῆς φήμης ἀκηκοώς.

v. 822. Πρῶτος Ἡσίοδος παρὰ τῆς Ἑλένης τὸ εἶδω-
λον παρήγαγε· καὶ Ἡρόδοτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν
ἀληθινὴ Ἑλένη ἔμεινεν παρὰ τῷ Πρωτεῖ, τὸ δὲ εἶ-
δωλον αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροί-
αν — εἰς εὐδίαν, εἰς αἰθρίαν φωνῶν.

v. 823. ποίους τῆς θαλάσσης οὐ ψηλαφήσει βυθούς 15
καὶ τόπους;

v. 824. ποίαν δὲ ξηρὰν οὐκ ἐμβατεύσει βαδίζων;

v. 825. ἐπιβλέπει μὲν ἐν πρώτοις — τὴν Κιλικίαν λέ-
γει.

v. 826. τὴν ἤδη εἰς Αἰδοῦ πεμπομένην — τὴν ἀπολι- 20
θωθεῖσαν καὶ στηλωθεῖσαν τὸ σῶμα.

v. 827. καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν —
ναύταις μεμισσημέναι.

v. 828. προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους — θεάσε-
ται δὲ τοῦ τάλαιπώρου. 25

v. 829. τῆς Μύρρας, πόλεως Φοινίκης, τὸ λαγυρὸν
ἔστυ. Μύρρα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινί-
κῃ· περὶ ἧς Διονύσιος ὁ περιηγητής.

Βύβλον τ' ἀγγλίαλον καὶ Σιθῶν' ἀνθεμό-
σσαν. 30

— Ἡρας (sic) θυγάτηρ· ἐπισχετικὰς τῶν αἰθίων
τῶν τικτουσῶν γυναικῶν — τὰς ἐν τῷ τίκτειν μο-
γεῖν.

v. 830. τόκους ἐξέφυσεν (sic) — ὁ τῆς μυέρρης κλά-
δος. 35

- v. 831. καὶ τὸν τῇ θεᾷ κλαυσθέντα — τοῦ Ἀδωνίδος
παρὰ Κυπρίοις· ἡ δὲ εὐθειά ἐστιν Γαύας.
- v. 832. τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν Σάμῳ· Σχοινίς δὲ ἐστὶν ἡ
εὐθεία — τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρόντα — τῇ
6 Ἀφροδίτῃ.
- v. 833. τῷ ὀδόντι — ὄντινά ποτε ὁ κάκρος — παρὰ
Κίλιξιν — ἔκτεινεν.
- v. 834. θεάσεται δὲ τὰς πόλεις, καὶ τύρσεις, ἀνοικοδο-
μήματα — τὰς Αἰθιοπικὰς, ἀπὸ Κηφίας, βασιλείας
10 Αἰθιοπῶν.
- v. 835. καὶ Αἰφροῦ πηγὴν, Λάφριος ὁ φιλόξενος·
λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπιθετικῶς· Φασὶ δέ, ὅτι ἐν
Αἰθιοπία Ἑρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς
τὴν Ἰῶ, ἵνα μὴ λάβῃ ὑπὸ τῆς Ἥρας, καὶ διψήσας,
15 ἐλάττισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν καὶ
Ἑρμου Πτέρνα καλεῖται.
- v. 836. τὰς δύο δὲ πέτρας — νῦν τὸ κῆτος καταχρη-
στικῶς — αἷς προσεπήδησεν.
- v. 837. εὐωχίας χρῆζαν.
- 20 v. 838. τὸν Περσέα λέγει — μορφνόν (sic) δὲ ἀετὸν
— ἀρπάσας σιαγόσι.
- v. 839. τὸν μάγειρον τοῦ κήτους· τὸν ἀνδρεῖον — τὸν
ἔχοντα πετρωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη γὰρ εἶδος ὑπο-
δήματος.
- 25 v. 840. φονευθήσεται δὲ — τοῦ Περσέως τῷ ξίφει, ἣ
δρεπάνῳ· ξυρόν δέ, διὰ τὴν ἀκμὴν.
- v. 841. νῦν ἡ Γοργώ, ἡ πολυμήσῃτος — ἐκνευρισμένη.
- v. 842. ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν· Ἰκπον μὲν τὸν Πή-
γασον· βροτὸν δὲ ἄνδρα, τὸν Χρυσάορα — τοῦ Περ-
30 σέως.
- v. 843. τῆς ἐπὶ τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνης, καθ-
άπερ αἱ γαλαῖ· τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγασον· —
τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῆς· — τῆς Γοργόνης, καὶ αὐτὴ γάρ, ὥσπερ
35 ἡ γαλῆ, ἐκ τοῦ στόματος (sic) ἐγέννησεν Πήγασον
καὶ Χρυσάορα.

- v. 844. ὃς ἀπολιθῶν ἄνδρας, Περσεύς — ἀπ' ἔκρου
τοῦ ποδός· λείπει δὲ τὸ μέγρι τῆς κορυφῆς.
- v. 845. ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ποιήσας — ἐξαπλα-
σει, περισκεπάσει λίθων.
- v. 846. ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀπισθεν κρατήσας δ
τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς Γοργόνης ἔκοψε τὴν κεφαλὴν·
ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑποκλέψας τῶν
Φορκίδων — ἀντὶ τριπλῆς ὁδηγίας.
- v. 847. ἐπιβλέπει δὲ — τὴν Ἀλκυοντὸν λέγει· τὸ γὰρ θέ-
ρει ὁ Νεῖλος ἄρδεει αὐτήν· — μέτρον γῆς ὁ γόης· 10
- v. 848. τοῦ Νεῖλου τοῦ Αἰβυνηοῦ ποταμοῦ — Ἀσβύσται
γὰρ ἔθνος Αἰβύνης — καὶ τὰς φάκας.
- v. 849. κοίτας δυσώδεις — τοῖς κήτεσι συνάξιμενους.
- v. 850. καὶ πάντα καρτερήσκει ἕνεκα τῆς Ἑλένης —
- v. 851. διὰτι ἄρδεντα οὐκ ἔτεκεν· τῆς πολυάνορος καὶ 15
πολυάνδρου, ἥγουν πολλοὺς ἄνδρας ἐχούσης Ἑλένης·
πεντάλεκτρος γὰρ γέγονεν· ἢ τῆς τρεῖς μόνους· ὁ γὰρ
Θησεύς οὐκ ἔγνω αὐτήν, παῖδα οὐσαν· καὶ ὁ Ἀχιλ-
λεὺς κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμλεγε· οὔτινες οὐκ ἂν εἶεν
αὐτῆς ἄνδρες κυρίως, εἰ μὴ Μενέλαος, καὶ Πάρις 20
καὶ Διήφορος.
- v. 852. παραγενήσεται πλανήτης — εἰς τοὺς Ἰακύνθας·
ἔστι δὲ ἔθνος Ἰταλίας, οἱ Καλαβροί.
- v. 853. καὶ δῶρα δώσει, καὶ ἀναθήσει τῇ Ἀθηνᾷ· διὰ
τὰ ἐν πολέμοις σκῦλα. 25
- v. 854. ἀπὸ Ταμάσου, πόλεως Κύπρου· ἢ δὲ εὐθείᾳ
ἔστι Τάμασος· — καὶ ἀσπίδα.
- v. 855. καὶ τὰς τῆς γαμετῆς· ἀσκέραι δὲ, εἶδη ὑπο-
δημάτων· — τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας, κατ' ἀντί-
φρασιν. 30
- v. 856. παραγενήσεται εἰς Σίρῳ, πόλιν Μακεδονίας·
καὶ ποταμὸς Ἰταλίας — ἀκρωτηρίου Κρότωνος.
- v. 857. ἐν οἷς ἡ Θέτις κῆπον κατασκευάσει θεᾶ, τῇ
Ἥρᾳ —
- v. 858. φυτοῖς ἐξεργασμένον. 35

- ν. 859. ταῖς δὲ γυναῖξιν ἔσται νόμος τοῖς ἔγχωροις
ἀεὶ
ν. 860. πενθεῖν τὸν ἐννέα πηχῆς ἔχοντα — τὸν Ἀχιλ-
λέα. Αἰακοῦ γὰρ Πηλεὺς, οὗ Ἀχιλλεύς τρίτος.
- δν. 861. τῆς μητρὸς Θέτιδος, ἧς Θέτις, ἧς Ἀχιλλεύς
τρίτος — ἄνεμον. Ὀμηρος, διαπρήσσοῦσα,
ἀντὶ τοῦ φυσῶσα — τῆς κοπιτικῆς.
- ν. 862. καὶ μήτε τῷ χροσφ — τὰ φαιδρὰ καλλωπίζειν
σώματα.
- 10 ν. 863. μήτε ἄβρωῶς καὶ ἀφνεκῶς πεποιημένους, εὐφν-
εῖς — περιβάλλεσθαι πέπλους.
- ν. 864. τῇ πορφύρᾳ βαπτὸνς ἢ πλουμαρικὸνς — χάριν
ταῦ — τῇ θεῇ ὁ θεός.
- ν. 865. τῆς ξηρᾶς τὸ μέγα ἀκρωτήριον — χαρίζεται
15 κτίσαι.
- ν. 866. ἀφίξεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἑρκος· διὰ τὸ ἀν-
δρείον — γυμνικάς, κακούσας τοὺς ἐπιξενωμένους.
- ν. 867. τὰς παλαιστρας — ὃν ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ.
- ν. 868. ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τόπου — βασιλεύουσα — λιμέ-
20 νος Σικελίας.
- ν. 869. τῆς δρεπάνης, ἐν ἣ Ζεὺς ταμῶν τὰ αἰδοῖα Κρό-
νον, ἐν Σικελίᾳ ἐκρυψεν — λιμνῆς Σικελίας.
- ν. 870. καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας.
- ν. 871. καὶ τοῦ Ἡρακλέους νῶν — τοῦ τὰ ὦμα ἔσθι-
25 οντος λύκου — Ἡρακλῆος.
- ν. 872. ὃν ὁ Ἀργοῦς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθέως γὰρ
Αἰσῶν· Αἰσῶνος δὲ Ἰάσων (in marg. ἀπόγονος) —
ὀρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργὴν
- ν. 873. κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα ναύταις.
- 30 ν. 874. αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι — τῶν Ἀργοναυ-
τῶν — λιπαρὰ ἀποξύσματα.
- ν. 875. καταπονοῦσι τῆς θαλάσσης — οὐ δὲ κα-
θαίρει ὁ κλύδων.
- ν. 876. οὐδὲ ἡ ὀμβρία πλύνουσα — ἐπὶ πολὺν χρόνον
35 χιών.
- ν. 877. ἄλλους δὲ οἱ αἰγιαλοὶ περὶ Γουνέως, Προδό-

- ου, καὶ Εὐρυπύλου· — καὶ οἱ πλησίον Ταυχείων·
ἔστι δὲ πόλις Λιβύης· οὐδετέρως Ταύχειρα γάρ.
v. 878. αἱ ὑφαλοὶ πέτραι ἡχούσιν· σημαίνει δὲ τὸ θρη-
γοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἰ σχελιαστικὸν ἐπίρρημα γί-
νεται· — ἐκριφέντας. 5
v. 879. εἰς τὸ ἔρημον τοῦ Ἀτλαντος — τὸ ἐν Λιβύῃ
ἕρος λέγει.
v. 880. συντριμμάτων, ξυσμάτων· ἀντιστροφὸν τὸ σχή-
μα — σώρασιν — διασθηκός, κεχηνός.
v. 881. ἀπόγονον Τιταϊκῶνος Μόφου. 10
Μόφου δ' Ἀμαυκίδην, Τιταρήσιον.
— ἐκεῖσε οἱ ἐπιβάται.
v. 882. ἀποθανόντα ἔθαψαν· — καὶ σάνδα ὑπὲρ αὐτοῦ.
v. 883. βάσιν ἀνίστησαι σημεῖον — ἐκ τῆς Ἀργεῦς
νῆος. 15
v. 884. κλασθὲν ξύλον πλατὺ, ἢ σανὺς πλατυῖα· — τῶν
νεκρῶν ἀπόθετον (sic).
v. 885. πάλιν Λιβύης — τοῦ Κίνυρος ποταμοῦ — ἦν·
τινα βρέχων ὁ ῥοῦς.
v. 886. τοῖς ὕδασιν ἀρδεύει — τῷ δὲ Νηρέως παιδί. 20
v. 887. Ποσειδῶνι, θαλασσίῳ δαίμονι· — ἡ Μήδεια,
ἣ ἐκ Κολχίδος, — ἔδωκε δῶρον γυνή· λέγει δὲ χρυ-
σοῦν κρατῆρα.
v. 888. χρυσοῦν πλατὺν κρατῆρα.
v. 889. ἀποδείξαντι τὴν πλευστικὴν ὁδὸν — ἐν ᾗ διὰ 25
τῶν στενῶν θαλασσίων πετρῶν
v. 890. ἐλάσει καὶ πέμψει ὁ κυβερνήτης Τίφους — ἀκλα-
στον Ἀργῶ ναῦν.
v. 891. τοὺς Ἕλληνας δὲ τοὺς τῆς Λιβύης χώρας (sic)
— τηνικαῦτα, τότε — κρατήσιν. 30
v. 892. ὁ θαλασσίος Ποσειδῶν — τὰ γὰρ ἄνω εἶχεν
ἀνθρώπου· τὰ δὲ κάτω ἰχθύος — φωνήσῃ θεός.
v. 893. οὔτ' ἂν ἐκ δευτέρου καὶ ἐξοπλίσω τὸ δῶρον — ὁ
ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενος λεώς
v. 894. τῷ Ἑλληνι παρὰσχῃ — ἀποχωρίσας τῆς πατρὸς 35
δοῦς ὁ Λίβυς.

- v. 895. τὸ δῶρον δὲ τῆς Μηδείας τὸν κρατῆρα εὐλα-
βούμενος καὶ φοβούμενος — νῦν τοὺς χρησμούς —
οἱ Αἰβυες τὸ κτήμα.
- v. 896. κρύφουσιν ἀφανῆ — ἐν τοῖς καθύγροις ἢ κοι-
5 λοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς.
- v. 897. ἐν ᾗ τὸν ἐκ Κύφου πόλεως ὄντα Γουνία· Κῦ-
φος γὰρ πόλις Θεσσαλίας — δυσθάναιον στρατη-
λάτην.
- v. 898. σὺν τοῖς ναύταις ἐπρίστανται — αἱ τοῦ Βορρᾶ
10 πνοαί· ἤρουν ὁ Βορρᾶς.
- v. 899. τῶν ἐκ τῶν Παλαύθρων· ἔστι δὲ πόλις Μαγνη-
σίας· — τὸν Πρόδοον.
- v. 900. τῶν Μαγνητῶν ἄρχοντα· Ἀμφρυσὸς γὰρ πο-
ταμὸς Μαγνησίας πόλεως — Μαγνητῶν ἀπὸ τόπου.
- 15 v. 901. καὶ τὸν ἀνδρείον — τοῦ λύκου, τοῦ νεμομέ-
νου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ Λυκοειδὲς πιδλίον· ὃν ἀπελίδω-
σεν ἡ Θέτις.
- v. 902. τοῦ φαγόντος τὰ θῶρα τοῦ Πηλέως· ἡ τοῦ
δόντος ἄποινα, τὸ ἀπολιθωθῆναι, ὑπὲρ τοῦ δόρκου
20 αὐτοῦ· — καὶ ἐσοχῶν, ἀκρωτηρίων — ὄρους Μη-
λιέων.
- v. 903. ὄντιναι οἱ μὲν τὴν τῶν Μηλιέων πόλιν, Αἰγῶ-
νειαν — οἱ ταλαίπωροι πατρίδα
- v. 904. ἀγαπῶντες· οἱ δὲ πόλιν Θεσσαλίας — οἱ δὲ
25 ὄρος Μηλιέων.
- v. 905. πόλεις Θεσσαλίας — Περρᾶιβοί, ἔθνος Ἡπείρου.
- v. 906. Γόννος καὶ Φάλανος, πόλεις Περρᾶιβίας —
καὶ τῶν Ὀλοσσόνων τὴν γῆν· ὁ δὲ γύης μέτρον
γῆς.
- 30 v. 907. πόλιν Μαγνησίας — ἄδαπτον ἐν ταῖς πέτραις
- v. 908. αἰῶνα θρηνηήσουσιν — κατατετραμέντοι, ὑπὸ
τῶν πετρῶν διεφθαρμένοι.
- v. 909. ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλην πέμπει ὁ θεός.
- v. 910. χαλεπὴν πρὸς τῆς ἐπανόδου συμφορὰν παρ-
35 χων.
- v. 911. ποταμὸς Κροτῶνος — καὶ μικρὰ πόλις.

ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΤΚΟΦΡΟΝΟΣ 2

- γ. 912. Οἰνωτροὶ ἔθνος Ἰταλίας — εἶδος ὄφις ἡ κεφαλὴν· ἔλαβεν εἶδος ἀντὶ εἶδους.
- γ. 913. πόλις μικρὰ Ἰταλίας — κορμού· λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου — ὑποδέχεται τὸν φοναῖς μαινόμενον.
- γ. 914. τὴν ἀκμὴν τοῦ βέλους — ταῖς χειρὶν εὐθυναῖ.
- γ. 915. ἐπώνυμον Ἀθηναῖς· ἀποψάλλουσα δέ, ἀποκινούσα — Σκυθικόν· — πλόκον, τὴν νευράν.
- γ. 916. παρὰ ταῖς τοῦ Αὔρα ποταμοῦ Τραχίνος ὄχθαις — ὅστις ποτὲ φλέξας τὸν ἰσχυρὸν λέοντα, τὸν Ἡρακλέα. 10
- γ. 917. τῷ ἀγκύλῳ καὶ σκολιῷ — τὰς χεῖρας — Σκύθη δράκοντι, τῷ τόξῳ τοῦ Ἀχιλλέως —
- γ. 918. τῶν μὴ ἀποφυγόντων τῶν οἰστών, τῶν βελῶν — διὰ τὸ δάκνειν τοὺς τιτρωσκομένους δίκην γαμφηλῶν· — τῶν ποιούντων ἤχον μετὰ τῆς 15 νευρᾶς.
- γ. 919. ὁ δὲ Κραῖθις, ποταμὸς Κροτῶνος — τοὺς τάφους — θεάσεται τοῦ ἀναιρεθέντος
- γ. 920. ἐκ πλαγίου — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος — ἱερῶν οἴκων. 20
- γ. 921. ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Κροτῶνος — πρὸς τὴν θάλασσαν — εἰσβάλλει.
- γ. 922. ἀποκτενοῦσι δ' αὐτὸν — οἱ τὸ γένος εἶχον ἀπὸ Πελληνῆς τῆς ἐν Πελοποννήσῳ, ᾧκουν δ' ἐν Ἰταλίᾳ· (in marg. ἔθνος Ἰταλίας.) 25
- γ. 923. ἐν βοῇ τρέχοντα, θέοντα, ὃ ἐστὶν βοηθοῦντα — Ῥοδίων· Αἰνδος δὲ πόλις Ῥόδου — στρατηλάταις.
- γ. 924. οὔστινας πόρρωθεν — Θέρμυδρος λιμὴν Ῥόδου. — καὶ τῶν Καρπάθου ὄρων — Κάραθος δὲ νῆσος πλησίον τῆς Κῆ· 30
- γ. 925. πλανωμένους — ὁ ψυχρὸς Θρασκίας — πέμψει ὁ ἀναιδὴς κύων, διὰ τὸ σφοδρῶς πνεῖν.
- γ. 926. ξένην καὶ ἄλλοτριαν μετροικήσαντας — ξένην καὶ ἄλλοτριαν γῆν.
- γ. 927. ἐν τῷ Μακάλλοις δὲ δή· ἐστὶ δὲ πόλις Ἰταλίας· — μέγαν ναὸν οἱ ἐγχώριοι. 35

- v. 928. ὑπὲρ ἄνω τῶν τέφρων κατασκευάσαντες — διη-
νεκῇ καὶ αἰώνιον θεῶν.
- v. 929. σπονδαῖς γεραροῦσι — νῦν θυσίαις καὶ θύμα-
σι βοῶν.
- 5 v. 930. ὁ δὲ τὸν δοῦρειον κατασκευάσας ἵππον Ἐπειός
— ἐν ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλλας.
- v. 931. τὸ δόρυ φοβηθεῖς — καὶ τὴν πολεμικὴν τάξιν.
- v. 932. ἀποδιδούς τὸν πατρικὸν ὄρκον — ψεύδορκον.
- v. 933. ὄντινα περὶ τῶν προβάτων, ἣ τῶν κτημάτων
10 ὄλων, ἀπὸ μέρους· — τῶν ἐκ δοράτων κτηθέντων,
ὁ ἄθλιος.
- v. 934. Κομαιθὼ θυγάτηρ Πτερελάου — συμπεφοβη-
μένων — τῆς πόλεως τῷ στρατῷ.
- v. 935. χάριν τῶν ἐπὶ σθνοικῆσαι καὶ ὀμίλια στερχθέν-
15 των νυμφευμάτων τῆς Κομαιθοῦς, ἣ τῆς Ἀλκιμήνης·
διχῶς γὰρ νοητέον.
- v. 936. ἐκαρτέρει τὴν Ἀθηναῖν — ἐπώνυμα Ἀθηναῖς τὰ
τρία· Θασσῶ (sic) δέ, διὰ τὴν ἀνδρείαν.
- v. 937. ὄρκον ὁμόσαι, ἐπιορκῆσαι — καὶ τῆς Θράκης
20 θεόν· ἀπὸ πόλεως Κρησιτώνης.
- v. 938. ἐπώνυμα Ἀρεως — ἔνοπλον λύκον, διὰ τὸ ἰσχυ-
ρόν.
- v. 939. ὁ τῆς μητρὸς ἔσωθεν τῆς μητρας, ὁ Πανοπεύς·
δίδυμος γὰρ ἦν — φοβεράν μάχην.
- 25 v. 940. πρὸς τὸν ἀδελφόν — τὰς χεῖρας.
- v. 941. οὐπω τὸ τῆς Ἡμέρας Τιτῷ εὐθεῖα· τὸ λαμ-
πρόν φῶς αὐγάων.
- v. 942. οὐδὲ τὰς ὠδῖνας ἐκφυγῶν τὰς ἀλγεινὰς τῶν
τοκετῶν.
- 30 v. 943. τοὶ γὰρ οἱ θεοὶ θυγάδα, δειλὸν — ὄθεν καὶ
τὸ ᾧ πόποι τινὲς ᾧ θεοί, ἣ Μοῦσαι παρ' Ὀμήρῳ·
— ἄνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπόρον.
- v. 944. ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν — δειλὸν δὲ ἐν
τῷ δόρατι· παρὰ τὸ πτήσσειν.
- 35 v. 945. καὶ ἐν ταῖς τέχναις πολλάκις — καὶ τὸν στρατὸν
ὠφελήσαντα.

- v. 946. ὅστις περὶ τὸν Κίῳν ποταμὸν Ἰταλλας — Κί-
ρις εὐθεία καὶ Κυλίσταρος (sic) — καὶ τοῦ Κυ-
λιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλλας, τὸ ὕδωρ.
- v. 947. ὁ μετανάστης καὶ ξένος οἴκους — πόρῳ τῆς
πατρίδος ᾠκῆσει. 6
- v. 948. τούτοις δέ, τὰ ἐργάλεια — κατασκευάσας —
νῦν τὸν δούρειον ἵππον.
- v. 949. τοῖς ἐγγχωρίοις ποτὲ ποιήσει — φροντίδος ἀξίαν
βλάβην.
- v. 950. καθιερώσει τῆς Ἀθηνᾶς τοῖς βασιλεῖσι. 10
- v. 951. οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν — τὴν τῶν Σικελῶν
γῆν.
- v. 952. πλανῆται ἐλθόντες — ὅπου ὁ Λαομέδων, ὁ τῆς
Σικελίας βασιλεὺς — τρεῖς,
- v. 953. τοῖς ναύταις ἐδωρήσατο — τοῦ Φοινοδάμαντος 15
κόρας, θυγατέρας.
- v. 954. ταῖς δοθείσαις (sic) θηρίοις βορὰν — συμφο-
ραῖς πεπληγμένους, ἢ τετρωμένους.
- v. 955.
- v. 956. ἀπελθόντας εἰς γῆν δυτικὴν — τῶν Λεοντινῶν 20
τῶν ἐν Σικελίᾳ· ἔστιν δὲ ἔθνος ἀνθρωποφάγων.
- v. 957. ἐνθα συνοικεῖ πάνυ πολλὴ ἐρημία.
- v. 958. τοῦ καταπαλαίνοντος τοὺς ξένους Ἑρῆκος —
τῆς Ἀφροδίτης, μητρὸς
- v. 959. μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησαν — τῇ θεᾷ Δωρεάν, 25
ἥτοι ἀπαρχήν.
- v. 960. τὸν θάνατον ἐκφυγοῦσαι — καὶ μονοκλι-
τους καὶ ἐρήμους καθέδρας.
- v. 961. ποταμὸς Σικελίας ὁ Κριμισσὸς — ὁμοιωθεὶς 30
κανί.
- v. 962. ὁ ποταμὸς ταῖς κοιταῖς — ἐμίγη νῦν — καὶ δὲ
καὶ δαίμονι.
- v. 963. — ἀνδρεῖον γεννᾷ.
- v. 964. τριῶν πόλεων κτίστην· λέγει δὲ τὸν Ἑγέ- 35
στην Ἑγέστας, Ἑρῆκος καὶ Ἀτάλλας.

- γ. 965. ὅστις δὴ, Ἐγέστης, ποδηγῶν — τὸν νότον Ἀγγίλου, Ἐλυμον.
- γ. 966. ἄξει εἰς Σικελίαν, διὰ τὸ τρία ἔχειν ἄκρα — εἰς τὴν πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης τεματιομένην.
- δ γ. 967. ἐκ τοῦ Λαρδάνου τόπων — πλέοντα.
- γ. 968. ὃ Ἐγέστα ταλαίπωρος· ἔστιν δὲ πόλις Σικελίας· ἥτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις· — σὺ δὲ τοῖς χρησιμοῖς τῶν θεῶν.
- 10 γ. 969. καὶ μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος
- γ. 970. γενήσεται, ταῖς ὁρμαῖς τοῦ πυρός — κεκαυμένης.
- γ. 971. μόνη δὲ τῶν πύργων τὰς δυστυχεῖς καταπτώσεις
- γ. 972. ἀκατάπαυστον ὀδυρομένη, καὶ κλαίονσα.
- 15 γ. 973. ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις — πᾶς δὲ ὁ λαὸς θρηνητικὴν, μέλαιναν
- γ. 974. ἐσθῆτα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον — ἐνδύμενος, ἀμφιεννύμενος.
- γ. 975. ἀβρόχως, τῇ ἀλουσίᾳ ὀυπαρὸς — λυπηρὸν
- 20 βίον μετὰ κακοπαθείας διάξει.
- γ. 976. ἀκούρευτος δὲ τῆς κεφαλῆς — τὰ ὀπίσθια κοσμήσει τῇ κόμῃ (sic) τῆς κεφαλῆς.
- γ. 977. τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων ἐπιμελουμένη τὴν μνήμην.
- 25 γ. 978. πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σίριν· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας· — καὶ αὕτη πόλις Ἰταλίας·
- γ. 979. τὴν γῆν κατοικήσουσιν — ἥχι ὁ δυσθάνατος.
- γ. 980. Κάλχας — ἀργίων σύκων — φρόνιμος, σοφός, ἀπὸ Σισύφου· — τῶν ἀναριδμήτων.
- 30 γ. 981. κατάκειται, τὴν κεφαλὴν τῇ μάστιγι — περιφέρει καὶ στρογγύλῃ πέτρᾳ· ἢ τῆς χειρὸς τῷ κονδύλῳ πληγείς.
- γ. 982. ἐνθα ὁ τοῖς δαίμοσι ταχὺς πλημμυρεῖ ὁ Σίνις, ποταμὸς Καλαβρίας.
- 35 γ. 983. ἀρδεύων τὴν βαθεῖαν — τὴν ἀγνιηρόταν τῆς Χωνίας· ἔστι δὲ πόλις Ἰταλίας.

- v. 984. ὁμοίαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ — οἱ δυστυχεῖς.
 v. 985. κατασκευάσαντες, λυπήσουσιν τὴν Ἀθηναῖν.
 v. 986. τὴν Σάλαγγα, — καύσαντες· ἐπώνυμον Ἀθηναῖς
 — τῆς θεᾶς ἐν τῷ ναῷ,
 v. 987. τοὺς πρότερον τὸ ἔδαφος — τοὺς Ἰωνας — δ
 οἰκήσαντας· ἀπὸ Ξοῦθου.
 v. 988. τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ, ἢ ταῖς κόραις ἄγαλμα —
 ταῖς ἀδακρῦτοις — καμμύσει.
 v. 989. φοβερὰν, τῶν Κροτωνιατῶν νῦν — εἰς τοὺς
 Ἰωνας βλάβην. 10
 v. 990. βλέψον, εἰς τὸν ἐμφύλιον πόνον — τῶν Κρο-
 τωναίων.
 v. 991. ὅτ' ἂν ὁ δημόσιος ἱερεὺς ἀποθανῶν· τὸ γὰρ
 δημόσιον λῆτον λέγεται — τῆς ἱερείας.
 v. 992. πρῶτος τῷ μέλανι λύθρῳ τὸν βωμόν αἱμάξῃ. 15
 v. 993. οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξοχὰς ὁρέων —
 δύσβατα. Τυλλήσιον δέ, πόλις καὶ δρυμὸς ἐν Ἰτα-
 λίᾳ.
 v. 994. Αἶνον, ἀκρωτήριον Ἰταλλίας· τοῦ ὑπὸ θαλάσ-
 σης σμυχομένου· — τὴν ἐξέχουσαν. 20
 v. 995. συγκληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλήτης,
 τῆς τροφοῦ Πενθεσιλείας· — ἐφαρμόσσονται.
 v. 996. ὑποταγὴν δουλείαν δεξάμενοι.
 v. 997. ἦντινα Κλήτην, τῆς χαλκῆν ζώνην ἐχούσης
 θεράπαιναν, δούλην, τῆς Πενθεσιλείας, θυγατρὸς 25
 ὀτρυνούσης Ἀμαζόνος.
 v. 998. πλανωμένην τὸ κύμα ἀπάξει εἰς τὴν ξένην γῆν·
 v. 999. ἦστινος Πενθεσιλείας τὸ τελευταῖον ἐκπνευσά-
 σης — ὁ ὀφθαλμὸς πληγείς,
 v. 1000. τῷ Θερόσιτῃ — θάνατον τῷ Αἰτωλῷ — τῶν 30
 φθόρων (sic).
 v. 1001. κατασκευάσει τῷ φονικῷ δόρατι, ξίφει· —
 πεπληγμένῳ, κεκομμένῳ.
 v. 1002. οἱ Κροτωνιάται δὲ τὴν πόλιν· — ἐκπορθέσου-
 σιν ἤδη. 35
 v. 1003. τῆς Κλήτης — φθείραντες, τὴν ἀφοβὸν κόρην·

- v. 1004. τὴν βασίλισσαν Κλήτην· (in marg. *ὄνομα Ἀμαζόνος*) ἐκπύουσι τῆς πατρίδος.
- v. 1005. πολλοὶ δὲ πρότερον τὴν γῆν μετὰ τῶν ὀδόντων ἐξ ἐκείνης — τοῖς ὀδοῦσι.
- v. 1006. διαφθαρέντες φάγωσιν — οὐδὲ χωρὶς πόνων.
- v. 1007. οἱ Κροτωνιάται.
- v. 1008. οἱ δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας — ἐκείσε τοῖς νάρασι ποτίζει, βρέχει.
- v. 1009. τὴν γῆν ὁ Ὀκίναρος, ποταμὸς Ἰταλίας —
10 καθαρὸν ὕδωρ ἐκπέμπων.
- v. 1010. πλάνη κατοικήσουσιν τῇ πικρᾷ κοπιῶντες.
- v. 1011. τοῦτον δὲ δὴ τὰ δεύτερα καλλιστευμάτων, ἔχουν τοῦ κάλλους
- v. 1012. τὸν λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ τῶν ναμάτων τοῦ
15 Ἀνκόρμα, ποταμοῦ (Αἰτωλίας), τοῦ νῦν Εὐήνου.
- v. 1013. τὸν Ἀνδραϊμονίδην, λέγει Θόαντα — τὸν ἰσχυρὸν Γόργης (in marg. *μητρὸς Θόαντος*) υἱὸν (Θόαντος).
- v. 1014. ἐκείσε εἰς τὴν Λιβυκὴν ψάμμον ἄξουσιν οἱ
20 ἄνεμοι.
- v. 1015. Θορακικαί· αἱ ἐκ Θοράκης — τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἀρμένον ἰσχύοις μέρεσιν — ἐμπικτούσαις.
- v. 1016. ἐκείσε δὲ ἐκ τῆς Λιβύης — πρῶτον μὲν περὶ Λιβύην πλανηθέντες ἄμφω, ὕστερον ἤλθον καὶ κατὰ
25 κησαν εἰς Ἰταλίαν· — πάλιν ὁ Νότος ἐμπίπτων,
- v. 1017. εἰς Ἡπειρωτικὸν ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίνους — ὅρη Ἡπειρωτικὰ τὰ Κεραύνια.
- v. 1018. ἄξει τῷ σφοδρῷ καὶ βίαιῳ ἀνέμῳ — ἐλαύνων εἰς θάλασσαν.
- 30 v. 1019. ἐκείσε πλανήτην λυκρὸν ὄφονται βίον, ἀντὶ τοῦ θεάσσονται.
- A. 1020. ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμωνία καλεῖται — τοῦ Παντος, ποταμοῦ Ἡλείου τὸ ὕδωρ.
- v. 1021. ὁ Κραῖθις δέ, ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γὰρ τῶν —
35 ἔθνος Ἰλλυρίας οἱ Μύλακες.

- v. 1022. ὁ τόπος συνοίκους δέξεται — τῶν ὑπὸ Κόλ-
χων κτισθείσας πόλειςιν· Πόλαι ὄνομα πόλεως.
- v. 1023. οὕστινας ἰχνευτὰς καὶ διώκτας τῆς θυματρὸς
— ἀπέστειλεν ὁ βαρὺς
- v. 1024. ὁ τῆς Κολχίδος τῶν πόλεων τῆς Ἀίας καὶ Κο-
ρίνθου βασιλεὺς· — ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, γυναικὸς
Αἰήτου,
- v. 1025. τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἀπὸ μέρους· τὴν
Ἀργὴν λέγει.
- v. 1026. οὔτινες πρὸς τῷ βάθει ὄκουν τοῦ Λιχηροῦ, 10
ποταμοῦ Ἡπείρου, τῷ πόρῳ.
- v. 1027. ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην νῆσον τῆς Σικελίας
(sic) — πλησίον τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, ἣτις ἐστὶ περὶ
Ἰταλίας πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἀδρίου.
- v. 1028. πλανῆται κατοικήσουσιν — ἦντινα πέριξ ὁ 15
κλύδων.
- v. 1029. πλησίον Παχύνου, ἀκρωτηρίου Σικελίας —
ποταμὸς Σικελίας περιελλεῖται, περιγράφει.
- v. 1030. ἡ Ὀδυσσεΐα ἄκρα, ἡ τοῦ Ὀδυσσεύς· Σισύ-
φου γὰρ αὐτὸν τινες παῖδα· — τραχεῖαν ἄκραν. 20
- v. 1031. ποτὲ ἐπώνυμον τῷ ἰσχύρῳ χρόνῳ περιγράφων
καὶ περιορίζων.
- v. 1032. ἐνδοξὸν ἱερὸν τῆς Ἑκάτης.
- v. 1033. ὅπου τὸ τοῦ Ἐλῶρου, ποταμοῦ Σικελίας, τὸ
ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει. 25
- v. 1034. ὁ Ἐλεφήνωρ, ὁ ἀνελὼν Ἀβαντα, τὸν ἑαυτοῦ
πάππον· Ὀθρωνὸν νῆσον Ἰταλίας· — κατοικήσει
ὁ λύκος· διὰ τὸ φονικὸν αὐτὸν εἶναι.
- v. 1035. πόρῳ τὰ πατρικὰ ρεῖθρα ποταμοῦ Εὐβόλης
ἐπιποθῶν. 30
- v. 1036. ὅστις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ὑφάλων πετρῶν
ἐπιβεβηκώς
- v. 1037. τὰς ἱεσίας, ὅ ἐστιν, ἀγγελίας τοῖς πολίταις
— τὰς πλευσθείσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔρει.
- v. 1038. τῆς πατρῴας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φρ- 35
νέα, τοῖς ποσίν.

- v. 1039. νόμος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τὸν φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐν αὐτὸν ὄλον.
- v. 1040. ἡ τῆς δίκης βοηθός Ἑριννὺς συγχωρήσει — πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐνθα τιμᾶται ἡ Ἑριννύς.
- 5 v. 1041. περὶ τὰ ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρκαδίας Λάδωνος — κατοικοῦσα ἡ ταρακτική.
- v. 1042. ὄθεν, ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγὼν ὁ Ἐλεφήνωρ τοὺς ὄφεις,
- v. 1043. τοὺς δρακοντομόρφους — εἰς τὴν Ἀμαντίαν, πόλιν Ἡπείρου, τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν ἐξῆς μετωνομάσθησαν ἀντὶ Ἀβάν
- v. 1044. πλεύσει· πλησίον δὲ γῆς — ἔθνος Ἡπειρωτικὸν — ἑλθών.
- v. 1045. ὄρος Ἡπείρου ἡ Πράκτις — τὸ τραχὺ οἰκήσει ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους.
- 15 v. 1046. τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου, ἔθνικόν, Ἡπείρου — τοῦ Πολυάνθου ποταμοῦ — μεταφορικῶς ἀντλῶν.
- v. 1047. ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν πλησίον τῶν τάφων τοῦ Κάλχαντος (in marg. περὶ Ποδαλείριον).
- v. 1048. τῶν δύο ἀδελφῶν ὁ ἕτερος — κενотаφίαν.
- v. 1049. ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐποχῆσεται κονίαν.
- v. 1050. ἐν δέσμασι δὲ θρεμμάτων — ἐν τῷ τάφῳ Ποδαλείριον τοῖς κοιμωμένοις.
- 25 v. 1051. χρησιμοδοτήσει καθ' ὕπνους πᾶσιν — ἀληθῆ φήμην.
- v. 1052. νοσημάτων δὲ θεραπευτής, ἰατρός — τοῖς Δανυλοῖς, ἔθνος Ἰταλίας — ὀνομασθήσεται.
- v. 1053. ὅπότ' ἂν βρέχοντες, ἀντλοῦντες, λουόμενοι — τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαίου, 30
- v. 1054. βοηθὸν φωνήσωσιν — τὸν Ἀσκληπίου υἱόν, Ποδαλείριον.
- v. 1055. τοῖς πόλταις καὶ ταῖς πόλμναις — εὐμενῇ, προσηνῇ, λίαν προῶν ἑλθεῖν.
- 35 v. 1056. γενήσεται ποτε τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς ἀγγέλοις — τῶν Αἰτωλῶν φῶς.

- v. 1057. ἐκεῖ θρήνους ἄξιον, καὶ λυπηρόν, καὶ παμμίσσητον φανέν. www.libtool.com.cn
- v. 1058. ὅτ' ἂν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰταλλας γῆς — καὶ τοῦ Ἰταλλας ἔθνους ἐδάφη
- v. 1059. ἐρχόμενοι αἰτοῦσιν — τοῦ Διομήδους· μέτρον 5 δὲ γῆς ὁ γύης.
- v. 1060. ἀγαθῆς γῆς — τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λιπαρὸν ἔδαφος.
- v. 1061. τούτους δὲ ζῶντας εἰς τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ Ἔρβερος — ὠμοφάγοι, ὠμοί, ἀπηνεῖς — μνημεῖον. 10
- v. 1062. κρύψουσιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς κοίτης — βαθείας καὶ κοίτης· διασφάξ γὰρ ἡ εὐθεία.
- v. 1063. οὗτοι δὲ ἄθαρτον καὶ ἀνεταφίαστον τάφον· οὐ γὰρ ἐτάφησαν· — οἱ Ἰταλοὶ — τῶν νεκρῶν· κατεχώσθησαν γὰρ, καὶ οὐκ ἐτάφησαν. 15
- v. 1064. οὐ γὰρ ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύ-
νῳ κατεχώσθησαν· — μικρῷ λίθῳ κάχληκι —
κατὰ στεγνόν.
- v. 1065. χώραν παρέχοντες ἥντινά περ λαβεῖν ἔχρηζον.
- v. 1066. τοῦ τὴν κεφαλὴν φαρόντος Τυδέως — Διομή- 20
δους· ἐπειδὴ ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυ-
δεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηδοκέναι·
κρατοβρώς οὖν Τυδεύς· παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης.
— ἀφόβου, ἀνδρείου Τυδέως, διὰ τὸ σθένος· ἢ διὰ
τὸ δέγμα τοῦ Καλυδωνίου χολέου· ἐπειδὴ ἐχρήσατο 25
αὐτὸ ἀντὶ περιβολαίου.

Περὶ Σχεδίου καὶ Ἐπιστροφῆς καὶ τῶν Φωκίων.

- v. 1067. τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παίδων εἰς Τέμεσσαν,
πόλιν Ἰταλλας.
- v. 1068. οἱ ναῦται καταντήσουσιν — ὅπου τὸ ἀκρω- 30
τήριον τοῦ τῆς Ἰταλλας ὅρους.
- v. 1069. πόλεως Ἰταλλας, καὶ ἐξοχῆς τοῦ ὅρους — εἰς
τὴν θάλασσαν — ἀκρωτήριον.
- v. 1070. τραχὺ — ἀντὶ δὲ τῶν ὀρισμάτων τῆς Κρίσ-
σης· πόλις Φωκίδος. 35

- v. 1071. τὴν ἐναντι κειμένην· ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσα ἀνατολική — ~~ἡ δὲ Κρώτων δυτικὴ~~ πόλις Φωκίδος.
- v. 1072. τῶν βοῶν ἀροτρεύουσιν — τῷ ἐλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἣτις καλεῖται ὕνις.
- 5 v. 1073. τὴν Αἰλαίαν πατρίδα· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος· — καὶ τὸ τῆς Ἀνεμωρείας ἑδαφος· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος.
- v. 1074. ποθοῦντες τὴν Ἀμφισσαν, πόλιν Φωκίδος — καὶ τὰς ἐνδόξους Ἀβας· ἔστιν δὲ πόλις Φωκίδος.
- 10 v. 1075. ὄνομα μιᾶς τῶν Τρωάδων γυναικῶν· ὃ τάλαιπῶρε, ὑπομονητικῇ, ἀφ' οὗ δυστυχῆς· — σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις.
- v. 1076. μένει δυστυχῆς, καὶ εὐαίων ὁ εὐτυχῆς· — ταῖς τὰ γυῖα ἐχούσαις καὶ δεσμούσαις — δεσμοῖς.
- 15 v. 1077. ἐλεεινῶς σιδηραῖς — ἐκτεταμένη, ἠπλωμένη.
- v. 1078. ἀποθανῇ, ἐμπρήσασα τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν.
- v. 1079. ἀπόβλητον θρηνοῦσα, στένουσα — πλησίον Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλίας — (in marg. Κράδις εὐθεία.)
- 20 v. 1080. γυψὶν σπάραγμα ἢ βάσταγμα — τοῖς φονικοῖς τὸ σῶμα.
- v. 1081. ἐκείνη δ' ἡ πέτρα — ἐπειδὴ Σήταια ὠνομάσθη.
- v. 1082. πρὸς τὸν πόγτον βλέπουσα, ἀφορῶσα — κληθῆσεται.
- 25 v. 1083. οὗτοι δὲ Ἡελασγῶν — περὶ ρεύματος τοῦ Μέλβλητος, ποταμοῦ Ἰταλίας, πλησίον Λευκανῶν.
- v. 1084. τὴν Κέρνην νῆσον, παράγωγον· — ἐκπεπλευκότες.
- v. 1085. ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον — Λάμης, ποταμός Ἰταλίας.
- 30 v. 1086. ἐν ταῖς Λαμηταῖς δίναις οἰκῆσουσιν — ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί.
- v. 1087. καὶ τοὺς μὲν λύκαι — καὶ συμφοραὶ πολυσχεδεῖς.
- 35 v. 1088. ἀνυπόστροφον θρηνοῦντας τέχην ἔχουσιν.

- v. 1089. τῶν ἐμῶν δυσγάρμων ἔνεκεν — βιαστικῶν
μίξεων· ὁυστάζειν ἔστιν τὸ μετὰ βίας καὶ ἀν-
ἀγκης ἔλκεν, καὶ μὴ γυνῆσαι γυναικί.
- v. 1090. οὐ δὲ οἱ πολλῶ τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι
εἰς τοὺς οἴκους, — ἀσπαστῶς, ἀσμένως. 5
- v. 1091. εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμπουσιν, ἢ ἐκκαύουσιν —
περιφραστικῶς τὰ θύματα.
- v. 1092. τὴν χάριν ἀποδιδόντες τῷ Διὶ· τὰ γὰρ δύο
ἐπώνυμά εἰσι τοῦ Διός.
- v. 1093. τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος, Παλαμῆδους πατήρ 10
— ἕων θαλάσσιον πανοῦργον· νῦν δὲ λέγει τὸν
Ναύπλιον μεταφορικῶς. — μηχαναῖς τοὺς οἴκους
φθείρων.
- v. 1094. ἀπατήσει, πλανήσει, παραλογήσεται — τὰς
τῶν ὁμολέκτων ἀνδρῶν, ἢ καὶ διὰ τὸ μάχιμον 15
- v. 1095. τὰς κατοικιδίους ὄρνεις· μεταφορικῶς τὰς τῶν
Ἑλλήνων γυναῖκας — πῦρ σὺν ἔσας, καὶ λαμπάδα
ποιήσας περὶ τὰ πόϊλα τῆς Εὐβοίας, ἐπλάμνησεν τοὺς
Ἕλληνας, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν.
- v. 1096. τοῦ πένθους παύσονται — αἱ δυσμετεῖς λαμ- 20
πάδες, τὰ φῶτα.
- v. 1097. κλάδου· νῦν δὲ τὸν Παλαμῆδην λέγει διὰ τὸ
ἀκμαῖον — διαφθαρέντος· — ὅντινα νεωστὶ ἐσκαμ-
μένον, νεόθαπτον,
- v. 1098. κρύψει ποτὲ ἐν τῇ κληρουσίᾳ — Μήθυμνα 25
πόλις Λέσβου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἢ Λέσβος· Μή-
θυμναν, Μιτυλήνην, Πυρρόαν, Ἀντισσαν, Ἐρεσσόν.
- v. 1099. ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρά — τὰς
μὴ ἐχούσας ἔξοδον
- v. 1100. ἐπιζητῶν ὁδούς, τὸ στόμα — τοῦ ἱματίου 30
λέγει.
- v. 1101. εἶδος σαγῆνης· ὡς ἐν δικτύῳ — συμπε-
πλεγμένος, συνδεδεμένος.
- v. 1102. τυφλὰς ζητήσιν ταῖς χερσὶ — τὰς τοῦ λίνου
ἀδιεξόδους ῥαφάς. 35
- v. 1103. ὑπὸ τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν

στέγην, τὸν τόπον, ἔνθα ἔστιν ὁ λουτρῶν· ἔστι δὲ εὐθεία· — πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην.

v. 1104. τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀργεῖον τοῦ τρίποδος — ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ.

6 v. 1105. πληγὴς τῷ πελέκει τὸν κόγγον· ἔστι δὲ ὅσπουν περὶ τὸν ἐγκέφαλον — τῷ εὐακονήτῳ — μεταξύ.

v. 1106. ἡ ἔλεεινὴ δὲ ψυχὴ — ἔνθα κάθοδος ἐστὶν Αἰδοῦ — ἀκρωτήριον Λακωνικῆς πετασθήσεται.

v. 1107. τὴν λυπηρὰν τῆς λεαίνης εἰσιδοῦσα — οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ Κλυταιμνήστραν.

v. 1108. ἐγὼ δ', ἡ Κασάνδρα, πλησίον τῆς πυλίου (in marg. τῆς ξυλίνης πόρθου. νῦν δὲ τῆς πυλίου) — ἀναιρεθήσομαι.

v. 1109. τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ἔθνος Παφλαγονίας
45 οἱ Χάλυβες παρ' οἷς δοκεῖ πρῶτον σίδηρος εὐρεθῆναι. — τῷ πελέκει συντετριμμένη.

v. 1110. ἀφ' οὗ με, ὁ τῆς πύκνης κλάδος καὶ στέλεχος — ἡ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς κλάδος.

v. 1111. ὅπως τις ὑλοτόμος, δρυτόμος — ὁ ἐν τῷ
20 ὄρει διατρέβων ἐργάτης.

v. 1112. κόψει τὸ πλατὺ νεῦρον τοῦ αὐχένος — καὶ τὸν μεταξύ τῶν φρενῶν τῶν ὤμων τόπον.

v. 1113. καὶ ὅλον ὑβρίζουσα ἢ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἔνθα ἐφονεύθη· καὶ Ὀμηρος·

25 ἐν ἀργαλέησι φονῆσι.

— νῦν τὸ νεκρὸν καὶ ἄψυχον σῶμα.

v. 1114. ἡ ἔχιδνα, Κλυταιμνήστρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος ἀντι εἶδους· — καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος βᾶσα.

v. 1115. πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν ἀργίας χολῆς.

30 v. 1116. ὥς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην (sic) — καὶ οὐ δορυ-άλωτον τιμῇν.

v. 1117. ἡ βαρύελλος — πολυστένακτα, 'μεμπτὰ — τιμωρουμένη.

v. 1118. βοῶσα μὴ ἀκούοντα δεσπότην πόσιν, ἤγουι
35 ἄνδρα.

- v. 1119. δραμοῦμαι κατ' ἔχνος — ἡ τοῖς πτεροῖς ἀνε-
μόφοιτος· ἐξ οὗ ταγεῖα.
- v. 1120. ὁ Ὀρέστης τοῦ πατρὸς ζητῶν τὴν φόνου μοῖ-
ραν· ὄθεν μαστρός ὁ ζητητικός.
- v. 1121. εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς ἐχίδνης, μητρὸς Κλυται-δ
μνήστρης — τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ.
- v. 1122. ἐμψύλιον κακὸν μίσημα τῷ κακῷ ἰσμενος.
- v. 1123. ὁ ἐμὸς δ' ἀνὴρ Ἀγαμέμνων. — ὁ βασιλεὺς
τῆς δούλης νύμφης.
- v. 1124. ὁ Ἀγαμέμνων τοῖς Σκαρτιάταις — δολίοις, 10
πανούργοις — ὀνομασθήσεται.
- v. 1125. Οἴβαλος βασιλεὺς Λακεδαιμόνος· τούτου τοῖς
υἱέσιν τιμώμενος.
- v. 1126. οὐ μὴ τὸ ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον — ἀν-
θρώποις τιμῇ. 15
- v. 1127. ἀφανισθὲν αὐτόθι γενήσεται —
- v. 1128. ναὸν δέ μοι αἰκοδομήσουσιν οἱ Ἴταλοι ἄρχοι.
- v. 1129. παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Σάλπης, λίμνης Ἰταλίας
— καὶ οἱ τὴν Ζάρεθανον πόλιν Ἰταλίας.
- v. 1130. κατοικοῦσι — τῆς λίμνης οἱ πλησιόχωροι, 20
ὄμουροι τῶν ναμάτων.
- v. 1131. αἱ κόραι δέ — τὸν πρόποντα ταῖς παρθέναις
— ἐκφυγεῖν γάμον.
- v. 1132. ὅπότ' ἂν θέλωσιν — τοὺς νυμφίους ἀρνού-
μεναι. 25
- v. 1133. Ἐκτορος ἡ κόμη εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχός.
— κόμη τις λέγεται, ἡ τὰ ὀπίσω καθειμένα, τὰ δὲ
ἔμπροσθεν κεκαρμένα ἔχει.
- v. 1134. μορφῆς ἔχοντας μομφήν· — ἡ γένους ψόγον
καὶ μῶμον. 30
- v. 1135. τὸ ἐμὸν ἀσπάσσονται καὶ περιλαβοῦσιν ταῖς
χερσὶν εἰδωλον, ξόانون.
- v. 1136. δύναμιν ἢ βοήθειαν πτόμεναι νυμφευμάτων.
- v. 1137. τὴν τῶν Ἑριννύων ἰσθῆτα, τὴν φαῖαν, ἢ
τὴν μέλαιναν — καὶ προσώπου χροῖας· τουτέστιν, τοῖς 35
ποικίλοις χρώμασιν.

- v. 1138. βεβαμμένοι, ἡλειμμένοι τοῖς βακτηρίοις τοῖς πυρόοις· — τοῖς ποικίλως κατεσκευασμένοις φαρμάκοις.
- v. 1139. ἐκείναις δ' ἐγὼ ἐπὶ πολὺν χρόνον — ἡ ἄφθαρτος θεὰ
- v. 1140. τοῖς θυροσφόροις γυναιξὶν — φωνηθήσομαι.
- v. 1141. πολλαῖς δὲ θρήνος παρθένων στερισκομέναις
- v. 1142. κατασκευάσῃ γυναιξὶν αὐτόθι — αἱ τὸν Αἴαντα, τὸν Λοκρόν,
- 10 v. 1143. τὸν ἀδέσμως αὐτῇ μγέντα — τῆς Ἀφροδίτης τῆς θεᾶς, τὸν ληστήν καὶ ἄρπαγα καὶ βιαστήν,
- v. 1144. μακρὸν στενάζουσαι — εἰς τὸν ἀνάρμοστον καὶ ἐχθρὸν βλαβερὸν κληρὸν
- v. 1145. τὰς παῖδας πέμψουσιν — γάμων ἐστερημένας.
- 15 v. 1146. πόλις Κολχίδος, Λοκρίδος — ποταμὸς Θεσσαλίας, Ὀμηρος·
- Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατήρ ἤρῃσατο. — ποταμὸς Λοκρίδος.
- v. 1147. πόλεις Λοκρίδος ἀμφοτέραι — πόλις Λοκρίδος.
- 20 v. 1148. καὶ πόλις Λοκρίδος — καὶ πόλις Λοκρίδος.
- v. 1149. αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγοραί (sic) — καὶ ὄρους Θεσσαλίας οἱ σύμφυτοι τόποι.
- v. 1150. καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου, πατὴρ Ὀϊλέως, πάππου Αἴαντος· — ὁ τοῦ Οἰλέως οἶκος.
- 25 v. 1151. ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν γάμων.
- v. 1152. τιμωρίας τῇ Ἀθηνᾷ· Γυναιᾶ καὶ Ἀγρίσκα ἐπώνυμα Ἀθήνης — ἀποτίσεται.
- v. 1153. τὸν χιλιετῆ· ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· Ὀμηρος·
- ἀλείφατος ἐννεώροιο.
- 30 v. 1154. κάλος ὁ κληρός· κλήρῳ γὰρ ἐστέλλοντο· ὡς καὶ Ὀμηρος· — τὰς κόρας γηροβοσκούσαι.
- v. 1155. αἰστισὼν ἄταφος ἐν ἀλλοτρίᾳ ταῖς ξέναις ὁ τάφος.
- v. 1156. τῇ ψάμμῳ τοῦ κλύδωνος — ὁ λυπηρὸς ἀφανισθήσεται.
- 35

- v. 1157. ὅτ' ἂν καὶ τὰ μέλη τοῖς ἄγρίοις συμφλέξῃ
ξύλοις.
- v. 1158. ἡ τοῦ πυρός οὐσία — εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ-
ρίψει τὸν χοῦν.
- v. 1159. τῆς ἐκ τῶν ἀκρῶν τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίης — 5
ἐφθαρμένης.
- v. 1160. αἱ δὲ λοιπαὶ νόπτωρ — ταῖς ἀποθησακούμεναις
ἵσαι.
- v. 1161. τόπος ἐν Τροίᾳ ἢ Σιδῶν· ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν
Τροίαν — παραγενήσονται. 10
- v. 1162. σκοτεινὰ καὶ κακοπέλευθα· τὸ γὰρ α κακὸν
σημαίνει· ὡς τὸ ἄφωτος. — περισκοπεῦσαι.
- v. 1163. μέχρις ἂν εἰσδραμεῶσιν — τῆς Ἀθηνᾶς εἰς
τοὺς οἴκους.
- v. 1164. προσευχαῖς τὴν Ἀθηνᾶν αἱ ἱκέτιδες παρακα- 15
λοῦσαι.
- v. 1165. τῆς θεᾶς καλυπτοῦσι — τὸ ἰδαφος κοσμοῦσαι.
- v. 1166. τῷ ὕδατι καθαρὸν ποιήσωσιν (sic) — τὴν
ἀσπιργὴν ὀργῇ.
- v. 1167. τῶν πολιτῶν φυγοῦσαι — πᾶς γὰρ ἀνὴρ 20
Ἰλιεύς· ἦρουν Τρώες, ὁ ἐξ Ἰλίου,
- v. 1168. τὰς κόρας ἐπιτηρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει·
λίθου ἐν ταῖς χειρὶ κρατῶν.
- v. 1169. ἡ ξίφος ὀξὺ καὶ μέλαν — ἡ ταυροκτόνον.
- v. 1170. ἰσχυρὸν πέλεκυν — κύβηλις, πέλεκυς, — ἡ 25
κλάδον ἀπὸ Φαλακραιοῦ ὄρους.
- v. 1171. ἐκιδυμῶν κορέσσαι τὴν χεῖρα — τὴν διψῶσαν
φόνου.
- v. 1172. ὁ δῆμος ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης καὶ κινδύνου
— τὸν ἀναιροῦντα ἐπαινέσει. 30
- v. 1173. τῷ θεσιπίσματι χαράξας, καὶ τῷ νόμφ νόμιμον
ποιήσας· — τὸ ἀλώβητον (sic) γένος.
- Περὶ Ἑκάβης.
- v. 1174. ὦ μητερ, ὦ κακόμετερ, οὐδὲ τὴν σὴν δόξαν,
- v. 1175. ἀνάκουστον ἵσται — τὴν Ἑκάτην λέγει· ἀπὸ 35
Περσέως γὰρ καὶ Ἀστειρίας.

- v. 1176. ἡ τρικέφαλος Ἑκάτη, παρὰ τὸ βριμᾶσθαι.
— ποιήσει σε ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον.
- v. 1177. ταῖς ὕλακαῖς ἐκφοβοῦσαν ταῖς νυκτεριναῖς
τοὺς ἀνθρώπους.
- 5 v. 1178. ὅσοι τῆς βασιλίσσης Ἑκάτης — τῆς Θοράκης
— τῆς Ἑκάτης
- v. 1179. τὰ ξόανα καὶ ἀγάλματα μὴ τιμῶσιν — φρυ-
κτωρίαις ἢ λαμπάσιν,
- v. 1180. κλάδοις τὴν Ἑκάτην — τὴν θεὰν ἐξευμενί-
10 ζουσαι (sic).
- v. 1181. κενοτάφιον δὲ ὁ νησιωτικὸς τῇ Ἑκάβῃ — νῦν
τὸ ἀκρωτήριον, ὡς εἰς ὄξυ λήγον.
- v. 1182. σεβάσμιον ἔξει — τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας —
ἐκ τῶν ὀνείρων.
- 15 v. 1183. ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν — ὀικοδομημένον.
- v. 1184. ἔμπροσθεν τῶν ρείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ
Σικελίας, — τεθαμμένης· Ὀμηρος·
μετριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί·
- v. 1185. ὅστις δὴ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ταλαιπώρου
20 τὰς ἐπὶ νεκρῶν χύσεις ῥανεῖ.
- v. 1186. τρικεφάλου τῆς Ἑκάτης — μήνιμα, ὀργήν,
φοβούμενος — τῆς θεᾶς.
- v. 1187. πρῶτος δὲ τὸν λίθον τὸν καταλεύστην —
διότι τὸν λίθον ῥίψας
- 25 v. 1188. τῷ Ἄιδῃ μελάνων θυμάτων ἀπαρχὰς δώσει —
λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσεῆα.
- v. 1189. σὺ δέ, ὦ ἀδελφε — πλείστον ἐκ τῆς ἐμῆς
διανοίας
- v. 1190. ἀγαπηθεῖς· ἔρωςμα, φύλαγμα, ἀσφάλεια τοῦ
30 οἴκου — καὶ ὅλης τῆς πατρίδος —
- v. 1191. οὐκ εἰς μάταιον τὴν βάσιν τῶν βωμῶν —
βάψεις, αἱμάξεις αἵματι καὶ τῷ φόνῳ
- v. 1192. τῶν ταύρων· τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ — Ὀφίων
ὁ βασιλεὺς τῶν Τιτάνων, ὃ ἐστὶ Ζεὺς.
- 35 v. 1193. πολλὰς θυσίας — θυμάτων παρέχων.
- v. 1194. ἀλλ' ἄξι σε — πρὸς τὰς Θήβας λέγει.

- v. 1195. τὴν ἐξόχως τοῖς Ἑλλησιν ἄδομένην.
- v. 1196. ὅπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα — ἡ τῆς μάχης
ἐμπειρος.
- v. 1197. τὴν ἐμπροσθεν βασίλισσαν — ἐμβαλοῦσα τῷ
Ταρτάρῳ. 5
- v. 1198. τὰς ὠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς
- v. 1199. τὰς παιδοφθόρους· λέγει δὲ τοῦ Κρόνου, ἐκ-
φυγοῦσα — τῷ ὁμοζύγῳ
- v. 1200. εὐωχίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπεῖς — οὐ-
δαμῶς ἐλίπανεν τῇ τροφῇ 10
- v. 1201. τὴν γαστέρα· τὸν ἀντιδοθέντα λίθον κατα-
πιὼν (τὸν λίθον)· παρὰ τὸ λάπτω.
- v. 1202. ἐν τοῖς τὸ σῶμα συσφιγγουσι σπαργάνοις —
ἀνειλημένον.
- v. 1203. τάφος γεγωνῶς ὁ Κρόνος — ὦμα φρονῶν 15
κατὰ τῶν τέκνων.
- v. 1204. ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς τόπος καλεῖται
μακάρων νῆσοι, περιφερόμενος ὑπὸ Ἰσμήνου καὶ
Δίρκης· ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Διὸς· (in marg. τὰς Θήβας
λέγει νήσους μακάρων) — ὁ μέγας ἐγκατοικήσεις. 20
- v. 1205. ἡμίθεος — βοηθός, τῆς λοιμικῆς νόσου διώκτης.
- v. 1206. ὅπου πεισθεὶς σε — ἀρχαίου βασιλέως Θηβῶν
— ὁ σπαρτὸς λαός.
- v. 1207. χρησμοφθήμασιν — ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος.
- v. 1208. τάφων, τύμβων ἀνεκλύσας. 25
- v. 1209. ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασιλέως
τῶν Θηβῶν. — τῶν Βοιωτῶν γῆν.
- v. 1210. λείπει τό, ἐσόμενον· — τῷ ὀπλισμένῳ στρατῷ,
- v. 1211. τὴν χώραν πορδοῦντι — τὰ τοῦ Τηνέρου,
νιού Ἀπόλλωνος, βασιλέως Θηβῶν, βασιλεία. 30
- v. 1212. δόξα δὲ σὴ μεγίστων τῶν Θηβαίων οἱ πρό-
μαχοι.
- v. 1213. ταῖς σπονδαῖς δοξάσουσιν, ἴσον τοῖς ἀφθά-
τοις θεοῖς.
- v. 1214. παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης. — καὶ εἰς 35

- τοὺς τῆς πόλεως Κρήτης οἴκους· Ἰόρτυν γὰρ πόλις Κρήτης.
- v. 1215. τὸ ἕμὸν κακὸν τῆς ταλαιπώρου· δυστυχῆσουσι δὲ δι' ἑμὲ καὶ οἱ Κρήτες. — πᾶς δὲ ἔρημος
- 6 v. 1216. γενήσεται τῶν στρατηγῶν ὁ οἶκος τοῦ Ἰδομενῆος.
- v. 1217. ὁ ἀλιεύς· λέγει δὲ Ναύπλιον — διήρη ναῦν — ἐπὶ νηὸς καθήμενος ἐλαύνει.
- v. 1218. τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσαν — τὸν
- 10 φύλακα τῆς μοναρχίας.
- v. 1219. τοῖς ψευδέσιν ἔχθραν — ταῖς μηχαναῖς ἀναπλέκων.
- v. 1220. ὅστις οὕτε τῶν τέκνων φαίνεται, οὕτε τῆς γαμετῆς,
- 15 v. 1221. Μήδας γυναικός· ἔστιν δὲ ὄνομα κύριον τὸ Μήδας, τῆς τοῦ Ἰδομενῆος γυναικός. — τὰς φρένας ἄγριος.
- v. 1222. οὐ τῆς θυγατρὸς Ἰδομενέως καὶ Μήδας, Κλεισιθήρας· ἔστι δὲ ἡ εὐθεΐα, Κλεισιθήρα — ἥς
- 20 τινος τὴν κοίτην ὁ πατήρ
- v. 1223. τῷ Λευκῷ πικρὸν ὁμογνωμονήσει,
- v. 1224. ἐν τῷ ναυῷ ἀποκτενεῖ.
- v. 1225. πληγαῖς τραυματισθέντας — τοῦ Ἐρωννυώδους λάακου.
- 25 v. 1226. τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων τῶν ἑμῶν τὸ κλέος πάλιν
- v. 1227. μέγιστον αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοί ποτε.
- v. 1228. δόρασι τὸ πρωτεῖον (ἄραντες στέφος)· ἐπάραντες.
- v. 1229. τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης· τὰ τε σκῆπτρα καὶ
- 30 τὴν μοναρχίαν.
- v. 1230. οὐδὲ μὲν ἡ Ἥλιος ἀμνημόνευτος μαρανθήσεται — ταλαιπώρος πάτρα,
- v. 1231. τὴν μαρανθεῖσαν ᾗδεα τῇ σκοτίᾳ ἐγκατακρύψει.
- 35 v. 1232. τειοῦτος δὲ ὁ ἕμὸς ἀδελφὸς καταλείψει δύο.

- v. 1233. τὸν Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον — ἔξοχος γεγ-
 νῶς (sic), ἐν τῇ δώμῳ.
- v. 1234. Καστυλία καὶ Ταχει... (sic) ἐπαύνημα Ἀφροδί-
 της — υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας.
- v. 1235. ὁ ἐν ταῖς βουλαῖς ἄριστος καὶ βέλτιστος — 5
 οὐδὲ μεμπτὸς ἐν μάχαις, ἐξ οὗ ἀνδρεῖος.
- v. 1236. ὅστις πρῶτον μὲν τὴν νῦν Αἴνον πόλιν
 Μακεδονίας καλουμένην οἰκήσει — παραγενόμενος
 ὁ Αἰνείας.
- v. 1237. τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἐξοχὴν — 10
 Λαφύστιος ὁ Διόνυσος ἀπὸ τόπου· ἐξ οὗ Λαφυστίας
 λέγει τὰς Βακχικάς.
- v. 1238. τὰς κέρατα φερούσας γυναῖκας Βάκχας — ἐκ
 πόλεως, ἣ ὀνόματος τόπου Μακεδονίας.
- v. 1239. πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χῶρα. 15
- v. 1240. ποταμὸς Τυρσηνίας — ρεῦμα ἀναπέμπων τῶν
 ὑδάτων.
- v. 1241. Πῖσα καὶ Ἀγυλλὰ, πόλεις Τυρσηνίας ἢ Ἰτα-
 λίας. — οἱ πολυθρέμματοι (ἔχοντες) σύμφυτοι τόποι.
- v. 1242. τὸν Ὀδυσσεά φησὶ ἐν Ἰταλίᾳ συστυχεῖν Αἰνείαν, 20
 καὶ ὅρκους ἀλλήλοις δοῦναι, ὥστε μήτε κακὸν ἀλλή-
 λους δράσειν· λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὢν φίλον
 στρατὸν ἔχων συμβήσεται διὰ τὰς σπονδάς, ὅρκους
 καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς· Νάνους
 καὶ τοὺς πλανήτας φησὶ, λιτανεύει οὖν μεταδοῦναι 25
 αὐτοῖς ἀλὸς καὶ γῆς. Σὺν αὐτῷ δὲ δύο παῖδες Τηλέ-
 φου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκήσουσι τὴν Τυρσηνίαν.
- v. 1243. τοῖς ὅρκοις κατασχὼν — καὶ ταῖς ἐντεύξεσι
 τῶν παρακλήσεων.
- v. 1244. ὁ πλανήτης, ταῖς πλάναις πάντα τὸν βυθὸν 30
 ἐρευνήσας
- v. 1245. γῆς τε καὶ θαλάσσης — σὺν τούτοις δὲ οἱ
 δύο ἀδελφοί, οἱ υἱοὶ Τηλέφου· ἀφ' οὗ ἡ χῶρα
 Τυρσηνία.
- v. 1246. τοῦ Τηλέφου, βασιλέως Μυσῶν — οὐτινός 35
 ποτα ὁ Διόνυσος τὸ ξίφος

- v. 1247. κάμφει, θραύσει ὁ Λιόνυσος — τὰ μέλη συν-
δεσμήσας τοῖς λύγους· ἔστιν δὲ εἶδος φυτοῦ ἀπαλοῦ.
v. 1248. ὁ Ταρχων καὶ ὁ Τυρσηνὸς υἱοὶ Τηλέφου.
v. 1249. ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι αἱμάτων.
5 v. 1250. ἐκεῖσε τράπεξαν — ἐδεσμάτων πλήρη κατὰ
λαβῶν.
v. 1251. τὴν βρωθεῖσαν ὕστερον ἐκ τῶν ἀκολουθῶν
v. 1252. μνήμην παλαιῶν λάβη νόμων ἢ μαντευμάτων.
v. 1253. χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις — ἔθνους Ἰταλίας.
10 v. 1254. Λατῖνοι καὶ Λαύνιοι ἔθνη Ἰταλίας — ὄχι-
σμένην.
v. 1255. πόλεις τριάκοντα, ἰσαριθμούς τοῖς παισὶ.
v. 1256. τῆς τραχείας συός, ἦντινα ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδης
ἄκρων
15 v. 1257. καὶ ἐκ τῶν Λαρδάνου τόπων ἐπὶ νεῶς ἄξει.
v. 1258. τὴν τροφὴν τῶν ἰσαριθμῶν πόλεων (sic)
τοῖς υἱοῖς Αἰνείου — τὴν πολύγονον.
v. 1259. ἦστινος καὶ ἐν τῇ πόλει ἄγαλμα, εἰκῶνισμα,
εἶδωλον — ἀναθήσει κατὰ συγκοπήν — τῇ μιᾷ.
20 v. 1260. χαλκουργήσας — καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τρε-
φομένων, ὑπομαζίων τέκνων.
v. 1261. οἰκοδομήσας δὲ ναόν, ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.
v. 1262. τὰ πρῶτα (sic) ξόανα ἐγκατοικήσει τῶν
θεῶν.
25 v. 1263. ἄτινα δὴ παρῳσάμενος, παρῳθήσας, ἐάσας —
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα.
v. 1264. καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν — τὴν συντελοῦσαν
πρὸς τὸ ζῆν, ἐξ οὗ πλουσίαν.
v. 1265. σὺν τὸ πρεσβύτῃ πατρὶ τιμήσει,
30 v. 1266. τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἦνίκα οἱ ἀνδρεῖοι πο-
λεμισταὶ
v. 1267. τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπιόντες τῷ κλήρῳ,
v. 1268. τούτῳ μόνῳ δῶσιν ἐκλογὴν — οἴκων
v. 1269. λαβεῖν ὅπερ θέλει — καὶ ἀπενέγκασθαι δω-
35 ρεάν.

- v. 1270. δι' ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς, εὐλαβέστατος κριθεῖς, www.libtool.com.cn
- v. 1271. τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα.
- v. 1272. ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν κατασκευάσει.
- v. 1273. πόλιν περὶ τὰς μακράς· περὶ τοῦ ὄρους Ἰτα-5
 λίας συμφύτους τόπους. Κίρκαιον ὄρος τῆς Ἰταλίας,
 ἀπὸ τῆς Κίρκης, ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας
 φαρμάκων.
- v. 1274. Αἰήτης ὄρμος καὶ λιμὴν ἐν Κίρκαιῳ, ὅπου
 καὶ ἡ Ἀργὴ λέγεται προσωρμηκέναι, καὶ ἐκαθάρθη-10
 σαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. Ἔστιν δὲ
 ταῦτα καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν τοῖς
 Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ τὴν Κίρκην·
 ἥ ὅτι ἐκεῖ ἐπλευσεν ἡ Ἀργὴ, ἥ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτη
 ποταμῷ ἐκαθάρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ 15
 τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου· Κίρκαιον δέ, ἀπὸ τῆς
 Κίρκης.
- v. 1275. Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίους θ'.
 Μαρσοὶ δέ, Ἰταλικὸν ἔθνος περιιοκοῦν τὴν λίμνην.
 τὴν πλησίον τῶν Μαρσῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος 20
 Ἰταλίας.
- v. 1276. ποταμὸς Ἰταλίας — πρὸ ρεῦμα — τοῦ κατὰ
 γῆς· οὐ γὰρ εἰς θάλασσαν ρεῖ.
- v. 1277. abest versus.
- v. 1278. ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος εἰς ἐξοχὴν ὄρους, 25
- v. 1279. ὅπου τῆς παρθένου οἶκημα ὑπάρχει· φασὶν
 οὖν ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα. Ἡ Αἰγὴ εἰς
 Ἀθήνας παρεγένετο βουλομένη ἀποτεκεῖν τὸν Ἀπόλ-
 λωνα, ἀκείδε ἔλυσε τὴν ζώνην· δι' ὃ καὶ Ζωστήρ
 ὁ τόπος ὠνόμασται· καὶ ἐν αὐτῇ Ζωστήριον Ἀπόλ- 30
 λωνος ἔστιν ἱερόν. Καὶ παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστή-
 ριον Ἀπόλλωνος ἔστιν ἱερόν, ἐν ᾧ ταφῆναι φασὶ
 τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὔσαν· ἣν Ἀπόλλωνός φασὶ
 ἀδελφὴν διὰ τῶν προφωνημάτων. Ἔστι γὰρ καὶ
 ἄλλη Ἐρυθραία, καὶ τρίτη Σαρδιανή. 35

- v. 1280. γράων, τῷ κόλπῳ· βερέθρῳ δέ, τῷ σπηλαίῳ.
— τὸ τῆς σιέγης συγκατηρεφές καὶ κατάστεγον.
- v. 1281. τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν.
- v. 1282. τὴν Ἀσίαν λέγει — Ἰαπετοῦ γὰρ καὶ Ἀσίας
6 Προμηθεύς· ἀπὸ δὲ ταύτης τὴν χώραν. — ἀφά-
νῃσειν πατρίδα.
- v. 1283. τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῳ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει· τῇ
τοῦ Προμηθέως
- v. 1284. τῇ Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς Εὐρώπῃ, Μίνως,
10 Ῥαδάμανθυς· ἐκ δὲ ταύτης ἡ χώρα τὸ ὄνομα εἴλη-
φεν. — τῇ τοῦ Σαρπηδόνος μητρὶ καὶ τροφῷ, Εὐ-
ρώπῃ.
- v. 1285. ἄστινας ὁ Ἑλλήσποντος — καὶ αἱ Συμπληγά-
δες πέτραι· αἱ περὶ τὸ Βυζάντιον· ἃς καλεῖ Ὅμηρος
15 Πλαγκτάς·
- v. 1286. καὶ ποταμὸς Σκυθίας — καὶ ὁ Εὐξείνιος πόντος.
- v. 1287. καὶ τῶν Σκυθῶν γέλιτων — καὶ ἰσχυροῖς
ἐπέχει ἢ κωλύει πάγοις.
- v. 1288. τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σκυ-
20 θίας — μέσσην ὁ καθαρός· οἶον ἀκαραιοφανής.
- v. 1289. φεύμασι διορίζει· ἀγαπητικὴν ἀνθρώποις.
- v. 1290. τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα,
τοῖς Μαιώταις, διὰ τὴν ψύξιν — θρηνοῦσι τὰ
τῶν ποδῶν.
- 25 v. 1291. ἀπόλουντο ἐν πρώτοις — οἱ Φοίνικες, ἀπὸ
Κάρνης κόμης ἢ πόλεως.
- v. 1292. τὴν Εὐρώπην λέγει — τὴν εἰς βοῦν μετα-
βληθεῖσαν κόρην.
- v. 1293. ἐκ τῆς πηγῆς Ἄργους ἀνήραξαν — οἱ Φοί-
30 νικες· ἔμποροι γάρ.
- v. 1294. γαμετὴν περᾶσαι μεμοιραμένην — τῷ Αἰ-
γυπτίῳ προμάχῳ, ἀπὸ Μέμφιδος πόλεως Αἰγυπτίας.
- v. 1295. τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἑχθρας ἐπῆραν — Εὐρώ-
πης καὶ Ἀσίας.
- 35 v. 1296. πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν, — τὴν βαρεῖαν τῆς ἀρπαγῆς

- v. 1297. οἱ Κρήτες ἀντιτιμωρίαν — οἱ ἐξ ἴδης ὄρους Κρήτης. www.libtool.com.cn
- v. 1298. τὴν αἰχμάλωτον ζητοῦντες — διήγαγον δάμαλιν.
- v. 1299. ὅτι ἡ ναῦς ταύρου ἐκτύπωμα εἶχεν — τυ-
πώματι τριήρους πλοίου. 6
- v. 1300. πόλις Φοινίκης Σαραφθὰ Σιδωνίης, Ἑλίου
οἰκητήριον. — τὸν Κρητικὸν — εἰς τὸ βασίλειον.
- v. 1301. γυναικα Κρήτης
- v. 1302. οὐδ' οὔτοι ἀπηρκέσθησαν ἀντὶ Ἰσων Ἰσα
- v. 1303. λαβόντες, ἀλλὰ πλέπτῃν — σὺν τῷ Τεύκρῳ, 10
τῷ στρατηγῷ — Κρήτης τὸ στρατεύμα.
- v. 1304. καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ, πατρὶ Τεύκρου,
Κρητὶ τὸ γένος — Κρητὶ, ἀπὸ πόλεως.
- v. 1305. εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπέστειλαν οἰκητήριον,
- v. 1306. τοῖς μυσὶ πολεμήσειν. Νίκανδρος δὲ τοὺς 15
μῦθας, ὕρακας ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις — ὠν-
τινων ἀπὸ σποράς.
- v. 1307. τοὺς ἑμους γεννήτορας — ἐβλάστησεν ὁ Δάφ-
δανος.
- v. 1308. γήμας Ἀρίσβαν, θυγατέρα Τεύκρου, Δαρδάνου 20
γυναικα, ἀφ' ὧν Ἐριχθόνιος. — εὐγενῇ κόρην.
- v. 1309. καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λύκους,
τοὺς Θεσσαλοὺς λέγει λύκους, ἥγουν τοὺς Ἀργο-
ναύτας (in marg. περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν).
- v. 1310. τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι Ἰάσονι, τῷ μονο- 25
πεδίλῳ — κλέψαντας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ.
- v. 1311. ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις θήκαις
τοῦ δέρματος. — ἀντὶ τοῦ δράκοντος παραφυλάσ-
σοντος τὸ δέρος.
- v. 1312. πόλιν Κολχίδος· ὅστις εἰς τὴν Κυταίαν, ἔστιν 30
δὲ ὄνομα τόπου — τὴν γείτονα τῶν Λιγυστινῶν
ἐλθῶν.
- v. 1313. καὶ τὸν τετρακέφαλον, ἢ τερατώδη, ἢ δικέ-
φαλον, αἱ γὰρ δύο κεφαλαι τέσσαρας πνοὰς ἔχουσιν
— ὕδρας εἶδος ὄφιος· νῦν δὲ δράκοντα λέγει· 35
ἡμερώσας φαρμάκοις.

- v. 1314. καὶ τὰ περιφερῇ καὶ καμπύλα τῶν ταύρων —
εἰς γὰρ τὸν Ἰάσονα ὑπὸ Μηδείας ἐψηθῆναι καὶ γε-
νέσθαι νέον.
- v. 1315. ἄροτρα, καὶ τῷ χαλκείῳ — μαγειρευθεὶς τὸ
5 σῶμα,
- v. 1316. οὐκ εὐτυχῶς ἔλαβεν — τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ
κάπρου τὸ θέρμα τὸ χρυσοῦν.
- v. 1317. ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας — τὴν Μήδειαν
λέγει· ἔστιν δὲ κερατὶς εἶδος ὀρνέου μικροῦ.
- 10 v. 1318. τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελούσαν· τὴν
τοὺς ἑαυτῆς γνωτοὺς ἀναιροῦσαν — καὶ τὴν τῶν
τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναιρέτιν καὶ αὐτόχειρα.
- v. 1319. εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον — εἶδος ὀρ-
νέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργῶ — ἀνεβίβασεν.
- 15 v. 1320. φθογγὴν σανιδωμάτων — ἀπὸ τῶν Χαονι-
τικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος Ἡπείρου· ὅθεν τὰ τῆς
Ἀργοῦς ξύλα ἠνέχθη.
- v. 1321. ἀνθρωπίνην προπέμπουσιν — ἐπιστήμονα τῶν
δρόμων.
- 20 v. 1322. πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα —
ἀνεκλύσας.
- v. 1323. καὶ τὸν ζωστῆρα Ἰππολύτης ἔλαβεν — καὶ τὸ
τοῦ πατρὸς ξίφος, ὁ Θησεύς.
- v. 1324. Αἰγέως γάρ· ὁ δὲ Φημίλου· νῆσος περὶ Εὐ-
25 βοιαν· ὅτινι χαλεποὺς τάφους
- v. 1325. κάτωθεν τῶν κορυμνῶν — ὑψηλοτάτῃ —
ἡχούτων, διὰ τὰς βλάβας τῶν ἀνέμων.
- v. 1326. πάλαι ἐτοιμάσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει — τὰς
ἀνενταφιάστους ῥιφάς.
- 30 v. 1327. σὺν τῷ θηρὶ καταντήσας — τῷ σπάσαντι
τῆς Ἥρας· ἐπώνυμον γὰρ Ἥρας τὸ Δηΐας.
- v. 1328. Μύστης, ὁ Ἡρακλῆς· ἐμνήθη γὰρ τὰ Ἑλε-
σίνια· Τροπαίας δέ, ἐπώνυμον Ἥρας. — τῆς Ἥρας
τὸν εὐδαλῇ μαστὸν ἐθήλασεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ
35 ἀπεθανατίσθη.

v. 1329. τὸν ζῶσθηρα Ἰππολύτης ἔλαβεν· ἄθλον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρουσθῆος ἔκτον, ὥς φασί·

Ἐκτον Ἀμαξονίδος κόμισσε ζῶσθηρα φαινόν.

— ὁ δὲ Θησεὺς δέδωκεν Ἡρακλεῖ· αὐτὸς δὲ Ἰππο-5
λύτην ἠγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σῶφρονα Ἰππόλυτον
— διπλοῦν παρεσκεύασε φιλονείκημα.

v. 1330. τὴν τῆς Ἀμαζόνος ζώνην ἀποσυλήσας, στερή-
σας — Θεμισκυρα πόλις Παφλαγόνων, ἣ καὶ τῶν
Ἀμαζόνων. 10

v. 1331. τὴν τοξικὴν κλέψας· ἐπώνυμον δὲ τῆς Ἰππο-
λύτης τὸ Ὀρθωσίαν.

v. 1332. ἧς αἱ ἀδελφαὶ παρθένοι Ἀμαζόνες. — ἐπώ-
νυμον Ἰππολύτης· ἣ δὲ εὐθειά ἐστιν Νεπουνίς.

v. 1333. καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμοὺς Πόντου. 15

v. 1334. καὶ ῥεῦμα ποταμοῦ Θεμισκύρας Θερμῶδων·
αἱ δ' ἀπὸ Θερμῶδοντος ἀρηϊφίλοιο γυ-
ναῖκες

— καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος — Ἀμαζόνων Θεμισκύρας
πόλεις. 20

v. 1335. τιμωρίας ἀμειλίχτους καὶ ἀγρίους, ἀνημέρους
ἀρπαγὰς ζητοῦσαι.

v. 1336. ὑπὲρ τὸν βαθὺν Ἰστρον, ποταμὸν Σκυθίας·
τὸν Δανούβιον — τοὺς Σκύθους ἐξήλασαν,

v. 1337. τοὺς ἵππους, ἀπηνῆ καὶ ἀπότομον ἀφιεῖσαι 25
θόρυβον.

v. 1338. τοῖς Ἑλλήσι, καὶ τοῖς ἀπογόνοις τοῖς Ἀθη-
ναίοις.

v. 1339. καὶ πᾶσαν Ἀττικὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν,

v. 1340. τοὺς Ἀττικοὺς ἀπὸ Μόψοπος βασιλέως — κα- 30
τακάσασαι τόπους, ἣ μέρη τῆς γῆς.

v. 1341. ὁ πάππος δὲ τῆς Θράκης· λέγει δὲ τὸν Ἴλον.
— ὁ ἐμός, ἀφανίσας, ἣ ὑποτάξας τὰς πόλεις.

v. 1342. καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων — καὶ τὸ
ἔδαφος τῶν Γαλαδραίων· εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακε- 35
δονίας οἳ τε Ἑσπεδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι.

- v. 1343. περὶ τοὺς ὄρους ἔπηξεν — τοῦ ποταμοῦ
Θεσσαλίας τοῖς ρεύμασι.
- v. 1344. ἰσχυρὸν τῷ τραχήλῳ δουλικὸν δεσμὸν περι-
θεῖς δεσμοῖς.
- 5 v. 1345. τῇ δυνάμει ὃ ἐν τοῖς γε νέοις ἀνδρεῖος καὶ
ἐγγενῆς.
- v. 1346. ἡ δὲ ἀντὶ τούτων βοήθον τὸν Ἡρακλῆα (in
marg. περὶ τοῦ Ἡρακλῆος).
- v. 1347. τὸν ἕξ τριήρεις ἔχοντα ἢ ναῦς — τὴν λεον-
10 τὴν ἀμφιεννύμενον.
- v. 1348. ἀποστείλασα ἄξιλας ἢ δικέλλαις τὸ ὑψηλὸν
— κατέαξε καὶ ἔρριψε τὸ ἀκρωτήριον καὶ λόφον,
τὴν Ἴλιον.
- v. 1349. τοῦτον ἢ ἐμποικητικὴ φόβου Ἥρα, ἢ Ἀθηνᾶ
15 — ἐν τοῖς τῶν θεῶν λαχοῖς
- v. 1350. θεὸν ποιήσει ἢ ἱερώσει — ἢ κακῶν ἀρχηγός.
- v. 1351. πάλιν δὲ τοῦ Ἄντρος οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηνὸς
καὶ Ἀύδων, τοῦ Αὐδῶν βασιλέως. — τὸ ὄρος Αὐδίας
ἐκλειποῦτες.
- 20 v. 1352. πόλις Αὐδίας καὶ τὰ χροσεργὰ τοῦ Πακτω-
λοῦ ρεύματος.
- v. 1353. καὶ τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας, ἢ τῆς
Ἀσκανίας· πλησίον δὲ τῆς Αὐδίας εἰσὶ τὰ Ἄριμα
ὄρη, ὅπου ἢ Ἐχιθνα, ἢ συνεμῖγει Τυφῶν· καὶ
25 Ὀμηρος·
- ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δὲ τοι ἔστι
ἐπὶ λίμνῃ
- Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴον ἔστιν.
- ἔνθα ἢ γυνὴ Τυφῶνος Ἐχιθνα, κατὰ Ἡσίοδον.
- 30 v. 1354. τὸ δεινόκοιτον καὶ κακοκοίμητον τοῦ κενθμῶ-
νος ἐνδιατρίβει μυχόν.
- v. 1355. εἰς πόλιν Ἰταλίας — ὤκησαν εἰς κόμας.
- v. 1356. τὴν χαλεπὴν τοῖς Αἰγυπτίοις· ἔστιν δὲ ἔθνος
Ἰταλίας. — καὶ τοῖς ἀφ' αἵματος.
- 35 v. 1357. τὴν τῶν Γιγάντων ῥίζαν, τὴν Σιδωνίαν κα-

κτημένοις· ἔστι δὲ ἡ Θράκη· οἱ δὲ Γίγαντες Πιθη-
κούσαν ὤκουν.

v. 1358. ἐν ταῖς μάχαις λόγχης δεινὴν — πάλιν (sic)
τὸ ἐξῆς. — μίξαντες ἄθλοις (sic).

v. 1359. ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας — καὶ τὴν ὅ-
γῃν αἰχμάλωτον.

v. 1360. ἅπασαν ἐποίησαν τὴν πλησίον Ὀμβρων —
Ὀμβροὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας.

v. 1361. τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων.

v. 1362. ἔσχατος δ' ἐγείρει κορμός· λέγει δὲ τὸν Ἀλέξ-10
ανδρον — τὴν ἀρχαίαν ἔριν, τὴν ἀπὸ Ἰοῦς τῶν
ἡπείρων.

v. 1363. τὸ πρότερον πῦρ ἤδη σὺν φλογὶ ἐκκαύσει —
(τῇ φλογὶ) ἐξάπτων.

v. 1364. ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθεάσατο — ποτα-15
μὸς Μυσίας — ὀξυτόνως ὁ Ῥυνδακός.

v. 1365. ἀφορεῦσιν ἦτοι ἀγγελίοις ξένην — εἰς τὸ
ὔδαρ βάψαντας.

v. 1366. ἡ δὲ Εὐρώπη μανεῖσα — κακούμενην

v. 1367. πολλὰς βλάβας ἀντιτιμωρηθήσεται. 20

v. 1368. χώρας αἰχμαλωτίζουσα — τὸν ἔναντι αὐτῆς
κείμενον ἡῖονα.

Περὶ Ἀγαμέμνονος.

v. 1369. πρῶτος μὲν παραγενήσεται ὁ τῷ Διὶ 25

v. 1370. ὁ ὁμώνυμος Ζεύς, Ἀγαμέμνων, ὅστις κεραυ-
νὸς κατερχόμενος

v. 1371. τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ καύσει — πάντα τὰ
τῶν ἐχθρῶν θύρετρα.

v. 1372. σὺν τούτῳ ἀποθανοῦμαι, καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς 30
στρεφομένη

v. 1373. τὰ λοιπὰ ἀκούσω ταῦτα, ἃ νῦν μέλλω λέγειν.

v. 1374. ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεύτερος
υἱὸς καλεῖται· ἔστι δὲ ὁ Γραῖς υἱὸς Ὀρέστου.

v. 1375. παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἔμπε-35
σὼν ἐν τῷ χιτῶνι ἀνήρηται. — ἰχθύος ἀφώνου δίκην.

280. ΛΕΞΕΙΣ ΛΑΒΕΑΝΔΡΑΣ ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

v. 1376. κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην παραγενόμενος.

v. 1377. τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἱατρὸς γάρ·
— σὺν στρατῷ πολυθνή.

v. 1378. τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως (in marg. περὶ τοῦ
5 Νηλέως) τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν Κόδρου
Νηλέα.

v. 1379. τὴν τευχοποιόν· λέγει δὲ κεραμέως θυγατέρα,
τὴν Κάειραν, ἀπὸ Βράγχου (πόλεως) τοῦ κτίσαντος
τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον.

10 v. 1380. ἀπατήσας, παραλογισάμενος γῆν, πλίνθον —
μειγμένην.

v. 1381. ὕδασι δοῦναι τῷ χρήζοντι δωρεάν.

v. 1382. τὴν σφραγίδα τῇ βίβλῳ, ἣ τῷ χάρτι — τῶν
δακτύλων ἐφαρμόσαι.

15 v. 1383. ὅτι ἡ Μίλητος τὸ πρὶν Φθεῖρ ἐκαλεῖτο·
δρεινὴν, τραχεῖαν, κραναήν. — Φθεῖρ ὄρος Ἀρ-
καδίας διὰ τὸ πολλοὺς φθεῖρας ἔχειν· ἔστιν δὲ ὁ
καρπὸς τῆς πίτνης, τὰ λεγόμενα στρόβιλα.

v. 1384. τὸν πρῶτως ἐπὶ μισθῷ συμμαχίσαντα — κα-

20 ταπολεμήσας, κατακαύσας στρατόν.

v. 1385. ὅτ' ἂν κόρη πόρνη καὶ κατωφερῆς — εἰς
αἰδοῖον γυναικός.

v. 1386. καταχλεύην ἀθέσμως βοήσασα — ὑβρίσῃ
τοὺς γάμους, λοιδορήσῃ.

25 v. 1387. πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορνεῖα νυμφεῖα τῶν
βαρβάρων — ἐπιτελεῖν.

Περὶ Ἰππότου καὶ τῶν Δωριέων.

v. 1388. οἱ δὲ δὴ τέταρτοι — τῆς τοῦ Δύμαντος —
τοὺς Δωριεῖς λέγει.

30 v. 1389. οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Περγαίβιας, ἐνθα ᾤκουν.
— Περγαίβιος, ἀπὸ ὄρους Λακμωνός. λείπει ὁ καὶ,
ἔν' ἣ· καὶ οἱ Κόδροι, οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου
βασιλέως.

v. 1390. οἵτινες τὴν πόλιν Καρίας Θίγρον οἰκήσου-

35 σιν — Καρίας ὄρος.

- v. 1391. τὴν περὶ τὸ Δωτινιον (sic), ἔνθα ᾔκει ὁ Ἑρυσίχθων· — τοῦ πάλαι — τὴν Δήμητραν τὴν παύσασαν καὶ λῆξαι ποιήσασαν.
- v. 1392. τῇ Θεᾷ Δήμητρι· ἔστι ἐπώνυμον· — παντε-
λῶς μεμισσημένον. 5
- v. 1393. τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ εἶδος μεταμορφουμένης Μήστρας θυγατρὸς Ἑρυσίχθονος — τῆς κατωφε-
ροῦς ἐταιρίδος καὶ πόρνης — ἀλώπεκος· λαμπου-
ρις γὰρ ἡ κερδῶ.
- v. 1394. ἥτις ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμπορεῖαις ἦτοι πρα-10
γματεῖαις — ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν.
- v. 1395. τὴν μεγάλην λιμὸν ἐθεράπευσεν — τοῦ πα-
τρὸς τὴν ἰσχυράν καὶ αἰὲ ἀκμάζουσαν.
- v. 1396. ξένα ἀροτριοῦντος — τὰ ἔσχατα τοῦ ἀρότρου·
Αἶθων δὲ Ἑρυσίχθων διὰ τὸ βλαιον τῆς λιμοῦ ἐπε-15
κλήθη· ὥς καὶ Ἡσίοδος·
ὁ δ' ἀλύξεται αἶθονπα λιμόν.
1397. ὁ Μίδας βασιλεὺς Ἀνδίας· [περὶ τοῦ Μίδου] —
τῆς ἀδελφῆς τὸ αἶμα· τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν
— μαστιγούμενος. 20
- v. 1398. πάλιν τὴν τροφόν· νῦν δὲ τὴν μητέρα — ἀν-
τιπορθήσει γῆν.
- v. 1399. τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος — τὰς ἀκολα-
κεύτους, τὰς δικαίας, τὰς θωπείας μὴ πειδομένας.
- v. 1400. τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώποις ῥητορεύοντος (sic), 25
θεμιστερόντος, κρίνοντος — τῷ στερεῷ καὶ ἀποτό-
μῳ τρόπῳ.
- v. 1401. ὅστις δῆποτε περὶ τοῦ Ὀνου τὰ Ἰῶτα·
ἔστιν δὲ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἢ ὁ ἔχων ἀληθῶς ὦτα
ὄνου ὁ Μίδας· — ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τῶν ὠτων. 30
λοβοὶ τὰ ἄκρα τῶν ὠτων.
- v. 1402. ἀποτεμῶν — νεφέλη· νῦν δὲ τὰ ὦτα· — κο-
σμήσει τοὺς λοβοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ὠτων.
- v. 1403. ταῖς μυταῖς — καταστοχαζόμενος, ποιῶν, διὰ
τῆς κινήσεως τῶν ὠτων· — ταῖς τὸ αἶμα πινούσαις 35
φόβον παρέχων.

- v. 1404. αἴψως ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ Θράκη Φλέγρα· τοῦ-
του πᾶσα ἡ τῆς Θράκης γῆ ὑποταγέσθαι· — ἡ Μα-
κεδονία περιφραστικῶς.
- v. 1405. ἀκρωτήριον Μακεδονίας· ἀκρόφεια, λόφοι —
5 καὶ ἡ παραθαλάσσιος Χερσόνησος.
- v. 1406. ἀκρωτήριον τῆς Χερσονήσου — καὶ ἡ Θράκη
ἀπὸ μέρους.
- v. 1407. πόλις Θράκης ἡ Παλλήνηα — ἦντινα ὁ βου-
κέφαλος· ἔστιν δὲ ἐπιδετον τῶν ποταμῶν.
- 10 v. 1408. ποταμὸς Μακεδονίας· λιπαίνει δέ, ἀντὶ
τοῦ πιαίνει — ὁ τῶν Γιγάντων ὑπουργός.
- v. 1409. πολλῶν δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀμοιβαδὶς κακῶν
ἀπ' ἀρξεται.
- v. 1410. ἐπώνυμα Ἰσπεως (in marg. περὶ τοῦ Ξέρξου).
- 15 v. 1411. τὸν τοῖς αἵμασι φυρόμενον (sic) — ἐν πολέ-
μοις εὐχούμενον.
- v. 1412. οὐ μὴν ὑποχωρήσει γε — ἡ Ἀσία μήτηρ· ἐξ
'Ισπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμηθεά.
- v. 1413. ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἓνα
- 20 v. 1414. ἀποστελεῖ Γίγαντα· τὸν Ξέρξην λέγει — τού-
την ἡ μὲν θάλασσα βάσιμος καὶ ὁ δευτὴ
- v. 1415. περὶ ποτε ὄντι γενήσεται — ἡ γῆ δὲ ναυοὶ
πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Ξέρξης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας,
τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος
- 25 κόψας ἐποίησε θάλασσαν.
- v. 1416. ῥήσσουντι τῷ κόπτοντι τοῖς πηδαλλοῖς τὴν γῆν
— Λαφρία καὶ Μάμερσα ἐπώνυμα Ἀθήνης.
- v. 1417. κεκαυμένοι τῷ πυρὶ.
- v. 1418. σὺν τοῖς ξυλίνοις — κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον,
30 καὶ καλοπόδιον ὁ ξύλινος πούς· — τῶν τειχέων
προμαχώσι.
- v. 1419. τὸν χρησμοδότην, μάντιν — μέμφονται τῆς
βλάβης.

- v. 1420. ψευδῇ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον — τοῦ
 "Αἰδον τὸν ἄγγελον, Ἀπόλλωνα.
- v. 1421.
- v. 1422. τὴν τῶν φλοιῶν — διπλῇν σκέπην· ἢ γὰρ
 βάλανος διπλῇν ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ οὖν τοῦ ἐνὸς ἑ
 κροποῦ τοῦδε πάντας ἐδήλωσεν.
- v. 1423. βοτάνη ἢ ἄγρωστις, ἢ ἐν οὖρεσι θάλλουσα.
- v. 1424. ἅπαντα δὲ τῶν ποταμῶν πλήρωσις — ἐξηρα-
 θήσεται.
- v. 1425. νῦν χαίνοντες διὰ τὴν δίψαν — νῦν πολλὴν 10
 ἢ μεγάλην δίψαν· μεταφορικῶς· ἐπισκοτοῖ γὰρ
 τὸν νοῦν — ἀντιλούντων ἢ ἀρυσμένων.
- v. 1426. τὰ νέφη· λέγει δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν
 πλήρη — βελῶν πόρρωθεν· Ὁμηρος
 Ἀκέρσοκόμης ἔχων ἰὰ πετρόεντα. 15
 — ἡχούντων, ποιὸν ἡχον ἀποτελούντων.
- v. 1427. ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν στήσουσιν — πῶς ὁ Κίμ-
 μερος· ἔστιν δὲ χώρα περὶ τὴν δύσιν.
- v. 1428. τῇ σκιᾷ σκεπάσει· κατὰ γλῶσσαν τὴν γῆν
 — τὸ φῶς ἀμαλύνων. 20
- v. 1429. τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ ἐκ' ὀλίγον χρόνον
 ῥόδον ἀνθήσας, ὁ Ξέρξης.
- v. 1430. καὶ πάντα κατακαύσας καθάπερ ξηρὸν στάχυν.
- v. 1431. ἐκ δευτέρου πάλιν πλεύσεως μετὰσχη φυγῆς.
- v. 1432. πύργον ξύλινον, ἢ τὴν ναῦν ἐκ δρυὸς πεποιη- 25
 μένην, τὰς ναυμαχίας — ὡς ἐρημίαν· οἱ δέ, ἀστρα-
 πὴν.
- v. 1433. κόρη μέλαιναν, σκοτεινὴν — πλησίον παντα-
 χόθεν περιβλεπόμενος.
- v. 1434. χαλκηλάτῳ ξίφει ἐπιφοβουμένη. 30
- v. 1435. πολλοὶ δὲ ἄθλοι καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξὺ
- v. 1436. λύσουσι τῶν ἀνδρῶν· οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ πα-
 λαίστραις —
- v. 1437. ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης· παρὰ ταῖς ἀρχαῖς
 τοῦ ὕδατος — περιμαχομένων. 35

- v. 1438. οἱ δὲ ἐν τοῖς μεταφρένοις· — τῆς ἀρουμένης
ὑπὸ βοῶν,
- v. 1439. ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Μακεδών, καταπαύ-
σῃ τὸν πόλεμον (in marg. περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα-
5 κεδόνος.)
- v. 1440. ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Λαρδάκου γεγονώς· ὁ
ἔστιν, τὸ γένος ἔχων.
- v. 1441. ἄμφω Ἡπειρώτης — καὶ Μακεδών· γράφε-
ται Χαλαστραῖος, ἡ Γαλαστραῖος.
- v. 1442. πρὶν (sic.) πάντα ὁ ἀδελφὸς Ἐφέξης· γράφε-
10 ται πρὶν ἤνθ' (sic) — ταράξας, κλίνας τὸν οἶ-
κον.
- v. 1443. ἀναγκάσει φσβηθέντας — τοὺς τῶν Ἑλλήνων
προμάχους.
- v. 1444. κολακεῦσαι, ὑποταγῆναι τῆς Μακεδονίας —
15 τὸν Ἀλέξανδρον λέγει.
- v. 1445. καὶ τὰ σκῆπτρα ἐξαπλῶσαι τῆς ποτε μονοκρα-
τορίας·
- v. 1446. ᾧτινι δὲ μετὰ ἔκτην γενεάν· περὶ Ταρπηνίου
(sic) τοῦ Ῥωμαίου — ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμός.
- 20 v. 1447. εἰς τις μονομάχος — συμβαλὼν μάχην δόρα-
τος.
- v. 1448. γῆς τε καὶ θαλάσσης — καὶ παραγενόμενος
εἰς διαλλαγὰς εἰρήνης.
- v. 1449. ἔντιμος πρεσβευτής, ἄγγελος — ἐν τοῖς φίλοις·
25 — κηρυχθήσεται.
- v. 1450. τὰς τῶν λαφύρων ἀπαρχὰς λαβών, τὰς ἐκ
δόρατος κτηθείσας.
- Ἐπίλογος,
- v. 1451. τί μακρά, ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος — εἰς ἀνηκόους
30 λίθους,
- v. 1452. εἰς κῦμα ἀναίσθητον — ἢ εἰς θαλασσίας πέ-
τρας, τὰς ἄγαν πληττομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.
- v. 1453. μάτην φθέγγομαι μάταιον κινοῦσα τοῦ στό-
ματος, ἢ τοῦ χείλους τὸν ἦχον, τὸν ψόφον.

- v. 1454. τὴν γὰρ πίστιν ἡμῶν — ἐκώλυον, ὁ Ἀπόλ-
λων, ἀπεχώρισεν. www.libtool.com.cn
- v. 1455. ἐμφράξας τοὺς λόγους.
- v. 1456. καὶ τῶν θείων προφρόσεων πρόμαντιν —
ἀληθῆ φρόνησιν, βουλήν, διάνοιαν.
- v. 1457. τῆς κοιτης στερηθεὶς ἥς ἐπεθύμει, ἐμερίμνα
λαβεῖν.
- v. 1458. ποιήσῃ δ' ἄψευδῃ· σὺν δεινῷ δὲ τις γυνὴς,
- v. 1459. ὅτε οὐδὲ μίᾳ μηχανῇ ἔσται — συμβαλέσθαι τῇ
πατρίδι. 10
- v. 1460. ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα τὴν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀνιερωμένην· — ἐπαινέσει χελιδόνα.
- v. 1461. τοσαῦτα εἶπε, καὶ ὀπισθόρμητος τοῖς ποσὶν
- v. 1462. ἐπέβαινεν τοῦ παρθενῶνος, καὶ τῆς φυλακῆς,
ἔσω — ἐν δὲ τῇ ψυχῇ 15
- v. 1463. ἀνεστέναξε· Σειρήνα δὲ ἑαυτὴν λέγει, διὰ τὸ
τὰ μέλλοντα προειπεῖν — ἔσχατον μέλος
- v. 1464. ὄνομα τόπου Κολοφῶνος — ἡ Βάκχη — τῆς
Σιβύλλης τῆς ἐπιστήμονος.
- v. 1465. τῆς μητρὸς Σιβύλλης — ἡ τὸ τῆς Σφίγγος 20
σημεῖον, τῆς ἐν τῷ Φικίῳ ὄρει διατριβούσης. τὸ δὲ
Φίκιον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν.
- v. 1466. συνεστραμμένα, δυσχερῇ λέγουσα, ἡ ἀπατῶσα·
Ἥσιδος·
- αἴμυλα κατέλλουσα· 25
- δυσκόλως — λόγους.
- v. 1467. ἐγὼ δὲ αἰνιγματῶδη ἢ δύσκολον — παρεγε-
νόμην — ὧ βασιλεῦ, ἀπαγγέλλων
- v. 1468. σοὶ τοῦτον τὸν λόγον — τῆς μαντικῆς παρ-
θένου. 30
- v. 1469. ἐπειδὴ με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας —
τοῦ λιθίνου δώματος,
- v. 1470. καὶ πάντα λέγειν λόγον καὶ ἀναμετρεῖν καὶ
λογίζεσθαι
- v. 1471. ἀληθῶς ὀπισθόρμητον — παροτρύνας τὸν 35
ἄγγελον· παρὰ τὸ τρέχειν.

886 ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΥΚΟΦΡΟΝΟΥΣ.

- ν. 1472. ὁ δὲ θεὸς νῦν τοὺς χρησμούς — ἐς τὸ ἀγα-
θὸν ἐκβῆναι libtool.com.cn
ν. 1473. κατασκαυάσει, ὅστις δὴ φροντίζει τῆς βασι-
λείας,
5 ν. 1474. σώζων τὴν παλαιάν — τῶν Τρώων πολυκλι-
θίαν.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ Αὐκόφρονος

www.libtool.com.cn

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ**

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ.

www.libtool.com.cn

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΚΑΤΑ
ΤΟΥΣ ΠΛΑΛΙΟΥΣ.

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν.

Τῶν δημάτων τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, αἰτιατικῇ συντάσσονται· οἶον, γυμνάζω, τρέβω, χαλῶ, νίπτω, ἔλκω, βιάζομαι, τρέχω, τύπτω, λύω, θεσμεύω, πλήττω, φονεύω, κλαίω, λέγω, μερίζω, ζημῶ, βλάπτω, ὅπερ ψυχῇ καὶ σώματι κοινόν. 6

Ἔτι τὰ εἰς ψυχικὴν καὶ ἡθικὴν διάθεσιν· φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, ὀφειλῶ, ὑβρίζω, ἀνιῶ, λυπῶ, λοιδορῶ, κακολογῶ.

Ἔτι τὰ ἐπιδεικτικὰ εἴτ' ἐγκωμιαστικὰ καλούμενα· ὕμνῶ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, εὐφημίζω, μεγαλύνω, ᾄδω, 10 μέλω, δοξάζω, εὐλογῶ.

Ἔτι τὰ σεπτικὰ· τιμῶ, σέβομαι, προσκυνῶ, προσβοῶ, κολακεύω, θωπεύω, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἄζομαι.

Ἔτι τὰ διακρουστικά· κλέπτω, πλανῶ, παραλογί 15 ζομαι, σοφίζομαι, ἐξαπατῶ, φενακίζω, παίζω, περιγελῶ.

Ἔτι τὰ ἐπικρατητικά· ἔχω, φυλάσσω, τηρῶ, κρατῶ, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ.

Ἔτι τὰ ἐπινοητικά καὶ δοξαστικά καὶ γνωστικά· 20 οἶομαι καὶ οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑφορῶμαι, δοξάζω, νομίζω.

Ἔτι τὰ ἀνακριτικά καὶ ἐρωτηματικά καὶ ζητητικά· ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ, ἐρομαι, εὐρίσκω.

Ἔτι τὰ οἰκτικά· μύρομαι, ὀδύρομαι, κλαίω, βοῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ.

Ἔτι τὰ κλητικά· καλῶ, φωνῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω.

Ἔτι τὰ ἐπιστημονικά· οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, χρυσοχοῶ, λατρεύω.

Ἔτι τὰ προτρεπτικά, εἴτε παρορμητικά· οἶον, παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω.

Ἔτι τὰ διδασκαλικά καὶ διαθετικά· διδάσκω, παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, ψύχω, θερμαίνω, ξηραίνω, 10 ὑγραίνω, διατίθηνμι.

Ἔτι τὰ ἱκετικά· λιτανεύω, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, ἀντιβολῶ.

Ἔτι τὰ συμβολαίων σημαντικά· πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδομαι, ἀγοράζω, πρίσμαι, ὠνοῦμαι, συμβάλλω.

15 Ἔτι τὰ φυσικά· φύω, αὐξάνω, γελῶ.

Τὰ εἰς γενικὴν πτώσιν.

Τὰ δὲ αἰσθητικά, εἴτε κατ' αἰσθησιν ἀναληπτικά καλούμενα, γενικῇ συντάσσονται· οἶον, αἰσθομαι καὶ αἰσθάνομαι, ἀκούω, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ᾤπτομαι, 20 ἄπερ· πολλάκις καὶ αἰτιατικῇ συντάσσονται· τὰ δὲ ὁράσεως μόνα αἰτιατικῇ· ὁρῶ, βλέπω, σκοπῶ, εἶδον· κατὰ γὰρ τὸν δεινὸν Ἀπολλώνιον αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατ' ἐξπομπήν γινόμεναι, τουτέστιν, ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς ἑαυτὰς λαμβάνουσai ἐνεργοῦσιν· ἡ δὲ ὄρασις κατ' ἐκ- 25 πομπήν, τουτέστιν, ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὰ ὁρώμενα τὴν ἐνεργείαν πέμπει.

Ἔτι τὰ μετοχικά πάθους· οἶον, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, μεριμνῶ, κήδομαι, φείδομαι.

Ἔτι τὰ φροντιστικά τε καὶ κτητικά· φροντίζω, ἐπι- 30 μελοῦμαι, ἀπολαύω, μετέχω, κοινωνῶ, μέμνημαι.

Ἔτι τὰ ἀρχικά, εἴτε κτητικά· βασιλεύω, δεσπόζω, ἄρχω, τυραννῶ, ἐξουσιάζω, κυριεύω, ἡγεμονεύω, δυναστεύω, κρατῶ τὸ ἄρχω.

Ἔτι τὰ διαφορικά· διαφέρω, χωρίζομαι.

35 Ἔτι τὰ ἀποστηματικά· ἀπέχω, διίστημι.

Τὰ εἰς δοτικὴν.

Τὰ δὲ περιποιητικά καλούμενα δοτικῇ συντάσσονται· δίδωμι, λέγω, πέμπω, φέρω, κομίζω, χαρίζομαι, δωροῦμαι.

Ἔτι τὰ ἀντιπεριποιητικά· οἶον, ἀντιλέγω, ἀμφισβητῶ.

Ἔτι τὰ ἀντιπειστικά· φιλονεικῶ, ἐρίζω, παλαίω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, μάχομαι.

Τὰ δὲ προαιρετικά καὶ βουλευτικά, ὡς πραγμάτων δηλωτικά, τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ὡς πραγμάτων δηλωτικοῖς, συντάσσονται· οἶον, προαιροῦμαι ἀναγινώσκειν· βούλομαι γράφειν· θέλω διδάσκειν.

Ἔτι καὶ τὰ ἐφεκτικά μετὰ τῆς προλήψεως τοῦ ἄρθρου· ἐφίεμαι τοῦ ἀναγινώσκειν· ἐπιθυμῶ τοῦ μανθάνειν.

15

Τούτων οὕτως ὀνομαζομένων καὶ συντασσομένων γενικῶς ὑπὸ τῶν παλαιῶν, οἱ νεώτεροι πλεῖστα εἶδη τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων πεποιήκασιν, ἃ ἡμεῖς συναγάγοντες, εἰς ἕξ εἶδη συνέστείλαμεν· ὧν τὸ πρῶτον εἰς αἰτιατικὴν· τὸ δεύτερον εἰς δοτικὴν μεταβαίνει· τὸ τρίτον εἰς γενικὴν· τὸ τέταρτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ἑτέραν αἰτιατικὴν· τὸ πέμπτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς δοτικὴν· τὸ ἕκτον μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς γενικὴν. Περὶ ὧν λεκτέον ἐν ἐπιτομῇ εἶδει, καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντων.

25

Τὰ εἰς αἰτιατικὴν τοῦ πρώτου εἶδους.

Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κύριον, τὸ λῆγον εἰς ὦ, καὶ σχηματίζον τὸ παθητικὸν εἰς μαι, οἶον, φιλῶ, φιλοῦμαι· τοῦτου δὲ ἑξαχῶς συντασσομένου, τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν 30 προσώπου ἐνεργοῦντος, ἥτις φύσει παντὶ ῥήματι προεπινοεῖται. Καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν προσώπου πάσχοντος· οἶον, ὁ καθ' ἡγήτης φίλῃ τὸν μαθητήν. Ἀγαπάω, ὦ· ὁ παρατατικός, ἡγάπαον, ἡγάπων· ὁ παρακείμενος, ἡγάπηκα· ὁ ἀόριστος, ἡγάπησα· ὁ μέλ- 35 λων, ἀγαπήσω. Συντάσσεται δὲ καὶ δοτικῇ, ὅτε τὸ

ἀρκεῖσθαι σημαίνει οἶον, ἀγαπᾷ τοῖς πεπραγ-
 μένοις· ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖται.

Φιλέω, ὧ· ὁ παρακείμενος, πεφίληκα· ὁ ἀόριστος, ἐφί-
 λησα· ὁ μέλλων, φιλήσω. Συντάσσεται δὲ καὶ ἀπαρ-
 5 ἐμφάτῳ, ὅτε τὸ εἴωθε σημαίνει· οἶον, φιλεῖ
 ἀναγινώσκειν, ἀντὶ τοῦ εἴωθε.

Στέργω· ὁ ἀόριστος, ἔστειρα· ὁ μέλλων, στέρω. ἀντὶ
 τοῦ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ· στέργω δέ, τὸ ἐμμένω καὶ
 πρόσκειμαι, δοτικῇ.

10 Ποθῶ, ὧ· ὁ παρακείμενος, πεπόθηκα· ὁ ἀόριστος,
 ἐπόθησα· ὁ μέλλων, ποθήσω. Τὸ δὲ ἀγαπῶ πλεόν
 τοῦ φιλεῖν σημαίνει· καὶ φιλῶ μὲν παρόντα, ποθῶ
 δὲ ἀπόντα. Τὸ δὲ ἐρῶ συνώνυμον ὄν, ὡς τὰ πολλὰ
 ἐπὶ διαβολῆς λαμβάνεται, καὶ διὰ τοῦτο γενικῇ συν-
 15 τάσσεται, ὡς φησιν ὁ Ἀπολλώνιος. "Ὅτε δὲ ἐπ'
 ἀγαπῶ κεῖται, πλεόν τοῦ φιλεῖν σημαίνει· ὅθεν καὶ
 τὸν ἀγαθὸν βασιλεῖα φασὶ μὴ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων
 φιλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐραῖσθαι.

Μισέω. ὧ· ὁ παρακείμενος, μεμίσηκα· ὁ ἀόριστος,
 20 ἐμίσησα· ὁ μέλλων, μισήσω.

Βλάπτω· ὁ ἀόριστος, ἔβλαψα· ὁ μέλλων, βλάψω.

Τύπτω· ὁ ἀόριστος, ἔτυψα· ὁ μέλλων, τύψω.

Καταλύω· ὁ παρακείμενος, καταλέλυκα· ὁ ἀόριστος,
 κατέλυσα· ὁ μέλλων, καταλύσω. ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω.

25 Καταλύω δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ καταλύω παρὰ
 τῷ ξένῳ, ἀντὶ τοῦ ξενίζομαι· ὅθεν καὶ κατὰ λυμα,
 ἢ πρόσκαιρος κατοικία.

"Ἐχω, ἀνώμαλον· οὗ ὁ μέλλων, ἔξω· ὁ παρακείμενος,
 ἔσχηκα· ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω,

30 σχῶ, οὗ ὁ μέλλων, σχήσω. "Ἐχω δέ, τὸ κέκτημαι,
 τὸ κρατῶ, καὶ οἰκῶ, καὶ φορῶ, καὶ ἐλαύνω, αἰτια-
 τικῇ. "Ἐχω τὸ διώκομαι, ἀπαρεμφάτῳ. "Ἐχω ποι-
 εῖν, ἀντὶ δύναιμι. "Ἐχω, τὸ διάκειμαι, ἐπιρρόγηματι
 καὶ γενικῇ· οὕτως ἔχω· καὶ οὕτω γνώμης ἔχω
 35 καὶ καλῶς ἔχω τοῦ σώματος· καὶ καλῶς ἔχω
 τὸ σῶμα· καὶ καλῶς ἔχει μοι ὁ δεῖνα, ἀντὶ

τοῦ, ἐπιτήδειός μοι ἐστίν. Ἐχομαι δὲ σου, ἀντὶ
ἄπτομαι, κοινὸν μετὰ γενικῆς.

Θαυμάζω· ὁ παρακείμενος, τεθαύμακα· ὁ ἀόριστος,
ἐθαύμασα· ὁ μέλλων, θαυμάσω· ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ.
Θαυμάζω δὲ τοῦ ἀνδρός, ἐπὶ κατηγορίας· καὶ ἔτι, 5
θαυμάζω τὸν ἄνδρα, σπανίως.

Ἵμνῶ, ἐπὶ θεοῦ· ὁ ἀόριστος, ὕμνησα· ὁ μέλλων,
ὕμνήσω.

Ἐπαινῶ, λόγοις· ὁ ἀόριστος, ἐπήνεσα· ὁ μέλλων,
ἐπαινέσω. 10

Ἐγκωμιάζω, γραφῇ· ὁ ἀόριστος, ἐγκωμίασα· ὁ μέλλων,
ἐγκωμιάσω.

Ζηλώω, ὦ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ μιμοῦμαι, καὶ φθονῶ· ὁ
ἀόριστος, ἐζήλωσα· ὁ μέλλων, ζηλώσω.

Γινώσκω, ἀνώμαλον· ὁ παρατατικός, ἐγίνωσκον, καὶ 15
πλέον οὕ. ἀπὸ δὲ τοῦ γνῶω, ὦ, καὶ γνῶμι, ὁ πα-
ρακείμενος, ἐγνώκα· ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἐγνων· ὁ
μέλλων, γινώσομαι. Καὶ ἔτι ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον,
καὶ καταγινώσκω, καὶ ἐπιγινώσκω. Συγγινώσκω δὲ
σοι ἁμαρτίας, καὶ καταγινώσκω σου ἁμαθίαν, καὶ 20
μεταγινώσκω ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις· τὸ δὲ ἀπογινώ-
σκω ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δὲ αἰτιατικῇ.

Ὀράω, ὦ· ὁ παρατατικός, ἐώραον, ἐώραν· ὁ παρακεί-
μενος, ἐώρακα· ἔτι τὸ βλέπω, καὶ εἶδον, ὁ ἀόριστος
δεύτερος. 25

Ἀπατάω· ὁ ἀόριστος, ἠπάτησα· ὁ μέλλων, ἀπα-
τήσω.

Ἀτιμάζω· ὁ ἀόριστος, ἠτίμασα· ὁ μέλλων, ἀτιμάσω.

Βάλλω· ὁ παρατατικός, ἔβαλλον· ὁ μέλλων, βαλῶ· ὁ
ἀόριστος δεύτερος, ἔβαλον· ὁ παρακείμενος, βέβλη- 30
κα, ἀπὸ τοῦ βλῶ, οὐ μέλλων, βλήσω. Ὡς αὐτως
καὶ παραβάλλω· συμβάλλω δὲ καὶ προσβάλλω, δοτι-
κῇ· ὑποβάλλω δὲ σοι τόδε·

Κρίνω, καὶ διακρίνω, καὶ ἐκκρίνω, καὶ ἀνακρίνω, καὶ
ἐπικρίνω. 35

Βαστάζω, βασανίζω, ἐγείρω, ἄγγω, ἀκοντίζω, λυκῶ,

ἀνιῶ, ἀλιεύω, ἀλείφω, ἄπτω, καὶ ἀνάπτω πῦρ·
νίπτω τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ ἀρίστου· ἀπονίπτω δὲ
μετὰ τὸ ἄριστον.

Γλύπτω, δάκνω, δαμάζω, δελεάζω, δικάζω, δικαιοῶ,
5 ἀδικῶ, δοκιμάζω καὶ ἀποδοκιμάζω, καὶ ἕτερα, περὶ
ᾧ ἐλεῖν οὐ παρόντος καιροῦ· ἱκανῶς γὰρ ἄλλοις
εἴρηται κατὰ στοιχεῖον, καὶ Μαξίμω τῷ Πλανοῦ·
δὴ ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων.

Ἰστέον, ὅτι τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τίθεται ἡ δοτι-
10 κὴ πρὸ τῆς αἰτιατικῆς, χάριν ἣ περιποίησιν δηλοῦσα·
οἶον, φιλῶ σοι τὸν νιόν· τύπτω σοι τὸν παῖ-
δα· ἦτοι σοὶ χαριζόμενος. Καὶ μετὰ τὴν αἰτιατι-
κὴν τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς· φιλῶ σε ὅλη ψυ-
χῇ· βάλλω σε μήλοις. Πολλάκις δὲ καὶ γενικῇ
15 κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἔνεκα· φιλῶ σε τῆς ἀρετῆς·
μισῶ σε τῆς κακίας· θαυμάζω σε τοῦ νοοῦ.

Τὰ εἰς δοτικὴν τοῦ δευτέρου εἶδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ'
20 αὐτοῦ δοτικὴν προσώπου πάσχοντος· οἶον, ὁ σοφὸς
ἄλδος τὰ μέγιστα βοήθει τοῖς φιλέλλησιν
ἐκτυπῶν τὰ βιβλία.

Βοηθέω, ᾧ· ὁ παρακείμενος, βεβοήθηκα· ὁ ἀόριστος,
ἐβοήθησα· ὁ μέλλων, βοηθήσω.

25 Πολεμέω, ᾧ· ὁ ἀόριστος, ἐπολέμησα· ὁ μέλλων, πο-
λεμήσω, ὅπερ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Καὶ ἐκ-
πολεμῶ ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ πολέμιον ποιῶ.

Βασκαίνω· ὁ ἀόριστος, ἐβάσκηνα· ὁ μέλλων, βασκα-
νῶ, ἀντὶ τοῦ φθονῶ. Βασκαίνω δέ σε, ἀντὶ τοῦ

30 διαβάλλω καὶ αἰτιῶμαι.

Φθονέω, ᾧ· ὁ ἀόριστος, ἐφθόνησα· ὁ μέλλων, φθονήσω.

Πιστεύω· πεπίστευκα· πιστεύσω.

Ἀπιστέω, ᾧ· ἠπίστησα· ἀπίστησω.

Λειτουργέω, ᾧ· ἐλειτούργησα, λειτουργήσω. Ὡσαύτως
35 καὶ διακονέω, ᾧ, καὶ ὑπουργέω, ᾧ, καὶ ὑπηρετέω,

ᾧ, ἐνοχλέω, ᾧ, καὶ διοχλέω, ᾧ· ὁ ἀόριστος, ἡνώ-
χλησα, διττῶς ἀντιπαρακείμενος· ὁ μέλλων, ἐνοχλήσω·
καὶ ἐνοχλώ σε.

Ἐμπαίξω σοι· ὁ ἀόριστος, ἐνέπαιξα· ὁ μέλλων, ἐμ-
παίξω. 5

Ἐγκαλέω, ᾧ· ὁ μέλλων, ἐγκαλέσω καὶ ἐγκαλώ σοι φόνου.

Ἐμβλέπω· ἐπιβουλεύω.

Χρηματίζω, τὸ ὁμιλῶ· χρηματίζομαι δέ, τὸ συλλέγω
χρήματα, αἰτιατικῇ.

Τιμωρῶ, τὸ ἐκδικῶ· τιμωροῦμαι δέ, τὸ κολάζω, αἰ- 10
τιατικῇ.

Ἀμύνω, καὶ ἐπαμύνω, τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ. Προς-
κρούω, καὶ ἕτερα.

Ἰστέον, ὅτι καὶ τούτοις τίθεται δοτικὴ ὀργανικῶς·
οἶον, βοηθῶ σοι ὀπλοῖς. Καὶ γενικὴ ἐλλειπτικῶς, 15
ὥς εἰρηται· βοηθῶ σοι τῆς ἀρετῆς· πολεμῶ σοι
τῆς κακίας· φθονῶ σοι τῆς εὐτυχίας, ἀντὶ τοῦ
ἐνεκα.

Τὰ εἰς γενικὴν τοῦ τρίτου εἴδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυ- 20
τοῦ ὀνομαστικῆν προσώπου ἐνεργοῦντος, καὶ μεθ' αὐτὸ
γενικὴν προσώπου πάσχοντος· οἶον, ἡ ἐκλαμπρο-
τάτη ἀρχὴ τῶν Ἑνετῶν ἀρχεὶ καὶ τῆς Κρήτης.
Ἀρχω· ὁ ἀόριστος, ἤρξα· ὁ μέλλων, ἄρξω· τὸ βασι-
λεύω, καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ. Καὶ ἄρχομαι τοῦ βι- 25
βλίου, μέσον.

Βασιλεύω· ὁ ἀόριστος, ἐβασίλευσα· ὁ μέλλων, βασι-
λεύσω. Βασιλεύω δέ σε, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἀντὶ
τοῦ, βασιλέα σε ποιῶ. Ὡσαύτως καὶ δεσπόζω σε,
καὶ κυριεύω σε, ἀντὶ τοῦ δεσπότην καὶ κύριόν σε 30
καθίσταω.

Κυριεύω, ἐκυρίευσα· κυριεύσω.

Ἡγεμονεύω, ἡγεμόνευσα· ἡγεμονεύσω.

Δυναστεύω, ἐδυνάστευσα· δυναστεύσω.

Κρατέω, ᾧ· τὸ κυριεύω· κρατῶ δέ σε, ἀντὶ νικῶ. 35

Κατηγορῶ σου, ἀντὶ κατὰ σου ἀγορεύω· καὶ κατηγο-
ρῶ σοι φόνον, καὶ ἔτι φόνον.

Ἀμελέω ὦ· ἡμέλησα· ἀμελήσω.

Φροντίζω καὶ ἐκφροντίζω σου, καὶ σε, πολλάκις.

5 Ὀλιγωρέω, ὦ, σου, ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ· ὀλιγώρησα·
ὀλιγορήσω.

Τίθεται καὶ τούτοις ἡ δοτικὴ ὀργανικῶς· τυραν-
νεῖ τοῦ δήμου ὅπλοις· καὶ γενικὴ ἑλλειπτικῶς·
τυραννεῖ ἐκείνων τῆς ὁμότητος καὶ ἀχαρι-
10 στίας.

Τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς αἰτιατικὴν.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν
πάσχουσαν, μεθ' ἣν ἑτέραν αἰτιατικὴν· οἷον, ὁ Κων-
15 σταντίνος ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας διδά-
σκει τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ποιητικὰ καὶ ῥη-
τορικὰ μαθήματα.

Διδάσκω σε γραμματικὴν, καὶ διδάσκω σοι λόγους·
ὁ παρατατικός, ἐδίδασκον, καὶ πλέον οὗ. Αἱ γὰρ
20 εἰς σκῶ μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται· ἀπὸ δὲ τοῦ
διδάχω ἀρχήστου, ἐδίδαξα καὶ διδάξω.

Παιδεύω σε παιδεύαν· ὁ ἀόριστος, ἐπαίδευσα· ὁ μέλ-
λων, παιδεύσω.

Νουθετῶ σε νουθεσίαν· ὁ ἀόριστος, ἐνουθέτησα· ὁ μέλ-
25 λων, νουθετήσω.

Ζημιόω, ὦ, σε χρυσίον, καὶ ἔτι χρυσίω· ἐξημίωσα·
ζημιώσω.

Κλέπτω σε τοῦνδυμα· ὁ παρακείμενος, κέκλοφα· ὁ
μέλλον, κλέψω.

30 Κρύπτω σε τὰ ξμά.

Ἀποστερῶ σε χρήματα, καὶ ἔτι τῶν χρημάτων· ἀπε-
στέρησα· ἀποστερήσω.

Ἀφαιρέω, ὦ, καὶ ἀφαιρέομαι, οὔμαι, σε τὰ βιβλία,
καὶ ἔτι τῶν βιβλίων· καὶ ἀφαιρῶ σοι τόδε· ὁ παρα-
35 κείμενος, ἀφῆρηκα· ὁ μέλλον, ἀφαιρήσω.

Ἐνδύω σε τὸ ἱμάτιον, καὶ περιδύω σε, καὶ ἐκδύω,
καὶ ἀποδύω.

Μυέω, ὦ, σε τὰ μυστήρια.

Εἰσπράττω σε τὰ χρήματα.

Ἀπαιτῶ σε τὸ χρέος, καὶ ἕτερα πάμπολλα.

5

Πέμπτον εἶδος· τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν
εἰς δοτικὴν.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ
ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτια-
τικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν· ἥ καὶ ἀντιστρόφως. Οἶον, 10
δίδωμί σοι βιβλίον· ἀγγέλλω σοι τόδε· ἡγγει-
λα· ἀγγελῶ· μηνύω σοι καινὰ· ἐμνήνυσα· μηνύσω· δι-
δωμί σοι χρήματα· δέδωκα· δώσω· λέγω σοι λόγον·
καὶ λέγω σε περὶ λόγους σπουδάζειν ἔλεξα· λέξω· ποιῶ
σοι ἀγαθόν, κοινῶς· καὶ ποιῶ σε ἀγαθόν, ἀττικῶς· 15
πεποίηκα· ἐποίησα· ποιήσω. δρᾶω, ὦ, σοι τόδε, καὶ
δρῶ σε τόδε· ἀττικῶς δέδρακα· ἔδρασα· δράσω.

Κομίζω σοι χρυσίον, καὶ κομίζω σε εἰς τὸν ἀγρόν· κομί-
ζομαι δέ σε, κοινόν, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω· ἐκόμισα· κομίσω.

Φέρω σοι τὸν κύνα, καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὸν σὸν οἶ- 20
κον· ἐνήνοχα, ἤνεγκον, οἶσω, ὃ μέλλων ἀπὸ τοῦ οἶω.

Ἔγω σοι τὸν ἀνθρώπον, καὶ ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν·
ὁ ἀόριστος δεύτερος, ἤγον, καὶ ἀττικῶς ἤγαγον· ὁ
μέλλων, ἄξω. Σημεῖωσαι δὲ τὸ μὲν φέρω ἐπὶ ἀψύ-
χων, τὸ δὲ ἄγω ἐπὶ ἐμψύχων· τὸ δὲ κομίζω ἐπ' ἀμ- 25
φοτέρων.

Ἀφίημι σοι παρακαταθήκην, καὶ ἀφίημι σε, ἀπλῶς,
καὶ ἀφίημι σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω· ἀφή-
κα· ἀφήσω.

Πέμπω σοι γράμματα καὶ πράγματα· καὶ ἐπιστέλλω σε 30
εἰς τὸν κῆπον.

Θύω τῷ θεῷ θυσίαν ἀναίμακτον· τέθυσα· ἔθυσα· θύσω.

Ἑκτον εἶδος· τὰ μετὰ τὴν αἰτιατικὴν εἰς
γενικὴν.

Τὸ ἕκτον εἶδος καὶ τελευταῖον τῶν ἐνεργητικῶν, 35

ἄπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ὁρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· ἥ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ' οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. Οἶον, ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἄξιον 5 ἡγοῦμαι σε τιμῆς. Γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, γυμνόν σε καθίστω. Ἡ νοουμένης ἔξωθεν τῆς προθέσεως, ἐλλειπτικῶς· οἶον, ἡύω σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ τῶν δεσμῶν· διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆς οἰκίας· ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἄξιόν σε κρι- 10 νω τιμῆς· καὶ ἀξιῶ σε, ἀντὶ τοῦ, παρακαλῶ· καὶ ἀξιῶ σε ἐκτυπῶσαι τὸ βιβλίον· ἡξίωσα· ἀξιώσω.

Ἐλαττώω, ὦ, σε τοῦ ἐταίρου, ἀντὶ τοῦ ἐλάττω δείκνυμι· ἡλάττωσα· ἐλαττώσω.

Ἀθώω, ἀθῶω σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθῶόν σε 15 ποιῶ.

Κενώω, ὦ, σε τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ.

Πληρῶω, ὦ, σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, πλήρη σε ποιῶ.

Γεμίζω τὴν φιάλην ὕδατος· κορέννυμι σε τροφῆς. Ἐν 20 τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γίνεταί τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥήμα, ὡς εἴρηται. Ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις ἐνδεῖ προθέσεως.

Πάύω σε τῶν κακῶν, καὶ παύω σε παίζειν, καὶ ἔτι τοῦ παίζειν· ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα· ὁ μέλλων, παύσω. Διώκω σε, ἀντὶ τοῦ ζητῶ· καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, 25 ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω· καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ, ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.

Ἐλαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ· ἐλαύνω σε τοῦ οἰκήματος.

Ἐλαφρύνω σε τοῦ βάρους· κουφίζω σε τοῦ χρέους.

30 Ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω· ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σου, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι· ὅθεν τό, ὦ τῶν, ἀπαλλάχθητε ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ ἄπιτε.

Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· μακρύνω σε τῆς ὁδοῦ· ἀρπάζω σε τοῦ πυρός· ἐγείρω σε καὶ 35 ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου· καθάιρω σε τοῦ ῥύπου· κρεμῶ σε τοῦ ποδός.

Καὶ τὰ συμβολαίων σημαντικά, δηλαδή· πωλᾷ τὸν ἵππον δέκα χρυσίων, καὶ ἀποδίδομαι βοὺν σίτου, καὶ πρίαμαι Μαῦρον τριάκοντα στατήρων· καὶ ὠνοῦμαι καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων, ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἔντισιν, ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως, ἀττικῶς, ὥς-τι-σιν ἔδοξεν, ὅπερ οὐκ ἀρέσκει.

Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικά εἶδη τῆς συντάξεως ταῦτα· εἰς ᾧ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δέ, ἀναφέρεται· τὸ γάρ, ἀκούω σου τοὺς λόγους· ἀναδέχομαι σου τὸν 10 τρόπον, ταυτόν ἐστι τῷ πρώτῳ τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνοντι. Τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατικὴν μεταβαίνει· ἢ δὲ γενικὴ ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπὶ τισιν, ἢ ἔλλειπτικῶς. "Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἔνεκα. "Ἄγα- 15 μαί σε τοῦ φρονήματος· ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ· θαυμάζω σε τῆς σοφίας. Ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστροφῶς τίθενται· ἄγαμαί σοι τὸ φρόνημα· ἐπαινῶ σου τὸν νοῦν· θαυμάζω σου τὴν σοφίαν.

"Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ταυτόν ἐστι τῷ 20 πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς· οἶον, ἀμβέβομαι σε δώροις· δεξιούμαι σε τραπέζῃ· ἢ διαλυτικῶς· ἀξιώ σε τῷ Ἡρακλεῖ· ὁμοιω σε τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀντὶ τοῦ, ὁμοιούν σε ἐκείνοις κρίνω.

"Ἐτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν 25 τίδεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀκούω τοὺς ποιητὰς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου· τοῦτο δὲ καὶ αἰτιατικῇ, ἄλλως· μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τοῦ σίτου· ἔλκω τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου.

Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι τῷ 30 δευτέρῳ, τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαίνοντι· οἶον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς· συγγινώσκω σοι τῆς ἀνοίας, ἔλλειπτικῶς· δεῖ δέ μοι χρημάτων, διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἔνδειά μοι ἐστι χρημάτων· κοινωνῶ σοι τῆς δόξης· μετέχω σοι τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ, μετ- 35

300 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ὁχός σοι γίνῃμαι τοῦ πάθους· καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος· ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ·

εἰ γὰρ μεταῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, ἐχόμενον ἂν εἴη τὸν δ αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

Πρῶτον εἶδος.

Ῥῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστίν, ὅπερ λῆγον εἰς μαι, ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει·
10 φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ· νικῶμαι, ὅτι νικῶ. Πλείστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἐνεργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα, ἔθει ἀντικῶ· καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλείονες εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι.

15 Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἑξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως, τῆς ὑπό, ἢ παρὰ, ἢ πρὸς· οἷον,
20 ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δέ, ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐνεργητικοῖς προεπιννοεῖται ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα· καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρᾷ μετὰ προθέσεως, καὶ συμβαίνει ἀντιστραμ-
25 μένως τοῖς ἄκροις. Ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητὴν· ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὀφείλεται παρ' αὐτοῦ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται ἡ δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα, ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προ-
30 θέσεως· οἷον, φιλοῦμαι σοι, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ σου. Ἐτι ὀργανικῶς· βάλλομαι μήλοισ· καὶ γενικῇ ἑλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· φιλοῦμαι ὑπὸ σου τῆς ἀρετῆς, ἢ δια τὴν ἀρετὴν· μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ τοῦ, ἔνεκα. Ἐτι ἴδιον τῶν παθητικῶν συνεκδοχικῶς λαμβά-
35 νειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν· οἷον, πλῆττομαι τὸν πόδα· τέρπομαι τὴν φρενα.

Περὶ τοῦ δευτέρου εἵδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως. 6

Περὶ τοῦ τρίτου εἵδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως· οἷον, ἡ Σικελία ἄρχεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας. 10

Περὶ τοῦ τετάρτου εἵδους.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· οἷον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τὴν γραμματικὴν· διδασκομαι ὑπό σου λόγους. 15

Περὶ τοῦ πέμπτου εἵδους.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν 20 συνήθη γενικὴν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, οἷον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σου.

Περὶ τοῦ ἕκτου εἵδους καὶ τελευταίου. 25

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συνήθη γενικὴν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· οἷον, ὁ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς.

Καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν ταῦτα· εἰσὶ δὲ καὶ 30 τινὰ ῥήματα, ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς τριπροσώπως κλίνονται, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς κατὰ τὸ τρίτον μόνον· οἷον, σπείρω τὴν γῆν, ἡ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. Ἔτι εἰσὶν ἕνια ῥήματα, ὧν τρίτον μόνον· πρόσωπον εὐρεται, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ νοούμενον· οἷον, ψ-35

φει, χειμάζει, βρέχει, ὕει, βροντᾷ· καὶ βροντῶσιν αἱ Νεφέλαι, ὁ Κωμικός φησιν.

Περὶ οὐδέτερον ῥημάτων ὑπαρκτικῶν.

Οὐδέτερον ῥημά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ὦ, καὶ μὴ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι· οἶον, ζῶ· πλουτῶ. Τούτου δὲ τὰ μὲν ὑπαρκτικά καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν, καὶ μεθ' αὐτὰ ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσιν· οἶον, ἐγὼ εἰμι μαθητής· σὺ εἰ σοφός· ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος· καὶ ἔτι ἄττικῶς μετὰ γενικῆς· ἐκεῖνος ὑπάρχει 10 τῶν δικαίων, τῶν ἀγαθῶν.

Περὶ τῶν αὐτουδετέρων.

Τὰ δὲ αὐτουδέτερα καλοῦνται, ἅπερ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν αὐτουδετερότητος ἀπαιτοῦσι· ζῶ· καὶ ζῶ ζωήν, ἄττικῶς.

15 Περὶ τῶν οὐδετερομεταβατικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ πάλιν αἰτιατικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος· καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον.

20 Περὶ τῶν οὐδετεροπεριποιητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ δοτικὴν περιποίησιν σημαίνουσιν· οἶον, δουλεύω σοι.

Περὶ τῶν οὐδετεροκτητικῶν.

25 Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα κτήτικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ γενικὴν· οἶον, χρηζῶ βιβλίων, ἀντὶ τοῦ, χρεῖαν ἔχω.

Περὶ τῶν οὐδετεροπαθητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδετεροπαθητικά, εἴτε ἰδιοπαθητικά, καὶ αὐτοπαθη, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν καὶ μεθ' αὐτὰ διαφόρους πτώσεις· οἶον, πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς τοιούτοις καὶ διάφορος σύνταξις εὗρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ ἀδεία τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν ποιητῶν, οἷς ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν. 35

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἶτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαῖνον. Καὶ τὸ μὲν ἐνέργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς συντάξεις κατὰ τὰ εἶδη τῶν ἐνεργητικῶν· τὸ δὲ πάθος, παθητικῶς· οἶον, βιάζομαι τὸν φίλον· καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι καθαρὰ κοινὰ ὄλγῃ εἰσὶ· τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἔθει ἀττικῶ, καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν· οἶον, τύπτομαι, ἀντὶ τοῦ δαίρω καὶ δαίρο-10 μαι· καὶ τάλλα. Ἰστέον δὲ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων, οἱ μὲν ἐνεργητικῶς γράφονται, οἶον, τέτυπα, καὶ ἐτετύπειν· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχεται· οἱ δὲ παθητικῶς, καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τεταγμένοι, οἶον, ἐτυψάμην. 15

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον ὡς τὰ πολλά, σπανίως δὲ καὶ πάθος. Καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνέργειαν, αὐτενέργητον καλεῖται· τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. Τοῦ-20 του δὲ ἐξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν· αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας.

Περὶ τοῦ δευτέρου.

25

Τὸ δεῦτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ δοτικὴν· μάχομαι σοι, ἀντίσταμαι σοι.

Περὶ τοῦ τρίτου.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυ-30 τοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν· ἐφίεμαι σου καὶ μεθίεμαι σου.

Περὶ τοῦ τετάρτου.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν ἐτέραν· πρᾶττομαι σε χρήματα. 35

Περὶ τοῦ πέμπτου.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως· δωροῦμαι σε βιβλίον, ὃ ἢ δωροῦμαι σοι βιβλίον.

Περὶ τοῦ ἕκτου.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου.

10 Περὶ τῶν ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικὸν ἐστί, τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν, καὶ ἄλλας πτώσεις· γίνομαι ὑπὸ τῆς δεῖνος· συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι· καὶ περιγίνομαι τοῦδε, καὶ ἄλλα πλείστα.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΥΝΤΑΣΣΕΣΘΑΙ ΔΕΙ
ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἀναγκάζω σε.	ἀναλίσκω σε.	ἄγω σε.
ἀλλάσσω σε.	αἰσχύνομαι σε.	ἀλείφω σε.
ἀγαπῶ σε.	ἀθροίζω σε.	αἰνῶ σε.
αἰχμαλωτίζω σε.	αἰκίζομαι σε.	ἀτιμῶ σε.
20 ἀπαράζομαι σε.	ἀποστέλλω σε.	ἀπεχθάνομαι σε.
ἀποκτείνω σε.	ἀμύνομαι σε.	ἀλλοτριῶ σε.
ἀποστερῶ σε.	ἀρνούμαι σε.	ἄγομαι σε.
ἀποπέμπομαι σε.	ἀποτίθεμαι σε.	ἀδικῶ σε.
αἰτῶ σε.	ἀποστρέφω σε.	ἀπολῶ σε.
25 ἀπογινώσκω σε	ἀποσεμνύνω σε.	ἀποδέχομαι σε.
καὶ σου.		
αἰδοῦμαι σε.	ἄξιῶ σε.	ἀριθμῶ σε.
ἄναμένω σε.	ἄφῶ σε.	ἀλειύω σε.
αἰτούμαι σε.	ἀφνιδιάζω σε.	ἀμείβομαι σε.

ἀπατῶ σε. ἀγριαίνω σε.
 Αὐταρχῶ σοι. ἀμαρτάνω σοι.
 ἀντιλέγω σοι. ἀπολογουμαι σοι. ἀνδίσταμαι σοι.
 ἀμφισβητῶ σοι. ἀληθεύω σοι. ἀρέσκω σοί.
 ἀνταποδιδῶ σοι. ἀποκρίνομαι σοι. ἀκολουθῶ σοι. 5
 ἀμιλλῶμαι σοι.
 Ἀμελῶ σου. ἀπολαύω σου. ἀποχαρίζομαι σου.
 ἀντέχομαι σου. ἀπορῶ σου. ἀνέχομαι σου.
 ἀποτυγχάνω σου. αἰσθάνομαι σου. ἄπτομαι σου.

Βλάπτω σε. βαστάζω σε. βιάζομαι σε. 10
 βλέπω σε. βαρύνω σε. βαρῶ σε.
 βάλλω σε. βεβαιῶ σε. βασκαίνω σε.
 Βασιλεύω σοι. βοηθῶ σοι. βοῶ σοι.

Γνωρίζω σε. γυμνάζω σε. γελῶ σε.
 γονυπετῶ σε. γεωργῶ σε. γινώσκω σε. 15
 γήμω σε.
 Γοητεύω σοι. γίνομαι σοι. γράφω σοι.

Δοξάζω σε. δοκιμάζω σε. διώκω σε.
 διαβαίνω σε. διαφθείρω σε. διατρέπομαι σε.
 δάκνω σε. διαμῶ σε. δακρύνω σε. 20
 διερευνῶ σε. δελεάζω σε. δικαιῶ σε.
 δωροδοκῶ σε. διορθοῦμαι σε. διαιρῶ σε.
 δέδιά σε. δουλαγωγῶ σε. δημοσιεύω σε.
 διστάζω σε. δυσωπῶ σε. δέχομαι σε.
 διαμαρτυροῦμαι σε. 25

Δουλεύω σοι. διδῶ σοι. δηλῶ σοι.
 δεικνύω σοι. δωροῦμαι σοι. δυσχεραίνω σοι.
 διαλέγομαι σοι. δίδωμι σοι. διηγouμαι σοι.
 διαφέρω σοι.
 Δίδω σοι. διαχωρίζομαι σου. 30

ἔπαιτεῖ πρὸ ἐαυτοῦ ὀνομαστικὴν ὁρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· ἥ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος διαλυομένου εἰς ὄνομα, ἀφ' οὗ ἡ γενικὴ ποιεῖται. Οἶον, ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἀξιον 5 ἡγοῦμαι σε τιμῆς. Γυμνῶ σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, γυμνόν σε καθιστῶ. Ἡ νοουμένης ἔξωθεν τῆς προθέσεως, ἑλλειπτικῶς· οἶον, ἡνώ σε τῶν δεσμῶν, δηλονότι ἀπὸ τῶν δεσμῶν· διώκω σε τῆς οἰκίας, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆς οἰκίας· ἀξιῶ σε τιμῆς, ἀντὶ τοῦ, ἀξιόν σε κρῖ- 10 νω τιμῆς· καὶ ἀξιῶ σε, ἀντὶ τοῦ, παρακαλῶ καὶ ἀξιῶ σε ἐκτυπῶσαι τὸ βιβλίον· ἡξίωσα· ἀξιώσω.

Ἐλαττώω, ὦ, σε τοῦ ἐταίρου, ἀντὶ τοῦ ἐλάττω δείκνυμι· ἡλάττωσα· ἐλαττώσω.

Ἀθώωω, ἀθωῶ σε τοῦ φόνου, ἀντὶ τοῦ ἀθωόν σε 15 ποιῶ.

Κενόω, ὦ, σε τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ κενόν σε ποιῶ.

Πληρόω, ὦ, σε τῶν ἀγαθῶν, ἀντὶ τοῦ, πλήρη σε ποιῶ.

Γεμίζω τὴν φιάλην ὕδατος· κορέννυμι σε τροφῆς. Ἐν 20 τούτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις γίνεται τοῦ ῥήματος διάλυσις εἰς ὄνομα καὶ ῥήμα, ὡς εἴρηται. Ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις ἐνδεῖ προθέσεως.

Παύω σε τῶν κακῶν, καὶ παύω σε παλζειν, καὶ ἔτι τοῦ παλζειν· ὁ ἀόριστος, ἔπαυσα· ὁ μέλλων, παύσω. Διώκω σε, ἀντὶ τοῦ ζητῶ· καὶ διώκω σε τῆς οἰκίας, 25 ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω· καὶ διώκω σε κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ, ὅπερ καὶ διωκάθω λέγεται.

Ἐλαύνω σε τῆς πόλεως, καὶ ἀπελαύνω σε τοῦ βωμοῦ· ἐλαύνω σε τοῦ οἰκήματος.

Ἐλαφρύνω σε τοῦ βάρους· κουφίζω σε τοῦ χρέους.

30 Ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω· ἀπαλλάττομαι δὲ ἀπὸ σου, ἀντὶ τοῦ ἄπειμι· ὅθεν τό, ὦ τῶν, ἀπαλλάχθητε ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ ἄπιτε.

Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· μακρύνω σε τῆς ὁδοῦ· ἀρπάζω σε τοῦ πυρός· ἐγείρω σε καὶ 35 ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου· καθαίρω σε τοῦ ῥύπου· κρεμῶ σε τοῦ ποδός.

Καὶ τὰ συμβολαίων σημαντικά, δηλαδή· πωλᾷ τὸν ἵππον δέκα χουσίων, καὶ ἀποδίδομαι βούν σίτου, καὶ πρίαμαι Μαῦρον τριάκοντα στατήρων· καὶ ὠνούμαι καὶ ἀγοράζω, ἢ καθ' ὁμοιότητα τῶν προτέρων, ὅτι τὸ τίμημα ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἔν τιςιν, ὃ ἢ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως, ἀττικῶς, ὡς τισιν ἔδοξεν, ὅπερ οὐκ ἀρέσκει.

Καὶ τὰ μὲν ἀρκτικά εἶδη τῆς συντάξεως ταῦτα· εἰς ᾧ καὶ τὰ δοκοῦντα μὲν, μὴ ὄντα δέ, ἀναφέρεται· τὸ γάρ, ἀκούω σου τοὺς λόγους· ἀναδέχομαι σου τὸν 10 τρόπον, ταυτόν ἐστι τῷ πρώτῳ τῷ εἰς αἰτιατικὴν μεταβαλνonti. Τὸ γὰρ ῥῆμα εἰς αἰτιατικὴν μεταβαλνει· ἢ δὲ γενικὴ ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς ποιεῖται, ἢ ἀπὸ προθέσεως ἐπὶ τισιν, ἢ ἔλλειπτικῶς. "Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἔνεκα. "Ἄγα- 15 μαί σε τοῦ φρονήματος· ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ· θαυμάζω σε τῆς σοφίας. Ταῦτα δὲ καὶ ἀντιστρόφως τίθενται· ἄγαμαί σοι τὸ φρόνημα· ἐπαινῶ σου τὸν νοῦν· θαυμάζω σου τὴν σοφίαν.

"Ἐτι τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν ταυτόν ἐστι τῷ 20 πρώτῳ, ἢ ὀργανικῶς· οἶον, ἀμείβομαι σε δώροις· δεξιούμαι σε τραπέζῃ· ἢ διαλυτικῶς· ἀξιώ σε τῷ Ἡρακλεῖ· ὁμοιω σε τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀντὶ τοῦ, ὁμοιούν σε ἐκείνοις κρίνω.

"Ἐτι τὸ εἰς αἰτιατικὴν μόνον μεταβαῖνον, μεθ' ἣν 25 τίθεμεν γενικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀκούω τοὺς ποιητάς παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου· τοῦτο δὲ καὶ αἰτιατικῇ, ἄλλως· μερίζω τὴν αἶραν ἀπὸ τοῦ σίτου· ἔλχω τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ἀσύλου.

Τὸ δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν ταυτόν ἐστι τῷ 30 δευτέρῳ, τῷ εἰς δοτικὴν μεταβαλνonti· οἶον, ἀμφισβητῶ σοι τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς· συγγινώσκω σοί τῆς ἀνοίας, ἔλλειπτικῶς· δεῖ δέ μοι χρημάτων, διαλυτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἔνδεά μοι ἐστι χρημάτων· κοινωνῶ σοι τῆς δόξης· μετέχω σοι τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ, μέτ- 35

300 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

σχός σοι γίνεσθαι τοῦ πάθους· καὶ ἔτι μετέχω σοι τὸ πάθος· ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ·

εἰ γὰρ μεταίχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.

Τούτων οὕτως εἰρημένων, ἐχόμενον ἂν εἴη τὸν ὅ αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τῶν παθητικῶν διαλαβεῖν.

Περὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

Πρῶτον εἶδος.

Ῥῆμα παθητικὸν κυρίως ἐστίν, ὅπερ λῆγον εἰς μαι, ἀπὸ ἐνεργητικοῦ σχηματιζόμενον, πάθος σημαίνει·
 10 φιλοῦμαι, ὅτι φιλῶ· νικῶμαι, ὅτι νικῶ. Πλείστα δὲ τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἐνεργειαν καὶ πάθος σημαίνοντα, ἔθει ἄττικῷ· καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι αὐτῶν, εἰ καὶ πλείονες εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ῥέπουσι.

15 Τοῦ δὲ παθητικοῦ ἐξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος αὐτῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως, τῆς ὑπό, ἢ παρὰ, ἢ πρόσ· ὅλον,
 20 ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἰστέον δέ, ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐνεργητικοῖς προεπινοεῖται ὀνομαστικὴ δρῶσα, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς πάσχουσα· καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἡ πλαγία πάσχει, οὕτως ἐν τοῖς παθητικοῖς δρᾷ μετὰ προθέσεως, καὶ συμβαίνει ἀντιστραμ-
 25 μένως τοῖς ἄκροις. Ὁ διδάσκαλος φιλεῖ τὸν μαθητὴν· ὁ μαθητὴς φιλεῖται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ, καὶ ὀφειλεῖται παρ' αὐτοῦ.

Λεῖ δὲ εἶδέναι, ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς τίθεται ἡ δοτικὴ τὸ αὐτὸ σημαίνουσα, ὅπερ ἡ γενικὴ μετὰ προ-
 30 θέσεως· ὅλον, φιλοῦμαι σοι, ἀντὶ τοῦ, ὑπό σου. Ἔτι ὀργανικῶς· βάλλομαι μήλοισ· καὶ γενικῇ ἑλλειπτικῶς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· φιλοῦμαι ὑπό σου τῆς ἀρετῆς, ἢ διὰ τὴν ἀρετὴν μισοῦμαι τῆς κακίας, ἀντὶ τοῦ, ἔνεκα. Ἔτι ἴδιον τῶν παθητικῶν συνεκδοχικῶς λαμβά-
 35 νειν αἰτιατικὴν, ὅτε τὸν πάσχοντα τόπον δηλοῦσιν· ὅλον, πλήττομαι τὸν πόδα· τέρπομαι τὴν φρενα.

Περὶ τοῦ δευτέρου εἵδους.

Τὸ δεύτερον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν προσώπου πάσχοντος, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν προσώπου ἐνεργοῦντος, μετὰ τῆς προσηκούσης προθέσεως. 6

Περὶ τοῦ τρίτου εἵδους.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν συνήθη ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν μετὰ προθέσεως· ὅλον, ἢ Σικελία ἄρ- χεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας. 10

Περὶ τοῦ τετάρτου εἵδους.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ὀνομαστικὴν δρῶσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν ἐνεργοῦσαν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· ὅλον, οἱ μαθηταὶ διδάσκονται ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τὴν γραμματικὴν· διδάσκομαι ὑπό σου λόγους. 15

Περὶ τοῦ πέμπτου εἵδους.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν παθητικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν 20 συνήθη γενικὴν, καὶ τὴν οὖσαν δοτικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ὅλον, τὸ βιβλίον ἐστάλη μοι παρὰ σου.

Περὶ τοῦ ἑκτου εἵδους καὶ τελευ- 25
ταίου.

Τὸ ἕκτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ τὴν συνήθη γενικὴν, μεθ' ἣν τὴν οὖσαν αἰτιατικὴν ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς· ὅλον, ὁ δεῖνα ἀξιοῦται παρὰ τοῦ βασιλέως τιμῆς.

Καὶ περὶ μὲν τῶν παθητικῶν ταῦτα· εἰσι δὲ καὶ 30
τινα ῥήματα, ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς τριπροσώπως κλίνονται, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς κατὰ τὸ τρίτον μό-
νον· ὅλον, σπείρω τὴν γῆν, ἢ γῆ σπείρεται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. Ἔτι εἰσὶν ἕνια ῥήματα, ὧν τρίτον μόνον·
πρόσωπον εὐρεται, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ νοούμενον· ὅλον, γλ- 35

φει, χειμάζει, βρέχει, ὕει, βροντᾷ· καὶ βροντῶσιν αἱ Νεφέλαι, ὁ Κωμικός φησιν.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων ὑπαρκτικῶν.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ὦ, καὶ μὴ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι· οἶον, ζῶ· πλουτῶ. Τούτου δὲ τὰ μὲν ὑπαρκτικά καλοῦνται, ὅσα καὶ πρὸ ἑαυτῶν, καὶ μεθ' αὐτὰ ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσιν· οἶον, ἐγὼ εἰμι μαθητής· σὺ εἰ σοφός· ἐκεῖνος ὑπάρχει δίκαιος· καὶ ἔτι ἄττικῶς μετὰ γένικῆς· ἐκεῖνος ὑπάρχει 10 τῶν δικαίων, τῶν ἀγαθῶν.

Περὶ τῶν αὐτουδετέρων.

Τὰ δὲ αὐτουδέτερα καλοῦνται, ἅπερ πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν αὐτουδετερότητος ἀπαιτοῦσι· ζῶ· καὶ ζῶ ζωὴν, ἄττικῶς.

15 Περὶ τῶν οὐδετερομεταβατικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα μεταβατικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν αἰτιατικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ πάλιν αἰτιατικὴν μετὰ προθέσεως· οἶον, ἀναβαίνω εἰς τὸ ὄρος· καταβαίνω εἰς τὸ πεδίον.

20 Περὶ τῶν οὐδετεροπεριποιητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα περιποιητικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ δοτικὴν περιποίησιν σημαίνουσιν· οἶον, δουλεύω σοι.

Περὶ τῶν οὐδετεροκτητικῶν.

25 Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδέτερα κτήτικά, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ μεθ' αὐτὰ γενικὴν· οἶον, χρῆζω βιβλίων, ἀντὶ τοῦ, χρεῖαν ἔχω.

Περὶ τῶν οὐδετεροπαθητικῶν.

Τὰ δὲ καλοῦνται οὐδετεροπαθητικά, εἴτε ἰδιοπα- 30 θητικά, καὶ αὐτοπαθῆ, ὅσα πρὸ ἑαυτῶν ὀνομαστικὴν ἀπαιτοῦσι, καὶ σημαίνουσιν αὐτοπάθειαν καὶ μεθ' αὐτὰ διαφόρους πτώσεις· οἶον, πάσχω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς τοιούτοις καὶ διάφορος σύνταξις εὐρίσκεται, καὶ παθητικαὶ φωναὶ ἀδεία τῆς θείας γρα- 35 φῆς καὶ τῶν ποιητῶν, οἷς ἔξεστι τὸ κοινὸν ἔθος μεταβάλλειν.

Περὶ μέσων ῥημάτων.

Κοινὸν ῥῆμα εἶτε μέσον ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς μαι, καὶ ποτὲ μὲν ἐνεργειαν, ποτὲ δὲ πάθος σημαῖνον. Καὶ τὸ μὲν ἐνεργειαν σημαῖνον, ἐνεργητικῶς συντάξεις κατὰ τὰ εἶδη τῶν ἐνεργητικῶν· τὸ δὲ πάθος, παθητικῶς· οἶον, βιάζομαι τὸν φίλον· καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου. Αἰεὶ δὲ εἰδέναι, ὅτι καθαρὰ κοινὰ ὄλλιγ' εἰσὶ· τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παθητικῶν κοινῶς λαμβάνονται, ἔθει ἀττικῶ, καὶ μάλιστα οἱ καλούμενοι μέσοι χρόνοι, αὐτῶν· οἶον, τύπτομαι, ἀντὶ τοῦ δαίρω καὶ δαίρο-10 μαι· καὶ τάλλα. Ἰστίον δὲ τοῦτο, ὅτι τῶν καλουμένων μέσων χρόνων, οἱ μὲν ἐνεργητικῶς γράφονται, οἶον, τέτυπα, καὶ ἐτετύπειν· διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τετάχεται· οἱ δὲ παθητικῶς, καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς τεταγμένοι, οἶον, ἐτυψάμην. 15

Περὶ ἀποθετικῶν ἐνεργητικῶν.

Ἀποθετικὸν ῥῆμα κυρίως ἐστὶ τὸ παθητικῶς μὲν γραφόμενον, ἐνεργειαν δὲ σημαῖνον ὡς τὰ πολλά, σπανίως δὲ καὶ πάθος. Καὶ τὸ μὲν σημαῖνον ἐνεργειαν, αὐτενεργητον καλεῖται· τὸ δὲ πάθος, αὐτοπαθές. Τοῦ-20 του δὲ ἐξαχῶς συντασσομένου, ὥσπερ καὶ τὰ ἐνεργητικά, τὸ πρῶτον εἶδος ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν ἐνεργοῦσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν πάσχουσαν· αἰτιῶμαί σε, καὶ αἰτιῶμαί σε τῆς κακίας.

Περὶ τοῦ δευτέρου.

25

Τὸ δεῦτερον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ δοτικὴν· μάχομαι σοι, ἀντίσταμαι σοι.

Περὶ τοῦ τρίτου.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυ-30 τοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν· ἐφίεμαι σου, καὶ μεθίσταμαι σου.

Περὶ τοῦ τετάρτου.

Τὸ τέταρτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν ἐτέραν· πρᾶττομαι σε χρήματα. 35

Περὶ τοῦ πέμπτου.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν, ἣ καὶ ἀντιστρόφως· δωροῦμαι σε βιβλίον, ὃ ἢ δωροῦμαι σοι βιβλίον.

Περὶ τοῦ ἕκτου.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου.

10 Περὶ τῶν ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικὸν ἔστι, τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν, καὶ ἄλλας πτώσεις· γίνομαι ὑπὸ τῆς δεῖνος· συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι· καὶ περιγίνομαι τοῦδε, καὶ ἄλλα πλείστα.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΥΝΤΑΣΣΕΣΘΑΙ ΔΕΙ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἀναγκάζω σε.	ἀναλίσκω σε.	ἄγω σε.
ἀλλάσσω σε.	αἰσχύνομαι σε.	ἀλείφω σε.
ἀγαπῶ σε.	ἀθροίζω σε.	αἰνῶ σε.
αἰχμαλωτίζω σε.	αἰκίζομαι σε.	ἀτιμῶ σε.
20 ἀσπάζομαι σε.	ἀποστέλλω σε.	ἀπεχθάνομαι σε.
ἀποκτείνω σε.	ἀμύνομαι σε.	ἀλλοτριῶ σε.
ἀποστερῶ σε.	ἀρνούμαι σε.	ἄγομαι σε.
ἀποπέμπομαι σε.	ἀποτιθεμαι σε.	ἀδικῶ σε.
αἰτῶ σε.	ἀποστρέφω σε.	ἀπολῶ σε.
25 ἀπογινώσκω σε	ἀποσεμνύνω σε.	ἀποδέχομαι σε.
καὶ σου.		
αἰδοῦμαι σε.	ἄξιῶ σε.	ἀριθμῶ σε.
ἀναμένω σε.	ἄφῶ σε.	ἀλιεύω σε.
αἰτοῦμαι σε.	ἄφνιδιάζω σε.	ἀμείβομαι σε.

ἀπατῶ σε. ἀγριάλω σε.
 Αὐταρχῶ σοι. ἀμαρτάνω σοι.
 ἀντιλέγω σοι. ἀπολογουμαι σοι. ἀνθίσταμαι σοι.
 ἀμφισβητῶ σοι. ἀληθεύω σοι. ἀρέσκω σοι.
 ἀνταποδιδῶ σοι. ἀποκρίνομαι σοι. ἀκολουθῶ σοι. 5
 ἀμιλλῶμαι σοι.

Ἀμελῶ σου. ἀπολαύω σου. ἀποχαρίζομαι σου.
 ἀντέχομαι σου. ἀπορῶ σου. ἀνέχομαι σου.
 ἀποτυγχάνω σου. αἰσθάνομαι σου. ἄπτομαι σου.

Βλάπτω σε. βαστάζω σε. βιάζομαι σε. 10
 βλέπω σε. βαρύνω σε. βαρῶ σε.
 βάλλω σε. βεβαιῶ σε. βασκαίνω σε.
 Βασιλεύω σοι. βοηθῶ σοι. βοῶ σοι.

Γνωρίζω σε. γυμνάζω σε. γελῶ σε.
 γονυπετῶ σε. γεωργῶ σε. γινώσκω σε. 15
 γήμω σε.
 Γοητεύω σοι. γίνομαι σοι. γράφω σοι.

Δοξάζω σε. δοκιμάζω σε. διώκω σε.
 διαβαίνω σε. διαφθείρω σε. διατέρομαι σε.
 δάκνω σε. διαμῶ σε. δακρύνω σε. 20
 διερευνῶ σε. δελεάζω σε. δικαιῶ σε.
 δωροδοκῶ σε. διορθοῦμαι σε. διαιρῶ σε.
 δέδιά σε. δουλαγωγῶ σε. δημοσιεύω σε.
 διστάζω σε. δυσωπῶ σε. δέχομαι σε.
 διαμαρτυροῦμαι σε. 25

Δουλεύω σοι. διδῶ σοι. δηλῶ σοι.
 δεικνύω σοι. δωροῦμαι σοι. δυσχεραίνω σοι.
 διαλέγομαι σοι. δίδωμι σοι. διηγούμαι σοι.
 διαφέρω σοι.
 Δύομαι σου. διαχωρίζομαι σου. 30

Ἔλεω σε.	ἐκλέγομαι σε.	ἔχω σε.
ἐντρέπομαι σε.	εἰσάγω σε.	ἐλευθερῶ σε.
ἐρευνῶ σε.	ἐξετάζω σε.	εὐθύνομαι σε.
ἐγκωμιάζω σε.	ἐνεδρεύω σε.	εὐφραίνω σε.
5 ἔλκω σε.	ἐλαύνω σε.	ἐνδιαβάλλω σε.
ἐφέλκομαι σε.	ἐπικειμαι σε.	εὐεργετῶ σε.
ἐπηρεάζω σε καὶ	ἐκδέχομαι σε.	εἴρω σε.
σοι.		
ἐπερευνῶ σε.	ἐρῶ σε.	ἐπαινῶ σε.
10 ἐρεθίζω σε.	εὐλαβοῦμαι σε.	ἐγείρω σε.
ἐκλιπαρῶ σε.	ἐκφοβῶ σε.	ἐμβατεύω σε.
ἐρεθίζω σε.		
Ἐρῶ σοι.	ἐπέρχομαι σοι.	ἔπομαι σοι.
ἐξαρκῶ σοι.	ἐγγίζω σοι.	ἐπιτρέχω σοι.
15 ἐπιγράφω σοι.	ἐπιτυγχάνω σοι	εὐχαριστῶ σοι.
	καὶ σου.	
ἐναντιοῦμαι σοι.	ἐκφαίνομαι σοι.	ἐπιπλήττω σοι.
ἐπικουρῶ σοι.	ἐμφανίζω σοι.	ἐπαρκῶ σοι.
ἐξηγοῦμαι σοι.	ἐπιτρέπω σοι.	εἰρηνεύω σοι.
20 ἐξέρχομαι σοι.	ἐπιβουλεύω σοι.	ἐπεγειρομαι σοι.
ἐνατενίζω σοι.	ἐπιχειρῶ σοι.	ἐπιδιατάσσομαι σοι
		καὶ σου.
Ἐπιθυμῶ σου.	ἐκκαίω σου.	ἐξαμαρτάνω σου.
εὐπορῶ σου.		
25 Ζηλῶ σε.	ζητῶ σε.	ζημιῶ σε.
ζωγραφῶ σε.	ζωννύω σε.	ζωγρῶ σε.
ζῶω σε.		
Ἡριχημαί σε.	ἥττημαι σε καὶ σου.	ἡσυχάζω σοι.
ἥρτημαι σου.		
30 Θανατῶ σε.	θάλλω σε.	θάπτω σε.
θαρῶ σε καὶ σου.	θέλω σε.	θεραπεύω σε.
θορυβῶ σε.	θρηνῶ σε.	θύω σε καὶ σου.

λατρεύω σε. ἱκετεύω σε. ἰῶμαί σε.

www.libtool.com.cn

Καθαρίζω σε.	καλύπτω σε.	καραδοκῶ σε.	
κατακρίνω σε.	καθελῶ σε.	κλαίω σε.	
κερδαίνω σε.	κλέπτω σε.	κινῶ σε.	
κείρω σε.	κρεμῶ σε.	κερματίζω σε.	5
κηρύττω σε.	κολάζω σε.	κονδυλίζω σε.	
κολακεύω σε.	κολαφίζω σε.	κουφίζω σε.	
κληρονομῶ σε.	κολοβῶ σε.	κοσμῶ σε.	
κοιμίζω σε.	κνίζω σε.	κυβερνῶ σε.	
κυριεύω σε.	κρύπτω σε.	κτῶμαί σε.	10
Καταλαλῶ σοι.	κιρνῶ σοι.	κέχηρμαί σοι.	
κήδομαί σοι.	κοινωνῶ σοι.	κολλῶμαί σοι.	
κράζω σοι.			
Καταδυναστεύω	κατηγορῶ σου.		
σου.			15

Λαμβάνω σε.	λανθάνω σε.	λευκανῶ σε.
λογοθετῶ σε.	λοιδορῶ σε.	λοιπῶ σε.
λούω σε.		
Λέγω σοι.	λειτουργῶ σοι.	λογίζομαι σοι.

Μακαρίζω σε.	μαλάσσω σε.	μανθάνω σε.	20
μαραίνω σε.	μαστίζω σε.	μεγαλύνω σε.	
μεθοδεύω σε.	μεθύσκω σε.	μελετῶ σε.	
μενῶ σε.	μεριμνῶ σε.	μεταπέμπομαί σε.	
μηνῶ σε.	μαινώ σε.	μισῶ σε.	
μισθοῦμαι σε.	μολύνω σε.	μυρίζω σε.	25
Μαντεύομαι σοι.	μετέχω σοι.	μηνῶ σοι.	
μηχανοῦμαι σοι.			
Μέμφομαι σου.			

308 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Νικῶ σε. νίπτω σε. νωθεύω σε.
 νουθετῶ σε. νοῶ σε. νύττω σε.
 Νέω σοι.

Ξενίζω σε. ξηραίνω σε. ξυρῶ σε.
 Ξύω σε.

Οἰδᾶ σε. οἰκτείρω σε. ὀνειδίζω σε.
 ὀρκίζω σε. ὀρῶ σε. ὀπλίζω σε.
 Ὅμιλῶ σοι. ὁμνύω σοι. ὀρέγομαι σοι.
 ὀφείλω σοι. ὀσφραίνομαι σοι.

10 Παλαίω σε. παραδιδάσκω σε. παραινῶ σε.
 παραδιβῶ σε. παραζηλῶ σε. παρατρέχω σε.
 παρασκευάζω σε. παρατηροῦμαι σε. παραπέμπω σε.
 καὶ σοι.

15 παραμυθοῦμαι πείθω σε. πειράζω σε.
 σοι.

περιμείνω σε. περικλαίω σε. πενθῶ σε.
 πιπράσκω σε. πλεονεκτῶ σε. πλύνω σε.
 περιβομβῶ σε. ποθῶ σε. προδιδῶ σε.
 προσαγορεύω σε. προσάγω σε καὶ προσδοκῶ σε.
 σοι.

20 προτρέπομαι σε. προεῶ σε. προσφεύγωμαι σε.
 προσκυνῶ σε καὶ πέμπω σε καὶ σοι. περιφρονῶ σε καὶ
 σοι.

Περιτιθῶ σοι. πιστεύω σοι. πρεσβεύω σε καὶ σοι.
 25 παραμένω σοι. προσεδρεύω σοι. πρόσκειμαι σοι.
 προσκρούω σοι. προσπίπτω σοι. προσφέρω σοι.

Πυνθάνομαι σοι.

Ῥαβδίζω σε. ραίνω σε. ρήσσω σε.
 ρινοκοπῶ σε. ριπίζω σε. ρίπτω σε.

30 Σαλεύω σε. σέβομαι σε. σεμνολογῶ σε.
 σημαίνω σε. διαίνω σε. σημειοῦμαι σε.
 σκέπω σε. σκοπῶ σε. σκώπτω σε.

ψυλλίζω σε.

ψηλαφῶ σε.

ψιδυρίζω σε.

Ψάλλω σοι.

www.libtool.com.cn

᾽Ωνοῦμαι σε.

ὠφελῶ σε.

ὠθῶ σε.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΙΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΤΑΤΙ-
ΚΟΥΣ ΤΑ ΤΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἐμπειρῶ, ἡμπείρουν, καὶ ἐνεπείρουν.

5 Διακονῶ, ἐδιακόνουν, οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ δεδιακόνηκα.
οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες, διηκόνουν.

Διοικῶ, ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται, καὶ διώκουν.

Ἀνέχομαι, ἀνειχόμεν, καὶ ἡνειχόμεν, καὶ ἡνεσχόμεν.

Ἐμπολῶ, ἡμπόλουν, ἡμπόλημαι, ἡμπολήθην.

10 Ἐμπορεύομαι, ἡμπορεύομην.

Ἀμπέχομαι, ἡμπειχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν.

Ἐναντιοῦμαι, ἡναντιούμην.

Παροινῶ, πεπαρώνηκα καὶ ἐπαρώνουν.

Ἐνοχλῶ, ἡνώχλουν καὶ ἐνώχλουν.

15 Ἐπιορκῶ, ἐπιώρκουν.

Κατεγγύω, κατηγγύησα, καὶ ἐνεγγύημαι, καὶ ἐνεγγύων.

Ἀμφιέννυμαι, ἡμφιεννύμην.

Ἀμφισβητῶ, ἡμφισβήτουν καὶ ἀμφισβήτην.

Προφασίζομαι, προεφασιζόμεν καὶ ἐπροεφασιζόμεν.

20 Προαγωγέω, ἐπροαγώγεον.

Τὸ κωλύω, ἀπὸ τοῦ κῶλα δεσμεύω· τὸ ἀρτύω,
ἀπὸ τοῦ ἀρτῶ· τὸ μηνύω, ἀπὸ τοῦ μνῶ, μνύω καὶ
μηνύω· τὸ ῥύω καὶ ἐρύω, ἀπὸ τοῦ ῥῶ.

Τὸ νῶ, νοῖς, νοῖ, καὶ σῶ, σοῖς, σοῖ, καὶ
25 χῶ, χοῖς, χοῖ, καὶ μῶ, μοῖς, μοῖ, ταῦτα δὲ τρίτης
συζυγίας τῶν περισπωμένων, τουτέστι, πληροῖς· τὸ
δὲ θῶ, θεῖς, τῆς πρώτης.

Τὸ χηναλώπηξ οὐχ ὑγιᾶς ἀπὸ εὐθείας συν-
τέθειται· τὸ δὲ ποδανίπτρα, κυνάμυια, ἀπὸ τοῦ

Ἦνίκα ὁ ἐνεστῶς τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων
 ἔχει τὸ λ , τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέως τοῦ α ἐκφέρεται·
 οἶον, γελῶ, γελάσω· θιλῶ, θιάσω· ἡνίκα δὲ τὸ ρ ἔχει
 ὁ ἐνεστῶς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρε-
 5 ται· οἶον, γηρῶ, γηράσω· πρῶ, πράσω· Ὀμοίως δὲ καὶ
 ὅτε ὁ ἐνεστῶς εἰς α καθαρὸν λήγει, ἔχον τὸ ι παρα-
 λήγον, τότε ὁ μέλλων διὰ καθαρῶ τοῦ α ἐκφέρεται·
 οἶον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· κοπιῶ, κοπιάσω.

Ἰστέον, ὅτι παραληγόμενα τῷ σ , πάντα ἐστὶ·
 10 βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακκοῶ, ἄλοῶ· καὶ τὰ μὲν
 δύο τῷ η παραλήγονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον,
 βοήσω, γοήσω· τὰ δὲ δύο τὸ α μακρόν· οἶον, ἀκροῶ,
 ἀκροάσω, ἐξ οὗ τὸ ἀκροάσομαι· μακκοῶ, μακκοάσω·
 μακκοῶ δ' ἐστὶ τὸ μωραίνω· τὸ δὲ ἐν διαφορεῖται,
 15 οἶον, ἄλοῶ, ἄλοῶς, ἄλοήσω καὶ ἄλοάσω. Τὰ δὲ ἔχοντα
 ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον ἄλλο χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ ,
 διὰ τοῦ η ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον, ξῶ,
 ξήσω· νικῶ, νικήσω· κυβερνῶ, κυβερνήσω· τὸ μὲντοι
 πεινῶ καὶ διψῶ, ὅτ' ἂν λέγωμεν πεινᾶσω καὶ δι-
 20 ψάσω, δωρικὰ γίνονται. Οἱ δὲ μέλλοντες τῆς τρίτης
 συζυγίας πάντες διὰ τοῦ ω ἐκφέρονται, πλὴν τεσσάρων·
 ἄρῶσω, ὁμῶσω, ὀνόσω, βῶσω· τὸ δὲ ὀνῶ ση-
 μαίνει τὸ μέφομαι.

Τὸ δὲ ἴσθι, τὸ σημαῖνον τὸ γίνου, ἀπὸ τοῦ
 25 εἰμί γέγονε, οὗ τὸ πληθυντικόν, ἱσμέν, ἀφ' οὗ γίνεταί
 τὸ προστακτικόν, ἔθι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ , ἔσθι· καὶ
 τροπῇ τοῦ ϵ εἰς ι , ἴσθι· καθ' ὃ ἐν τῷ ἔχω πλεονάζει
 τὸ σ , καὶ τρέπεται τὸ ϵ εἰς ι , καὶ γίνεταί ἴσχω. Τὸ
 δὲ ἴσθι, ὃ σημαίνει τὸ γίνωσκε, ἀπὸ τοῦ ἴσημι γίνεταί,
 30 οὗ τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσμεν·
 καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσαθι καὶ ἴσθι· τὸ δὲ ἴσαμεν
 κατὰ συγκοπὴν γίνεταί ἴσμεν· τὸ δὲ ἔμεν, τὸ σημαῖνον
 τὸ ὑπάρχομεν, προσλαμβάνει τὸ σ , καὶ γίνεταί ἐσμεν.

Τῆς ἐστὶ ἡ διάλληλος δεῖξις; διάλληλος δεῖξις ἐστὶ,
 35 ἡνίκα τὸ ζητούμενον ἐκ τοῦ ζητουμένου κανονίζεται·
 οἶον, ποῦ μένει Πλάτων; ὅπου μένει Δίων· ὅπου μένει

Πλάτων. Ἰστέον δέ, ὅτι τῶν δειξέων αἱ μὲν εἰσιν οὐσιώδεις, αἱ δὲ ἐπουσιώδεις, ἡγουν τεκμηριώδεις· οὐσιώδεις, ὡς ὅτ' ἂν τόπον μέλανα ἐν οἴκῳ εἶπω στοχαζόμενον, ὅτι ἀπὸ καπνοῦ ἐμελάνθη· εἰκὸς δ' ἦν αὐτὸν μελανθῆναι ἀπὸ μέλανος, ἢ ἀπὸ κάρβωνος (sic). 5

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, καὶ εἰσιν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ ἀπὸ εὐθείας ἐρχόμενα, ἀμετάβατά ἐστιν. Τὰ δὲ εἰσιν μεταβατικά, ὡς τὸ διδάσκω, γράφω, ὑβρίζω. Καὶ τὰ μὲν αὐτοτελῆ καλεῖται κατηγορικά· 10 τὰ δὲ μὴ ὄντα αὐτοτελῆ, ἔλαττον ἢ κατηγορικά· τὰ δὲ ἀπὸ πλαγίας πτώσεως, ὡς τὸ μέλει, καὶ μεταμέλει· καὶ τὸ μὲν αὐτοτελὲς καὶ ἀμετάβατον, ὡς τὸ μεταμέλει, τοῦτο καλεῖται παρασύμβαμα· τὸ δὲ ἀτελὲς καὶ ἀμετάβατον, ἔλαττον ἢ παρασύμβαμα. 15 Ἐπειδὴ πάντα τὰ ῥήματα ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, ταῦτα δὲ ὀλίγα εἰσιν· εἰσάραμεν δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ ὀλίγων λέγειν τὸ συνέβην· τούτου χάριν ταῦτα οὕτως ἐκάλεσαν συμβάματα καὶ παρασύμβαματα. Θέλουσι καὶ ἄλλα ῥήματα λέγειν ἀπὸ πλαγίας, 20 ὡς τὸ χορή, δεῖ, λείπει, προσήκει, ἀρμόζει, συμφέρει· χορή ἐμὲ γράφειν· δεῖ, ἐμὲ περιπατεῖν. Ταῦτα δὲ κυρίως ἀπὸ εὐθείας τὴν προέλευσιν ἔχουσιν, ὡς δεικνύται ἐκ τοῦ μέλει· οἶον, μέλει μοι τὸ πρᾶγμα· μέλει μοι τὸ μάθημα τῶν ῥημάτων. Τὰ μὲν ἐστὶ δραστικά 25 ἡγουν ἐνεργητικά, καὶ ἔχουσι μετάβασιν χωροῦσαν εἰς γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν· ἅτινα ἔχουσι παθητικά, γενικήν συντασσόμενα μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ ἔχοντα πάθους γενικῇ συντάσσονται, οἶον, ἐρᾷ σου· πλήσσει γὰρ ὑπὸ πάθους ἢ ψυχῇ. 30 Ὅσα κτητικῆς ἐννοίας ἔχονται, γενικῇ συντάσσονται, οἶον, ἄρχω τοῦ οἴκου· βασιλεύω τοῦ λαοῦ· ἡγεμονεύω τοῦ στρατοῦ.

Περὶ τοῦ πέμπτου.

Τὸ πέμπτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν δοτικὴν, ἢ καὶ ἀντιστρόφως· δωροῦμαι σε βιβλίον, ὃ ἢ δωροῦμαι σοι βιβλίον.

Περὶ τοῦ ἕκτου.

Τὸ ἕκτον εἶδος τῶν ἀποθετικῶν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν, καὶ μεθ' αὐτὸ αἰτιατικὴν, μεθ' ἣν γενικὴν· αἰροῦμαι, καὶ προαιροῦμαι ζωὴν θανάτου.

10 Περὶ τῶν ἀποθετικῶν παθητικῶν.

Ἀποθετικὸν παθητικὸν ἔστι, τὸ σημαῖνον αὐτοπάθειαν, καὶ ἀπαιτοῦν πρὸ ἑαυτοῦ ὀνομαστικὴν πάσχουσαν, καὶ μεθ' αὐτὸ γενικὴν, καὶ ἄλλας πτώσεις· γίνομαι ὑπὸ τῆς δεῖνος· συγγίνομαι δὲ τῷ δεῖνι· καὶ πε-
15 γίνομαι τοῦδε, καὶ ἄλλα πλείστα.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΥΝΤΑΣΣΕΣΘΑΙ ΔΕΙ
ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἀναγκάζω σε.	ἀναλίσκω σε.	ἄγω σε.
ἀλλάσσω σε.	αἰσχύνομαι σε.	ἀλείφω σε.
ἀγαπῶ σε.	ἀθροίζω σε.	αἰνῶ σε.
αἰχμαλωτίζω σε.	αἰκίζομαι σε.	ἀτιμῶ σε.
20 ἀπάξομαι σε.	ἀποστέλλω σε.	ἀπεχθάνομαι σε.
ἀποκτείνω σε.	ἀμύνομαι σε.	ἀλλοτριῶ σε.
ἀποστερῶ σε.	ἀρνοῦμαι σε.	ἄγομαι σε.
ἀποπέμπομαι σε.	ἀποτίδεμαι σε.	ἀδικῶ σε.
αἰτῶ σε.	ἀποστρέφω σε.	ἀπολῶ σε.
25 ἀπογινώσκω σε	ἀποσεμνύνω σε.	ἀποδέχομαι σε.
καὶ σου.		
αἰδοῦμαι σε.	ἀξιῶ σε.	ἀριθμῶ σε.
ἀναμένω σε.	ἀφῶ σε.	ἀλειύω σε.
αἰτοῦμαι σε.	ἀφνιδιάζω σε.	ἀμείβομαι σε.

ἀπατῶ σε. ἀγριαίνω σε. ἄμαρτάνω σοι.
 Αὐταρχῶ σοι. ἀπολογουμαι σοι. ἀνθίσταμαι σοι.
 ἀντιλέγω σοι. ἀποφισβητῶ σοι. ἀληθεύω σοι. ἀρέσκω σοι.
 ἀνταποδιδῶ σοι. ἀποκρίνομαι σοι. ἀκολουθῶ σοι. 5
 ἀμιλλῶμαι σοι.
 Ἀμελῶ σου. ἀπολαύω σου. ἀποχαρίζομαι σου.
 ἀντέχομαι σου. ἀπορῶ σου. ἀνέχομαι σου.
 ἀποτυγχάνω σου. αἰσθάνομαι σου. ἄπτομαι σου.

Βλάπτω σε. βαστάζω σε. βιάζομαι σε. 10
 βλέπω σε. βαρύνω σε. βαρῶ σε.
 βάλλω σε. βεβαιῶ σε. βασκαίνω σε.
 Βασιλεύω σοι. βοηθῶ σοι. βοῶ σοι.

Γνωρίζω σε. γυμνάζω σε. γελῶ σε.
 γονυπετῶ σε. γεωργῶ σε. γινώσκω σε. 15
 γήμω σε.
 Γοητεύω σοι. γίνομαι σοι. γράφω σοι.

Δοξάζω σε. δοκιμάζω σε. διώκω σε.
 διαβαίνω σε. διαφθείρω σε. διατρέπομαι σε.
 δάκνω σε. διαμῶ σε. δακρύω σε. 20
 διερευνῶ σε. δελεάζω σε. δικαιοῶ σε.
 δωροδοκῶ σε. διορθοῦμαι σε. διαιρῶ σε.
 δέδιά σε. δουλαγωγῶ σε. δημοσιεύω σε.
 διστάζω σε. δυσωπῶ σε. δέχομαι σε.
 διαμαρτυροῦμαι σε. 25

Δουλεύω σοι. διδῶ σοι. δηλῶ σοι.
 δεικνύω σοι. δωροῦμαι σοι. δυσχεραίνω σοι.
 διαλέγομαι σοι. δίδωμι σοι. διηγούμαι σοι.
 διαφέρω σοι.
 Δίδωμι σου. διαχαρίζομαι σου. 30

Ἐλεῶ σε.	ἐκλέγομαι σε.	ἔχω σε.
ἐντρέπομαι σε.	εἰσάγω σε.	ἐλευθερῶ σε.
ἐρευνῶ σε.	ἐξετάζω σε.	εὐθύνομαι σε.
ἐγκωμιάζω σε.	ἐνεδρεύω σε.	εὐφραίνω σε.
5 ἔλκω σε.	ἐλαύνω σε.	ἐνδιαβάλλω σε.
ἐφέλκομαι σε.	ἐπικειμαι σε.	εὐεργετῶ σε.
ἐπηρεάζω σε καὶ σοι.	ἐκδέχομαι σε.	εἴργω σε.
ἐπερευνῶ σε.	ἐρῶ σε.	ἐπαινῶ σε.
10 ἐρεθίζω σε.	εὐλαβοῦμαι σε.	ἐγείρω σε.
ἐκλιπαρῶ σε.	ἐκφοβῶ σε.	ἐμβατεύω σε.
ἐρεθίζω σε.		
Ἐρῶ σοι.	ἐπέρχομαι σοι.	ἔπομαι σοι.
ἐξαρκῶ σοι.	ἐγγίζω σοι.	ἐπιτρέχω σοι.
15 ἐπιγράφω σοι.	ἐπιτυγχάνω σοι καὶ σου.	εὐχαριστῶ σοι.
ἐναντιοῦμαι σοι.	ἐκφαίνομαι σοι.	ἐπιπλήττω σοι.
ἐπικουρῶ σοι.	ἐμφανίζω σοι.	ἐπαρκῶ σοι.
ἐξηγοῦμαι σοι.	ἐπιτρέπω σοι.	εἰρηνεύω σοι.
20 ἐξέρχομαι σοι.	ἐπιβουλεύω σοι.	ἐπεγείρομαι σοι.
ἐνατενίζω σοι.	ἐπιχειρῶ σοι.	ἐπιδιατάσσομαι σοι καὶ σου.
Ἐπιθυμῶ σου.	ἐκκαίω σου.	ἐξαμαρτάνω σου.
εὐπορῶ σου.		
25 Ζηλῶ σε.	ζητῶ σε.	ζημιῶ σε.
ζωγραφῶ σε.	ζωννύω σε.	ζωγρῶ σε.
ζῶω σε.		
Ἡριημαι σε.	ἥττημαι σε καὶ σου.	ἡσυχάζω σοι.
ἥρτημαι σου.		
30 Θανατῶ σε.	θάλλω σε.	θάπτω σε.
θαρῶν σε καὶ σου.	θέλω σε.	θεραπεύω σε.
θορυβῶ σε.	θρηνῶ σε.	θύω σε καὶ σου.

λατρεύω σε. ικετεύω σε. ἰῶμαι σε.

www.libtool.com.cn

Καθαρίζω σε.	καλύπτω σε.	καρδοκαῶ σε.
κατακρίνω σε.	καθελῶ σε.	κλαίω σε.
κερδαίνω σε.	κλέπτω σε.	κινῶ σε.
κείρω σε.	κρεμῶ σε.	κερματίζω σε. 5
κηρύττω σε.	κολάζω σε.	κονδυλίζω σε.
κολακεύω σε.	κολαφίζω σε.	κουφίζω σε.
κληρονομῶ σε.	κολοβῶ σε.	κοσμῶ σε.
κοιμίζω σε.	κνίζω σε.	κυβερνῶ σε.
κυριεύω σε.	κρύπτω σε.	κτῶμαι σε. 10
Καταλαλῶ σοι.	κρινῶ σοι.	κέρχημαι σοι.
κῆδομαι σοι.	κοινωνῶ σοι.	κολλῶμαι σοι.
κράζω σοι.		
Καταδυναστεύω	κατηγορῶ σου.	
σου.		15

Λαμβάνω σε.	λανθάνω σε.	λευκανῶ σε.
λογοθετῶ σε.	λοιδορῶ σε.	λοιπῶ σε.
λούω σε.		
Λέγω σοι.	λειτουργῶ σοι.	λογίζομαι σοι.

Μακαρίζω σε.	μαλάσσω σε.	μανθάνω σε. 20
μαραίνω σε.	μαστίζω σε.	μεγαλύνω σε.
μεθοδεύω σε.	μεθύσκω σε.	μελετῶ σε.
μενῶ σε.	μεριμνῶ σε.	μεταπέμπομαι σε.
μηνιῶ σε.	μαινῶ σε.	μισῶ σε.
μισθοῦμαι σε.	μολύνω σε.	μυρίζω σε. 25
Μαντεύομαι σοι.	μετέχω σοι.	μηνιῶ σοι.
μηχανοῦμαι σοι.		
Μέμφομαι σου.		

308 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Νικάω σε.

νουθετῶ σε.

Νέω σοι.

νίπτω σε.

νοῶ σε.

νωθεύω σε.

νύττω σε.

Ξενίζω σε.

5 ξύω σε.

ξηραίνω σε.

ξύρω σε.

Οἰδά σε.

ὀρκίζω σε.

Ὅμιλῶ σοι.

ὀφείλω σοι.

οἰκτείρω σε.

ὀρῶ σε.

ὀμνύω σοι.

ὀσφραίνομαι σοι.

ὄνειδίζω σε.

ὀπλίζω σε.

ὀρέγομαι σοι.

10 Παλαίω σε.

παραδιδῶ σε.

παρασκευάζω σε.

παραδιδάσκω σε.

παραζηλῶ σε.

παρατηροῦμαι σε

καί σοι.

παραινῶ σε.

παρατρέχω σε.

παραπέμπω σε.

παραμυθιοῦμαι

15 σοι.

πείδω σε.

πειράζω σε.

περιμείνω σε.

πιπράσκω σε.

περιβομβῶ σε.

προσαγορεύω σε.

περικλαίω σε.

πλεονεκτῶ σε.

ποθῶ σε.

προσάγω σε καί

σοι.

πενθῶ σε.

πλύνω σε.

προδιδῶ σε.

προσδοκῶ σε.

20

προτρέπομαι σε.

προσκυνῶ σε καί
σοι.

προεῶ σε.

πέμπω σε καί σοι.

προσφεύγομαι σε.

περιφρονῶ σε καί
σου.

Περιτιθῶ σοι.

25 παραμένω σοι.

προσκρούω σοι.

Πυνθάνομαι σοι.

πιστεύω σοι.

προσεδρεῖν σοι.

προσπίπτω σοι.

πρεσβεύω σε καί σοι.

πρόσκειμαι σοι.

προσφέρω σοι.

Ῥαβδίζω σε.

ρίνοκοπῶ σε.

ῥαίνω σε.

ῥιπίζω σε.

ῥήσσω σε.

ῥίπτω σε.

30 Σαλεύω σε.

σημαίνω σε.

σκέπω σε.

σέβομαι σε.

σιαίνω σε.

σκοπῶ σε.

σεμνολογῶ σε.

σημιοῦμαι σε.

σκόπτω σε.

δκυλεύω σε.	σοφίζω σε.	στέργω σε.
στεφανῶ σε.	συλῶ σε.	συκοφαντῶ σε.
συνάγω σε.	συναθροίζω σε.	σάπτω σε.
συγκροτῶ σε.	συγκρούπτω σε.	σύρω σε.
συγχέω σε.	συντρίβω σε.	στρατεύω σε. 5
σφίγγω σε.	σχολάζω σε.	σώζω σε.
Σαλπίζω σοι.	συνέρχομαι σοι.	συμβουλεύομαι σοι.
συμπάσχω σοι.	συναλγῶ σοι.	συγγινώσκω σοι.
συνηγορῶ σοι.	συντάσσομαι σοι.	συχχαίρω σοι.
συμπίνω σοι.		10

Ταράττω σε.	ταλανίζω σε.	ταπεινῶ σε.
τίλλω σε.	τηρῶ σε.	τιθῶ σε.
τήκω σε.	τιμῶ σε.	τιμωρῶ σε.
τινάσσω σε.	τυραννῶ σε.	τύπτω σε.
τρέφω σε.		15

Ἐπομνήσκω σε.	ὑπερβαίνω σε.	ὑποπτεύω σε.
ὑπομένω σε.	ὑβρίζω σε.	ὑμνῶ σε.
Ἐπουργῶ σοι.	ὑπερεύχομαι σοι.	ὑπαγορεύω σοι.
ὑπηρετῶ σοι.		

Φεύγω σε.	φιλῶ σε.	φθονῶ σε. 20
φοβῶ σε.	φοβερίζω σε.	φρίττω σε.
φυλάττω σε.	φωνῶ σε.	φθονῶ σε.
φαρμακεύω σε.	φιμῶ σε.	φωτίζω σε.
Φάσκω σοι.	φράζω σοι.	φέρω σοι.
φαίνομαι σοι.	φιλοτιμούμαι σοι.	25

Χαλινῶ σε.	χαλκεύω σε.	χαιρετίζω σε.
χειραγωγῶ σε.	χειροτονῶ σε.	χλευάζω σε.
χωνεύω σε.		
Χαίρω σοι.	χαρίζομαι σοι.	χρῆζω σοι.
χρεωστῶ σοι.	χορηγῶ σοι.	30

Ψηφίζω σε.	ψέγω σε.	ψύχω σε.
ψαύω [σε καί] σοι.	ψύχαγωγῶ σε.	ψωμίζω σε.

ψυλλίζω σε.

ψηλαφῶ σε.

ψιθυρίζω σε.

Ψάλλω σοι.

www.libtool.com.cn

ῥυνοῦμαι σε.

ὠφελῶ σε.

ὠθῶ σε.

ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΙΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥΣ ΤΑ ΤΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Ἐμπειρῶ, ἡμπείρουν, καὶ ἐνεπείρουν.

5 Διακονῶ, ἐδιακόνουν, οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ δεδιακόνηκα·
οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες, διηκόνουν.

Διοικῶ, ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται, καὶ διώκουν.

Ἀνέχομαι, ἀνειχόμεν, καὶ ἡνειχόμεν, καὶ ἡνεσχόμεν.

Ἐμπολῶ, ἡμπόλουν, ἡμπόλημαι, ἡμπολήθην.

10 Ἐμπορεῦμαι, ἡμπορεῦόμην.

Ἀμπεχόμαι, ἡμπειχόμεν καὶ ἡμπεσχόμεν.

Ἐναντιοῦμαι, ἡναντιούμην.

Παροινῶ, πεπαρῶνῃκα καὶ ἐπαρῶνουν.

Ἐνοχλῶ, ἡνώχλουν καὶ ἐνώχλουν.

15 Ἐπιορκῶ, ἐπιώρκουν.

Κατεγγύω, κατηγγύησα, καὶ ἐνεγγύημαι, καὶ ἐνεγγύων.

Ἀμφιέννυμαι, ἡμφιεννύμην.

Ἀμφισβητῶ, ἡμφισβήτηουν καὶ ἀμφισβήτηουν.

Προφασίζομαι, προεφασιζόμεν καὶ ἐπροφασιζόμεν.

20 Προαγωγέω, ἐπροαγώγεουν.

Τὸ κωλύω, ἀπὸ τοῦ κῶλα δεσμεύω· τὸ ἀρτύνω,
ἀπὸ τοῦ ἀρτῶ· τὸ μηνύω, ἀπὸ τοῦ μνῶ, μνύω καὶ
μηνύω· τὸ ῥύω καὶ ἐρύω, ἀπὸ τοῦ ῥῶ.

Τὸ νῶ, νοῖς, νοῖ, καὶ σῶ, σοῖς, σοῖ, καὶ
25 χῶ, χοῖς, χοῖ, καὶ μῶ, μοῖς, μοῖ, ταῦτα δὲ τρίτης
συζυγίας τῶν περισπωμένων, τοντέστι, πληροῖς· τὸ
δὲ θῶ, θεῖς, τῆς πρώτης.

Τὸ χηναλώπηξ οὐχ ὑγιᾶς ἀπὸ εὐθείας συν-
τέθειται· τὸ δὲ ποδανίπτρα, κυνάμυια, ἀπὸ τοῦ

ποδονίπτρα καὶ κυνόμυια, κατὰ τρόπον τοῦ ὁ εἰς α· τὸ δὲ γυναιμάνες, ἀπὸ τοῦ γυνομανές· τὸ μὲν κατὰ συγκοπὴν, τὸ δὲ κατὰ τρόπον τοῦ ὁ εἰς α, καὶ προθέσει τοῦ ι, ὡς καὶ Κλυτομνήστρα.

Ἀπὸ κλητικῆς οὐ γίνεται σύνθεσις· τὸ γὰρ Βακ-5 χέβακχος κατὰ τρόπον τοῦ ὁ εἰς ε.

Ὅτι τοῦ χαίρω, παθητικοῦ ὄντος τοῦ σημαυνομένου, ἐπιλείπει ὁ παθητικὸς ἐνεστώς· οὐ γὰρ λέγομεν, χαίρομαι· τὸ δὲ ἐχάρην λέγεται, ἐπειδὴ τὸ ἔχα-
ρον ἐνεργητικὸν οὐ λέγεται.

10

Ὅτι τὸ στενάζω, κλαίω, θρηνῶ, κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως συντάσσεται· ὡς γὰρ τοῦ φρίττω σε, τρέμω σε, ἐλλείπει ἡ διὰ πρόθεσις, φρίττω διὰ σε, τρέμω διὰ σε· οὕτω καὶ τὸ οἰμῶζω σε, στενάζω σε, κλαίω σε, θρηνῶ σε, κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως. 15
Καὶ ἔτι αὐτοπαθῆ ἔλλείποντα τῆς διὰ προθέσεως κατὰ τὴν αὐνταξιν. Τὰ ἔχοντα μετάβασιν πρὸς πλαγίαν πτώσιν, ταῦτα ἔχουσι παθητικὰ γενικῇ συντασσόμενα μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως· διὰ τοῦτο οὖν τὸ κλαίω μεταβαίνει εἰς πάθος· οἶον, κλαίομαι· ὁμοίως δὲ καὶ στενά- 20
ζομαι, θρηνοῦμαι, πενθοῦμαι, διὰ τοῦτο καλεῖται μέση ἡ μέση διάθεσις, καθ' ὃ οἱ αὐτοὶ σχηματισμοὶ καὶ ἐπ' ἐνεργείας λαμβάνονται, καὶ ἐπὶ πάθους.

Ὅτι τὸ σίξε, καὶ λίγξε βίος, καὶ ἔκλαγξαν (οἶσται), καὶ κρῖκε δὲ ζυγόν, θέμα οὐκ ἔχουσιν, 25
ἐπειδὴ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς ἐγένοντο.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἡνίκα ὁ ἐνεστώς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων μακροῦ παραλήγεται, τότε ὁ μέλλον διὰ τοῦ ἡ ἐκφέρεται, οἶον, ποιῶ, ποιήσω· ᾠθῶ, ᾠθήσω· ἀθλῶ, ἀθλήσω· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρκῶ, ἀρκέσω, 30
καὶ νεικῶ, νεικέσω. Ὁ ἐνεστώς εἰ βραχείᾳ παραλήγεται, τότε ὁ μέλλον πῇ μὲν τῷ ἡ παραλήγεται, οἶον, φιλῶ, φιλήσω· νοῶ, νοήσω· πῇ δὲ τῷ ε· οἶον, ὀλῶ, ὀλέσω· τελῶ, τελέσω· πῇ δὲ διαφορεῖται· οἶον, φορῶ, φορέσω καὶ φορήσω· πονῶ, πονέσω καὶ πονήσω· καὶ 35
εἰ μὲν σωματικῶς, πονέσω· εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Ἦνίκα ὁ ἐνεστώς τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων
 ἔχει τὸ λ , τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέως τοῦ α ἐκφέρεται·
 οἶον, γελῶ, γελάσω· θλῶ, θλάσω· ἦνίκα δὲ τὸ ρ ἔχει
 ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρε-
 5 ται· οἶον, γηρῶ, γηράσω· πρῶ, πράσω· Ὀμοίως δὲ καὶ
 ὅτε ὁ ἐνεστώς εἰς α καθαρὸν λήγει, ἔχον τὸ ι παρα-
 λῆγον, τότε ὁ μέλλων διὰ καθαρῶ τοῦ α ἐκφέρεται·
 οἶον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· κοπιῶ, κοπιάσω.

Ἰστέον, ὅτι παραληγόμενα τῷ σ , πέντε ἐστί·
 10 βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακκοῶ, ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν
 δύο τῷ η παραλήγονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον,
 βοήσω, γοήσω· τὰ δὲ δύο τὸ α μακρόν· οἶον, ἀκροῶ,
 ἀκροάσω, ἐξ οὗ τὸ ἀκροάσομαι· μακκοῶ, μακκοάσω·
 μακκοῶ δ' ἐστὶ τὸ μωραίνω· τὸ δὲ ἐν διφορεῖται,
 15 οἶον, ἀλοῶ, ἀλοῶς, ἀλόησω καὶ ἀλοάσω. Τὰ δὲ ἔχοντα
 ἐν τῷ ἐνεστώτι σύμφωνον ἄλλο χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ ,
 διὰ τοῦ η ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· οἶον, ξῶ,
 ξήσω· νικῶ, νικήσω· κυβερνῶ, κυβερνήσω· τὸ μέντοι
 πεινῶ καὶ διψῶ, ὅτ' ἂν λέγωμεν πεινᾶσω καὶ δι-
 20 ψάσω, δωρικά γίνονται. Οἱ δὲ μέλλοντες τῆς τρίτης
 συζυγίας πάντες διὰ τοῦ ω ἐκφέρονται, πλὴν τεσσάρων·
 ἀρόσω, ὁμόςσω, ὀνόσω, βόσω· τὸ δὲ ὀνῶ ση-
 μαίνει τὸ μέμφομαι.

Τὸ δὲ ἴσθι, τὸ σημαῖνον τὸ γίνου, ἀπὸ τοῦ
 25 εἰμί γέγονε, οὗ τὸ πληθυντικόν, ἔσμεν, ἀφ' οὗ γίνεταί
 τὸ προστακτικόν, ἔθι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ , ἔσθι· καὶ
 τροπῇ τοῦ ϵ εἰς ι , ἴσθι· καθ' ὃ ἐν τῷ ἔχω πλεονάζει
 τὸ σ , καὶ τρέπεται τὸ ϵ εἰς ι , καὶ γίνεταί ἴσχω. Τὸ
 δὲ ἴσθι, ὃ σημαίνει τὸ γίνωσκε, ἀπὸ τοῦ ἴσθμι γίνεταί,
 30 οὗ τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσμεν·
 καὶ τὸ προστακτικόν, ἴσαθι καὶ ἴσθι· τὸ δὲ ἴσαμεν
 κατὰ συγκοπὴν γίνεταί ἴσμεν· τὸ δὲ ἔμεν, τὸ σημαῖνον
 τὸ ὑπάρχομεν, προσλαμβάνει τὸ σ , καὶ γίνεταί ἔσμεν.

Τίς ἐστὶ ἡ διάλληλος δεῖξις; διάλληλος δεῖξις ἐστὶ,
 35 ἦνίκα τὸ ζητούμενον ἐκ τοῦ ζητουμένου κανονίζεται·
 οἶον, ποῦ μένει Πλάτων; ὅπου μένει Δίων· ὅπου μένει

Πλάτων. Ἰστίον δέ, ὅτι τῶν δειξέων αἱ μὲν εἰσιν οὐσιώδεις, αἱ δὲ ἐπουσιώδεις, ἥγουν τεκμηριώδεις· οὐσιώδεις, ὡς ὅτ' ἂν τόπον μέλανα ἐν οἴκῳ εἶπω στοχαζόμενον, ὅτι ἀπὸ καπνοῦ ἐμελάνθη· εἰκὸς δ' ἦν αὐτὸν μελανθῆναι ἀπὸ μέλανος, ἢ ἀπὸ κάρβωνος (sic). 5

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, καὶ εἰσιν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ ἀπὸ εὐθείας ἐρχόμενα, ἀμετάβατά ἐστιν. Τὰ δὲ εἰσιν μεταβατικά, ὡς τὸ διδάσκω, γράφω, ὑβρίζω. Καὶ τὰ μὲν αὐτοτελῆ καλεῖται κατηγορικά· 10 τὰ δὲ μὴ ὄντα αὐτοτελῆ, ἔλαττον ἢ κατηγορικά· τὰ δὲ ἀπὸ πλαγίας πτώσεως, ὡς τὸ μέλει, καὶ μεταμέλει· καὶ τὸ μὲν αὐτοτελὲς καὶ ἀμετάβατον, ὡς τὸ μεταμέλει, τοῦτο καλεῖται παρασύνβαμα· τὸ δὲ ἀτελὲς καὶ ἀμετάβατον, ἔλαττον ἢ παρασύνβαμα. 15 Ἐπειδὴ πάντα τὰ ῥήματα ἀπὸ εὐθείας προέρχονται, ταῦτα δὲ ὀλίγα εἰσιν· εἰώθαμεν δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ ὀλίγων λέγειν τὸ συνέβην· τούτου χάριν ταῦτα οὕτως ἐκάλεσαν συμβάματα καὶ παρασυνβάματα. Θέλουσι καὶ ἄλλα ῥήματα λέγειν ἀπὸ πλαγίας, 20 ὡς τὸ χρή, δεῖ, λείπει, προσήκει, ἀρμόζει, συμφέρει· χρή ἐμὲ γράφειν· δεῖ, ἐμὲ περιπατεῖν. Ταῦτα δὲ κυρίως ἀπὸ εὐθείας τὴν προέλευσιν ἔχουσιν· ὡς δεικνύται ἐκ τοῦ μέλει· οἶον, μέλει μοι τὸ πρᾶγμα· μέλει μοι τὸ μάθημα τῶν ῥημάτων. Τὰ μὲν ἐστὶ δραστικά 25 ἥγουν ἐνεργητικά, καὶ ἔχουσι μετάβασιν χωροῦσαν εἰς γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν· ἅτινα ἔχουσι παθητικά, γενικῇ συντασσόμενα μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ ἔχοντα πάθους γενικῇ συντάσσονται, οἶον, ἐρῶ σου· πλήσσει γὰρ ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ. 30 Ὅσα κτητικῆς ἐννοίας ἔχονται, γενικῇ συντάσσονται, οἶον, ἄρχω τοῦ οἴκου· βασιλεύω τοῦ λαοῦ· ἡγεμονεύω τοῦ στρατοῦ.

314 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Τὰ κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ συντάσσονται, οἶον, τέμνω
 σοι τὸν τύρον· φέρω σοι τὰ ξύλα.

Τὰ κατὰ ἀντιποίησιν, κυρίως δοτικῇ συντάσσονται·
 οἶον, παλαίω σοι, πολεμῶ σοι, ἀγωνίζομαι σοι, φιλο-
 5 νεικῶ σοι· ἐξ ἴσου γὰρ προέρχεται ἡ ἐνέργεια ἐξ
 ἑκατέρου μέρους.

Τὰ πρὸς αἰσθήσιν λαμβανόμενα, πρὸς ἀκοήν,
 γεῦσιν, ὄσφρησιν, καὶ πρὸς γενικὴν καὶ αἰτιατικὴν·
 οἶον, ἀκούω τῶν λόγων καὶ τοὺς λόγους· ὄσφρα-
 10 νομαι τοῦ μύρου, καὶ τὸν μύρον· γεύομαι τοῦ ἄρτου
 καὶ τὸν ἄρτον. Τὰ μέντοι τῆς ὁράσεως πρὸς μόνην
 αἰτιατικὴν· οἶον, βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὁρῶ, θεῶ-
 μαι. Ἐπειδὴ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ εἰςπομπὴν γί-
 νονται, τουτέστι ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς ταύτας πέμπουσιν
 15 (sic), καὶ οὕτως ἐνεργοῦμεν· ἡ δὲ ὄρασις κατὰ ἐκπομ-
 πήν, ὥς καὶ ὁ Ποιητής,

οὐ δέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς καταδέρ-
 κεται ὅσσε,

οἶον, οὐδαμῶς σοι ὀξέως ἐκ τῆς κεφαλῆς οἱ ὀφθαλμοὶ
 20 βλέπουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα, γενικῇ συντάσσονται·
 οἶον, βασιλεύω σου, ἄρχω σου, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.

Τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων λαμβανόμενα, γενικῇ συντάσ-
 σονται· αἰσθάνομαι σοι, ὄσφραίνομαι σοι, ἄνευ τοῦ
 25 βλέπω σου.

Τὰ κατὰ πάθος ὁμοίως γενικῇ· ἐρῶ σου, καταφρονᾷ
 σου, καταγελῶ σου.

Τὰ περιποίησιν, εἴτε τῶν ἐν λόγῳ, εἴτε τῶν σωματικῶν,
 δοτικῇ· λέγω σοι, ἐξηγοῦμαι σοι, τέμνω σοι, περι-
 30 ποιῶ μέρος τί σοι τοῦ σώματος. Τὸ δὲ τέμνω σε,
 κατ' ἐνέργειαν εἴπομεν τὸ σέ. Τὸν αὐτὸν τρόπον

- ἔχει καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος· φέρω σοι τὸν οἶνον·
 φέρω σοι τὸν παῖδα· τὸ δὲ ὑπηρετῶ σοι, καὶ τὸ
 δουλεύω σοι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, πρὸς δοτικὴν.
 Τὰ ἰσοπαλοῦντα ὁμοίως δοτικῇ· ἀνθίσταμαί σοι, ἐναν-
 τιοῦμαι σοι, φιλονεικῶ σοι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. 5
- Τὰ ἐπὶ ἐγκωμίων ψυχῆς τε καὶ σώματος λαμβανόμενα,
 αἰτιατικῇ συντάσσονται· ὑμνῶ σε, εὐλογῶ σε, δοξάζω
 σε, καὶ πάντα τὰ ὅμοια.
- Τὰ καθ' ὑπόστασιν τῶν ὑποκειμένων αἰτιατικῇ συν-
 τάσσονται· ζητῶ σε, εὐρίσκω σε, καὶ τὰ ὅμοια. 10
- Τὰ ἐν ἐπικρατείᾳ, αἰτιατικῇ· ἔχω σε, κρατῶ σε, φυ-
 λάττω σε, καὶ τὰ ὅμοια.
- Τὰ σεπτικώτεραι φωναί, αἰτιατικῇ· οἶον, σέβομαι σε,
 ἐντρέπομαι σε, αἰσχύνομαι σε, καὶ τὰ ὅμοια.
- Ὅσα ἐπὶ ἀνακρίσεως ἢ ἐρωτήσεως, αἰτιατικῇ· ἐξετάζω 15
 σε, ἀνακρίνω σε, καὶ τὰ ὅμοια.
- Ὅσα ἐπὶ οἴκτου ὁμοίως αἰτιατικῇ· ὀδυνῶ σε, κλαίω σε,
 θρηνῶ σε.
- Τὰ εἰς ἐπίτα . . . λαμβανόμενα, αἰτιατικῇ· τρέμω σε,
 φρίττω σε, φοβοῦμαι σε, καὶ τὰ ὅμοια. 20
- Τὰ παρορμητικὰ πάντα, αἰτιατικῇ· ὀτρύνω σε, ἐρεθίζω
 σε, διδάσκω σε.
- Τὰ ἐπὶ δουλείας λαμβανόμενα, αἰτιατικῇ· τρέβω σε,
 κείρω σε, ἀλείφω σε.
- Τὰ πρὸς αἰσθησιν λαμβανόμενα, γενικῇ συντάσσονται, 25
 ἄνευ τῆς ὁράσεως· ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις κατὰ
 εἰσπομπὴν γίνονται, ὃ ἔστιν ἐκτός· ἡ δὲ ὄρασις κατὰ
 ἐκπομπήν.
- Περὶ τοῦ ἑάν, καὶ ἄν, καὶ ὅταν, ὅτι ταῦτα ὑπο-
 τακτικοῖς μόνοις συντάσσονται. 30
- Ὅτι ὁ μή, ὅτε οὐκ ἔχει τὸν τόπον τοῦ οὐ ἀρνήσεως,
 προστακτικοῖς μόνοις καὶ ὑποτακτικοῖς συντάσσεται.
- Περὶ τοῦ εἰ, ὅτι καθ' αὐτὸ ὄν, οὐχ ὑποτάσσει.
- Ὅτι ὁ ἵνα, καὶ ὅφρα, καὶ ὅπως ὑποτακτικοῖς καὶ
 ἐνκτικοῖς συντάσσονται. 35

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΩΝ.

Στιγμαί εἰσιν ὅκτω κατὰ Νικάνορα· ὑπερτε-
 λεία, τελεία, ὑποτελεία, ἄνω πρώτη, ἄνω
 δευτέρα, ἀνυπόκριτος, ἐνυπόκριτος, καὶ ἡ
 ὑποστιγμή· ὅκτω δὲ καὶ οὐ πλείους, δι' ἣν αἰτίαν
 5 ἔροῦμεν. Τὸ τῆς φωνῆς διανάπανμα, ἡ ἀποστατικὸν ὅλης
 ἐννοίας, καὶ καλεῖται ὑπερτελεία, ὡς τό· ὁ πρὸ ἡμῶν
 πεφιλοσόφηται κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα.
 ἡ ἀποκαταστατικὸν μερικῆς ἐντελοῦς ἐννοίας τὴν λέξιν,
 καὶ ποιεῖ τελείαν, ὡς τό· Χριστὸς γεννᾶται. ἡ
 10 ἀποκαταστατικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς
 δέ, τὴν λέξιν, καὶ ποιεῖ ὑποτελείαν, ὡς τό· Χρι-
 στὸς ἐκ παρθένου. προσυπακούεται γὰρ ἄνωθεν
 τὸ γεννᾶται· ἡ συμπληρωτικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας
 ἐντελοῦς τὴν λέξιν, ἔχει δὲ ἐπαγόμενον σύνδεσμον
 15 μετ' αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τελείας στιγμῆς τυγχάνει·
 καὶ δέχεται τὴν ἄνω πρώτην καλουμένην στιγμὴν·
 οἷον τό, μὴ ὅτι τοῖς δι' ἀγάπην τι πεπονθόσι·
 ἐπιφέρεται γὰρ ὁ εἰ σύνδεσμος. Ἡ συμπληρωτικὸν
 μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς δέ, τὴν λέξιν, καὶ μετὰ
 20 τοῦτο ὡσαύτως ἐπάγεται σύνδεσμός τις, καὶ δέχεται
 τὴν ἄνω δευτέραν, ὡς τό· ἀναστάσεως ἡμέρα·
 τὸ γὰρ ἐστὶν ἔξωθεν ὑπακούεται, καὶ σύνδεσμον ἔχει
 ἐπαγόμενον. Ἡ τὴν ἐννοιαν ἔτι ἐπληρωμένην ἔχει, καὶ
 ὅσον οὐκ ἤδη προκόψουσιν, καὶ διαδεχομένην ὡς ἐπὶ
 25 τὸ πολὺ ἢ τὴν ἐνυπόκριτον, ἢ τὴν ὑποστιγμὴν, καὶ
 καλεῖται ἀνυπόκριτος· ὡς, ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ τοὺς
 βουνοὺς ἐθυσίαις. Ἡ ἥθους τινὸς ἀπομιμητι-
 κὸν σφοδρότατα, ἢ ἄλλου τινός, καὶ καλεῖται ἐνυπό-
 κριτος, ὡς τό· τοῦτο ἐγκαλεῖς θεῷ. Ἡ τὴν
 30 ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας ἐπιστάσαν σημαῖνον, καὶ καλεῖται
 ὑποστιγμή, ὡς τό· ταῦτα ἐπειδὴ μείζονος
 ἔδεῖτο βοηθήματος, μείζονος καὶ τυγχάνει.

www.libtool.com.cn



**ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙ-
ΜΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.**

www.libtool.com.cn

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF CHICAGO
1207 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἰφικρατίδες: κρηπίδες, ἀπὸ Ἰφικράτους, πολλὴν φιλοκαλίαν περὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπιδεδειγμένον.

Σαπέρδης: ἢ αἱ ἀφύαι καλάμοις διειρημέναι καὶ τεταριχευμέναι· ἢ τὰ θεία τεμάχη, ἃ γόνδην Παφλαγόνες φασὶν· αἱ πέρ και εἶδος ληθύος καὶ αὐτὸ τετα- 5 ριχευμένον· καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρδης τὰ ἀπὸ τῶν ἀφύων νῦν ταρίχη σημαίνειν· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχευμένον ληθύος. τὸν γὰρ κορακῖνον ληθὺν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ φασιν.

Τυρὸν ἐκ Γυθίου: Γύθιον τόπος παραθαλάσ- 10 σιος τῆς Λακωνικῆς.

Δάπις, δάπιδος: τὴν τάπητα λέγει.

Ἐπέκρεκον: ἀντὶ τοῦ, τὰς χορδὰς διεψηλάφων ἀναβαλλομένη τὴν Λύδιον· ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων, καὶ πότῃ προσφορωτάτη. 15

Αὐθέκαστον: τὸ ἀπροβούλευτόν φησι. τοιαῦτα γὰρ τὰ τάχα ὥς ἐπίπαν, καὶ σύντομα, ἃ βούλεται σημαίνειν τὸ αὐθέκαστον. σημαίνει γὰρ αὐθέκαστος τὸν τε ἀπλοῦν, καὶ ἄδολον, καὶ ἀληθευτικόν, καὶ τὸν ἔτοιμον πρὸς ἅπαν, καὶ τὸν ταχύν, καὶ σύντομόν, καὶ 20 αὐτόματον.

Αὐθέκαστος: ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀληθευτικοῦ τὸν τρόπον, καὶ μὴ τινα διπλόην ἔχοντος, ἀλλ' ὅλον αὐτὸ ἐκάστου ὑπάρχοντος,

οἶονεῖ μὴδὲν ἐπισυρομένον ἀλλότριον. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Πρόξενος, καὶ ἰδιόξενος, καὶ ἀστόξενος:
 Πρόξενος μὲν ὁ φανερώς πόλεως τινὸς τισὶ πολλ-
 5 ταις κατὰ τρόπον ξένος· ἰδιόξενος δέ, ὁ ἰδίως ἐν
 ξένος· ἀστόξενος δέ, ὁ κοινῇ πᾶσιν τοῖς ἐκ τῆς πό-
 λεως ξένος, ὅποιοι ποτ' αὖ ὦσιν τὸ ἥθος· οἱ μέντοι
 νεώτεροι τῶν δητόρων προξένους καλοῦσιν τοὺς παραι-
 10 τλους τινὸς πρᾶξεώς τισιν γινόμενους. καὶ ἴσως ἀπὸ
 τοῦ καὶ τοὺς προξένους σπουδάξουσιν τοῖς, ὧν εἰσι πρό-
 ξενοι, τὰ παραίτια τῶν καταδυμιῶν ἐκπορίζουσιν, ἐπὶ
 τὸ ῥᾶστον προάγοντες· εἰ δὲ ἐπὶ τῶν χειρόνων παραι-
 ληπτὰ τοῦτο, καταχρησαμένων οὕτω λοφτῶν τῶν μὴ
 κερκιμένως τῇ κρίσει προσεχόντων. Ἕτεροι δὲ προ-
 15 ξένους μὲν φασὶ τοὺς κατὰ δόγμα πολιτικὰς προ-
 στατάς ὄλων πόλεων γινόμενους· ἰδιοξένους δέ, τοὺς
 ἐκ πλείονος χρόνου ἢ πατέρων διὰ παραδοχῆς τηροῦν-
 τας ὁμόνοιαν, καὶ πολὺ ταῖς πατρίσιν ἀπέχουσιν. οἶον
 φαίνονται καὶ σφραγίδας ἀλλήλοις δεικνύντες, καὶ σύμ-
 20 βολὰ τινα ποιούμενοι, ἵνα οὕς αὖν πέμπωσιν ἀγνωστας,
 οἶον υἱοὺς ἢ οἰκείους προσδέχωνται ἄτεροι διὰ τὰ σύμ-
 βολα. Φασὶ δὲ καὶ δορυξένους οὗτοι τοὺς κατὰ πό-
 λεμον ἀλλήλους φιλοποιησαμένους, ὡς Διομήδης Γλαῦ-
 κον· ξένους δὲ ἀπλῶς, τοὺς ἐξ ἑτέρας πόλεως παρε-
 25 πιδημοῦντας, ἔάν τε ἀγνώτες ὦσιν, ἔάν τε ἐγνωσμένοι·
 τοὺς δὲ ἰδίως ξένους τινὸς, οὕς ἐν οἰκίᾳ τις ὑποδέ-
 ξαιτο καὶ συμπράξειέ τι τῶν χρησίμων, ἢ μηνύσειε τῶν
 ἀπορομένων. πρόξενος δέ, ὁ ὅλης πόλεως ξένος.
 ἰδιόξενος δέ, ὁ ἰδίᾳ καθ' αὐτὸν ξένος ὢν.

30 Ὅτι ἕτερον κῶνωψ τῆς ἐμπίδος· καίτοι Ἀρι-
 στοφάνης ὁ Κωμικός φασὶ ταυτὸν κῶνωπας καὶ ἐμ-
 πίδας.

Ὅτι τὸ περ αἰνεῖν καὶ τὸν συλλογισμόν τέλειον
 εἶναι, ἔχοντα συμπέρασμα, καὶ τὸ αἰσχροῦς τινα κατα-
 35 τὰ ἀφροδίσια ἐνεργεῖσθαι.

Ὅτι ἐμάστιζον ἑαυτοὺς οἱ Λάκωνες τελουμένοι.

Δρωπακισθῆναι ἀξίωσον: ἀντὶ τοῦ, τῆς αὐ-
τῆς αὐτὸν ἀξίωσον ἀτιμίας, ἧς καὶ αὐτός σοι νῦν ἐπι-
μέμφεται. ταῦτόν γάρ τὸ πιττοῦσθαι τῷ δρωπακί-
ζεσθαι· ἔστι δὲ ἄμφω, τοῦ τὰς τρίχας τοῦ παντός σώ- 5
ματος μαδᾶν χρίσματι.

Ὅτι Κυναίγειρος Ἀθηναῖος ὢν, ἐν τῇ πρὸς
Πέρσας ναυμαχίᾳ πελέκει πρὸς Πέρσου τὴν χεῖρα
ἀποκοπείς.

Ὅτι Ἐλέου βωμός ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, πρὸς 10
ὃν οἱ καταφεύγοντες ἐσώζοντο.

Ὅτι Ἀρσακίδας τοὺς Περσῶν βασιλεῖς ἐκάλουν,
ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιτάτου τὰς γονὰς ἔλκοντας.

Ὅτι γραφὰς καὶ τὰς ζωγραφίας ἐκάλουν.

Ὅτι αἱ Γοργόναι κάλλει καὶ εὐμορφίᾳ ἐξ- 15
στῶσαι οἷονεὶ ἀπελίδουν τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅτι ἀντίθυρος ὡς ἀπὸ τῆς ἀντίθυρ εὐθείας
ἐκλίδη.

Ὅτι ὁ Ῥοδίων Κολοσσὸς ἐξήκοντα ἦν τὸ ἀνά-
στημα πηχέων. 20

Ὅτι πυρεκβολίτης λίθος λέγεται.

Ὅτι οὐ μόνον ἰγνύα ἡ εὐθεία εὖρηται, ἀλλὰ καὶ
ἰγνύς· ἀφ' οὗ εἴρηται· ἢ ταῖς ἰγνύσιν.

Ὅτι τὸ γινώσκω γενικῇ συντάσσεται· οἷον κα-
ταγινώσκω σου τῆς φλυαρίας. οἱ δὲ Ἀττικοὶ πρὸς αἰ- 25
τιατικὴν.

Ἐπινῶς: σημαίνει ἀντὶ τοῦ ἐφελευστικῶς, ὁρμη-
τικῶς. ἐπεὶ τὸ ἐπινάζει τὸ ἐφέλκεται σημαίνει.

Ὅτι ὕσπληξ οὐχ ὁ τόπος μόνον λέγεται, ἀλλὰ
καὶ ὁ σιδηροῦς ὀχεύς, ὃν νῦν λάγευάν φασιν. 30

Ὅτι ἐχθρὸς ἦν αἰὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. δι'
ὃ σὺν αὐτῷ πρεσβευτῆς πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει,
φησί, ἐπὶ τῶν ὀρέων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἐχθραν ἀπο-

λείπωμεν· ἂν γὰρ δοκῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ἀνα-
ληψόμεθα. www.libtool.com.cn

“Οτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ
μιάς τραπέξης τοῖς ἀνδράσι συνειστίων, καὶ ἀντιπρος-
5 ὥπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ οὐ σεμνόν.

“Οτι ἄνακας τοὺς Διοσκούρους ἔλεγον καὶ ἀνά-
κειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν.

“Οτι τὸ ὅτι, ἐν τισιν εὐρισκόμενον, οὐκ αἰτιολογι-
κὸς σύνδεσμός ἐστι, ἀλλὰ ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ,
10 τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῶ ἔδει.

Προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου: σκό-
πει τὴν σύνταξιν· ὃ νῦν ἀγροικικῶς φασιν, εἰς τὴν
πρεσβείαν τοῦδε, ἢ τὴν ὑγείαν· δεῖ γὰρ λέγειν, προ-
πίνω σοι Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
15 ὁμοίως.

Ἀνάκειον: ἱερὸν τῶν Διοσκούρων· οὕτως δὲ λέ-
γεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως. ὅσα ἀπὸ κτητικῶν
συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικὴν ἔχόντων τὴν εἰ δίφθογγον,
καὶ ἐκείνων προπαροξυτόνως· οἷον Ἡράκειον, καὶ
20 Μανσώλειον ἔργον.

“Οτι οἱ βάρβαροι πατριώτης λέγουσι, ἀντὶ τοῦ
πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσιν. Πλά-
των δὲ καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς Νόμοις τὸ πατριώτης
ἐχρήσατο· δεῖ δὲ λέγεσθαι ὁμοεθνῆς, ὁμόγλωσσος,
25 ὁμόνομος.

“Οτι τὸ μεῖραξ οὗ φασιν ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι,
ἀλλ’ ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον
λέγεται.

“Οτι τὸ δεδίττομαι ἐνέργειαν, οὐ πάθος ση-
30 μαίνει.

Ἐξορμῶ: ἐνέργειαν σημαίνει, οὐκ αὐτοπάθειαν.

“Οτι τὸ συνετάξατο ἐπὶ στρατοπέδου διαθέσεως
λέγεται.

Περιέστην αὐτόν: ὑπηγαγόμεν γὰρ ἔδει εἰ-

πεῖν, ἢ μετῆλθον αὐτόν· τὸ γὰρ περιέστην ἐπὶ τοῦ κύκλῳ λέγεται <http://www.libertarian.cn>

Συνεκρίνεται αὐτῷ: συνεδικάζετο δὲ λέγε, ἢ ἡμφισβήτει, ἀλλ' οὐ συνεκρίνεται· τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι ἐπὶ τοῦ πυκνοῦσθαι ἢ δοκίμη χρῆσις τῶν 5 Ἑλλήνων οἶδεν.

Ὅτι ἐμίχθη ἀνὴρ γυναικί φαμεν, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί.

Ὅτι τὸ κείρεσθαι ἐπὶ τοῦ κοσμίως· τὸ δὲ καρεῖναι ἐπὶ τοῦ ἀτίμως καὶ μετὰ ὕβρεως. 10

Ζυγομαχεῖν: ἐπὶ τῶν φιλῶς διαλεγομένων ἐρεσχηλεῖν λέγεται ἢ ἀμφισβητεῖν ἢ φιλονεικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι.

Ὅτι τὸ βασανίξεσθαι ἐπὶ τῆς δοκιμασίας λέγε- 15 ται, καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων.

Ὅτι τεθνήξεται λέγεται ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου, ἀλλ' οὐ τεθνήξῃ ἐπὶ δευτέρου.

Ὅτι τὸ στοχάζομαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦν τάττεται τὴν βολήν, ἢ τοῦ τεκμαίρεσθαι. 20

Ὅτι χρῆσθαι λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐ χρᾶσθαι.

Ἐκτοτε: ἐξ ὅτου γὰρ τὸ δόκιμον.

Ὅτι τὸ ἀντιλαμβάνομαι Ἀτικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσιν, καὶ μάλιστα ὁ Πλάτων. 25

Ὅτι τὸ φακὸς ἐπὶ ἐνὸς εἴρεται καὶ ὤμου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐψητοῦ, φακὴ λέγεται.

Ὅτι τὸ ἀνέωγε βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως· ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο· χρῆται γὰρ μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν 30 Φαίδωνι, ἀνεώγετο, λέγων, ἢ θύρα οὐ πάνυ πρῶτ.

Ὅτι χρᾶ μὲν ὁ Ἀπόλλων· μαντεύεται δὲ ὁ προσιών.

Ὅτι ἐπὶ γυναικὸς μνηστεύεσθαι, ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς 35

τὸ μνᾶσθαι λέγεται· μνᾶται γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνη-
στεύεται δὲ γυνή.

"Οτι ἀπολείπει γυνή τὸν ἄνδρα λέγεται· ἀνὴρ
δὲ γυναῖκα οὐ· ἀλλ' ἐκβάλλει.

5. "Οτι κόπτεται μὲν τὴν θύραν ὁ ἔξω τις ἐστώς·
ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω.

"Οτι τρεῖς εἰσιν αἱ Μοῖραι· Κλωθῶ, Λάχεσις καὶ
Ἄτροπος.

Παρακεκροῦσθαι· οὕτως φασὶν ἰδίως τὸ τὴν
10 ὀδόνην τῇ κεφαλῇ συμβάλλειν οἱ Ἀθηναῖοι.

Χοαί, εἰσὶ τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς ἀποθανούσιν με-
λίκρατον.

"Οτι ἀποβάθρα καλεῖται ὁ τῆς νεῶς τόπος, δι'
οὗ ἐπὶ τὴν γῆν ἐξερχόμεθα, ἢ εἰσερχόμεθα.

15 "Οτι Γλυκερίον ὑποκοριστικῶς εἴρηται, ἀντὶ τῆς
Γλυκερίας, Ἀθηναίων δὲ ἔθει. αὐτοὶ γὰρ τὰ θηλυκὰ
ὀνόματα οὕτως ὑποκορίζονται, τὴν Εὐφημίαν λέγοντες
Εὐφήμιον. καὶ τὴν Εὐπραξίαν, Εὐπράξιον.

* "Οτι τὰ κατ' ἑλλειψιν γινόμενα τῶν διηγήσεων,
20 οἷον τὸ ἀνακόπτειν τὸν λόγον πρὶν πέρας ἐπιθῆναι
τῷ πράγματι, δραματικά εἰσιν, ἥγουν μὴ συντελεῖν
ἑᾶσθαι τὸν λόγον, ἀλλ' ὑποτέμνεσθαι, ἐνδεοῦς ὄντος,
ὥς ἐν τῷ βίῳ πολλὰ εἴωθε λέγεσθαι, ὑπὸ μαιζόνων
καλυομένου τοῦ λόγου, ὧν εἰ λαβολίμην.

25 Ἐπισπάσας τὴν θύραν· ἐπισύρας, ἀσφαλισά-
μενος.

Ἐσπόδει· ὑβριστικῶς ἠφροδισίαζεν.

Προσπατάλευσεν· εἰς πάσσαλον ἔθησεν, ἀν-
τὶ τοῦ ἀνεσταύρωσεν.

30 Καινοπραγίαις τοῦτα· οὐκ εἶδα γὰρ ὅπως, δέον
εἰπεῖν· ὁ δὲ, οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως, εἴρηκεν.

Προστετηκυῖα· προστακεῖσα, ἐπιμυθητικῶς
ἔχουσα.

Οὐ συνοικίαν· τὰ νῦν ἐνοικιακὰ λεγόμενα.

35 Ἐξενετιάζων· ἀντὶ τοῦ τῆναι τὸν τράχηλον,

καὶ τοὺς ἰδίους ὧμους περισκοπούμενος. ὃ ἐστὶ, γαν-
ριῶν καὶ ὑπερφηανῶς πατῶν καὶ τὸ στηθος προβαλλό-
μενος ἄμα.

Ὅτι Λακωνικὴ κόχλος τῶν ἄλλων εὐδοκιμα-
τέρα. ἢ ὅτι ἐκεῖ εὐρεται πρῶτον τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 5

Ὅτι Τι-σιφόνη ἐστὶ μιὰ τῶν Ἐρινύων· Ἐρινύας
δὲ λέγουσι θεάς τινας ἐπιστρεμμένας κολάζειν τοὺς
πλημμελοῦντας κατὰ τὸν βίον.

Ὅτι στιγματίας καλοῦσι τοὺς οἰκέτας, τοὺς
ἐστιζομένους, ὡς ἀχρησίμους. 10

Ὅτι Πῶλος καὶ Ἀριστόδημος ὑποκριταὶ περιφα-
νεῖς· ὑπεκρίνοντο οὖν ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ ταῖς κω-
μωδίαις καὶ θεοῦς.

Ὅτι ἡ μὲν Βετιδὶς, Θεακεία θεός· ὁ δὲ Ἄννουβις,
Αἰγύπτιος· ὁ Μίδρας, Περσικός· ὁ Μήν, Φρύγιος. 15

Ὅτι τὸν Ἄττιν Φρύγες σέβονται τὸν αὐτὸν ὄντα
τῷ Ἀθηνύτῳ· φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ δηλυδρίαν ὑπὸ Πέας
τῆς τῶν θεῶν ἀποκοπέντα μητρός· ἐφ' ᾧ τε ἐρώμε-
νον αὐτῆς ὑπᾶρξαι· ἔνιοι δὲ καὶ γνήσιον αὐτῆς υἱὸν
ὄντα τοῦτο δι' ἐκείνην παθεῖν αὐτὸν φασί· τοῦτῳ οἱ 20
ἱερατικῶς λειτουργοῦντες ἐκτεμνόμενοι πρότερον τὰ γεν-
νητικά ἄρδρα ἀνείθιντο οὕτως· διὰ ταῦτα καὶ νῦν
παίζεται τοῦτῳ κατὰ πάντων εὐνοούχων ὡς τῷ Ἄττιδι
ἐπιτηδεῖων ἀνακείσθαι· ἁρμοδιώτερον δέ, εἰ κιναιδεύ-
οιντο· καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς Ἄττις τοιοῦτος ἐκ' ἀμφοτέρων 25
τῶ μύσει ἐξεταζόμενος.

Ὅτι κόλλοπες οἱ κόλλαβοι· εἰδὼ δὲ οἱ πασσα-
λίσκοι, οἷς ἀποτείνονται αἱ νεύρα.

Ὅτι Πινυὲ λέγεται ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων,
παρὰ τὸ πεπυκνωθῆαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ. 30

Ὅτι μικρολογία λέγεται ἡ κνιπότης.

Ἐπίτριπτος· ὁ ἄξιος τοῦ ἐπιτριβῆναι, τούτι ἐστὶ
πληγῇ.

Ὅτι δύο ἦσαν Κεραιεῖκοι παρὰ Ἀθηναίους· ὁ
μὲν ἐν τῇ πόλει· ὁ δὲ ἔξω τῆς πόλεως. 35

"Οτι νόμος ἦν παρὰ Ἀθηναίους, πρῶτους λέγειν τοὺς ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας, καὶ μετ' αὐτὸν τοὺς λοιπούς· οὐκ ἔξην δὲ δημογορῆσαι, οὔτε τοῖς ἀτίμοις, οὔτε τοῖς ξένοις, οὔτε τοῖς μὴ καταλαβοῦσιν δτὴν ἔννομον ἡλικίαν.

"Οτι πάντες οἱ πολῖται παρὰ Ἀθηναίους ἐν γραμματεῖῳ ἐγράφοντο· εἴ τις οὖν μὴ ὦν πολίτης ἐνεγράφη, παρ' ἐγγράφος ἔκαλεῖτο.

"Οτι Φάλαρις ὁ Ἀκραγαντίνος, οὗτος χαλεπωτά-
10 τας ἐπενόει κολάσεις.

"Οτι Βούσιρις ὁ Αἰγύπτιος οὕτως ὠμὸς ἦν, ὥς καὶ ἀνθρώπους ἐσθλίν.

"Οτι Διομήδης ὁ Θρᾷξ, ἀνθρωποφάγους ἵππους εἶχεν, καὶ οὖς ἐκράτει, ἔβαλεν αὐτοῖς, καὶ κατεσθλόν-
15 το ὑπ' αὐτῶν.

"Οτι Σκείρων ὁ ληστής ἠνάγκαζε τοὺς παριόν-
τας πλύνειν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς θαλάσσης καθημένους,
καὶ λακτίζων εἰς θάλασσαν ἑρδύπτεν, καὶ ἡ χελώνη
δεχομένη κατέσθιεν.

20 "Οτι Πιτυοκάμπτης ληστής καὶ οὗτος ὦν,
ἐκαμπτεν πῖτυν καὶ ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας κρα-
τεῖν· οἱ δ' ἀντεριζόμενοι ἀπώλοντο.

"Οτι Λιτυέριτης σπείρων ἠνάγκαζε τοὺς παριόν-
τας θερίζειν τοῦ θέρους ἐνισταμένου· εἰ δὲ ἀντέτει-
25 νέν τις, ἐκτείνεν αὐτούς· Ἡρακλῆς δὲ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

"Οτι Κερκυὼν ἄδικος ἦν τᾶλλα εἰς τοὺς ξένους,
καὶ παλαῖν τὸν οὐ βουλόμενον διέφθειρεν· καὶ ὁ τό-
πος παλαίστρα ἔκαλεῖτο, ἐν ᾧ ᾤκει, πλησίον Ἐλευ-
θερῶν. διέφθειρε δὲ πάντας τοὺς καταστάντας αὐτῷ
30 εἰς πάλην, πλὴν Θησεύς. Θησεὺς δὲ κατεπάλαισεν αὐ-
τὸν σοφία πλέον. παλαιστικὸς γὰρ εὐρέθη Θησεὺς,
μεγέθει πρῶτον καὶ ῥώμῃ χρώμενος εἰς τὰς πάλας.

"Οτι Ἐχετος τῆς Ἡπείρου βασιλεὺς τιμωρητικώ-
τατος ἦν.

Ὅτι Πῖσα πόλις τῆς Ἡλιακῆς μοίρας Πελοποννήσου· καθ' ἣν καὶ ἀγῶν ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια.

Ὅτι ἡ μνᾶ ἐξ δραχμᾶς ἔχει· ἡ μνᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμᾶς ρ', ὥς φησι Πολυδεύκης. ἡ μέντοι δραχμὴ εἶχεν ὀβολοὺς ἕξ, ὅθεν καὶ ἐπωβολία τὸ ἕκτον 5 τοῦ τιμήματος.

Ὅτι Γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας, οὕτως μέχρι νῦν λεγομένη· καὶ Ὁρεὸς πόλις Εὐβοίας, οὗτοι οἱ πολῖται Ὁρεῖται λέγονται.

Ὅτι βατταρίζειν τὸ ἐν τῇ συνήθειᾳ λεγόμενον 10 βερβερίζειν.

Ὅτι ποικίλη στοὰ λέγεται, δι' ὅτι τὰ κατὰ Μαραθῶνα γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐνεγέγραπτο· καὶ ἐν Μαραθῶνι δὲ Ἀθηναῖοι Πέρσας ἐνίκησαν· Κυναλγειρος δὲ εἰς τῶν ἀριστευσάντων ἐν Μαραθῶνι κατὰ Περσῶν 15 ἦν· ὁ δὲ Μιλτιάδης στρατηγὸς τότε τῶν Ἀθηναίων ἦν.

Ὅτι ἀκάτιον, οἱ μὲν τοὺς μεγάλους καὶ μέσους καλοῦσιν ἰστούς· εἰσὶν δ' οἱ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα καράβια, ἀκάτια [φασίν], οἷς ἡ κεφαλὰ ἀνέλκεται. 20

Ὅτι φρυγάνων φακέλους οἱ Φρύγες συννήσαντες, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῷ ὄγκῳ ἀκινάκην ἰδρύσαντες σιδήρεον, θυσίας ἐπετείλους προσάγουσι προβάτων καὶ ἵππων, νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἄρεως τὸ ἄγαλμα.

Ὅτι ἐν τῇ Σκυθίᾳ τοὺς κρατουμένους ξένους 25 ἔθνον τῇ Ἀρτέμιδι.

Ὅτι τὸ κατὰ ῥοῦν φέρεται, ἐπὶ τῶν εὐπλοοντων τάττεται, ὅτε πρὸς ῥεῦμα φερόμενοι τὸν ἴδιον πλοῦν ἀνύουσιν· διότι δὲ ἀπὸ τοῦ πλοῦ τὸ παράδειγμα, χρῶνται τούτῳ ἐπὶ ἐτέρων πραγμάτων. 30

Ὅτι ἀλεξίκακος, ὁ ἀποδιώκων τὰ κακά.

Ἱστοροῦσιν Ὅμηρον, οἱ μὲν ἀπὸ γενεᾶς τυφλόν, καὶ τὸ σύμπτωμα ὄνομα τούτῳ γενέσθαι, ὁ μὴ ρους καλούντων Δωριέων τοὺς τυφλοὺς. Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὅμηρου γράφων βίον οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλόν 35

αὐτὸν ἱστορεῖ, ἀλλὰ πολλὴν ἀλώμενον γῆν ἱστορίας χάριν, γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν· καὶ νοσήσαντα χυλεπῶς ὑπὸ τῆς νοσίου τῆς ὀφιν ἀποβαλεῖν. * οἱ δὲ Βαβυλώνιοι λέγουσιν αὐτὸν καὶ ὀμηρεύσαντα, ἤγουν
 5 πρεβεύσαντα πρὸς Ἀθηναίους, οὕτως κληθεῖναι.

Ὅτι στοιχεῖον λέγουσι καὶ τὴν τοῦ ἡλίου σκιάν. εἰσθῆαι γὰρ ὀρίζειν, ἥνικα τυχὸν ἡ σκιά γένηται πεντάπους συλλεθεῖν. οὕτως δὲ εἰσθῆσαν οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν ἡλίον, ἢ τὴν σκιάν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

10 Ὅτι Τσρινον· ἐστὶν ἄνθρωπος ὑακύνθῳ βαθυτέρον· ἴσως δὲ τὰ ἀπὸ χοιρέων αἱμάτων βαπτόμενα.

Ὅτι ὁ Καινεὺς πρότερον, ὡς φασιν, γυνὴ ἦν, καὶ ἡράσθη ταύτης ὁ Ποσειδῶν· ἢ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγίνεσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόση αὐτῇ πρότερον ποιή-
 15 σειν, ὃ βούλεται· ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν· ὅτι ἄνδρα με ποιήσον· ὁ δὲ διὰ τὸν ὄρκον ποιήσας, οὐκ ἡδυνήθη συγγενέσθαι.

Ὅτι ὁ Τειρεσίας, ὡς λέγουσιν, εἶδεν τὴν Ἀθήνην λουομένην· καὶ κείνη ὀργισθεῖσα, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς
 20 γυναῖκα.

Ὅτι ἡμφισβήτησαν ἀλλήλοις ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, τίς τῆς λαγνείας μᾶλλον ὀρέγεται, ἀνὴρ ἢ γυνή· καὶ ἔλαβον δικαστὴν Τειρεσίαν, ὡς ἔμπειρον ὄντα τῶν
 δύο. ὁ δὲ ἔφη, ὡς ἐννεαπλάσιον ἢ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς
 25 ὀρέγεται· καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα, ἐτύφλωσεν αὐτόν.

Διαπυκτεύων· ἀντὶ τοῦ διασκοπούμενος καὶ ἐξακριβῶν· ἐπεὶ δὲ οἱ πύκται περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν πρὸς τὸν ἀνταγωνιστὴν βολὴν καίριον ποιῆσαι, ἀλλὰ μὴ μάτην, μὴ δὲ πρὸς ἄερα δέρειν τὴν πυγμὴν
 30 πέμψαντα.

Ὅτι μαινίδας εἰδὸς τι ἀλίστου ἔλεγον· οἱ δὲ τὸν Πόντον οἰκοῦντες τὸν κορακῖνον ἰχθύν.

Ἄκαμῃ· ἀκατασκευαστον, ἀπεριποίητον, ἀκατέργαστον.

Παραθῶμεν πρὸς ἑλαττον: ἀντὶ τοῦ ἐξετά-
 ζοιμεν, συγκρίνοιμεν, παραβάλλοιμεν.

Ἐξ καὶ δέκα· τὸ ξ Ἀττικῶς ἐφωλάχθη· αὐτοὶ
 γὰρ ἐπὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν συνθέσεως τὰ τέλη φυλάτ-
 τουσι τῶν ἀπλῶν.

5

Ὅτι δορυφορήματα καλεῖται παρὰ τοῖς παλαι-
 οῖς Κωμικοῖς τὰ κωφὰ πρόσωπα· ἃ συνεξέρχεται μὲν
 τοῖς κωμωδοῦσι· αὐτὰ δὲ οὐδὲν διαλέγεται, καθάπερ
 οἱ δοῦλοι.

Ὅτι ἡμφισβήτητον ἀλλήλοις Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀρ-10
 γεῖοι, καὶ ἔδοξεν ὡς τετρακοσίους ἀφ' ἑκατέρου πλευ-
 ροῦ μάχεσθαι, καὶ τοῦ νικῶντος εἶναι τὴν χώραν· μα-
 χομένων δὲ αὐτῶν, πλὴν τριῶν πάντες ἀπώλοντο, δύο
 Ἀργείων, καὶ ἑνὸς Λακεδαιμονίων· εἶτα δοξάντων Ἀρ-
 γείων νενικηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεχωρηκότων, ὁ 15
 Λακεδαιμόνιος ἐπὶ χώρας μέλας, τὸ νενικηκέναι ἐκρίθη,
 Ἀργείων, ὡς φυγόντων, κατακριθέντων.

Ὅτι σύρφαξ ὑποκόριστικόν ἐστι τοῦ συρφετοῦ.

Ὅτι τὸ Παγγαῖον ὄρος περὶ Φιλίππους ἐστὶ τῆς
 Μακεδονίας, χρυσοῦ μέταλλον ἔχον.

20

Διάσια, ἐορτὴ ἦν Ἀθηναίων, ἣν ἐτέλουν μετὰ
 τινος στυγνότητος, θύοντες ἐν αὐτῇ Διὶ Μειλιχίῳ· τὸ
 δὲ Ὀλύμπιον ἐν Ἀθήναις· διὰ μεγαλονομίαν ἀποφούν-
 των Ἀθηναίων χρημάτων εἰς τὴν κατασκευὴν, πλείον
 τῶν ἑτῶν παρέκτεινεν κτιζόμενον, ὡς καὶ ὁ ἐν Κυ-25
 ξίῳ νεῶς· καὶ οὐκ ἂν συνετελέσθησαν ἄμφω, εἰ μὴ
 Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων δημοσίοις ἀναλώ-
 μασι συναντελάβετο ἔργων.

Οἱ δὲ ἐδίστασαν· ἀντὶ τοῦ, τινές· τὸ γὰρ οἱ
 δέ, οὕτως σημαίνει.

30

Ὅτι θερμουργός, ὁ παρὰ κινημένος καὶ πάν-
 τολμος.

Ὅτι ὁ Ἐπιμενίδης Κρῆς ἦν χρησμολόγος· οὐ καὶ
 τό· Κρῆτες ἀεὶ ψεύσται, λόγιον. λέγουσι καὶ ξ

ἐτη ὑπνώσαντα, οὕτω μετὰ ταῦτα ἀναστῆναι, παραλ-
λάττοντα καὶ κεκινημένον τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς χρη-
σμολογίαν τὸ ἐντενθεῖν ἀπιδεῖν.

Ὅτι δίκρανα πτύα εἰσὶ τινα οὐ συνεχῇ, ἀλλὰ
5 διηρημένα, οἷς ἐφάπτονται τοῦ σωροῦ ἢ καὶ κατὰ δύο,
ἢ καὶ κατὰ τρία· τούτοις δὲ καὶ λιμνώσιν ἐν τοῖς
ἄλωσιν.

Ἀποδράσεσθαι παρ' αὐτῶν: ἀντὶ τοῦ, ἐξ
αὐτῶν.

10 Τῇ Θεσμοφόρῳ: τῇ Ἑστίᾳ· ἐπαρθενεύοντο γὰρ
αἱ ἱέρειαι αὐτῆς πανταχοῦ.

Οτι ἐπὶ ταῖς ἐσχατιαῖς καὶ τοῖς ἐρημοτέροις τῶν
χωρίων εἰώθεσαν Ἕλληνες τὸν Πᾶνα ἰδρύνεσθαι.

Ὅτι ἰδρυντο παρ' Ἀθηναίοις Ἑλέου βωμός,
15 ἐπὶ συμπάθειαν αὐτοῦς καὶ φιλανθρωπίαν καλῶν.

Κατέαγα τοῦ κρανίου· καὶ τοῦτο Ἀττικόν·
αὐτοὶ γὰρ αἱ ἐπὶ μέρους εἰώθασι λέγειν. ἔφαγον τοῦ
ἄρου· ἐπὶ τοῦ οἴνου· οὕτως οὖν κατέαγον τοῦ
κρανίου.

Ὅτι ὁ ὀπισθόδομος ἱερὸν, τὸ ὀπισθεν τοῦ
20 ἀδύτου οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ καὶ τὰ δημόσια ἀπέκειτο
χρήματα.

Μυττωτόν: τρίμμα ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν συν-
τεθειμένον ἐκάλουν, καὶ τι ὑπότριμμα διὰ σκοροδίων,
ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν κρε-
25 ῶν ἐν τῷ ζωμῷ γλοιὸν καλεῖν, ὃς τοῦ ζωμοῦ ἐκλελοι-
πότης ἐν τῷ τρυβλίῳ περικάθηται.

Ὅτι κόνδυλος λέγεται ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ γρόνθος.

Συντριβέντες τῶν κρανίων. Ἀττικὴ ἡ σύν-
ταξις· τὸ δὲ κοινόν, συντριβέντες τὰ κρανία. τὰ γὰρ πρὸς
30 πῖσιν ἢ δρᾶσιν αἰτιατικῇ συντάσσονται· ἐπαθὸν τὴν
ψυχὴν, συνέτριψα τὴν λήκυνθον· οὕτως οὖν καὶ
τοῦτο πρὸς αἰτιατικὴν ἔδει ἀποδοθῆναι· ἀλλ' ἐπειδὴ
φιλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὸ ἐπὶ μέρους λέγειν, ὡς τὸ ἔφα-

γον τοῦ ἄρτου, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, οὕτως
κάνταυθά φησι συντριβέντες τῶν κρανίων.

Ὅτι Μίλωνά φησι Πυθαγόρειον ὄντα, καθῆσθαι
μετὰ τῶν ὁμιλητῶν ἐν οἰκίᾳ, ἧς ὑποσάθρου τινὸς τῶν
στύλων ὄντος, ὑποβάντα τὸ πεπονηκὸς τῆς οἰκίας 5
τὸν στύλον πρότερον παρῳσάμενον, ἐκείνους τε σῶ-
σαι καὶ ἑαυτὸν ἀκέραιον ὑπεξαγαγεῖν. Ἔστι δὲ καὶ
τοῦτο, ὃ δὴ καὶ τοῦ ξῆν αὐτὸν ἀπήλλαξεν, ὥς βαδί-
ξοι ποτὲ παρ' ὕλην τινὰ οὗτος, καὶ παραβαλὴ μὲν τὴν
ὁδὸν ἐπιπολύ, παρατύχοι δὲ κόρῳ μεγάλῳ κατεσφη- 10
νωμένῳ· ὃν βιαζόμενος πρὸς τὴν διάστασιν τοὺς σφη-
νας μὲν καταπесεῖν, αὐτὸν δὲ περισχεδέντα τῇ συμ-
πτῶσει τῶν μερῶν ἀφύκτω πάγῃ, θηρίων ὑπάρξαι
θόλῃν.

Ὅτι περὶ Κρότωνα τῆς Ἰταλίας συνεστήσατο Πυ- 15
θαγόρας τὸ ἑαυτοῦ παιδευτήριον· ἐν ᾧ τριακόσιοι τὸ
πρῶτον οἱ οὕτως ἀρόμενοι Πυθαγορικῶς· ἔνησαν δὲ
καὶ γυναῖκες ἄκρως ἐξακουῖσαι τὴν αἴρεσιν, ὧν δὲ
Θεανῶ ἦν. τούτους οὖν φησιν αὐτὸν ἐωνῆσθαι. Ἀπὸ
Κρότωνος δὲ καὶ εἰς Τάραντα ἡ αἴρεσις διεδόθη, τὴν 20
ταύτῃ δὲ φησι Ἑλλάδα. Δι' ὅτι Ἑλλήνων πάσαι ἀποι-
κισάντων Ἰταλίαν, συνέβη τῆς γῆς ἀρετῇ, πλούτῳ τῷ
μεγάλῳ πλουτῆσαι αὐτούς, καὶ εὐανδροῦσαι διαφερόν-
τως, ἀφ' οὗ καὶ μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη.

Ὅτι ἐλέγετο ὁ Πυθαγόρας ἐντετυπῶσθαι τῷ δεξιῷ 25
αὐτοῦ μηρῷ τὸν Φοῖβον.

Ὅτι τῶν παρ' Ἑλλήσι μετεμψυχώσεων τὸ δόγμα
Πυθαγόρας εἰσήνεγκεν. ἐπεὶ δὲ τὴν ψυχὴν προϋπάρ-
χειν, διὰ τοῦτο τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις ὑποτί-
θεσθαι κρατύνεται.

80

Ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἐξωμίδα ἐφόρει· τὸ δὲ ἦν
χιτῶν παχὺς καὶ τραχύς, ἅτε ἄγναπτος, κατὰ τὴν ἀρι-
στεράν χειρὰ ῥαφὴν οὐκ ἔχων, δι' ὃ καὶ ἑτερομάσχα-
λος ἦν· ἀχειρίδωτος δὲ ὧν τοὺς ὦμους παρείχεν γυ-

μνούς ὀρῶσθαι, παρ' ὃ καὶ ἐξωμὶς ἐκαλεῖτο· οὐ μόνον δὲ χιτῶν ἢ ἐξωμὶς, ἀλλὰ καὶ περιβλήμα.

Ὅτι τὸ προκαλεῖσθαι τοῦ προσκαλεῖσθαι διαφέρει· προσκαλεῖται μὲν γὰρ οἰκίτης εἰς βάσανον· προ-
5 καλεῖται δὲ εἰς δίκην ὁ ἀντίδικος.

Ὅτι παλάθῃ ἐστὶ σφαῖρα ἀπὸ συκῶν συγκοπῆς συμπλαττομένη.

Τοῦτο ἐκεῖνο, τὸν ἵππον ἐς πεδίου, παρ-
οιμίᾳ ἐπὶ τῶν, ὀπηνίκα ἀπόροις ἐνέχονται, ἀξιούντων
10 τι τοιοῦτο, ὃ λύσιν μὲν δοκεῖ παρέχειν βραχεῖαν καὶ
ἄνεσιν· τὸ δὲ ἐστὶ μέγα καὶ πρὸς ἐπίδειξιν συντεῖνον
τῆς τοῦ ἐπιζητοῦντος δυνάμεως· τί γὰρ καταλληλότε-
ρον ἵππῳ πεδίου πρὸς τὸ τὴν οἰκίαν ἐπιδείξασθαι
ἀρετὴν; παράλληλοι ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ καὶ αὗται·
15 ὕδωρ βατράχῳ, καὶ στέαρ γαλῇ, καὶ Αὐδῶ
πράγματα.

Τὸ ἐν τῇ χειρὶ δίκαιον, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ δυνά-
μει, ἐν τῷ βιάζεσθαι.

Ὅτι Σολεὺς Ἀρατὸς ὦν Ἑλληνικῇ παιδείᾳ το-
20 σοῦτον διήνεγκεν, ὥστε τὰ Φαινόμενα Ἑλλάδι φω-
νῇ γράψας ἐθαυμάσθη· καὶ Ζήνων δὲ ὁ τῆς στοᾶς
κορμήτωρ τε καὶ καθηγητής, ἐκ Κιτίου τῆς Κύπρου
ὤρματο. καὶ δὴ καὶ Κράντωρ καὶ Χρύσιππος, ἄμφω
Σολεῖς, οὐκ ἄσχημοι κατὰ φιλοσοφίαν, καὶ μάλιστα
25 Χρύσιππος. ἀμέλει καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Σταγειρίτης, καὶ
Δημόκριτος καὶ Πρωταγόρας, Ἀβδηρῖται. ἀλλ' οὐ δήπου
ξενίας διώκονται, ὅτι μὴ ἐκ μέσης Ἑλλάδος Ἰθαγενεῖς
ὄντες εὐρίσκονται, θαυμάζονται δὲ μᾶλλον.

Ὅτι τὸ ὑπερμαχεῖν γενικῇ συντάσσεται. Τὸ γὰρ
30 πρό τινός τι ποιεῖν αὐτοῦ χάριν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, γε-
νικῇ συντάσσεται, οἷον· ὑπερασπίζω σου· προῖ-
σταμαί σου· προπολεμῶ σου. οὕτως οὖν καὶ
ὑπερμαχῶ σου.

Ὅτι Διονυσίοις μόνοις ἐφεῖτο τὸ θέατρον ποιηταῖς
35 κωμικοῖς· ταῦτα δὲ δις τοῦ ἔτους ἐπιτελεῖτο· ἔαρος καὶ

φθινοπώρου· ἕαρος τὰ μικρὰ Διονύσια· φθινοπώρῳ δὲ τὰ μεγάλα.

Ἵτι ὁ Μένιππος ὁ Κυνικός φιλόσοφος, κατὰ τὸν Σεβαστὸν ὦν φύσει κεχρημένος γενναίᾳ, καὶ ἐλεγκτικῇ, καὶ ἀποτόμῳ.

5

* Ὅτι ἐψηφηφόρουν ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ δικάζοντες ψήφοις, ταῖς ἀπὸ τῶν κυάμων τὴν ἑαυτῶν γνώμην ἐκφαλύνοντες τοῖς δικαζομένοις· τῷ μὲν οὖν νικῶντι λευκοὺς ἀπεδείκνυσαν τοὺς κυάμους· τοῖς δὲ ἡττηθεῖσιν, μέλανας· ὥτινι δὲ τῶν δικαζομένων κατὰ 10 τὸ πλεοναί τῶν ψήφων αὐτόχρωμοι ἀπεφαίνοντο, τοῦτω κατὰ τὸ κεκρατηκὸς ἔθος καὶ τὸ νικῶν ἢ ἡττᾶσθαι ἐπεβραβεύετο. καὶ τὸ μὲν τῶν κυάμων τοιούτων τῷ χρώματι μετὰ ποσοῦ τὴν τῶν δικαζόντων ῥοπὴν ὑποδεικνύντων· ἦσαν δὲ καὶ ἕτεραι ψῆφοι δικαστικαὶ λί- 15 θινοὶ δύο· ὧν ἡ μὲν πλήρης, ἡ δὲ τετραμήνη· ἀμφότεραι ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ τραπέζῃ τῇ δικαστικῇ καδίσκου ἀποκείμεναι, αἱ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαζόντων ἐπεδίδοντο τοῖς κρινομένοις, οὐ τῷ ποσῷ τὴν γνώμην τούτων ἐκφαίνουσαι, ἀλλὰ τῷ ὁλοκλήρῳ, καὶ μὴ ἐπι- 20 μαρτυροῦσαι τὴν τῶν κρινομένων ἥτοι σωτηρίαν ἢ καταδίκην· τῷ μὲν γὰρ νικῶντι ἢ πλήρης, τῷ δὲ ἀλόντι ἢ τετραμήνη ἐδίδото· ὥς δῆλον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου πεποίηκεν, δορυμέως ἄγαν τῇ τετραπη- 25 μένῃ τὴν τοῦ Τιμάρχου ἀσέλγειαν παραστήσας.

Ἰστέον γὰρ ὥστε τοὺς πολλοὺς ἐπισχεῖν βουλόμενοι τῆς ἀπεράντου φλυαρίας οἱ δικασταὶ τῶν ῥητόρων, ὕδατος ὕδατος πληροῦντες διὰ τινος διατροῆματος παρ- 30 εῖχον τῷ ὕδατι ἕκροισιν, κελεύοντες τὸν ῥήτορα λέγειν ἐν ἀρχῇ τῆς ἀφέσεως τοῦ κροονίσκου· ὅτε οὖν πρὸς 30 μέτρον τοῦ ὕδατος τὸν λόγον ποιούμενοι, συνέτεμνον τὸν λόγον.

Ἡρακλῆς φασὶ καὶ πίδηκος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ παρηλλαγμένων καὶ ἀσυμβάτων πραγμάτων· καθ' ὅτι ἦρως μὲν Ἡρακλῆς, καὶ αὐτόχρομα ἀνδρείος· 35 οἱ πίδηκοι δὲ οὔτε ἀνδρείαν ἔχοντες καὶ καταγέλα-

στοι καὶ εὐφώρατοι ἀνδρείαν ὑποκρίνεσθαι εἰσαγόμενοι.

Ἵτι αὐτοπυρρίτης ἄρτος, ὁ λιτὸς καὶ σχεδὶως ὠπτημένος, ἢ πρὸς ἥλιον, ἢ πρὸς τῇ σκοδιᾷ, ὃν καὶ ὁ γερυφίαν φασίν.

Ἰσχάδας μοι δὸς ἀνύσασα· περιττὸν τὸ ἀνύσασα· Ἀττικὸν μέντοι· αὐτοὶ γὰρ καὶ, παλῆεις ἔχων, φασί, καὶ ἐκὼν εἶναι, καὶ τὸ ἀμέλει, καὶ ἄλλα τούτοις παραπλήσια.

10 Ἦνι· ἡθικὸν ἐπίφθεγμα τοῦτο καὶ ἀφελές· καὶ ἔστιν δεικτικόν.

Ἵτι Νεμέα ἐστὶ τόπος ἐν τῇ Κορίνθῳ παρὰ τὸν Τροῖτον λεγόμενον, οὗ Ἡρακλῆς τὸν λέοντα φονεύσας, τὰ Νέμεα ἐπιτελεῖσθαι κατήρξατο· ἐν ταύτῃ τῇ Νεμέᾳ 15 πρὸ τοῦ Ἡρακλῆ τὸν λέοντα κατεργάσασθαι, οἱ βουκόλοι ἀγρυπνότατοι καὶ φιλοπράγμονες ἦσαν, φόβῳ τοῦ μὴ τι παθεῖν ὑπὸ τοῦ λέοντος τὰ βουκόλια.

Ἵτι τὸ ἐκλελῆσθαι αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Πάγος, ὁ ὑψηλὸς τόπος· παρὰ τὸ πεπηγέναι 20 καὶ συνεστάναι πρὸς ὕψος.

Ἄλις ἔχοιμι· ἀντὶ τοῦ ἄλις ἔσχον, ἤγουν ἀρκοῦντος· οὕτω γὰρ τὰ εὐκτικά ἐν τῇ συμφράσει παραλαμβάνεται, ὁπότε μήτε κατ' εὐχὴν κείται, μήτε ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ῥήματος, οἷον· οὗτος δὲ ὁπότε εἰς- 25 ἔλθοι, κακὰ πολλὰ με εἰργάζετο· ἀντὶ γὰρ τοῦ, εἰσῆλθεν.

Ἵτι οἱ Στωϊκοὶ τὰς κεφαλὰς ἦσαν δι' ὅλου κεκαρμένοι, ὥς οἱ μοναχοὶ νῦν.

Ἵτι οἱ Ἐπικουρείοι, ἄθριοι ὄντες, ἡδονὴν μόνην 30 ἐπρέσβευον.

Ἵτι ὁ Πύρρων ζωγράφος πρότερον ἦν· γέγονε μετὰ ταῦτα φιλόσοφος, ὅστις εἶχεν σκοπὸν πάντα ἀναιρεῖν τὰ ὄντα.

Ἵτι κἀνδρὺς ἱμάτιόν ἐστι Περσικόν· ὥς τινες λέ- 35 γουσιν, οἱ δὲ Ἀρκαδικόν.

Ὅτι Καμβύσης ὁ Κύρου τοῦ Περσέως ἑρασθεὶς τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Ἀτόσσης, ἤρετο τοὺς βασιλεῖς δι-
 καστάς, εἴ τις ἔστι νόμος, κελεύων τὸν βουλόμενον
 ἀδελφεῇ συνοικεῖν· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο, νόμον μὲν μη-
 δένα εἶναι, ὃς κελεύει ἀδελφεὸν ἀδελφεῇ συνοικεῖν. 5
 ἄλλον μὲντοι νόμον ἐξευρηκέναι, ὃς θεσπίζει τῷ βα-
 σιλεύοντι Περσῶν ἐξεῖναι ποιεῖν ὃ ἐὰν βούληται. καὶ
 τότε Καμβύσης ἔγρημε τὴν ἀδελφήν.

Ὅτι ὁ Ἄπις ἐν ταῖς ἀγelaῖς τῶν Αἰγυπτίων εὐ-
 ρίσκεται βοῦς ὧν, καὶ ἔχων τινὰ ἴδια σημεῖα· τοῦτο 10
 κοινὸν εὐετηρίας ἐνομίζετο σύμβολον.

Τοὺς σέας, ἀπὸ εὐθείας τῆς σεύς· σημαίνει δὲ
 τοὺς σήτας.

Ὅτι ὁ Νῆνος βασιλεὺς ὧν, εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφα-
 λῆς μίαν τρίχα πορφυρεᾶν, ἥς ἀποτμηθείσης ἀνάγκη 15
 ἦν, ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἥς ἐβασίλευσεν.

Κοπποφόρος ἵππος ἡ κενταυρίδης· ἐπίση-
 μον τοῦτο τῶν ἵππων, ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιομένου
 παρὰ τῶν παλαιῶν· καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ ἵπποι τῶν εὐ-
 γενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ παράσημον κάππα τὸ 20
 στοιχεῖον ἡ σίγμα, ἀφ' ὧν καὶ παρωνομάζοντο· ἀπὸ
 τοῦ κ, καππατῖαι, ἀπὸ τοῦ σ, σαπφοῖραι. ἐξ οὗ
 καὶ ὁ Βουκεφάλας ἵππος, ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα-
 κεδόνος, βούκρανον ἔχων ἐντετυπωμένον, οὕτως ἐκα-
 λεῖτο. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νησαῖος· ἡ Νῆσα δὲ πεδῖον 25
 Μηδίας, οὗ αἱ βασιλικαὶ ἵπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς
 Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους· καὶ κεν-
 ταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἐκ Λαρίσσης τῆς Θετταλῆς·
 τάχα ἀπὸ τῶν Ἰπποκενταύρων ὀνομαστοί.

Ὅτι κόλλοπες οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιδάρας, ὧν 30
 ἐκδέδενται αἱ νευραί.

Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγ-
 γύς· ἡ ἀληθέστερον εἰρεῖν, περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατα-
 πεφρονημένως, ἐπεὶ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαταφρόνητα
 περὶ τοὺς πόδας ῥιπτεῖται.

Κληρονομῶ σου, Ἀττικόν. καινοπρεπὲς καὶ τοῦτο, ὥς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· τὸ γὰρ κοινόν, ὥς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν.

Λέγεται καὶ ἄρτι πρώην, ὥς ἐχρήσατο καὶ 5 Πλούταρχος, ὥς περ χθὲς καὶ πρώην.

Ὅτι τίλφη ζωῦφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὥς ἐκίπαν ἐκτίκτεσθαι πεφυκός, ἐπίμηκες, κέρα ἔχον ὥς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λευκὸν ἢ πελιόν· εἴ τις τούτου ἐγχρόψαιτο, κονιορτὸν ἀποβάλλον.

10 Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα· παροιμία.

Χύτραις λημῶντες· ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσας περιφέροντες λήμας.

Ἀλλὰ μὴ καθάπερ· καὶ πλεονάζει Ἀττικῶς ἡ 15 ἀπαγόρευσις, μὴ καθάπερ μὴ σακρόν· ἤρκει γὰρ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἢ μία ἀπαγόρευσις, ἥτοι ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα.

Ἦλφ, φασίν, ἐκ κρούεις τὸν ἦλον· παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πιστουμένων· ὥς 20 περ καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τό· λίνφ λίνον συνάπτεις.

Ὅτι καρβατῖναι τὰ τραχέα καὶ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ καὶ ἀρβύλας φασίν.

Ὅτι γραφεὺς ἦν ὁ Πολύκλειτος καὶ ὁ Εὐφράνωρ, 25 οὐχὶ ἀγαλματοποιοί.

Ὅτι ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἥνικα τι παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλεον πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἑκάτερα τῆς μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὐταὶ δὲ οὐ τὴν εὐθείαν τοῦ θεάτρου πλευρὰν ἀνεφώγασιν, οὐ 30 καὶ ἡ σκηνὴ καὶ τὸ προσκηνίον ἐστι· μηχανῶν δὲ μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ἢ ἡρώας ἐνεφάνιζεν παρθευός, ὥς περ λύσιον φέροντας τῶν ἀμυγχανῶν. καὶ τούτου παραδηλουμένου, ὥς οὐ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς πάρεστιν τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύ- 35 νατον ἐκτελεῖν· ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ

προσδοκίαν καὶ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων, ἐπε-
κράτησε λέγεσθαι τό· ἐκ μηχανῆς θεός.

“Οτι τὸ ἔωλον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ χθεσινού,
καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος.

“Οτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς 5
ἀμφιέννυσαν.

“Οτι Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν φασιν τὴν
Ἰσίαν ἀφικομένην τὸν Ὅσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μα-
θοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἑαυ-
τῆς ἐκκόψαι, παρ’ ὃ καὶ Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. 10
ἔδεικνυτο καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι,
ἀπιστόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφα-
λῆς εἰκάσαι.

“Οτι τῇ Ἑκάτῃ δεῖπνα ἐτίθετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν
ἐπὶ τῶν τριόδων, καθάρσια τυχόν ταῦτα τῶν ζώντων. 15
τινὲς δὲ καὶ ὦμά καὶ ἀκατασκεύαστα. τῷ μὲν οὖν λό-
γῳ τῇ δαίμονι ταῦτα ἀνεῖτο· ἔργῳ δὲ ἀπορούντων εἰς
εὐπορίαν· τί γὰρ ἂν καὶ δαίμον ἐκ τούτων σιτί-
σαιτο;

“Οτι νόμος ἦν τοῖς Πυθαγορείοις, μὴ κυάμους ἐσθί- 20
ειν· ἴσον γὰρ ἐστι, ἔλεγον, τὸ τὴν κεφαλὴν τῶν το-
κῶν φαγεῖν τὸ κυάμους φαγεῖν.

“Οτι λέγεται ὁ Σαρδανάπαλος κατὰ τινὰς μὲν Ἑρ-
μαφροδίτος, κατὰ τινὰς δέ, τρυφερώτατος.

“Οτι λέγεται ὑπὸ κινὸς λυσσῶντος δηχθεῖς, δει- 25
λιᾶν τὸ ὕδωρ.

“Οτι ὁ μὲν Φινεὺς τυφλὸς ἦν· ὃ δὲ Λυγκεὺς πᾶ-
ν ὀξέως ἔβλεπεν· καὶ Ἀρκὰς μὲν ὁ Φινεὺς περὶ Στύμ-
φαλον κατοικῶν, ᾧ καὶ Ἀρπυιαὶ τὰ δεῖπνα σινόμεναι,
πρὸς τῆς Ἀλκμήνης Ἡρακλείους ἐξετοπίσθησαν. Ἀθη- 30
ναῖος δὲ ὁ Λυγκεὺς.

“Οτι Ἀμμων ἐν τῇ Λιβύᾳ καλεῖται ὁ Ζεὺς· πρὸς
τοῦτον ἀπῆλθεν Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Φιλίππου, μαντείαν
λαβών· καὶ ἀποκριθεὶς Ἀμμων εἶπεν· υἱός μου εἶ σύ.

“Οτι ἀκέστρα ἡ βελόνη ἡ μέλινον, ἣν νῦν σακ- 35

κοράφιον καλοῦσιν· ἀέστρα δὲ παρὰ τὸ ἀκείσθαι
 ἦτοι συρρόπτεται τὰ διεξοδικά της ὁδοῦ· τοῦτο δὲ
 καὶ τὸ ἡπὴρτιον φασι· ἐπεὶ καὶ ἡπὴρτια καὶ
 ἡπητής, καὶ ἀέστρια καὶ ἀκεστής, οὓς νῦν φά-
 5 πτας καλοῦσιν· δεῖ δὲ εἰδέναι, ὥς οἱ παλαιοὶ γυναι-
 ξιν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας.

Ἀμέλησον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, ὑπό-
 μεινον.

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί, καὶ ἡ
 10 ἄμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει· λέγεται ἄμφω ἐπὶ τῶν
 παρὰ φύσιν ἀνεστραμμένων τὴν τάξιν· οὔτε γὰρ τοῖς
 ποταμοῖς ἄνω καὶ κατὰ τῶν πηγῶν φέρεσθαι φύσις
 τὸ φεῖδρον· οὔτε τοὺς βόας ἡ ἄμαξα ἔλκει, ἀλλ' ἔμ-
 παλιν· ὁμοία δὲ τούτων ἐστὶ καὶ αὕτη· ὁ νεβρὸς
 15 τὸν λέοντα.

Ὅτι ὁ Φάων, ὡς λέγουσιν, γέρον ὦν, διεβίβασεν
 τὴν Ἀφροδίτην ἐκ Χίου· καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐραστῆδα
 αὐτοῦ, ἐπειδὴ γέρον ἦν, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς νεώτερον.

Ὅτι ἐπιπλα λέγονται τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτη-
 20 μάτων, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.

Ὅτι ἐφεστρίς τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα, ἦν
 μανδύαν, καὶ χλαμύδα, καὶ πόρκην καλοῦσιν.

* Ὅτι οἱ Χαλδαῖοι δι' ὄνειράτων ἐμαντεύοντο.

Σάρισσα, λόγχη Μακεδονική, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ
 25 μέναυλον.

Τοὺς καιροὺς καθηδυνασίων· ἀντὶ τοῦ, εἰς
 ἡδονὰς παραναλίσκων.

* Ὅτι ἡ Λέρινα πηγὴ ἐστὶν ἐν Ἀργεὶ τῆς Πελοπον-
 νήσου, καθ' ἣν καὶ Ἡρακλῆς τὴν ὕδραν κατείργαστο,
 30 καὶ μετὰ τοῦτο ἐξεκάθειρον τὰ ἐντόσθια τῶν ἱερῶν
 ἐκ' αὐτῆς· ἀφ' ὧν καὶ συνέβαινε τὸ ὕδωρ πάνυ διε-
 φθάρθαι τῇ κόπρῃ τῶν ἀποκαθαιρομένων· διό τις παρ-
 ομιμία ἐξέπεσεν, Λέρυνη κακῶν, ἐπὶ τῶν ἄγαν ὑ-
 πόντων λεγομένη.

35 * Ἰδέ, ὅξυτόνως Ἀττικοί· ἰδέ, ὡς τὸ εἰπέ, λαβέ,
 εὐρέ.

Μὴ ὥρας ἵκοιτο: ἔστι δὲ τοῦτο ἐν τῇ συνηθείᾳ· μὴ καλὰ αὐτῷ τὰ ἔτη· μὴ εἰς καιρὸν φθάνοι.

Ὅτι μαγάδιον τὸ ξυλίδιον, ᾧ ἐπαναπαύονται αἱ χορδαί.

5

* Ὅτι τὸν Μῶμόν φασι πάντα μὲν ἐπαινέσαι τὰ Ἀφροδίτης, καὶ μηδὲν ἔχειν ᾧ σκῶπαι δυνηθεῖη, ἀπορούμενος τὸ σάνδαλον, ὅτι τρίξει, κατεμέμψατο.

Καὶ ἔξεις Ἀμαλθείας κέρας, καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα: παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶν ἀγα-10 θῶν, ὅταν τινὶ προσρῶν λεγομένη τὸ ὀρνίθων γάλα.

Ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου χωρεῖ: κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων αἰ· ὁ γὰρ Μανδρόβουλος οὗτος εὐρὼν ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ, χρυσοῦν πρόβατον ἀνέθηκεν τῇ Ἥρᾳ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει, ἀργυ-15 ροῦν, τῷ τρίτῳ, χαλκοῦν.

Ἐφ' ἐστρίδιον: μανθῦαν τινά. ἄμεινον δὲ κεκρύφαλον νοεῖν.

Γέρον: τετράγωνον σκέπασμα ἐκ στερεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις 20 σκεπώμενοι· φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σηματομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Ἐπιχάρμη μὲν γέρον αἰνὰ ξία εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων· Ἀλεξὼν δέ, ἐπὶ τῶν οἰστών τέθεικεν τὴν λέξιν· Δημοσθένης δὲ ἐπὶ τῶν σκηνωμάτων καὶ τῶν περιφραγμάτων· οἱ δὲ τὰ 25 γέρον ἐνεπίμπρασαν· καὶ παρ' Ἀθηναίοις δὲ τὸ κατὰ τὸ Πηλούσιον καλούμενον διὰ τοῦτο ὠνομάσθη· ἐπεὶ σκηνώματα ἔστιν, ἐν ᾧ παραφυλάττοντες τὰς εἰσόδους διατρίβουσιν· καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶς παρέλαβεν τὴν λέξιν. 30

Ἀκινάκης: ἡ φόρφα, ἥτοι ἡ σπάθη παρὰ τοῖς Σκύθαις.

Ὅτι ἐρβάται καμικά ὑποδήματα μεγάλα τε

Υ *

καὶ τὰς κρηπῖδας ὑψηλὰς ἐξεργασμένα, τοῦ πρὸς μείζον ὕψος τὸν χρῶμενον ἄγειν.

Ἔστι αὐλητὰς συνεκάλουν ἐπὶ τὰ πένθη τῶν ἀποικομένων, ὡς δῆλον καὶ ἀπὸ τοῦ θείου εὐαγγελίου.
5 * Ἔστι ἡ ἐλελσφακος λέγεται· βοτάνη γὰρ ἔστι.

Ἔστι σύνηδες τοῦτο τοῖς ποιηταῖς καὶ λογογράφοις ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι, ἀντὶ προστακτικοῦ· ἀντὶ γάρ, μὴ κείθου, εἶπεν, κείθεσθαι· τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν γίνεται· ἀλλ' ἡνίκα μετὰ ἀπαγορεύσεως ἢ ἔννοια 10 πρῶεσιν· οἷον· ἀλλὰ σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ, μὴ τοῦτο ποιεῖ· καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου· ἢ μὴ διδάσκειν, ἢ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προστακτικοῦ τὰ ἀπαρέμφата κεῖται.

Ἔστι καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, 15 τὸ πολυσχιδές· πολυσχιδὲς τὸ νῦν στρικτόν. ἐμβάδες δέ, τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλιγία· καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πῖλοις αὐτὴν ἐπιτρέπειν τοῖς λευκοῖς, ὃ οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλου γένοιτο· ἂν ὑποδήματος.

Ἔστι δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἑλλήσιν τοῖς με- 20 γάλα κανχωμένοις ἐπιφυομένη.

Ἔστι Σίλλος καὶ Τρίβαλλος Οἰχαλίης ὄντες γένος, ἐπὶ οἱ καὶ ἀργοὶ ἐτύγχανον· ἀπ' αὐτῶν δὲ καὶ τὸ παροιμιαζόμενον, Κερκώπων ἀγορά· ἀπελιθώθησαν δ' οὗτοι· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιδήκους μεταβαλεῖν φησι 25 διὰ κακοπάθειαν. Ὁ δὲ Εὐρύβατος, καὶ πονηρὸς καὶ πανοῦργος, πρὸς δὲ καὶ τιροδότης εἰσάγεται· ὡς αὐτως καὶ ὁ Φρυγῶνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾷται· Ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων ἐς ὑπερβολήν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται· τούτοις ὅμοιος καὶ 80 ὁ Σώστρατος.

Κοσκίνω, τὸ τοῦ λόγου, μαντευόμενος· ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἰώθεν.

Ἔστι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ σωματικῆς διαθέσεως ὀξύ- νουσιν τὸ πονηρός.

35 Γῆν· πρὸ γῆς· τοῦτο εἰώθεν λέγεσθαι Ἀθηναίοις·

ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάσης τῆς γῆς· ὁ φάμεν, τόπον ἐκ τόπου.

Ὅτι παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἢ αὐτὴ ἐστὶ τῇ Σελήνῃ· Σιδωνιοὶ δὲ Εὐρώπην φασὶν ἀρπασθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διός· τῷ δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς θεὸν κατευφύ- 5 μῆσάν· λέγεται δὲ παρ' Αἰγυπτίοις Ἀστάρτη ἢ Ἀφροδίτη.

Ὅτι καὶ τὸ νόμισμα Σιδωνίοις βοῦν ἐκλήθημον ἔχει τῇ Εὐρώπῃ κατανενοτισμένον.

Ὅτι Γάλλοι οἱ πάντῃ ἀπόκοποι τὰ αἰδαῖα· οὕς νῦν καρξίμας καλοῦσιν. 10

Μὴ ᾤραισιν ἀφικολίμην· Ἀττικὸν καὶ τοῦτο καὶ σόλοικον δοκοῦν· ᾧφειλεν γάρ, μὴ ᾠρας εἶναι, αἰτιατικῇ. σημαίνει δὲ τὸ εἰς τὸ μὴ ἐπιδόν φθάσαι· νῦν δὲ ἡ Ἀττικὴ συνήθεια δοτικῇ κέχρηται παραλόγως· ὥς καὶ ἐπὶ τοῦ, ἄμφω τῷ χεῖρε, καὶ τοῖν χεροῖν θηλυ- 15 κοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ ἄρθρα νέμουσα.

Ὅτι κακόςηλον τὸ ὑπερτεῖνον τὸ μέτρον λέγεται, ὅπερ ἄλλοι ψυχρολογίαν ἔφασκον.

Τητινόν· χρόνον δηλωτικὰ τὰ τρία ταῦτα ἐκβό- ρήματα, πέρουσιν, τῆτες, νέωτα. ὥς εὖν ἀπὸ τοῦ 20 χθες γίνεται χθεσινόν, οὕτως ἀπὸ τοῦ τῆτες, τητινόν· σημαίνει δὲ τὸ ἐπίτειον, ἥτοι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὸ δὲ νεοχμόν τὸ καινὸν σημαίνει, ἀφ' οὗ ῥή- μα τὸ νεοχμῶ· καὶ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ νέον καὶ τοῦ ἔχω, νεοχόν, καὶ νεοχμόν πλεονασμῷ τοῦ μ. χρῆται τῇ λέξει 25 Θουκυδίδης.

Ἡ κυψέλις· οὕτως ὁ ῥύπος τῶν ὤτων λέγεται· κυψέλη καὶ τὸ ὀστρακοῦν ἀγγεῖον, ᾧ τοὺς ἄρτους ἀποτίθενται· ἢ στενόστομον ἀγγεῖον ἀπίσσωτον, ἐν ᾧ καὶ ὁ Κορίνθου τύραννος ἀρτιγέννητος ὑπὸ τῆς μητρὸς 30 κατακρυβείς Κύψελος ὠνομάσθη. ἄμφω δέ, ἡ τε κυψέλις, καὶ ἡ κυψέλη παρὰ τὸ κρύβειν τὴν ἑλὴν ἐβόρη- θησαν· λέγεται δὲ καὶ πλεκτόν τι ἀγγεῖον.

Στλεγγίς· ἡ ξύστρα· ἔοικεν δὲ τὸ κτένιον οὕ- τως καλεῖν. φωσσωνία δὲ λέγει ὀδονύκας, ῥύμα· 35

τα, τὸν σάκωνα, ἢ καὶ τὸ νίτρον· ἔχρῳντο γὰρ καὶ νίτρον οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς λουτροῖς· ναυστολεῖν τὸ βασιτάσαντα ἄγειν· ἐπιλουτρον δέ, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ βαλανικόν. ἐγγυωθήκη δὲ τὸ κισώτιον, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσφαλῶς καὶ ἐξεγγύοις καταθεῖναι.

Τράμιν: οἱ μὲν τὸ τρῆμα τῆς ἔδρας· οἱ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον· ὃ καὶ ὑπόταυρον καλοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ γραμμὴν ἔχον ἐκπεσσηκυῖαν, ὁμοίαν φαρῇ.

10 Ἀστράβη: τὸ σάγμα, ἦτοι ἡ σέλλα. ἀφ' οὗ καὶ ἀστραβηλάτης, ὡς ἀρματηλάτης. ἄλλοι δὲ ἀστράβην τὴν ἄγρυον ἡμιλόνον φασί, ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

Ἀσκωλιάζειν: τῷ ἐφ' ἐνὶ ποδὶ βεβηκότα οὕτως κινεῖσθαι, τὸ δὲ ἔστιν ἄλλεσθαι· μονόποδι γὰρ τί 15 ἄλλο εἰς κίνησιν περιλείποιτο, ἢ ἄλλεσθαι; ἀσκωλιάζοντι οὖν, ἀντὶ τοῦ, μονόποδι, πηδῶντι.

Ὅτι σκάνδικες καὶ βράκανα: εἶδη λαχάνων· κήρυς δέ, σιτηρὸν ὄσπριον· λεκιθόπωλις δέ, ἡ τὰ ἀηλεσμένα ὄσπρια, ἦτοι τὰ βεβρεγμένα πωλοῦσα· 20 οἱ λατροὶ δὲ λέκιθόν φασί τὸ τοῦ πόου ὠχρόν· γρουμαϊκώλης δέ, ὁ τὰς εὐτελεῖς ὀπώρας πιπρόσκων.

Πυριάτης δὲ καὶ ἐγκρυφίας ἄρτοι εἰσίν· ὁ μὲν ἐν κλισίᾳ, ὁ δὲ ἐγκρυφίας ἐπὶ τῇ σποδῷ ὠπτημένος. οἶβος δέ, τὸ περιτραχήλιον, ἀπὸ τῶν ὀπισθε, 25 κρέας· λωγάνιον δέ, τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον καὶ μάλιστα τῶν βοῶν.

Σίλλος δὲ ἔστιν, ὁ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς.

Ψύττα: ἀντὶ τοῦ ταχέως δραμόντα.

Λαταγεῖν κοττάβους: εἶδος παιδιᾶς ὁ κόν- 30 ταβος.

Ὁκλαδία: ὀκλαδίας μὲν δίφρος, ἣν ἀναπαύσκειν φασί.

Θρία: τὰ φύλλα τῆς συκῆς· λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ εἰς αὐτὰ ἐνδεσμούμενον βρωμα· ὡς καὶ νῦν τὰς 35 ἀσταφίδας τινὲς ποιοῦσιν εἰς αὐτὰ συσκευάζοντες αὐτάς, ἀμέλει καὶ τοῦτο, φημί, σημαίνει αὐτὸ νῦν, ἐπεὶ

καὶ αἱ μελιττοῦνται παράκεινται, αἱ εἶδιν αἱ νῦν
λεγόμεναι παστίλλου.

Ἰπνολέβης: τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον μι-
λιάριον.

Τρυφαλίδας: τὰ ἀπὸ τυροῦ ἐπιμήκη πεπλα- 5
σμένα.

Σχορδίνασθαί ἔστιν, τὸ μετὰ χάσμης διατα-
νύεσθαι.

Ὅτι ὁ Σωκράτης δύομορφος ἦν τοσοῦτον, ὥστε
τὸ κατ' ἐκείνου καιροῦ μὴ εἶναι τινα τοιοῦτον. 10

Ὅτι βόστρυχοι μὲν ἐπὶ ἀνδρῶν· πλόκαμοι
δὲ ἐπὶ γυναικῶν, εὐσήμως ἂν ῥηθῆεν.

Μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔστω τὸ ὑπόδημα·
παροιμία· ἐπὶ τῶν ὑπερτείνειν ἀξιούντων τὰ καθ' ἐαυ-
τούς πράγματα, ὃ ποιεῖν φιλοῦσιν οἱ ἀνχηματῖαι. 15

Ὅτι οὐκ ἔστιν πέτημι, ἀλλὰ πέτω, βαρύτερον·
ἀφ' οὗ πέτομαι ὥστε ἂν λεχθῇ· οὕτως καὶ ἡ μετοχή
πετόμενος, ὥς καὶ Πλάτων Εὐθύφρωνι πετόμενός
τινα δεικνύει· πέταμαι δὲ οὐδαμῶς· ἀλλ' ἢ ἄρ' ἔτα-
μαι, ὥς ἀπὸ τοῦ ἔττημι· ὥς καὶ ἀπὸ τοῦ ἴστημι λε- 20
χθεῖν ἂν ἴστημαι.

Τονθορύζει: ὑπ' ὀδόντα γογγύζει.

Ὅτι μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος·
λέγεται δὲ μίτρα καὶ προμαστορίδιός τις ὅπλις κλισί-
δωτή, τῶν πρὸ τοῦ ἥτρου φυλακὴ τις καὶ ἀσφάλεια. 25

Ὅτι εὐπάρεφρος, ὁ εὐπορος, ὁ πλούσιος καὶ
εὐσχήμων λέγεται· καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ διαφέροναι
ὕψασμασιν κεχρησθαι οὕτως εἰρησθαι.

* Μύρτιον καὶ Μουράριον καὶ Γλυκίσριον
καὶ εἴ τι τοιοῦτον· ἄστικοί μιν ὑποκορισμοί· τὸ μὲν 30
ἐπίπαν μαλῶσαις τιναίμενον γυναικῖν· διὰ τὴν μέντοι
ἢ χρησὶς καὶ ἐπὶ παντὶ τοῦ ἀγέλου γένους· τὸ Μύρ-
τιον μὲν οὖν τοῦ Μυρτώ ὑποκορισμός· καὶ τὸ Μουρά-

ριον, τοῦ Μοῦσα· καὶ τοῦ Γλυκέρα τὸ Γλυκέριον· ὡς καὶ τοῦ Εὐφημία, τὸ Εὐφημιον, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

* Ὅτι ῥόμβος εἶδος τι βιβλίου, εἰς ῥόμβου σχῆμα μεμιμημένος.

* Ἐταιριστρίας τὰς αὐτάς καὶ τριβάδας φασί, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ αἰσχυρῶς ἀλλήλαις συντερίβεσθαι.

* Ὅτι τὸν Τειρεσίαν φασὶ μάντιν εἶναι καὶ ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα μεταβαλεῖν· οὐχ ὅτι τοῦτο γέγονεν, οὐδὲ γὰρ οἶόν τε· περὶ ἐργότερον δὲ τὰ γυναικῶν ἐξεῖπον τὰ ἥθη τε καὶ πάθη, τοῦτο φημισθῆναι· ὃ μὲντοί Σικελιώτης ἱστοριογράφος Διοδώρου ἱστορεῖ τι τοιοῦτον· τὸ μὲν παλαιόν, τὸ δὲ καὶ ἐκ' αὐτοῦ γεγονός· καὶ γυναῖκα Καλλῶ γενομένην, καὶ λεγομένην ἀνοιδῆσαι πρὸς τῷ ἥρωι, καθάπερ τι φῦμα σκληρόν· οὐ περιφραγέντος τὸ ἀνδρεῖον ἀναβλαστῆσαι, καίτοι καὶ γημαμένην ἀνδρὶ· ἀφ' οὗ τῆς μὲν γυναικακοντιδος ἀπαναστῆναι, καὶ τῆς ταλασιουργίας ἀποστῆναι, ἀνδρῶν δὲ μεταμφέσασθαι σχῆμα καὶ κλήσιν ἀπολαβεῖν, 20 Κάλλωνα μεταφημισθέντα καὶ στρατιώτην βίον ἐκπελάσειν.

* Ὅρμος, ὁ παραδαλάσσιος τόπος, ἐν ᾧ καὶ ναυλογεῖν ἔξεστιν, βαρυτόνως· ὁρμός δὲ ὀξύτόνως, ὁ γυναικεῖος κόσμος.

25 * Ὅτι ἀποξῆν, τὸ κατὰ ἀκρίβειαν ξῆν· μόνοις τοῖς ἀναγκαιοτάτοις χροηγουμένοις.

* Ἐνδύσεις· τὰ μικρὰ τοῦ ψωμοῦ ἀποτεμαχίσματα, ἃ τῷ στόματι πρὸς μέτρον καὶ μέγεθος ἐμβάλλεται· ψωμὸς δέ, τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρτου ἀποκλασθέν·

30 ἄρτος γὰρ ἡ ὁλοκληρὸς μᾶζα.

* Ὅτι τὸ Ταραντινίδιον διαφανέστατόν ἐστι ὑφαντὸν, ὃ περιβάλλοντο τοὶ ἄνθρωποι.

* Κεκνίσθαι, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρικῶς ἔχει· εἰσώκει γὰρ οἱ ἐρωῶντες ὑπὸ τῶν ἀτόπων λογισμῶν κάμνοντες 35 κατὰ τετρήχθαι, καὶ οἷον τι τὴν ὕψιν ἡμύχθαι καὶ διακεκνίσθαι.

"Οτι δοριστοῦντες τὰ ὀνόματα ἐν τῇ συγγραφῇ, τὸ δεῖνα λέγοντες, οὕτως εἰσῆλθαι οἱ παλαιοὶ ποιεῖν ἀφελῶς τὸν λόγον προάγοντες· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν συγκρύπτειν τι βουλομένων τῇ ἀοριστίᾳ τοῦ ὀνόματος τὸ ὑποκείμενον ἀδηλοῦντες ποιοῦσιν. 6

* "Οτι ἀπὸ τῆς πέλτης· πέλτη δὲ μικρὸς θυρεός.

* "Οτι ἡ φοινικὶς ἱμάτιόν ἐστιν ἐρυθρόν· τοιοῦτον δὲ ἐφόρουν οἱ τὸ Ἐνυάλιον διαδλεῦντες, καὶ ὑποδήματα φοινικὰ καὶ αὐτά· Λακῶνων δὲ ἦν ἐπιτη- 10 δεύματα ταῦτα," βουλομένων μὴδὲν ἀποδεικνύναι ἐν πο- λέμῳ τοὺς πληττομένους τῷ τοῦ αἵματος μολυσμῷ τὴν ψυχὴν θραυομένους, ἀλλ' ἀνεκασθήτως ἔχειν τοῦ γε- γονότος, κλιστομένης τῆς ὄψεως τοῦ ἐρυθρήματος τῇ φοινικίδι διὰ τὴν χροίαν. 15

"Οτι τοὺς μοιχοὺς τρεῖς αἰσάντων ἔδωκε τοῖς παλαιοῖς ποινὴν· ἐπὶ γὰρ ἑάλω, μετὰ πολλὰς τὰς ἄλλας τελευτῶντες ἑαφανίδα τῇ πυγῇ τοῦ μοιχοῦ πᾶν ἄδραν ἔνειρον.

"Οτι Μουσῶνιος, καὶ Δίων, καὶ Ἐπικτήτος Κυνι- 20 κοί, ἢ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγγειν ἔργον πεποιημένοι· Ἐπικτήτιον μὲν Στοῖκόν σῶτα· Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ὃ καὶ ἐκόνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς καὶ λόγους ἐκδέ- δωκεν ἱκανῶς σπουδαίους τῷ ὄντι, καὶ παντοίας ὠφελείας μεστούς. 25

"Οτι Γναθωνίδης καὶ Στρουθίας κολάκων ἦσαν οἱ περιφανέστατοι.

"Οτι ὅσον εἰς σῶμα εἰδεχθεστάτη Σαπφώ, μικρά τε καὶ μέλαινα ὀρωμένη· καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀηδῶν· ἀμόρφους τοῖς πτερίσι ἐπὶ σμικρῷ τῷ σώματι περιει- 30 λημένη.

Πολυὺς ὁ πόντος ἐκτραχηλίσασα· τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ παιζόμενον, ἐκδείρασα.

"Ἡδὲ φίλον μῆνα ὑπερήμεροι ἐγγένηντο:

ὅτι τὸ ὑπερήμεροι ἐπὶ πάσης παρεκτροπῆς λέ-
γεται. www.libtool.com.cn

Ἔτνος: πᾶν ὄσκιον ἐπιχθίν.

Ἔθδινεν ὄρος: ἐπὶ τῶν μεγάλης ἀμεθαιμόντων
5 τὸ ἐπίφθεγμα.

Ὅτι τὴν ἀπὸ τῆς ἀκτίνος τοῦ ἡλίου τῶν σωματίων
περιγραφομένην λέγει σκιάν· οὕτω γὰρ αὐτὴν στοιχεῖον
ἐκάλουν, ὡς· ὅπότ' ἂν τὸ στοιχεῖον ἐξέλκουν
ἢ, λούεσθαι χρῆ.

10 Μύρμηξ ἢ κάμηλος: ἐπὶ τῶν ἀμικτοῖς μεγα-
λαυχουμένων.

Ψύττα, ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν τάττεται.

* Μῆ δὲ πρὸς ἕπος λαμβάνειν: ἀντὶ τοῦ,
παρενθύ· ἢ ὅσα ἤτησαν.

15 * Ὅτι αἱ τῶν παλαιῶν προφητεῖαι, αἱ μὲν ἐσθιναι,
χαῖρε· αἱ δὲ ἐσπεριναί, ὑγίαινα.

Ὅτι τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον πεπτάλφρα,
σύμβολον ἦν πρὸς ἀλλήλοις Πυθαγορείῳ ἀναγνωρι-
στικόν, καὶ τοῦτω ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐχρῶντο, ὃ ἐστὶ

20 τοῦτο $\Sigma\Phi$

Ἡλφ ἐκκρούεις τὸν ἥλον: παροιμία ἐπὶ τῶν
ἀπροφασίστως μεταβαλλομένων ἀπὸ τῶν πρῶτην αὐτοῖς
προσβεβομένων.

Εἰς κόλπον πτύειν: ἐπὶ τῶν πάνυ μαλακῶν
25 καὶ τεθρομμένων· τοὺς γὰρ φρονηματίας καὶ ἐπλημέ-
νους, καὶ τοῦτο μεγαλόφρονας οὐκ εἰς τὸν κόλπον
φασὶ πτύειν, ἀλλὰ πόφρω· οὗς καὶ ἡ χυδαία λαλιά
μακροπτύστας καλεῖ διασύρουσα.

Ἀπαξάπαντων: ὑφ' ἑν· ἀκτὶ γὰρ τοῦ παντά-
30 πασί· ἐστι· Ἀριστοφάνης Εἰρήνη·

ἀπαξάπαντα καταγεμυττωμένα.

Θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ὅτι πρὸς χλῆροισι παρ-

ομιλία· αἰσθάνεται ἐπὶ τῶν πάντων ἀνθρώπων, καὶ θεῶν μόνου
εἰς λύσιν ἐπιτροπευμένων.

Ἄλλην μὲν ἐξηγντοῦμεν, ἥδ' ἐπεισφέρει·
τοῦτο ἡ παροιμία.

Νεόγυλλος: ἀντὶ τοῦ νεογνός.

5

Ὅτι οὐ μόνον τὰ ὕψος ἐνδύμια, ἀλλὰ καὶ τὰ
ἐνόνυμα κενὴ λέγεται μακαρία.

Ὅτι τὸ ὑπερμαζῆς λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς
ἄγαν πενίας ἀρξαμένων πλουτεῖν, ἔπειτα σοβαρόν τι
τοῖς συνήθεισιν τῶς ἐνοφάντων καὶ ὑπεροπτασθῶν 10
καὶ ὑπερμαζῆν λέγεται ὥς μὴ πλείον μάξις πρὸ τοῦ
ὑπόρηκτος. τὸ δὲ εἰς τὸν κόλπον οὐκ πτέεις;
καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων καὶ ὑλαζόντων
φησί, τὸ μὴ εἰς τὸν κόλπον πτεῖν, οὗς καὶ διὰ τοῦ-
το ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκαπτικῶς ὀνομάζει. 15

Ὅτι τὴν ἀστράβην λέγει, τὴν ἐφεστρίδα, ἣν
νέοι σέλλαν φασί.

Ὅτι παιπάλημα, ὁ πανοῦργος ἄνθρωπος· κυ-
ρίως δ' ὥσπερ εἰ ἄλευρον τοῖς κακοῖς συναληλιμμένος
καὶ συντετριμμένος νοῦς· οὐ τοῦτο βούλεται, ἀλλὰ τὸν 20
ὑπὲρ τῆς ἀνευδότου μισητίας ὥσπερ ἄλευρον διατε-
θρυμμένον· κίναιδος δέ, ὃ τε ποιῶν, ὃ τε πάσχων,
παρὰ τὴν αἰδῶ κινεῖν.

Ὅτι δικαστήριον Ἀθήνησιν ἢ Ἡλιαία, εἰς ὕψαι-
θρον προκαθημένων τῶν δικαστῶν, παρ' ὃ καὶ Ἡλιαία 25
ἐκαλεῖτο, παρὰ τὸ ἡλιοῦσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροιζομένους.

Κενὴ μακαρία: ἡ κατὰ τοὺς ὕπνους τισὶν ἐγ-
γινομένη εὐδαιμονία, τοιαῦτα τοῖς ὄνειράττουσιν ἐμ-
ποιοῦσα τὰ εἰς τρυφὴν καὶ εὐστηρίαν, ὅσα ὁ παρῶν
διέξεισι λόγος· δι' ὃ καὶ μακαρία μὲν, ὅσον ἐπὶ τῷ 30
ὕπνῳ τὴν ἀπόλαυσιν ἐπιβαλλομένη, κενὴ δέ, ὅτι μὴδ'
ὅλως, μὴδὲν ἐστὸς ἔχει καὶ βέβαιον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ

ὑπνου καὶ τὴν εὐημερίαν ἀφίστασθαι τοιοῦτον καὶ τὸ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, κενὴν μακαρίαν τὰς Ἀθίνας ἀνόμαζεν, ὡς κατ' οὐδὲν ταῖς ἐν ὕπνοις εὐετηρίαις διαφερούσας.

5 Τὰ πρὸ Εὐκλείδου νῦν ἐξετάζοντα: παρ-
οιμία.

Ὅτι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ οἱ Λακεδαι-
μόνιοι τῶν Ἀθηναίων περικεινόμενοι τριάκοντα τυράν-
νους ἐστήσαν παρ' αὐτοῖς· οἵτινες παρὰ λαβόντες τινὰς
10 τῶν πολιτῶν, μετὰ ταῦτα ἁπλοῶς ἐπέχρητο τοῖς λοι-
ποῖς καταλυθέντων οὖν τῶν τυράννων, καὶ γινομέ-
νου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἵνα μὴ μνησι-
κακήσωσιν ἀλλήλοις οἱ πολῖται συνθήκας ἐποίησαν,
ὥστε τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι.

www.libtool.com.cn

E P I M E T R U M.

www.libtool.com.cn

I.

Ἀκμή: ἡ ὀξύτης· αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νεότης· ἀκμή δὲ καιροῦ, ἡ εὐτυχία. Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν ἀκμῆς.

Προνομία: ἡ πλείων τιμὴ· λέγεται δὲ καὶ ἡ 5 διανομὴ τῶν σκύλων· προνόμια δέ, τὰ προλήμματα.

Ὅτι ὁ Ποσειδῶν σὺν Ἀπόλλωνι ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι θητεύοντες τὴν Τροίαν ἔκτισαν, ἐξόριστοι ὄντες τοῦ οὐρανοῦ.

Ὅτι ὁ Πειρίθοος ἐκ τῆς Ἰέλιονος γυναικὸς Δίας 10 ἐγένετο τῷ Διί.

Κόλλαβοι λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια· τὸ ξυλφίον, ᾧ ἐκανακαύονται αἱ χορδαί.

Πυθὼ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἢ ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ ἐρωτῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ πύθω, τὸ σήπω. τὸν 15 γὰρ δράκοντα, ὃν ἐπέστησεν ἡ Ἥρα τῇ Ἀθηοῖ ἔτι κυούσῃ ἐκ Διὸς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, τὰχιστα διαφθεροῦντα τὰ νεογνά, ἀντίκα γεννηθεῖς Ἀπόλλων ἐτόξευσε Πυθοῖ· οὗ σακέντος ἐν τῷδε τῷ τόπῳ, τὸ μαντεῖον ὕστερον ὁ Ἀπόλλων ἐκεῖ συνεστήσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ 20 τὸν δράκοντα σακῆναι ἐκεῖ, Πυθῶνα τοῦτο εὐνόμασεν.

Οὐ μόνον τριήρης, ἀλλὰ καὶ τετρήρης καὶ δεκῆρης.

Ἀνέω: αὖω, τὸ φωνῶ· ἄνανος, ἄναος καὶ Ἀττικῶς ἄνεως· ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν ἄνεω. 25

Ἀκαχήατο ἐπὶ παράτατικῷ, ὡς τὸ κέαται ἐπὶ ἐνεστικῷ.

Σχέδια: τὰ μὴ σὺν πόνῳ καὶ μελέτῃ διὰ μακροῦ χρόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ προχείρου λεγόμενα ἢ πρατόμενα, ἀπὸ τοῦ σχεδόν, τὸ πλησίον· ἀφ' οὗ σχεδός, τὸ προχείρως συντεθέν, καὶ σχέδια ναῦς, ἢ ὀλίγη καὶ ἐκ τοῦ προχείρου κατασκευασθεῖσα· καὶ αὐτοσχέδιος κατοικία ὁμοίως, ἢ αὐτόθεν ἐκ τοῦ προχείρου γεγρονῖα· καὶ αὐτοσχέδια γράμματα ὁμοίως, καὶ αὐτοσχεδίην πλῆξε, παρ' Ὀμήρῳ, ἤγουν αὐτόθεν, τουτέστιν, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἔνθα 10 ἦν ὁ πληγεῖς, ἐκ τοῦ σχεδόν. Τὸ αὐτὸς ἐν τούτοις ἐπίτασιν ἔχει τοῦ πλησιασμοῦ· ἐν δὲ τῷ αὐτοαγαθότης δηλοῖ, τὸν μὴ μετέχοντα ἀπλῶς ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸν ὄντα αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, ὅτι πέρ ἐστι. καὶ αὐτοκακία ὁμοίως, καὶ κακία αὐτόφθορος, ἤγουν 15 οὐ φθόνου μετέχουσα ἀπλῶς, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο οὐσα φθόνος.

Ἐπασσυτέρους: τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, ἤγουν ἐπαλλήλους, συνεχεῖς· ἀπὸ τοῦ ἄσσον, τὸ πλησίον.

20 Ἄνεμος ἀπηλιώτης: ὁ ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Καθειργμένον: ἡ κατὰ, πλείονα ἔμφρασιν· τὸ εἰργμένον δηλοῖ τὸν περιορισμένον, ἡ δὲ κατὰ, ἀσφάλειαν.

Προαίρεσις: ἡ πρό, προτιμῆσιν δηλοῖ.

25 Προθυμία: ἡ πρό, κίνησιν καὶ προχώρησιν εἰς τὸ ἔμπροσθεν.

Διάλογός ἐστι λόγος μὴ κατὰ συνέχειαν λεγόμενος· ἀλλὰ κατὰ διακοπάς, διὰ τὸ μὴ ὕφ' ἑνὸς λέγεσθαι, ἀλλὰ ὑπὸ πλειόνων.

30 Περινοοῦμεν: οὐ νοοῦμεν, ἤγουν περιέρως νοοῦμεν· ἐνταῦθα ἡ περὶ τὸ περισσόν.

Ἐπιστήμη: ἡ ἐπί, ἐπιστάσιν δηλοῖ.

Ἐπαυρῶ, ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω· ἀπαυρῶ, ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι.

35 Κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος,

ἤγουν οὐδεὶς τόπος ἐπίσταται συμμαθεῖν ἐμὲ, ἤγουν κοινωνὸν ποιῆσαι ἐμὲ τῆς μαθήσεως· ἤγουν ποιῆσαι ἐμὲ εἰδέναι σὺν αὐτῷ.

Οἱ δώδεκα υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ λέγονται πατριάρχαι, ὡς ἀρχὴ καὶ ῥίζα τῶν κατέρων. 5

Ὑπόστασις, τὸ πρόσωπον παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ· παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὑπόστασις ἡ ὑπαρξίς· ἡ ὑπόστασις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ὑπόστασις τῆς σαρκός· καὶ, ὑπέστησεν ὁ Χριστὸς τὴν σάρκα ἐαυτοῦ. τὴν ὑπόστασιν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ 10 προσώπου νοεῖ.

Πόθεν ᾧ δῆ; παρὰ τὸ αἰδεῖν· ἤγουν παράκειται τῷ αἰδεῖν, καὶ παράγεται διὰ τοῦτο ἐξ ἐκείνου.

Ὑπόδειγμα: τὸ ὑποκείμενον προῶγμα, ὡς ἀρχέ-
τυπον, εἰς ὃ ἀφορῶντες ποιοῦμέν τι· ὡς ἐν τῷ, ὑπό- 15
δειγμα δέδωκα ὑμῖν. — παρὰδειγμα δέ, τὸ παρεικασμένον προῶγμα· ἡ παρὰ παράθεσιν καὶ σύγ-
κρισιν δηλοῖ.

Ἀποτάσσομαι τῷ διαβόλῳ: ἤτοι ἀφίσταμαι αὐτοῦ. 20

Πάρεστιν, ἤγουν ἐρχόμενός ἐστι· καὶ, πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν. καὶ πάρεστιν, ἡ παρὼν ἐστι.

Παρὰ τὸν κτίσαντα: ἡ παρὰ τὸ ἔξω· ἤγουν ἔξω τοῦ κτίσαντος ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει. ὥσπερ λέγο-
μεν καὶ δέκα παρὰ ἔν, ἤγουν ἐκτὸς ἐνός. 25

Παρακινεῖν ἐνέει: ἡ παρὰ, πλησιότητα δηλοῖ.

Θυμὸς παρὰ τὴν ἀναθυμίασιν εἴρηται· ἡ παρὰ, παράθεσιν, ἤγουν παράκειται τῇ ἀναθυμιάσει.

Νεκρωτόκος δὲ ἐκ τῶν νεκρῶν· οὐχὶ τῶν νεκρῶν. 30

Εἴμι, ὁ μέλλων, ἐλεύσομαι.

Πιπράσκομαι, ὁ μέλλων, πεπράδομαι.

Ἦδομαι, ὁ μέλλων, ἡσθήσομαι.

Καὶ ὁ γε Μίλων ἀπὸ τῆς ἀληλιμένης ἀσπίδος οὐκ ἐξωθεῖτο· ἤλειψε τὴν ἀσπίδα ἐλαίῳ· καὶ ἴστατο ἐπάνω 35
καὶ ὠθεῖτο καὶ οὐκ ἐκινεῖτο· ὁ αὐτὸς περιετίθει τῇ κε-

φαλῇ χορδῇν, καὶ ἐκράτει τὸ πνεῦμα, καὶ ὠγκοῦντο αἱ φλέβες, καὶ ἐκόπτετο ἡ χορδή. ἀπέθανε δὲ οὕτως· ἐσφηνωμένον ξύλον ἐφεύρεν ἐν τῷ ὄρει· καὶ εἰσῆγαγε τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ, ἵνα σχίσῃ· καὶ ἀπολυθείσῳ τῶν ὀσφηνῶν, ἐκρατήθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἐλθόντες οἱ λύκοι, κατέφαγον αὐτόν. καὶ οὕτως ἀπέθανεν.

Κονιαθὲν τεῖχος, οὐ κοινασθέν.

Πτολεμαῖς, ὄνομα πόλεως, ἀφ' οὗ Πτολεμαεύς. οὐ Πτολεμαῖος.

- 10 Εἰς πέταυρον Ἄιδου: ἤγουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἄιδου, ἀπὸ μέρους· ὥσπερ ἀπὸ τῆς στέγης, ἢ οἰκίας.

Ὅσιόμαρτυς: καλλιμαρτυς, πρωτόμαρτυς.

Καλλιπάρθενος: αἰὲ παρθένος.

- 15 Ἀληθές, παναληθές, ἤγουν λίαν ἀληθεύομενον· παναληθές δὲ παιδίον, καὶ παναληθής ἀνὴρ, ὁ κατὰ πολὺ τῆς ἀληθείας. φιλαλήθης δέ, ὁ φίλος τῆς ἀληθείας.

Τὸ ὑγιέα καὶ ὑγιᾶ αἰ, καὶ οὐχ ὑγιῇ. ὥς 20 ὑπερφυᾶ μισθόν· ἐγκρατῇ δέ, καὶ ἀσθενῇ· ὅσα παραλήγονται φωνήεντι, αἰ εἰς ᾱ. ὅσα δὲ συμφώνῳ, εἰς ἡ.

Ὁ εὐσχήμων βουλευτής, ὥς προςεκτικὸν κατὰ τὴν βουλήν φησι· τὸν Ἰωσήφ εὐσχήμονα.

Ἐν μνήματι καὶ νῶ κηδεύσας ἀπέθετο: 25 ἤγουν ὥς θησαυρόν τινα ἔθετο ἐν τῷ μνήματι.

Τὸ τεχνῶμαι καὶ μηχανῶμαι καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ λαμβάνεται.

Ἐγκάρσιον ἀπὸ τῆς ἔν προθέσεως, καὶ τοῦ κεφαλαίου.

- 30 Πῆχυς, τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγκᾶνος (in marg. ἀπὸ τοῦ) καὶ ἐπὶ στάθμης· ὥσπερ ἐξωγράφουν τὴν Νέμεσιν κατέχουσιν ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ πῆχυν, καὶ ἐδῆλου, ὅτι οὐ δεῖ ποιεῖν τι ἐκτὸς μέτρου. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ χαλινόν· καὶ ἐδῆλου ὅτι οὐ δεῖ ἀχάλινα λέγειν.

- 35 Πήχυνε: ἤγουν ἀγκαλίζου κεφαλᾷς ἐλάφοιο. ξῆ (sic).

κεφαλα λέγεται τὸ μῆκος τῶν κεράτων μετὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ καταρτίου, διότι τοιοῦτον ἔχει σχῆμα.

Τὰ τῶν ἀφωρισμένων πρόσωπα οὐ διαλύονται, διότι παρὰ τοῦ λερέως χωρίζεται τὸν θεοῦ· καὶ οὐ τολ- 5 μῶσι τὰ στοιχεῖα δέξασθαι τὸ οἰκεῖον· τὰ δὲ τῶν ἁγίων, διότι πρῶην ὁ κόσμος ἀφθαρτος ἦν, καὶ οὕτως μέλλει ἀποκατασταθῆναι. καὶ λαμβάνουσιν ὥσπερ τινα ἀφθα- βῶν τῆς μελλούσης αὐτοὺς ἐκδέχεσθαι δόξης.

Χοῦς ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ τῆς γῆς· χνούς δὲ ἐπὶ 10 τοῦ λεπτοτάτου, καὶ ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ὀπωρῶν.

Ἀνδρεῶν: μέγας οἶκος ἀνδρῶν.

Ἀναξυρίδας: τὰ βαθέα καὶ βασιλικά τῶν ὑπο- 15 δημάτων.

Ἀνακῶς: ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς.

Δημοεργοί: οἱ εἰς τὸ δημόσιον κάμνοντες.

Διθύραμβος: ὕμνος εἰς Διόνυσον.

Διασφάγες: αἱ διεσπῶσαι πέτραι.

Ἐγχρίψαι: ἐμπεσεῖν. 20

Ἐσηθήσαντες: ὑλίσαντες.

Ἐλόχισεν: εἰς λόχους κατέταξεν.

Ἐπάϊστος: φανερός.

Ἐνώσας: διανοηθεῖς.

Εὐμάρεια: ἡσυχία, εὐκολία. 25

Ἐνάριες: οἱ ὀπλῖται.

Ἐξ ἡθέων: οἷς συναναστρέφονται.

Ἐταιρεῖος: ὁ Ζεύς.

Ἐπαμησάμενος: ἀνακινήσας.

Ἐρμῖς: ὁ κλινόπους. 30

Ἐλυτρον: σκέπη, δέσμα.

Ἐίρην: παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ πρώτῳ ἐνι-
αυτῷ ὁ παῖς ῥωβίδας καλεῖται· τῷ δευτέρῳ, προ-
κισζόμενος· τῷ τρίτῳ, μικιζόμενος· τῷ τετάρτῳ,
πρόπαις· τῷ πέμπτῳ, παῖς· τῷ ἕκτῳ, μελείρην. 35

Ἰστίον, ὅτι τῶν ἐπιρῶν τῶν τοπικῶν τὰ

Τὶ οὖν δὴ γέγονε δῆλον, πᾶν ἐστίβηται· ἤγουν τὸ ἐσπέριον πλευρὸν τῶν νεῶν ἐστίβηται· πλευρὸν μέρος τὸ ἀφ' ἡλίου βολῶν, ἤγουν κατὰ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν ὁδὸν δηλοῖ.

Διογένης ἔφησε πρὸς τινὰς ἀνομομικούς, ὅτι ὁ εἰς κέκλοφε, καὶ ὁ ἕτερος οὐκ ἀπώλεσεν· ἤγουν οὐκ ἐχάσεν· ἤγουν καὶ οἱ δύο κεκλόφασιν.

Διαβάλλω: τὸ τὸν νοῦν τοῦ ὑποκειμένου μεταποιῶ· ὅθεν καὶ ὁ διάβολος, διότι εἶπε πρὸς τὴν Εὐάν, ὅτι εἰ φάγοιτε ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν.

II.

Γενέω, γενῶ· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ παρακείμενος, γενένηκα· ὁ μέσος, γέγονα· ὁ ἀόριστος ἐγένησα· ὁ δευτέρως, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην.

Γείνω, γενῶ· ὁ παρακείμενος γέγακα· ἀπὸ 15 τούτου ἐκβολῇ τοῦ ᾱ, γέγα.

Ἔω, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι, καὶ Ἀωρικῶς, ἔσοῦμαι.

Ἐπεσοῦ· πέτω, πέσω, ἔπεσα· ὁ δευτέρως ἀόριστος, ἔπεσον· ἔπετον ἔδει· ἀλλ' ἔχει τὸ σ ἀπὸ τοῦ πρώτου 20 ἀορίστου τοῦ ἔπεσα. (in marg. καὶ πεσοῦμαι, Ἀωρικῶς.)

Πλέω, πλευῶ, καὶ πλευσῶ Ἀωρικῶς· καὶ ὁ μέσος μέλλων πλευσοῦμαι καὶ γρ.

Θαυμάζω, ὁ μέλλων, θαυμάσω· καὶ ὁ μέσος 25 μέλλων, θαυμάσομαι.

Πτόω, πτώ, ἢ πτώμι· ὁ μέλλων, πτώσω· ὁ παρακείμενος, πέπτωκα.

Γνώω, γνώ, ἢ γνώμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα· ἀπὸ τοῦ γνώμι· ὁ δευτέρως ἀόριστος, 30 ἔγνω· ἢ μετοχή, ὁ γνούς, ὡς βιώμι· ὁ δευτέρως ἀόριστος ἐβίων· ἢ μετοχή, ὁ βιούς.

(In margine: ἀφοσιόυσθαι, τὸ μὴ ἐντελῶς τι ποιεῖν, ἀλλ' ὡς περ' οὐσίας ἔνεκα· ὅσα δὲ ἐστὶν ἡ ἐκτελέσεις.)

Ἦδομαι, ὁ μέλλων, ἡσθήσομαι.

5 Εἶμι, ὁ μέλλων, ἐλεύσομαι.

Πιπράσκω μὲν αἰ, ὁ μέλλων, πεπράσσομαι.)

Θνήμι, ὁ μέλλων, θνήσω. ὁ παρακείμενος τεθνήκα, ἀπὸ τούτου τεθνήκω, ὁ μέλλων, τεθνήξω, καὶ ὁ μέσος μέλλων, τεθνήξομαι· ἀπὸ τοῦ θάνω, θανῶ καὶ 10 θανεύομαι, ἔθανον· ἀπὸ τοῦ θνήμι, ἔθνων δεύτερος ἀόριστος· ἡ μετοχή ὁ θνάς· τὸ εὐκτικόν θναλήν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθναλήν (in marg. τὸ τεθναλήν Ἀττικόν· ὡς καὶ τετλαλήν. τλήμι, ἔτλην, ἡ μετοχή, ὁ τλάς· τὸ εὐκτικόν, τλαλήν, κατὰ ἀναδιπλα- 15 σιασμόν τετλαλήν.

Ἀπὸ τοῦ μαθῆω, μαθῶ, μαθήσω, ἐμάθησα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔμαθον.

Ἀπὸ τοῦ παθῆω, παθῶ, παθήσω, ἐπάθησα, ἔπαθον, ὁ δεύτερος ἀόριστος.

20 (In margine: οἶσθε ἐπὶ δευτέρου προσώπου γράφει ὁ Σοφοκλῆς· καὶ πέποσθε παρ' Ὀμήρῳ, ἀπὸ τοῦ πεπόνθατε· οὕτως τὸ οἶσθε ἀπὸ τοῦ οἶδατε· κατὰ συγκοπὴν καὶ τὰ δύο.)

Πεῖθω, ὁ μέλλων, πείσω· ὁ παρακείμενος, πέ- 25 πεικα· ὁ μέσος, πέποιθα.

Ἐνέγκω· ἐνέγξω· ὁ παρακείμενος, ἤνεχα, καὶ ἐνήνεχα· ὁ μέσος, ἤνοχα καὶ ἐνήνοχα.

Ἐδέω, ἐδῶ, ἐδέσω· ὁ παρακείμενος, ἤδεκα καὶ ἐδήδεκα· ὁ μέσος, ἤδοκα καὶ ἐδήδοκα.

30 Ἀγήοχα· ἄγω, ἄξω· ὁ παρακείμενος, ἤχα, καὶ Ἀττικῶς, ἄγηχα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀγήοχα.

Εἶδω, εἶσω, εἶκα· ὁ μέσος οἶδα, τὸ δεύτερον οἶδας καὶ πλεονασμῷ τῆς θὰ συλλαβῆς Ἀττικῶς, καὶ συγκοπῇ, οἶσθα καὶ εἰδέω, εἰδῶ· εἰδήσω· εἶδον, ἀφ' οὗ 35 τὸ εἰδήκειν καὶ ἥδειν· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· τὸ δεύτερον οἶδας, καὶ πλεονασμῷ τῆς θὰ καὶ συγκοπῇ, οἶσθα.

Ἀέγω, λέξω, λέλεχα, καὶ ἐκβολῇ τοῦ λ, καὶ πλεο-
νασμῶ τοῦ τ, εἴλεχα· ὁ μέσος εἴλοχα, καὶ συνείλοχα,
ἢ μετοχή, συνειλοχῶς.

(In margine: πέτομαι καὶ τὸ εὐκτικόν, πετό-
μην, πέτοιο, πέτοιο, καὶ μετὰ τῆς ἀνα· ἀναπετοίμην· 5
καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀναπτοίμην, ἀνάπτοιο, ἀνάπτοιο,
οὐχὶ ἀναπτοῖτο· γράφει τοῦτο Πλάτων.)

Δείδω, δείσω, δέδεικα, ὁ μέσος δέδοικα· ἀπὸ
τοῦ δέδοικα ἀποβολῇ τοῦ κ καὶ συστολῇ τῆς παραλη-
γούσης γίνεται τὸ δέδια· πᾶς γὰρ παρακείμενος ἀπο-10
βολὴν τοῦ κ ποιήσας, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν.

Ἐνέγκω, ἐνέγξω, ὁ ἀόριστος, ἤνεγκα· κακώφω-
νον γὰρ ἐμελλεν εἶναι, εἰ ἐγράφετο ἤνεγξα.

Θήσω, θεῶ, θῶ. ὁ μέλλων, θήσω. — στάω, στῶ.
ὁ μέλλων, στῆσω. — δόω, δῶ. ὁ μέλλων δώσω. τὸ δ' ἔθην, 15
ἀπὸ τοῦ θῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθην· εἰ δὲ ἦν
ἀπὸ τοῦ θήσω, ἔθηκα, ἔδει εἶναι ἔθον· ὥσπερ τὸ ἔλα-
κον, ἀπὸ τοῦ λακέω, λακήσω, ἐλάκησα, ὁ δεύτερος
ἀόριστος, ἔλακον· ὥστε ἀπὸ τοῦ θῆμι τὸ ἔθην· οὕτω
καὶ ἀπὸ τοῦ στιμι, τὸ ἔστιν, καὶ ἀπὸ τοῦ δῶμι, τὸ 20
ἔδων.

Ἐτησίαι ἄνεμοι γράφεται, οὐχὶ ἐτήσιοι·

Ὀλω, ὀλῶ· ὁ παρακείμενος, ὠλκα. ὡς ψάλλω,
ψαλῶ, -ἔψαλκα. — ὁ μέσος παρακείμενος, ὠλα, καὶ
Ἀττικῶς, ὀλωλα. 25

Ὀπτω, ὄψω, ὤφα· ὁ μέσος, ὤπα, καὶ Ἀττικῶς,
ὤπωπα.

Ὀξω, ὄσω, ὠκα· ὁ μέσος, ὠδα, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ
ἐνεστώτος ξ, ὄδωδα, Ἀττικῶς.

Ἀπέδρα· δράω, ἀφ' οὗ τὸ ἀποδράσω, καὶ ὁ 30
παρατατικὸς, ἔδραον, ἔδρων, ἔδραες, ἔδρας, ἔδρας
ἔδρα, καὶ ἀπέδρα· (in marg. τὸ ἀπέδρα εἰς πρ . . .
λέγεται . . . τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἄχρηστον.) καὶ νοεῖ-
ται ὁ παρατατικὸς εἰς ἀόριστον, ὥσπερ καὶ τὸ φῆχαι
ἤγουν ἐπορεύθη· τὸ δὲ ἀποδράναι οὐκ ἀπὸ τοῦ δράω, 35
δρῶ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ δρῆμι· ὁ παρατατικὸς, ἔδρων, ἢ

μετοχή ὁ δράς, τοῦ δράντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δρά-
ναι, ὡς ἰστάναι.

(In marg. συν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί: ἤγουν τῇ
ἐφ' ἡμᾶς ἐρχομένῃ. τεθναίην κατὰ ἀναδιπλασιασμόν
5 Ἰωνικόν. δέδιμεν ἀπὸ τοῦ δεδίαμεν, κατὰ συγκοπὴν.)

Ἔω, καὶ ὁ παρατατικός, ἦον· καὶ ἐκβολὴ τοῦ
ο, ἦν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου, τὸ ἢ περισσόν· ὥσπερ
καὶ παρ' Ἑλλήσι τὸ ἀλλὰ περισσόν· οἶον, οὐδὲν ἔτι-
10 ρον ἀλλ' ἢ τόδε φησίν.

Εἴω, εἴσω, εἴκα, εἴμαι, εἰμένος καὶ παρειμένος.

Συνισχημένους: ἔχω πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ
τροπῇ τοῦ εἰς ι, ἴσχω, καὶ ἰσχέω, ἰσχῶ, ἰσχήσω, ἴσχη-
κα, ἴσχημαι, ἰσχημένος, καὶ συνισχημένος.

15 Ἦν ἡσχόμεν: σχέω, σχῶ, σχήσω, ἔσχηκα, ὁ δεύ-
τερος ἀόριστος, ἔσχον· ὡς λακέω, λακήσω, ἐλάκησα,
ἐλακόν. — ἡσχόμην, καὶ ἡνησχόμην· διπλῶς δὲ αὐ-
ξάνει, ὥσπερ καὶ τὸ ἡνώρθωσα· καὶ ἡνειχόμην διπλῶς,
ὡς καὶ ἡνώρθουν.

20 Θῆμι, ἔθην, θεῖς, θέντος, τὸ προστακτικόν, θέτι·
διότι δὲ παραλήγεται βραχύ, γέγονε θέε. οὕτω καὶ τὸ
δός. οὕτω τὸ σχές.

Σχῆμι, ἔσχην, σχεῖς, σχέντος, τὸ προστακτικόν,
σχέθι καὶ σχές. Σοφοκλῆς· κατὰ σχές τὴν ὀργήν.

25 Παράσχου, οὐ παράσχε, εἰ γὰρ ἦν, ἦν γὰρ παρὰ-
σχες, ὡς τὰ ἔτερα.

Ἔχω, ἔξω, ἔσχον, ὡς ἐξ ἄλλου θέματος.

Εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ φάω, φῶ, φήσω, ἔφησα, ὁ δεύ-
τερος ἀόριστος ἦν ἂν ἔφον· ὥστε ἀπὸ τοῦ φημί, ὁ
30 δεύτερος ἀόριστος, ἔφην.

Εἴω, εἴσω· ὁ παρακαίμενος, εἴκα. ὁ μέσος, εἴα,
καὶ διαλύσει, καὶ τρόπῳ τοῦ εἰς ἦ, ἦϊα.

Ἔω, καὶ ὁ παρατατικός, ἴον, ἴες, ἴε. καὶ τὸ
προστακτικόν, ἴε. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἴθι.

35 Ἴημι, ἴην, ἰεῖς, ἰέντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον,
ἰέναι.

Ἴω, ἰών, καὶ τὸ εὐκτικόν, ἴοιμι, ἴοις, ἴοι.

Ἰλάξω, ἰλάσκω, Ἰλακα, Ἰλασμαι, ἰλάσθην, ἰλασθείς, ἰλασθέντος· τὸ προστακτικόν, ἰλάσθητι, καὶ συγκοπῇ, Ἰλατι, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, Ἰλαθι. ἤγουν Ἰλεως γενοῦ.

5

(In marg. ἐφίππειον, καὶ ἐφεστρίς καὶ ἀστράβη ταυτόν· ἡ κοινῶς σέλλα. καὶ εἶδος ἱματίου ἡ ἐφεστρίς.

Ἰά, ἡ ἰσχύς παρὰ ποιηταῖς.

Περιτομή, ἡ περὶ, τὸ κύκλω.

10

Ἀκέραιος, ὁ ἀπλοῦς, καὶ μὴ δύναμιν ἔχων ἀμυντικήν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κερασφόρων ζώων, ἃ τοῖς κέρασιν ἀμύνονται· τοῦτο δὲ γίνεται ἢ ἀπὸ φύσεως, ἢ ἀπὸ ἀσκήσεως.

Ἐταιρεῖος ὁ Ζεὺς.

15

Ἐρμῖς· ὁ κλινόπους.

Ἐλυτρον· σκέπη, δέριμα.

Ἐζοην· —

Εὐεστία· εὐετηρία, ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγῇ. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ θ γράφει.

20

Φῆνες· κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς δλύνθοις τοῖς ἄρσεσι.

Νύσσια, Κνώσσια· ἀπὸ πόλεων, ἐνθα ὀρχήσεις ἐτελοῦντο Διονυσιακαί, καὶ Κορυβαντικά· ἐν μὲν τῇ Νύσῃ Διονυσιακαί· ἐν δὲ τῇ Κνώσῃ, πόλις δὲ αὕτη τῆς Κρήτης, αἱ Κορυβαντικά. Ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὑπὸ 25 τῶν Κορυβάντων ἐτρέφετο.

Αὐτοδαῆ· αὐτομαθῇ.

Ἐπόστασις·

Καὶ ὁ γε Μίλων — καὶ οὕτως ἀπέθανεν.

(In marg. adscripta: σὺ τηρήσης κεφαλὴν αὐτοῦ, 30 καὶ αὐτὸς πτέρναν σου· τέσσαρα θεωροῦνται· προβολή, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ διαβόλου· ὁ δηλοῖ καὶ τὸ τηρεῖν τὸν ἄνθρωπον τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν· καὶ προθυμία καὶ συγκατάθεσις καὶ ἔργον. ὁ δὲ διάβολος τηρεῖ τὴν πτέρναν, ἤγουν τὸ τέλος· καὶ τὸ ἔργον· ὅπερ δηλοῖ τὸ 35 τηρεῖν ἐκεῖνον τὴν πτέρναν τοῦ ἀνθρώπου.)

Πολυδάμας τοσοῦτον ἦν ἀνδρεῖος, ὅτι εὐρῶν λέον-
 τα καὶ ἄσκειον, διέφθην αὐτόν· καὶ τοῦτο μα-
 θὼν ὁ Λαρεῖος, μετεκαλέσατο αὐτόν· καὶ πολεμήσας
 τρισὶν ἐξιλεγμένοις αὐτοῦ, ἐφόνευσεν. ὕστερον κείμε-
 5 νος ἐν σπηλαίῳ μεγάλῳ μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀπάντων ἐξελθόντων, ἐκείνος οὐ κατεδύξατο,
 ἀλλ' ἐθρασύνθη, ἵνα δύξηται ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ πεσὼν
 τὸ σπήλαιον κατέφθαξεν αὐτόν.

Κονισθὲν τεῖχος, οὐ κονιασθὲν.

10 Ἐξὸν γενέσθαι τόδε, γέγονε τόδε· τὸ
 ἐξόν, εὐθεῖά ἐστιν, οὐκ αἰτιατική.

Εἰς πέταυρον Ἄιδου:

Ἀναδενδράδες: τὰ ἀναδραμόντα ἐς δένδρον.

Ἀθέρες: τὰ ἄγανα. καὶ ἀθερίζω, τὸ ἐν ἀθέ-
 15 ρων μοίρᾳ τάττω· ἀθήρ οὐχ εὐρηται εὐθεία.

Χθιζοὶ καὶ προχθιζοὶ, αὐτοσχέδιοι τινες τῆς
 εὐσεβείας δογματισταί.

Ἐργατικός ἀνὴρ, ἀπὸ τοῦ ἐργάτης, καὶ ἐστὶν
 ἐργαστικός ἀπὸ τοῦ εἰργασθαι.

20 Ἐπαυρέω:

Μέσος, μεσότης, καὶ μεσήεις, ὡς ἐρσήεις, μετου-
 σιαστικόν· ἤγουν ὁ τῆς μέσης τάξεως μετέχων.

Ἐπουλον τραῦμα, τὸ κεκρυμμένον ὑπὸ ὑγιεί
 τῇ ἐπιφανείᾳ ἀπὸ τοῦ οὐλον, τὸ ὑγιές.

25 (In marg. παράβασις δὲ ἐστὶ, λύσις χοροῦ σκη-
 νικοῦ τοῦ κυκλικοῦ σχήματος, καὶ κατὰ παράλληλον
 θέσιν στάσις τῶν χορευόντων.)

Πάτρως, ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός. καὶ μήτρως,
 ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός· πατρὼς δὲ καὶ πατρυνός,
 30 ὁ κοινῶς πατρυνός.

Ἐνδοιάζω, ἀπὸ τοῦ δοῖόν, τὸ διπλοῦν, ἐστὶ
 ποιητικόν. ταῦτόν τὸ ἀμφιβάλλω, ἀπὸ τῆς ἀμφί καὶ
 τοῦ βάλλω, τὸ τοξεύω· καὶ τὸ ἀμφισβητῶ, ἀπὸ τῆς
 ἀμφί καὶ τοῦ βαίνω.

35 Τήθη, ἡ μάμμη· τηθίς δέ, ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή,
 τίτθη δὲ ἡ βυζάστρα (sic).

Εἶεν, ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτως· ἔστι δὲ παρα-
κελεύσεως ἀντὶ τοῦ, ἀγαλ.com.cn

Θάνατον σταυρώσει ὑπέμεινε δεῖ λέγεσθαι,
καὶ οὐ σταυρώσιν θανάτου.

Ὁ Ἐπιμενίδης, Κρηῆς, ἦν χρησμολόγος· τούτου 5
τό· Κρηῆτες αἰεὶ ψεύσται — λέγεται δὲ ἐξήκοντα
ἔτη ὑπνώσαντα, μετὰ ταῦτα ἀναστῆναι, παραλλάττοντα
καὶ παρακεκινημένον τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς χρησμό-
λογίαν τὸ ἐντεῦθεν ἀπιδεῖν.

Τῷ Μελεάγρῳ, φασί, συνεγεννήθη λαμπάς, περὶ 10
ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφόσον ἄπτεται, ξῆ ὁ Μελεάγρος· ὅτε
οὖν, σχὼν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς τῆς ἰδίας μητρός, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον
κάκρον, ἐρῶν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρω-
τεῖα· ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ θεῖοι, καὶ γενομένης 15
μάχης, ἀνείλεν αὐτούς· ἐπὶ τούτου ἐλυπήθη ἡ Μελεά-
γρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὥς ὑπὲρ ἀδελφῶν·
καὶ ἀπειλοῦσα, ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελεά-
γρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως.

(In marg. ἀπὸ τοῦ ἑννέα, τὸ ἕνατος, δι' ἐνὸς ν. ὡς 20
ἀπὸ τοῦ τέταρα, τὸ τέταρτος.)

Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ἡ
Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρῳψε μῆλον ἐν τῷ ἀρίστῳ, ἐν ᾧ
ἔγραψε, τῇ καλῇ τὸ μῆλον· ἡμφισβήτησαν Ἀφροδίτη,
Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ ἐκρίθησαν παρὰ τῷ Πάριδι· προ- 25
κριθεῖσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ
τούτου τὴν Ἑλένην, δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς ἐγένετο
πόλεμος.

Ὡς ἔξω ξήλου εἴημεν· ἤγουν ξηλοτυπίας· ὅπερ
οὐ δέχεται ὁ Διονυσόδωρος· νομίζει γὰρ τίσσεσθαι 30
τὴν λέξιν μόνον ἐπὶ τοῦ μακαρίζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ
φθονεῖν.

Πιμελεστέρα· ἡ λιπαρωτέρα.

Σύν τε δ' ἐρχομένῳ, πρὸ ὁδοῦ βουλευσόμεθα, ὅτι
ἐροῦμεν· ἀλλ' ἴωμεν.

35

Ὁ Τειρεσίης, ὡς λέγεται, εἶδε τὴν Ἀθηνᾶν λουο-

μένην, κάκεινη ὀργισθεῖσα, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς γυναῖκα.

Ἦν δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγενέσθαι αὐτῆς ὁ Ποσειδῶν· ἡ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγενέσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόσῃ αὐτῇ πρότερον, ποιήσῃν ὃ βούλεται· ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν, ὅτι ἄνδρα ποιήσον· ὁ δὲ διὰ τὸν ὄρκον ποιήσας, οὐκ ἡδυνήθη συγγενέσθαι. λέγεται δὲ τὸν Καινέα ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα μεταβαλλόμενον καὶ γενναϊότατον γενέσθαι, ὑπὸ Κενταύρων 10 γε μὴν ὀλέσθαι Ἑλάταις ἀλωόμενον.

(In margin: Διάστασις, ὁ χωρισμός· ἀπόστασις δὲ, ἡ ἔκκλισις ἀπὸ τινος. ὡς πρώτη ἀπόστασις, τὸ θερμόν· δευτέρα, τὸ θερμότερον· τρίτη, τὸ θερμώτατον· τετάρτη, τὸ ὑπερθερμον. ποιητικὸν αἷτιον, τὸ 15 ἔξ οὗ· ὀργανικόν, τὸ δι' οὗ. ὑλικόν τὸ ἐν ᾧ· τελικόν αἷτιον, τὸ εἰς ὃ, ἢ πρὸς ὃ. ὡς τὸ εἶδος τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος, πρὸ τούτου τοῦ δεινὸς μίμημα· οὕτω φησὶ Πλάτων· ἐτέρως δ' Ἀριστοτέλης· ἐκεῖνος γὰρ ποιητικὸν αἷτιον φησι, τὸ ὑφ' οὗ καὶ ἐτ. . . ζῇ λελύσθαι.

20 Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων, πρὸς θεοὺς ἰδίως λέγεται· καὶ ἔστιν αὕτη προσθήκη γραμματος φωνήεντος κατὰ τὴν ἀρχὴν συλλαβὴν προστιθέντος, ὃ φαίνεται γινόμενον ἐν τῷ ἑώρων, καὶ ἑώνημαι, καὶ ἐν τῷ ἀσπαίρειν, καὶ ἡλίθιος· ἢ δύο γραμμάτων, τοῦ 25 μὲν προτέρου, φωνήεντος, τοῦ δὲ δευτέρου, συμφώνου· ὃ γίνεταί ἐν τῷ ἐλήλυθα, καὶ ἀλήλιμμαι· ἔστι δὲ ἡ μὲν τῶν δύο γραμμάτων προσθήκη αἰεὶ Ἀττικῇ· ἡ δὲ τοῦ ἐνὸς ἐνίοτε μὲν Ἀττικῇ, ὡς ἐν τοῖς εἰρημένοις ἄπασιν· ἐνίοτε δὲ Ἰωνικῇ, ὡς ἐν τῷ ἑωθέουσι παρ' Ἡρο- 30 δότῳ, ἀντὶ τοῦ ὠθοῦσιν· ἐνίοτε δὲ ποιητικῇ, ὡς ἐν τῷ ἔεις, ἀντὶ τοῦ εἰς· καὶ ἀφῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκεν· οἱ γὰρ ποιηταὶ εὐρόντες συνήθειαν διαλέκτου, πλατύνουσιν αὐτὴν ἀναλόγως καὶ εἰς ἃ αὐτὴν οὐ προὔχασεν.

Ἀφαιρεσις δὲ τὸ ἐναντίον, ὅταν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς 35 ἀφαιρεθῇ γράμμα φωνήεν, συλλαβὴν δηλαδὴ ποιοῦν, ὃ γίνεταί ἐν τῷ κείνος, καὶ τῷ στράπτειν, δηλονότι

ἀντὶ τοῦ ἀσγράπτειν, καὶ τῷ θῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἔθηκεν,
καὶ τῷ δεδώκει, καὶ τῷ ἐκκεκώφει.

Ἀφαιρέσις ἐστὶ, καὶ ὅταν ἀφαιρεθῇ σύμφωνον ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς· ὃ γίνεται ἐν τῷ ἐκτῆσθαι, ἀντὶ τοῦ κεντῆ-
σθαι· καὶ τὸ αἶα, καὶ τὸ ἡμί, ἀντὶ τοῦ φημί· καὶ 5
ἐν τῷ εἵμαρται, καὶ τῷ εἵληπται, ἃ καὶ τὸ ἰ προς-
λαμβάνει· ἐστὶ δὲ αὕτη ἐν τισι μὲν Ἰωνικῇ καθαρῶς·
ἐν τισι δὲ Ἀττικῇ. ἐν τισι δὲ Ἰωνικῇ καὶ Ἀττικῇ. Ἐν
μὲν οὖν τῷ θῆκε καὶ τῷ ἐκτῆσθαι καὶ τῷ αἶα, καθα-
ρῶς Ἰωνικῇ· Ἴωνες γὰρ καὶ τὸ λείβω, εἵβω λέγουσιν· 10
ἐν δὲ τῷ σγράπτει καὶ τῷ κείνος, Ἰωνικῇ καὶ Ἀττικῇ· ἐν
δὲ τῷ εἵμαρται καὶ ἐκκεκώφει καὶ τὸ ἡμί, μόνως Ἀττικῇ.

Ἀναδίπλωσις δὲ λέγεται, ὅταν τὸ σύμφωνον
τὸ αὐτὸ τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λέξεως ἢ τὸ ἀντιστοιχοῦν, τὸ
ἢ προσλάβόν, προστεθῇ τῇ ἀρχῇ· ὃ γίνεται ἐν τῷ κε- 15
κάμω, ἀντὶ τοῦ κάμω· καὶ ἐν τῷ κέκλυθι ἀντὶ τοῦ
κλυθι· ἐὰν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχῇται ἡ λέξις, ἢ δὲ σύμ-
φωνον μετὰ τὸ φωνῆεν, ὅταν τὸ αὐτὸ φωνῆεν καὶ σύμφω-
νον ἐπαναλαμβάνηται καὶ προστιθῇται κατὰ τὴν ἀρχήν, ὃ
γίνεται ἐν τῷ ἐλέλιξεν· ἐστὶ καὶ ἐν οἷς πρόθεσις ὅλη 20
ἐπαναλαμβάνεται, καὶ λέγεται καὶ τοῦτο ἀναδίπλωσις,
ὃ γίνεται ἐν τῷ προπροκυλινδόμενος· ἐστὶ δὲ καὶ
αὕτη ἐν τισι μὲν Ἰωνικῇ, ἐν τισι δὲ κοινή, ἐν τισι δὲ
ποιητικῇ. καὶ Ἰωνικῇ μὲν, ὥς τὸ κεκάμω· κοινή δὲ, ἐν
τῷ τέθνηκα· ποιητικῇ δὲ ἐν τῷ ἐλέλιξε, καὶ τῷ προπρο- 25
κυλινδόμενος. μιμητικοὶ γὰρ ὄντες οἱ ποιηταί, τὰ τοιαῦτα
ἐπιτηδεύουσιν, ἵνα τὰ πράγματα εἰκονίσωσιν· οὐ γὰρ
ἀπλῶς λέγουσιν τὸ ἐλέλιξεν, ἀλλ' ὅτε ταχυτάτην θέλωσι
δηλοῦν τὴν κίνησιν· καὶ τὸ προπροκυλινδεῖσθαι ὁμοίως,
ὅτε κατεσπουδασμένην δέησιν, καὶ πολλήν. 30

Ἀρσις τὸ ἐναντίον τῷ πρώτῳ σημαινόμενῳ τῆς
ἀναδιπλώσεως· ὅταν δηλαδὴ μὴ προχωρῇ κατ' ἐκεῖνο
τὸ σημαινόμενον ἢ ἀναδίπλωσις ὀφείλουσα προχωρεῖν·
ὃ γίνεται ἐν τῷ δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι, καὶ τῷ
βλήμενος, ἀντὶ τοῦ βεβλημένος· ἐστὶ δὲ Ἰωνικῇ. 35

Ἐκτασις δὲ ἐστὶν αὕτης συν μεταβολῇ βραχέος

φωνήεντος εἰς μακρόν, χωρὶς παρενθήκης ἑτέρου φωνήεντος, ὃ γίνεται ἐν τῷ Διωνύσῳ, καὶ τῷ Σιδῶνος, ἔστι δὲ πόλις ἡ Σιδῶν, καὶ τῷ ἀρώσιμῳ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τούτοις.

- 5 ἀρώσιμῳ γὰρ χᾶτέρων εἰσεῖ γινώμαι
καὶ ἐν τῷ θεητόκῳ παρὰ Νόννῳ, "Ἔστι δὲ αὕτη
ἐν τισὶ μὲν Ἀττικῇ· ἐν τισὶ δὲ ποιητικῇ, κατὰ τὸν
αἰρημένον λόγον ἐν τῷ ἀφέηκε· καὶ Ἀττικῇ μὲν ἔστιν
ἐν τῷ Σιδῶνος, ἅπερ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ᾱ μικροῦ
10 γράφουσι· καὶ τῷ ἀρώσιμῳ ποιητικῇ δὲ ἐν τῷ θεη-
τόκῳ, καὶ Διωνύσῳ.

Συστολὴ τὸ ἐναντίον, ἥγουν ἐλάττωσις σὺν
μεταβολῇ μακροῦ φωνήεντος εἰς βραχύ, χωρὶς ἐκθλί-
ψεως ἑτέρου φωνήεντος, ὃ γίνεται ἐν τῷ νῆες, ἀντὶ
15 τοῦ νῆες· τῶν Ἰώνων δὲ αὕτη.

- Ἐπέκτασις δὲ ἔστιν, προσθήκη συλλαβῆς κατὰ
μέσον τῆς λέξεως· ὃ γίνεται ἐν τῷ δερδέσκετο, ἐν
ᾧ καὶ μετασχηματισμὸς συνέδραμε ποιητικός· καὶ τῷ
Μουσέων καὶ Μουσάων· καὶ ἐν τῷ Ἀμφιτρυω-
20 νιάδῃ, ἀντὶ τοῦ Ἀμφιτρωνίδῃς, καὶ τῷ ἐτήτυμον,
ἀντὶ τοῦ ἔτυμον· ἔστι δὲ αὕτη ἐν τισὶν μὲν Ἰωνικῇ,
ἢ δὲ Δωρικῇ· καὶ Ἰωνικῇ μὲν ἐν τῷ δερδέσκετο καὶ
Ἀμφιτρωνιάδῃς καὶ τοῖς λοιποῖς· Δωρικῇ δὲ, ἐν
τῷ Μουσάων, ἔνθα δηλαδὴ μακρόν ἔστι τὸ προστι-
25 θέμενον ᾱ.

- Συγκοπὴ τὸ ἐναντίον, ἥγουν ἀφαιρέσις συλλα-
βῆς κατὰ τὸ μέσον, ὃ γίνεται ἐν τῷ κῦμα, ἀντὶ τοῦ
κύημα, παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ροδίῳ, καὶ τῷ
ἀνομένοιο παρ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἀννομένου· καὶ
30 ὅταν μέρος συλλαβῆς ἀφαιρεθῇ, δι' οὗ μάλιστα συνι-
σταται ἡ συλλαβή, καὶ ἕτερον γράμμα σύμφωνον, ἢ
καὶ τελεία συλλαβὴ καὶ γράμμα σύμφωνον, καὶ τὸ
τοιούτο συγκοπὴ λέγεται· τοῦτο δὲ γίνεται ἐν τῷ
ἐὐρρεῖος, ἀντὶ τοῦ ἐὐρρέοντος, ἐν ᾧ καὶ παρενθήκη
35 τοῦ ῑ γέγενετο· ἐν τῷ θέρραπα, ἀντὶ τοῦ θεράποντα,

ἐνθα μέρος συλλαβῆς ἀφῆρθε τοῦ ὄν. ἦν γὰρ. πᾶσα ἡ συλλαβὴ πον. Ἔστι δὲ αὕτη Ἀλολική.

Διαίρεσις δὲ ἐστίν, ὅταν τὰ ὀφείλοντα συνειλημμένα εἶναι διαλύηται· τοῦτο δὲ καὶ ἐν φωνήεσσι συμβαίνει, καὶ ἐν συμφώνοις διπλοῖς· ἐν μὲν φωνήεσιν, ὥς ἐν τῷ βέλεα καὶ τῷ ιερεάς, καὶ τῷ πάϊς, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἐν δὲ συμφώνοις, ὥς ἐν τῷ κωμάσδω. ἔστι δὲ Ἰωνική· ἐν τισὶ δὲ Ἀττική, ὥς ἐν τῷ ιερεάς, τὸ δὲ κωμάσδω καὶ τὰ ὅμοια Ἀλολικά.

Συναλοιφή τὸ ἐναντίον, ὅταν τὰ ὀφείλοντα 10 δηλαδὴ, ἢ λόγον ἔχοντα ἄλλως συνάπτεσθαι, συνάπτεται. ἔστι δὲ αὐτῆς εἶδη ἑπτὰ· ἑκθλιψις, κρᾶσις, συναίρεσις, ἑκθλιψις κρᾶσις, ἑκθλιψις συναίρεσις, κρᾶσις συναίρεσις.

Ἐκθλιψις μὲν ἐστίν, ὅταν δύο λέξεις συνάπτονται 15 ἑκθλιβομένου φωνήεντος, ἢ φωνήεντων· ἢ φωνήεντος καὶ συμφώνου, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀποστροφῶν τιθεμένης.

Φωνήεντος, ὥς ἐν τῷ· ταυτ' ἐγώ· καὶ τῷ· ἐφ' ἡμῖν.

Φωνήεντων, ὥς ἐν τῷ· βούλομ' ἐγώ.

20

Φωνήεντος καὶ συμφώνου, ὥς ἐν τῷ·

τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

τῶν Ἀττικῶν δὲ ἐστίν αὕτη.

Κρᾶσις δὲ, ὅταν δύο φωνήεντα συναπτόμενα εἰς ἓν φωνῆεν, ἢ εἰς δίφθογγον, καὶ ἀμφοτέρω μετα- 25 βάλληται, ἢ τὸ ἕτερον πάντως, ὃ γίνεταί ἐν τῷ βέλη· ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, καὶ τῷ ιερεῖς, καὶ τῷ δεῖν, ἀντὶ τοῦ δέον, καὶ τῷ πλεῖν, ἀντὶ τοῦ πλέον, καὶ τῷ δοκεῖν, ἀντὶ τοῦ δοκέον. καὶ τῷ σεῦ ἀντὶ τοῦ σοῦ. ἔστι δὲ ἐν μὲν τῷ 30 βέλη καὶ τῷ ιερεῖς, κοινή· ἐν δὲ τῷ δεῖν, καὶ τῷ πλεῖν, καὶ τῷ δοκεῖν, Ἀττική. ἐν δὲ τῷ σεῦ Ἰωρική καὶ Ἰωνική. Ἡρόδοτος γάρ, διφθορορευμένους λέγει τοὺς φορείους φερομένους. καὶ Ἰπποκράτης πολλάκις χρῆται τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὃς ἀκράτῳ τῇ Ἰάδι χρῆται. ὁ 35 γὰρ Ἡρόδοτος συμμῖγει αὐτὴν τῇ ποιητικῇ.

Συναίρεσις δέ, όταν δύο φωνήεντα συνάπτηται εἰς δίφθογγον, καὶ ἀμφοτέρω φυλάττεται· ὃ γίνεται ἐν τῷ βέλλει καὶ ἔρχεται καὶ τοῖς τοιοῦτοις. ἔστι δὲ Ἀττική.

5 Ἐκθλιψις δὲ κρᾶσις, όταν ἐνὸς φωνήεντος ἐκβληθέντος, τὰ λοιπὰ συνάπτηται κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον τῆς κρᾶσεως, ὃ γίνεται ἐν τῷ κᾶγῳ. ἐκθλίβεται γὰρ τὰ ἰ· τὸ δὲ ᾱ καὶ ἑ κιρνᾶται εἰς ᾱ· τῶν Ἀττικῶν δὲ καὶ αὕτη ἔστιν.

10 Ἐκθλιψις δὲ συναίρεσις, όταν ἐνὸς φωνήεντος ἐκβληθέντος, τὰ λοιπὰ συνάπτηται κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον τῆς συναϊρέσεως· ὃ γίνεται ἐν τῷ· ἔγῳ· ἐκθλίβεται γὰρ τὸ ο, τὸ δὲ ἰ προσγραφόμενον τῷ ὠ συναίρεσιν δῆλον ποιεῖ. καὶ ἐν τῷ δαῖραν, παρ' 15 Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ, ἀντὶ τοῦ δάειραν. ἐκθλίβεται γὰρ κᾶνταῦθα τὸ ε, τὸ δὲ ᾱ καὶ ἰ συναίρεται εἰς τὴν αἰ δίφθογγον.

Κρᾶσις δὲ συναίρεσις, όταν δύο φωνήεντα εἰς ἓν συνάπτηται κατὰ τὸν λόγον τῆς κρᾶσεως, εἴτα 20 τὸ κραθὲν μετὰ τοῦ λοιποῦ συναίρεται· ὃ γίνεται ἐν τῷ ᾗδεῖν, καὶ ἐν τῷ τῷ ὑτό, ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτό· Πίνδαρος· Ζηνὶ τῷ ὑτ' ἐπὶ χρέος. κιρνᾶται γὰρ τὸ μὲν ο καὶ τὸ α εἰς τὸ ὦ τὸ μέγα. εἴτα τὸ ὦ καὶ τὸ ὕ συναίρεται εἰς τὴν ὠν δίφθογγον· ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν Ἀττικῶν.

25 Ἐκθλιψις δὲ κρᾶσις συναίρεσις, όταν τὸ μὲν ἐκθλίβεται τῶν φωνήεντων, τὰ δὲ λοιπὰ κιρνᾶται καὶ συναίρεται· ὃ γίνεται ἐν τῷ κᾶτα, ἀντὶ τοῦ, καὶ εἴτα. ἐκθλίβεται γὰρ τὸ ἐν ἰ· εἴτα κιρνᾶται τὸ ε καὶ ᾱ εἰς ἓν ᾱ, καὶ τὸ ἰ τῷ ᾱ προσγράφεται, καὶ συναί- 30 ρεσιν δῆλον ποιεῖ· Ἀττικὴ μὲν καὶ αὕτη ἔστι.

Παρένθεσις δέ, όταν παρὰ τῷ ὄντι κατὰ τὴν λέξιν φωνήεντι ἕτερον φωνήεν ἐντιθῆται συναπτόμενον αὐτῷ εἰς δίφθογγον· ὃ γίνεται ἐν τῷ εἶαρ ἀντὶ τοῦ ἔαρ· καὶ τῷ εἰλήλουθα ἀντὶ τοῦ ἐλήλυθα. Ἴωνες δὲ 35 ὥς ἐπίπαν αὐτῇ χρῶνται.

Ἑλλειψις τὸ ἐναντίον· όταν δηλονότι θάτερον

τῆς κατὰ τὴν λέξιν διφθόγγου φωνῇεν ἐκθλίβηται, ὡς ἐν λείψει μεῖναι τὴν συλλαβὴν ὃ γίνεται ἐν τῷ ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις, καὶ τῷ ἰέρεια ἀντὶ τοῦ ἰέρεια, καὶ τῷ ἐλήθυια, ἀντὶ τοῦ εἰλήθυια, καὶ τῷ λιτουργεῖν διὰ τοῦ ι, ἀντὶ λειτουργεῖν διὰ διφθόγγου. ἐπεὶ γὰρ προστακτικοῦ φωνήεντος γίνεται παρένθεσις, ὡς ἐν τῷ εἰλήλουθα· καὶ προστακτικοῦ γίνεται ἔλλειψις κατὰ λόγον· καὶ αὕτη δὲ τῶν Ἰωνῶν ἐστὶ.

Διπλασιασμὸς λέγεται, ὅταν προστεθῇ συμφῶ-10
νῳ συμφωνον τὸ αὐτό, ὃ γίνεται ἐν τῷ ἔδδειςεν.
Αἰολέων οὗτος ἴδιος. καὶ ἐν τῷ Ἀχιλλεύς καὶ Ὀδυσ-
σεύς, προσθήκη γίνεται τοῦ λ καὶ σ. ἐπεκράτησε
δὲ οὕτω γράφειν· κειμένου γὰρ ἐνός, καὶ ἕτερον ἐπι-
φέρουσι· δύο δὲ οὐκ ἔστιν ὅτε θάτερον ἀποβάλλουσιν. 15

Παρέλλειψις τὸ ἐναντίον· ὅταν δηλονότι τῶν
αὐτῶν δύο συμφωνῶν ὀφειλόντων παρακεῖσθαι, θάτε-
ρον ἐκθλίβηται, ὡς ἐν λείψει τὴν λέξιν εἶναι. παρα-
πλησίως τῇ κατὰ τὰ φωνήεντα ἔλλειψει, ὡς ἐν τῷ
ἄμφιρῦτον παρὰ Σοφοκλεῖ· ὡς ἐν τῷ, 20

Τελαμώνις παῖ, τῆς ἄμφιρῦτον

Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον.

ὤφειλε γὰρ παρακεῖσθαι καὶ ἕτερον ρ. διὰ δὲ τὸ μέ-
τρον οὐ παραλείπεται. ποιητικῇ δὲ αὕτη ἐστίν. ἔστιν ὅτε
καὶ Ἀττικοὶ χρῶνται αὐτῇ δι' εὐφωνίαν, ὡς ἐν τῷ 25
χερῶν ὁνήσους καὶ τῷ πρόσχες.

Παρέμπτωσις δὲ ἐστίν, ὅταν συμφωνῶν παρα-
τιθῇται συμφωνον τὸ αὐτό, ὃ γίνεται ἐν τῷ τυπτό-
μεσθα, ἀντὶ τοῦ τυπτόμεθα. ἔστι δὲ Αἰολικῇ.

Ἐκθλίψις δὲ τὸ ἐναντίον. ὅταν δηλονότι τὸ 30
παρακείμενον ἑτέρῳ συμφωνῶν συμφωνον οὐ τῷ αὐτῷ
ἐκθλίβηται· ὃ γίνεται ἐν τῷ σκηπτροῦχος καὶ τῷ
δρῦφακτος· ἐκθλίβεται γὰρ καὶ ἅπ' ἀμφοτέρων τῶν
ρ· τὸ μὲν γὰρ σημαίνει τὸν ἔχοντα τὰ σκήπτρα· τὸ δέ,
τὸν ἐκ δρυῶν φραγμόν. καὶ τὸ ἐμπιπλᾶν, καὶ ἐμ- 35
πιπρᾶν, καὶ ἐν τῷ ἔτσιλαν, παρὰ Πινδάρῳ,

ἀντὶ τοῦ ἐτελλαντο. ἔστι δὲ ἐν τῷ σκηπτοῦχος, καὶ τῷ
 δρύφακτος καὶ τοῖς δυοῖ τοῖς ἐξῆς, Ἀττική· ἐν δὲ
 τῷ, ἔτελλαν, ποιητική.

Προσχηματισμός δὲ ἐστίν, ὅταν συλλαβὴ προ-
 βιτιθῇται κατὰ τὸ τέλος, ὃ γίνεται ἐν τῷ πρὸς ὁ πά-
 τα, καὶ ἐν τῷ τουτέοισιν, ἐνθα καὶ τὸ εἰ προσετέ-
 θη· καὶ τῷ τοῖσι, καὶ τῷ οὔτοσι, καὶ τῷ του-
 τοισι, καὶ τῷ ἥσθα, καὶ τῷ ὅτι· ἔστι δὲ ἐν μὲν
 τῷ οὔτοσι καὶ τῷ τουτοισι καὶ τῷ ἥσθα καὶ τῷ ὅτι,
 10 Ἀττικός· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, Ἰωνικός.

Ἀποκοπὴ τὸ ἐναντιον, ἀφαίρεσις δηλονότι συλ-
 λαβῆς κατὰ τὸ τέλος· ὃ γίνεται ἐν τῷ Ἀπόλλω ἀντὶ
 τοῦ Ἀπόλλωνα, καὶ τῷ Μίνω, ἀντὶ τοῦ Μίνωα· καὶ
 τῷ ἰδρῶ, ἀντὶ τοῦ ἰδρῶτα, καὶ τῷ δῶ, ἀντὶ τοῦ
 15 δῶμα. ἔστι δὲ Ἀττικὴ μὲν ἐν τῷ Ἀπόλλω, καὶ τῷ Μί-
 νω· ποιητικὴ δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τὸν εἰρημένον
 ὀπισθεν λόγον.

Ἀφερπε, ἤρουν ἀπέρχου. — φλαῦρα, ἤρουν
 φλύαρα. κάπετον, τάφον. εὐρέσκει τις τὸ ὄν·
 20 ἐξευρέσκει δὲ τὸ μὴ ὄν. ἔρπει παραλλάξ ταῦτα,
 ἤρουν κατὰ διαδοχὴν· καὶ ὑπερδικα, ἤρουν· ὑπερ-
 βολικῶς δίκαια.

Διήγησις παρὰ τῷ Ὄριγένει, ἡ ἐρμηνεία· ἐρ-
 μηνεία δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆς.

25 Ὅρεω, ὄρῳ, Ἀφρικῶς, καὶ ὄρημι, καὶ ἡ μετο-
 χή, ὁ ὄρεϊς, ἤρουν· ὁ ὄρῳ. ὡς νιπέω, νικῶ, νίκημι·
 οὕτως δὲ τὸ ποθ' ὄρημι τὸ παρὰ Θεοκρίτου, πρώτης
 συζυγίας ἐστίν, καὶ τὸ νίκημι Ἀφρικῶς, δηλονότι.

Πολλοῦ γε δὲ δεῖ· ἀντίστροφόν ἐστίν, ἤρουν
 30 δεῖ γε, ἤτοι λείπεται γε καὶ πολλοῦ.

Ἐπίπτος καὶ ἡ χάσμη καὶ ἡ δατάσις· γίνεται ἀπὸ
 πλεονασμοῦ καὶ ἑλλειψεως.

Πρόσθωμα καὶ σύνθωμα καὶ κατάθωμα γρά-
 ψεις· μετὰ τῆς ἐπὶ δέ, ἐπιθῶμαι· ὡσαύτως καὶ προ-
 35 θῶμαι, ἐπὶ νεκροῦ, ἀντὶ τοῦ προθῆσθαι.

Τριήρων γράφει, ἀλλὰ μὴ τριηρῶν· καὶ τριή-
ρεος, ἀλλὰ μὴ τριήρεος.

Ἐδάφων γράφει, καὶ μὴ ἰδαφῶν.

Κακολογῶ ἑμαυτὸν, οὐκ ἐμέ, ἐρεῖς, καὶ κα-
κολογεῖς ἐμέ, οὐκ ἑμαυτὸν. καὶ κακολογῶ σε ἐρεῖς, οὐ
σαντόν. εὐρηται δὲ καὶ σὲ αὐτὸν ὑβρίζω· κακολο-
γεῖς δὲ αὐτὸν, οὐ σε, εἰ δὲ ἀντιστρόφως λέγουντο,
σόλοικα.

Ὅτι τὸ ἄν καὶ τὸ ἦν μετὰ ὑποτακτικοῦ αἶν, οἶ-
ον· ἄν ἔρηται, καὶ ἦν ἔρηται· μετὰ εὐκτικοῦ δὲ 10
οὐδαμῶς.

Πῶποτε ἔγραψεν, ἐρεῖς, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ
οὐ, ἢ προηγομένου, ἢ ἐπομένου, οἶον· οὐ πῶποτε
ἔγραψα, ἢ πῶποτε οὐκ ἔγραψα.

Ἡλίκος καὶ πηλίκος, ἀντὶ τοῦ ὅσος καὶ ὀπό- 15
σος· ἔρηται δὲ καὶ ἐπὶ ποιού. ὥς τε· ἡλίκον μὲν
οὖν ἐκίνησε γέλωτα· καὶ πηλίκον οἶαι τὸ συμ-
βεβηκός· ἀντὶ ὁποῖον. τηλικούτος ἐπὶ ποσοῦ καὶ
σωματικοῦ μεγέθους, ἢ ἀπὸ χρόνου περιγενομένου, ἢ
ἀπὸ μήκους. ὥς πό, τηλικούτος ὢν, ἤρουν γέρον 20
καὶ τηλικούτον πῶγονα καθειμένους. Τηλίκος
δὲ ὑποκοριστικόν ἐστι τούτου· ὥς καὶ Σωκράτης, γέ-
ρων ὢν, πρὸς Μέλιτον ἄνδρα ὄντα· οὐ γὰρ με λέ-
ληθας τηλικούτον ὄντα τηλικόςδε ὢν.

Πηνίκα ἀντὶ τοῦ πότε, ἡνίκα ἀντὶ τοῦ ὅτε, 25
ῥας δηλωτικά. — πηνικαῦτα ἀντὶ τοῦ τότε· πη-
νίκα ἀντὶ τοῦ ὁπότε· προστίθεται δὲ τὸ ἡνίκα ἐπὶ
ῥας.

Αὐτίκα καὶ παρὰντίκα, ἀντὶ τοῦ παρευθὺς. —
τηνικάδε, ἐπὶ πρώτης, ὁ Πλάτων, ὥς τό· τί τη· 30
νικάδε ἀφ᾽ ἑξαι, ἢ οὐ πρώτῃ.

Παθαίτουμαι, τὸ αἰτῶ ἀπλῶς· παραιτοῦμαι
δέ, τὸ συγγνώμην αἰτῶ· παραιτοῦμαι, τὸ ἀφίημι· παρ-
αιτοῦμαι, τὸ ἐκβάλλω. Λουκιανός· τὸ γὰρ φίλον
ὄντα ἀπωθεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι σε τῆς 35
οἰκίας· ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν.

Τὸ εὐδαιμον ἐρεῖς· τὸ ἀγνώμον δέ.

Δυσὶν δόξα τοῦ ἄρθρου γενικῆς ἐπαγομένης, ἢ
καὶ ἱ· τοῖν δυοῖν δέ, μετὰ τοῦ ἄρθρου, ὃ καὶ ἱ.

Οἱ πρέσβεις ἐρεῖς· ὁ πρεσβευτῆς καὶ οἱ πρε-
5 σβευταί· ἐπὶ γέροντος δέ, ὁ πρέσβυς, ποιητικόν· καὶ ὁ
πρεσβύτης, κοινόν.

Σικυῶν πόλις Κορινθοῦ πλησίον, ἣ δὲ Οἰνὴ
παρὰ Μαραθῶνα.

Ἀχαρνῆσιν, ὡς Ἀθήνησιν· καὶ Ἀχαρναί, ὡς
10 Ἀθηναί.

Πυθών· τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον.

Ἔτος καὶ Ἐφιάλης ἠθέλησαν, θεομάχοι ὄντες,
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ δὴ ὄρη ἐπάνω ἀλλήλων
βαλόντες, ἀνέβαινον ἕως τούτους ὁ Ἀπόλλων ἐτόξευσε.
15 Καὶ ὁ μὲν μῦθος οὕτως. ἡ μέντοι ἀλληγορία· Ἔτος
καὶ Ἐφιάλης φυσικοὶ φιλόσοφοι, Θετταλοὶ Ἀλώεως
παῖδες, πρῶτοι ἀναμετρῆν ἐπειράθησαν τὰ ἀποστήματα
τῆς σελήνης ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἡλίου ἀπὸ σελήνης, καὶ
ἐπειδὴ τοῦτο ἀπὸ τῆς ὀπτικῆς συμβαίνει ἐπιστήμης,
20 αὕτη δὲ ἐξ ἀναλογίας θηρᾷ τοῦτο, καὶ ἀπὸ τῆς σκυῆς
τῆς ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν ὁρέων ἡλίου ἀνίσχοντος ἀπορ-
φειούσης, τοιαῦτα δὲ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὑψηλοτάτη
ὄρη, ἡ Ὅσσα, τὸ Πήλιον, ὁ Ὀλυμπος· ἀπὸ τῆς σκυῆς
τούτων ἐδόκουν ἀναλογίαν τινὰ τῆς ἀναμετρήσεως λαμ-
25 βάνειν· καὶ δὴ πρὸς τοῖς ἀκρωτηρίοις γενόμενοι τῶν
ὁρέων τούτων, τοῦ ἀναλογίζεσθαι τὴν σκυῆν, κατα-
κρημνισθέντες ἀπώλοντο. Ἐῖτα κατεφήμισαν τοῦτο αὐ-
τῶν, ὡς τὰ ὄρη ταῦτα συντιθέντες, ἀνάβατον ἤθελον
ποιῆσαι τὸν οὐρανόν, καὶ διὰ τοῦτο κατετοξεύθησαν
30 ἀπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἥγουν τοῦ Ἥλιου.

Ἄττης καὶ Σαβάζιος· ἐξ ἀνθρώπων οὗτοι θεοὶ
ἐνομισθῆσαν.

Ἐφηφηφόρου ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψήφοις, τοῖς ἀπὸ
τῶν κυάμων· ἦσαν δὲ οἱ κύαμοι λευκοὶ καὶ μέλανες·
35 καὶ οἱ μὲν λευκοὶ ἐλογίζοντο τῶν ὑπερηγορούντων· οἱ
δὲ μέλανες, τῶν καταδικαζόντων· ἐνίκων δὲ οἱ πλείους

τῶν ψήφων· ἦσαν δὲ καὶ ἑτεραι ψῆφοι δικαστικάι, λίθι-
ναι δύο· ὧν ἡ μὲν πλήρης, ἡ δὲ διατετρημένη· ἀμφό-
τεραι, ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ τραπέζῃ τῇ δικαστικῇ καθίσκου
ἀποκείμεναι, αἱ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαζόντων
ἀπεδίδοντο τοῖς κρινομένοις, οὐ τῷ ποσῷ τὴν γνώμην 5
τούτων ἐκφαίνουσai, ἀλλὰ τῷ ὁλοκλήρῳ, καὶ μὴ. ἐδί-
δοντο δὲ τῷ μὲν νικῶντι ἡ πλήρης, τῷ δὲ ἀλόντι ἡ τε-
τρυπημένη· ὡς δὴλον Ἀισχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου
πεποίηκε, δοιμέως ἄγαν τῇ τετρυπημένῃ τὴν τοῦ Τιμάρ-
χου ἀσέλγειαν παραστήσας.

10

Καὶ ἐν Διονυσίοις γὰρ μόνοις ἐφεῖτο τὸ θέατρον
ποιηταῖς κωμωδοῖς· ταῦτα δὲ δις τοῦ ἔτους ἐπετελεῖ-
το· ἕαρος καὶ φθινοπώρου· ἕαρος μὲν τὰ μικρὰ Διο-
νύσια, φθινοπώρου δὲ τὰ μεγάλα.

Τὸ μὲν ἡβώοιμι ἐστὶν ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ 15
ἡβῶω· εἰ γὰρ ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο, ἦν ἂν ἡβῶ-
ωμι· τινὲς δὲ λέγουσιν πλεονασμῷ τῆς οἷ διφθόγγου
γίνεσθαι τοῦτο Ἰωνικῶς. τὸ δὲ αἰτιόωτο, ἀπὸ περι-
σπωμένου· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ βαρυτόνου, ἦν ἂν αἰ-
τιόοιτο.

20

Δόρασιν, ἡ εὐθεία δόρας· καὶ κλίνεται δόρατος,
ὡς ἐν τῷ·

δοῦρας Ἀλεξάνδροιο ἀταρβές.
καὶ γόνασι δοκεῖ ἔχειν εὐθείαν τὸ γόνας.

Ἦδὺ ἐπὶ τὴν αἰγιαλῆτιν ψάμμον ἀναπε- 25
σεῖν· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τό, ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στη-
θος τὸ δεσποτικόν.

Πιάζω, ὁ μέλλων, πιάσω, κοινῶς· Ἀσρικῶς δὲ, πιάξω.

Μεῖζων Ἰωάννου ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
οὐκ ἐγγήγεσται· πρὸς τὸ παρεληλυθὸς τοῦτο φησιν. 30
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μεῖζων
αὐτοῦ ἐστι. Τινὲς φασὶ τοῦτο διὰ τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ
ἅγιος Ἰσίδωρος φησι, ὅτι ὁ μικρότερος ἐν τῇ χάριτι,
μεῖζων ἐστὶ Ἰωάννου.

Βία παρὰ ποιηταῖς, ἡ ἰσχύς· καὶ βία, ἡ ἀνάγκη. 35

Πάτρως ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός, καὶ μήτρως,

ὁ τῆς μητρὸς πατρῶος δὲ καὶ πατρειός, ὁ κοινῶς
πατρῆος. www.libtool.com.cn

Μυρεῶν ἀπὸ τοῦ μύρεως, οὐχ ἐθρηται' δέ.

Ἐνδοιάξω ἀπὸ τοῦ δοιόν, τὸ διπλοῦν· ὅπερ
5 ἐστὶ ποιητικόν· ἤγουν, ἐν διπλῇ λογισμῷ γίνομαι.

Ἀναλύσας εἰς θεόν· ἤγουν λύσας ἑαυτόν,
ἤγουν λυθεὶς ἀνέδραμεν εἰς θεόν. ἢ ἀνὰ τὸ ἔνω· ἀνα-
λύσας δὲ εἰς ἡμᾶς ὁ δεῖνα, ἥτοι ἐπαναστρέψας, ἢ
ἀνὰ, ἀνακάμψιν μεταφορικῶς· κυρίως δὲ τὸ ἀναλύειν
10 ἐπὶ τῶν ἐχόντων ὑποξύγια, καὶ ἀνακαμπτόντων καὶ
λυόντων αὐτά· καὶ ἀναλύει εἰς τὰ στοιχεῖα, ἢ ἀνὰ,
ἀνακάμψιν· καὶ ἀναλύσας σταδίλους παρὰ Συνε-
σίῳ, ἤγουν, ἀνακάμψας.

Τὸ κυπρίξειν κυρίως ἐπὶ τῆς ἀμπέλου· καὶ
15 πρῶτον θεωρεῖται τὰ φύλλα· εἶτα δεῖξις τοῦ καρποῦ·
εἶτα τὸ κυπρίξειν, ἀπὸ τοῦ κυεῖν τὴν ὁπώραν, ἤγουν
ὁπὸν ὠραῖον· εἶτα τὸ ὁμφακίζειν· εἶτα τὸ περκά-
ξειν· εἶτα τὸ τελειοῦσθαι.

Τήθη ἢ μᾶμμη· τηθῖς δὲ ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελ-
20 φῆ. Λιβάνιος· καὶ λέγει τήθας καὶ τηθίδας· τίτηθ
δὲ ἢ βυζάστρια.

Ἐπιπόρπημά ἐστι τὸ ἐπὶ πόρπη προκόσμημα
λίθινον, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν· πόρπη δὲ ἐστίν, ἢ
ἔνω τῆς χλαμύδος σύνθεσις· παρὰ τὸ πείρω, τὸ κεν-
25 τῶ, καὶ διεκβάλλω, πόρρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πόρπη.

Πυρίλον, τὸ θυμιατήριον· πυρεῖον τὸ πυρέα-
βολον· καὶ ὁ ναὸς τῶν Περσῶν.

Τὸ ἄν δυνητικόν οὐδέποτε συντάσσεται τοῖς μέλ-
λουσι χρόνοις, ἀλλὰ τοῖς παρωχημένοις.

30 Τὸ μεῖραξ οὗ φασι ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι, ἀλλ'
ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς, μεῖράκιον
λέγεται.

Καρῆναι τοῦ κείρασθαι διαφέρει· τὸ μὲν κεί-
ρασθαι ἐπὶ τοῦ κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τοῦ
35 ἀτίμου καὶ μετὰ ὕβρεως.

Κόπτει τις τὴν θύραν ἐστὼς ἕξω· ψοφεῖ δὲ ὁ
ἐνδον. www.libtool.com.cn

Εἶεν, ἐστὶν ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτως· ἐστὶ καὶ
παρακελεύσεως, ἀντὶ τοῦ, ἄγε.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, λείπει τὸ ἔχει. 5
Ἀνακρέοντος

Θάλαμος ἐν ᾧ ἐκεῖνος οὐκ ἔφημεν, ἀλλ' ἐγγήματο·
καὶ Αἰσχύλος·

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν
δ' ἐμοί. 10

Διαπονεῖσθαι τοῦ ἀγανακτεῖν διαφέρει· ἀγα-
νακτεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ὀργίζεσθαι· διαπονεῖ-
σθαι δέ, τὸ περὶ τι καταρτίζεσθαι καὶ ἐνεργεῖν.

Ἐπάγειν τοῦ πορεύεσθαι διαφέρει· ὑπάγειν
μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑπόξυγον ἄγειν καὶ δουλοῦν βόας ἢ 15
ἵππους· καὶ Ὀμηρος·

ὑπαγε ξυγὸν ὠκείας ἵππους.

Πορεύεσθαι δέ, τὸ βαδίζειν· τὸ δ' ὑπ' Ἀρι-
στοφάνους λεγόμενον ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν
ἐστι. 20

Ἐπαγε θ' ὑμᾶς τῆς ὁδοῦ.

ὥσπερ γὰρ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμίου, καὶ
ὑφηγητὴν ἀντὶ τοῦ προηγητή· οὕτω καὶ ὑπάγειν
ἀντὶ τοῦ προηγείσθαι λέγει· καὶ Εὐπολῖς·

σὺ δ' ὕπαγ' εἰς τοῦμπερὸσθεν. 25

Ἀβέβηλον τὸ ὄσιον, καὶ παντελῶς ἄδυτον· βέ-
βηλον δὲ τὸ ὄσιον μὲν, βατὸν δέ· καὶ βέβηλος ὁ
ἀκόσιος.

Ἀγριος καὶ ἀγρεῖος, ποιητικόν, διαφέρει· ἄγριος
ὁ ὠμός· ἀγρεῖος δέ, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. 30

Ἀγνοῶ, τὸ παντελῶς οὐ γινώσκω· ἀμφιγνοῶ
δέ, τὸ ἐν τισὶ δισταῖω.

Ἀγόρασις, ὁ πονηρός, καὶ ἐν ἀγορᾷ τεθραμμέ-
νος· ἀγοραῖος δέ, ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος.

Ἀλοῶν τὸ ἐκ τῆς ἄλλω πατεῖν καὶ τρέβειν τοὺς 35

ἀσάχως· ἄλλοιᾶν ποιητικὸν δέ, τὸ τυπτεῖν. ἐξ οὗ
καὶ μητραλοίας· καὶ Ἀριστοφάνης·

ἢ μητέρ ἡλλολήσεν ἢ πατρός γνάθον.

Ἄλλος καὶ ἕτερος· ἄλλος μὲν ἐπὶ πλειόνων
5 λέγεται, καὶ ἐπὶ ἁλλόλου κατὰ τὸ εἶδος· ἕτερος δὲ
ἐπὶ δύο.

Ἀμυγδαλῇ τὸ δένδρον· ἀμυγδάλη ὁ καρπός.
Εὐπολὶς ἐν Ταξιάρχαις·

δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας.

10 Ἀμφότεροι δοκὸν φέρουσιν, ἡγουν ἓνα δοκόν·
ἐκάτεροι δοκὸν φέρουσιν, ἡγουν δύο δοκοὺς, χωρὶς
ἕτερος.

Ἀμαρτάνειν, τὸ πλημμελεῖν· διαμαρτάνειν
δέ, τὸ ἀποτυγχάνειν.

15 Ἀμητὸς ὁ καρπός, ἡγουν τὰ θερίσματα· ἄμη-
τος ὁ καιρός, ἡγουν τὸ θῆρος· ὥσπερ ὁ τρυγητὸς
καὶ ὁ τρύγητος.

Ἀποστασίλου δίκην ἔδωκε δοῦλος, ἀποστάς τοῦ
δεσπότου· ἀπροστασίλου δὲ δίκην ἔλεγον, ὁπότε τις
20 μέτοικος καταδικάζοιτο, ὥς μὴ ἔχων προστάτην.

Ἀποκήρυκτος παῖς, ὁ ὑπὸ πατρός ἐκβληθεὶς
τῆς οἰκίας διὰ τι ἀδίκημα· ἐκπολητός δέ, ὁ δοθεὶς
ὑπὸ πατρός εἰς νιοθεσίαν ἄλλῳ, ὃν καὶ εἰσπολητον οἱ
δεξάμενοι λέγουσιν.

25 Ἀρπαγὴ ἢ μετὰ βίας ἀφαίρεσις· ἀρπάγη δὲ τὸ
ἄγκιστρον, δι' οὗ τῶν φρεάτων τὰ ἀγγεῖα ἐξαίρομεν·
καὶ Μένανδρος·

ἀλλ' ἀρπάγην αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ἀράχνης, τὸ ζωῦφιον, ἀρσενικῶς· ἀράχνη δὲ
30 καὶ ἀράχνιον, τὸ ὕφασμα.

Ὁρῶσθω, τὸ φοβοῦμαι· ἀρῶσθω, κατὰ στήρη-
σιν· τουτέστιν, οὐκ εὐλαβοῦμαι, ἀλλὰ καταφρονῶ καὶ
τεθάρρόμην.

Τὸ αὐθις, μετὰ τοῦ ὁ, τὸ πάλιν· τὸ αὐθι δέ,
35 ποιητικόν, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι· καὶ αὐτις, ποιητικόν,
μετὰ τοῦ ἑ, τὸ ὕστατον.

Βάραθρος, ὁ βαράθρου ἄξιος· βάραθρον δέ, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἔβαλλον.

Βιωῖναι μὲν ἐστὶ τὸ ζῆν· βιοτεύειν δέ, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τροφήν.

Βρύειν μὲν ἐστὶ τὸ ἀνθεῖν· βλύζειν δέ, τὸ 5 ἀναβάλλειν καὶ ἀναδιδόναι· ἐξ οὗ καὶ μυροβλύτης, βάρβαρον.

Γενέθλιος ἡμέρα, ἐν ᾗ τις ἐγεννήθη· γενέσιος, ἐν ᾗ τις ἐτεθνήκει.

Διεφθορός, τὸ διαφθεῖρον, οὐ τὸ διεφθαρμέ- 10 νον. Ἀριστοφάνης ἐν Κόραις·

διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν.

Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς·

εἰ δ' ἐστὶν [οὗτος] τὴν κόρην διε-
φθορώς. 15

Ὅμηρος·

φρένας ἡλέ, διέφθορας.

ὄθεν εἰ διεφθορός αἶμα εἰποῖς, ἀτεχνῶς σολοικιεῖς.

Ἐγγυᾶν τὸ ἐκδιδόναι κόρην· ἐγγυᾶσθαι δέ, τὸ λαμβάνειν αὐτός, ἣν σοι κατηγγύησεν ἐταιρείαν 20 σέβων.

Λιβάνιος· ἕτερον ἐγγυᾶσθαι γύναιον.

Ἐκμαρτυρίας μαρτυρία διαφέρει· ἀναγνώσεται δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας· τῶν δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας. 25

Ἐπικηρύξαι ἐστὶ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, ἢ ἀποκτείναντι πολέμιον· ἐπικηρυκεύσασθαι δέ, τὸ τὰς πόλεις περὶ συμβάσεως καὶ σπονδῶν κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος, ὁ ἔντιμος· ἐπιτίμιος δέ, ὁ ἐπίπλη- 30 κτος, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπίπληξιν ἐπιτίμιόν φασιν, καὶ ἐπιτίμησον αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον.

Ἐρως ἐπὶ παρόντων· πόθος ἐπὶ ἀπόντων.

Ἐστιάτωρ, ὁ εὐωχῶν· δαιτυμῶν, ὁ εὐωχού-
μενος. 35

Ἐτερόφθαλμος ὁ κατὰ τύχην πηρωθείς· μονόφθαλμος δέ, ὁ ἔνα ἔχων.

Εὖ, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς· καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως·
συνηρημένον οὖν τὸ εὖ καὶ καλῶς, λέγει τὸ ὀρθῶς
5 καὶ χρησίμως.

Ζυγὸς ὁ τῶν βοῶν· ζυγὸν δὲ οὐδέτερον, τὸ ζυγίον· ὃ καὶ πληθυντικῶς εὐρίσκεται.

Ζώνη ἡ τοῦ ἀνδρός· ζώνιον τὸ τῆς γυναικός.

Τὸ ἡσθα ἀντὶ παρωχημένου γράφε· τὸ δὲ ἡς
10 ὑποτακτικόν, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐνεστώτος.

Ἴπες, οἱ ἐν τοῖς κέρασιν ἐμφυόμενοι σκώληκες·
θρίπες οἱ ἐν τοῖς ξύλοις· κίες οἱ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ
κριθαῖς. ἱες οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπελῶν
ἐσθλίνοντες.

15 Καταχύματα, καταχεόμενα ὕδατα ἐπὶ λουτρῶν
καὶ τῶν ὁμοίων· καταχύσματα, αἱ ἰσχάδες, καὶ τὰ
ἄλλα τραγήματα τῶν νεωνήτων δούλων, ἃ κατέχουν.

Κάλλαια, οἱ τῶν ἀλεκτρονόνων πώγωνες· κάλ-
λη δὲ τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

20 Κέδρος, θηλυκῶς, τὸ δένδρον· ἀρσενικῶς δὲ ὁ
καρπός· —

ἀλλὰ θύε τοὺς κέδρους.

Ἵπποκηρύξαι, τὸ ὑπὸ κήρυκι ἀποδόσθαι. Μέν-
ανδρος·

25 ὑπεκλήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών.

ἤγουν, ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν· ἐπικηρύξαι δέ, ὡς-
περ εἴρηται.

Κίθαρις ἡ λύρα· καὶ οἱ χρωμένοι κιθαρι-
σταί, οὓς ἡμεῖς λυρικοὺς φάμεν. κιθάρα δέ, ἡ
30 χορῆται ὁ κιθαρωδός. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρ-
χου διαστέλλει καὶ φησιν οὕτω· περὶ αὐτὸν εἶχε
κιθαριστὰς καὶ κιθαρωδοὺς· κιθαριστῆς μὲν
γὰρ ὁ μόνον ψάλλον· κιθαρωδὸς δὲ ὁ ψάλλον καὶ
ᾄδων.

35 Κληῖσις μὲν ἐστὶ ἡ εἰς ἄτιοῦν τῶν δικαστηρίων
γενομένη· πρόκλησις δέ, ἡ εἰς Ἄρειον πάγον.

Κλύσαι (in marg. ἤγουν εἰς ὃ τι ἂν εἴποις) μὲν λέγεται, ποτήριον ἢ ἀγγεῖον· εἰς αὐτὸν δὲ πρόσωπον ἢ χεῖρας. πλύναι δέ, ἐσθῆτας.

Κόρδαξ εἶδος ὀρχήσεως, ᾧ ἐχρῶντο Κωμικοί. ἐμμέλεια εἶδος καὶ αὐτὴ ὀρχήσεως, ἣ ἐχρῶντο οἱ 5 Τραγικοί. σίκκινυς εἶδος ὀρχήσεως καὶ αὐτὴ, ἣ ἐχρῶντο Σατυρικοί.

Κόρυθος μὲν τὸ ὄρνεον. λέγεται δὲ καὶ γῆς ἱερὸν. κορύδαλος δέ, δῆμος Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ Σωτείρας Κούρης ἱερὸν.

10

Κόνις τὸ χῶμα. κονὶς δέ, κονίδος, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς φθειρωδές.

Κύπτειν, τὸ ἐπικάμπεσθαι τῷ σώματι. κυπτάξειν δὲ τὸ στραγγεῦσθαι (in marg. ὀκνεῖν, βραδύνειν). Ἀριστοφάνης.

15

χώρει, τί κυπτάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Πηδάλιον, τὸ μεγάλης νεῶς· πληθρόιον δέ, τὸ τῆς σχεδίας.

Πλημαι, αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν· πλημναι δέ, αἱ τῶν τροχῶν σύριγγες.

20

Πολύτιμος, ὁ πολλῆς τιμῆς ἡγορασμένος· πολυτιμητος δέ, ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος.

Πρόξενος, ὁ κοινῇ τῆς πόλεως φίλος· ἰδιόξενος δέ, ὁ μόνου καὶ ἐνὸς φίλος· δορυξενος δέ, ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος.

25

Πρεσβεύονται, οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες· πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονοῦμενοι καὶ πεμπόμενοι πρὸς τὴν πρεσβείαν· πρέσβεις, οἱ πρεσβεύται. πρέσβυς δὲ ἐπὶ εὐθείας οὐδέποτε λέγεται.

30

Ῥάφανον μὲν Ἀττικὸν λέγουσι τὴν παρ' ἡμῖν κράμβην· ῥαφανίδα δέ, τὴν παρ' ἡμῖν ῥαπανίδα.

Ῥοιαὶ μὲν σὺν τῷ ἴ, τὰ δένδρα· ῥοὰ δέ, ὁ καρπός.

Ῥόδον, τὸ ἄνθος· ῥοδωνία δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχιλόχος.

35

ἔχουσα θάλλον μυρσίνης ἐφείπεται,
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος —

Σταθῆναι μὲν ἔστι τὸ ὑφ' ἐτέρου· σταθῆναι δὲ
 τὸ κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν· οἶον, ἐστάθη ὁ
 5 ἄνδρως ὑφ' ἐτέρου· ἔστι δὲ ὁ ἄνθρωπος ὑγιὲς δι'
 αὐτοῦ· ἐστάθη δὲ ὁ νοσῶν δι' ἐτέρου.

Σταφύλη ἡ ἐπικαθειμένη παρὰ τῶν τεκτόνων
 μόλιβδος· σταφυλὴ δὲ ὁ βότρυς.

Σικελός, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς Σικελίας. Σικελιώ-
 10 της δέ, ὁ ἐξ ἄλλοδαπῆς ὧν, ἔπειτ' ἐν Σικελίᾳ διατρί-
 βων, ἢ κατοικῶν.

Ἐπιμαχεῖν λέγουσιν, ὅταν τοὺς ἐπιόντας τισὶ ἀμύ-
 νωνται τινες μόνοι· συμμαχεῖν δὲ τὸ τοὺς ἐπιόντας
 μετ' ἐκείνων, οἷς συμμαχοῦσι, ἀμύνεσθαι. Θουκυδίδης
 15 ἐν τῷ πρώτῳ διέσταλκε λέγων· Κερκυραίους Ἀθη-
 ναίοις συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, ἐπι-
 μαχίαν δέ.

Σύνεργος ὁ σύντεχνος· συνεργός δέ, ὁ περὶ
 τι ἔργον συνεργῶν τι.

20 Στύραξ, θηλυκῶς μὲν, θυμίαμα· ἀρσενικῶς δὲ
 τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου.

Τείχη μὲν εἰσι τὰ τῆς πόλεως· τείχια δὲ τὰ τῶν
 οἰκιῶν.

Τίθη ἡ μάμμη· τιθίς ἡ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μη-
 25 τρὸς ἀδελφῆ. τιτθὴ δὲ ἡ μαστὸν παρέχουσα· τιτθινὸς
 δὲ καὶ τροφός, ἢ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν
 ποιουμένη τοῦ παιδός.

Τίθησι νόμον ὁ νομοθέτης· τίθενται δὲ οἱ
 κυροῦντες αὐτόν.

30 Τρόχος ὁ δρόμος· τροχός δὲ τὸ κύλινδρον.

Φαρμακεὺς ὁ μάγος· φαρμακός δέ, ὁ τὸ δη-
 λητήριον διδούς.

Φεύγει ὁ κατηγορούμενος, καὶ γὰρ ὁ κατηγο-
 ρῶν διώκει· ἀποφεύγει δὲ ὁ νικῆσας, καὶ ἀπολυ-
 35 θείς τῆς αἰτίας.

Φράσον ἀντὶ τοῦ εἰπέ· φράσαι δὲ ποιητικόν,
ἀντὶ τοῦ, διανοήθητι.

σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Φριμάττεται ὁ τράγος, ὥσανεῖ παρνύμενος,
ἐξ οὗ καὶ φριμαγμός, ἡ τοῦ τράγου φωνή· φρυ- 5
άττεσθαι δέ, τὸ τὸν ἵππον φυσεῖν.

Χιτωνίσκος καὶ χιτῶν ὁ τοῦ ἀνδρός· χιτώ-
νιον δὲ τὸ τῆς γυναικός.

Χολάδες τὰ ἔντερα· χόλικες δὲ αἱ τῶν βοῶν
κοιλίαι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίσις· 10

ἡ βοιδαρίον τις ἀπέκτεινε χολίκων
ἐπιθυμῶν.

Χρήστας δὲ τοὺς δανειστάς καὶ τοὺς χρεωφει-
λίτας.

Ψάλιον ὁ χαλινός· ψέλλιον δὲ τὸ τοῖς βρα- 15
χίοσιν περιτιθέμενον κόσμιον.

Ἵποφῆται τοῦ ἀγίου πνεύματος· ἤγουν ὑπη-
ρέται τῇ φωνῇ τοῦ ἀγίου πνεύματος.

Ἵποβρυχῶμαι, κυρίως ἐπὶ λέοντος, ἀπὸ τοῦ-
του καὶ ἐπὶ θαλάττης, ὅταν ἡχῶσι τὰ κύματα· καὶ 20
ὑποβρύχιον τὸ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης.

Ἵπερ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον· οὐχ
ὅτι τοῦτο ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι ἐξ τὸ πηδάλιον ὁ σχών.

Ἀκμή ἡ ὀξύτης· αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγμα-
τος ἐπιτάσεως· καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ νεότης, ἀκμή δὲ 25
καιροῦ, ἡ εὐτυχία. Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς τῶν
καιρῶν τυγχάνειν ἀκμῆς.

Δέδιε, καὶ κατὰ μεταπλάσμον, δέδιδι, οὕτω καὶ
ἐπὶ ἀορίστου.

Ἀνάβηθι, καὶ ἀνάστηθι, καὶ κατὰ μεταπλάσμον 30
Ἀττικῶς, ἀνάβα, καὶ κατάβα, καὶ ἀνάστα.

Συγκροτεῖς τὰς παλάμας· καὶ συγκροτεῖν ἐπὶ
τῶν χαλκῶν, ποιά φωνή.

Παραπτύοντος ἀφρόν τοῦ στόματος· ἡ
παρά τὸ μὴ κατὰ συνήθειαν πτύειν, ἀλλ' ἔξω τοῦ 35
πρέποντος.

Τῇ ἐπαύριον, ἤγουν τῇ κατὰ τὸ αὖριον.

Τῇ ἐπιφωσκούσῃ: ἐπιλαμπούσῃ, ἤγουν τῇ ἐπερχομένῃ μετὰ λαμπρότητος· καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός, ἤγουν ἐπελεύσεται μετὰ λαμπρότητος.

- 5 Περιτομή: ἡ περὶ, τὸ κύκλω, ἤγουν τὸ κύκλω ἐκβάλλειν· ὥς καὶ, περιδύω σε τὸ ἱμάτιον, ἤγουν τὰ κύκλω σου ὄντα ἐκβάλλω.

III.

PHRYNICH I ECLOGAE NOMINUM ET VERBORUM ATTICORUM

LECTIONES COD. PARISI. Nr. 70. SUPPLEM.

Inscript. Ἐκ τῶν τοῦ Φρυνίχου.

Epistola Phrynichi ad Cornelianum (p. 1—3. edit. Lobeck.) dæst.

- Pag. 4. Οστις — φυλακτέα] Desunt.
ἔθελοντήν] addit Cod. ἄνθρωπον δηλαδή.
— 8. Cod. ὀπισθεν οὐχὶ ὀπιθεν.
15 — 11. Desunt.
— 12. Cod. οὐχ ὑπόδειγμα, ἀλλὰ παράδειγμα.
Cod. ὠνάμην, ὠνασο, ὠνατο, εὖρηται· ὠνή-
μην δέ, ὠνησο, ὠνητο, κάλλιον.
— 14. Cod. μέχρι καὶ ἔχρι, δίχα τοῦ σ, κάλλιον.
— 15. Desunt.
20 — 17. ἐμπτύει — καταπτύει μου] reliqua om.
— 18. Cod. εὐχαριστεῖν οὐχ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ τὸ
χάριν εἰδέναι.
μηδέποτε εἴπης] οὐκ εἴποις.
— 21. Cod. τέμαχος κρέως ἢ ἄρτου ἢ πλακοῦντος
οὐκ εἴποις, ἀλλὰ τόμος· τὸ γὰρ τέμαχος
μόνον ἐπὶ λχθύος.

- Pag. 23. Cod. ἄμυναν οὐκ εἰποῖς, ἀλλὰ διὰ ζήμα-
τος· ἀμύνομαι, ἀμύνασθαι, ἀμυνοῦμαι.
Reliqua desunt.
- 24. Desunt.
- 26. Cod. διωγρία οὐκ εἰποῖς, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ
προθεσμία ἐρεῖς.
- 27. ἀνεῖναι] ἐνεῖναι. ἄλλω τινι] ἄλλω τῷ. οἱ
et πάντ' οἱ.
- 28. Cod. περιέσθενεν, ἄχρηστον· ἐπερίσθενσε
δὲ χρήσιμον. 10
Cod. οὐ σπῖλος εἰποῖς, ἀλλὰ πῆλς.
- 29. Cod. ἀνελλεῖν.
- 30. Cod. Οὐκ εἰποῖς πιόσθαι διὰ τοῦ ὅ· πίομαι
δὲ καὶ πίομενος. Πίων διὰ τοῦ ὅ λέγων
ἀμαρτάνει. 15
- 31. Cod. ἐληπτὰν (εἰς) κατόρυκταν· οὐ· χρή λέ-
γειν, ἀλλ' Ἀττικῶς ἀλήλκται καὶ κατο-
ρύκται.
Cod. τελέως ἀηδὲς] ἄχρηστον.
- 37. Cod. ἀκατέσθαι οὐκ εἰποῖς, ἀλλ' ἐπαίμι. 20
Reliq. om.
- 39. Desunt.
- 42. Desunt.
- 43. Cod. καὶ ἄπει, διὰ τοῦ ὅ καὶ ἔ· εἰποῖς· ποῦ
δὲ ἄπει, οὐκ εἰποῖς· ποῦ δὲ διατρέβεις. 25
- 45. Cod. ἔκκοτε οὐκ εἰποῖς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου
χρόνου.
Reliqua huj. pag. desunt.
- 49. οἶον εἰπόντος] οἶον εἰ τις εἴποι.
- 51. Ὀψινὲς ὁμοίως τῷ ὀρθρινῆς· ὀψιος γάρ. 30
- 54. Desunt.
- 55. λέγουσιν ἀμαρτάνοντες] λέγοντες ἀμαρτά-
νούσιν.
- 56. μὴ εἴπῃς] οὐκ εἰποῖς.
τὸ ποταπὸς δέ, ἐστὶ εἰς] ὅ, ποταπὸς δέ 35
ἐστὶν εἰποῖς —

- Pag. 56. φρόνιμος] Deest.
 — 59. Cod. ἐπὶ κρατίνου, omission of σου.
 — 60. Cod. κουρείας.
 — 61. λέγε] om.
 5 — 62. θηλυκῶς] om.
 — 63. λέγεται] λέγει,
 — 65. μὲν om. — ὁ δὲ Ἀττικὸς] Ἀττικὸν δὲ —
 — 66. Cod. αὐθαδιάζεσθαι λέγε, ἀλλὰ μὴ ἀναι-
 10 δεύεσθαι.
 — 68. Desunt.
 — 69. Desunt.
 — 70. Cod. βεβλασται ἢ κόρη λέγε, ἀλλ' οὐ διέ-
 φθαρται.
 15 — 71. λέγεται] λέγε.
 — 72. Cod. μὲν οἶνον, οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ ποτα-
 μου· οἶνον δὲ τρυῆ ἢ ὑπόστασις.
 — 73. λέγουσι] λεγέσθω· ὑποκοριστικῶς ἢ κόρη
 δηλαδὴ· τὸ δὲ κοράσιον μηδαμῶς.
 20 — 75. Cod. ἢ ῥάξ ἔρεϊς· ἢ δὲ ῥάξ, παράλογον.
 — 76. 77. Desunt.
 — 79. οὕτως et διὰ τοῦ α, om. Cod. οἱ Ἀθη-
 ναῖοι δὲ — οὐκέτι δὲ καὶ κακοδαιμονεῖν.
 — 83. ἀλλ' οὐ σάρρον] οὐχὶ σάρρον.
 25 οὐχὶ σαροῦν] ἀλλὰ μὴ σαροῦν.
 Reliqua huj. pag. desunt.
 — 84. ἡλικίας χρῶνται] ἡλικίας χρῶμενοι.
 Ἐπιτροπιάζειν etc.] Desunt.
 — 85. προκόπτειν] προκόπτει.
 30 Cod. βυβλιαγράφος λέγεται, ἀλλ' οὐ βυ-
 βλιογράφος.
 — 86. Desunt.
 — 89. Cod. ὁσμὴ γράφεται διὰ τοῦ σ· τὸ δὲ διὰ
 τοῦ δ, ὁδμή, Ἰωνικόν· παρανομεῖ οὖν
 35 ἔργοφων — γράφων.
 — 90. οὐκ ἂν τις γνοίῃ] οὐκ οἶδα.

- Pag. 91. Cod. ἀκεστής λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἡ-
~~πητής~~ ~~ἡπαρσάσθαι~~ ἔστι μὲν ἅπαξ παρ'
 Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι.
 καὶ κόσκινον ἡπήσασθαι.
 σὺ δὲ λέγεις ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον· παλ- 5
 ζων γὰρ τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας Ἀριστο-
 φάνης εἶπε τοῦτο.
- 92. Cod. ἀγαθὸς μᾶλλον λέγεται, καὶ ἀγαθὸς
 μάλιστα, ἀλλὰ μὴ ἀγαθώτατος καὶ ἀγα-
 θώτερος. 10
- 94. ἐπὶ τοῦ ἐμπίπασθαι] ἐπὶ τοῦ τὴν γαστέρα
 ἐμπίπασθαι Ἀθηναῖοι φασι. — Post τύ-
 πτειν Cod. addit: ἴσως δὲ καὶ τοῦτ' ἂν
 σημαίνοι. Reliqua desunt.
- 97. γήϊνον — γείνον] desunt. 15
- 98. Desunt.
- 101. Cod. βράδιον μὲν ὁ Ἡσιόδος γράφει· βρά-
 διον δὲ παρ' Ἑλλήσι φαίνει. Vitiose:
 Cod. καὶ οἱ δόκιμοι] om.
 Cod. γρυλλίξιν διπλοῦν ἔχει τὸ ἀμάρτημα· 20
 ὅτι διὰ τῶν δύο λ' ἐκφέρεται, καὶ ὅτι ἐπὶ
 τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημόνως ὀρχουμέ-
 νων οἱ νῦν τιθέασιν. σὺ δὲ δι' ἐνὸς ἐρεῖς
 λ, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν συῶν φωνῆς.
- 103. καὶ ἐνταῦθα ἀμάρτημα] desunt. Cod. οἱ δὲ 25
 νῦν ἐπὶ τοῦ λαχάνου, ὅπερ γογγυλὶς καὶ
 οὐ γογγύλη λέγεται.
 Cod. λέγειν οὖν δεῖ γενέθλια καὶ γενεθλίους
 ἡμέρας.
- 104. ἀλλ' ἀργός· desunt reliqua. 30
- 108. Cod. διττόν ἔχει τὸ ἀμάρτημα.
 γενηθῆναι — λεγέτω] desunt.
- 109. Desunt.
- 110 — 111. Desunt, praeter haec, quae Cod.
 post θερμότης (vid. pag. 114.) inserit: 35
 ὄρεμενα αἱ τῶν λαχάνων ἄνθαι· καὶ ἐξορ-

- μενίξειν, τὸ ἐκβλαστάνειν καὶ ἐξανθεῖ
λέγε οὖν ὄρεμενα, καὶ μὴ ἀσπαράγους.
- Pag. 114. Cod. αἰθάλος ἀρσενικῶς, ἀλλὰ μὴ αἰθάλη
— 117. Desunt.
- 5 — 118. οὐ λέγονται] μὴ λέγε.
Cod. ἐργήγορα χρήσιμον καὶ ἐργήγορε
ἀλλ' οὐχὶ ἐργηγόρει καὶ γρηγορῶ.
- 121. Cod. ἀγρόχην ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἀνσίας τοι
τῷ χρῆται· ἀλλὰ Δημοσθένει πείθου,
10 χασιν, ἀλλ' οὐκ ἀγρόχασιν λέγοντι.
μεσιδιωθῆναι — λέγε] desunt.
- 122. Cod. καλλιγραφεῖ μὴ λέγε, ἀλλ' εἰς κάλλη
γράφει.
- 123. σὺ δὲ φυλάττου χρ.] σὺ δὲ φυλαττόμεν
15 ἔτι λέγε.
Addit Codex: ἀπὸ πάλαι καὶ ἔκπαλαι
λέγε, ἀλλ' ἐκ παλαιου.
- 124. εἶπεν καὶ ἔπειπεν — λέγε] desunt.
Cod. ἀνατέλλειν ἑρεῖς ἐπὶ ἡλίῳ· ἐπιτέλλει
20 δὲ ἐπὶ ἄστρον, οὐκ ἐπὶ σελήνῃς.
- 126. Cod. ἐξεπιπολῆς τινές· οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐπι
λῆς, κάλλιον.
- 127. Cod. ἔνδον εἰσέρχομαι, βάρβαρον· ἔνδον γὰρ
εἰμι καὶ διατρέβω, δόκιμον· δεῖ οὖν εἰς
25 παρέρχομαι λέγειν, καὶ εἰσὼ κάθημαι.
- 130. Cod. κριδακα (leg. θριδακα) Ἡρόδοτος ἰ
ζων εἶπεν· σὺ δὲ Ἀττικῶς θριδακίν
ἐρεῖς.
- 132. Cod. τὸ προσδοκώμενον et τὸ ἐπίσημον.
- 30 — 133. Cod. bis τίθην et τίθης.
- 135. Verba, εἰ καὶ μ. π. τις desunt.
- 136. Cod. ἁμεινότερον, κρείσσότερον, καλλιῶ
ρον οὐκ ἐρεῖς. συγκριτικοῦ γὰρ συγκρ
τικὸν οὐκ ἔστι· λέγειν οὖν ἁμεινον χρ
καὶ κρείσσον καὶ κάλλιον.
- 35 Cod. μονόφθαλμον οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἔτερε

φθαλμον, εἰ καὶ Κρατῖνος μονόμα-
τον λέγει τὸν Κύκλωπα· φυσικῶς γὰρ ὁ
Κύκλωψ μονόφθαλμος.

Pag. 137. Cod. ὠνησάμην. Verba, quae statim se-
quuntur, εἰς λόγος π. τ. ἀμαρτήματος 5
omissa sunt. Reliqua ita se habent: ἔν-
θα ἂν μὴ δυνήθῃς τὸ ἐπριάμην, καὶ ὅσα
ἀπ' αὐτοῦ γίνεται θεῖναι, ἐκεῖ τὰ ἀπὸ
τοῦ ἑώνημαι τάττε· ἔνθα δ' ἂν δύνῃ τὰ
ἀπὸ τοῦ ἑώνημαι, οἶον· ἑώνημαι οἰκίαν, 10
ἐνταῦθα ἐγγωρεῖ τὸ ἐπριάμην. Δεῖ οὖν
τοῦτο λέγειν· ἐπριάμην οἰκίαν· πάλιν,
ἔτυχον ἑωνημένος οἰκίαν ἢ ἀγρόν· ἐνταῦ-
θα οὐκ ἐγγωρεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ πρῶτον, 15
καὶ μένει τὸ ἑωνημένος δόκιμον· οὕτως
οὖν ἀπὸ τοῦ ἑωνησάμην· παρὸν γὰρ ἐπρι-
άμην εἰπεῖν, μὴ εἰπῆς ἑωνησάμην.

— 139. παρασίτους — ἀνθρώπων] desunt.

Cod. εὐρασθαι οὐκ ἔρεῖς, ἀλλ' εὐρεσθαι,
διὰ τοῦ ε̄ ψιλοῦ. 20

— 141. ἔχει μοι] ἔχει omisso μοι.

— 144. εὐθὺ Ἀθηναίων] om. καὶ λέγεται σὺν τῷ σ] om.

— 145. Desunt.

— 146. Desunt.

25

— 148. Cod. τοῦτο γὰρ Ἰώαν.

— 149. Cod. ἦσθα δέ· om. λέγε οὖν.

Cod. post ἐνενοήκασαι solutionem addit:
χωρὶς τοῦ ε̄, reliquis om. 30

— 150. Cod. καὶ μὴ τὸ εὐπρος.

— 151. γυναῖκα δὲ ἔρεῖς μ. κ. μ.] μέθυσον δὲ γυ-
ναῖκα καὶ μεθύσῃν λέγε.

— 152. οὐκ ἔρεῖς] φυλάττου· ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸ ἦν
ἐγὼ λέγε.

— 153. διὰ τοῦ ε̄] om. Cod. οὐχὶ δὲ οἶδεν, οἶ- 35
κοδόμηκεν διὰ τοῦ ε̄ καὶ διωδόγγον.

Pag. 156. *πάνυ*] om. *εἰ χρη λέγειν*] *εἰ δεῖ λέγειν*.
μέχρι· οὖν εὐρίσκεται] om.

Cod. *λέγε οὖν ἄχαριν ὁσμήν, ὥσπερ οἱ*
καμωδοποιοί.

5 *τὴν ἐσχάτην λέγε*] *τὴν τελευταίαν συλλα-*
βὴν λέγε.

Ἡρακλῆν] om.

— 157. Post *ἀνέφκται λέγειν*, statim sequitur: τὸ
γὰρ ἀνέφγεν ἐνεργητικόν· χρη οὖν λέ-
 10 *γειν· ἀνέφγε τὴν θύραν.*

— 158. Cod. *οἱ ἥρωες, οὐ λέγουσι δυσλλάβως, ἀλλὰ*
τρισυλλάβως, οἱ ἥρωες.
τῷ δ' ἠναγκασμένῳ] *τῷ δὲ βεβιασμένῳ.*

— 159. Desunt.

15 — 160. Cod. *διεφθορός αἶμα, σόλοικον· ἀλλὰ σὺ*
διεφθαρκένον λέγε· et statim in margine:
τὸ γὰρ διεφθορός, ἐνεργητικόν, ὡς τό,
διέφθορε τὴν κόρην.

— 161. Desunt,

20 — 162. *Ἦνυστρον — ἀρχαῖον*] desunt.
ταῖς Ἀθήναις] *Ἀθήνησι· θρυαλλίδα δὲ λέ-*
γε. Reliqua, quae in Editis sequuntur,
 desunt.

— 163. *μὴ λέγε δὲ θυμέλην*] *ἀλλὰ μὴ θυμέλην.*

25 — 164. Cod. *θυῖαν, ἀλλὰ μὴ ἴγδην λέγε.*

— 166 — 169. Desunt.

— 170. Cod. *αἱ νῆες, ἀλλ' οὐχ αἱ ναῦς· σόλοικον*
γὰρ. τὰς νῆας οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ τὰς ναῦς.
 Reliqua desunt.

30 — 171. Desunt.

— 172. *φάδι* post *κλαδεύειν* positum est.

Cod. *πολίτην λέγε, ἀλλὰ μὴ συμπολίτην.*

— 175. Cod. *τὸ φάπισμα ἀδόκιμον· σὺ δὲ τὸ γνά-*
θον πλατεῖα πληῖσαι χειροί, ἐπὶ κόφθης πα-
 35 *τάξαι λέγε, ὡς Ἀθηναῖοι.*

— 176. *τοῦτο δὲ τρύβλιον*] *ἀλλὰ τὸ ἀγγεῖον τρύ-*

βλιον ἢ λεκάριον (Cod. viliose ἢ ἡλεκάριον) καλεῖται.

- Pag. 177. Cod. τοῦ κροῦσαι τὴν θύραν ἄμεινον τὸ κόπτειν τὴν θύραν.
- 178. Desunt. 5
- 179. Cod. κρίβανος ἐρεῖς, οὐχὶ κλίβανος διὰ τοῦ λ. διὰ τὸ τὴν πρώτην τροφήν τῶν ἀνθρώπων κριθὰς εἶναι.
- 180. Cod. κυνίδιον λέγε, ἀλλὰ μὴ κυνάριον, κἂν ὁ Θεόπομπος ὁ κωμωδὸς ἅπαξ γε τούτῳ 10 χρῆται. λιθάριον — λέγε] desunt.
Cod. ἐδεδίδεσαν λέγει Δολλιανός· σὺ δὲ χωρὶς τοῦ ε λέγε ἐδέδιδεσαν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν.
- 181. Cod. οὐδεὶς δόκιμον, οὐχὶ δὲ οὐθίς. Re- 15 liqua desunt.
- 183. Desunt.
- 184. φάθι] om.
- 186. Cod. λαγάς, Ἀττικόν· τὸ δὲ λαγῶς, Ἰώνων. Rel. om. 20
- 187. λίβανον λέγε] λίβ. φάθι. Quae post λιβανωτόν in Edit. sequuntur, Cod. omittit.
- 188. Cod. τὴν λιμόν, Λωρικόν· τὸν δὲ λιμόν σὺ λέγε.
Cod. ἐλουόμεν, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτοῦ, ἀδόκι- 25 μα· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ χωρὶς τοῦ ὁ λέγουσιν ἐλούμεν, ἐλοῦτο, λοῦμαι, λοῦσαι, λοῦσθαι, λοῦνται.
- 190. τοῦτο ὅπερ] ὅπερ. Post ὑποπτεύειν Codex addit: ἐπεξελευσόμενος ὁ Φαβωρίνός φησι 30 σὺ δὲ ἐπεξιών καὶ ἐπέξειμι.
- 191. Cod. σαλπικτῆς δόκιμον, οὐ σαλπιστῆς· ὡσαύτως καὶ σαλπίζει διὰ τοῦ ξ, οὐ διὰ τοῦ σ.
- 192. Verba καὶ τοῦτο, et λέγε omissa.
- 193. Cod. κολλάβους τοὺς ἐν λύρα· σὺ δὲ κόλλο- 35 πας· οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι.

Pag. 193. ἡμεῖς ἀπόνιπτον λέγομεν] σὺ δὲ ἀπόνι-
πτον ἔρεῖς, omissis rel.

γυναικὸς] γυναικείος. τοῦτ' ὁμεῖται] ὁμεῖ-
ται τοῦτον. In margine: οἶμαι τὸν Ἐρω-
τα καὶ τὴν Ἀφροδίτην λέγειν.

5

— 194. Cod. μεσοδάκτυλα μηδαμῶς εἰποις, ἀλλὰ τὰ
μέσα τῶν δακτύλων.

— 195. Cod. λάσταβρος οἱ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ ἀξίον
σταυροῦ· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ καταπύ-
γωνος.

10

— 196. ὑπὸ μάλῃ] ὑπὸ μάλης.

Cod. μεγιστᾶνες ἀδόκιμον· σὺ δὲ μέγα θυ-
ναμένους λέγε. Rel. om.

— 198. Desunt.

15 — 199. Cod. ἐξειδιάζονται, Φαβωρίνος· σὺ δὲ ἰδιοῦ-
σθαι λέγε.

— 201. μὴ λέγε] οὐκ ἔρεῖς. ὥς Ἀθηναῖος] om.
Cod. μὴ οἰκογενῇ δέ, ἀλλ' οἰκότριβα·
ἴσως καὶ τὸ οἰκογενῆς οὐκ ἀδόκιμον.

20 — 203. Desunt.

— 206. Cod. ὀπωροπώλης, οἱ ἀγοραῖοι· ὀπωρώνης
οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Δημοσθένης.

Cod. νεοττὸς καὶ νεόττιον λέγε, ἀλλὰ μὴ
νοσσὸν καὶ νοσσίον· νοσσάτιον ἐκβλητέον
τελέως.

25

— 207. Cod. χρύσεια, χάλκεια, κυάνεια, Ἰακὰ· χρυσᾷ
δὲ καὶ ἀργυρᾷ, Ἀττικά. χρυσοῦς λέγε,
ἀλλὰ μὴ χρύσεος, Ἰακὸν γάρ. Rel. om.

— 208. ταῦτα φεῦγε] ἀδόκιμα· σὺ δὲ ἐξαμβλῶσαι
καὶ ἄμβλωμα. ἀμβλίσκει] om.

30

— 210. Quae post δυοῖν in Editis sequuntur, Co-
dex omittit; in margine tamen adscri-
ptum est: καὶ τοῦτ' εὐρηται, κάλλιον
μέντοι τὸ δυοῖν.

35 — 211. Cod. ὥσιν, ἀλλὰ μὴ ᾧτοις.

- Pag. 212. Cod. *μεῖραξ καὶ μείρακες ἐπὶ γυναικῶν· μεί-
ρακιδὸν ἐπ' ἀνδρῶν.* Rel. om.
- 214. Desunt.
- 215. Codex haec solummodo habet: *σταθερὸς
ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου οὐδαμῶς λέγεται, ἀλλ' 5
ἐμβριδής.*
- 216. Cod. *τὸ ἀναπεσεῖν βέλτιον ἐπὶ τοῦ ἀδημονῆ-
σαι καὶ ἀθυμῆσαι, ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆ-
ναι. ἀνάκειται — ἀλλὰ κεῖται]* om.
- 217. Cod. *ἀντιβάλλειν ἀντὶ τοῦ ἀνταναγνῶναι οἱ 10
νῦν λέγουσιν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ ἀν-
τιτιθέναι.*
- 218. Cod. *σκορπίζεται, Ἰώνων· σκεδάννυνται, Ἀτ-
τικῶν.*
- 219. Desunt. 15
- 220. *ταῦτα διαιρούμενα]* om. Cod. *ρεῖ δέ, καὶ
ξεῖ καὶ πλεῖ, Ἀττικά.*
Reliqua hujus paginae desunt.
- 222. *χορὴ δὲ — λέγειν]* *ἀρτοπόπος δέ, ἢ ἀρτο-
ποιὸς ἐρεῖς.* 20
- 223. Desunt.
- 224. *οὐ χορὴ λέγειν]* *οὐκ ἐρεῖς.*
Cod. *βαλαντοκλέπτῃς μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ βα-
λαντιοκλέπτῃς.*
- 225. Cod. *βασιλίσσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, 25
ἀλλὰ βασιλὶς, Ἑλληνικόν, ἢ βασιλεία,
ποιητικόν.* Reliqua desunt.
- 226. *ἀλλ' ἐρεῖς]* *σὺ δὲ βδελύττομαι ἐρεῖς.* Ver-
ba, ὡς Ἀθηναῖος, omissa.
Reliqua hujus paginae desunt. 30
- 228. *ὡς οἱ παλαιοὶ]* om.
- 229. *ὡς οἱ δόκιμοι]* om.
- 230. *γούτης — καλεῖσθαι]* desunt.
Cod. *διώρυχος, διώρυχα μετὰ τοῦ χ λέγε·
ἀλλὰ μὴ μετὰ τοῦ γ.* 35
- 235. Cod. *Διόσκοροι λέγε χωρὶς τοῦ υ.*

- Pag. 236. Cod. ἔφησθα λέγε, εἰ καὶ ἔφης εὐρίσκεται.
 — 237 — 238. Desunt.
 — 239. Cod. παιδίσκη οἱ μὲν παλαιοὶ ἐπὶ τῆς νεά-
 νιδος, οἷς οὖν ἀκολουθητέον· οἱ δὲ νῦν
 5 ἐπὶ τῆς θεωραπαινης.
 — 240. ὁ δὲ Ἀττικός] οἱ δ' Ἀττικοὶ διὰ τοῦ σ· πα-
 σαί τε καὶ παίσατε καὶ συμπαίστης οἱ κοι-
 νοὶ οὐ γράφουσι.
 — 242. ὁ δὲ ἀρχαῖος] σὺ δὲ λέγε παλαιστικόν.
 10 — 243. Cod. ἐφωδήν, ἀλλὰ μὴ ἐπαοιδήν. Rel. om.
 — 244. Desunt.
 — 245. Cod. προάλως (sic) Φαβωρίνος ἀμαθῶς· σὺ
 δὲ ἀντ' αὐτοῦ, προπειτῶς.
 Cod. πήχεως καὶ πηχέων, Ἀττικῶς· ἀλλὰ
 15 μὴ πηχῶν καὶ πήχεος.
 — 248. Desunt.
 — 250. Desunt.
 — 251. Post τετρασυνλλάβως addit Codex: καὶ ἀμ-
 φότερα εὐρίσκεται· ὑπαίθριον δὲ κρεῖττον.
 20 — 252. Cod. κοιτῶν καὶ προκοιτῶν ἀδόκιμα· χρη-
 οῦν δομάτιον καὶ προδομάτιον λέγειν, ὥς
 οἱ Ἀττικοί.
 Addit Cod. statim haec: φοῖδιόν τινες ἀ-
 μαθῶς διηρημένον λέγουσιν· ἡμεῖς δὲ
 25 φοῖδιον.
 — 253. Cod. σμηγμα καὶ σμηξαι ἀναττικά· Ἀττικὸν
 δὲ σμημα καὶ σμησαι· τὸ μὲν χωρὶς τοῦ
 γ, τὸ δὲ διὰ τοῦ σ.
 — 257. Cod. διὰ διπλοῦ κ· οἱ δ' Ἀθηναῖοι δι' ἑνός.
 30 — 258. Desunt.
 — 260. Desunt.
 — 261. Cod. στυπείνον, ἀλλ' οὐ στυπέινον, διαλε-
 λυμένως. Reliq. om.

PHRYNICH I EPITOME.

www.libtool.com.cn

Codex hanc Inscript. omittit.

- Pag. 266. Cod. εὐαγγελίζομαι αἰτιατικῇ συντάσσουσιν·
οἱ πλείους δὲ δοτικῇ. γράφεται δὲ καὶ
εὐαγγελῶ, οὐ τὸ δεύτερον, εὐαγγελεῖς.
- 269. καὶ τὰ πληθυντικὰ] ~~desunt~~ ὅσα ἀπὸ τούτων. 5
Sequitur statim in Cod. νῆα μηδαμῶς
εἴπης, ἀλλ' υἱόν.
- 270. Cod. ἀνωθεν σε φίλος εἰμι, ἀλλ' οὐκ ἀνέ-
καθεν ἔρεῖς· τὸ γὰρ ἀνέκαθεν κατέ-
πεσεν ἐπὶ τόπου λαμβάνουσιν Ἀθηναῖοι 10
εἰ δὲ ὑπὸ Ἡροδότου φήσῃ τις καὶ ἐπὶ
χρόνου λαμβάνεσθαι, ἀληθῇ μὲν φήσῃ·
οὐ μὴν τὸ ὑπὸ Ἡροδότου ἀπαξ εἰρησθαι,
τὸ δόκιμον τῆς κρίσεως αὐτῷ παρέχεται.
- 271. Desunt. 15
- 273. Cod. τὸ ἐκὼν εἶναι οἱ παλαιοὶ ἐπὶ ἀπαγορεύ-
σεως τιθέασιν· ἐκὼν εἶναι μὴ ποιήσης, ἢ
ποιήσω· καὶ ἐκόντες οὐτε μὴ ποιήσητε, ἢ
ποιήσομεν· ὅσοι δὲ ἐπὶ καταφάσεως τιθέα-
σιν, οἷον, ἐκὼν εἶναι ἐποίησα, ἀμαρτάνουσιν. 20
- 275. Cod. ὀρθρος καὶ ὀρθρεύεσθαι οἱ παλαιοὶ τὸν
πρὸ ἡλίου καιρόν, ἐν ᾧ λύχνος τις χρῆται·
οἱ δὲ νῦν, τὸ λυκαυγές, ὃ καὶ ἔω φασίν.
- 276. Cod. μάγειρος δόκιμον, μαγειρεῖον δὲ οὐ·
ἀλλ' ὀπτάνιον διὰ τοῦ ι. 25
- 277. οἱ γὰρ ἀμελεῖς — προστιθέναι] desunt. Post
τυγχάνεις ὦν, addit Cod. χωρὶς δὲ τοῦ
ὦν, ἀδόκιμον πάνν.
- 278. Cod. συγκρίνειν τόνδε τῷδε, οὐ χρὴ λέγειν.
ἀλλὰ παραβάλλειν καὶ ἀντεξετάζειν. 30
- 279. Cod. κατ' ἐκείνο τοῦ καιροῦ, Θουκυδίδης
ἐν τῇ ἢ εἰρηκε μετὰ τοῦ ἄρθρου· ἀλλ' οὐ
χωρὶς ἄρθρου· οὕτως οὖν καὶ αὐτὸς ἔρεῖς.

Pag. 281. Desunt.

— 282. Post εὐσταθῆς addit Cod. ἀδόκιμα. omittit
deinde πόθεν — ἄξιον.

— 284 — 285. Desunt.

5 — 286. Cod. γεννήματα ἐπὶ καρπῶν τιτὲς ἀδοκίμως
τιθέασι· σὺ δὲ καρποὺς ξηροὺς καὶ ὑ-
γροὺς λέγε.

— 287. οὐ χρὴ ~~γεννᾶν~~] μὴ εἰπῃς.
Secundus locus abest.

10 — 288. συνήντετο etc.] omissa.

Cod. σίληπι οὐ λεκτέον, ἀλλὰ νάπυ. Re-
liq. om.

— 289. Cod. ὀνυχίζειν καὶ ἐξονυχίζειν ταυτόν· τίθε-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι· τὸ δὲ
15 ἀπονυχίζειν, τὸ τὰς αὐξήσεις τῶν ὀνύ-
χων ἀφαιρεῖν.

— 290. λεγόμενος ἀμαρτάνεται] ἀδόκιμον ἀρξενικῶς.
δοκίμως ἂν λέγοιτο] desunt.

— 291. Cod. βρέχειν ἐπὶ τοῦ ὕειν τινὲς τιθέασιν ἐν
20 κωμῳδίᾳ· ἔστι δὲ ἀδόκιμον. Rel. om.

— 292. Cod. ἐπίδεσμος ἀρξενικῶς μὴ λέγε, ἀλλὰ
κατάδεσμος, καὶ ἐπίδεσμον οὐδετέρως καὶ
ἐπίδεσμα οἱ ἀρχαῖοι.

— 293. τιθέμενον] ταττόμενον.

25 ἢ δὲ εὐθεία] οὐ εὐθεία τὸ σκῶρ, τοῦ σκα-
τός.

φλοῦς] ὁ φλοῦς. — φλέως λέγουσι] φασί.
ἀπὸ τούτου γινόμενα] πλεκόμενα.

— 295. Cod. παλαιστή τὸ μέτρον, θηλυκῶς λέγεται,
καὶ ἄνευ τοῦ ἰ παλαιστή· ἀμαθὲς τὸ λέ-
30 γειν παλαιστής· παλαιστής γάρ ὁ ἀθλη-
τής.

— 296. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ γῇ] ἔγγειον δὲ ἐπὶ τοῦ ἐν
τῇ γῇ, ἄριστον· καὶ Δημοσθένους, ἔγγειον
35 τόκον φησίν.

— 299. Cod. μὴ εἰπῃς, τηθελλαδοῦν δέ.

Pag. 300. *ελλοφην — λέγουσιν*] desunt.

Cod. *ψύα και ψόα*. οἱ ἀπλῶς ἀμαρτάνοντες· οἱ δὲ διπλῶς, ψοιά· σὺ δὲ νεφρὸν λέγε.

— 303. Cod. *ὕλιστιῆρ ἀδόκιμον*· σὺ δὲ τρύγοικον 5 λέγε.

Cod. *πάπυρον οὐκ ἔρεῖς, ἀλλὰ βίβλον*· *Αιγύπτιον γὰρ τὸ πάπυρον*.

Reliqua huius paginae desunt.

— 305. Cod. *νίτρον, Αἰολικόν*· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, 10 λίτρον.

— 306. Cod. *ἀνεπιὸς ὁ ἐξάδελφος*· *ἐξάδελφος δὲ οὗ ὑπάλλαγμα — ἐνέχυρον*] desunt.

— 307. Cod. *πανδοχεῖον οὐκ ἔρεῖς, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ πανδοκεῖον, και πανδοκεύτρια και παν-* 15 *δοκεύς*.

ἀρσενικῶς — οἱ ἀρχαῖοι] *ἀρσενικῶς ἀμφοτέρων, omissis reliquis*.

— 308. Cod. *μόχλον διὰ τοῦ χ. ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ κ. ὀπόθεν — ἄδηλον*] *οὐκ οἶδ' ὅθεν λαβόντες*. 20 *ἐπιόρκους — ἐπιόρκους*] desunt.

— 309. Desunt.

— 310. Cod. *οἱ χόλικες μὴ λέγε, ἀλλ' αἱ χόλικες*· *δηλυκῶς*.

Reliqua huj. pag. desunt.

25

— 311. Cod. *ἐπτενῶς μὴ λέγε, ἀλλὰ δαψιλῶς*. *λέγε οὖν πρῶτον*] *διὰ τοῦτο οὐδὲ πρῶτως, ἀλλὰ πρῶτον*.

— 312. Desunt.

— 313. *παραιτοῦ λέγειν*] *μὴ λέγε, ἀπαραίτητον δέ*. 30 *λυχνίαν — κωμωδία*] desunt.

— 314. Cod. *ἀγωγὸν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου* *ὁδὸν τινα*· οἱ δὲ νῦν ἐπὶ τῶν ὁχετῶν.

— 317. Desunt.

— 319. Cod. *καρῆναι και ἐκάρη ἐπὶ ἀτίμου κουράς*. 35 *ἐπὶ δὲ ἐντίμου κουράς, κείρασθαι*.

- Pag. 321 — 327. Desunt omnia, praeter φάγομαι, βάρβαρον· τὸ δὲ Ἀττικόν, ἔδομαι.
 — 328 — 331. Desunt.
- 5 — 332. Cod. τεθεληκέναι, Ἀλεξανδρεῖον· τὸ δὲ Ἀττικόν, ἠθεληκέναι.
 ψύλλος — ἀρχαῖον] desunt.
- 333. Desunt omnia, praeter hoc: οὐκ ἐπίτοκος, ἀλλ' ἐπίτεξ γυνή.
- 334. Cod. ἐνδυμενία, βάρβαρον· σκεῦή δὲ τὰ κα-
 10 τὰ τῇν οἰκίαν λεκτέον καὶ ἐπιπλα.
- 335. Desunt.
- 336. Cod. οὐχ ἡμίκακον, ἀλλ' ἡμιμόχθηρον.
 ἔμειλλον θεῖναι] om. — εἴτις οὕτω συντάτ-
 τει] om. Secundus locus abest.
- 15 — 337. Cod. κρανγασμὸς ἀδόκιμος, πεκραγμὸς δέ.
 — 338. Cod. κορυδαλὸν Εὐβουλος· σὺ δὲ κορυδόν.
 — 339. Cod. καμμύειν Ἀλεξίς· σὺ δὲ καταμύειν
 γράφει.
- 341. Cod. κατατομεῖν, ἀλλ' οὐ κεφαλοτομεῖν.
- 20 Cod. Λύκαιναν γυναῖκα ἐρεῖς, χάραν δὲ
 οὐδαμῶς, ὡς Εὐριπίδης.
- 342. Desunt.
- 343. Cod. γαμοίη, ὡς νοοίη, καὶ οὐ γαμψή.
 Reliqua ut in Editis.
- 25 — 344. ἐργοδότης — πειστέον] desunt.
 Cod. εὐτέχνως ἀμαθῶς τινες· σὺ δὲ τεχνι-
 κῶς φαθί.
- 345. Cod. διδῶη καὶ διδῶης, τοῦτο εὐκτικόν· οὐ-
 δεις τῶν Ἀττικῶν sqq.
- 30 ἑθαύμασα οὖν — ἐπὶ εὐκτικού] Ἀλέξανδρος
 δὲ ὁ σοφιστὴς διδῶη καὶ δῶη γράφει ἐπὶ
 εὐκτικού.
- 347. Cod. ἔδομαι καὶ κατέδομαι τὸ Ἀττικόν. Re-
 liq. om.
- 35 — 348. Desunt.
- 349. ἀναισθητεύομαι — αἰσθάνομαι] desunt.

- Pag. 349. Cod. αὐθέκαστος, ἄριστον ὄνομα· αὐθέκα-
στότης κίβδηλον.
- 353 — 356. Desunt omnia.
- 357. Cod. βόλιτον, ὀλλοίγοι τινές· οἱ δὲ πλείστοι
βόλιτον, ἄνευ τοῦ δευτέρου β. 5
- 358. Cod. γογγυσμός καὶ γογγύζειν Ἰακά, πλήν
δόκιμα· ὁ δὲ Ἀττικός, τονθρυσμός καὶ
τονθρύσω, ἥ σὺν τῷ δ, τονθρυσμός.
- 359. Cod. δύνῃ, ὑποτακτικῶς, ἐὰν δύνωμαι, ἐὰν
δύνῃ, ὀρθῶς λέγεται· οὐχ ὑγιῶς δὲ τό, 10
δύνῃ τοῦτο πρᾶξαι· χρη γὰρ λέγειν, δύ-
νασαι.
- 360. Κρατῖνός, φησι] Κρατῖνος ἄριστά φησι. χρη
γὰρ διὰ τοῦ ᾧ λέγειν μᾶλλον, ἢ διὰ τοῦ ἰ.
- 362. εὐκερματεῖν — κερμάτων] desunt. 15
Cod. ἐνιαυσιαῖον μὴ λέγε, ἐνιαύσιον δέ, ὥς
Διονύσιον· ἀλλ' οὐ Διονυδιαῖον.
Addit h. l. Codex: ἐδέετο, ἐπλέετο, Ἰακά·
ἐδεῖτο δὲ καὶ ἐπλεῖτο ἐρεῖς. (Vid. Phryn.
Eclog. pag. 220. edit. Lobeck.) 20
- 363. Desunt.
- 364. Cod. ἐνεχυριμαῖον οὐκ ἐρεῖς, ὥς Ἰαποκλεί-
δης· ἀλλ' ἐνέχυρα.
ἀδόκιμον] οὐ δόκιμον. — πληθυντικῶς] 25
deest.
οἱ γὰρ δόκιμοι — τὰ ἥθη] ἀλλὰ χρηστὸς
τὸ ἥθος ἐνικῶς. Rel. om.
- 366. Cod. καὶ τὴν μεγάλην πέτραν Συνέσιος θυ-
ρεὸν καλεῖ· θυρεὸν οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἀσπίδα.
- 367. Desunt. 30
- 372. Cod. οὐχ οἶον καὶ μὴ οἶον, κίβδηλον· οἶον,
οὐχ οἶον ὀργίζομαι· αὐτὸς δὲ περ τοίνυν
ἐρεῖς, καὶ μὴ δήπου.
- 373. Cod. οὐδὲ ποτοῦν μὴ λέγε, ἀλλ' οὐτινοςοῦν.
- 374. Desunt. 35

- Pag. 376. τιθέασιν] χρῶνται. — καὶ ἡ τραγ. καὶ ἡ
 κωμ.] desunt.
 μάθοις δ' ἂν — ὧδε] ὧς φησι Τηλεκλείδης.
- 377. παρεμβολή — ὄντι] desunt.
- 6 Cod. σακράν, κακῶς ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ· ἀλλ'
 ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ σεσηπότος. Rel. om.
- 378 — 379. Desunt.
- 381. Cod. στρηνιᾶν οὐκ ἐρεῖς, ὥς οἱ κωμικοὶ
 ποιηταί, ἀλλὰ τρυφᾶν.
- 10 σὺν ἄγριον — λέγουσι] ἀλλὰ σὺν ἄγριον.
 Rel. om.
- 382. Cod. συγγνωμονῆσαι ἀδόκιμον· τὸ δὲ συγ-
 γνῶναι κάλλιστον.
- 383. Cod. σιτομετρῆσθαι μὴ λέγῃ· ἀλλὰ σίτον
 διαλελυμένως μετρεῖσθαι.
- 15 — 384. Cod. στηθύνιον ὀρνιθίου λέγουσι· σὺ δὲ
 σθηθίδιον, εἰ ὑποκοριστικῶς βούλη λέγειν
 εἰ δ' οὐ, στήθος. Reliq. om.
- 385. Desunt.
- 20 — 386. χρήσιμον γενέσθαι] χρήσιμος γενέσθαι.
- 387. Cod. χήμη· οὐκ οἶδ' ὅθεν παρήχθη εἰς τὴν
 τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον· ἐρεῖς οὖν κο-
 χύλην.
- Articulus secundus deest.
- 25 — 389. Cod. ἐσχάτως ἔχει ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦς, οἱ σύρ-
 φακες· οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ ἄκρως τι-
 θέασιν· ἐσχάτως πονηρός, ἐσχάτως φιλό-
 σοφος. Cetera desunt.
- 390. Cod. χρησλυτῆσαι τῶν ἀγαθῶν ἦτοι ἀπλῶν
 τῶν δ' Ἀττικῶν τὸ χρεᾶ διαλύσασθαι. In
 30 margine: χρεὸς μικρόν, κατάχρεως δὲ
 μέγα.
- 391. Cod. χρεῶς, Ἀττικῶς μέγα τὸ ὥς, κἂν Ἀρ-
 στοφάνης ἐν Νεφέλαις παίξων μικρόν τι
 35 γραψῃ·
 αὐτὰρ τί χρεὸς ἔβα μετὰ τὸν Πασίαν;

Pag. 392. Desunt.

- 394. Cod. *τίνι διαφέρει, μὴ λέγε, ἀλλὰ τί διαφέρει· καθὰ καὶ Δημοσθένης· τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει;*
Cet. om.

5

- 395. Cod. *τέτευχε τιμῆς, ἀδόκιμον· τὸ δὲ τετύχηκε, δόκιμον.*

- 396. *οἱ μὲν πολλοὶ] οἱ μὲν νῦν. — καὶ συστροφὴν στρ. καλ.] om. — τὸ στρέψαι] συστρέψαι.*

10

Cod. *καὶ τὸ δένδρον, πίνυν ἢ κόκκωνα ὥς Σόλων ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασιν·
κόκκωνας δὲ ἄλλος, ἕτερος δὲ σήσαμα (sic).*

- 398. Verba, *συγκαταβαίνειν εἰς διδασκαλίαν* de-15
sunt. — *μὴ εἰπῆς] οὐκ ἔρεῖς.*

Cod. *σκιπὸς ἐπὶ τοῦ γλίσχρου καὶ μικροπρεποῦς περὶ τὰ ἀναλώματα· οἱ δ' ἄρχαῖοι σκιπὸς λέγουσι ἀπὸ τοῦ θηριδίου*
etc. ut in Editis.

20

- 400. *οἱ μὲν ἀμαθεῖς] τινὲς ἀμαθῶς.*

Cod. *συσχολαστὰς οὐκ ἔρεῖς, ἀλλὰ συμφοιτητάς.*

- 401 — 402. Desunt.

- 404. Cod. *θύμην, οὐ τὴν στενωπὸν ἀμαθῶς* κα-25
τὰ Μακεδόνας· ἀλλὰ τὴν ὄρμην Ἀττικῶς.

- 405. *ἀμαθῶς] om.*

- 406. *ἀλλ' ἀφαιρῶν τὸ ᾧ — ἀγὼν] ἀλλ' ἀφαιρέσει τοῦ ᾧ.* Rel. om.

- 412. *πεντάμητον — πεντέτηχον] desunt.*

30

Cod. *ἔξηχον καὶ ἑξέτης, οὕτω γὰρ οἱ λατοὶ λέγουσιν ἑξαπλεθρον καὶ ἑξάπλεθρον.*

- 415. Cod. *περισπᾶσθαι τινες ἐπὶ τοῦ ἐν ἀσχολίᾳ γενομένου φρασίν, ἀμαθῶς· ἄσυχλος δὲ οὖν λέγε· τὸ γὰρ περισπᾶσθαι ἐπὶ τοῦ* 35
παραιρεῖν καὶ παραιρεῖσθαι λέγεται.

- Pag. 415. οὕτω Μένανδρος] ὁ Μένανδρός φησι· οἱ
 δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ, ὃ γὰρ δόκιμον.
- 416. Cod. ληθαργος, καὶ τοῦτο Μένανδρος· οἱ
 δ' Ἀττικοί, ἐπιλήσιμων.
- 6 Reliqua huj. pag. desunt.
- 417 — 418. Desunt.
- 421. ἀντ' αὐτοῦ] ἀλλ' οἰκοδόμημα.
- Cod. οὐ γρη' κατ' ὄναρ λέγειν, ὥσπερ οὐδὲ
 καθ' ὕπαρ· ἀλλ' ἦτοι ὄναρ ἰδῶν, ἢ ἐξ
 10 ὀνείρου ὄψεως, οὕτω καὶ ὕπαρ. In mar-
 gine: ἀντὶ τοῦ φανερώς.
- 425. Cod. μετριάξιν οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τὰ συμ-
 φέροντα γυναικῶς φέρειν· Μένανδρος δὲ
 ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν, παρὰ τὴν τῶν δοκίμων
 15 χρησιν· σὺ δὲ ἐπὶ τοῦ ἴσον εἶναι, καὶ μὴ
 ὑπερβάλλειν, μήτε τῇ ἀλαζονείᾳ, μήτε τῇ
 ταπεινώσει.
- Sequitur statim: λιθίδιον λέγε, μὴ λιθά-
 ριον.
- 20 Cod. καθώς, οὐ δόκιμον, καὶ γραμματικός
 τις Ἀρεθούσιος ἔφασκε χρῆσθαι αὐτῷ
 Φύλαρχον· ὃς οὐδὲ Θουκυδίδου λόγοντος
 ἤκουσε, καθ' ὃ δεῖ εἰς Σικελίαν πλεῖν
 ἀλλ' οὐ καθώς.
- 25 — 427. Cod. πάκκαβον μὴ λέγε, ἀλλὰ πακκάβην,
 διὰ τοῦ ἥ, ὥς Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ.
- 428. Cod. κυνηγέτης οἱ Ἀττικοί, ἀλλ' οὐ κυνη-
 γός· τραγικὸν γὰρ τοῦτο.
- Sequitur statim: γελάσιμον· Στράττιν μὲν
 30 τὸν κωμωδοποιὸν φασιν εἰρηκέναι· ἡμεῖς
 δὲ γελοποιὸν φάμεν, οὐ τοῖς ἅπαξ ἑ-
 θεῖσι προσέχοντας, ἀλλὰ τοῖς πολλάκις
 ἀεκριμένοις (sic). Vid. Phryn. Eclog.
 pag. 226. edit. Lobeck.
- 35 ἐλλύχνιον Ἡρόδοτος λέγει, ἡμεῖς δὲ θρυαλλί-
 δα. Cf. Phryn. Eclog. p. 162. edit. Lobeck.

Pag. 433. Desunt.

- 437. Cod. κολόκυνθα μὴ λέγε, ἀλλὰ κολοκύνθη
 δια τοῦ τ, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι.
- 439. Cod. κατωφερεῖς τινες λέγουσιν ἐπὶ τῶν πρὸς
 ἀφροδίσια ἀκολάστων· ὅθεν οὖν φασιν, ὅ
 οὐκ οἶδα.
- 440. καταλογὴν — ὁρθῶς] desunt.
 πάλιν ἡμᾶς — ὁ Μένανδρος] φησὶν ὁ Μέ-
 νανδρος ἀδοκίμως. — ἀδόκιμον] παρα-
 σεσημασμένον. 10
- 441. Cod. καὶ τὰ ἴδια πράττω, καὶ τὰ ἴδια πράτ-
 τε, μὴ λέγε· ἀλλὰ τὰ ἑμαντοῦ πράττω,
 καὶ τὰ σαντοῦ πράττε. Rel. om.
- 442. Cod. ἀκρατεύεσθαι μηδαμῶς εἴπης, ἀλλ' ἐγ-
 κρατεύεσθαι. 15
 Cod. αἰχμαλωτισθῆναι ἀδόκιμον· αἰχμάλω-
 τον δὲ γενέσθαι.
- 443. Tres priores articuli in Cod. desunt.
 εἰ μέντοι τις — ὁρθῶς ἐρεῖ] εἰ δὲ μετὰ προ-
 θέσεως τεθείη, κατ' ἀντικρὺ, δόκιμον 20
 ἔσται.
- 445. Cod. ἀνυπόδητος ἐρεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀνυπόδε-
 τος, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ὑποδήσασθαι γάρ
 φάμεν, ἀλλ' οὐκ ὑποδέσασθαι.
 — διὰ τοῦ ἥ] om. — οὐκ εὔρεμα] ἀλλὰ 25
 μὴ εὔρεμα.
- 447. Cod. ἀπηρτισμένοις οἱ ἀποτεταλεσμένοις. —
 ἀμεινον γὰρ — ὡς Φαβαρίνος] Haec
 prorsus absunt.

μὴ λέγε· ἀλλὰ κολοκύνθη

— 439. Cod. κατωφερεῖς τινες λέγουσιν ἐπὶ τῶν πρὸς

ἀφροδίσια ἀκολάστων· ὅθεν οὖν φασιν, ὅ

οὐκ οἶδα.

— 440. καταλογὴν — ὁρθῶς] desunt.

πάλιν ἡμᾶς — ὁ Μένανδρος] φησὶν ὁ Μέ-

νανδρος ἀδοκίμως. — ἀδόκιμον] παρα-

IV.

HERODIANI FRAGMENTUM.

LECTIONES COD. PARISI. Nr. 70. SUPPLEM.

Inscript. *Ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ.*

Pag. 451. edit. Lobeck. Cod. Κράβυλε.

— 452. *ἐπὶ τῶν ὀνομάτων] ἐπὶ τῶν οὐδετέρων.*— 453. In marg. Codicis: *Μάρθα, Μάρθας· Κισσαίθα, Κισσαίθας.*

6 τῷ κανόνι — ἐκφέρονται] ἀντίκειται τῷ κανόνι τὸ α̅ φυλάξαν καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς οὕτε γὰρ καθαριεῖναι, οὕτε διὰ τοῦ ρ̅ ἐκφέρεται.

Sequuntur in Codice haec:

10 Ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες ταμία καὶ ταμίον
μόνα γὰρ τὰ ὑπὲρ δύο σύλλαβας εἰς α̅ς, ἢ
εἰς ρας τρέπει τὴν γενικὴν εἰς ου̅, οἶον,
Μειδίας Μειδίου, Διαγόρας Διαγόρου, καὶ
ταμίας ταμίου. (Vid. Herodiani fragm.
15 apud Herm. p. 303, VI.)

Ποὺς οὐ̅ ροῦς ῥητέον· ὅσα γὰρ ἐν τῇ ου̅
διαιροῦνται, διαιροῦνται ἔν ταῖς ἄλλαις
πτώσει· βοῦς, ροός, καὶ κοῦς, ποδός.

— 454. ἀνθέων γράφε, ἀλλὰ μὴ ἀνθῶν] ἀνθέων γρα-
20 πτέον, καὶ μὴ ἀνθῶν, ὡς γενῶν καὶ βε-
λῶν etc.

Cod. Τπερίδης, Τπερίδου.

Sequuntur haec:

Ζητεῖται, πῶς γραπτέον τὸ Σμύρνα· ἐπειδὴ
25 δέ τινες μετὰ τοῦ ζ̅ γράφουσιν αὐτό, ἕτε-
ροι δὲ μετὰ τοῦ σ̅· διπλοῦν γὰρ ὄν τὸ ζ̅,
οὐκ ἐγχωρεῖ μετὰ τοῦ μ̅ γράφεσθαι, διὰ
τὸ μὴ δύνασθαι τρία σύμφωνα ἐν ἀρχῇ τί-
θεσθαι λέξεως, εἰ μὴ μετὰ τοῦ ρ̅, ὃ ἐχρ

τινὰ δεικνύοντα πρὸς τὰ φωνήεντα. (Cf. apud Herm. p. 805. XIII.)

Pag. 455. φάκη καὶ φάκος] φάκος φάκου ἐπὶ ὤμου, φάκη δὲ φάκης ἐπὶ ἐπιδου.

φιλωπότης — φιλῶν] δμ.

6

— 456. Post ἔργον sequuntur haec:

ξέναι ξένων, καὶ φίλαι φίλων, καὶ ὅσα τριγενῇ, πλὴν τοῦ πόρκα πορνῶν.

δμῶς δμῶς, καὶ Τρῶς Τρωός· φῶς δὲ φωτός, καὶ χρῶς χρῶτός· ταῦτα γὰρ συναι- 10
ρέσει γίνονται τοῦ φόος καὶ χροός, ἐκεῖνε δὲ μή.

τὸ πῶσα καὶ κῶσα καὶ ἄστα ἀπὸ τοῦ πῶυ καὶ κῶυ καὶ ἄστν· καὶ πῶη καὶ κῶη καὶ ἄστη, καὶ κατὰ διαφέρειν πῶσα καὶ κῶσα 15
καὶ ἄστα ἐπὶ τοῖς πληθυντικοῖς. In margine: διὰ τὸ μὴ τριγενῇ εἶναι· ἡδέα δέ, καὶ γλοκέα καὶ ὀξέα, καὶ ὅσα ὅμοια διὰ τὸ τριγενῇ εἶναι.

πέπληγα καὶ κέκρικα, οὐχὶ ἐπληγα καὶ ἐκρι- 20
κα· τῶν ἄλλων, ὅσα ἐκὸ συμφώνων ἄρχεται, διὰ καθάρου τοῦ ἐκφερομένων ἐν τοῖς παραλείμενοις, ὅσον ἔσπεφα καὶ τὰ ὅμοια· φημένον οὖν, ὡς οὐκ ἀπὸ δύο συμφώνων στερόων ἄρχονται· τὰ γὰρ ὕγρα οὐ 25
στερόως ἐκφωνοῦνται. (Vid. apud Herm. pag. 312, XXXIII.)

ῥέρανται καὶ ῥέρεσκεν οὐ γραπτεόν, ῥόρανται δὲ καὶ ῥόρεσκεν.

ῥῆξάμην καὶ ἐῤῥάμην, ῥῆδόκοιν καὶ εὐδό- 30
κοῖν, ῥῆλουν καὶ ῥῆχουν, ὡς ἐκὸ τοῦ αὐ-
λῶ καὶ αὐλῶ.

— 457. Cod. πλημμυλῆς τοῦ ἔζων, δεινὸν δὲ τὸ ἐζην, ut apud Pischon. p. 460.

Post εἴλω θελήσω addit Cod. καὶ ἐθέλω. 35
πλουσιώτερον] πλουσιώτερος.

Pag. 459. Post χωρὶς sequuntur, quae apud Pierson. p. 462 — 466. leguntur, levi tamen nonnunquam lectionis varietate:.

5 ἄλλ' ἀντικρὺ χωρὶς τοῦ σ] ἄλλ' ἀντικρὺ ἢ κατ' ἀντικρύν.
ἄλλ' ἀποσημαίνεσθαι] ἄλλ' ἀποσημῆναι.

πύκνα] πέκνα.
ἐπὶ τῶν ἐνδοθεν] ἐπὶ τῶν ἔνδον.
10 — 460. Inseruntur post καταγράφως, quae Piersonus habet p. 467 — 468.

τὸ δι' ἑτέρου — παρέχοντα] τὸ δι' ἑτέρου τὰ ἐπιτήδεια παρέχοντες.
— τὸ ξύστρα ὄνομα] τὸ τῆς ξύστρας ὄνομα, ut apud Pierson.

15 Pierson. p. 468. ἐπὶ παρεληλυθότος] ἐπὶ παρεληλυθότος καὶ ἐνεστῶτος.

— 461. τὸ λαποδύτης δόκιμον] τὸ λαποδύτης ἐπὶ κλέπτου· τὸ λῶπος δέ, τὸ ἱμάτιον, οὐ λέγομεν.

20 Sequitur καθορθῶσαι — ἀπευθύνη, ut apud Pierson. p. 469.

μαχοῦμαι — μέλλοντος] μαχοῦμαι, ὁμοῦμαι οὕτω κλίνεις τὸν μέλλοντα.

25 ἔκτοτε μὴ λέγῃ] ἔκτοτε οὐ λέγομεν.

Pierson. l. l. ult. ἀμφοτέρως] ἀμφοτέρων.

— 462. στρατιωτῶν] στρατιωτικῶν.

ἀνασύρασθαι] ἀνασύρεσθαι.

30 Sequitur λῆμα, δι' ἑνός μ. — λαμβάνω. Vid. Pierson. pag. 470.

οὐ τὸ φθονεῖν] In margine haec adscripta sunt: βασκαίνην, τὸ φθονεῖν, δοτικῇ· βασκαίνω, τὸ διαβάλλω, αἰτιατικῇ.

Deinde: ἐπίδαξος, οὐχὶ ὁ ἐνδοξος, ἄλλ' ὁ προσδοκῶμενος. Pierson. p. 471.

35 — 464. λήθαργος δὲ κύων] λήθαργος ὁ κύων.

Pag. 464. Post ἐπιούσης ἡμέρας sequitur: σιτευτούς
 ὀρνίθας, οὓς νῦν σιτιστούς λέγουσιν. V.
 apud Pierson. pag. 473.

— 465. μεσημβρία] μεσεμβρίας — οὐχὶ ἡ μέση] οὐ-
 χὶ μέση. 5

διήγησιν — διήγημα] desunt.

Ad εὐτετηρίαν additur in margine: ἤγουν
 καιρὸν ἐπιτηδῆ εἰς φθόραν ὠνίων.

— 471. Post φυλάτης inseritur ἡλικιώτης, ut apud
 Pierson. pag. 475. 10

— 472. Cod. δίκη, ἰδία· γραφή δέ, δημοσία.

— 473. Post αἰσχύνεσθαι sequuntur, quae apud
 Pierson. p. 476—477. leguntur:

συνεμφαίνει] συνεκφαίνει.

παράκειται γὰρ] παράκειται τὸ οὐ- 15
 δέτερον.

ὁμοίως τοῖς τετρ.] ὁμοίως καὶ τοῖς
 τετρ.

ἐξίστασθαι λέγουσι] ἐξίστασθαι λέγε.

ἔστι περίεστιν] ἐπὶ τοῦ περίεστιν. 20

καὶ εἰς κάλλος γράφειν] καὶ εἰς κάλ-
 λος τὸν καλλίγραφον, omissio γρά-
 φειν.

— 474. τὴν ἐπὶ θανάτῳ] ἐπὶ θανάτῳ, omissio τὴν.

— 477. στεχνήσασθαι — κακουργῆσαι] desunt. 25

Adduntur praeterea haec, quae etiam apud
 Pierson. p. 478—479. habemus:

Κῶμας, τοὺς στενωπούς, ἀφ' οὗ καὶ ἐγκώ-
 μια· ἐγκώμιον δὲ καὶ ἔπαινος εἰς ἀνθρώ-
 πους λέγεται· καὶ ἔστι μὲν ἔπαινος ἐν βρα- 30
 χεῖ· τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐκφέρεται κατὰ τέ-
 χνην· ὕμνος δὲ ἐπὶ θεῶν.

Τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν οὐ σὺν τῷ ὑποτακτι-
 κῷ ἐνεστωτί, ἀορίστῳ δὲ ὄλον, μὴ ποιῆς,
 οὐκ εἴποις, μὴ ποιήσῃς δέ. 35

ἢ ἐπὶ εἰ, ἢ τοῖς κύβοι.

ἤτοι τέθνηκε, ἢ διδάσκει γράμματα.

ἢ κρίνον, ἢ κοίλοκύντην.

Θάπτον τόκος τρέχει περιναίου Ἡρακλείτου.

Ἰστία θύει.

5

Κωφότεροι τοῦ Τορωνίων λιμένος.

Ὅρτυξ ἔσωσε Ἡρακλῆα τὸν κακτερόν.

Ὁ Καρπάδιος τὸν λαγῶν.

Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον.

Οὐδὲ τὰ τρίτα τοῦ Σησιγόρου γνωαίσεις.

10

Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη.

μὴ ποιῆς οὐκ ἔρεῖς, ἀλλὰ μὴ ποίει· μὴ ποιή-

σης δὲ ἔρεῖς· καὶ μὴ ποιήσῃς οὐκ ἔρεῖς

τὸ δέ, μὴ ψεῦδον, καινόν.

V.

HORAPOLLINIS HIEROGLYPHICA.

LECTIONES CODD. PARISI. Nr. 192. et 2832.

15 Lib. I. Inscript. Ὁραπόλλωνος in marg. γρ. Ὁρῶν Ἀ-
πόλλωνος. A.

α'. Αἰών, ἐν ᾧ καὶ περὶ βασιλίσκου. A.

διὰ τοῦδε τοῦ ζώου· ἐπειδὴ — abest δηλοῦ-
σθαι. AB.

20 β'. Κόσμος, ἐν ᾧ περὶ ὄψεως. A.

καθ' ὃ καὶ ὁ —. AB.

γ'. Ἐνιαυτός, ἐν ᾧ περὶ Ἰσίδος. A.

καλούμενον Σῶθις. A.

λαμπρότερος· ἔσθ' ὅτε οὐχ οὕτως —. AB.

25 κατὰ ἀνατολὴν τῆς σελήνης, omissio τήν. AB.

δ'. Μῆν, ἐν ᾧ περὶ σελήνης. A.

ιὲ μοιρῶν ὑπάρχουσιν. A.

ἑσχημάτισται. in marg. γρ. ἑσχημάτισθαι. A.

- ε'. Ἔτος, καὶ ὅτι μέτρον γῆς ἢ ἄρουρα. A.
κατὰ ἀνατολὴν omisso τήν. AB.
τὰ γὰρ τέσσαρα. AB.
- ς'. Θεός· τὰ δι' ἱέρακος δηλούμενα. A.
καὶ λατροί, omisso articulo. A. 5
- ζ'. ψυχή. A.
τὴν σύνθεσιν τοῦ ὀνόματος A. τὴν θέσιν
τοῦ ὀνόματος B.
- η'. Ἄρης· Ἀφροδίτη. A.
ἐκκορὶ κορὶ κορὶ ὡς νη λέγονται ἀγνοοῦντες. AB. 10
- θ'. Γάμος. A.
- ι'. Μονογενές.
τῇ ἐννάτῃ δὲ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ. AB.
τὸν οὐράνιον ταῦρον. AB.
- ια'. Μήτηρ, ἐν ᾧ καὶ περὶ γυναικῶν γενέσεως· ὅσα 15
διὰ γυνός. A.
ὅταν ὁργάσῃ πρὸς σύλληψιν. AB.
ἄλλα γένη ὁρνεῖται. AB.
πρόγνωση δὲ, ἢ τῆς προσημαμένης αἰ-
τίας χάριν, ἢ ὅτι . . . πυκνίδα γινο- 20
μένη, ἢ ἐν ἄγρᾳ πρὸς τοὺς πλείονας σφα-
ζομένους etc. A.
πρόγνωση δέ, ἢ τοῖς προσημαμένοις χά-
ριν πιπυκνίδα γιγνομένη, ἢ
ἐν ἄγρᾳ πρὸς τοὺς πλείονας σφαζομέ- 25
νους — B.
θηλειῶν ἐστὶ γένος μόνων. A. μόνων B.
μηκύνω τὸν λόγον. Αἰγύπτιοι μητέρα οὖν — A.
sine lacunae signo post λόγον. In B. la-
cunae indicium est. 30
μονάς ἐστὶν αἱ δύο δραχμαί. A. — γραμ-
μαί. B.
- ιβ'. Ἡφαιστος καὶ Ἀθηνᾶ. A.
συνιστάνται ἐκ πε ἀσσεμικῶ καὶ θηλυκοῦ ὑπάρ-
χοντος κάλυφαρον γράφουσιν· ἐπὶ δὲ 35
τῆς Ἀθηνᾶς τ. γ. η. AB.

ιγ'. Τὰ διὰ ἀστέρος δηλούμενα. Α.

ιδ'. Τὰ διὰ κυνοκεφάλων· σελήνης. Α.

μετὰ τοῦ μὴ ὄραν· ἀλλὰ καὶ ταυτὰ τῷ ἄ
φειν πάσχειν. ΑΒ.

5 μέχρ' ἔτι νῦν, ῥημίσσο τοῦ. ΑΒ.

ἱερέα δέ, ὅτι φησὶ ὁ κυνοκέφαλος. Α. ὅτι φη
σει. Β.

ἰχθυώμενον ἄρτον. ΑΒ.

ιε'. Σελήνης ἀνατολή. Α.

10 ις'. Ἰσημερίαι δύο. Α.

εὐρύτερον τὸ ὕδωρ . . . μομα τοῦ κατασκευ
σματος ὑπάρχει. ΑΒ.

λόγου τινός, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων. ΑΒ.

ιζ'. Θυμός, καὶ περὶ λείοντος. Α.

15 ιη'. Ἀλή. Α.

ιθ'. Ἐγρηγορότης ἢ φύλαξ. Α.

κ'. Φοβερόν. Α.

κα'. Νείλου ἀνάβασις. Α.

ὁ ἥλιος λείοντι γενόμενος. Α. ἐν λείοντι. Β.

20 ποιῆται τοῦ θεοῦ (superscriptum est το
Νείλου) ὥστε ἐμμένων τῷ ζωδίῳ τοῖ
τῷ, τὸ διμοιρον. ΑΒ.

οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἱερ. ἔργ. πρόσταται. ΑΒ.

ὑγρότητος καὶ ἐν τῶν χωρίων

25 γέμοντες τὸν οἶνον ζώων λεόντων
τρία δὲ ὑδρεῖα —. ΑΒ.

κβ'. Αἴγυπτος. Α.

κγ'. Μὴ ἀποδημήσας πον. Α.

κδ'. Φυλακτήριον. Α.

30 κε'. Ἀπλαστός ἀνθρωπος. Α.

κε'. Ἀνοιξιν. Α.

κς'. Λέγειν. Α.

κη'. Ἀφωλία. Α.

ἀριθμὸν αὐτῶν γράφουσι. ΑΒ.

35 κθ'. Μακρόθεν φάνη. Α.

κ'. Ἀρχαιογονία. Α.

- τροφῶν δὲ οὐκ. A. — τρ. γὰρ οὐκ. B.
- λα'. Γεῦσις τελεία καὶ μὴ τελεία. A.
- λβ'. Ἡδονή. A.
ἡδονὴν δὲ βουλόμενοι δηλώσαι. AB.
- λγ'. Συνουσία. A. 5
ἐπειδὴ γὰρ τὰ δεκατὲς ἡδονὴν εἰπομεν. A.
τὰ δεκατὲς ἡδονῶν. B.
- λδ'. ψυχὴ ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίψασα, ἣ
πλημύρα. A.
— πολὺν χρόνον διατρίψασαν βουλόμενοι 10
γράφαι. A.
— εἶδ' οὕτως πολλὸς ὀνομασθήσεται sine la-
cunae indicio. A.
- λε'. Διὰ χρόνου ἀπὸ ξένης ἐπιδημίας. A.
ἥλιος χαίρων ὑπ' Αἰγυπτίων. A. 15
- λς'. Καρδία, καὶ περὶ Ἰβέως. A.
- λζ'. Παιδεία. A.
παιδείαν δὲ γράφοντες σὺν Θεανόν (sic). A.
- λη'. Αἰγύπτια γράμματα, ἱερογραμματεὺς, πέρας. A.
ἔστι δὲ παρὰ τοῖς ἱερογραμματεῦσι βιβλος ἱε- 20
ρά, A.
ἐπειδὴ ὁ μαθὼν γράμματα. A.
- λθ'. Τὰ διὰ κυνός. A.
παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα (in marg. γρ. τῶν ζώων). A.
εἰς τὰ τῶν θεῶν εἰδῶλα. A. 25
καὶ οἱ θεραπεύοντες τὸ ζῶον, (omisso δὲ post
θεραπεύοντες). AB.
- μ'. Ἀρχὴ ἢ δικαστής. A.
καθὰ προεῖπον. AB.
- μα'. Παστοφόρος. A. 30
- μβ'. Ὀροσκοπός. A.
- μγ'. Ἀγνία. A.
- μδ'. Ἀθέμιτον, καὶ ἐπὶ ἰχθύος. A.
τὴν τοῦτου βρωσίω. AB.
καὶ μεμιᾶνθαι. AB. 35
- με'. Στόμα, καὶ περὶ ὄψεως. A.

- μϛ'. Ἀνδρείον καὶ σώφρονα καὶ περὶ ταύρου. Α.
 ὕγιῃ φύσιν ἔχοντα. AB.
 υπερβαλλούσῃ εὐτονίᾳ. AB.
- 5 μϛ'. Ἀκοή, καὶ περὶ τοῦ κῆπου. Α.
 συνιείς τε ὀργᾶν. AB.
- μῃ'. Αἰδοῖον, καὶ περὶ τράγου. Α.
- μδ'. Ἀκαθαρσία. Α.
 ὄφρυγα ζωγραφούσιν. AB.
- ν'. Ἀφανισμός. Α.
- 10 να'. Inscrip̄tio deest.
- νβ'. Γνωσις. Α.
 Inter verba οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ κα
 ὅτι, habet Cod. B, signum lacunae.
- νγ'. Τίος. Ὅρα τὴν τοῦ χηναλάπικος φιλοτι
 15 κίαν. Α.
- νδ'. Πιλεκάν. Α.
 ὃ καὶ πῦρ ἐπεμβάλλουσι. Α.
 ἀλλὰ κατὰ ἄντακιν ὁ πιλεκὸν ποιεῖται. AB.
- νε'. Εὐχαριστία. Α.
- 20 νς'. Ὄθεν καὶ ἐπὶ τῶν θαλάσσιων σκήπτρων. AB.
- νζ'. Ἀδίκος καὶ ἀχάριστος. Α.
- νζ'. Ἀχάριστος καὶ μέχιμος. Α.
 Ἀχάριστον δὲ καὶ μέχιμον. AB.
 πρὸς γάμον μίγνυται. Α.
- 25 νή'. Ἀδύνατον γενέσθαι. Α.
- νθ'. Βασιλεὺς κάκιστος. Α.
- ξ'. Βασιλεὺς φύλαξ. Α.
 φύλακα γράφουσιν. AB.
 Inter καὶ ἐκάστοτε habet Cod. B. lacu
 30 nae signum.
- ξά'. Βασιλεὺς κοσμοκράτωρ. Α.
 παρ' αὐτοῦ Lacunae signa in utroque
 Codice.
- ξβ'. Λαὸς βασιλεῖ πιθήγιος. Α.
- 35 Χρηστὸν εἶναι ἄμα. AB.
- ξγ'. Βασιλεὺς μέγας κόσμου κρατῶν. Α.

- ὅτι οὐ παντὸς τοῦ κόσμου. AB.
- ξδ'. Deest inscriptio.
- ξε'. Γναφεύς. A.
- ἀπὸ τῆς τοῦ ξαγαυ ὁμοιότητος. AB.
- ξς'. Μήν. A. 5
- καθὸ καὶ πρόκειται ἡ ἡμέρας λαμβανόμε-
νας. A.
- ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν δύοις ἐστί. (omisso δύο) AB.
- ξζ'. Ἀρπαξ, πολύγονος, μαινόμενος. A.
- ξη'. Ἀνατολή. A. 10
- ξθ'. Δύσις. A.
- ό. Σκότος. A.
- Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς τῶν ἱερο-
γλυφικῶν γραμμάτων ἐξηγησίας.
- Lib. II. Ὄρου Ἀπόλλωνος Νειλώου εἰς, ut Vulg. AB. 15
- α'. Ἀστέρ. A.
- β'. Deest inscriptio.
- κυκλοειδὸν σημ. . . . ἡ εἰκόνα ἀνθρώπου.
- Signum lacunae in AB.
- γ'. Χειμερινὴ τροπή. A. 20
- δ'. Στόμα ἀνθρώπου ἀγαθοῦ. A.
- ε'. Στόμα ἀνθρώπου (sic). A.
- Στόμα ἀνθρώπου δηλοῦν ἀνθρώπου χει-
ρες, ἡ μὲν ὄπλον κρατοῦσα, ἡ δὲ τόξου πο-
λέμου. AB. 25
- ς'. Στόμαχος ἀνθρώπου.
- ζ'. Σωφροσύνη. A.
- η'. Inscriptio deest.
- σημαίνουσιν A. Totum deest in Cod. B.
- θ'. Ὅσους ἡ στάσις ἀνθρώπου. A. 30
- ι. Διαμονὴ καὶ ἀσφάλεια. A.
- ια'. Ὁμόνοια. A.
- ιβ'. Ὀχλος. A.
- ὄχλον δηλοῖ. AB.
- ιγ'. Ἀναμέτρησις. A. 35

ιδ'. Γυνή ἔγκυος. Α.

Γυναῖκα ἔγκυον. Α.

ιε'. Ἄνεμοι. Α.

Verba ἔτι καὶ ἄλλως absunt in utroq. Cod.

5 ις'. Πῦρ. Α.

ιζ'. Ἔργον. Α.

ιη'. Πονεῖν (superscripto ἦ). Α.

— κερὰς ζωγραφούμενον πονεῖν (superaddito γρ. ποιήν). Α.

10 ιδ'. Ἀνοσιότης. Α.

κ'. Ὄρα. Α.

κά. Πολυχρόνια. Α.

— πολυχρόνια σημαίνει. ΑΒ.

κβ'. Ἀποστροφή. Α.

15 κγ'. Μέλλον. Α.

κδ'. Βλαπτικός ἢ φονεύς. Α.

κε'. Θάνατος καὶ ἐπὶ νυκτικόρακος. Α.

κς'. Ἔρως, ἀήρ, υἱός. Α.

ὥς θήραν θανάτου τερὸν ἀέρα σημαίνει. ΑΒ.

20 ὦ υἱόν. Α. ὄν υἱόν. Β.

κζ'. Παλαιότατος. Α.

κη'. Πολιορκία. Α.

κθ'. Μοῦσα, ἄπειρον, μοῖρα. Α.

25 λ'. Τραμμαὶ ἐπιπεδοί. Α.

λά. Κτῆσις γονική. Α.

λβ'. Χήρα. Α.

λγ'. Ἀνθρωπος ἀσθενής, καὶ περὶ ἰχνεύμονος. Α.

λδ'. Λεῖψις μυρμηκῶν, καὶ περὶ ὀριγάνου. Α.

30 Λεῖψιν μυρμηκῶν. ΑΒ.

λέ. Ἐχθρὸς καὶ ἐναντιός. Α.

— ἐκάτερον γὰρ ἐκάτερον ἀναιρεῖ. ΑΒ.

λς'. Γυνή ἀνδρός, καὶ περὶ γαλῆς. Α.

λζ'. Ἐξώλης. Α.

35 διὰ τὴν φύσιν τοῦ χοίρου τοιαύτην οὐσαν. ΑΒ.

λη. Θῦμος ἄμετρος. A.

λθ'. Γέρον μουσικός. A.

μ'. Συνουσία, καὶ περὶ κορώνης. A.

Ἄνδρα συγγενόμενον. AB.

μα. Πυρέξας εἰς θάνατον ἐξ ἡλίου. A. 5

μβ'. Στείρα. A.

μγ'. Γυνή θήλυ τεκούσα ἢ ἄρσεν· καὶ περὶ ταύρου. A.

In fine: ἄρσεν τίττει (in marg. γρ. τίττειται). AB. 10

μδ'. σφήξ, καὶ ὅτι ἐξ ἵππου. A.

με'. Γυνή ἐκτιτρώσκουσα. A.

μς'. Ἐαυτὸν λατρεύων, καὶ περὶ φάσσης. A.

μζ'. Κώνωπες. A.

μη'. Ἄνθρω μὴ ἔχων χόλην. A. 15

μθ'. Ἄνθρω ἀσφαλῶς οἰκῶν πόλιν. A.

ν'. Διωκόμενος ὑπὸ ἰσχυροτέρου. A.

να'. Ζητῶν βοήθειαν ἐκ πάτρωνος. A.

νβ'. Ἀσθενής, προπετευόμενος. A.

νγ'. Γυνή καλῶς θηλάζουσα, καὶ περὶ νυκτερίδος. A. 20

νδ'. Ἡδόμενος ἀρχήσῃ καὶ αὐλῇ. A.

νε'. Τελεστής καὶ μυστικός. A.

νς'. Βασιλεὺς ἰδιώζων. A.

νζ'. Ἀποκατάστασις πολυχρόνιος, καὶ περὶ φοίνικος ζώου. A. 25

πορεύεται ὅν τῷ πατρὶ εἰς ἡλίου πόλιν τὴν ἐν Αἰγύπτου. A.

ὅς καὶ παρὰ γενόμενός. A.

νη'. Φιλοπάτωρ. A. 30

νθ'. Γυνή μισοῦσα τὸν ἄνδρα καὶ ἐν ἐπιβουλῇ κολακεύουσα. A.

In fine: τοῦ ἄρσενος ἀφαιρεῖ. (in marg. γρ. ἀναιρεῖ.) A.

ξ'. Τέκνα ἐπιβουλευόντα μητράσιν. A. 35

- ξ'. ἐπιβουλευόντα μητράσιν. (Doxat articulus
vtaīs.) libAcol.com.cn
- ξα'. Νοσήσας διὰ λυδιστίας. A.
- ξβ'. Καιόμενος πυρὶ. A.
- 5 ξγ'. Τυφλός. A.
In fine: ὀφθαλμοὺς οὐκ ἔχει, οὐτε ὄρα. A.
- ξδ'. Ἀπρόκτος. A.
- ξε'. Φθορά ἐξώλους, καὶ περὶ κάτοιστος. A.
βουλόμενοι σημεῖται AB.
- 10 ξς'. Κληρονομηθεὶς ὑπὸ μεμισομένου τέκνου, καὶ
περὶ πιδήκου. A.
- ξζ'. Ἄνθρωπος κρύπτων τὰ ἴδια ἐλαττώμενα. A.
- ξη'. Ἀκούων κατὰ τὸ μᾶλλον. A.
- ξθ'. Μὴ μένων ἐν ταύτῃ. A.
- 15 ὅτε μὲν λυχνὸν, ὅτε δὲ ἀσθενῇ. (in marg. γρ.
θρασὺν — γρ. δειλόν.) A.
- ο'. Ἠτῶμενος ὑπὸ ἐλαττώων. A.
- οα'. Περιφινόμενος τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἀνάπαλιν. A.
στρεφομένην γράφουσιν AB.
- 20 οβ'. Παρελθὼν συμφορὰς, καὶ περὶ ψάλης. A.
- ογ'. Ἀπαλλαγὴς ἐχθροῦ μετὰ ζημίας μικρᾶς. A.
- οδ'. Φοβούμενος, καὶ περὶ λύκου. A.
- οε'. Πυρὶ σωφρονισθείς. A.
- ος'. Θεραπεύσας ἑαυτὸν ἐν πυρέτρῃ. A.
- 25 οζ'. Σωφρονῶν ἀπὸ ἐξωλείας. A.
- οη'. Σωφρων εὐμετάβλητος. A.
- γόνυ, δέσμιον παρακολουθοῦντα. A. γό-
νυ. B.
- οθ'. Φθορὰ προβάτων καὶ αἰγῶν. A.
- 30 π'. Τρώγων. A.
Lacuna in fine. AB.
- πα'. Ἀρπαξ. A.
Ἀρπαγα ἄνθρωπον ἀνεύρητον (abest καὶ)
AB.
- 35 πβ'. Ἀπαξ γεννήσασα. A.
- πγ'. Εὐμόρφος ἐκ μὴ τοιούτου, καὶ περὶ ἄρκτου. A

- πδ'. Ἰσχυρὸς καὶ δαφραντικός. A.
 — καὶ ὀσφραντικὸν τῶν συμφροντικῶν. AB.
- πε'. Βασιλεὺς φεύγων μαρὸν καὶ φλυαρόν. A.
- πς'. Deest inscriptio. A.
- πζ'. Ὀξύς ἀσκέπτως. A. 5
- πη'. Προνοούμενος ἰδίας τροφῆς. A.
 καταδράττεται τούτῳ, καὶ τούτους καταδρύτ-
 τει. Verba, quae olim post τούτων lege-
 bantur, καὶ τούτους γὰρ πισύντας λαβὼν,
 ab utroque Cod. absunt. 10
- πθ'. Ζήσας τέλειον βίον. A.
- ς'. Κρυπτόν κακόν. A.
 βουλόμενος σιγήναι. A.
 ὁσμήν. AB.
- σα'. Κολακεῖ ἀπατώμενος. A. 15
- σβ'. Προγνώσις οἰνοφορίας. A.
 εὐκαρπίας οἴνου. (superadditis syllabis φορι).
 A. — εὐφορίας οἴνου. B.
- σγ'. Βλαβεῖς ὑπὸ σταφυλῆς καὶ ἰασηεῖς. 20
 καὶ ἑαυτὸν περισφύοντα (in marg. γρ. 20
 θεραπεύοντα). AB.
- σδ'. Φυλαττόμενος ἀπὸ ἐπιβουλῆς. A. 25
 Ἄνθρωπον ἑαυτὸν φυλάττοντα ἀπὸ ἐπιβουλῆς
 ἐχθρῶν β. σ. AB.
- σε'. Παιδοκρασία. A. 25
- ςς'. Γερων λιμῶ θανάων. A.
 ἐπιεκαμμένον (superaddito ἀπο). A.
 ἐπιεκάμπτεται (superaddito ἀπο). A.
- ςζ'. Ἐν τροφῇ θυμούμενος. A.
- ση'. Μετεωρολογία. A. 30
- σθ'. Ἀποποιησάμενος τέκνα δι' ἀπορίαν. A.
 Ἄνθρωπον ἀποταξάμενον (in marg. γρ. ἀπο-
 πεμφάμενον). A. — Ἄνθρωπον ἀποκτεμ-
 ψάμενον. B.
- δυνας ἀπολλύειν (in marg. γρ. ἀποβάλλειν). 35
 A. — δυνας ἀποβάλλειν. B.

- ςδ'. μὴ δύνασθαι (γρ. ἐξαρχεῖν). A.
 ςε'. Ὀκνος βαδίας (sic). A.
 ςα'. Ἀναιδὴς ὄξυν. A.
 ςβ'. Ὅψε βαδίσας. A.
 6 ςγ'. Ἐχθρὸς πάντων. A.
 θέλοντες δηλῶσαι. AB.
 ςδ'. Σώζων πολλοὺς ἐν θαλάσῃ. A.
 ςε'. Λαπανώμενος, καὶ περὶ πολυπόδους. A.
 In fine: τότε ἀχρηστα ἐβάλλει, (οἰσισσο καί).
 10 A. τότε τὰ ἔχρηστα. B.
 ςς'. Κρατῶν ὁμοφύλων. A.
 ςζ'. Συζευχθεῖς. A.
 ἀπὸ πρώτης γέννας (in marg. γρ. ἡλικίας)
 ἐν ᾗ ἐτέχθησαν. AB.
 15 ςη'. Μὴ προνοούμενος ἑαυτοῦ. A.
 καὶ οὕτω τροφὴν ποιεῖται τὸ ἰχθύδιον
 (in marg. κυνηγεῖ). B.
 ςθ'. Λαμῖαν ἔχων. AB.
 Ἄνθρωπον λαμῖαν ἔχοντα. AB.
 20 ςι'. Ἐμῶν, ἄπληστος. A.
 ςιά. Ἀλλοφύλων μίξις. A.
 συμύρμιγγ. B.
 ςιβ'. Φονεὺς μετὰ κολάσεως μεταμεινθεῖς. A.
 αὐτὴ γὰρ θήρ α κατὰσχεδεῖσα. AB.
 25 ςιγ'. Μετὰ τὰ ἀλλότρια φάγων τὰ ἴδια. A.
 ςιδ'. Ἐπὶ καλῷ κακῷ περιπεσών. A.
 ςιέ. Γόνιμος, καὶ περὶ πυργίτου. A.
 στροδίον πυργίτην. A. — πυρίτην. B.
 ὑπὸ ὀρμῆς. A.
 30 ςισ'. Συνοχεύς. A.
 ςιζ'. ἐπιμηθενσάμενος. A.
 ςιή. Ἵσως πᾶσι δίκαιος. A.
 πτερυγώματα περὶ τὰ τῶν ἄλλων. A. —
 παρὰ τὰ τῶν ἄλλων. B.

οιδ'. Φιλοκτίστης. A.

Φιλοκτίστην ἄνθρωπον β. δ. A.

Codicem contuli ad editionem Cornelii de Pauw.
Traject. 1727.

VI.

BATRACHOMYOMACHIA HOMERICA.

LECTIONES COD. PARISI. Nr. 2723. SÆCUL. XII. MEMBRANACEI.

Octo priores versus minio scripti sunt.

- v. 19. Πηλεὺς ἀνεθρόεψατο.
v. 21. καὶ σε βλέπω — ἔρχον ἄλκιμον ἄλλων. 5
v. 22 — 23. absunt.
v. 24. Τόνδε ψυχάρπαξ.
v. 25. ζητεῖς, δῆλον δ' ἐν ἅπασιν.
v. 26. abest.
v. 32. τον εἰς φύσιν. 10
v. 35. ἄρτος δυσκοπάνιστος.
v. 42 sqq. Ordo versuum, ut in Cod. Florentino.
οὐ τρώγω ξεφάνας — κολοκύνθας.
v. 43. χλωροῖς. Post v. 44. sequitur statim v. 56.
omnibus, qui vulgo Intermedii poni solent, omissis. 15
v. 58. πολλὰ γὰρ ἐν λίμνῃ (in margine: πολλὰ μάλ').
v. 59. ἔδωκε ζωήν.
v. 60 et 61. transpositi sunt. κατὰ γὰρ ταν.
στοιχείοις διττοῖς. 20
v. 64. ἐς ἐμὸν δόμον.
v. 66. ἄρματι κούφῳ (in marg. γρ. ἄλματι).
v. 67. καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρε.

- v. 118. τρίτος δ' ἦν ἀγαπητός.
v. 119. τοῦτον ἀπέπνευξε Φυσίγναθος.
v. 120. ἀλλ' ὀπλιζομεθα.
v. 121. abest.
v. 123. abest. 5
v. 124. — ἔθεντο.
v. 125. — χλωρούς, καὶ κνήμας ἐκάλυπτον.
v. 127 — 131. Codex ita scriptos exhibet:
ἀσπίς δ' ἦν αὐτοῖς λύχνου τὸ μεσόμφο-
λον· ἡ δὲ νύ λόγχη 10
εὐμήκεις βελόνας, παγχάλκῃον ἔργον Ἄρτος,
ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ ἀροτάφοις ἐρε-
βίνθου· —
θώρηκας δ' εἶχον παλαμοσπαφίων ἀπὸ
βυρσῶν, 15
οὓς γελίνην δειράντες, ἐπισταμένως ἐποί-
ησαν.
v. 132. οὕτω μὲν μύες ἔσταν ἔκτοπλοι· ὥς δὲ νόη-
σαν.
v. 134. σύναγον. 20
v. 135. — ἦτις ὁ μῦθος.
v. 136. — φέρων ῥάβδον μετὰ χειρὶν.
v. 138. — εἶπε τοιάδε τοῖσδε.
v. 140. εἶπον.
v. 142. — ἀλλὰ μάχεσθαι. 25
v. 143. εἴ τινες ἐν βατρ.
v. 144. — εἰς οὐατα μυῶν.
v. 146. μεμφομένων δ' αὐτόν, Φ.
v. 152. νῦν γὰρ ἐγὼν ἔρτω.
v. 154. ἄκροις παρ' τεύχεσσιν. 30
v. 156. — ὅπως σχεδὸν ἤνθον· ἔφ' ἡμᾶς.
v. 157. — αὐτοὺς σὺν ἐκείνοις.
v. 158. πνήξαντες ἐκείνους.
v. 160. ὥς εἰπὼν συνέπεισε καθοπλίξασθαι πάντας.
v. 162. εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ δρυῶν. 35
v. 163. φύλλα δὲ προαμβῶν (omisso τῶν). 40

- v. 164. ἔγχος δ' ὄξύς ἐκάστω μακρὸν ἀρήρει.
 v. 165. καὶ ὅα κοχλίων.
 v. 167. — θυμοῦ δ' ἐπέπλητο, ἕκαστος.
 v. 172. ἡδὺ γελῶν δ' ἐρέεινε.
 § v. 173. καὶ μυσὶ τειρομένοισι καὶ προσέειπεν Ἀθήνη.
 v. 174. — μυσὶν ἄρα βοηθῆσθυσσα πορεύου.
 v. 176. — καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
 v. 181. — οἷα μ' ἔσργαν.
 v. 184. καὶ τραγὸς ἐτέλεσσαν.
 § v. 186. — τό γε ῥέπονον (sic) ἀθανάτοισιν.
 v. 192. καταρῦσαι.
 v. 195. τραδῆναι.
 v. 197. — — εἰ καὶ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
 v. 199. — — οἱ θεοὶ ἄλλοι.
 § v. 200. — — ἀσπλῆες εἰσῆλθον.
 v. 203. δεινὸν ἐσάκιγξαν.
 v. 208. abest.
 v. 209. τραγλήτης μετ' αὐτόν.
 v. 210. In margine adscriptus est.
 § v. 211. — — ἐκ στόματος ἔπη.
 v. 212. Σεύτλαιον — Ἐμβαλιντρος.
 v. 214 — 218. Oedex:

ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθησαν
 δὲ αὐτῷ

28

Τρωγλοδύτην δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνέχενος· ἥ-
 ριπε δ' εὐδύ

οὐδ' ἐξέσπασε ἔγχος ἐναντίον· ὥς δ' ἐ-
 νόησεν

Κρουστοφάγος φεύγων βαθείαις ἔμπεσεν
 ὄχθαις,

OE
30

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγεν ἐν ὕδασι, ἤλασε
 δ' αὐτόν.

v. 224. πορφυρέως.

v. 226. Τυροφάρον.

35 v. 227. Πάριον γλόφον — Καλαβινθίος.

- v. 229. *Λιμναῖον — Ἐμβασίχνητος.*
- v. 232. *ἔσταξ.*
- v. 233. *Λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοκότης.*
- v. 235. *deest.*
- v. 236. *Πρασσεῖος — ἔλκυσεν νεκρὸν ἰόντα.* 5
- v. 238 — 239. *desunt.*
- v. 240. *πίπτε δ' οἱ προπάροιθε ψυχὴ δ' Αἰδόςδε δε-
δύκει.*
- v. 241. *Κραμβοβάτης δ' ἐσιδὼν — ἐπ' αὐτῷ.*
- v. 243. *Ὅργισθεις δ' ἄρ' ἀκίῃνος, ἑλὼν δέχῃ χειρὶ πα- 10
χείῃ.*
- v. 244. — *λίθον ὄμβριμον.*
- v. 245. *τῷ βάλε Κραμβοβάτην —*
- v. 247. — *καὶ αὐθις —*
- v. 248. *τύψε δὲ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα· πάντα δ' 15
οἱ εἶσω.*
- v. 250. *Τρωγλοδύτης.*
- v. 253. *ἥλλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως φύγῃ —*
- v. 255. *ἔσχατος ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο, τείρετο δ' αἰνῶς.*
- v. 258. *οὐδ' ἔρυξε.* 20
- v. 259. *οὐδ' ἔβαλε.*
- v. 260. *δῖος Ὀργανίων.*
- v. 262. *ᾤρησεν.*
- v. 263. *deest.*
- v. 264. *ἦν δέ τις ἐν μυσὶ Πτεριδάραξ, ἕτοχος ἄλλων.* 25
- v. 265. *Κρίσσωος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρπεπι-
βούλου.*
- v. 266. *οἴκαδ' ἰὼν κολέμοιο μετασχεῖν πᾶς δ' ἐκέλευεν.*
- v. 267. *αὐτὸς δ' ἔστηκε γαυριούμενος κατὰ λίμνην.*
- v. 268. *οὗτος ἀναρπάξει βατράχων γενόμενος ἐπὶ- 30
πείλεν.*
- v. 269. *καὶ ῥήξας — μέσσην χάριν εἰς δύο μοῖρας.
φράγδην ἀμφοτέρησι (sic) ἐν ᾧμοις χεῖρας
ἔδηκεν.*
- οἱ δὲ τάχος δαίσαντες —
- v. 271 — 272. *desunt.* 35

- v. 273. καὶ νέκυν ἐξετίεσσεν, ἐπὶ μέγας, ὥς θ
ἦεν.
- v. 276. κάφην.
- v. 278. με πλήσσει.
- 6 v. 279. ἄρκαξ ἐν βατράχοισιν ἀμαίβεται, ἀλλὰ τάχις
- v. 281. — κρατεροὶ περ ἴοντες.
- v. 285. — ἀρήγοντες.
- v. 286 — 288. κινείσθω· οὕτω γὰρ ἀλώσεται, ὃς
ἄριστος
- 10 ὃς ποτὶ καὶ Καπανῆα κατέκτανεν, ὄμβ
ρον ἄνδρα
ὥς μέγαν Ἐγκαλάδοντα καὶ ἄγρια φύ
Γιγάντων.
- Sequitur statim, omissis intermediis, v. 29
- 15 ὥς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε πολὺς
κεραυνῶ·
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἰβρόντης μέγαν δ' ἐ
λίξεν Ὀλύμπου (si
- v. 293. deest.
- 20 v. 294. ἦκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπατα χειρὸς αἰ
κτος.
- v. 295. πάντας μὲν τ' ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τοῦσδε
μύας.
- v. 297. ἔλπετο πορθήσιν.
- 25 v. 298—299. in unum conjuncti sunt: εἰ μὴ ἄπ' Ὀ
λύμπου βατράχοισι ἀρωγὸς εὐθύς ἔπεμψεν
- v. 300. — ἀγκυλοχεῖλαι.
- v. 303. βλαιοί, χειροτονοῦντες.
- v. 306. — ἀνεγνάπτοντο.
- 30 v. 307. τοὺς καὶ ὑπέδδιδαν πάντες μύες.
- v. 308. — ἰδύετο —.
- v. 309. καὶ πολέμου τελευτὴ μονήμερος ἐξετελέσθη.

Codicem contuli ad exemplar editionis J. Fr. Bo
sonade. Parisiis, 1824.

VII.

Codex graec. Nr. 282. Bibl. Caes. Vindob. continet praeter Lycophronis Alexandram cum Is. Tzetzae commentario varia Grammaticorum fragmenta, quorum primum Io. Philoponi est, περὶ λέξεως, ita incipiens: λέξεις ἐστὶ φωνὴ ἐγγράμματος μέρος λόγου 5 παριστάσα· τῶν δὲ λέξεων αἱ μὲν εἰσι ποιητικαί, αἱ δὲ κοιναί, αἱ δὲ κατὰ διάλεκτον. Διάλεκτοι δὲ εἰσι πέντε· Ἰὰς, Ἀτθίς, Δωρίς, Αἰολίς, Κοινή. Ἰὰς δὲ ἐκλήθη ἐκ τῶν Ἰώνων, ἀπὸ Ἰωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος θυγατρὸς. Δωρίς ἐκ τῶν Δω- 10 ριέων, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἑλληνος παιδός. Αἰολίς δὲ ἐκ τῶν Αἰολέων, ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος παιδός. Κοινή δέ, ἥ πάντες χρῶμεθα. Ἰάδι ἔγραψεν Ὀμη- ρος· Ἀτθίδι Ἀριστοφάνης· Δωρίδι Θεόκριτος· Αἰολί- δι Ἀλκαῖος· κοινῇ Πίνδαρος. — Desinit: Ἀλκαῖος, 15 Ἀλκαῖος· ἀρχαῖος, ἀρχᾶος· Πρωμαῖος, Πρωμαῖος. (Cf. Gram. Leidens. ad Schaef. Gregor. Corinth. p. 628. et Gram. Augustan. ibid. pag. 671.)

Sequitur aliud fragmentum sine auctoris nomine, sive id Tryphonis est, sive Moschopuli, quod ita incipit: 20 Τὰ τῆς λέξεως πάθη ἐς δύο γενικάτα διαιρεῖται, πο- σὸν δὲ καὶ ποιόν· εἶδη τοῦ μὲν ποσοῦ, ἔνδεια καὶ πλεο- νασμός· τοῦ δὲ ποσοῦ, μετάθεσις καὶ μετάληψις· ἀμ- φοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμησίς γίνεταί. Ἔστι δέ, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, πάθη πέντε· πλεονασμός, ἔνδεια, 25 μετάθεσις, μετάληψις, τμησίς. Πλεονασμός μὲν οὖν ἐστὶ περισσότης χρόνων ἢ χρόνου, στοιχείων ἢ στοι- χείου. Ἐνδεια δὲ τοῦναντίον χρόνου ἢ χρόνων, στοι- χείου ἢ ἐλάττωσις. Μετάθεσις δὲ ἐστὶ στοιχείου μετα- κίνησις οὐκ εἰς ἀντίστοιχον, οἶον, ἀπειθανός, ἡπειθανός· 30 αἰμαπόται, ἡμοπόται. Desinit post 6 paginas his ver- bis: Μυκτηρισμός ἐστὶ, τὸ μετὰ ποιᾶς κινήσεως καὶ συναγωγῆς τῶν μυκτῆρων γινόμενον, ὥσπερ καὶ Μί- νανδρός φησιν·

— οἱ δὲ πάλιν ἐμυκτηήρισαν.

καὶ τὸ ἐπέμυξάν τινες οὕτως εἰλήφασιν.

Χαριεντισμός ἐστι, λόγος εὐτράπελος ἐν ᾧ διαχεῖται
δ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων· ἡ μάλα δὴ τινὰ Κύπριν Ἀ-
χαιϊάδων.

- 5 Tertium fragmentum incipit: Γράφειν, τὸ συγγράφειν
λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν· ὅθεν καὶ συγγραφεὺς.
γράφειν, τὸ ζωγραφεῖν, ὅθεν καὶ γραφεὺς· γράφειν,
τὸ ἐπιστελλεῖν. γράφειν, τὸ διὰ δόνακος γράφειν. γρά-
φειν, τὸ νύσσειν, ποιητικῶς· ὥς παρ' Ὀμήρῳ· γρά-
10 ψα ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός. Desinit: σχολάζω τινός,
τὸ ἐμαυτὸν ἀπάγω τοῦ πράγματος, τουτέστιν, ἡσυχίαν
ἄγω καὶ τοῦ θορυβίου ἐμαυτὸν ἀφιστῶ· καὶ ἀπὸ τού-
του σχολή ἢ ἄδεια.

Sequitur per unam et dimidiam paginam aliud frag-

- 15 mentum, cuius initium hoc est: περὶ τῆς συντάξεως
τοῦ λόγου διδασκαλία πολλή τε καὶ βαθεῖα κατέστηκε,
φιλομαθέστατε Δάσκαρε, καὶ πολλοῦ δεομένη χρόνου,
καὶ μείζανος ἢ τῆς καθ' ἡμᾶς δυνάμεως. Πολλὰ γὰρ
περὶ αὐτῆς τοῖς ἀρχαίοις διαπιπύονται· Ἀπολλωνίῳ τε
20 τῷ σοφωτάτῳ, τῷ ἐπὶ κλην Δυσκόλῳ, καὶ Ἡρωδιανῷ
τῷ πολυμαθεστάτῳ, καὶ Ἀπολλωνίῳ τῷ νέῳ, καὶ τοῖς
Ἀττικισταῖς, καὶ Ἀρχαδίῳ τῷ Βυζαντίῳ. Ὡν ταῖς πρα-
γματείαις εὐ ἐντετυχηκώς, θαυμάσειας αὐτῶν τὸ πολυ-
μαθές, καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ὑγιᾶ καὶ κατάλληλον
25 χρῆσιν, καὶ τὴν ἔκριβῃ καὶ πολύτροπον καὶ πολυσχέ-
μονα πάσης τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου χρῆσιν. Ὅμως
οὖν ὥς οἷόν τ' ἐστὶ σὺν θεῷ τῷ σοφωτάτῳ γοῦν συν-
τομίαν ποιήσασθαι μέθοδον εὐρύθμου χάριν ὁμιλίας
αἰτήσαντι, καὶ τοῦ ἔχειν εἰς μνησίαν τῆς περὶ ἡμᾶς διη-
30 γήσεως ὁμηρόν τε καὶ ἐχέγγυα. Ἐπειδὴ δὲ περὶ λόγου
εἰπεῖν προεθυμήθη, δέον εἰδέναι πρότερον, ποσακῶς
ὁ λόγος εἴρηται· ἐστὶ γὰρ ὁμώνυμος φωνή, κατὰ πολ-
λῶν σημαινομένων φερομένη. λέγεται γὰρ λόγος ὁ ἐν-
διάθετος λογισμός, καθ' οὗ λογικοὶ καὶ διανοητικοὶ
35 ἴσμεν. λέγεται λόγος καὶ ἡ φροντίς· ὥς ὅταν λέγωμεν

οὐκ ἔστι λόγου ἄξιος, οὐ ποιῶμεν αὐτοῦ λόγον. λέγεται λόγος καὶ ὁ ὑπολογαριασμός, ὡς ὅταν λέγωμεν, ὁ ἡγεμὼν πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἐπιτρόπους ἔχει λόγον. λέγεται λόγος καὶ ἡ ἀπολογία, ὃν τρόπον λέγομεν· ἔδωκε περὶ τούτου λόγον. λέγεται λόγος ὁ καθόλου ὅς παρέχων ἐν ἑαυτῇ πᾶσαν λέξιν· καθ' ὃ σημαινόμενον πᾶν μέρος λόγου, ἥτοι ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή καὶ τᾶλλα μέρη λέγεται λόγος. Πάλιν λέγεται λόγος ὁ ὅρος, ὡς ὅταν λέγωμεν, ἀπόδος τὸν τοῦ ζώου λόγον· οἶον, οὐσία ξυψυχὸς αἰσθητική· λέγεται λόγος καὶ ἡ αὐτοτε- 10 λῇ διάνοιαν δηλοῦσα τῶν λέξεων παράθεσις, τουτέστιν, ὁ κατὰ σύνταξιν λόγος· ὃς καὶ μερικὸς γίνεταί μονομερὲς καὶ τριμερὲς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν ὀκτὼ μερῶν συνιστάμενος. Μονομερὲς μὲν οὖν, οἶον, περιπατῶ, τρέχω, ἔρχομαι, καθέξομαι. διμερὲς δέ, οἶον· 15 Σωκράτης διαλέγεται, Πλάτων φιλοσοφεῖ. τριμερὲς δέ, τύπτει ὁ θέων. ὁ μαθητευόμενος διδάσκει. τετραμερὲς δέ· Ἀχιλλεὺς μὲν ἐμαχήσατο βασιλεύοντι. πενταμερὲς δέ· Μενέλαος δὲ τῷ ἡδίκηκτότι ἐμονομάχησεν. ἑξαμερὲς δέ· ἐγὼ μὲν ἔμφοβος τοῖς καθεύδου- 20 σι συνηγέσθην. ἑπταμερὲς δέ, ἐκεῖνος δὲ πρὸς τοῖς ἡθροισμένοις ἀνδράσι διηνέχθη· ὀκταμερὲς δέ, ὡς Ὀμήρειος στίχος·

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέ-
οντ' ἐλέαιρε. 25

Ἐκαστος γὰρ τούτων ἔστι λόγος σύνθετος, τέλειος, ἔχων σύνθεσιν διάνοιαν αὐτοτελῇ δηλοῦσαν. Περὶ τούτου τοίνυν τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου ἔστιν ἡμῖν ὁ λόγος, ὁ ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον συνίσταται μερῶν.

Finis: Τῶν ὀνομάτων ἔστι καὶ κατὰ φωνὴν εἶδη, ἔστι 30 δὲ καὶ κατὰ σημασίαν. Τὰ μὲν κατὰ φωνήν, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, ὅπερ διαιρεῖται εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, ῥηματικόν. Τὰ δὲ κατὰ σημασίαν· κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον πρὸς τι ἔχον, 35

καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅν σημαντικαὶ εἰσι αἱ φωναί, αἱ
 πρωτότυποι τυγγάνοιεν, εἴτε παράγωγοι. Πᾶσα γὰρ
 φωνὴ πάντως ἢ πρωτότυπός ἐστιν ἢ παράγωγος.
 Ἐπεὶ οὖν ἡ τοῦ λόγου σύνταξις εὐάρμοστον καὶ κατ-
 5 ἄλληλον συναρμόζουσα λέξεων παράθεσιν ἐμφαντι-
 κὴν ἀρμονίαν ἐνδυμημάτων — Hic in media pagi-
 na finitur fragmentum.

www.libtool.com.cn

A N N O T A . T I O .

www.libtool.com.cn

ANNOTATIO.

Maximus Planudea, Constantinopolitanus, vir suae aetatis inter paucos doctissimus, ob plurima, quorum haud exigua pars adhuc in Bibliothecis latet, variae eruditionis specimina, raramque inter infimae aetatis scriptores stili elegantiam, hoc certe promeruit, ut haec quoque, quae sub eius nomine feruntur, opuscula grammatica tandem aliquando prodirent, licet verendum quidem esset, ne vel modica expectatione minora iuvenirentur. At deterrere hoc de incepto minime potuit, cum magnis vetustorum Grammaticorum operibus deperditis, tota nostra de illorum doctrina cognitio ex eiusmodi derivatis fonticulis haurienda sit. Neque vero de his scriptionibus, quales illae quantive pretii fuerint, certe iudicare nunc licet, cum longe olim sine dubio ampliores, non nisi misere truncatae atque in epitomen redactae ad nos pervenerint. Dixit de iis *Fabricius* in *Bibl. Gr.* Vol. VI. p. 348. et Vol. IX. p. 688. edit. Harless. leviter tantum attigit *Villoison*. *Anecd.* II. p. 79. pauca ex iisdem delibavit *Nunnesius* in *Not.* ad *Phrynichum*; largius vero indidem nuper propinavit *Boissonadius*, V. Cl., in *Annotationibus* nitidissimae editioni *Homeri Opp.* adiectis Lutet. Paris. 1823. De aetate Max. Planudae eiusque scriptis in universum vid. *Conr. Gesneri* *Bibl. univers.* fol. 508 verso, sqq. *Montefalcon.* *Palaeograph. graec.* p. 38. et omnino *Fabric.* *Bibl. graec.* Vol. IX. p. 682—693. edit. Harless.

In adornanda hac editione tribus Codd. Parisinis usus sum; primo, in quem casus me alia quaerentem detulerat, e *Suppl. Codd. graec.* nr. 70., ex quo totum opus describerem; altero, quem postea nactus sum, *Cod. Reg.* nr. 192., antiquiori illo et praestantiori, quem ad descriptum exemplar diligenter excuterem; tertio, *Cod. Reg.* nr. 2596., quem in dubiis tantum locis consulerem. Hi in *Annotationibus* literis A. B. C. indicabuntur. Reliquos duo, qui mihi ad manus erant, *Codd. Reg.* nr. 2580. et 2606. recentiores illos quidem, haud tamen raro in auxilium vocavi, praesertim ubi textus lacunosus erat, aut aliqua insigni difficultate impediabar; sperabam enim, fore, ut hic illic saltem pleniora et integriora praeberent: miro tamen consensu uterque in his vitiis ubique cum melioribus libris conspirabant. Quare eorum in *Annot.* non nisi perraro mentio facta est.

Inscript. Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς διάλογος Α. et C. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιστάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῶν ζητημάτων. Β. Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἔλλογιμωτάτου Μ. τ. Πλ. περὶ γραμματικῆς διάλογος καὶ πρός αὐτὸν Νεόφρων καὶ Παλαίτιμος. *Cod.* 2580. Τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ κυρίου Μ. τ. Πλ. διάλογος περὶ γραμματικῆς. *Cod.* 2606.

Pag. 3, 1. λόγων] λόγων αὐτῶν C. λογίων Cod. 2606. — 5. ἀκριβῶς τὸν νοῦν ἔχει] Dedi ex C., ἀκριβῶς ἔχειν A. — 6. τὸν ἔκγονον εἰς τὸ πεδίον] De hoc proverbio vid. Lex. Lucian. p. 332, 8. et Reitzii not. ad Lucian. Pisc. 9. Tom. I. p. 577. — 13. A. in margine: εἰμὶ καὶ γίνομαι· τίς ἡ διαφορὰ; — 20. A. in marg.: οὐτὶ τοῦ εἰμὶ τρεῖς ἔχει χρόνους, τὸ δὲ γίνομαι τέσσαρας.

Pag. 5, 7. Ante verba: ἐνθουσι — λέγεις A. vitiose Palaetini nomen inserit, et sequentia iterum Neophroni tribuit; quae omnia cum antecedentibus sub Neophronis persona coniungenda erant, scem flagitante. — 16. ἐπιστῆν A. — 23. συνιστῆν A. — 33. A. in marg.: οὐτὶ ὁ χρόνος εἰς τρία διαιρεῖται.

Pag. 6, 1. ἀκαριαῖος] Hesychius: ἀκαριαῖος· τὸ πρόσφατος, ἢ ἀναρχον ἢ ἀκέφαλον· τὸ βραχύ· τὸ ὀλίγον. Suidas: ἀκαριαῖος· μικρόν. βραχύ. ῥοπή καὶ ἀκαριαῖος, ὁ βραχὺς καὶ ῥοπῆς. A. in margine: οὐτὶ ὁ ἐνεστώς ἀκαριαῖος καλεῖται. — 4. A. in marg.: οὐ δ' παρεληλυθὼς κλαυτικός καὶ εἰς τέσσαρα. — 7. A. in marg.: οὐ δ' μέλλον εἰς δύο. — 11. A. in marg.: δευτέρους μέλλοντας καὶ μέσους παρακειμένους καὶ περυσιντελικούς οὐδὲν σημαίνειν. — 16. τοῦτ' σε δεῖ προσέχειν] τοῦτ' σε δεῖ πρ. A. vitiose. — 24. A. in marg.: ὄρος ἐνεστώτος. — 26. A. in marg.: ὄρος παρατατικῶν. — 33. A. in marg.: ὄρος παρακειμένον.

Pag. 7, 3. A. in marg.: ὄρος περυσιντελικόν. — 8. A. in marg.: ὄρος Ἀσπίον. — 17. A. in marg.: ὄρος μετ' ὀλίγον μέλλοντος. — 24. καλῶς ἔχει] καλῶς ἔχω A.

Pag. 8, 13. οὐκὰ μοι δοκεῖς — εἰδέναι] Haec verba, quae in Codd. cum sequentibus coniuncta et Neophroni tributa sunt, scem ita postulante, scimxi.

Pag. 9, 8—17. Haec omnia in Cod. A. uno tenore sub Palaetimi persona leguntur. Distinctionem Cod. B. suppediavit.

Pag. 10, 25. γεννήσιως] γενέσεως A. — 27. γέννησιν] γένεσιν A. — 33. Neophronis personam induxi e Cod. B. — ὁ μὲν πορᾶ] ὁ μὲν A. omisso πόρᾶ.

Pag. 11, 16. οὐκ ἔστιν] οὐδ' ἔστιν A. — 22. κατεβήσεται] Iliad. ζ', 288. ἀπεβήσεται Iliad. β', 35. ἐπεβήσεται Iliad. κ', 513. προσεβήσεται Iliad. β', 48. Vid. Schol. Bekk. ad Iliad. β', 35. et Buttm. Gramm. Graec. ampl. §. 96, 10.

P. 13, 14. ἀντὶ παρατατικῶν] A. vitiose ἀντὶ παρακειμένων. — 17. Hic in Cod. A. perperam inseritur Neophronis nomen, quod delevi. — 23. Cod. A. ante εὐ λέγεις Palaetimi nomen ponit, cui haec omnia usque ad ἡδῆσται tribuuntur; quod ita mutandum censui, ut h. l. Neophronis nomine posito, sequentia ad Palaetimum referrem.

Pag. 14, 16. αἰεὶ] αἰεὶ A. — 26. ἡ ἀπὸ δύο] ἡ δύο A. — 27. ἡ ἀπὸ τοῦ ῥ] ἡ τοῦ ῥ. A.

Pag. 15, 5. ἀναδιπλασιάζουσιν] ἀναδιπλασιάζονται A. — 10. ταῦτά] ταῦτα A. — 12. παρακειμένῳ] Hanc vocem, quae in Codd. desideratur, addidi.

Pag. 16, 7. τὸ δὲ ἔκλῃσα — δύνανται] Haec verba Neophroni tribuuntur in Cod. A. cuius nomen secundum Cod. 2580. omisi. — 29. τῆς αὐτῆς συζυγίας] τῆς τοιαύτης A. vera tamen lectione in margine apposita. Post ἔτερον δὲ Cod. A. parvam lacunam, et deinde, καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἂν habet. Lectionem, quam recepi, praebuit Cod. 2580.

Pag. 17, 5. A. in margine: οὐτὶ τοῦ μ' ἡγουμένου, οὐδέποτε τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως ἔκταται.

P. 18, 11. Palaetimi nomen, quod in Cod. A. post verbum γτ-

ποιοι tandem legitur, sensu, ut mihi videbatur, flagitante transposui.

www.libtool.com.cn

Frag. I. Περὶ διαφορῶν τῶν αὐτῶν μακρῶν καὶ βραχέων.

Pag. 18, 18—20. Operae cum in notis et apicibus horum vocabulorum exprimendis satis negligenter rem gesserint, totum locum iterum apponam: ἄλδια. ἄπολλων. ἱερῆα. ἱερὰ. ἱλασσόμενοι. ἱλάσσεσθαι. ἱλῶν. ὑπεροκλή. ἐμῆνι. γλυκίων. ὄϊω. πᾶλόν. ἱεῖ. ἱεῖν. Vid. Hom. Hymn. XXIX. 3. Iliad. α', 14. α', 23. α', 147. α', 100. α', 386. α', 563. α', 205. α', 247. α', 249. α', 59. γ', 221. ε', 361. Odys. δ', 371. — 25. ἀπάλαμος] Hesiod. ἔργ. 20. cf. Dracon. Straton. 120, 23., ubi ἀπάλαμος editum est. — ἀέντος] Cf. Odys. ε', 109. Orph. Hymn. XXXVIII. 22. Thryphiod. 117. — 30. διὰ] Non meminerat Grammaticus etiam διὰ ab ipso Homero interdum produci, Iliad. γ', 357. δ', 135. — 31. τὰ εἰς ἱς ὀξύτονα] Cf. Dracon. Strat. 47, 12—18. et Grammaticum Hermanni ad lib. de emendand. rat. gr. gr. pag. 427, sect. 30. et 31.

Pag. 19, 4. Post βαλβιδος inserte: ὧς ἀπὸ τοῦ βηλοῦ, quae operarum errore exciderunt. — 6. Post ἐκπιδος lacuna in Cod. A. supplenda fortasse e Dracon. Strat. 47, 19. — 8. Post συνιδος Cod. A. inserit: τῆς εὐνῆς. — 9. Cf. Dracon. Strat. l. l. 20—27. — 17. Totus hic locus infra recurrit in Tractatu Isaaci Monachi de Metris poeticis pag. 193—196. — 24. Iliad. α', 27. — 26. Iliad. α', 27. — 30. Iliad. α', 1.

Pag. 20, 3. Iliad. α', 3. — 9. Iliad. α', 5. — 11. Iliad. α', 45. — 13. Iliad. α', 7. — 15. Lacuna in omnibus, quos vidi, Codd. Versum suppeditat Tractatus de metr. poet. 194, 12.

ὧς ἀπὸ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑφός' αἰτίας. (Iliad. κ', 465.) — 19. Iliad. α', 5. — 24. Iliad. α', 19.

Pag. 21, 33. Iliad. β', 824.

Pag. 22, 25. καταληγει δέ] Cf. Theodos. Alexandr. Gramm. edit. Götting. p. 41, 23. — 27. Fragn. II. — 31. ἀγιασμός et ἀγλιασμα in Lexicis desiderantur; Hesychius ἀγιασμός habet, Suidas ἀγλιασμα, Phavorinus utrumque.

Pag. 23, 21. καὶ τὰ διὰ τοῦ τηριον] τὰ, quod deesse nequit, inserui. — 23. καὶ τὸ κλίμα] Haec addidi, ob κέκλιμαι, quod statim sequitur.

Pag. 24, 28. ταῦτα — τιμήσεται] Haec verba, quae Codd. perperam Palaetimo tribuunt, Neophroni vindicavi. — 34. τῷ ἡ διαδομένῳ] τὸ ἡ διαδομένον A.

Pag. 25, 3. λυμός] Corrige λοιμός. Aliter Orus apud auctorem Etymol. M. 69, 44. et 523, 23. — 10. λύματα] Iliad. α', 314. — 29. λυμός] λοιμός A. quod repono. — 32. Quae post ἐνυμός sequuntur, Cod. A. perperam Neophroni tribuit. — 32. λυμός] Cod. A. iterum λοιμός.

Pag. 26, 3. φύμα, κλύμα, κλήν τοῦ κῆμα] Vid. Canon. prosod. sect. 35. et 101. apud Herm. de emendand. rat. gr. gr. pag. 428. et 442. Herm. ad Orph. Hymn. X. 22. Drac. Straton. 57, 5. 95, 23. 100, 20. — 4. Fragn. III. — 14. Πλαος] Πλεως A. — 25. Iliad. ε', 150. — 26. A. in margine: περὶ τοῦ διπλοῦ ρ̄.

Pag. 27, 1. Fragm. IV. — 12. A. in margine: *ὅτι τὸ μεταβ-
τικὸν τῆς κινήσεως εἶδος διπλοῦν ἐστὶ.*

Pag. 30 22. Iliad. ε', 218. — 29—30. Iliad. κ', 677. α', 44
— 31. *κατατεθνηκότας*] Iliad. η', 409. Cf. Buttm. Gramm. ampl.
§. 110, 13.

Pag. 31, 5. *τάτρουσι*] *γράφουσι* A. altera tamen lectio,
quam recepi, superaddita. — 10. A. in marg.: *περὶ ἐλλείψεως προ-
θέσεων.* — *βοῦν οἶτον ἀνοῦμαι*] Monet Cl. Boissonad. ad Iliad. η',
473., Maximum Planudem h. l. verba Philostrati respicere in Heroic.
p. 6.: *βοῦν οἶτον, καὶ οἶνον τράγον, καὶ τοιαῦτα τοιοῦται* ἢ
ἀνοῦμαι, ἢ αὐτὸς ἀποδίδουαι. Cf. Philem. Lex. pag. 37. sect. 49.
Phavorin. h. v. fol. 110. edit. Rom. — 18. *αἰτιατικῇ*] Sic Codd. h. l.
omnes. Philem. Lex. l. l. ubi *γενικῇ* vulgatae *αἰτιατικῇ* substituit Fr.
Osannus ex coniectura Boissonad. in not. ad Philostrat. Heroic. p. 298.
quam tamen auctor ipse nunc, ut pessimam, revocat in not. ad Iliad.
η', 473. — 20—23. Iliad. τ', 90. τ', 290. — 25. Fragma. V. *καὶ
ἐπιδέξων.* — 29. *παραταχθήσεται*] *προταχθήσεται* A.

Pag. 33, 16. *Δημοσθένην*] Cf. Philem. Lex. pag. 44. sect. 58.
et Phavorin. h. v. fol. 137. vers. edit. Rom. — 23—36. Totum
hunc locum excitavit Boissonad. ad Iliad. ζ', 140. — 29. Iliad. ζ',
140. — 31. Iliad. ζ', 310. — 32. *πρώξ*] Codices *πρώξ*.

Pag. 34, 1—16. *χωρὶς ἄρθρων προσηρόμενα*] Cf. Philem.
Lex. p. 53. sect. 78. et Phavorin. v. *ἐκίθεται.* — 20. Fragma. VI.
περὶ τόνων.

Pag. 35, 7—9. Locus vitiosa Codd. scriptura valde impedita.
— 10. Palaetimi persona, quam h. l. induxi, in Codd. tandem post
"Ελληνειν apparet.

Pag. 36, 25. Cf. Philem. Lex. p. 206. sect. 295. Phavorin. v.
χρόσιον.

Pag. 37, 7. Iliad. τ', 246. — 21. *ἐξαετής*] Philem. Lex. p. 51.
sect. 75. Phavorin. v. *ἐξαετής.* 23. *τοιοῦτον καὶ τὸ...*] Deest exem-
plum. Hanc lacunam Codd. meorum neque Philemon supplet, neque
Phavorinus. — 29. Fragma. VII. Vid. Phavorin. v. *δοῖη* fol. 150.
vers. edit. Rom.

Pag. 39, 14. Post verba *τὰ τοιαῦτα* parva in Cod. A. lacuna,
quam indicare quam praeterire malui, licet ad sensum nihil plane de-
sideretur. — 17. Verba: *τί δὲ περὶ μόνα* — *σηματίζουσιν* Cod. A.
Neophroni tribuit, repetito ante *ἐντεῦθεν* Palaetimo nomine; per-
peram. — 33. Iliad. α', 129.

Pag. 40, 1. Iliad. α', 324. — 5. Dele signa lacunae; nihil deest.
— 7. Iliad. α', 220. — 8. *ὀρώμαι* Iliad. ο', 286. *ἰδόμεν* Iliad. ε',
47. — 10. *ξύνιον* Iliad. α', 273. — 11. *Χαλκιδαικῆς*] Malim *Χαλ-
κιδικῆς*. De his verborum formis, sive Chalcidicae sive Alexandri-
nae dialecti, vid. Bekk. Anecd. I. 91, 14. III. 1293. penult. Pha-
vorin. Eclog. in Dind. Gram. gr. I. 228, 26. Lobeck. ad Phrynich.
349. Tzetz. ad Lycophr. v. 21. cuius Scholion in Cod. Parisin. 2723.
plenius ita legitur: *τὸ δὲ ἐσχάζουσιν ἀπὸ τοῦ χάω, τὸ ἀνολῶ, καὶ
τὸ κόπτω, τὸ τὴν διάσχειαν ποιοῦν. ἔστι δὲ Χαλκιδαικόν (sic)
ἦτοι Ἀττικῆς διαλέκτου.* — 14. Lacunae signa post *κατάλληλον* de-
lenda sunt. — 15. *νεικεῖν* "Ομηρος] Iliad. α', 521. et 579. ο', 210.
et saepius — 19. *τὸ χαιρέτω*] Phavorin. h. v. fol. 531. edit. Rom.
apud quem desunt in fine verba *πρὸς ταῦτα.* — 28. *τὰ συνεινῆ*] Phavorinus h. v. fol. 230. edit. Rom.

Pag. 41, 3. Fragma. VIII. *περὶ γραφῆς μετοχῶν.* — 25. Post
γέγονε lacuna satis ampla in Codd.

Pag. 44, 15. Iliad. ε', 495.

Pag. 45, 25. *σημῆναι*] Vid. Lobeck. ad Phrynich. pag. 25.

Pag. 46, 28. Iliad. α', 173.

Pag. 49, 85. Iliad. ε', 80.

Pag. 51, 1. Fragg. IX. — 5. Cf. Phavorin. v. *ἐναντίον* fol. 184. edit. Rom. ubi haec paulo aliter leguntur. — 11. *ὡδέ τις*] δε δέ τι; A. Iliad. ε', 152. A. in margine: *ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀνόματα καὶ μέρη λόγον ἔτετα*. — 14. Iliad. α', 601. — 16. Odyss. β', 257. — 19. Iliad. υ', 36. Non meminerat huius loci Boissonadius, cum in not. ad Iliad. α', 348 Planudem haec verba memoriter pro *ἡ δ' ἀκίονα' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν* attuliasse scriberet. — 21. Iliad. γ', 95. — 23. Fragg. X. *περὶ γραφῆς ὀημάτων*.

Pag. 52, 6. *ἐυνέηκεν*] Iliad. α', 8. — 16. Fragg. XI. — 22. *φαθί*] Operarum negligentia irrepsit pro *φᾶθι*, quod Codd. h. l. praebent, et quod omnino, vel invitis Codd. reponendum esset. Vid. Phavorin. v. *κλύθι* fol. 308. edit. Rom.

Pag. 53, 7. Post *τί φήσουσιν* lacuna in Codd. — 8. *ἄωρο*] Eustath. ad Iliad. γ', 272. pag. 333, 31. edit. Lips. *ἀλὲν ἄωρο, ἦγουν ἠώρητο καὶ ἐπρέματο, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἡ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης; ἄωρο*. Cf. Buttm. Lexil. I. 63, 27. pag. 293. — 10. *ἀνωγα*] Buttm. Lexil. l. l. p. 293. — 11. *εἰώπει*] Phavorin. h. v. fol. 233. edit. Rom. — 21. Fragg. XII. *περὶ συνθέτων ὀνομάτων καὶ ὀημάτων*. — *οἱ ποιηταί*] Codd. mei non habent. Sumpsit e Phavorino, apud quem totus hic locus legitur v. *χαριτολογητικῶν* fol. 532. vers. edit. Rom.

Pag. 54, 9. *δυσθαλπῇ χυμῶνα*] Iliad. ρ', 549. — 20. *ἡπικρος*] Phavorin. h. v. fol. 251. — 27. *τρόφος*] Phavorin. h. v. fol. 508. — 30. *τὴν Τεῶ*] Phavorin. h. v. fol. 327: *οὐκ οἶδα δὲ εἰ τὸν λαγῶ καὶ τὸν ταῶ*. — 31. *Ἰδῇ*] Phavorin. h. v. fol. 268.

Pag. 55, 1. *ῥετο*] Phavor. h. v. fol. 252. — 9. *αὖω*] Phavor. h. v. fol. 93. — 13. et 15. Iliad. α', 2. υ', 232.

Pag. 56, 25. Iliad. α', 367.

Pag. 57, 13. Totum hunc locum de *σ* paragogico protulit Bekkerus e Cod. Barocc. in Indic. Anecd. p. 1400, — 17. *Ἡρόδοτος*] *Ἡσιόδος* Bekk. — 23. *προίστατο*] Corrige *προσίστατο*, ut apud Bekkerum editum est. — 24. *οὐκ ἔστιν*] *οὐκ ἔστι* Bekk. Nostri praeplicet. — 32. *καίτοι δέον ὄν κείσθαι* — *τιθείας*] Desunt in Cod. Barocc. apud Bekk.

Pag. 58, 1. *μετὰ τοῦ σ*] *μη μετὰ τοῦ σ* Bekk.

Pag. 59, 7. Iliad. α', 76. — 12. Iliad. α', 88—89. — 17. Iliad. α', 80.

Pag. 60, 23. Fragg. XIII. *περὶ ἐπιδόμητος*. — *τὸ νῦν*] Cf. Phavorin. h. v. fol. 377. edit. Rom. — 26. *Σοφοκλῆς*] Aī. 87. — 28. *Εὐριπίδης*] Hecub. 996. — 31. *οἱ Τραγικοί*] Phavor. l. l. οἱ *Τραγικοὶ καὶ Κομικοί*. — 32. *τὰ ἐπιδόμηματα*] Phavor. h. v. fol. 209.

Pag. 61, 7. Post *συγκριτικῶν* satis ampla lacuna in Codd. meis. Desunt exempla. — 8. Post *ὕπερθετικῶν* iterum exempla deficiunt. — 11. *ἐνεκα καὶ ἐνεκεν*] Phavor. fol. 186, apud quem post *γράφοντες* haec leguntur: *ἄπερ ἐνίοτε ἔξωθεν λαμβάνουσιν, οἷον τῆς ἀρετῆς ἀντὶ τοῦ, ἐνεκα τῆς ἀρετῆς*. — 18. Iliad. α', 152. — 15. Iliad. α', 214. — 19. Iliad. α', 11. — 21. Soph. Aī. 128. — 25. Iliad. α', 96. — 30. *τὸ ὄδε*] Phavorin. h. v. fol. 540. — 33. Soph. Aī. 809. edit. Herm. — 36. Soph. Aī. 77.

Pag. 62, 7. Iliad. α', 141. — 10. Iliad. ζ', 403. — 11. *λυπεῖσθαι*] Codd. *λυπεῖσθαι*, quod facili correctione refinxit. Locus H. Bachm. Anecd. Gr. Vol. II.

meri deerat in A. et B. — 15. Neophronis personam, quam Codd. h. l. omittunt, induxi. — 17. Iterum Palaetimi nomen inserui. — 32. *ἐπερ που] ὅπερ που* Cod. 2596.

Pag. 63, 12. Phavor. v. *ἀτέρως* fol. 89. edit. Rom. — 13. Phavor. v. *αὐτός* fol. 92. vers. ubi post *λαμβάνεται* statim sequitur: *ὅλον αὐτὸς ἐγώ, αὐτὸς σύ, καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος*. Protulit hunc Plautus locum Boissonad. ad Iliad. τ', 255. — 17. Iliad. τ', 329. — 20. Deficit exemplum in Codd. A. B. C. — 22. Iliad. τ', 255. Cod. A. vitiose: *ἀπ' αὐτόθι*. — 24—29. Excitat haec verba Boissonad. ad Iliad. τ', 46, et hanc distinctionem futilem appellat. — 25. Iliad. τ', 46. — 27. Iliad. τ', 64. — 30. *αἱ ἐπεκτάσεις] αἱ ἐπὶ ἐκτάσεις* Cod. C. Phavorin. v. *ἐπεκτάσεις* post *βίηφι* addit haec: *καὶ ἄλλαι διὰ τοῦ θα, ὅλον, ἔφησθα, οἶσθα, ἐθέλησθα. καὶ διὰ τοῦ ὦ μεγάλων, ὅλον* Ilion *εἴσω*. — 35. *τῶν*] Phavorin. h. v. fol. 377.

Pag. 64, 7. Fragm. XIV. *περὶ γραφῆς ὀνομάτων*. — 18. *μαρτυρεῖ]* B. C. *μάρτυς* A. — 19. Iliad. α', 131. — 27. Iliad. τ', 282. — 28—31. Haec Codd. A. B. omittunt; sumpsit e Cod. C., qui solus h. l. reliquis integrior est. Cf. Philem. Lex. p. 45, sect. 61. — 33. *ὀνομάτων]* Deest in A. — 35. Post *οὐλόμενος* adde *οὐδός*, quod Philem. Lex. p. 80, sect. 114. et Phavor. v. *νοῦσος* suppeditant.

Pag. 65, 6. *Μαχύλος]* Prom. 3. Pers. 769. edit. Well. — 8. *γαριός]* Meliora et pleniora praebet Phavor. h. v. fol. 119. — 10. *μέροπος]* Phavor. h. v. fol. 355. — 20. *κατὰ τὴν κοινὴν]* Phavor. fol. 219. vers. *Ἔρος Αἰολικόν, ὃ διὰ συνεσταλμένου τοῦ ὃ γράφεται· οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὸ ἔρος ἐκτείνουσιν*. et paulo post: *ἔρος ἔρον, Αἰολεῖς· ἔρος ἔρωτος, κοινολ*.

Pag. 66, 3. Fragm. XV. *περὶ ἀντωνυμιῶν*. — 5. *περισπᾶται]* Phavorin. v. *ἡμέτερος* fol. 248. vers. *ἡμῖν μόνος· καὶ περισπᾶται αἱ παρὰ φήτορος· Δωρικῶς ἄμμιν, καὶ Αἰολικῶς ἄμιν*. Idem in v. *ἄμμιν* fol. 41. vers. *ἄμμιν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, βαρύνοντες αὐτὴν, καὶ συστήλλοντες τὴν λέγουσαν, Ἀπολλωνίως (Argon. II, 248)· ἄμμι γε μὴν νόον ἐν δον ἀτύξεται· Δωρεῖς δὲ ἄμιν, συστήλλοντες τὸ ἰ καὶ ὀξύνοντες· Θεόκριτος· πολλὰ καὶ δὲ ἄμιν κατὰ κρατὸς δονέοντο. (Idyll. VII, 185.) Ἴωνες δὲ πολλὰς καὶ Ἀθηναῖοι προπερισπᾶσι ἐν συστολῇ τοῦ ἰ· Ὀμηρος· ὃ φίλοι, οὐ μὰν ἡμιν ἐῦ κλεῖς ἀπονέεσθαι (Iliad. ρ', 415). Σοφοκλῆς Οἰδίποδι· ὅπως λύσιν τιν' ἡμιν εὐαγὴ πόροις· Φρύγιχος Μύστη· ἐβουλόμην ἂν ἡμιν ὥς περ, καὶ πρὸ τοῦ Ἀττικὰ δὲ παραδείγματα ταῦτα τα δύο. οἱ δὲ αὐτοὶ καλαιοὶ φασι, καὶ ὅτι τὸ ἡμεῖς ἄμεις λέγουσιν οἱ Δωρεῖς, ἄμμες οἱ Αἰολεῖς· χοῆσις δὲ τοῦ ἰσηθέντος ἡμιν ἐν Ὀδυσσεῖα. Vid. Eustath. in Hom. Iliad. ρ', p. 1151, 8. Cf. Apollon. Alexandr. de Pronom. edit. Bekk. p. 383. Herm. de emendand. rat. gr. gr. cap. XVI. pag. 78—82. — 17. Iliad. ρ', 415. — 20. Soph. Al. 720. edit. Herm. — 26. *τὴν]* Cf. Apollon. Alexandr. Bekkeri p. 329. Phavor. v. *τὴν*, fol. 505. *τὴν* ἀντὶ τοῦ οὐ Δωρικόν, πλεοναξούσης τῆς *τῇ* συλλαβῆς· ὥς ἐκ τοῦ ἐγώ, ἐγώην κατὰ τοὺς καλαιοὺς· ἡ *τὴν* ἀντὶ τοῦ οὐ Δωρικῶς ἐγνωσται παρ' Ὀμήρου καὶ παρ' Ἡσιόδου· ὁμοίως τὸ ἀντὶ τοῦ οὐ Δωρικῶς πεζογράφους ἀχρηστον.*

Pag. 67, 22—35. Iliad. α', 37. α', 88. α', 81. α', 20. α', 301. Pag. 68, 1—5. Iliad. α', 273. α', 42. — 11. *καὶ τῶν* — *ἐνθέτοις]* Codd. h. l. inter *τῶν* et *ἐνθέτοις* lacunam habent, quam conjectura supplevi.

Pag. 70, 5. Iliad. ρ', 171.

Pag. 71, 1. *Iliad.* v', 19. — 4. Nomen Neophronis, quod in Codd. deest, inserui, et paulo post Palaetimum respondentem induxi.

Pag. 72, 4. *Vid. Apollon. Alexandr. de Pronom.* edit. Bekk. p. 329. c. Schol. ad *Iliad.* α', 201. edit. Bekk. p. 20, b. 33. Etym. M. p. 588, 11. *Herm. Dissert. de pronom. αὐτός* in *Opusc.* Vol. I. p. 380. — 10. *Iliad.* ζ', 419. — 14. Post *ὄντα* inserte α', operarum errore omissum. — 21. *Fragm. XVI. παρὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.* Totum hunc de nominum comparatione locum Philemo quoque (*Lex.* p. 131 — 141, sect. 203,) et Phavorinus (fol. 482 sqq. edit. Rom.) servarunt, neque tamen ubique cum Nostro conspirant. — 26. *ἢ τι τῶν τοιούτων*] *ἢ τι τοιούτων* Phil. et Phavor. — 28. *λέγουμεν*] *λέγονται* Phil. et Phav. — 32. *ὠρισμένας*] melius *Philem.* et *Phav. ὠρισμένα.*

Pag. 73, 2. *τῶν εἰς οὗ ἐκιδέων*] *τῶν ἐκιδέων* Phil. et Phav. omissio *εἰς οὗ*. — 4. *ἀπὸ δὲ τοῦ φίλος*] *φίλον* Philem. et Phav. *perperam.* Post *φιλότατος* inserte *φιλότατος*. — 5 — 13. *ὅσα δὲ — εὐεργετικώτατος*] Haec prorsus absunt a *Philem.* et *Phavor.* — 15. *διὰ τοῦ ὅ, εἰτε τοῦ ὅ μικροῦ, εἰτε τοῦ μεγάλου*] *διὰ τοῦ ὅ μεγάλου, ἢ διὰ τοῦ μικροῦ* *Philem.* et *Phavor.* qui post haec verba exempla afferunt, quae in Nostro desiderantur: *ὅλον ἄγιος, ἀγιώτερος, ἀγιώτατος*. *ῥαίος, ῥαϊώτερος, ῥαϊώτατος*. *ισθός, ισθιώτερος, ισθιώτατος*. *φιλόσοφος, φιλοσοφώτερος, φιλοσοφώτατος*. *λόγιος, λογιώτερος, λογιώτατος* *Phil.*, quibus apud *Phavorinum* haec accedunt: *γραμματικός, γραμματικώτερος, γραμματικώτατος*. *ἀνδροικός, ἀνδροικώτερος, ἀνδροικώτατος*. *φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος*. *τίμιος, τιμιώτερος, τιμιώτατος*. *ἀφελίμος, ἀφελιμώτερος, ἀφελιμώτατος*. *ῥητορικός, ῥητορικώτερος, ῥητορικώτατος, καὶ πολλὰ ἄλλα.* Tum subiungit haec: *τὰ διὰ τοῦ ὡτατος καὶ ὡτατος εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ὡ συλλαβὴν βραχυδακτύλιον, διὰ τοῦ ὡ μέγαν γράφεται, εἰ δὲ μακράν, κἂν τε φύσει, κἂν τε θέσει, διὰ τοῦ ὅ μικροῦ. φύσει μὲν, ὅλον, ἰσθιώτερος, ἰσθιώτατος. γοιφώτερος, γοιφώτατος. ἐλνυπότερος, ἐλνυπότατος. τρανόντερος, τρανόντατος. ἀψυχρότερος, ἀψυχρότατος. λιπότερος, λιπότατος. πραόντερος, πραόντατος, καὶ ἄλλα πολλὰ.* Similia *Philemo*. — 16. *κλινόμενα τριγενῇ*] *Plinius Phavorinus: τριγενῇ — ποιεῖ τὰ συγκριτικά.* *Philemo: τὰ δὲ εἰς οὖς, εἰς ἧς τὴν ὀνομαστικὴν ἔχοντα, κλινόμενα, τριγενῇ — ποιεῖ τὰ συγκριτικά.* — 20. *ἐκφέρεται*] *Omittunt Phil. et Phav.* — 22. *Ἦδη δὲ τινες καὶ ἀπὸ τῶν εἰς υς*] *Ἀπὸ δὲ τῶν εἰς υς, ὡς τινες Phav.* *Ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ω* *Phil. perperam.* — 25. *καὶ οὐκ ἐν πλάται*] *Desunt in Phil. et Phav.* — 31. Post *γλυνίστατος* inserte *ἀκύντατος, ἀκύντατος*. — 32. καὶ κατὰ τὴν τῶν Ἀττικῶν] *Desunt in Phil. et Phav.*

Pag. 74, 2. *παρά*] *Philemo et Phavor. olim παρα, quod vitium ex utroque sustulit Osannus ad Phil. h. l.* — 5. *ἐγγύτερον, ἐγγύτατον*] *Phil. et Phav.: ἐγγύτερος, ἐγγύτατος.* — 7. *βαρδιστός*] *Iliad.* φ', 580.

βαρδιστοὶ μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλιτέχνες ἔκποι. — 14. *ῥῆον καὶ ῥῆστα*] *ῥῆον ῥῆστος Phil. et Phav.* — 21. *λῶτον, λῶστον*] *λῶτον, λῶστον A. Consentiant Philem. et Phav.* — 31 — 35. *εἰ καὶ τὸ μὲν — μέγας*] *Haec desiderantur in Philem. et Phavor.* — 34. *πολλός γὰρ τίς φησιν*] *Sic vitiose operae verborum apices posuerunt; corrige: πολλός γὰρ τις, φησιν, ἔκτιστο etc.* *Est verum Homericus Iliad.* η', 156.

Pag. 75, 6. κατώτατος] κατώτατον Phav. — 8. ἀπώτατον] ἀπωτάτον Phil. et Phav. — 14. καὶ μειζονώτερον *Διόγυλος*] Desunt in Phil. et Phav. — 16. ῥητέρον] ῥαώτερον Phil. φαίτερον Phav. — 22 τὸν μάλιστα πάντων σοφόν] πάντων deest in Phil. — 26. οἱ λογογραφούντες οὐ παρητήσαντο] Haec verba non agnoscunt Phil. et Phav. — 28. Εὐριπίδης] Hecub. 377 sq. Por. — 33—34. Iliad. α', 69. Odys. ο', 520.

Pag. 76, 1. Eurip. Orest. 1130. Por. — 6. παρατιθέμενα] τιθέμενα Phil. et Phav. — 7—16. ἀμίλει—πάντα] Hic locus desideratur in Philem. et Phavor. — 19—20 καὶ μετὰ τοῦτο — συγκριτικόν] Ita et Phavorinus; desunt in Philemone. — 22—23. Iliad. α', 160 sq. — 27. στεφθέτερα] Phil. et Phav. στερεώτερα. Additur in utroque et tertium exemplum, καὶ μείζον τοῦτ' ἐργον, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Subiunguntur statim haec: "Ἐτι τὰ συγκριτικά καὶ ὑπερθετικά συντάσσονται γενικῇ, καὶ οὐ λαμβάνονται ἐξωθεν προθέσεις (οὐ προϋπακουσμένων προθέσεων Phil.) συγκριτικὸν οὐ δύναται ποτε λέγεσθαι χωρὶς ἐκείνου, μεθ' οὗ συγκρίνεται· πρὸς ἕν γὰρ ἀφορᾷ, ὅπερ ἐστὶν ἀδελφόν, ὁποῖόν ἐστιν, εἰ μὴ περιλαμβάνεται τῷ λόγῳ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. λέγεται ἐξαιρέτως συγκριτικὰ μόνα, μὴ περιλαμβανομένων τινῶν εἰς σύγκρισιν, οἷον τὸ κρείττον· οὐ γὰρ ἐστὶν ἕνός τινος κρείττον, ἀλλὰ πάντων. — 28. τῶν συγκριτικῶν] τοῦ συγκριτικοῦ. Phil. et Phav. — 29. χαλεπωτέρας ὕβριςται] χαλεπωτέρα ὕβρις Phil. et Phav. — 31. βλάπτεται] βλάπτουσα Phil. et Phav. — 34. Philemo et Phavorinus h. l. inserunt ea, quae in Planude paulo inferius leguntur pag. 78, 8—16. ἐπὶ πάσης συγκρίσεως — τὴν σοφίαν. adduntque praeterea haec, quae in Nostro omnino absunt: Τὰ συγκριτικά ἀντὶ ἀπλῶν οἱ Ἀττικοὶ παραλαμβάνουσιν, ὡς κατὰ Φίλοστράτῳ· πλειόνων ξωγράφων, ἀντὶ τοῦ πολλῶν. πολλάκις καὶ ἀπλοῦν ἀντὶ συγκριτικοῦ, οἷον, ἀγαθόν, ἀντὶ τοῦ ἀγαθώτερον. χροῶνται δὲ οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις καὶ ὑπερθετικῷ ἀντὶ συγκριτικοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, θηριωδέστατον πάντων, θηριωδέστατον πάντων λεγουσιν. Ἀττικῶν δὲ ἐστὶ καὶ τὸ μετὰ ἀπλοῦ ὀνόματος ἐκπληροῦν συγκριτικὸν ὄνομα· οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, σοφώτερος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα εἰποι ἂν (εἶπεν ἂν Phil.) μᾶλλον σοφός τοῦ δεινός. καὶ πάλιν, μετὰ ἀπλοῦ ὀνόματος καὶ ὑπερθετικοῦ ἐπιφθήματος, δηλοῦν ὑπερθετικὸν ὄνομα· οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, σοφώτατος πάντων, εἰποι ἂν, μάλιστα πάντων σοφός. — 36. Iliad. α', 122.

Pag. 77, 9—12. τὸ τοιοῦτον — ζῶων] Desunt haec in Phil. et Phav. Locus est ap. Hom. Odys. σ', 129. — 14. ἐμφαντικὴ πλῆθος] ἐμφαντικοῦ πλῆθους Phil. et Phav. — 16. τὸ γὰρ Ἑλληνικοῦ] Vocem Ἑλληνικοῦ repone in Phil. et Phav. — 21—25. τὸ γὰρ ἄριστα — ὁ Νέστωρ] Praebet eadem Phav. Omittit Philemo. — 27. Iliad. χ', 318. — 31. μεταβαλὼν] μεταβαλὼν Phil. et Phav. — 34. οὐδὲ δεῖται τοῦ πρὸς ὑπερθεσίαν ἰλθεῖν] οὐδὲ δεῖται γενικῆς πρ. ὑπερθ. ἰλθεῖν Phil. et Phav.

Pag. 78, 1. Odys. α', 14. — 4. ἔστιν ὅτε ποιεῖ,] Vitiose haec in Phavorino olim edita sunt, eodem vitio nuper etiam in Philemone relicto: ὑπερθετικά ἐστιν, ὅτε ποιεῖ κορυφαϊότατος etc. — 19. ἔνθα καὶ τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι συντάσσομεν] Phil.: ἐνταῦθα καὶ τὸ μᾶλλον συμβάλλεται τῷ ῥήματι. Phavor.: ἐνταῦθα καὶ τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι, omisso verbo. — 31. ὁμοῦ θεῖναι] Phil. et Phav. omittant ὁμοῦ.

Pag. 79, 4. Fragm. XVI. περὶ διπλασιασμοῦ στοιχείων ἐν ποιηταῖς. — 5. Διπλασιαζουσιν οἱ ποιηταί] Phavor. h. v. fol. 148. vers.

edit. Rom. — 9. τὸ — σύμφωνον] Phav. l. l. τὰ — σύμφωνα. — 19. καὶ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ οὐδ' ὅλως προσήκουσα] Phav.: καὶ Ἑλληνικῇ οὐδετέρῃ προσήκουσα. — 23. Corrige ὑφέσσω.

Pag. 80, 1. Ἐν δὲ τοῖς ἐπιφύμασιν — ἐδικλυσάσιν] Haec verba adde Phavorino. — 7. Δικλοῦν μέντοι ἡ δασύ] Phav.: δικλοῦν μέντοι δασύ. — 11. δεῖν] δεῖ Phav. — 31. Fragm. XVII. Ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀνόματα. — 32. πολλὴν ἀσπίδα] Phav. h. v. fol. 734. vers. edit. Rom.

Pag. 81, 1. λογογράφοι, τὰ δὲ δεύτερα ποιηταὶ μόνον] Phavor. l. l. λέγουσι λογογράφοι, τὰ δεύτερα οὐ' ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὀνόματα. — 3. Fragm. XVIII. περὶ περιττῶν ἐν πᾶσι λέξεσιν. — 14. εὐθὺς, — διὰ διφθόγγου] Haec verba, omissa in reliq. Codd. addidi e Cod. C. — 16. Fragm. XVIII. περὶ συνδέσμων. — 26. οἱ συνδέσμοι] Phavor. h. v. fol. 486. edit. Rom.

Pag. 82, 3. τὸ αὐτό] τῷ αὐτῷ Phav. — 20. Iliad. ε', 15. — 22. Fragm. XIX. περὶ διαφορᾶς καὶ συντάξεως δημάτων. — 24. φιλεῖν] Phavor. h. v. fol. 523. vers. — 28. διαλάττεσθαι] Phavor. h. v. fol. 140.

Pag. 83, 1. Ἔχω] Phavor. h. v. fol. 237. vers. — 6. δοτικῇ] ἢ δορικῇ Phav. l. l. Recte. — 7. αἰτιατικῇ] Lacuna in Codd. e Phavorino supplenda: ἡ αἰτιατικῇ, νοουμένης τῆς κατὰ ὡς τό, εἰ μὲν οὕτως εἶχον, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ σῶμα παρ' Ἀριστείδῃ. — 9. χαίρω] Phavor. h. v. fol. 531. Post συντάσσεται addit Phavorinus: οἶον, οἶμαι σου τὴν θεσκεσίαν φυγὴν καὶ πρὸ εὐχῆς εὐ πράττειν· καὶ Λιβάνιος· τίνος γὰρ οἴη με γενέσθαι πεθομένον; ποτὲ δὲ λέγεται ἀπολύτως, καὶ Συνέσιος· οὐ γὰρ οἶμαι, νομίζεται νυμφευτριαὶς ραδίειν ἐπ' ἐκφοράν καὶ Δημοσθένους· ἀλλ', οἶμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. Τοῦτο δὲ φυλάττειν, οἷα παρὰ ταῖς πρὸς ῥήμα ὀριστικὸν ἀποδίδοται. — 16. μεθύει] Phav. h. v. fol. 351. — 18. μέλει] Phav. h. v. fol. 352. vers. — 19. ἀποδοτικῶς] Corrige ἀπὸ δοτικῆς. — 20 — 22. ἀντὶ τοῦ — ὀλλύμενοι περ] Desunt in Phav. Loca est Hom. Iliad. ε', 21. — 23. ἀποδοτικῶς εἰς γενικὴν] Corrige ἀπὸ δοτικῆς. Vitiose Phavor. l. l. ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικὴν. — 24. φροντίδος ἐστὶ] Phavor. φροντίς ἐστι· καὶ ἐστὶν ἀπόρροπον. — 30. ἀντὶ τοῦ βραδύνει] Phavor.: ἀντὶ τοῦ ἀπὸνείται καὶ βραδύνει.

Pag. 84, 3. Iliad. ε', 362. — 7. Iliad. ε', 367. — 15. Iliad. δ', 196. — 17. Iliad. ε', 112. ubi vulgo δολοφροσότην. — 21. Iliad. ε', 304. Edit. στεναχίζων. — 24 — 35. Protulit hunc locum Boissonad. ad Iliad. π', 141.

Pag. 85, 1. ὀκνεῖν] Phavor. h. v. fol. 386. — 3. ἀρχομένω] Iliad. ε', 154. ubi editum est, ἀρχόμεναι. Phavorinus: ἀρχόμενοι, — 7. Reprehendit Grammaticum Boissonad. ad Iliad. φ', 288. monetque nihil subtilius in talibus quaerendum esse. — 17. ὡς τό] Deest exemplum. — 21. ὡς τό] Deest exemplum.

Pag. 86, 35. ὅστις] ὅστις A. Iliad. ε', 260.

Pag. 87, 7 — 10. Iliad. ω', 650 sq. — 11. Iliad. ε', 277. — 16. Elicite τῶν, ut versus constet. — 34. θάτερον ἀντὶ θάτερον] ἐκάτερον ἀντὶ ἐκάτερον A. altera tamen lectione in margine adscripta. — 36. Iliad. η', 156.

Pag. 88, 1. Lacuna in omnibus, quos vidi, Codd. — 20 — 24. Philem. Lex. pag. 85. sect. 123. Phavor. h. v. 336. vers. — 25 — 28. Phavor. h. v. 170. vers. — 30. Iliad. ε', 413.

Pag. 89, 1. Neophronia nomen, et mox illud Palaetimi, quae in Codd. meis desiderantur, inserui. — 27. Eurip. Med. 1022 sq.

Pag. 90, 29. ἀπέβαλον] Phav. h. v. fol. 95. Cod. A. vitiose *ἐκιν*
ἐξόρφα.

Pag. 93, 3. Fragm. XX. *περὶ ἑλλείψεως ὀνομάτων καὶ δημάτων καὶ προθέσεων*. — 3. πάντα μὲν — ἀνθρώπων δηλωσόντι] Phav. v. ἑλλειψις fol. 179. — 26. Iliad. ε', 79. — 28. Iliad. η', 349.

Pag. 94, 1—16. Iliad. ε', 140. ε', 120. ε', 228. ε', 230. ε', 263. (Cod. A. *ὁψ' ἐπὶ δέσας*) ε', 275. — 18. Fragm. XXI. *περὶ χρόνων δημάτων μακρῶν καὶ βραχέων*.

Pag. 95, 8. *σημάναι*] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 24 sqq.

Pag. 96, 25. Soph. Ai. 87. Vid. Drac. Strat. p. 83, 12—17. — 29. Fragm. XXII. *περὶ μέτρων*.

Pag. 97, 17. Phocylid. v. 33.

Pag. 99, 24. Eurip. Orest. 725. Pors. — 27. Aesch. Pers. 151. edit. Well. Cod. A. vitiose: *ὁ βασιλλέων*. — 32. Soph. Oedip. Tyr. 1511. Herm. — 35. Ibid. 1513.

Pag. 100, 2—3. Aristoph. Plut. 288. et 291. Cod. A. *παρσαλέων*.

Pag. 101, 2. *βραχύτατα*] C. *βραχύ τι* A. *βραχύτατον B*.

Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ συντάξεως.

Cod. A. *Μαξ. τοῦ Πλανούδου*.

Alius ejusdem auctoris tractatus de Syntaxi verborum servatus est in Codd. Parisin. nr. 2560. 2562. 2669. 2730.

Pag. 106, 8. Iliad. ε', 31. — 11. Theocr. Id. XI, 72. — 13. Aristoph. Nub. 1. — 16. Iliad. ε', 371. — 21. Theocr. Id. X, 1. — 25. Cf. Phavor. v. *πλεονασμός*, ubi hic locus paullo aliter legitur: *Πλεονασμός στοιχείου, ὅλον σάχης, ἄσταχης· πνοή, πνοιή· τοῦτον, τοῦτον· πλεονασμός συλλαβῆς· ὅλον, λοιπόν, προλοιπόν· ἔτυμος, ἐπὶ ἔτυμος· ἴση, ἴση· πλεονασμός ἐπὶ λέξει, ὅλον, ῥοῶν ἐπιβεύκοις ἀνή· χρόνου δὲ στήσας· Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. ἡ μάλα δὴ τέδνημι Μενoitίου ἔλκμος νόος· ἔνθα μὲν τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζει. τοιοῦτο δὲ καὶ τό, ὀφθαλμοῖσιν ἰδομαι· τὸ γὰρ μάλα καὶ ὀφθαλμοῖσι πλεονάζει κατὰ συνήθειαν· Ἀττικήν. — 31. Odys. γ', 422. — 33. Iliad. ε', 247.*

Pag. 107, 1. Iliad. ε', 12. — 3. πάντα] Protulit hunc locum Boissonad. ad Odys. γ', 422. ubi rectissime monet de Pleonasmō in πάντα non recte observasse Grammaticum; alibi enim πᾶς cum numeris coniungi. Iliad. ε', 373. *τριπόδας ἑλίκοςi πάντας*· et v. 470. *φῦσαι ἑλίκοςi πᾶσαι*. — 5. Iliad. ε', 190. — 11. Iliad. ε', 70. — 16. Iliad. v', 127. — 21. *στοιχείου μὲν ἑλλειψις*] Cf. Phavor. v. ἑλλειψις fol. 179. edit. Rom. — 27. Exemplum deest in Codd. omnib. — 29. Iliad. μ', 243. — 32. Theocr. Id. VII, 128.

Pag. 108, 1. *λόγον ἑλλειψις*] Phav. v. ἑλλειψις. — 2. Aristoph. Nub. 224. Cod. A. *περιφρονεῖς*, vitiose. — 5—110, 8. Haec omnia desunt in Cod. A. pariterque etiam in Codd. 2580. et 2606. Ingentem hanc lacunam supplēvi e Codd. B. et C. — 7. *ἑλλίπαις*] C. *λέγει B*. — 16. *κἂν τῇ* — *συνθήκη* — *αὐτῆς*] C. *κἂν ταῖς* — *συνθήκαις* — *αὐτῶν B*. — 21. *συμβεβημότων*] C. *συμβεβλημότων B*. — 22. *τῶν λέξεων*] C. *τῆς λέξεως B*. — 27. *ὥςπερ ἐν τοῖς*] B, *ἐκπερ ἐν τοῖς C*.

Pag. 109, 4. αἱ ἀπὸ ΓΔ] C. αἱ ἀπὸ ΠΤ. ΓΔ. B. — 11. καὶ τὴν ἐμφασιν] B. ἡ τῆς ἐμφάσεως C. — 13. καὶ τῷ λόγῳ B. — 29. Deficit exemplum in utroque Cod. — 34. Iliad. φ, 542.

Pag. 110, 2. τῶν συνδέσμων] C. omittit B. — 5—6. Lacunae in utroque Cod. — 7. καρδία, καρδία] C. καρδία, καρδία B. Cf. Phavor. v. μετάθεσις fol. 356. — 9. Post λογός addit Phavorinus: κάρτος ἀντὶ τοῦ κάρτος· καλεῖται δὲ καὶ ἐν ἄλλαξις καὶ ἐπέθεσις· τῇ δὲ μεταθέσει χρῶνται οἱ Ἴωνες. — 18. Iliad. φ, 537.

Pag. 111, 12. Attulit hunc locum Boissonad. ad Iliad. ξ, 1. — 14. Iliad. α, 81. — 19. Iliad. ξ, 1. — 21. Deest exemplum in Codd. omnib. — 24. Iliad. α, 68. et saepissime.

Pag. 112, 16. ὅτι διχα τοῦτων] ὅτι A.

Pag. 113, 7. A. in margine: διὰ τί τὸ ὄνομα πρὸ (Cod. vitiosae πρῶτον) τοῦ ὀήματος τέταται. Cf. Theodos. Alex. Gram. edit. Göttling. p. 18, 8 sqq. — 24. A. in marg.: διὰ τί ἡ ἀντωνυμία ὑστέρᾳ ἐτέθη τοῦ ὀήματος, καὶ τῆς μετοχῆς, καὶ τοῦ ἄρθρου, καὶ οὕτως εὐθὺς μετὰ τὸ ὀήμα.

Pag. 115, 6. Post ἀντωνυμία inserit Cod. B. τοῦ πρῶτον καὶ δευτέρου προσώπου.

Pag. 116, 9. Ἡ δὲ μετοχὴ εἰκότως μετὰ τὸ ὀήμα τέταται] Cf. Theodos. Alex. p. 18, 21. — 12. Supplem Codd. nostri h. l. lacunam, quae est in edito Theodosio p. 18, 24. — 15. πάντως] Theod. Alex. l. l. πᾶσιν. — 19. ἀναγινώσκων προκόπτω] Theod. Alex. 18, 30. ἀναγινώσκω προκόπτω, perperam. — 23—117, 2. Desunt apud Theodosium.

Pag. 117, 3. τὸ ἄρθρον] Theod. Alex. p. 19, 3. — 4. πάντων καὶ πασῶν] Desunt apud Theodos. l. l. — 6. ὡς ὀφίλοντά αὐτὰ] Haec desiderantur in Theodos. — 7. προφέρεσθαι] Theodos. ἐκφέρεσθαι. — 16. τῶν δὲ παραγῶγων — τὴν θέσιν ἔσχεν] Haec omnia in edito Theodos. desiderantur.

Pag. 118, 11. Iliad. α, 9. — 15. ὅτι δὲ μετὰ τὸ ἄρθρον] Theodos. p. 19, 15. Μετὰ δὲ τὸ ἄρθρον τάσσεται ἡ ἀντωνυμία· καὶ γὰρ ἔδει μετὰ τὸ ὄνομα εὐθὺς αὐτὴν κτεῖσθαι, ὡς καρβανομένην ἀπὸ ὀνόματος· ἀλλὰ διὰ τὰς προφέρεσεις αἰτίας προετάρχθον τῶν τῆς ἑτέρας μέρους. — 19. ἐν τῇς προσηγορίαις] Theodos. παρηγορίας. Male. — 21. ἀλλ' ὅτι μὴ προτίθεται] Theodos. ἀλλ' ὅταν μὴ προτίθεται. Nostrum praeplacet. — 29. τὸ δὲ ἐπίρρημα] Theodos. p. 19, 31.

Pag. 119, 2. προχωρεῖσα] Corrige: προχωρεῖσα. — 8. Ἡ μὲν ἑτέρα πλίσω — τὰ ὀφθέντα] Haec non habet Theodosius. — 11. ὁρητέον ἐνὶ — τίνας χάριν αἱ ἐρωτηματικαὶ τῶν λέξεων] Theod. p. 20, 15. — 19. ἀρχικωτέρα] Theod. p. 20, 21. ubi Göttling. in Animadv. p. 212. emendat ἀρχικωτέρα. — 22. τὰ ἐρωτηματικὰ ὀνόματα] Ex eodem fonte, quo Noster, hausert Philemo Lex. p. 55, sect. 31. et Phavorinus v. ἐρωτηματικὰ fol. 221. vers. — 24. ἐν πλίσω] Theod. p. 20, 26. ἐν πολλοῖς. Cum Nostro consentiunt Philemo et Phavorinus. — 32. ἐν δυνεῖς ὠρισμένων] Theod. ἐν δυοῖν ὠρισμένον.

Pag. 120, 26. Post πεδωτός apud Theodos. 21, 23. haec sequuntur: ταῦτα οὖν ἐρωτηματικὰ εἶσιν. — 34. ἐν δὲ τῷ ποσειπλάσι] H. Noster corrigendus ac supplendus est locus Theodosii 22, 4.

Pag. 121, 2. Post Θηβαῖος additum est apud Theodos. ἡ Πωμοῖος. — 8. ἀναγινώσκει] Deest in Theodos. — 15. Post κερμένης inserte e Theod. 22, 18.: καὶ τῆς ποσότητος. — 18. δυνάμει γὰρ

βλέπων] Theodos. βλέπειν. — 21. Post "Ομηρος ἐν Codd. mel omnes lacunam habent, cuius supplementum sumpsi e Theodosio 22, 25. — 23. τὰ γε μὴν ἐπιρρήματα] Philemo et Phavor. in fine articuli: ἐν ἰστίον περὶ ἐπιρρημάτων etc. — 26. ὅπερ ἐπιθέτου τόπον ἐπὶ] Vitiose Philemo: ὅπερ τίθεται, τόπον ἔχει. et Phavor. ὅπερ ἐπιτίθεται, τόπον ἔχει. Uterque e Nostro corrigendus. — 30. πῇ ἢ πόσι] Philem. et Phavor. ποὶ ἢ πόσι; quod vitium miror a nupero Philomoni editore non sublatum esse, praesertim cum paulo post πῇ καὶ πόσι subsequatur. — 34. κολλαχοῦ — οὐδαμοῦ] Haec desunt in Theodos. 23, 10.

Pag. 122, 2. ἐν τῷ ἀγοῶ] Philem. et Phavor. ἐν τῇ ἀγοῶ. — 8. κολλαχῇ] Vitiose Philem. et Phavor. κολλαχοῦ. — 10. ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον] Theodos. 23, 20. ἔστι δὲ ὅτε. — 11. εὖν τῇ αἰς προθέσει — πρόσωπον] Haec prorsus desunt in Philem. et Phavor. — 14. πρὸς τὸν ἡγεμόνα] Theodos. 23, 24. πρὸς τὸν διδάσκαλον. Philem. et Phavorin, inepte contra praeceptum Grammatici: πρὸς τὴν πόλιν. — 19. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον] Theodos. 23, 28. ἐνίοτε δέ. — 20. ἀπὸ 'Ρώμης] Philem. et Phavor. ἀπ' Ἀθηνῶν. — 24. αἱ τοεῖς αὐταὶ] αὐταὶ omittunt Philem. et Phavor. — 34. ἡ ἐλεύσεται] Deest apud Philem. et Phavor.

Pag. 123, 16. καὶ ἐλθεῖν] Codd. mei, καὶ μέναι. Male. — 21. ἀνστάτα] Hoc melius est, quam quod apud Theodos. 24, 31. legitur, ἀνάστατα.

Pag. 124, 4. ἡ βλέπει ἐκείθεν τι, ἃ πάντα] Theodos. 25, 17. ἡ βλέπει, ἄτινα. — 6. οὐκ ἀγνοᾷ μὲν οὖν] Theodos. l. l. γινώσκωμεν οὖν. — 8. Ἄλλ' ἐπεὶ περὶ] Ita et Philem. et Phavor. Theodos. 25, 21. ἄλλ' ἐπεὶ περ.

Pag. 125, 28. καὶ περὶ τοῦ προσλαμβανομένου — ῥήματι] Haec desiderantur apud Theodos. 27, 6.

Pag. 126, 5. σημαίνει] Phavor. v. ἄρθρον fol. 79. σημαίνω. — 8. τοῦ τῆς ἐγκλινομένου] Phavor. vitiose: τοῦ συγκλινομένου. — 9. ὅστις] Addit Phavor.: καὶ ὁ τι. — 11. τοῦ γέ καὶ τοῦ ποῦ] Addit Phavor.: οἶον, ὅσως, ὅσπου. Proxime tamen sequentia desunt. — 13. τὸ ὅς τῷ τῆς μόνῃ] Phavor. τὸ ὅστις μόνον συνάπτεται. — 16. τῷ τῆς ὁμαῦ — ἐγκλινομένη καὶ αὐτῷ] Phavor. τὸ τῆς ὁμοῦ — ἐγκλινομένου καὶ αὐτό. — 21 — 27. Haec omnia plane omisit Phavorinus, praeter ultima verba: τῶν Ἀλάντων, ἕτερος μὲν Σαλαμίνιος, ἕτερος δὲ Λοκρός. — 28. κατὰ πρόληψιν — προηγείσθαι] Haec verba aliter collocata sunt apud Phavorinum: τὸ ἐπόμενον πρὸς ἐκείτη κατὰ πρόληψιν δεῖ εὐθεὶαν προηγείσθαι.

Pag. 127, 6. τὸ ἀνθρώπειον] Phavor. τὸ ἀνθρώπινον γένος. — 29. Odyss. μ', 73. — 31. Iliad. γ', 211.

Pag. 128, 2. Thucydidis locus in omnibus, quos vidi, Codd. deest.

Pag. 130, 15. ἀθροισθείας] A. ἀθροισάσης. — 30. ἦν ὁδε ὑβρίξει με] ἦς ὑβρίξομαι C.

Pag. 131, 17. ὁποῖος] Deest in A. — 27. εἶδεν ὁ] εἶδεν ὁ C. Lacunae in Codd. meis omnib.

Pag. 132, 3. ὅστις] De hac forma vid. Schaef. ad Gregor. Corinth. p. 476.

Pag. 134, 23. ἐπιθυμητὰ ῥήματα] A. in margine: γρ. διαθετικά

Pag. 139, 3. ἐκωμεν] ἐκπομεν A.

Pag. 140, 19. Iliad. ε', 4.

Pag. 141, 5—7. Iliad. ε', 1. et 3. Lectionem *τρέπεν* Codd. mei omnes praebent.

Pag. 142, 6. Iliad. μ', 69.

Pag. 144, 24—26. Iliad. δ', 451. 2', 164.

Pag. 147, 15. Iliad. ζ', 319. — 21—22. Lacunae in omnib. Codd.

Pag. 148, 18. *Ιδικαί*] B. C. *εἰδικαί* A.

Pag. 149, 31. *προςέθηκε*] *προτέθηκε* C.

Pag. 150, 13. Eurip. Hec. 1. et 3. *κεθμῶνα* A. — 21. *ἀκράδαντος ἢ ἀργός*] A. in marg.: *οἶον ἀκράδαντος, ἀγρυπνος διανυπτερεῖσθαι ἢ ἀργός ἢ—*.

Pag. 152, 2. *εὐτος*] Lacuna satis ampla in Cod. A. in Cod. C. nulla.

Pag. 153, 7. *περὶ ζημάτων συντάξεως*] Hic tractatus de verborum constructione servatus est etiam in Codd. Parisin. 2560. 2562. 2720. Ejusdem Max. Planudae Grammatica, in Codd. Par. 1211. 2508. 2582. Ejusdem tractatus de Metris in Cod. Paris. 2676.

Pag. 154, 18. *Τελαμωνιάδης*] *Τελαμωνίδης* A.

Pag. 156, 1. Iliad. δ', 405. Corrige vitium in *πατρῶν*, operarum negligentia relictum.

Pag. 157, 9. Iliad. δ', 196. Alterum exemplum in Codd. deest.

Pag. 159, 20. Hesiod. Theog. 164.

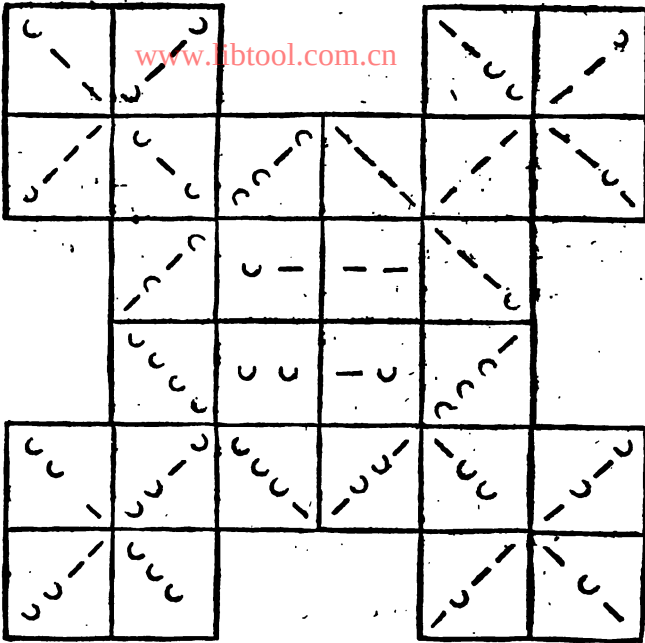
Pag. 160, 4. *πολλάκις*] Hunc locum excitavit Boissonad. ad Iliad. τ', 326. — 7. Iliad, τ', 322 et 326.

Pag. 163, 3. Odysa. α', 81.

Isaacii Monachi tractatus de Metris poeticis e Suppl. Codd. Parisin. Bibl. Reg. nr. 122. Servatur etiam in Cod. Paris. 3239.

Pag. 170, 6. *ποδὲς μετρικῶν σύστημα συλλαβῶν*] Cf. Drac. Strat. de Metr. poet. 127, 8. *μετρικῶν σύστημα συλλαβῶν*. — 13. *τοῦ λογικοῦ ζώον ποδῶν*] Drac. Str. 133, 4—10. — 21. *ἢ ὅτι οὐδενὶ τῶν ζώων ἐνὶ ποδὶ*] Vitiose apud Drac. Str. 133, 11 legitur: *ἢ ὅτι οὐδενὶ ποδὶ*. — 25. *μᾶλλον δ' ἑτερότητι*] Corrige ex hoc loco Draconem, 133, 15: *μᾶλλον δ' ἑτερότητι προσήκει* sqq.

Pag. 171, 9. *διάγραμμα*] Drac. Str. 168, 19. Aliud hujus generis *διάγραμμα* inveni in Cod. Parisin. 2403. membran. Saec. XIII. quod ex eodem, vel simili opere metrico desumptum videtur:



Pag. 173, 22. *συγγίαν*] Cod. *συστύγιαν*. For. *συσταγγίαν*.

Pag. 175, 8. *μη τάραττε τὴν σκάφην*] Drac. Strat. 128, 1. et 162, 13. alteram partem hujus versus sic habet: *τὴν σκάφην ἀνατρέψεις*.

Pag. 178, 32. *Εὐφορίαν*] Cod. *Εὐφορέμαν*.

Pag. 179, 27. *συνέζησις*] Cf. Drac. Str. 145, 16. et 146, 6.

Pag. 180, 1. Iliad. ε', 849. — 12. Iliad. γ', 152. — 17. Praxillae poetriae tribuitur hic versus apud Hephaest. p. 9. — 21. Theocr. VIII, 19. Cod. *καιρόν*.

Pag. 181, 1. *ἐξάμετρον*] Cf. Drac. Str. 134, 17. — 7. *μονόμετρα*] Cf. Drac. Str. 134, 12 sq.

Pag. 182, 15. *τὸ ἡρώϊκον μέτρον*] Drac. Str. 142, 19 sqq.

Pag. 183, 1. *Διαφοραὶ δὲ εἰσι τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἑπτὰ*] Drac. Strat. 139, 8 novem enumerat. — 3. *καυσόδαλιον*] Drac. Str. 139, 12. — 6. Iliad. α', 357. — 8. *περιοδικόν*] Drac. Str. 139, 17. — 11. *Βουκολικόν*] Drac. Str. 140, 1. — 13. Iliad. α', 204. — 14. *Σαπφικόν*] Drac. Str. 139, 22. — 16. Iliad. α', 521. — 18. *Τρόφιδυθμον*] Drac. Str. 140, 6. — 20. Iliad. α', 214. — 22. *Τέλειον*] Drac. Str. 140, 10. — 24. Iliad. γ', 59. — 26. *Πολυτικόν*] Drac. Str. 140, 13. — 28. Iliad. λ', 680. — 29. *Κλιμακωτόν*] Drac. Str. 140, 17. — 32. Iliad. γ', 59.

Pag. 184, 1. *Εἶδη δὲ στίχων δεκάτρισσαρα*] Drac. Str. 141, 1. octo tantum nominat. — 7. Odyss. φ', 15. — 11. Iliad. η', 1. — 13. *προκέφαλος*] Desiderantur haec apud Drac. Str. — 15. Iliad. ε',

349. — 17. Ἀνέπαλος] Drac. Str. 138, 8. — 19. Iliad. ψ', 2. — 21. Iliad. α', 70. — 23. Προκοίλιος] Drac. Str. 137, 21. — 25. Iliad. ω', 6. — 27. Λαγάρδος] Deest haec definitio apud Drac. Str. — 29. Odys. κ', 60. — 30. Δολιχόστροφος] Drac. Str. 141, 15. — ἥγουν] Cod. olon. — 32. Iliad. γ', 237. — 34. Μελουρος] Drac. Str. 138, 22. τὸ τὴν οὐρανὸν, τεντέσι τὸ τέλος, μεμειωμένον, δπερ δστιν ἑλλείπον ἔχον.

Pag. 185, 1. Iliad. μ', 208. — 10. Μαλακοσιδής] Drac. Str. 141, 19. — 12. Iliad. ρ', 51. — αἷματι οἱ] Cod. αἱματιον. — 14. Καυόφωνος] Drac. Str. 141, 22. — 16. Odys. ι', 127. — φήη] Cod. φή κεν. — 18. Τραχῆς] Drac. Str. 142, 2. — 20. Iliad. γ', 363. — 22. Λογοσιδής] Drac. Str. 142, 6. — 23. Iliad. ι', 680. — 24. Σφηγίας] Drac. Str. 142, 9. — 27. Iliad. ι', 537. — 31. Μακροσιελής] Drac. Str. 137, 25. ὅταν συλλαβὴ κατὰ τὸ τέλος πλεονάζῃ, ὡς ἐν τῷ (Odys. γ', 278.). — 33. Odys. ι', 347.

Pag. 186, 1. τομὰς πάντε] Drac. Str. 126, 5. 137, 5. — 12—18. Iliad. α', 84. α', 5. ζ', 6. — οὐδ' ἐρόφηε] Drac. Str. 126, 22. ἡδ' ἐρόφηε. — 21. Iliad. γ', 308. — 22. τὸ ἐλεγειον μέτρον — βραχέας] Iisdem verbis leguntur apud Drac. Strat. 161, 28—162, 8.

Pag. 187, 1. τὸ δὲ ἡρωικὸν μέτρον] Drac. Strat. 161, 20. — 8. τὸ ἰαμβικὸν μέτρον] Drac. Strat. 162, 10. — 24. ἐρούμεν] Drac. Strat. 162, 25. εἰπομεν.

Pag. 188, 1—189, 8. Eadem apud Drac. Strat. 163, 4—164, 18 leguntur.

Pag. 189, 9. τὸ τροχαϊκὸν μέτρον] Drac. Strat. 164, 20. — 15. τὸ ἀναπαιστικόν] Drac. Str. 164, 28. — 20. ὑπερκατέληκτον εἰς δισύλλαβον] Haec desiderantur in Drac. Strat. — 27. τὸ χοριαμβικόν] Drac. Str. 165, 11.

Pag. 190, 7. τὸ ἀντισπαστικόν] Drac. Str. 165, 20. — 18. τὸ ἀπὸ μείζονος Ἰωνικόν] Drac. Str. 166, 5. — 23. τὸ ἀπ' ἐλάσσονος Ἰωνικόν] Drac. Str. 166, 11.

Pag. 191, 9. ἐπὶ τῶν ἀρτίων] Haec desunt apud Drac. l. l. 22. — 13. ὡς ἐκ τοῦ καλυμβαχέλου. — ἐπιτήδειον] Haec omnia in edito Dracone 166, 27. desiderantur. — 18. τὰ καλούμενα Αἰολικά] Iisdem verbis apud Drac. 167, 4.

Pag. 192, 1. Διακρίεται δὲ εἰς δύο] Vid. Scholiast. Hephaestionis p. 87 sq. (171 sqq.) — 20. τρισυλλάβον] Corrige τετρασυλλάβον. — 25. ἔμπροος] ἔμπροος Schol. Hephaest. l. l.

Pag. 193, 3. Κοινὰς συλλαβαῖς] Cf. Max. Planud. Quaest. Gramm. p. 19, 17—22, 26. ubi totus hic locus Iisdem paene verbis legitur. — 9. παραλήγουσαν] Max. Planud. l. l. λέγουσαν. — 12. Iliad. α', 27. — 15. Iliad. α', 17. — 18. Iliad. γ', 164. — 27—30. Iliad. α', 3—4.

Pag. 194, 4—22. Iliad. α', 5. α', 45. α', 7. κ', 465. ξ', 1.

Pag. 195, 17. ἑμμελής] Cod. ἑμμελής. — 23. ἐγγεῶ] M. Planud. 21, 30. ἐγγεῶ. — 35. Iliad. β', 824.

*Scholia in Lycophronis Alexandram e Cod. Paris. 345.**Vid. Notit. Cod. Vol. I. p. VIII.*

Pag. 199, 18. ξωλον] Cod. έωλον.

Pag. 200, 4. κατά πέντε] Cod. καταπέντε.

Pag. 201, 1. Ιουλος] Cod. Ιούλος. — 7. υπεράνω] Cod. υπή
άνω. — 29. ακαίς] Cod. άκοαίς.Pag. 202, 1. τοίς άνεν πυρός καιομένοις] Cod. του άνεν π.
καιομένου. — 16. έν Όλυμπία] Cod. έν Όλύμπω. — 20. Post viós
insere: ό δε Γίγας — 28. Vox μέτρον in Cod. deest. — 32. Cod.
Φερσεφώνην. — 34. βλάβη] Cod. πλάη.Pag. 203, 5. ό Έπειος] Cod. τό έπίον. — 21. μομφαίς] Cod.
μορφαίς. — 28. ταίς — άνελούσαις] Cod. vitiosae: του γγ. του
τους Γ. άνελούσας.Pag. 204, 5. Cod. έκκεπνευνότα. — 15. κίλεσθαι] Cod. κελει-
σθαι. — 24. τελευτών] Cod. τελετών.Pag. 205, 7. Cod. φάλλαινα. — 17. Iliad. ζ', 344. — 26. τῷ
καλύμματι] Cod. τῷ γλύμματι. — 27. έν ζώνη] Facillima esset
emendatio εξ άοϋ. nolui tamen mutare, cum lectio Cod. non prorsus
inepta sit.Pag. 206, 5. θνωρός] Cod. θῶρος. — 15. Odyss. γ', 296. —
16. θρεπτικῆς] Cod. θραστικῆς.Pag. 207, 13. θηράματι] Cod. θηράματα. — 16. βασιλείας]
Cod. βασιλείαις.Pag. 208, 5. κατεπάλαιον] Cod. κατεπάλαιον. — 21 έν Ίγναις]
Cod. έν Ίγναις. Emendavi e Steph. Byz. v. Ίγναι.Pag. 209, 15. Πλευρώνος] Cod. Πλευρώνης. — 28. τῷ άπος]
Cod. εύάπου. — 30. Λιβύης] Cod. Λιβυκῆς.Pag. 210, 15. ήνιοχῆσαντα] Cod. ήνιοχῆσαντα. — 28. κάμ-
φθαρον] Cod. πανάφθαρον.Pag. 211, 2. Cod. γαμει Έλένης. — 10. άπό Κυταίας] Cod.
άπό Κυτης. — 16. άνδρας] Cod. άνδρα.Pag. 212, 2. Cod. Σαλμυδισός. — 7. άπό πολλών] Cod. των
άπό πολλών. Fortasse των, quod ejecti, e compendio vocis τουττομα
ortum est — 33. Cod. έστιν, vitiose. Fors. έπει. — νεκρών] Cod.
νεκρω.Pag. 213, 17. αύτοίς] Cod. αύτῶ. — 30. Φιγαλίῳ] Corrige
Φιγαλεία. Vid. Steph. Byzant. in Φιγαλία, et Suid. in Φιγαλεύς.Pag. 214, 1. άφανιστικάις] Cod. δαπανητικάις. Refinge, si
mavis, in δαπανητικάις. — 27. Ίουός] Cod. Ιούς.Pag. 215, 1. πληγέντα] Cod. πληγέντων. — 5. Cod. Τέννην. —
8. Cod. στυγεί. Iliad. α', 186. — 15. Cod. iterum Τέννην. — 17.
Cod. nomen non integrum praebet. — 27. Cod. έπιστηρίδας. — διά-
πυρος και θρομός] Cod. διάπυρον και θερμόν.Pag. 216, 19. τας τροχιάς] Cod. τας τροχίας. — 31. Scholiasta
vitiosam lectionem παιδων, quam alii quoque Codd. praebent, inter-
pretatus est.

Pag. 217, 11. Μακεδονίας] Cod. Μακεδόνης είναι.

Pag. 218, 1. Cod. διοδονή. — 12. τῆς πρώτης] Cod. τοίς
πρωταίσις. — 31. Τρωίλων] Cod. semper Τρωίλων.Pag. 219, 7. Cod. δυστυχές. ό καλών etc. — 14. χανοῦσα]
Cod. χάνασα.

Pag. 220, 9. Iliad. α', 32. — 30. Callim. Hymn. in Dian. 70.

Pag. 221, 16. αλιδύσασα] Cod. αλιδδύσας. — 22. Cod. ζηλο-
τυπιών. — 23. Cod. έπωνύματα. — 29. Cod. κράξασαν.

Pag. 222, 25. ἡμικλάστοις] Cod. ἡμικλάστοις.

Pag. 223, 6. Cod. ὡς Ναυπλιος] — 7. πυρός vitiose pro πρόσ.
— 29. Apollon, Rhod. IV, 1725. Cod. ἐπιστραβέσκον.

Pag. 225, 20. γονών] Cod. γεννών. — 27. Cod. vitiose: τοῦ δὲ ἰδομένου.

Pag. 226, 7. οἰστρησιν] Cod. οἰστρικήν. — 20. καθαράν] Cod. καθάιρων. — 32. μομφαῖς] Cod. μορφαῖς. — 34. τροφὴς τοῦ γαστροῦ] Ineptum quidem, sed notabilis et uni huic Codici propria lectionis varietas.

Pag. 227, 4. Ἡρακλέους] Scholiasta fortasse in textu legit: Ἰγαντος. — 19. κρηστήρ] Cod. κρηστήρος. — 32. ταχὺν δεῖπνον] De voce δεῖπνος masculino genere usurpata, vid. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 22, in Comment. palaeogr. ibid. p. 772. et Schaef. in Append. ad Bast. Epist. crit. p. 61. — 35. Iliad. ε', 172. Cod. πέφνει.

Pag. 228, 1. πρώτῳ ἐν ὁμίῳ] Librarius oscitanter scripsit: ὡς πρώτῳ ἐν Ὀμήρῳ. — 8. λάβω] Cod. λαύω, et statim τρικυμῖαν. — 16. Cod. βαλανοφάγοι. — 19. Cod. ut semper, conjunctim: προσελέτης. Vid. Notit. Cod. Vol. I. p. XI.

Pag. 229, 1. Cf. Tzetz. Schol. ad h. l. Nolui disjuncta verba in versum redigere. — 20. Μοῦνιτος] Cod. Μοῦνιος. — 22. ἀποτος] Cod. ἀπότοπος. — 35. φοινικοῦ] Cod. φοινικιοῦ.

Pag. 230, 8. Cod. Λαπερσίαις. — 15. ταχὺν πόδα] Cod. ταχὺν πόλιν.

Pag. 231, 5. Cod. εὐτρεπής. — 28. Cod. τετραχυμμένοι.

Pag. 233, 33. ἡ Βούρα] Cod. τοῦ βόρα.

Pag. 234, 16. Cod. νεοσσάς. — 28. Iliad. γ', 363.

Pag. 235, 7. σταθεῖς] Cod. ταθεῖς. — 22. Odyss. γ', 106. Cod. ἐνθάδ'.

0

Pag. 236, 13. σφενδόνας] Cod. σφενδαῖσι.

Pag. 237, 2. Cod. γάωκ. — 6. Cod. φαλλαινης. — 7. σκοπέλους] Cod. σκόλοπας. — 9. Odyss. μ', 95.

Pag. 239, 33. ὤκισεν] Cod. ὤκησεν.

Pag. 240, 7. Cod. Φερσεφόνης, et statim τῆς καταχθονίας. — 18. Cod. θεισμοῦ.

Pag. 242, 3. ὀρνιθοφνοῦς] Cod. ὀρνιθοποιοῦ. π et φ, ut in Φερσεφόνῃ, inter se commutatis, et σ a prima subsequentis vocabuli litera absorpto. — 14. Cod. ἀπολμαντον] Nolui corrigere ἀπολμητον. — 16. Cod. ὀρμήσεως. — 27. Cod. ἀμπάτιν.

Pag. 243, 28. Cod. τὴν Κέκρυρα, τὴν Φαινακίαν et paulo post: τὴν Φαινακίην — τὴν Κόρυραν.

Pag. 245, 4. φήλικες τὰ σῦνα] Cod. vitiose: φηλίκτα σῦνα. — 10. πλέων] Manifestum est, Scholiastam ναυτίλων in textu pro participio verbi habuisse. — 14. Cod. κόγγυλος. — 18. Cod. Ἰναρος.

Pag. 246, 1. Τραμπυεῖς] Cod. Τράμπυαι. — 4. Βαρσίνης] Cod. Σμαρσίνης. — 31. Cod. γαλήνην.

Pag. 247, 1. Cod. μέσσαβα: — 3. μαινομένη] Cod. μαινόμενον ex iota adscripto, ut saepe in nostro Cod. ortum est. — 11. Ἡρόδοτος] Herod. II, 113 sqq. — 29. Dion. Perieg. v. 912. Cod. Σιθόνα.

Pag. 248, 1. κλανσθέντα] Cod. κλασθέντα. — 3. Σχοινίς] Cod. Σχοινίς.

Pag. 249, 5. Cod. κρατήσας τὸν ὀφθαλμὸν τ. Γ. ἔκλεψε τὴν

κεφαλὴν. — 9. Cod. τὸν Ἀλκυοντον — αὐτόν. — 19. Cod. κα-
όναρ.

Pag. 250, 6. Hom. Odys. β', 429. — διαπορήσσουσα] Cod.
διαπονησούσα. — 28. Cod. ὁμήσεας. — 32. καταπονοῦσαι] Scho-
liasta in textu habuit τείρους.

Pag. 251, 11. Hesiod. Scnt. 181. Cod. Μόψος δ' Ἀρμυνίδης
Τιταρήσιος. — 27. ἄκλαστον] Cod. ἄκλαστον.

Pag. 252, 6. ἐκ Κύφου] Cod. ἐκ Κύφης. — 13. Cod. bis Μα-
γνητῶν. — 19. ὑπὲρ] Cod. ὑπὸ τοῦ δόρυ. — 26. Cod. Παρ-
βισοί. — 27. Cod. Φάλλανος. — 36. μικρά] Cod. μακρά.

Pag. 253, 1. Cod. κρηγὴν. — 27. στρατηλάταις] Cod. στρα-
τηλάτων. — 29. Vid. Steph. Byzant. in Καρκαθός. Tzetz. ad h. l.
Κάρκαθος, πόλις Ῥόδου.

Pag. 254, 2. αἰώνιον θεόν] Cod. αἰωνίαν τῆς θεῶν.

Pag. 255, 4. ξένος] Cod. ξένους. — 19. Versus 955. in Cod.
desideratur. — 23. Cod. Ἐρύνον. — 35. Ἀτάλλας] Cod. Ἀτλας.

Pag. 256, 20. διάξει] Cod. διέξει.

Pag. 257, 15. Cod. μελανῶ — αἰμάξει. — 17. Cod. Τυλλ-
αίους δέ. — 21. Cod. Κλήτης (sic) quod mutavi in Κλήτης τῆς. —
31. φθόρον] Noli mutare in φθόρον, cum ejusmodi formae Lycop-
heni hand inusitatae sint. — 32. Cod. φοινικῶ.

Pag. 258, 15. Αἰτάλλας] Cod. Ἰταλλας — Εὐννοῦ. — 22. ἐ-
πιπτούσας] Cod. ἐπιπντούσας. — 26. Tzetz. ad h. l. reprehen-
dit priores Scholiastas, qui Argyrinus populum Epiroticum dixerint:
οἱ σχολιασταὶ σφάλλονται — Χακιοτακίων ἔθνος αὐτοὺς λέγουσι,
οὐκ εἰδότες, ὅτι τὸ Ἀργύριον πολλήν Σικελίαν ἐστίν.

Pag. 259, 2. Πόλαι] Cod. πάλαι. — 24. Ἐλέφρον] Cod.
Ἐλεφρος.

Pag. 260, 7. Ὀθραννοῦ] Cod. Ὀθραννῶν.

Pag. 261, 13. ἄθραπτον] Cod. ἄθάνατον. — 23. κρατοβρώς]
Cod. κρατοβρώτος.

Pag. 263, 17. πῦρ σόν] Corrige πυρσόν, quod operarum error
in duas voces divulsit. Cod. πύργον.

Pag. 264, 25. Iliad. κ', 521.

Pag. 265, 2. Cod. ἀνήμεφντος. — 4. Cod. μαστός. — 27. καθ-
εμένα] Cod. καθιέμενα.

Pag. 266, 1. βαπτηροῖς] Vitiosum illud, ac paene desperatum
κάπτροις apud Tzetz. h. l. facillima emendatione in βαπτηροῖς,
(sive βάπτροις) refingendum est. — 6. φωνηθήσεται] Cod. φωνε-
θήσεται. — 17. Iliad. ψ', 144. Cod. ἄλλως μὲν σοὶ γὰρ πατὴρ ἡρά-
σατα. — 29. Iliad. σ', 351. Cod. ἀλφιατος.

Pag. 268, 18. Iliad. λ', 455. — 20. χύσεις] Cod. χεύσεις.

Pag. 269, 4. Cod. ἐμβαλοῦσα τῶν Τυράραν.

Pag. 270, 22. Cod. ἀποκτείνει.

Pag. 271, 1. Scholiasta in textu habuit: ἔξοχος ῥάμνη γεγάς. —
19. Scripserim: οἱ πολλὰ θέμματα ἔχοντες. — 22. Lectio διάφο-
ρος melior est ea, quam Tzetz. in Compilationem suam recepit, διά-
φορος. est enim glossa ad ἐχθρός ὢν.

Pag. 272, 23. τὰ πρῶτα] Est apertissimum quidem vitium, sed
cum dubitari possit, utrius sit, scribaene an Scholiastae, manum
abstinuimus. Emendare enim, non corrigere debemus. — 33. Cod.
δῶσειν.

Pag. 273, 6. Cod. μετὰ τόπους. — Cod. Κικκαίων. — 18. Cor-
rige σταδίους φ' (πεντακσίους). Facillima est enim error inter

δ' et ε', praesertim in libris vetustioribus. — 19 — 20. Cod. *Μυρσο* bis. — 33. Cod. *ἡ Ἀπόλλωνά φασι ἐαντήν*. Emendavi e Tzetza.

Pag. 274, 4. *ἡ Ἰασίαν*. Cod. *ἡ Ἰασίαν*. — 14. *Ὀμηρος*] *Odys.* μ', 61.

Pag. 275, 15. Nicand. *Alex.* v. 37. — 30. *κατάταν*] Cod. *συντάταν*.

Pag. 276, 3. Cod. *ἐκ τῶν Ἀμαζονίδων*. — 17. Tryphiod. v. 33. — 24. Cod. *Διονυσίου*.

Pag. 278, 5. *ἐν τοῖς γὰρ νέοις*] Cod. *ἐν τοῖς γενναίοις*. — 15. *λαχμοῖς*] Cod. *λαχμοῖς*. — 23. *τὰ ἄριμα ὄρη*] Cod. *τὰ εἰναρά ὄρη*. — 26. *Iliad.* ε', 391. Cod. *ἐνθα δέ*. — 29. *Ἡσίοδον*] *Theog.* 304.

Pag. 279, 3. *καίω*] Est lectionis varietas, inepta quidem, nihilo tamen minus h. l. servanda. — 16. Cod. *ὁ Πόνδακος*.

Pag. 280, 15. Cod. *φθιῖτο* bis. — Cod. *Ἀκουάδας*. Legendum est *Καρίας*.

Pag. 281, 16. *Ἡσίοδος*] Similia habet Tzetzes h. l. ubi Müllerus: „Nihil ejusmodi jam reperitur in Hesiodo.“ At reperitur *Egy.* 333. — 29. *ἔστιν δὲ λόφος ἐν Φε*.] Cod. *ἔστιν δὲ δολόφορος ἐν Φενγία*.

Pag. 282, 12. *ἀρσιβαδῖς*] Cod. *ἀρσιβαδίας*. — 23. *ὁ γὰρ ἔφο* *της*] Cod. *ὁ γὰρ ἔφορος*; quod nunc faciliore emendatione refingo in *ὁ γὰρ Πέρορος*. — 27. Cod. *Μάρσα*.

Pag. 283, 3. Deest verbum. — 15. *Iliad.* ε', 68. Editi: *Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχον ἰδ' περὶέρωντα*.

Pag. 284, 1. Cod. *ταῖς ἀγορεύσεσι*. — 10. *πρὶν ἢ θ'*] Vitiose. Corrige *πρὶν ἢ θ'*, ut nunc editum est. — 16. Cod. *μονοκρατίας*.

Pag. 285, 21. Repone Codicis scripturam *Φυλῶ* et *Φύκιον*, quam paulo festinantius mutavi. — 24. Hesiod. *Egy.* 344.

Anonymi tractatus de Verborum constructione e Suppl. Codd. Parisin. nr. 122. Inest etiam in Cod. Parisin. 3244. fol. 20.

Pag. 292, 26. *κατάλημα*] Cod. *κατάληνα*.

Pag. 293, 10. Cod. *καταλήμα*.

De verborum constructione secundum literarum ordinem. Ex antiquissimo Cod. Parisin. 345. fol. 269. vers. — 271. rect.

Varia fragmenta Gramm. ex eodem Cod. Parisin. 345. fol. 271 — 272.

Pag. 310, 19. *ἐκροφασίζομην*] Cod. *ἐκροφασίζομην*.

Pag. 311, 23. *μακρῶ*] Cod. *μακρά*. — 31. *βραχέα*] Cod. *βραχία*.

Pag. 312, 33. *τὸ ὑπάρχον*] Cod. *τὸ ὑπάρχον*.

Pag. 313, 11. *ἔλαττον ἢ κατηγορούμεν*] Cod. *ἔλαττον ἢ κατηγορούμεν*. — 15. Cod. *παρὰσούβακα*.

Pag. 314, 13. *κατὰ εἰσκομῆν*] Cod. *κατὰ ἐσκομῆν*. — 17. *Iliad.* ε', 477.

Περὶ στιγμῶν. E Cod. Parisin. nr. 122. fol. 17—18.

In fine hujus fragmenti in Cod. statim sequuntur haec:

www.libtool.com.cn

Στιγμὴ καλεῖται

ἡ μὲν ὑπερτελεία	ἡ δὲ ὑποστιγμὴ
ἡ δὲ τελεία	ἡ δὲ ἐνυπόκριτος
ἡ δὲ ὑποτελεία	ἡ δὲ ἀνυπόκριτος
ἄνω πρώτη	ἄνω δευτέρα.

Μέτρον ἐστὶ ποδῶν ἢ βάσεων σύνταξις, αἰσθηθεὶς τῆς ἀκροῦς παραλαμβανόμενον. Παρέπεται δὲ τῷ μέτρῳ ἑκάτ' γένος, εἶδος, σύνταξις, τομὴ, μέγεθος, σχέσις καὶ ἀπόθεσις. Γένος οὖν μέτρου φάμεν τὴν πρὸς ἄλληλα τῶν ἀντικαθῶν ἐκπιλοκὴν, ὡς δακτυλικοῦ πρὸς τὸν ἀναπαιστον· ἐκπιλοκὴν γὰρ λέγομεν τὴν εἰς ἄλληλα συγγένειαν τῶν μέτρων ἢ τῶν μετρικῶν εἰδῶν. Εἶδη δὲ ἐκπιλοκῆς τρία· δισδικὸν τρισημον, ὡς τροχαϊκὸν καὶ λαμβικόν· δισδικὸν τετρασημον, ὡς δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν· τετραδικὸν ἑξάσημον, ὡς τὸ ἀντισπαστικὸν καὶ χοριαμβικόν. Εἶδος δὲ μέτρου, μετρικὴ ποιότης, καθ' ἣν εἰς τὸ αὐτὸ συγγάνει, ὅσον τροχαϊκὸν ἀναπαιστικόν. Εἶδη μέτρου, ὡς τροχαϊκόν, λαμβικόν, δακτυλικόν, ἀναπαιστικόν, χοριαμβικόν, Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, Ἰωνικὸν ἀπὸ ἐλάττονος, Αἰολικόν. Σύνταξις δὲ μέτρου ἐστὶ σύνοδος ποδῶν, καθ' ἣν ἴσμεν πότερον ἀκροῦν ἐστὶν ἢ σύνθετον· ἀκροῦν μὲν οὖν ἐνὸς ποδός ἐστιν ἐπὶ στίχων, οὐκ ἐπὶ ποιημάτων· σύνθετον τὸ ἐκ διαφορῶν ὅλων.

Ἴλιον ἐκπέραντες ἐναιώμενον (sic) πτελίεθρον. Τομὴ δ' ἐστὶν εὐκριτῆς ἀπαρτισμός λέξεων, ἐν μέσῳ στίχων ἀναγεόμενος. Haec ad verbum fere leguntur etiam in Drac. Strat. de Metr. poet. p. 124, 16. 125, 2—26. 126, 1—3.

Glossarium Lucianum, sive Scholia in Lucianum e Cod. Paris 345. (Add. Notit. Cod. Vol. I. p. VII.) editis haud raro ampliora et integriora, neque minus ob insignem lectionis varietatem, et ordinem, quo in Cod. leguntur, minime praetereunda.

Dialogi Meretricii.

Pag. 319, 1. Ἰφικρατίδης] Dial. Meretr. XIV. Tom. III. p. 319, 71. edit. Reitz. Cf. VV. DD. ad Hesych. v. Ἰφικρατήρας, ubi etiam haec glossa e nostro Cod. deprompta est. Diod. Sic. XV. Ἰφικράτης τὰς ὑποθέσεις τοῖς στρατιώταις εὐλύτους καὶ κοῦφας ἐποίησε, τὰς μέγροι τοῦ νῦν Ἰφικρατίδας ἀπ' ἐκείνου καλουμένης. — 3. Σακρόδας] Dial. Meretr. XIV. Tom. III. p. 320; 83. et Tom. II. p. 736, 38. Nostrium his duobus plenius et integrius. Cod. ἀφύλων, et paulo post ἀφύλων. — 4. γόνδην] Vid. Etymol. M. in σακρόδας, ubi editum est ἰόνδην. — 10. Τυρόν ἐκ Γούλου] Dial. Meretr. XIV. p. 320, 89. et not. Reitzii. — 12. δάπης] Dial. Meretr. XIV. p. 321,

28. — 13. ἐπέκεινον] Dial. Meretr. XV. p. 322, 62. — 15. πότῳ] Cod. πότων. ὅ ex iota dativi adscripto ortum videtur.

Phalaris I. et II.

Pag. 319, 16. αὐθέκαστος] Phalar. I. 2. Tom. II. p. 188, 30. — 22. αὐθέκαστος] In editis Scholiis desideratur.

Pag. 320, 3. πρόξενος] Phalar. II. 1. T. II. p. 201, 2. — 12. Corrige προάγοντας. — 14. τῇ κρίσει] Cod. κρίσει. — 15. πολιτικούς] Schol. edit. πολιτικόν. — 17. διὰ παραδοχῆς] Schol. edit. παραδόσεως. — 21. διὰ τὰ σύμβολα] Schol. edit. διὰ σύμβολας, quod manifestum vitium typographicum est. — 28. ἀπορονμένων] Hujus vocis non nisi primae literae adhuc in editis Schol. habebantur. — 30. κώνωψ] Musc. Eucom. Tom. III. p. 91, 2.

Demonax.

Pag. 320, 33. παραινῶν] Demon. 15. Tom. II. p. 382, 99.

Pag. 321, 1. ὅτι ἐμάστιξον] Demon. 46. Tom. II. p. 390, 90. — 2. δρωπακισθῆναι] Demon. 50. Tom. II. p. 392, 24. — 4. ταῦτόν] Cod. ταῦτα. — 5. Corrige: τὸ τὰς τρίχας. — 7. Κυνάγιμος] Demon. 53. Ibid. p. 392, 36. Cod. Κυνέγιμος et ἀπσκόπει. — 10. Ἐλεόν βωμός] Demon. 57. pag. 393, 61.

De Domo.

Pag. 321, 12. Ἀρσακίδας] De Dom. 5. Tom. III. p. 193, 99. — 14. γραφάς] De Dom. 9. Ibid. p. 195, 71. — 15. Γοργόνας] De Dom. 19. Ibid. p. 201, 38. — 17. ἀντίθυρος] De Dom. 26. Ibid. p. 205, 52.

Veræ Historiæ I. et II.

Pag. 321, 19. ὁ Ῥοδίων Κολοσσός] Ver. Hist. I. 18. Tom. II. 84, 63. — 21. πνευροβόλιτης] Ver. Hist. I. 32. Ibid. 95, 46. — 22. Ἰγνύα] Ver. Hist. I. 23. Ibid. 89, 74. Corrige: ἐν ταῖς Ἰγνύσιν. — 24. γινώσκω] Ver. Hist. II. Ibid. 117, 57. — 27. ἐπιπῶς] Ver. Hist. II. Ibid. 122, 45.

De Calumnia.

Pag. 321, 29. ὁσπληξ] Calumn. 12. Tom. III. p. 141, 43. Codex distinctissime praebebat λάγναν. Vid. Pierson. ad Moerid. p. 876. — 31. Calumn. 27. Ibid. p. 158, 78. Cod. Θεμιστοκλέα.

Convivium.

Pag. 322, 3. Conviv. 8. Tom. III. p. 423, 15. — 6. ἄνακας] Conviv. 9. Ibid. p. 424, 26. — 8. ὅτι] Conviv. 15. Ibid. p. 423, 31. — 11. Conviv. 16. Ibid. p. 430, 61. — 16. Ἀνάκειον] Conviv. 24. Ibid. p. 436, 11. — 19. καὶ ἐκείνων] Corrige: καὶ ἐκείνα.

Soloeccista.

Pag. 322, 21. πατριώτης] Soloecc. 5. Tom. III. p. 562, 78. — 24. ὁμοειδής] Schol. edit. ὁμοήδης. — 26. μεῖραξ] Soloecc. 5. Ibid. p. 564, 36. — 29. δεδίττομαι] Soloecc. 5. Ibid. p. 564, 88. — 31. ἔθορμα] Soloecc. 5. Ibid. p. 565, 92. — 32. συνετάξατο] Ibid. p. 566, 96. — 34. περὶστέην αὐτόν] Ibid. p. 566, 98.

Pag. 323, 3. συνεκρίνατο αὐτῷ] Ibid. p. 566, 1. Cod. ἀμ-Bachm. Anecd. Gr. Vol. II.

φισθήται. Vid. sup. p. 310, 18. — 7. ἐμύχθη] Soloec. 6. Ibid. p. 567, 8. Cod. vitiose: οὐχὶ γυναῖκα ἀνδρὶ. — 9. κείρεσθαι] Ibid. p. 567, 9. — 11. ζυγομαχεῖν] Ibid. p. 568, 12. Cod. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν. — 15. βασανίζεσθαι] Ibid. p. 568, 14. — 17. τεθνήξεται] Soloec. 7. p. 570, 22. — 18. τεθνήξῃ] Cod. τεθνήξει, quod omnino reponendum est. — 19. στοχάζομαι] Ibid. p. 570, 25. — 21. χοῖσθαι] Ibid. p. 571, 30. — 23. ἔκτοτε] Ibid. p. 571, 32. — 24. ἀντιλαμβάνομαι] Ibid. p. 572, 36. — 26. φανός] Ibid. p. 574, 48. — 28. ἀνέφυε] Soloec. 8. Ibid. p. 575, 58. — 33. χοῖ] Soloec. 9. Ibid. p. 576, 73. — 35. μνηστεύεσθαι] Ibid. p. 577, 80.

Pag. 324, 3. ἀπολείπει] Ibid. p. 578, 86. Corrige: οὐκ, — 5. κῶπται] Ibid. p. 579, 94.

Cataplus.

Pag. 324, 7. Catapl. 1. Tom. I. p. 620, 1. — 9. παρασκευοῦσθαι] Ibid. p. 620, 5. — 11. χοαί] Catapl. 2. Ibid. p. 622, 33. — 13. ἀποβάθρα] Catapl. 5. Ibid. p. 625, 5. — 15. Γλυκείον] Catapl. 12. Ibid. p. 633, 63. — 19—21. Haec in editis Schol. non reperiuntur. Altera pars Scholii Catapl. 12. p. 634, 80. — 25. ἐπισπάσας τὴν θύραν] Ibid. p. 633, 65. — 27. ἐσπόδει] Ibid. p. 633, 65. — 28. προσεπατιτάλευσεν] Catapl. 13. pag. 635, 6. — 30. Catapl. 14. Ibid. p. 636, 29. — 32. προσετηγνία] Ibid. p. 637, 32. — 34. οὐ συνοικίαν] Ibid. p. 637, 44. — 35. ἐξυπτιάζων] Catapl. 16. Ibid. p. 639, 79.

Pag. 325, 4. Λακωνικὴ κόχλος] Ibid. p. 639, 86. — 6. Τιτρώνη] Catapl. 23. p. 644, 95. In edit. Schol. ἐπιτετραμμένως. — 9. στιγματίας] Catapl. 24. p. 645, 16. Cod. ἱστιζομένους. Corrige aut στιζομένους, aut ἱστιγμένους.

Jupiter Tragoedus.

Pag. 325, 11. Jup. Trag. 3. Tom. II. p. 645, 59. — 14. Jup. Trag. 8. Ibid. p. 651, 75. Cod. Βένδης. — 15. Μίδρας] Schol. edit. Μιδρήν. — 16. Ibid. p. 651, 75. — 20. δι' ἐκείνην] Cod. δι' ἐκείνο. — 27. κόλλοιες] Jup. Trag. 10. p. 653, 5. Vitiose editum est ἀποκτείνονται. — 29. Πνύξ] Jup. Trag. 11. p. 654, 27. — 31. μικρολογία] Jup. Trag. 15. p. 659, 20. In edit. Schol. τὴν σκνιπότητα. — 32. ἐπίκριτος] Jup. Trag. 16. p. 660, 44. — 34. Κεραμεικοί] Jup. Trag. 15. p. 659, 19.

Pag. 326, 1. Jup. Trag. 18. p. 663, 96. — 6. Jup. Trag. 21. p. 665, 50. Schol. edit. παρέργαστος. — 9—14. Ver. Hist. II, 23. p. 120, 9—11. — 16. Jup. Trag. 21. p. 666, 60. — 20. Ibid. p. 666, 60. Cod. Πιτυοκάμης et πίτταν. — 22. ἀντρεϊζόμενοι] Schol. edit. μετρωριζόμενοι. — 23. Αιτνέσης] Ibid. p. 666, 61. — 26. Κερκινών] Ibid. l. l. — 32. πάλας] Schol. edit. καλαίστρας. — 33. Ἔχτρος] Idem Scholion e Cod. Vossiano inseruit Solanus ad Ver. Hist. II, 23. Cf. Reitzii not. ad Jup. Trag. 21. p. 666, 61.

Pag. 327, 1. Jup. Trag. 25. p. 670, 16. — 3. Ibid. p. 670, 18. — 7. Ibid. p. 670, 19. Cod. οὐτοί οἱ πολῖται. — 10. βατταφίξεν] Jup. Trag. 27. p. 673, 71. — 12. ποιίλη στόα] Jup. Trag. 32. p. 679, 81. Cod. Κυνέειρος. — 17. Jup. Trag. 46. p. 694, 95. — 19. καράβια] Schol. edit. vitiose κάρουα. — 21. Jup. Trag. 42. p. 690, 6. — 23. ἐπερσίους] Cod. ἐπερσίους. Saepissime in nostro Cod. τ et σ permutantur. — 25. Jup. Trag. 44. p. 692, 54. —

27. κατὰ ῥοὴν φέρεται] *Jup. Trag.* 50. p. 698, 58. Verba: *χρῶνται* — *πραγμάτων* in edit. Schol. non leguntur.

www.libto.com/cn

Pag. 327, 31. *ἀλεξίκακος*] *Somn.* 2. Tom. II. p. 704, 30. — 32. *Somn.* 6. p. 712, 85.

Pag. 328, 3. *οἱ δὲ Βαβυλώνιοι* — *κληθῆναι*. Haec in edit. Schol. non reperiuntur. — 6. *Somn.* 9. p. 716, 52. — 10. *ὑογινον*] *Somn.* 14. p. 724, 8. Cod. *βαρύτερον*. — 12. *Καινεύς*] *Somn.* 19. p. 731, 49. — 18. *Ibid.* p. 731, 48. — 21. *Ibid.* p. 731, 54. — 26. *διαπυκνένων*] *Somn.* 22. p. 735, 34. — 31. *Ibid.* p. 736, 38. Nostra editis saniora sunt.

Prometheus.

Pag. 328, 33. *ἀκαμῇ*] *Prom.* 14. Tom. I. p. 197, 26.

Pag. 329, 1. *Prom.* 15. p. 198, 50. — 3. *Ibid.* 20. p. 203, 31.

Icaromenippus.

Pag. 329, 6. *δορυφορήματα*] *Icaromen.* 9. Tom. II. p. 760, 8. *Vox palaiolis* in edit. Schol. abest. — 7. *συνεξέρχεται*] Schol. edit. *συνεξέρχεται*. — 10. *Ibid.* 18. p. 773, 77. — 18. *Jup. Trag.* 53. p. 701, 12. — 19. *Icaromen.* 18. p. 774, 84. — 21. *Διάσια*] *Ibid.* 24. p. 779, 17. — 24. *πλείων*] Cod. *πλείστον*, et paulo post *συνελευθέρσαν*.

Timon.

Pag. 329, 29. *Tim.* 4. Tom. I. p. 107, 59. — 31. *Tim.* 2. p. 103, 27. — 33. *Ibid.* 6. p. 111, 1.

Pag. 330, 4. *δίχρονα πύνα*] *Ibid.* 12. p. 120, 4. — 8. *Ibid.* 13. p. 122, 32. — 10. *Ibid.* 17. p. 128, 1. — 12. *Ibid.* 42. p. 154, 89. — 14. *Ibid.* p. 154, 97. — 16. *Ibid.* 48. p. 161, 4. — 19. *Ibid.* 53. p. 169, 69. Verba *ἐν ᾧ* — *χρήματα* in Schol. edit. non leguntur. — 22. *μυττωτόν*] *Ibid.* 54. p. 171, 3.

Contemplantes.

Pag. 330, 27. *κόνδυλος*] *Contempl.* 2. Tom. I. p. 491, 44. De voce *γρόνθος* vid. *ibid.* not. Tib. Hemsterhusii. — 28. *Ibid.* 5. p. 496, 39.

Pag. 331, 3. *Ibid.* 8. p. 500, 18. — 5. *στέλων*] Cod. *σπηλιών*, et statim *ὑποβάς* et *παρωσάμενος*.

Vitarum Auctio.

Pag. 331, 15. Partem hujus Scholii habes in not. ad *Vit. Auct.* 6. T. I. p. 546, 92. — 25. *Vit. Auct.* 6. p. 546, 86. Cod. *τὸν δεξιὸν μηρόν*. — 27. *Ibid.* 3. p. 542, 33. — 31. *Ibid.* 7. p. 547, 99.

Pag. 332, 3. *Ibid.* 7. p. 547, 6. — 6. *Ibid.* 20. p. 559, 44. Vitiose editum est *ἀποσπῆδος σὺντων συμπιπτομένη*. Veram lectionem egregie divinavit Tib. Hemsterhusius.

Piscator.

Pag. 332, 8. *Pisc.* 9. Tom. I. p. 577, 55. Nostrum edito Scholio plenius et integrius est. — 17. *Ibid.* 10. p. 578, 79. — 19. *Ibid.* 19. p. 589, 54. — 23. *Κράντωρ*] Schol. edit. *Κράτων*, perperam. —

29. Ibid. 23. p. 593, 42. Schol. edit. e Nostro corrigendum ac supplementum est. — 34. Ibid. 14. p. 585, 65.

Pag. 333, 3. Ibid. 25. p. 596, 12. — 6. Ibid. 24. p. 594, 56. Partem hujus Scholii habes ad Bis Accus. 35. Tom. II. p. 835, 29. — 26. Ibid. 28. p. 597, 38. — 33. Ibid. 87. p. 606, 31. — 36. οὐρε] Cod. οὐροί.

Pag. 334, 3. Ibid. 45. p. 612, 59. — 6. Ibid. 47. p. 614, 13. — 10. Ibid. 51. p. 618, 74.

Bis Accusatus.

Pag. 334, 12. Bis Accus. 2. Tom. II. p. 794, 64. — 18. Ibid. 8. p. 799, 86. — 19. πάγος] Ibid. 9. p. 801, 29. — 21. ἄλεις ἔχοιμι] Ibid. 12. p. 806, 37. — 22. οὐρε] Cod. οὐ. — 23. ὁπόρε] Cod. ὁπόταν cum Indicat. — 27. Ibid. 19. p. 814, 13. — 29. Ibid. 20. p. 815, 38. — 31. Ibid. 25. p. 823, 69. — 33. τὰ ὄντα] Haec verba, quae ante Solanum h. l. legebantur, Cod. nostri auctoritate confirmantur. — 34. ἀνδρὺς] Ibid. 26. p. 824, 10.

De Sacrificiis.

Pag. 335, 1. De Sacrif. 5. T. I. p. 530, 90. Vid. Herodot. III, 81. — 9. Ibid. 15. p. 538, 55.

Adversus Indoctum.

Pag. 335, 12. Advers. Indoct. 1. Tom. III. p. 99, 15. — 14. De Sacrif. 15. Tom. I. p. 539, 59. — 17. Advers. Indoct. 5. Tom. III. p. 104, 17. — 30. Ibid. 10. p. 109, 27. Cod. vitiose τῆς θύρας. — 32. Ibid. p. 109, 40.

Pag. 336, 1. Ibid. 12. p. 110, 74. et 16, p. 113, 82. — 4. Ibid. 14. p. 111, 94. — 6. Ibid. 17. p. 114, 43. Cod. praebet ἐπίμνηες, quod Solanus e conjectura dederat. — 10. Ibid. 21. p. 116, 6. — 12. Ibid. 23. p. 119, 65. — 14. Haec in Schol. edit. non leguntur.

Philospseudcs.

Pag. 336, 13. Philospseud. 9. Tom. III. p. 37, 19. — 22. Ibid. 13. p. 41, 7. Cod. παραπαρῖναι. — 24. Ibid. 18. p. 46, 35. — 26. Ibid. 29. p. 55, 4.

Pag. 337, 3. Ibid. 31. p. 58, 81. — 5. Ibid. 32. p. 59, 9. — 7. Ibid. 33. p. 59, 27.

Dialogi Mortuorum.

Pag. 337, 14. Dial. Mort. I, 1. Tom. I. p. 331, 20. — 18. δαίμων] Cod. δαυμόνων. — 20. Ibid. XX, 3. p. 415, 53. — 23. Ibid. XX, 2. p. 413, 83. — 25. Ibid. XVII, 2. p. 407, 37. — 27. Ibid. XXVIII, 1. p. 445, 85. Hoc Scholion in editis desideratur. — 32. Ibid. XIII, 1. p. 390, 12. Cod. Ἀνδία. Scholion in editis deest. — 35. Ibid. IV, 1. p. 341, 49.

Pag. 338, 3. ἡγήριον] Cod. ἡγήριον. — 7. Ibid. V, 2. p. 346, 15. — 9. Ibid. VI, 2. p. 348, 45. Deest. — 16. Ibid. IX, 2. p. 361, 85. — 19. Ibid. X, 1. p. 364, 41. — 21. Ibid. X, 4. p. 366, 71. Cod. πόρην. — 23. Ibid. XI, 1. p. 377, 22. Deest in Schol. edit. — 24. Ibid. XXVII, 4. p. 440, 96. Cod. σάρισα. Vid. Albert. not. ad Hesych. v. σάρισα. — 26. Ibid. XII, 6. p. 338, 86. — 28—36. Haec in Schol. edit. desiderantur.

Pag. 339, 1. Ibid. VI, 4. p. 219, 23. — 4. Ibid. VII, 4. p. 223, 82. Aliter in edit. Schol. legitur. — 6. Haec in edit. Schol. non inveni. www.libtool.com.cn

De Mercede Conductis.

Pag. 339, 9. De Merc. Cond. 13. Tom. I. p. 668, 63. — 12. Ibid. 21. p. 677, 75. — 17. Ibid. 37. p. 696, 70. Cod. *ἐφεστρίδα*.

De Gymnasiis.

Pag. 339, 19. De Gymn. 32. Tom. II. p. 913, 84. Cod. δ — *ἐχρῶντο*. — 25. *σκηνομάτων*] Cod. vitiose *σχομώντων*. Schol. edit. *σκηῶν*. — 31. Ibid. 34. p. 915, 26.

Necyomantia.

Pag. 339, 33. Necyom. 16. Tom. I. p. 479, 1.

Pag. 340, 3—5. Haec in Schol. edit. desunt.

Rhetorum Praeceptor.

Pag. 340, 6. Rhetor. Praec. 10. Tom. III. p. 11, 12. — 12. Scholia edita non nisi partem hujus versus praebent. — 14. Ibid. 15. p. 16, 16. — 19. Ibid. 24. p. 26, 15.

Alexander.

Pag. 340, 21. Alex. 4. Tom. II. p. 211, 71. — 31. Ibid. 9. p. 217, 5. — 33. Ibid. 16. p. 224, 66. — 35. Ibid. 46. p. 252, 17. Cod. *γῆν πρὸς γῆς*.

De Dea Syra.

Pag. 341, 3. De Dea Syr. 4. Tom. III. p. 453, 37. Cod. *Ἀσφαῖτη*. — 5. *τῷ — κατεννήμισαν*] Vitiose. Corrige: *τον — κατεννήμισαν*. — 6. Verba *λέγεται — ἡ Ἀφροδίτη* in Schol. edit. desunt. — 7. Ibid. 4. p. 453, 47. Cod. *κατανενατισμένην*. — 9. Ibid. 22. p. 470, 35.

De Saltatione.

Pag. 341, 11. De Salt. 5. Tom. II. p. 270, 2. — 17. Ibid. 82. p. 313, 63. Schol. edit. *βούλεται*.

Lexiphanea.

Pag. 341, 19. Lexiph. 1. Tom. II. p. 318, 3. — 27. Ibid. 1. p. 319, 22. Schol. edit. e Nostro emendandum est. — 34. *σκληγγίς*] Ibid. 2. p. 320, 35. Cod. *σκληγίς*.

Pag. 342, 6. Ibid. 2. p. 321, 42. Cod. *τολμα*. — 8. *ἐπύσαν* — *γον*] Cod. *ὑπόσανγον*. — 10. Ibid. 2. p. 321, 43. — 13. Ibid. 2. p. 321, 44. — 17. Ibid. 2. p. 322, 56. 57. 66. 67. Cod. *καργός*. — 22. Ibid. 3. p. 324, 70. 71. 72. Nostrum editis plenius et integrius. — 27. Ibid. 3. p. 324, 75. — 28. Ibid. 3. p. 325, 79. — 29. Ibid. 3. p. 325, 80. — 31. Ibid. 6. p. 329, 23. — 33. *Θρία*] Ibid. 6. p. 330, 30.

Pag. 343, 1. *μυλντοῦνται*] Cod. *μυλντοῦνται*. — 3. Ibid. 8. p. 333, 52. — 5. Ibid. 13. p. 336, 40. Cod. *ἐπύσαν*. — 7. Ibid. 21. p. 346, 72. — 9. Haec in Schol. edit. non reperiuntur.

Pro Imaginibus.

Pag. 343, 11. Pro Imag. 5. Tom. II. p. 487, 65. — 13. Ibid. 10. p. 490, 85. Cod. *ἔσται*. — 15. *ἀσχηματῆται*] Cod. *ἀσχηματῆται*. — 16—21. Haec in Schol. edit. desiderantur.

Deorum Concilium.

Pag. 343, 22. Deor. Concil. 1. Tom. III. p. 527, 1. — 23. Ibid. 4. p. 529, 56.

Dialogi Meretricii.

Pag. 343, 26. *ἐντάφιος*] Dial. Meretr. I. Tom. III. p. 280, 8. Deest in Schol. edit. — 29. Ibid. II. p. 281, 42. Deest.

Pag. 344, 4. Ibid. IV. p. 288, 72. Deest. — 6. Ibid. V. p. 289, 4. Deest. — 8. Ibid. V. p. 291, 54. Deest. — 15. *ἡρώ*] Cod. *ἡρώ*. — 22. Ibid. V. p. 292, 64. Deest. — 25. Ibid. VI. p. 293, 85. Deest. — 27. Ibid. VI. p. 294, 30. Deest. — 31. Ibid. VII. p. 297, 6. Deest. — 33. Ibid. X. p. 308, 11. Partem hujus Scholii Joannes Bourdelotius e margine Codd. Mss. edidit.

Pag. 345, 1. Vitar. Auct. 19. Tom. I. p. 558, 40. Vid. ibid. not. Tiber. Hemsterhusii. — 6. Dial. Meretr. XIII. p. 316, 79. Deest. — 8. Ibid. XIII. p. 317, 84. Deest.

De Morte Peregrini.

Pag. 345, 16. De Mort. Peregr. 9. Tom. III. p. 331, 15. — 20. Ibid. 18. p. 343, 75. Cod. *ἔργα*.

Fugitivi.

Pag. 345, 26. Fugitiv. 19. Tom. III. p. 375, 85.

Imagines.

Pag. 345, 28. Imag. 18. Tom. II. p. 478, 16.

Toxaris.

Pag. 345, 32. Toxar. 14. Tom. II. p. 521, 34. — 34. Ibid. 44. p. 551, 61.

De Historia conscribenda.

Pag. 346, 3. De Histor. conscrib. 20. Tom. II. p. 28, 84. — 4. Ibid. 23. p. 31, 50.

Cronosolon.

Pag. 346, 6. Cronosol. 27. Tom. III. p. 399, 66.

Epistolae Saturnales.

Pag. 346, 10. Epist. Sat. 19. Tom. III. p. 401, 19. — 12. Ibid. 26. p. 415, 58. — 13. Ibid. 37. p. 416, 89. Deest.

Pro lapsu inter salutandum.

Pag. 346, 15. Pro Laps. 2. Tom. I. p. 726, 83. Deest. — 17. Ibid. 5. p. 730, 95. — 21. Ibid. 7. p. 733, 40. Alia praebet h. l. edit. Schol.

Pro Mercede Conductis.

Pag. 346, 24. Pro Merced. Conduct. 6. Tom. I. p. 714, 43. —
29. Ibid. 12. p. 721, 62. Codex: ἀπαξ ἀπάντων et ἀπαξ ἀπαντα.

Hermotimus.

Pag. 346, 32. Hermotim. 28. Tom. I. p. 763, 66. Deest. Cod.
ῥίπος.

Pag. 347, 3. Ibid. 61. p. 803, 2. Cod. ἔλλη.

Halcyon.

Pag. 347, 5. Halc. 3. Tom. I. p. 180, 47.

Navigium.

Pag. 347, 6. Navig. 12. Tom. III. p. 256, 90. — 8. Ibid. 15.
p. 259, 68. — 14. φησί] Cod. φημί. — 16. Ibid. 30. p. 268, 34. —

Pseudologista.

Pag. 347, 18. Pseudolog. 82. Tom. III. p. 189, 8. — 19. συνα-
ληλιμμένος] Schol. edit. συναληλεσμένος.

Timon.

Pag. 347, 24. Tim. 51. Tom. I. p. 165, 41.

Hermotimus.

Pag. 347, 27. Hermotim. 71. Tom. I. p. 814, 68. Schol. edit.
e Nostro corrigendum est.

Cataplus.

Pag. 348, 5. Catapl. 5. Tom. I. p. 626, 17.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

I N D I C E S.

www.libtool.com.cn

INDEX SCRIPTORUM.

- A**
AESCHINES *ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου* 333, 23. 373, 8. 378, 30.
AESCHYLUS. 65, 6. 75, 14. 99, 26. 375, 8.
ALCMAN. 339, 23.
ANACREON. 192, 7 et 9.
APOLLONIUS GRAMMATICUS. 105, 6. 290, 22. 292, 15.
APOLLONIUS RHODIUS. 223, 29. 273, 12. 366, 28. 368, 15.
ARCADIUS (ὁ *Βυζάντιος*). 424, 22.
ARCHILOCHUS. 379, 35.
ARISTARCHUS. 143, 7.
ARISTIDES. 85, 32. 138, 8.
ARISTOPHANES. 100, 1. 300, 3. 302, 2. 320, 30. 339, 29. 375, 18.
376, 2. 379, 15.
Βαβυλωνίους 381, 9.
Εἰρήνη 330, 24. 346, 30.
Κόραις 377, 11.
Νεφέλαις 108, 1.
ARISTOTELIS. 320, 1. 364, 18.

C.

- CALLIMACHUS**. 220, 31.

D.

- DEMOSTHENES**. 35, 31. 36, 1. 339, 24.
ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος 68, 2 et 12.
DIALECTUS AEOICA 17, 12 et 18. 37, 30. 74, 23. 86, 25. 367,
2 et 9. 369, 12 et 29.
ATTICA 13, 26. 14, 2 et 4. 17, 21. 32, 11. 33, 13 et
15. 36, 28. 45, 7. 48, 24. 51, 29. 55, 1 et 28. 56,
20. 57, 16 et 19. 60, 34. 61, 11 et 28. 63, 33. 65,
22. 70, 11. 73, 32. 76, 24. 83, 23. 86, 31. 88, 29
et 83. 93, 4. 142, 26. 152, 14. 186, 23. 297, 15 et
17 et 23. 292, 6. 300, 12. 302, 9 et 14. 303, 9.
310, 5. 321, 25. 322, 10. 323, 21 et 24. 324, 10 et
16. 329, 3. 330, 16 et 18 et 33. 334, 7. 336, 1 et
14. 338, 35. 340, 33 et 35. 341, 11 et 14. 343, 30.
351, 24. 358, 13 et 31 et 83. 359, 25 et 26 et 29.
364, 27 et 28. 365, 8 et 11 et 12. 366, 7 et 8.
367, 8 et 23 et 32. 368, 4 et 8 et 24 et 30. 369,
25. 370, 2 et 10 et 15. 379, 31. 381, 30.

- BOEOTICA 67, 9. 200, 33.
 CHALCIDICA 40, 11. 200, 32.
 COMMUNIS 65, 20. 297, 15 et 19. 310, 6. 330, 29. 372, 6. 373, 28. 374, 1.
 DORICA 66, 26. 80, 4. 117, 18 et 21. 207, 10. 312, 18. 357, 18 et 21 et 23. 366, 22 et 23. 367, 32. 370, 25 et 28. 373, 28.
 JONICA 53, 1. 55, 2. 56, 12 et 17. 57, 17. 58, 3. 61, 27. 64, 32. 66, 31. 83, 19. 364, 29. 365, 7 et 8 et 10 et 11 et 23 et 24 et 35. 366, 9 et 15 et 21 et 22. 367, 8 et 32. 368, 34. 369, 8. 370, 10. 373, 18.
 ἡ συνήθεια (οἱ νῦν, οἱ νέοι, ἡ χυδαία λαλιά) 321, 30. 327, 10 et 18. 338, 7 et 24. 341, 10. 343, 1 et 3. 346, 27. 347, 15 et 17.
 DIODORUS SICULUS. 344, 12.
 DIOGENIANUS. 361, 20.
 DIONYSIUS PERIEGETES. 247, 29.
 DIONYSODORUS. 363, 30.

E.

- EPICHRMUS. 339, 22.
 EUPOLIS. 375, 24. Ταξίαρχαίς 376, 8.
 EURIPIDES. 53, 22. 60, 11 et 28. 61, 36. 75, 28 et 36. 81, 3. 89, 26. 98, 10. 99, 23. 150, 12.

G.

- GREGORIUS NAZIANZENSIS (ὁ Θεολόγος). 340, 11. 348, 2.

H.

- HERODIANUS GRAMMATICUS (ὁ πολυμαθέστατος). 424, 20.
 HERODOTUS. 57, 17. 247, 11. 364, 29. 367, 33.
 HESIODUS. 96, 31. 159, 19. 209, 25. 247, 10. 251, 11. 278, 29. 281, 17. 285, 24.
 HIPPOCRATES. 367, 34.
 HOMERUS. 11, 20. 19, 18. 25, 10. 80, 27 et 31. 40, 9 et 15. 44, 13. 54, 9. 55, 26. 57, 28. 66, 30. 61, 27 et 28. 65, 14 et 18 et 27. 66, 23. 69, 22 et 32. 75, 34. 80, 10. 82, 27. 90, 1. 96, 30. 121, 21. 149, 27. 150, 10. 164, 7. 182, 16. 186, 18. 250, 6. 254, 31. 266, 31. 274, 14. 352, 8. 358, 21. 375, 16. 377, 16.
 Ἡλιάδ. α', 1. 19, 30. 20, 22. 46, 21. 180, 7. 186, 8. 193, 22. 194, 20. α', 2. 55, 13. 183, 10. α', 3. 20, 3. 193, 27. α', 4. 193, 30. α', 5. 20, 9 et 19. 186, 15. 194, 4 et 17. α', 7. 20, 13. 194, 9. α', 9. 118, 11. α', 11. 58, 4. 61, 19. α', 17. 19, 26. 193, 15. α', 19. 20, 24. α', 20. 67, 32. α', 27. 19, 24. 193, 12. α', 81. 67, 28. α', 32. 220, 9. α', 37. 67, 22. α', 42. 68, 5. α', 44. 30, 30. α', 45. 20, 11. 194, 6. α', 68. 111, 24. α', 69. 75, 33. α', 70. 184, 21. α', 76. 59, 7. α', 80. 59, 17. α', 81. 111, 14. α', 84. 186, 12. α', 88. 59, 12. 67, 25. α', 96. 61, 25.

- α' , 122. 76, 36. α' , 128. 39, 32. α' , 131. 64, 19. α' , 141. 62, 7. α' , 152. 61, 13. α' , 173. 46, 28. α' , 186. 215, 8. α' , 204. 183, 13. α' , 214. 61, 15. 183, 20. α' , 220. 40, 7. α' , 260. 76, 22. α' , 273. 68, 1. α' , 301. 67, 35. α' , 324. 40, 1. α' , 357. 183, 6. α' , 367. 56, 25. α' , 521, 183, 16. α' , 601. 51, 14.
Πλάδ. β . 195, 35. β , 324. 21, 34.
Πλάδ. γ . 95. 51, 21. γ , 152. 180, 12. γ , 164. 193, 18. γ , 182. 183, 32. γ , 211. 127, 31. γ . 237. 184, 32. γ , 308. 186, 21. γ , 363. 185, 20. 234, 28.
Πλάδ. δ . 196. 84, 15. 157, 9. δ , 405. 156, 1. δ , 451. 144, 24.
Πλάδ. ϵ . 4. 140, 19. ϵ , 31. 106, 8. ϵ , 349. 180, 1. 184, 15.
Πλάδ. ζ . 6. 186, 18. ζ , 344. 205, 17. ζ , 403. 62, 10. ζ , 419. 72, 10.
Πλάδ. η . 1. 184, 11. η , 156. 74, 34 et 87, 36. η , 349. 93, 28.
Πλάδ. ι . 70. 107, 11. ι , 537. 185, 27.
Πλάδ. κ . 465. 194, 12. κ , 521. 264, 25.
Πλάδ. λ . 164. 144, 26. λ , 455. 268, 18. λ , 680. 183, 28. 185, 23.
Πλάδ. μ . 69. 142, 6. μ , 208. 185, 1. μ , 243. 107, 29.
Πλάδ. ν . 1. 141, 5.
Πλάδ. ξ . 1. 111, 19. 194, 22.
Πλάδ. π . 141. 84, 32. π , 677. 30, 29.
Πλάδ. ρ . 51. 185, 12. ρ , 415. 66, 17. ρ , 542. 109, 34.
Πλάδ. σ . 12. 107, 1. σ , 190. 107, 5. σ , 351. 266, 29. σ , 362. 84, 3. σ , 367. 84, 7. σ , 495. 44, 15.
Πλάδ. τ . 46. 63, 25. τ , 64. 63, 27. τ , 79. 93, 26. τ , 80. 49, 35. τ , 90. 31, 20. τ , 112. 84, 17. τ , 120. 94, 3. τ , 140. 94, 1. τ , 150. 26, 25. τ , 152. 51, 11. τ , 218. 30, 22. τ , 228. 94, 7. τ , 230. 94, 10. τ , 246. 37, 7. τ , 247. 106, 33. τ , 255. 63, 22. τ , 260. 86, 35. τ , 268. 94, 14. τ , 275. 94, 16. τ , 277. 87, 11. τ , 282. 64, 27. τ , 290. 31, 23. τ , 322—26. 160, 7—9. τ , 329. 63, 17. τ , 413. 88, 30.
Πλάδ. υ . 15. 82, 20. υ , 19. 71, 1. υ , 21. 83, 21. υ , 36. 51, 19. υ , 68. 283, 15. υ , 127. 107, 16. υ , 154. 85, 3. υ , 171. 70, 5. υ , 172. 227, 35. υ , 282. 55, 15. υ , 304. 84, 21. υ , 371. 106, 16. υ , 391. 278, 26.
Πλάδ. ϕ . 288. 85, 7. ϕ , 537. 110, 18.
Πλάδ. χ . 59. 183, 24. χ , 140. 33, 29. χ , 310. 33, 31. χ , 318. 77, 27. χ , 319. 147, 15. χ , 351. 62, 12.
Πλάδ. ψ . 2. 184, 19. ψ , 144. 266, 17. ψ , 477. 314, 16.
Πλάδ. ω . 6. 184, 25. ω , 650—652. 87, 7—10.
Οδ. α' . 1. 128, 7. α' , 14. 78, 1. α' , 81. 163, 3.
Οδ. β . 257. 51, 16.
Οδ. γ . 296. 206, 15. γ , 422. 106, 31.
Οδ. δ . 347. 185, 83.
Οδ. κ . 60. 184, 29.
Οδ. λ . 127. 185, 16.
Οδ. μ . 73. 127, 29. μ , 95. 237, 9.
Οδ. ν . 106. 235, 22.
Οδ. σ . 520. 75, 34.

Ὅδ. σ', 129. 77, 10.

Ὅδ. φ, 15. 184, 7.

www.libtool.com.cn

I.

ST. ISIDORUS. 373, 33.

ISOCRATES. 351, 3. 381, 25.

L.

LIBANIUS. 374, 20. 377, 21.

LUCIANUS. 371, 34.

M.

MAXIMUS PLANUDIS *ἐν τῷ περὶ μεταβατικῶν καὶ ἀμεταβάτων* 294,
7. Cf. Not. ad pag. 153.

MENANDER. 376, 27. 378, 23. 423, 33.

Ἀδελφοῖς 377, 13.

N.

NICANDER. 275, 15.

NICANOR. 316, 1.

NONNUS. 366, 6.

O.

ORPHEUS. 96, 31.

ORIGENES. 370, 23.

P.

PHILOSTRATUS. 62, 33.

PHOCYLIDES. 97, 15.

PINDARUS. 55, 25. 368, 21. 369, 36.

PLATO. 323, 25. 359, 7. 364, 18. 371, 30.

ἐν Εὐθύφρωνι 343, 18.

ἐν Νόμοις 322, 22.

ἐν Φαίδωνι 323, 30.

PLUTARCHUS. 336, 5.

PORTA, 18, 23. 26, 8. 31, 2 et 5. 38, 9 et 18. 39, 16. 41, 4 et
25. 42, 5. 52, 8 et 10. 53, 21. 54, 20 et 32 et 34. 56,
16. 57, 3 et 22. 61, 16 et 23. 63, 33. 64, 11. 65, 10.
66, 26. 67, 1 et 5. 74, 8 et 14 et 19 et 20 et 26. 75,
10. 79, 5. 81, 2 et 9. 83, 1. 86, 32. 95, 26. 97, 21.
124, 17 et 32 et 33. 125, 2. 150, 8. 154, 11. 160, 4.
161, 20. 194, 24. 302, 35. 340, 6. 356, 4 et 5 et 6 et
8. 364, 30. 365, 24 et 25 et 26. 366, 7 et 10 et 18.
370, 3 et 16. 372, 5. 373, 35. 374, 5. 376, 1 et 35.
380, 33.

COMICI. 188, 21. 329, 7. 379, 4.

TRAGICI. 60, 31. 61, 20. 66, 24. 99, 11. 188, 22. 379, 6.

SATYRICI. 379, 7.

POLLUX. 327, 4.
PRAXILLA. 180, 7.

www.libtool.com.cn

S.

SCRIPTURA SACRA. 214, 5. 295, 28. 302, 34. 340, 4. 353, 6.
SOLUTAE ORATIONIS SCRIPTORES. (οἱ περὶ γράφοντες, οἱ καταλο-
γάδην λογογραφήσαντες, οἱ λογογράφοι) 31, 4 et 6.
57, 19. 81, 12. 154, 12. 340, 6.
SOPHOCLES. 53, 23. 60, 26. 61, 21. 66, 19. 76, 32. 96, 23 et 27.
99, 31 et 35. 356, 33. 358, 21. 360, 24. 366, 4. 369, 20.
ST. SOPHRONIUS. 192, 30.
SYNESIUS. 374, 12.

T.

THEOCRITUS. 180, 20. 187, 4. 370, 27.
Βουκολιασταῖς 106, 21—22.
Θαλυσίοις 107, 31.
Κύκλωπι 106, 10.
THUCYDIDES. 128, 2. 341, 26. 541, 26.
ἐν πρώτῳ 380, 13.
TRYPHIODORUS. 277, 17.

X.

XENAGORAS. 340, 24.

INDEX GRAECUS.

Ἀβέβηλον 375, 21.
ἀγαλλομαι 89, 30.
ἀγάλλω 89, 26.
ἀγαλμα 89, 29.
ἀγαμαι 299, 15 et 18.
ἀγανακτεῖν 375, 11.
ἀγαπάω 291, 34.
ἀγῆλαι 89, 27.
ἀγῆοχα 358, 30.
ἀγίασμα 22, 31.
ἀγιασμός 22, 31.
ἀγίλαστον 238, 34.
ἀγνός 20, 34.
ἀγνοῶ 375, 31.
ἀγορά 66, 1.
ἀγόραιοι 375, 33.
ἀγοραῖος 375, 34.
ἀγορεύς 375, 30.
ἀγορεύς 375, 29.
ἀγρός 22, 13.
ἄγω 297, 22.
ἄδδην 80, 4.
ἄδδην 368, 21.
ἀδούλωτον 54, 17.
ἀεί 18, 27.
ἀέναος 18, 25.
ἀθάνατος 18, 24.
ἀθέμιτον 88, 16.
ἀθέρες 362, 14.
ἀθερίζω 362, 14.
ἄθω 54, 29.
ἀθωόω 298, 14.
αἶα 365, 5.
Ἀλάντεσι 79, 32.
Ἀιολικά μέτρα 191, 18.
αἰρετίζομαι 89, 33.
αἰρετίζω 89, 33.
αἰροῦμαι 89, 32. 304, 9.
αἰρῶ 89, 31.
αἰτιόωτο 373, 18.
ἀπάματος 18, 24.

ἀπαμῆ 328, 33.
ἀπάτιον 327, 17.
ἀπαχέατο 351, 26.
ἀπαχήμενος 26, 14.
ἀπέραιος 361, 11.
ἀπεστής 338, 4.
ἀπέστρα 337, 35.
ἀπέστρια 338, 4.
ἀπέφαλος στίχος 184, 17.
ἀπήκοα 52, 2.
ἀπίβδηλον 54, 14.
ἀπινάκης 339, 31.
ἀμῆ 21, 1. 351, 1. 381, 23.
ἀποίμαντον 242, 14.
ἀπτή 21, 25.
ἀπουστός 23, 5.
ἀπρώω 312, 10.
ἀλεξητήριον 23, 7.
ἀλεξίκακος 327, 31.
ἀλήλιμμαι 364, 26.
ἄλληκτον 79, 26.
ἄλλοιζν 376, 1.
ἄλλος 376, 4.
ἔλμα 23, 19.
ἄλοζν 375, 35.
ἄλδω 312, 10.
ἔλς 17, 7. 22, 25.
Ἀμαλθείας κέρας 339, 9.
Ἀμαντία 260, 9.
ἄμαξα τὸν βοῦν Prov. 338, 10.
ἁμαρτάνειν 376, 13.
ἀμείβει 91, 29.
ἀμείβεται 91, 29.
ἀμείβομαι 299, 21.
ἀμελέω 296, 3.
ἀμελήσον 338, 7.
ἀμετάβολα γεάμματα 17, 18.
ἄμητος 376, 15.
ἀμητός 376, 15.
ἄμμι 66, 15.
ἄμμορος 26, 13.

- ἀμπέχομαι 310, 11.
 ἀμυγδαλή 376, 7.
 ἀμυγδαλή 376, 7.
 ἀμύνει 91, 85.
 ἀμύνεται 91, 35.
 ἀμύνω 295, 12.
 ἀμφίβραχυς 176, 3. 178, 18.
 ἀμφιγνώ 375, 31.
 ἀμφιέννυμαι 310, 17.
 ἀμφιμακρός 176, 6. 178, 20.
 ἀμφιρύτη 80, 23. 369, 20.
 ἀμφισβητῶ 299, 31. 310, 18.
 323, 12.
 Ἀμφιτρονιάδης 366, 19.
 ἀμφορεύς 107, 25.
 ἀμφοτέροι 376, 10.
 ἀν 81, 16 et 17.
 ἀνά 374, 7 et 11.
 ἀνάβα 381, 30.
 ἀναβάλλει 90, 28.
 ἀναβάλλεται 90, 28.
 ἀναδενδράδες 362, 13.
 ἀναδίπλωσις 365, 13.
 ἀνακαλεῖ 92, 21.
 ἀνακαλεῖται 92, 22.
 ἀνακας 322, 6.
 ἀνάνειον 322, 6 et 16.
 ἀνακλιόμενος Ἰωνικός 192, 22.
 Ἀνακρεόντειον μέτρον 191, 25.
 ἀνακῶς 355, 16.
 ἀναλύσας 374, 6.
 ἀναμνήσεις 331, 29.
 ἀναξυρίδες 355, 14.
 ἀναπαιστικὸν μέτρον 189, 15.
 ἀνάπαιστος 175, 36. 178, 10.
 ἀναπάνστρα 342, 31.
 ἀναπολήμην 359, 6.
 ἀνάστα 381, 30.
 ἀναστρέφει 91, 18.
 ἀναστρέφεται 91, 19.
 ἀνδρείκλος 64, 13.
 ἀνδρεσδιν 80, 1.
 ἀνδρεῶν 355, 13.
 ἀνέχει 90, 10.
 ἀνέχεται 90, 12.
 ἀνέχομαι 310, 8.
 ἀνέω 351, 24.
 ἀνέωγε 323, 28.
 ἀνίσταται 92, 23.
 ἀνίστησι 92, 23.
 ἀνίσχει 90, 11.
 ἀννέφελος 79, 27.
 Ἀννουβίς 325, 14.
 ἀνομένοιο 366, 29.
 ἀνομον 88, 15.
 ἀντίδωρ 321, 17.
 ἀντιλαμβάνομαι 90, 34. 323, 24.
 ἀντιλαμβάνω 90, 34.
 ἀντισπαστικὸν μέτρον 190, 7.
 ἀντισπαστος 176, 27. 178, 33.
 ἀντωνυμῖαι ἀναφορικαὶ 138, 22.
 ἀντωνυμῖαι δεικτικαὶ 140, 13.
 ἀνυπόκριτος στιγμή 316, 3 et 26.
 ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί
 Prov. 338, 9.
 ἄνω πρώτη στιγμή 316, 2 et 16.
 ἄνω δευτέρα στιγμή 316, 2 et 21.
 ἀνώτατος 75, 5.
 ἀνώτερος 75, 5.
 ἀξιῶ 298, 4 et 9. 299, 22.
 ἀόριστος χρόνος 7, 8.
 ἀπαιτῶ 297, 5.
 ἀπάλαμος 18, 25.
 ἀπαλλάττει 92, 12.
 ἀπαλλάττομαι 298, 30.
 ἀπαλλάττω 298, 30.
 ἀπαξάπαντα 346, 29.
 ἀπατάω 293, 26.
 ἀπαυράω 352, 33.
 ἀπεβαλόμην 90, 30.
 ἀπέβαλον 90, 29.
 ἀπέδρα 359, 30.
 ἀπειράκις 124, 24.
 ἀπειραχῶς 124, 36.
 ἀπείρεια 26, 13.
 ἀπέχει 90, 13.
 ἀπέχεται 90, 13.
 ἀπηλιώτης 352, 20.
 ἀπηρητισμένος στίχος 184, 9.
 ἀπιστέω 294, 33.
 ἀποβάδρα 324, 13.
 ἀπόδεξις 369, 2.
 ἀποδίδομαι 90, 32. 299, 2.
 ἀποδίδωμι 90, 32.
 ἀποδράσεσθαι 330, 8.
 ἀποδύω 297, 2.
 ἀποξῆν 344, 25.
 ἀποθετικὸν ῥῆμα 303, 17.
 ἀποθετικὸν παθητικὸν ῥῆμα 304,
 11.
 ἀποκήρυκτος 376, 21.
 ἀποκοπή 370, 11.
 ἀπολείπει 324, 3.
 Ἀπόλλω Acc. 107, 26. 370, 12.
 ἀπόλυτοι πτώσεις τῶν ἀντωνυ-
 μῶν 115, 16.
 ἀποστασίον δίκη 376, 18.
 ἀπύστασις 364, 11.
 ἀποστερῶ 296, 31.

ἀποστρέφει 91, 22.
 ἀποστρέφεται 91, 23.
 ἀποτάσσομαι 353, 19.
 ἀποτρέπει 91, 12.
 ἀποτρέπεται 91, 12.
 ἀποφαίνει 92, 19.
 ἀποφαίνεται 92, 19.
 ἀποφενύγειν 380, 31.
 ἀπόχη 47, 27.
 ἀπροστασίον δίκη 376, 19.
 ἀπρόσωπα ῥήματα 47, 19.
 ἔπιτομαι 90, 16.
 ἔπιω 90, 15.
 ἀπώτατος 75, 8.
 ἀπώτερος 75, 8.
 Ἄρατος 332, 19.
 ἀράγη 376, 29.
 ἀράχνης 376, 29.
 ἀράχνης 376, 30.
 ἀρβύλη 248, 23. 336, 23.
 ἀρειότερον 75, 12.
 ἄρθρον 117, 3. 126, 3.
 Ἀριστόδημος 325, 11.
 ἀρκεῖ 92, 1.
 ἀρκείται 92, 1.
 ἄρμα 23, 19.
 ἄρμοι 124, 17. 207, 5.
 ἄρσεν 312, 20.
 ἀρπάγη 376, 25.
 ἀρπαγή 376, 25.
 ἀρπαῖς 298, 34.
 Ἀρραβίη 79, 28.
 ἀρρωδῶ 376, 31.
 Ἀρσακίδας 321, 12.
 ἄρσις 365, 31.
 ἄρσω 16, 31.
 ἄρτι πρῶην 336, 4.
 ἄρτος 344, 30.
 ἄρτων 310, 21.
 ἄρχω 295, 24.
 ἀρώσιμαι 366, 3.
 ἀσθενῇ 354, 20.
 ἀσκέραι 249, 28.
 ἀσκολιάζειν 342, 13.
 ἀσκαίρειν 364, 24.
 ἄσπον 26, 20. 74, 13.
 Ἀσάρετ 341, 3.
 ἄσταχυς 106, 25.
 ἀστόξενος 320, 3 et 6.
 ἀστράβη 342, 10. 347, 16. 361, 7.
 ἀστραβηλάτης 342, 11.
 ἀστράπτει 113, 17.
 ἀτιμάζω 293, 28.
 Ἄττις 325, 16. 372, 31.
 ἄττω 21, 22.

αὐδέκαστον 319, 16.
 αὐδέκαστος 319, 18 et 21.
 αὐδὲ 61, 28. 376, 34.
 αὐθις 61, 27. 376, 34.
 αὐλητρίδος 19, 11.
 αὐτενέργητον ῥήμα 303, 20.
 αὐτεῖ 61, 28.
 αὐτῆς 61, 27. 376, 35.
 αὐτοαγαθότης 352, 11.
 αὐτοδαῆ 361, 27.
 αὐτοκακία 352, 13.
 αὐτοπαθὲς ῥήμα 303, 20.
 αὐτοπυρίτης 334, 3.
 αὐτοσχέδια γράμματα 352, 7.
 αὐτοσχεδὴν 352, 8.
 αὐτοσχεδῖος κατοικία 352, 6.
 αὐτοῦ 63, 14.
 αὐτουδέτερα ῥήματα 302, 12.
 αὐτόφθονος 352, 14.
 αὐτόχειρ 65, 28.
 αὐτῶ 55, 9.
 αὐτῶ 55, 10.
 αὐτῶ 55, 9.
 αὐτῶ 55, 9.
 ἀφαίρεσις 364, 34.
 ἀφαιρέω 296, 33.
 ἀφείκειν 364, 31.
 ἀφελῶ 38, 26.
 ἀφθονος 21, 25.
 ἀφθονέστερος 73, 20.
 ἀφθονότερος 73, 20.
 ἀφίημι 297, 27.
 ἀφνειός 21, 2.
 ἀφροσιουσθαι 358, 1.
 ἀφρωνος 267, 12.
 Ἀχάρνησιν 372, 9.
 Ἀχιλλεῖος δρόμος 212, 16.
 Ἀχιλλεύς 369, 12.
 ἄχθος 21, 26.
 ἀχλὺς 21, 1.

B.

Βακχέβακχος 311, 6.
 Βακχεῖος 175, 27. 178, 14.
 βαλβίδος 19, 4.
 βάλλεται 90, 18.
 βάραθρον 377, 1.
 βάραθρος 377, 1.
 βαρδιστος 74, 7.
 βαρεώτερος 73, 24.
 βασανίζεσθαι 323, 15.
 βασκαίνω 294, 28.
 βασιλεύω 295, 27.
 βαστάζω 293, 26.

βατταρίζειν 327, 10.
 βεβανία 41, 22.
 βεβαῖος 41, 10.
 βεβηκυῖα 41, 28.
 βέβηλον 375, 21.
 βεβῶς 41, 31.
 βεβῶσα 42, 1.
 βέλεα 367, 6.
 βέλει 368, 3.
 βέλη 367, 26.
 βέλτερος 74, 19.
 Βενδῖς 325, 14.
 βία 373, 35.
 βίηφι 63, 34.
 βιοτεῦειν 377, 3.
 βιῶναι 377, 3.
 βλάπτω 292, 21.
 βλήμενος 365, 35.
 βλύζειν 377, 5.
 βοηθείω 294, 24.
 βοῶντες 42, 12.
 βόστροχοι 343, 11.
 βόσω 312, 21.
 βουκολικὴ τομὴ 186, 19.
 βουκολικὸν μέτρον 183, 11.
 Βούσιρις 326, 11.
 βόω 312, 10.
 βράκανα 342, 17.
 βράσων 74, 10.
 βρέχει 302, 1.
 βρέχω 22, 12.
 βριμάσθαι 268, 1.
 Βρισηῖδος 19, 11.
 βροντᾶ 113, 16. 302, 1.
 βροντῶσιν 302, 1.
 βρύνειν 377, 5.
 βρωσεῖω 39, 13.

Γ.

Γάλλοι 341, 9.
 Γανυμήδης 80, 22.
 Γαύρις 248, 2.
 γεγακυῖα 41, 28.
 γεγανῖα 41, 29.
 γεγῶς 41, 31.
 γεγῶσα 42, 1.
 γέινω 357, 15.
 γεμίζω 298, 18.
 γενέθλιος 377, 8.
 γενέσιος 377, 8.
 γενέω 357, 12.
 Γεραιστός 327, 7.
 γερδαιναξία 339, 22.
 γέρρον 339, 19.

γῆθεν 122, 17.
 γῆν πρὸ γῆς 340, 35.
 γινῶσκω 193, 15.
 γλάγος 219, 23.
 γλαυκόν 227, 33.
 Γλυκέριον 324, 15. 343, 29.
 γλύπτω 294, 4.
 γνύθος 228, 26.
 γνώητε 38, 6.
 γνώω 38, 31. 357, 29.
 γνωῶμεν 38, 6.
 γνωῶσιν 38, 6.
 γόνας 373, 24.
 γόνδην 319, 4.
 Γοργόνοι 321, 15.
 γόω 312, 10.
 γράμμα 22, 34.
 γραμμὴ 22, 34.
 Γράς 279, 34.
 γραφάς 321, 14.
 γραφομαι 92, 3.
 γράφω 22, 12.
 γρυμαιοπωλῆς 342, 20.
 γύης 249, 10.
 Γύθιον 319, 10.
 γυναιμανές 311, 2.
 Γυραί 223, 14.

Δ.

δαῖραν 363, 14.
 δαιτυμῶν 377, 34.
 δάκος 244, 3.
 δακτυλικὸν μέτρον 180, 28.
 δάκτυλος 175, 32. 178, 12.
 δάπης 319, 12.
 δέδια 359, 10.
 δέδιμεν 360, 5.
 δεδίττομαι 322, 29.
 δεδῶκει 365, 2.
 δεῖ 47, 27. 299, 33.
 δεῖν 367, 28.
 δεκέτης 37, 25.
 δεκήρης 351, 22.
 Δελφίνιος 213, 21.
 δέμνιον 21, 3.
 δέομαι 96, 9 et 12.
 δευδέσκετο 366, 17.
 δεσμός 23, 12. 25, 27.
 δευτερόκριτος ἀντωνυμία 71, 24.
 δέχομαι 84, 10.
 δέχθαι 365, 34.
 δέω 91, 31.
 δηῖδος 19, 7.
 δημοεργοί 355, 17.

G g *

Δημοσθένει 66, 11. 79, 31.
 δημοσία 61, 3.
 διά 18, 30. 30, 24.
 διαβάλλω 357, 8.
 Διαγόρας 18, 29.
 διαδικάζεσθαι 323, 13.
 διαδιδράναι 95, 12.
 διαίσεις 367, 3.
 διάκονος 18, 29.
 διακονῶ 310, 5.
 διαλλακτής 82, 30.
 διαλλάττει 92, 12.
 διαλλάττεσθαι 82, 28.
 διαλλάττεται 92, 13.
 διάλογος 352, 27.
 διαμαρτάνειν 376, 13.
 διαπονεῖσθαι 375, 11.
 διαπορήσσουσα 250, 6.
 διαπυκνύων 328, 26.
 Διάσια 329, 21.
 διάστασις 364, 11.
 διασπάγεις 355, 19.
 διαφέρει 91, 7.
 διαφέρεται 91, 8.
 διδάσκα 296, 18.
 διέτης 37, 25.
 διεφθορός 377, 10.
 διήγησις 370, 23.
 διΐαμβος 176, 21. 178, 29.
 διδύραμβος 355, 18.
 δικαιιοκρίτης 26, 17.
 δίκρανα πτύα 330, 4.
 διμέτρα 181, 8.
 διοικῶ 310, 9.
 διπλασιασμός 369, 10.
 Δίς 144, 2.
 δισπόνδειος 176, 15. 178, 24.
 διτρώχαιος 176, 18. 178, 26.
 διψάσω 312, 18.
 διακάθω 298, 26.
 διώκω 298, 24.
 δοκεῖ 47, 28.
 δοκεῖν 367, 29.
 δολιχόουρος στίχος 184, 30.
 δομῆναι 96, 9 et 12.
 δόρας 373, 21.
 δορυξένος 320, 22. 379, 24.
 δορυφορήματα 329, 6.
 δροπακισθῆναι 321, 2.
 δρύφακτος 369, 33.
 θυεῖν 372, 2.
 δυναστεύω 295, 34.
 δυοῖν 372, 3.
 δυσάμμορος 79, 27.
 δῶ 370, 14.

δωροῦμαι 304, 4.
 Ζατίνιον 281, 1.
 δωροῦμαι 304, 4.

E.

εἰάν 81, 16 et 22.
 εἰ αὐτόν 69, 30.
 εἰαυτούς 70, 14.
 εἰβαν 26, 4.
 ἐγγελῶ 21, 20.
 ἐγγυῶν 377, 19.
 ἐγγυᾶσθαι 377, 19.
 ἐγγυαθήκη 342, 4.
 ἐγείρω 298, 34.
 ἐγέλασσα 79, 24.
 ἐγκαλέω 295, 6.
 ἐγκάρσιον 354, 28.
 ἐγκρατῇ 354, 20.
 ἐγκρυφίας ἄρκτος 334, 6. 342, 2.
 ἐγκωμιάζω 293, 1.
 ἔγχει 368, 3.
 ἐγγράφω 355, 20.
 ἐγῶμαι 368, 12.
 ἐδάφων 371, 3.
 ἐδδῆσε 21, 20. 79, 11. 369, 11.
 ἐδήδοκα 358, 29.
 ἐδέχθη 84, 12.
 ἐδρακον 57, 7.
 ἐε αὐτόν 69, 31. 4, 9.
 εἰς 364, 31.
 ἐξήλωκα 14, 34.
 ἐθεάθη 84, 12.
 εἶθεν 67, 2.
 εἶαρ 368, 33.
 εἶβω 365, 10.
 εἶδω 358, 32.
 εἶδω 358, 34.
 εἶεν 363, 1. 375, 3.
 εἰκελος 64, 7.
 εἰλήλουθα 368, 34. 369, 7.
 εἰληπται 365, 6.
 εἰλοχα 359, 2.
 εἶμα 23, 20.
 εἶμαρται 365, 6.
 εἵνατον 65, 16.
 εἵνεκα et εἵνεκεν 61, 16.
 εἶο 67, 1.
 εἶρην 355, 32.
 εἶρυσα 79, 24.
 εἰσπράττω 297, 4.
 εἶω 360, 31.
 ἐκάτερθεν 107, 22.
 ἐκότεροι 376, 11.
 ἐκβάλλει 324, 4.

- ἐκείνοσι 63, 81.
 ἐκθλιψις 367, 15. 369, 30.
 ἐκθλιψις κρασίς 367, 13. 368, 5.
 ἐκθλιψις κρασίς συναίρεσις 368, 25.
 ἐκθλιψις συναίρεσις 367, 13. 368, 10.
 ἐκκεκώφει 365, 2.
 ἐκκόπτω 21, 21.
 ἐκλαγξαν 311, 24.
 ἐκλελησθαι 334, 18.
 ἐκλογή 21, 13.
 ἐκμαρτυρία 337, 22.
 ἐκμυλῆς 21, 14.
 ἐκ μηχανῆς θεός 337, 2.
 ἐκνους 21, 14.
 ἐκπαλαι 124, 18.
 ἐκποίητος 376, 22.
 ἐκροή 21, 14.
 ἐκτασις 365, 36.
 Ἐκτῆνες 225, 33.
 ἐκτοτε 323, 23.
 ἐκτῆσθαι 365, 4.
 ἐκτραχηλίσασα 345, 32.
 ἐκφέρει 91, 4.
 ἐκφέρεται 91, 4.
 ἐκὼν εἶναι 334, 8.
 ἐλακον 359, 17.
 ἐλαττον ἢ παρασύνβαμα 313, 14.
 ἐλαττώ 298, 12.
 ἐλαύνω 298, 27.
 ἐλαφρύνω 298, 29.
 ἐλέγιον μέτρον 186, 22.
 ἐλέλιξεν 365, 20.
 Ἐλέον βωμός 321, 10. 330, 14.
 ἐλευθερῶ 298, 33.
 ἐλήθυνα 369, 4.
 ἐλήλυθα 52, 2. 364, 26.
 ἐλθέμεναι 95, 31.
 ἔλλαχεν 79, 11.
 ἐλλάμπω 21, 21.
 ἔλλειψις 368, 36.
 ἔλον 56, 18.
 ἐλόχισεν 355, 22.
 ἐλπίζω 356, 17.
 ἔλω 17, 15.
 ἐλυτρώθη 84, 13.
 ἐλυτρον 355, 31. 361, 17.
 ἐμάσθσαν 40, 11.
 ἐμβατάι 339, 33.
 ἐμὲ αὐτόν 69, 26.
 ἐμέθεν 67, 2.
 ἐμείο 67, 1.
 ἐμεναι 96, 5.
 ἐμίο 66, 31.
 ἐμεῦ αὐτοῦ 69, 26.
 ἐμεῦ 66, 32.
 ἐμίγη 323, 7.
 ἐμοὶ αὐτῷ 69, 26.
 ἐμοῖο 67, 9.
 ἐμμέλεια 379, 5.
 ἐμμένω 21, 21.
 ἐμμορεν 79, 12.
 ἐμπαίζω 295, 4.
 ἐμπειρῶ 310, 4.
 ἐμπιπλῶν 369, 35.
 ἐμπιπρῶν 369, 35.
 ἐμπίς 320, 30.
 ἐμπολῶ 310, 9.
 ἐμπορενόμεναι 310, 10.
 ἐμφορεῖ 93, 1.
 ἐμφορεῖται 93, 2.
 ἐν 28, 30.
 εἶναι 95, 1. 96, 4.
 ἐναντιοῦμαι 310, 12.
 ἐνάριες 355, 26.
 ἐνδέχεται 47, 28.
 ἐνδοιᾶζω 362, 31. 374, 4.
 ἐνδύω 297, 1.
 ἐνεγγύημα 310, 16.
 ἐνέγκω 358, 26. 359, 12.
 ἔνεκα et ἐνεκὲν 61, 11.
 ἐνεργητικὸν ὄημα 291, 27.
 ἐνεστι 47, 30.
 ἐνεστώς χρόνος 6, 24. 12, 27.
 ἐνθέσεις 344, 27.
 ἐνι 111, 35.
 ἐννεπεν 79, 12.
 ἐννεπον 56, 20.
 ἐννοῶ 21, 22.
 ἐννώσας 355, 24.
 ἐνοχλῶ 310, 14.
 ἐξάμετρον μέτρον 181, 1.
 ἐξεστι 47, 30.
 ἐξέτης 37, 21.
 ἐξέχει 90, 6.
 ἐξέχεται 90, 8.
 ἐξόν 362, 10.
 ἐξορμῶ 322, 31.
 ἐξυπτιάζων 324, 35.
 ἐξύρηκα 14, 34.
 ἐξωμῖς 331, 31. 332, 1.
 εἶο 66, 31.
 εἰοῖ αὐτῷ 69, 31. 164, 9.
 εἰοῖο 67, 10.
 εἰοῦ 67, 8.
 εἰοῦ αὐτοῦ 69, 30.
 ἐπαινῶ 293, 9.
 ἐπαΐστος 355, 23.
 ἐπαμησάμενος 355, 29.

- ἐκαμύνη 296, 12.
 ἐκαρκεῖ 92, 1.
 ἐκασσυντέρους 352, 17.
 ἐκαυρώ 352, 33.
 ἐκτασις 366, 16.
 ἐκέλαβε 90, 36.
 ἐκελάβετο 90, 36.
 ἐκέρχεται 47, 29.
 ἐκείσαν 357, 19.
 ἐκίβαλλει 90, 25.
 ἐκίβάλλεται 90, 25.
 ἐκίγράφει 92, 6.
 ἐκίγράφεται 92, 6.
 ἐκικεύς 65, 27.
 ἐκικηρύξαι 377, 24.
 ἐκικηρυκεύεσθαι 377, 25.
 ἐκίλουτρον 342, 3.
 ἐκιμαχεῖν 380, 11.
 Ἐπιμενίδης 329, 33. 363, 5.
 ἐκινάζει 321, 23.
 ἐκινῶς 321, 27.
 ἐκιορκῶ 310, 15.
 ἐκίπια 338, 19.
 ἐκινύρημα 374, 22.
 ἐκίρδημα 26, 22. 118, 30.
 ἐκισπάσας 324, 25.
 ἐκιστρέφει 91, 20.
 ἐκιστρέφεται 91, 21.
 ἐκιστήμην 352, 32.
 ἐκιστολας 65, 7.
 ἐκιτέλλειν 65, 5.
 ἐκίτιμος 377, 29.
 ἐκίτιμος 377, 29.
 ἐκιτολάς 65, 5.
 ἐκίτριπτος 325, 32.
 ἐκίτριτοι τέσσαρες 177, 11. 179, 11 — 20.
 ἐκίφωσκούση 382, 1.
 ἐκράθον 57, 6.
 ἐκωβολία 327, 5.
 ἐκῶν 82, 24.
 ἐργαστικός 362, 19.
 ἐργατικός 362, 18.
 ἐρεσχελεῖν 323, 12.
 ἐρμῖς 355, 30. 361, 16.
 Ἐρμού πτέρνα 248, 16.
 ἔρος et ἔρας 65, 20 et 22.
 ἔρρε 26, 28.
 ἔρρεν 79, 12.
 ἔρρετω 40, 20.
 ἔρριψα 21, 22. 26, 28.
 ἔρρύσθη 84, 13.
 ἔρρυγα 14, 35.
 ἔρυν 62, 5.
 ἐρῶ 292, 13.
 ἔρας 377, 32.
 ἔρασσα 79, 24.
 ἔρση 21, 29.
 ἔρηθῆσαντες 355, 21.
 ἔρλόν 21, 30. 22, 16.
 ἔρακα 14, 35.
 ἔραρμαι 24, 3.
 ἔραρόδει 324, 27.
 ἔραυτο 79, 11.
 ἔσταλμαι 24, 2.
 ἔσταότος 41, 12.
 ἔσταώς 41, 11.
 ἔστη 21, 30.
 ἔστιάτωρ 377, 33.
 ἔσῳσα 41, 24.
 ἔταιριεῖς 355, 28. 361, 15.
 ἔταιριστρίας 344, 6.
 ἔταίλαν 369, 36.
 ἔτερομάσχαλος 331, 33.
 ἔτερος 376, 4.
 ἔτερόφθαλμος 378, 1.
 ἐτήτυμον 366, 20.
 ἐτησίαι 359, 22.
 ἔτος 346, 3.
 ἔνυφθεν 26, 5.
 εὐ 66, 32.
 εὐαῖαν 262, 13.
 εὐ αὐτοῦ 69, 29.
 εὐετία 361, 19.
 εὐμάρεια 355, 25.
 εὐνίδος 19, 8.
 εὐπάρφος 343, 26.
 Εὐπράξιον 324, 18.
 εὐρύθειος 366, 34.
 εὐσχήμεν 354, 22.
 Εὐφήμιον 324, 18. 344, 2.
 Εὐφράνωρ 336, 24.
 εὐφρονεῖν 82, 27.
 εὐφυής 356, 26.
 εὐφυῖα 356, 27.
 ἔφειστίδιον 339, 17.
 ἔφειστροίς 338, 21. 361, 6.
 ἔφθημιμερής 181, 33. 186, 9.
 Ἐφιάλτης 372, 12.
 ἐφίππειον 361, 6.
 ἐφίσταται 92, 31.
 ἐφίστησι 92, 30.
 ἐχάρην 311, 9.
 ἐχομαι 83, 8. 90, 6.
 ἐχω 83, 1 — 8. 90, 6. 292, 28.
 ἔω 357, 17.
 ἐωθέουσι 364, 29.
 ἔωλον 199, 18. 337, 3.
 ἐώλπει 53, 15.
 ἐώνημαι 364, 23.

ἐσσημένους 52, 6.

ἐσσηνα 52, 4.

ἐσσην 364, 23.

ἐσσημαι 52, 5.

Z.

ζευγνύμεναι 96, 13.

ζηλώω 293, 13.

ζημιόω 296, 26.

ζυγομαχεῖν 323, 11.

ζυγόν 378, 6.

ζυγός 378, 6.

ζῶ ζωὴν 302, 13.

ζώνη 378, 8.

ζώνιον 378, 8.

H.

ἡ 82, 16.

ἡ 82, 21.

ἡβαίοιμι 373, 15.

ἡγαγον 56, 23.

ἡγγεῖλαι 24, 21.

ἡγεμονεύω 295, 33.

ἡγεῖραι 24, 22.

ἡγον 56, 20 et 27.

ἡκουσμαι 23, 36.

Ἡλιαία 347, 24.

ἡλθσαν 40, 11.

ἡλίδιος 364, 24.

ἡλίκος 371, 15.

ἡλμαι 23, 19.

ἡλυθον 56, 19.

ἡλυσιν 26, 11.

ἡλω ἡλον ἐκκρούεις Proverb. 336,

18. 346, 21.

ἡμβροτον 57, 9.

ἡμῖ 365, 5.

ἡμιόλιον 181, 18.

ἡνευχόμην 360, 18.

ἡνυσχόμην 360, 17.

ἡνὶ 334, 10.

ἡνίκα 371, 25.

ἡνώφθασα 360, 18.

ἡπειρος 54, 20.

ἡπητής 338, 4.

ἡπητρια 338, 3.

ἡπήτριον 338, 3.

Ἡρακλειον 322, 19.

Ἡρακλῆς καὶ πύθης Proverb.

333, 33.

ἡρμαι 23, 19.

ἡρμελεγειον μέτρον 187, 1.

ἡρωϊκὸν μέτρον 180, 28. 182, 15.

ἡσθα 370, 8. 378, 9.

ἡτοι 111, 21.

ἡχι 63, 32.

Θ.

θάσσαν 74, 11.

θαυμάζω 293, 3. 357, 25.

θεητόκος 366, 6.

θεῖω 38, 25.

θεῖμιναι 95, 31.

θεοσεῖκος 64, 13.

θεόθεν 154, 20.

θέραπτα 366, 35.

θερμονργός 329, 31.

θεσμός 23, 13.

Θεσμοφόρος 330, 10.

θεῶμαι 84, 10.

θηκεν 365, 1.

θνάς 358, 11.

θρία 342, 33.

θρίπες 378, 12.

θρίψ 320, 1.

θρόμβος 356, 33.

θυγάτηρ 18, 27.

θυγατέρος 18, 26.

θύμα 25, 8 et 33.

θυμός 25, 8 et 29.

θύσις 25, 12.

θυτόν 25, 12.

θύω 25, 17. 297, 32.

θυωρός 206, 5.

θῶ 310, 27.

I.

ι 66, 29. 72, 4.

ιά 361, 9.

ἰάμβη 175, 5. 187, 9. 189, 1.

ἰαμβικὸν μέτρον 187, 8. ἀπλού-

στερον ἢ καθαρόν 187, 27.

τραγικόν 188, 1. κωμικόν 188,

1. σατυρικόν 188, 1.

ἰαμβίξιν 189, 1.

ἰαμβος 175, 5. 178, 4.

ἰγνύα 321, 22.

ἰγνύς 321, 23.

ιδέ 338, 35.

ἰδη 54, 31.

ἰδιοξενος 320, 3 et 5 et 16 et

29. 379, 23.

ἰδία 61, 3.

ἰδον 56, 18.

- ἰδρῶ 370, 14.
 ἰδρώω 42, 20.
 ἰερεα 369, 3.
 ἰερέας 367, 6.
 ἰερεῖς 367, 28.
 ἰκελος 64, 24.
 ἰκες 378, 13.
 ἰκον 56, 15.
 ἰκω 55, 25.
 ἱλαθι 361, 4.
 ἱλαος 88, 14.
 ἱλαρός 88, 14.
 ἱλεως 88, 14.
 ἱνα 81, 20 et 23.
 ἱξον 55, 26.
 ἱουλος 201, 1.
 ἱπες 378, 11.
 ἱππον εἰς πεδίον Proverb. 3, 6.
 332, 8.
 ἱππολίβης 343, 3.
 ἱσθι 312, 23 et 23.
 ἱσθμοῖ 121, 34.
 ἱσθμόθεν 122, 17.
 ἱσόχρονος στίχος 184, 4.
 ἱφικρατίδες 319, 1.
 ἱωνικὸν μέτρον ἀπ' ἐλάσσονος 190, 23.
 ἱωνικὸν μέτρον ἀπὸ μείζονος 190, 18.
 ἱωνικός ἀπ' ἐλάσσονος 176, 30.
 179, 1.
 ἱωνικός ἀπὸ μείζονος 176, 35.
 178, 35.
 K.
 κάββαλε 21, 20. 79, 14.
 κάγῳ 368, 7.
 Κάδμιλος 210, 21.
 Κάδμος 21, 1.
 καθά 61, 4.
 καθαίρω 298, 35.
 κάθαγμα 22, 32.
 καθαρμός 22, 32.
 καθειργμένον 352, 21.
 καθηδυνπαθῶν 338, 26.
 Καινεύς 328, 12. 364, 3.
 κακόζηλον 341, 17.
 κακολογῶ
 κακόφωνος στίχος 185, 14.
 κάλεια 378, 18.
 κάλη 378, 18.
 καλλίγια 340, 16.
 καλλιπαρθένος 354, 14.
 καλλῦναι 95, 9.
 Καλλῶ 344, 14.
 κάλον 282, 29.
 καλόποδιον 282, 30.
 κἀνδης 334, 34.
 κἀπετον 370, 19.
 κἀππεσεν 79, 15.
 καράβια 326, 19.
 καρβατῖναι 336, 22.
 καρῆναι 323, 9. 374, 34.
 κατὰ 30, 27. 352, 22.
 κατὰ 368, 27.
 κατὰβα 381, 30.
 καταβάλλει 90, 20.
 καταβάλλεται 90, 21.
 καταλλάττεσθαι 82, 29.
 καταλλάττεται 92, 13.
 κατάλυμα 292, 26.
 κατὰ ῥοὴν φέρεσθαι 327, 27.
 καταλύω 292, 23.
 καταχύματα 378, 15.
 καταχύσματα 378, 16.
 κατεβήσето 11, 22.
 κατεγγύω 310, 16.
 κατενόπλιον 183, 3.
 κατηγορικά δήματα 313, 8.
 κατηγορῶ 296, 1.
 κατώτατος 75, 6.
 κατώτερος 75, 6.
 κάχλημι 261, 17.
 κεγχρίνη 253, 1.
 κέδρος 378, 20.
 κενή μακαρία 347, 27.
 κείνος 364, 36.
 κείρασθαι 323, 9. 374, 33.
 κεκάμω 365, 15.
 κέκλυθι 52, 25. 365, 16.
 κέκνισται 344, 33.
 κεκρυφάλος 110, 10.
 κενώω 298, 16.
 κενταυρίδης ἵππος 335, 17 et 28.
 κεραία 355, 1.
 Κεραμεικοί 325, 34.
 κεράμειον 35, 29.
 κεραμευῶν 36, 30.
 Κερκυών 326, 26.
 Κερκύων ἀγορά Prov. 340, 23.
 κεστραῖος 238, 7.
 κηκίδος 19, 5.
 κηλίδος 19, 5.
 κηπίδος 19, 8.
 κίες 378, 12.
 κιδάρα 378, 29.
 κιδαρῖς 378, 28.
 κιδαριστής 378, 32.
 κιδαρφός 378, 33.

- κίμαιδος 347, 22.
 κικείω 39, 14.
 κλέπτω 296, 28.
 κληΐδος 19, 4.
 κληρονομῶ σου 336, 1.
 κληΐς 378, 35.
 κλίμα 23, 23.
 κλιμακωτὸν μέτρον 183, 29.
 κλίνει 95, 9.
 κλῦθι 52, 22.
 κλύσαι 379, 1.
 κνημίδος 19, 3.
 κνώπες 238, 29.
 Κνώσσια 361, 22.
 κόγχος 21, 27.
 κοινὰ συλλαβαί 193, 3.
 κόλλαβος 351, 12.
 κόλλοις 325, 27. 335, 30.
 κολοσσός 235, 5.
 κομιδῇ 61, 2.
 κομίζω 90, 1. 297, 25.
 κομίζομαι 90, 2.
 κόνδυλος 330, 27.
 κονιαθὲν 354, 7.
 κονίς 379, 11.
 κόνις 379, 11.
 κοπετός 90, 4.
 κοππαταί 335, 22.
 κοπκοφόρος ἔπος 335, 17.
 κήπτει 324, 5. 375, 1.
 κόπτομαι 90, 3.
 Κοπτός 337, 7.
 κόπτω 21, 25. 90, 3.
 κορακῖνος ἰχθύς 319, 9.
 κόρδαξ 379, 4.
 κορέννυμι 298, 18.
 κορύδαλος 379, 9.
 κόρυδος 379, 8.
 κοσκίνος μαντευόμενος Prov. 340, 31.
 κόσμος 54, 24.
 κοσκύνιον 192, 2 et 10.
 κοῦρη 64, 35.
 κουφίζω 298, 29.
 κόχλος Λακωνική 325, 4.
 κῶσις 367, 24.
 κῶσις συναίρεσις 367, 13. 368, 18.
 κρατέω 295, 35.
 κρεμῶ 298, 35.
 κρέξ 230, 12.
 κρέσσαν 74, 23.
 κρηπίδος 19, 4.
 κρηπίς 220, 16.
 Κρητικὸν μέτρον 191, 10.
 κρίκε 311, 25.
 κρίμα 23, 23.
 κρίναι 95, 9.
 κρίνω 293, 34.
 κρύπτω 296, 30.
 κύβηλις 267, 25.
 κύμα 26, 3. 366, 27.
 κυνάμνια 310, 29.
 Κυναίγειρος 321, 7. 327, 14.
 κυπρῖζειν 374, 14.
 κυπτάζειν 379, 13.
 κύπτειν 379, 13.
 κυριεύω
 κυψέλη 341, 28.
 κυψελίς 341, 27.
 Κω 54, 29.
 κωλύω
 κωμάσσω 367, 7.
 κώνωψ 320, 30.
 Λ.
 λαγαρός στίχος 184, 27.
 λάγεναν 321, 30.
 λαγώς 65, 23.
 λακέρυα 110, 9.
 λαμπουρίς 281, 8.
 Λάφριος 248, 11.
 λειτουργέω 294, 34.
 λευκοπόλις 342, 18.
 λελύμασμαι 24, 16.
 λέξις 23, 4.
 Λέωνη κακῶν 338, 33.
 λήμμα 23, 2.
 ληΐδος 19, 8.
 λήτον 257, 14.
 λίγξε 311, 24.
 λίμνη 21, 4.
 λίνω λίνον συνάπτεις Proverb. 336, 20.
 λιτουργεῖν 369, 5.
 λιτυέρσης 326, 23.
 λοβοί 281, 31.
 λογοειδής στίχος 185, 22.
 Λυδῶ πράγματα Proverb. 332, 15.
 λῦμα 25, 8 et 33.
 λύματα 25, 10.
 λυμός 25, 8 et 29.
 λύσις 23, 3.
 λυτόν 25, 12.
 λυτροῦμαι 84, 10.
 λύω 25, 17.
 λωγάνιον 342, 25.
 λωϊτερον 75, 13.

M.

μαγάδιον 339, 4.
 μαίμαα 42, 32.
 μαίμων 42, 28.
 μαιμώντες 42, 14.
 μαινίδας 328, 31.
 μακρόω 312, 10.
 μακρόν 88, 3.
 μακρόν 298, 33.
 μακροπύσαι 346, 28. 347, 15.
 μακροσκελὴς στίχος 185, 31.
 μαλακοειδὴς στίχος 185, 10.
 Μανδρόβουλος 339, 14.
 μαντεύεται 323, 33.
 μαρσμός 23, 1.
 μαστός 265, 4.
 Μανσώλειον 322, 20.
 μαχησμός 23, 12.
 μέγα 87, 31.
 μεγάλη Ἑλλάς 331, 24.
 μεθύει 83, 16.
 μεθύσκει 83, 17.
 μεθύσκειται 83, 16.
 μειζονώτερον 75, 14.
 μειζότερον 75, 14.
 μείονος στίχος 184, 34.
 μειράκιον 322, 27. 374, 31.
 μίτραξ 322, 26. 374, 30.
 Μελέαγρος 363, 10.
 μέλει μοι τις 83, 20.
 μέλει μοι τινος 83, 23.
 μελείρην 355, 35.
 μελιττούται 343, 1.
 μέλλει 83, 30. 84, 1.
 ὁ μέλλον χρόνος 7, 14.
 μεμάρασμαι 23, 1. 24, 17.
 μεμανῖα 41, 22.
 μεμαῶς 41, 8.
 μεμαῶτες 41, 8.
 μεμηκνῖα 41, 28.
 Μένιππος ὁ Κυνικός 333, 3.
 μέροπες 65, 10.
 μέσαβα 247, 1.
 μεσήεις 362, 21.
 μέσον ὄημα 303, 2.
 μέσος ἀόριστος χρόνος 7, 25 et 33.
 μέσος μέλλον χρόνος 7, 24 et 33.
 μέσσην 79, 29.
 μετά 111, 5.
 μεταμέλει 47, 29.
 μέτεσι 47, 30.
 μετέχω 299, 35.
 μετ' ὀλίγον μέλλον χρόνος 7, 17.

μετοχή 116, 9. 156, 15.
 Μήν 325, 15.
 μηνίω 310, 22.
 μηραλίας 376, 2.
 μητρως 362, 28. 373, 36.
 μηχανῶμαι 354, 26.
 Μίδρας 325, 15.
 μικιζόμενος 355, 34.
 μικρολογία 325, 31.
 μιλιάριον 343, 3.
 Μίλων 331, 3. 353, 34.
 μίν 66, 22.
 Μίνω 370, 13.
 μίστω 292, 19.
 μίτρα 343, 23.
 μνᾶσθαι 324, 1.
 μνεία 22, 13.
 μνηστεύεσθαι 323, 35.
 Μολοσσός 175, 21. 178, 8.
 μονοκοίτους 255, 27.
 μονόμετρα 181, 7. ἀκατάληκτα 181, 11. καταληκτικά 181, 13.
 βραχυκατάληκτα 181, 13. ὑπερκατάληκτα 181, 14.
 μονόφθαλμος 378, 1.
 μορφόν 248, 20.
 μούνος 64, 34.
 Μουσάριον 343, 29.
 Μουσάων 366, 19.
 Μουσέων 366, 19.
 μύδρος 217, 3.
 μυνέω 297, 3.
 μύνκλος 244, 14.
 μυρίων 374, 3.
 μύρια 55, 11 et 20.
 μυρία 55, 12 et 22.
 μυρίον 55, 23.
 μύρμηξ ἢ κάμηλος Prov. 346, 10.
 μυροβλύτης 377, 6.
 Μύρτιον 343, 29.
 μυττωτόν 330, 22.
 μῶ 310, 25.

N.

ναίχι 63, 32.
 νάνους 271, 24.
 νάπαι 225, 13.
 ναυστολεῖν 342, 2.
 ὁ νεβρός τὸν λέοντα Prov. 338, 14.
 νέες 366, 14.
 νεικεῖν 40, 15.
 νεκρότοκος 353, 29.
 Νεμέα 334, 12.

νεόγυλλος 347, 5.
 νεοχμὸν 341, 23.
 νεοχμῶ 341, 24.
 νέωτα 341, 20.
 νήδυμος 199, 12.
 νηΐδος 19, 8.
 νήχυτος 199, 12.
 νίκημι 370, 28.
 νίν 66, 23.
 νίφει 301, 35.
 νίψαι 379, 2.
 νοηθεῖω 296, 24.
 νοῦσος 64, 34.
 νύ 60, 24 et 30.
 νύν 60, 30.
 νύν 60, 23. 63, 85. 64, 1.
 Νύσσια 361, 22.
 νῶ 310, 24.

Ξ.

ξένος 320, 24.
 ξυνέηκεν 52, 6.
 ξύνιον 40, 10.

O.

ὄγδοον 22, 17.
 ὄγκος 21, 27. 22, 17.
 Ὀδυσσεύς 369, 12.
 ὄδωδα 359, 29.
 ὀδοῦνεα 61, 20.
 οἱ αὐτῶ 69, 29.
 οἶβος 342, 24.
 οἰκοὶ μίτρον Ἀνακρεοντεῖον 192, 1.
 οἶο 67, 9.
 οἶσθε 358, 20.
 ὄκκα 80, 4.
 ὀκλαδίας 342, 31.
 ὀκνεῖν 85, 1.
 ὀκνηρός 85, 6.
 ὀλιγωρέω 296, 5.
 ὄλος 89, 13.
 ὄλωλα 359, 25.
 ὀμηγεύσαντα 328, 4.
 ὀμηρους 327, 33.
 ὀμόσω 312, 22.
 ὀμφακίζειν 374, 17.
 ὀνόσω 312, 21.
 Ὀνου ὦτα 281, 28.
 ὀπισθόδομος 330, 19.
 ὀπλον 21, 1. 22, 18.
 ὀππος 80, 5.
 ὀποτε 80, 5.
 ὀπως 80, 5.

ὀπωπα 359, 27.
 ὀράω 298, 23.
 ὀρέγει 92, 15.
 ὀρέγεται 92, 15.
 ὀρεῖς 370, 26.
 ὀρημι 370, 25.
 ὀρμός 344, 24.
 ὀρμος 344, 22.
 ὀρνίθων γάλα Prov. 339, 10.
 ὀρνυθι 52, 27.
 ὀρόωντες 42, 11.
 ὀρόωδω 376, 31.
 ὀρσω 17, 16.
 ὀρώρηγα 13, 29.
 ὀσία 358, 2.
 ὀσιμαρτυς 354, 13.
 ὀρσον 79, 28.
 ὀτιή 370, 8.
 ὀτον 86, 32.
 ὀτον 86, 28.
 ὀττι 80, 6.
 ὀτω 86, 28.
 ὀτων 86, 34.
 οὐδαμόθεν 122, 19.
 οὐδαμόθι 121, 35.
 οὐδέτερα ῥήματα ὑπαρκτικά 302, 6.
 οὐδέτεροκτητικά ῥήματα 302, 24.
 οὐδέτερομεταβατικά ῥήματα 302, 15.
 οὐδέτερον ῥήμα 302, 4.
 οὐδέτεροπαθητικά ῥήματα 302, 28.
 οὐδέτεροπεριποιητικά ῥήματα 302, 20.
 οὐλαμός 201, 25.
 οὐλομένην 26, 12.
 οὐλόμενος 64, 35.
 οὐλον 362, 24.
 οὐλυμπος 64, 35.
 οὐνεα 61, 17.
 οὐρεα 64, 34.
 οὐριον 64, 35.
 οὐσία 356, 24.
 οὐτοσί 63, 31. 370, 7.
 οὐτωσί 143, 2.
 οὐχί 63, 32.
 Ὀφίων 268, 33.
 ὄχεσφι 63, 34.
 ὄφείω 39, 13.

Η.

Παγγαῖος ὄρος 329, 19.
 παγασηίδος 19, 15.

H h

- πάγος 334, 19.
 παθητικὸν ὄημα 300, 8.
 παιδεύω 296, 22.
 παίζειν ἔχων 334, 7.
 παικάλημα 347, 18.
 παῖς 355, 35.
 παῖς 367, 6.
 παῖνες τέσσαρες 177, 3. 179, 3—10.
 παιωνικὸν μέτρον 191, 10.
 παλάθη 332, 6.
 Παλαίστρα 326, 28.
 παλιμβάκειος 175, 30. 178, 16.
 παναληθής 354, 15.
 παρὰ 27, 2. 29, 15 et 27. 30, 6, 111, 9. 353, 17 et 23 et 26 et 28.
 πάρα 111, 35.
 παραβάλλει 90, 26.
 παραβάλλεται 90, 27.
 παρόβασις 362, 25.
 παράγει 91, 27.
 παράγεται 91, 27.
 παραγράφει 92, 3.
 παραγράφεται 92, 4.
 παράδειγμα 353, 16.
 παραδῶμεν 329, 1.
 παραιτούμαι 371, 32.
 παρακείμενος χρόνος 6, 33.
 παρακινερούσθαι 324, 9.
 παρακινδυνεύει 353, 26.
 παράλλαξ 370, 20.
 παράνομον 88, 15.
 παραπροσβένω 111, 9.
 παρυσύμβαμα 313, 12 et 17.
 παράσχον 360, 25.
 παρατατικὸς χρόνος 6, 26.
 παραντίκα 371, 29.
 παρέγγραφος 326, 18.
 παρέλλειψις 369, 16.
 παρέμπτωσις 369, 27.
 παρένθεις 368, 31.
 πάρεστιν 353, 21.
 παρίσταται 92, 27.
 παρίσθησι 92, 27.
 παροινῶ 310, 13.
 παροίτατον 75, 7.
 παροίτερον 75, 7.
 παρῥαλή 79, 28.
 πᾶς 89, 12.
 πάσων 74, 12.
 παστῖλλοι 343, 2.
 πατριώτης 322, 21.
 πάτρως 362, 27. 373, 36.
 πατρως 362, 28. 374, 1.
 πᾶν 298, 22.
 πείθω 358, 24.
 πεινάσω 312, 18.
 πέλιτῃ 345, 6.
 πέμπω 297, 30.
 πενθημιμερές 181, 26. 186, 5.
 πεντάφα 346, 17.
 πεντάμετρα 181, 9.
 πέπληγμα 23, 34.
 πέπλησμαι 23, 34.
 πέπλυνται 25, 1.
 πέποσθε 358, 21.
 πέρ 111, 12.
 περαινειν 320, 33.
 περὶ 27. 6. 28, 11. 31, 5, 352, 31.
 περιγίνομαι 304, 14.
 περιδύω 297, 1.
 περιέστην 323, 1.
 περινοοῦμεν 352, 30.
 περὶ πόδα 335, 32.
 περιοδικὸν μέτρον 183, 8.
 περιτομή 382, 4.
 περσάζειν 374, 17.
 πέριαι 319, 5.
 πέρω 16, 31.
 πέρωσι 124, 16. 341, 20.
 πέταυρον 354, 10.
 πετόμενος 343, 18.
 πέφασμαι 23, 36.
 πεφναία 205, 19.
 Πέφνη 205, 18.
 σπηδάατε 42, 33.
 πηδάλιον 379, 17.
 πηδῶντες 42, 14.
 πηλίκος 120, 16. 135, 17. 371, 15.
 πηνίκα 371, 25.
 πήχυνε 354, 35.
 πήχυν 354, 30.
 πιάξω 373, 28.
 πιμελεστέρα 363, 33.
 Πισα 327, 1.
 πιστεύω 294, 32.
 πιττουσθαι 321, 4.
 Πιτυοκάμπτῃς 326, 20.
 πλάττει 92, 10.
 πλάττεται 92, 11.
 πλείν 367, 29.
 πλειότερον 75, 16.
 πλειστάκις 124, 24.
 πλεισταχῶς 124, 36.
 πλέκω 22, 25.
 πλεονάκις 124, 24.
 πλεοναχῶς 124, 36.
 πλέω 22, 13. 357, 23.
 πλέως 65, 23.

πληθρόν 379, 17.
 πλήμαι 379, 19.
 πλημναι 379, 19.
 πληρώ 298, 17.
 πλοκαμίδος 19, 14.
 πλοκαμοι 343, 11.
 πλύμα 26, 3.
 πλύναι 379, 3.
 πνοιή 106, 26.
 Πνύξ 325, 29.
 ποδάνιπτρα 310, 29.
 ποδαπός 120, 26.
 ποθεῖν 82, 25. 292, 10.
 ποθόρημι 370, 27.
 πόθος 377, 32.
 ποιησέμεναι 95, 31.
 ποιικλή στοά 327, 12.
 ποίνιμοι 356, 32.
 πολεμέω 294, 25.
 πολεμησάω 39, 13.
 πολιτικόν μέτρον 183, 26.
 πολλαχόθι 121, 35.
 πολύ 87, 30.
 Πολυδάμας 362, 1.
 Πολύκλειτος 336, 24.
 πολυσχιδής 340, 15.
 πολυτίμητος 379, 21.
 πολέττιμος 379, 21.
 πονέσω 311, 35.
 πονηρός 340, 34.
 πονήσω 311, 35.
 πορθμός 237, 1.
 πόρη 374, 23.
 ποσακτής 120, 23.
 ποσαπλάσιος 120, 25.
 ποσταῖος 117, 19.
 πόστος 117, 17.
 ποταινί 124, 17.
 ποταμηῖδος 19, 15.
 ποτήριον 23, 7.
 πολυ 64, 35.
 ποῦ ποτε 62, 27.
 πού ποτε 62, 29.
 πολυ 64, 35.
 πούς 170, 6.
 πρέπει 47, 27.
 πρέσβα 88, 17.
 πρεσβύνονται 379, 26.
 πρεσβύνουσι 379, 27.
 πρέσβυς 372, 5.
 πρεσβύτης 372, 6.
 πρίσμαι 299, 3.
 Πρίλαμος 18, 28.
 Πριαμίδης 18, 27.
 πρό 352, 24 et 25.

προάγει 91, 25.
 προάγεται 91, 25.
 προαγωγέω 310, 20.
 προαίρεσις 352, 24.
 προαιρούμαι 304, 9.
 πρόσθεσις 364, 20.
 προθυμία 352, 25.
 προθυῶμαι 370, 34.
 προΐσταμαι 332, 81.
 προκέφαλος στίχος 184, 13.
 προκαλείσθαι 332, 4.
 προκελευσματικός 176, 11. 178, 22.
 προκιζόμενος 355, 33.
 πρόκλησις 378, 36.
 προκοίλιος στίχος 184, 23.
 προνοεῖ 91, 33.
 προνοεῖται 91, 34.
 προνομία 351, 5.
 προνομία 351, 6.
 πρόξενος 320, 4 et 14 et 28. 379, 23.
 πρόπαις 355, 35.
 πρόπαλαι 124, 18.
 προπολεμῶ 332, 32.
 προπροκυνλινδόμενος 365, 22.
 πρὸς 29, 24 et 34. 31, 8.
 προςβάλλει 90, 19.
 προςβάλλεται 90, 19.
 προςέειπεν 52, 7.
 προςεπατιάλευσεν 324, 28.
 προςέχει 90, 9.
 προσηκει 47, 28.
 πρόσθωμαι 370, 33.
 προςίσχεται 90, 9.
 προςκαλείσθαι 332, 4.
 προςτετηκνύα 324, 32.
 προσφέρει 91, 5.
 προσφέρεται 91, 6.
 πρόσχες 369, 26.
 προσηματισμός 370, 4.
 προσωπικά δήματα 115, 1.
 προσωπάτα 370, 5.
 προτρέπει 91, 10.
 προτρέπεται 91, 11.
 πρότριτα 124, 16.
 προφασίζομαι 310, 19.
 προφθιζοί 362, 16.
 πρωτίστος 75, 18.
 πρωτότριτος ἀντωνυμία 71, 23.
 Πτολεμαῖς 354, 7.
 πτώω 357, 27.
 πτώξ 33, 32.
 πύγαργος 205, 35.
 Πυθών 351, 14. 372, 11.

πυρεῖον 374, 26.
 πυρεκβολίτης 321, 21.
 πυριάτης 342, 22.
 πυρίον 374, 26.
 πυρόλιθος 174, 27. 177, 31.
 Πυρόλιθος 174, 30.
 πύρρος 26, 28.
 πυρρός 17, 8.
 Πῶλος 325, 11.
 πωλῶ 299, 1.

P.

πάπτας 338, 4.
 παφανίς 379, 32.
 παφανον 379, 31.
 παφίδος 19, 8.
 παίδιον 74, 14.
 παίτερον 75, 16.
 πάματα ἔλαττον ἢ κατηγορικά
 313, 9.
 παῖον 54, 33.
 παῖα 379, 33.
 παδῆ 379, 34.
 παδον 379, 34.
 παδωνία 379, 34.
 παοιᾶ 379, 33.
 παμβος 344, 4.
 παῦμα 25, 10 et 33.
 παύματα 341, 35.
 παμός 25, 10. et 30.
 παύομαι 84, 11.
 παύσις 25, 12.
 παυτάζειν 263, 2.
 παύα 25, 17. 310, 23.
 παβίδα 355, 33.

Σ.

Σαβάζιος 372, 31.
 σακκοράφιον 337, 35.
 σαπέρδας 319, 3.
 Σαπφικόν μέτρον 183, 14.
 σαπφόραι 335, 22.
 Σαφωά 345, 28.
 σάρισσα 338, 24.
 σέας 335, 12.
 σὲ αὐτόν 69, 28.
 σέθεν 67, 2.
 σέιο 67, 1.
 σείριος 223, 34.
 σεμνός 21, 3.
 σεμνῦναι 95, 8.
 σεο 66, 31.

σεῦ 66, 32. 367, 30.
 σεῦ αὐτοῦ 69, 27.
 σηῖναι 95, 8.
 σίγα 96, 22.
 σίγα 96, 26.
 σίζε 311, 24.
 Σικελιώτης 380, 8.
 Σικελός 380, 8.
 σίλλος 342, 27.
 σκάνδικες 342, 17.
 σκιννίς 379, 6.
 σκάπτω 22, 25.
 Σκίρων 326, 16.
 σκηπτουχος 369, 32.
 σκορδίνασθαι 343, 7.
 σκύμνος 21, 3.
 σοι αὐτῷ 69, 23.
 σοῖο 67, 9.
 σοφίζομαι 89, 35.
 σοφίζω 89, 35.
 Σπανία 236, 26.
 σπέρσω 17, 15 et 36.
 σπονδεῖος 175, 1. 178, 1.
 σταδῆναι 380, 3.
 σταδμός 21, 1.
 σταφύλη 380, 7.
 σταφυλή 380, 8.
 στέαρ γαλῆ Proverb. 382, 15.
 στείχειν 105, 8.
 στέργω 292, 7.
 στέρφος 237, 14.
 στήναι 380, 3.
 στήω 38, 28.
 στιγματίας 325, 9.
 στιγμαῖ 316, 1.
 στίχοι πολιτικοί 98, 25. 99, 10.
 στίχων εἶδη 184, 1.
 στλεγγίς 341, 34.
 στοιχεῖα 105, 5.
 στοιχεῖον 328, 6. 346, 7.
 στόνυξ 228, 29.
 στοχάζομαι 323, 4.
 στράπτει 107, 24. 364, 36.
 στρατηγίδος 19, 11.
 στρόβιλα 280, 18.
 στύραξ 380, 18.
 συγγινώσκω 299, 32.
 συγγράφει 92, 7.
 συγγράφεται 92, 8.
 συγκοπή 366, 26.
 συγκρίνειν 72, 21.
 συγκρίνεσθαι 323, 4.
 συγκροτεῖν 381, 31.
 συμβαίνει 47, 29.
 συμβάλλει 92, 34.

συμβάλλεται 92, 35.
 συμβάματα 313, 17.
 συμμαχεῖν 380, 12.
 συμφέρει 47, 28.
 συναλοῖφη 367, 10.
 συναίρεσις 368, 1.
 σύνδεσμος 119, 4. 157, 27.
 συνεῖλοχα 359, 2.
 συνεργος 380, 16.
 συνεργός 380, 16.
 συνετάξατο 322, 32.
 συνίζησις 179, 27.
 συνίσταται 92, 26.
 συνίστησι 92, 25.
 συνισχημένος 360, 12.
 σύρφαξ 329, 18.
 σύσσωμος 21, 22.
 συστολή 366, 12.
 σύστρεμμα 91, 18.
 συστρέφει 91, 15.
 συστρέφονται 91, 16.
 συστροφή 91, 18.
 σφάγανον 110, 8.
 σφηκίας στίχος 185, 24.
 σφραγίδος 19, 4.
 σχεδία 352, 1.
 σχέδιος 352, 3.
 σχῆμι 360, 23.
 Σχοινίς 248, 8.
 σῶ 310, 24.

T.

ταύτη 61, 4.
 Ταύχειρα 251, 2.
 Ταραντινίδιον 344, 31.
 τεθναίνην 360, 4.
 τεθνᾶναι 95, 12.
 τεθνηότος 41, 17.
 τεθνηώς 41, 16.
 τεθνηιώτος 41, 17.
 τεθνηώς 41, 9.
 τεθνεῶσα 41, 23. 42, 2.
 τεθνεῶτος 41, 9.
 τεθνήσκει 323, 17.
 Τειρεσίας 344, 8.
 τείχη 380, 20.
 τειχία 380, 20.
 τελεία στιγμή 316, 2 et 9.
 τέλειον μέτρον 183, 22.
 τοῖο 67, 9.
 τεοῦ 67, 8.
 τετάρτη τροχαϊκή 186, 16.
 τετραμέτρα 181, 3.
 τετραχθᾶ 124, 33.

τετρήρης 351, 22.
 τετύφεται 53, 1.
 τευθίδος 19, 5.
 τεχνῶμαι 354, 26.
 τζίπουρα 239, 3.
 τήθη 362, 35. 374, 19.
 τηθίς 362, 35. 374, 19.
 τηλικούτος 371, 18.
 τηνικάδε 371, 30.
 τηνικαῦτα 371, 26.
 τῆτες 124, 16. 341, 20.
 τητινόν 341, 19.
 τί δαί; 81, 9.
 τιθέναι νόμον 380, 25.
 τίθεσθαι νόμον 380, 25.
 τιθίς 380, 22.
 τίλφη 336, 6.
 τιμωροῦμαι 295, 10.
 τιμωρῶ 295, 10.
 τίπτει 125, 2.
 Τίρυνς 17, 7. 22, 26.
 τίτθη 362, 36. 374, 20. 380, 23.
 τοί 66, 27.
 τοῖσι 370, 7.
 τομαί στίχον 186, 1. πεπθυμ-
 μερής 186, 5. ἐφθυμιμερής
 186, 9. τρίτη τροχαϊκή 186,
 13. τετάρτη τροχαϊκή 186, 16.
 βουκολική 186, 19.
 τόν Enclit. 86, 32.
 τονθορύζετε 343, 22.
 τόργος 205, 21.
 τούτκα 61, 22.
 τουτέοισιν 370, 6.
 τουτοισί 370, 7.
 τράμιν 342, 6.
 τραγός στίχος 185, 18.
 τρήρων 33, 32.
 τριακοντούτης 37, 24.
 τρήρων 371, 1.
 τρίμετρα 181, 8.
 τρίτη τροχαϊκή 186, 13.
 τριτοτεριτος ἀντωνυμία 71, 25.
 τριχθᾶ 124, 32.
 τροχαϊκὸν μέτρον 189, 9.
 τροχαῖος 175, 11. 178, 5.
 τρώχος 380, 27.
 τρώχος 380, 27.
 τρύγητος 376, 17.
 τρυγητός 376, 16.
 τρυγαλίδας 343, 5.
 τρυφή 54, 27.
 τρύφος 54, 27. 234, 26.
 Τυλλήσιον 257, 17.
 τύνη 66, 26.

τύπτειν 96, 4.
 τυπτέμεναι 95, 80. 96, 12.
 τυπτεῖναι 95, 32.
 τυπτέσθων 52, 29.
 τυπτόντων 52, 29.
 τυπτόμεσθα 369, 28.
 τύπτω 292, 22.
 τυψέμεναι 95, 30.
 τῶς 356, 31.
 τῷυτό 368, 21.

T.

τῆρις 20, 34. 22, 12.
 ὑγίαινε 346, 16.
 ὑγιᾶ 354, 19.
 ὑγιεινέστερος 72, 22.
 ὑγιεινότερος 72, 21.
 ὑγρά γράμματα 21, 7. 195, 10.
 ὕδωρ βατράχῳ Proverb. 332, 15.
 ὕει 113, 16. 302, 1.
 ὕμνος 21, 3. 22, 13.
 ὕμνω 392, 7.
 ὕνις 262, 4.
 ὑπάγειν 375, 14.
 ὑπέκρεκον 319, 13.
 ὑπέρ 111, 30.
 ὑπερασπίζω 332, 31.
 ὑπερβίος 111, 33.
 ὑπερήμεροι 346, 1.
 ὑπερθινυμάζω 111, 32.
 ὑπερμαζῶν 347, 8.
 ὑπερμαχεῖν 332, 29.
 ὑπερσοφος 111, 33.
 ὑπερσυντελικὸς χρόνος 7, 3. 12, 34.
 ὑπέριτος 75, 3.
 ὑπερτελεία στιγμή 316, 1 et 6.
 ὑπέρτερος 75, 3.
 ὑπερτερώτερον 75, 15.
 ὑπερτιθέναι 72, 24.
 ὑπερφυᾶ 354, 20.
 ὕπνος 370, 31.
 ὑπνῶω 42, 20.
 ὑποβάλλει 90, 22.
 ὑποβάλλεται 90, 21.
 ὑποβολιμαῖος 90, 24.
 ὑποβρύχιον 381, 20.
 ὑποβρυζῶμαι 381, 18.
 ὑπογραμμών 375, 22.
 ὑπόδειγμα 353, 14.
 ὑποκήρυξις 378, 23.
 ὑπόρρυθμον μέτρον 183, 18.
 ὑπόστασις 353, 6.
 ὑποστιγμή 316, 3 et 31.

ὑπότακτον 342, 8.
 ὑποτελεία στιγμή 316, 2 et 11.
 ὑποῦλον 362, 23.
 ὑποφῆται 381, 16.
 ὕρακις 275, 16.
 ὕσγιον 328, 10.
 ὕσπληξ 321, 29.
 ὕφᾶναι 95, 8.
 ὕφασμαι 24, 16.
 ὕφηγητής 375, 23.
 ὕφίσταται 92, 33.
 ὕφιστησι 92, 32.
 ὕψηλόν 88, 5.

Φ.

φᾶθι 52, 22.
 φακὴ 323, 27.
 φακος 323, 26.
 Φάλαρις 326, 9.
 φᾶναι 95, 12.
 φαρμακεύς 380, 28.
 φαρμακός 380, 28.
 φάφ 233, 15.
 φέμιστος 74, 21.
 φέρτερος 74, 21.
 φέρω 297, 20 et 24.
 φεύγειν 380, 30.
 φήλικες 245, 4.
 Φθείρ 280, 16.
 φθονέω 294, 31.
 φιλαλήθης 354, 17.
 φιλεῖν 82, 24. 292, 3.
 φιλονεικεῖν 323, 12.
 φίλτατος 73, 5.
 φίλτερος 73, 5.
 φλαῦρα 370, 18.
 Φλεγραία 207, 23.
 φλώροι 65, 12.
 φοινικίς 345, 8.
 φορέσω 311, 35.
 φράσαι 380, 33.
 φράσον 380, 33.
 φριμαγμός 381, 4.
 φριμάττεται 381, 3.
 φροντίζω 296, 4.
 φρονάττεσθαι 381, 4.
 φύμα 26, 3.
 φύναι 95, 12.
 φύσις 356, 24.
 φωσσώνια 341, 35.

X.

χαῖρε 346, 16.

χαιρέτω 40, 19 et 23.

χειμάζει 302, 1.

χειριότερον 75, 15.

χειριότερος 75, 27.

χείρων 74, 26.

χειρόσησος 369, 26.

χηναλωπηξ 310, 28.

χιζοί 362, 16.

χιτών 381, 6.

χιτώνιον 381, 6.

χιτωνίσκος 381, 6.

χνοῦς 355, 10.

χοαί 324, 11.

χολάδες 381, 8.

χόλικες 381, 8.

χορεῖος 175, 17: 178, 6.

χοριαμβικόν μέτρον 189, 27.

χορίαμβος 176, 24. 178, 31.

χοῦς 355, 10.

χοῦ 323, 83.

χηματίζομαι 295, 8.

χηματίζω 295, 8.

χηῆσθαι 323, 21.

χηῆσται 381, 12.

χρῆσειον 36, 25.

χρύσειον 36, 27.

χρυσοῦν 36, 80.

χῦμα 26, 1.

χυνός 26, 1.

χύντριον 36, 30.

χύντρεον 36, 30.

χῶ 310, 25.

Ψ.

ψάλλιον 381, 14.

ψέλλιον 381, 14.

ψήνες 361, 21.

ψοφεῖ 324, 6. 375, 1.

ψύττα 342, 28. 346, 12.

Ω.

ώδι 143, 2.

ώδινεν ὄρος Prov. 346, 4.

ώξυνται 25, 1.

ώ πόποι 254, 31.

ᾠρεός 327, 8.

ᾠρεῖται 327, 9.

ᾠρορεν 26, 11.

ᾠρος 266, 28.

ᾠρυγμαί 23, 34.

ᾠρυχαί 13, 29.

ᾠτος 372, 12.

ᾠχετο 359, 34.

**In der J. C. Hinrichsschen Buchhandlung
sind ferner erschienen:**

- Beck, Prof. J. R. G.** *Lexicon Latino-Graecum manuale c. Auctarium ex optt. script. coll.* 8. (28 B.) 1828.
Schrhp. 1 Rthlr. 12 Gr. Druckp. 1 Rthlr. 4 Gr.
- Ciceronis Cato Major, Laelius, Paradoxa et Soman. Scipionis** (ex rec. Ernesti) in us. schol. editio 2a correct. 8. (8 B.) 1823. 8 Gr.
- **ad M. Brutum Orator.** Ex rec. Ernesti. In usum scholar. editio 3a. 8. (5 B.) 1825. 6 Gr.
- **Orationes IV in Catilinam cum notis in usum scholar.** ed. E. Antonius. 8. (5 B.) 1827. 6 Gr.
- **Scripta rhetorica minora; recogn., argum. notis et indic. ill.** J. C. F. Wetzel. 2 Vol. 8 maj. (48 $\frac{1}{2}$ B.) 1823. 1 Rthlr. 16 Gr.
- **ut ferunt Rhetoricorum ad Herennium libri IV. Ejusdem de Inventiones rhet. libri II.** Edit. Graevio-Burmännianam in Germ. repet. cur. suasque notas adj. Fr. Lindemann. 8 maj. (49 B.) 1828. Charta holl. 5 Rthlr. 8 Gr. Charta impr. 3 Rthlr. 20 Gr.
- Epistolae obscurorum virorum** — Latein. nebst a. sehr seltenen Beiträgen zur Litteratur-Sitten- und Kirchengesch. des 16. Jahrh. erl. durch Dr. Ernst Münch. Et. a. tit. U. ab Hutten opera quae extant omn. T. VI. op. dubia. 8 maj. (35 B.) 1827. Ch. holl. 3 Rthlr. 16 Gr. Ch. impr. gall. 2 Rthlr. 16 Gr.
- Erasmii, Des. Rot. Colloquia.** Ad fid. optt. exemplor. demum edita c. scholiis sel. variorum cur. God. Stallbaum. 8 maj. (29 B.) 1828. 1 Rthlr. 8 Gr.
- Euripidis Alcestis.** Cum delectis adnotatt. potissimum l. H. Monkii, acced. emendationes Godofr. Hermannii. 8 maj. 1824. (9 B.) Charta holl. 20 Gr. Charta impr. 14 Gr.
- Lycophronis Alexandra c. Is. Tzetzae commentario.** Ex recens. Lud. Bachmanni. 2 Vol. (circa 50 B.) 8 maj. (sub prelo.)
- Mai, Ang., die Aegyptischen Papyrus der Vaticanischen Bibliothek.** Aus dem Italien. von Lud. Bachmann. Mit 3 grossen lithogr. Tafeln. gr. 4. 1827. 1 Rthlr.
- Platonis Dialogus Ion.** Proleg. vindicav. et annot. explic. G. G. Nitzsch. Acced. de comparativis Graecae linguae modis ad submov. enallages opinion. comment. 8 maj. (6 B.) 1822. 9 Gr.
- **Philebus.** Recensuit, prolegomenis et commentariis illustr. Godofr. Stallbaum. Ed. Nova aucta appendice critica. 8 maj. (29 B.) 1826. 2 Rthlr.
- Plauti comoediae III. Captivi, Miles glor., Trinummus.** In titronum grat. et us. schol. ed. Fr. Lindemann. Access. de vetere prosodia libellus. 8 maj. (19 $\frac{1}{2}$ B.) 1823. 1 Rthlr.
- Τυρταίου μέλη πολεμικῶν.** — Kriegslieder des Tyrtäus. Mit einer neuen metrischen Uebersetzung u. histor. Einleitung, wie auch mit Wort- und Sacherklärungen von Rector C. Chr. G. Stock. gr. 8. (3 $\frac{1}{2}$ B.) 1819. 6 Gr.
- Vitae duum virorum T. Hemsterhusii et D. Ruhnkenii** alt. ab eodem Ruhnkenio alt. a Dan. Wytttenbachio scripta. Olim in Germ. junctim repetitae nunc iterum editae. Access. Elogium. J. Meermannii auct. Const. Gras. Cur. Fr. Lindemann. 8 maj. (18 $\frac{1}{2}$ B.) 1822. 1 Rthlr.
- Xenophontis Anabasis, ed. quarta, Cyropaedia, Hellenica etc.** cur. F. H. Bothe.

ΜΑΞΙΜΟΤ ΤΟΤ ΠΛΑΝΟΤΔΗ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ pag. 1—101.

ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΠΕΡΙ ΣΤΝΤΑΞΕΩΣ — 103—166.

ΙΣΑΑΚΙΟΤ ΤΟΤ ΜΟΝΑΧΟΤ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΟΙΗ-

ΤΙΚΩΝ — 167—196.

ΛΕΞΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΤΚΟΦΡΟΝΟΣ . . — 197—236.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΣΤΝΤΑΞΕΩΣ ΚΑΤΑ

ΤΟΤΣ ΠΑΛΑΙΟΤΣ — 287—304.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΟΠΩΣ ΣΤΝΤΑΣΣΕΣΘΑΙ ΔΕΙ ΤΑ ΡΗ-

ΜΑΤΑ etc. — 304—315.

ΠΕΡΙ ΣΤΙΓΜΩΝ — 316.

ΣΤΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΤ

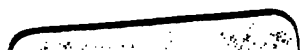
ΛΟΤΚΙΑΝΟΤ — 317—348.

ΕΡΙΜΕΤΡUM — 349—426.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn



www.libtool.com.cn